

சுனபர சுவணை.

தெய்வப் பாலமைய

திருவள்ளுவநாயனார்

அருள் செய்து

தமிழ் வேதமாகிய

திருக்குறணி முலமும்,

பரிமேலழகருளையும்.

இவை

இராசநாதபாசமல்தானம்

ம. ஈ. ஈ. சீ

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

வேண்டுகோளின் பிடி,

பரிமேலழகருளையும்

ஆறுமுகநாவலரால்

பரிமேலழகருளையும்

பரிசோதித்து,

சென்னப்பட்டணம்

வாணிதிகேதனவச்சுக்கடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

துன்மதினும் வைகாசிமீ.

சுதந்திரம்

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மகாலிதவாளுகிய

ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ திரிசிரபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை

இயற்றியது.

அறுசீர்க்காநிறெழிலடியாசிரியவிருத்தம.

பொன்பூததமகாரதப்புதுமதுவச்செழுங்கமலப்பொருட்டிவாழுவான
றென்பூததநானமுக்கத்தோனலலுமுகசீசானேதெளிமினென்னக
கொன்பூதததமிழவழைகுநிலத்திநாமினிதெழுந்தருளிகொண்டாட
மின்பூததசெங்கதிரினவளவொன்றொருநாமமேவததோன்றி.

பொலிநாமுனலுணாநதமறைபகததமைநகவறமுசுறறபொருளுமேனமே
லொலிநாமறறநானகுமொருமுறாநினடகமீனேறெழுக்கியாங்கு
மெலிநாலிலவனாமுதறபேருநவொருசிறமுடியகமவிளங்கனமான

நல்தரநீர்திலைசொல்லிறபலபொருளுருசெறித்ததுவைநனனாசாசு. 2
 மொழிசுருங்கலபொருளவீனங்கனொழியவினிதாதனலமொழிபுணாததல
 வழியமையோசையிறபொலி, லாழ, புருத, எனமுறைநிறுவனமலைத்தீர்தல
 பொழிவிழுவியதுபயததலகாட்டாநலிப்பததும்பொலியவாயநத
 கழிபொருளுகருதணியுநோககுயிடநதொறுகுகிடநகுகளிப்புசெய்ய. 3
 மையேறுபொழினமதுரைமாநகரததருடபுலமைமாட்சியாமுன
 கையேறுதிருமுலாகமச்சோதிமறைமுளைத்தகனிவாயவிணடு
 பையேறுமணிபொருமோதுநிகவிசொறதிடபலருமபரவிப்போற்ற
 வையேறுதிருகுசுறளெனறொருநூலசெயதுலகுவப்பவளிததானக. 4
 அன்னதுறபெருமையுணர்ந்தானறபாணிநிபுநிதவரியதுலுக
 கினனநீர்பதஞ்சலிபோறபலருராயுமவியாபியமாயிருக்கநாளு
 முன்னவாம்பியாபகமேயாகதுறகருததுணர்நதேமொழிநதானென
 நனனாவானபுகழப்பரிமேலழகருராயிறறவதைநாடியாரும். 5
 ஏட்டுவரைநதெடுத்ததுணர்நதுவருநாளிலெங்கணுஞ்சாலெழுததுக்குறற
 மோடநிமவகையுணராராயப்பரமபரையானதேகருதியொழிநதாரத்தோ
 மாட்டுவிலெனதுணர்நதையமூலமுமபேருராயுமுனமவகுததவாறே
 தீட்டுதல்லாவெழுத்திலையவியெனயுலகுபுகழ்செயிநாடன. 6

2 சிறப்புப்பாயிரம்

ஒதுபதியாயவிராசீசாதிருவருளானீருதித்தவைப்பிற
 கோதுபதியாதகலவறந்தழைநதுவினங்கிடச்செய்கேகாலகைககொண்ட
 சேதுபதிமானேசரதிகாரநடாநதுசெய்சிவகஞ்செய்யு
 மாதுபதியயாவுயிர்பபவுலகமுழுவதுமபுரககுமவளளறகோமான. 7
 கறபகத்தினறளிர்ணையமெனவிற்றமுஞ்சங்கினெடுகமலரோகை
 யுறபவமுமொருசாயிச்செருத்தனமுலைகிகாவிரலுமொளிபொனனாழி
 யிறபதியொணசுடாமணிபுமெயதுதலாறறருநிதியியிரணிதெயவப
 பொறபமையாவருணமணிபிவகைவந்துஞ்சோந்தாயவெனுமபுரவுககையான. 8
 பாருநெடுவிசம்புமஅவெகருளெனரூராயப்பரநதமார்பா
 னேருமுணாவுடையார்பாறபெருகருணைமடைஈறநதாலொத்தசண்ணு
 வாருமிளநகையருமபயிவியாமுகமலாததுமொழிமதுரவாயான. 9
 மேருவென்பபுடைபரநசபகைவாநிலைகலவகவெழுதவீவருநதோளான. 10

சிவஞானத்தேவாவாபிரசாதபாலனருளசெறிபூபாலன
பவஞானமுழுதொழியக்கொபாலனெஞ்ஞான அம்பணிகாபாலன
தவஞானநீற்றெளியேபொள்பாலனபலககாணத்தகாபிணபால
னவஞானமறுததுணாநதமுப்பாலனபோவையெனவமைசீர்ப்பரணை. ௧0
ஒருகாவித்துவசத்தாரொளிர்சாவமாலிகையானுணாவானமீககூர்
தருகாவித்துவசத்தானுறபெருஞ்சிவஞானமடங்கவயகஞ்சா
கருகாவித்துவசத்தானபுகழ்சாகவியுமுமனமேகடைகாதுஞ்சா
துருகாவித்துவசத்தானபுணாயானசெய்காயமெனவுரைகருமவாளான. ௧௧
கந்தகத்தானமபரவுமாதொழிந்தெழுக்கின்றனகருதாமேறபாய
கந்தகத்தானமபரவுமுடியடிபானவாயிறகட்டத்தாவருவ
கந்தகத்தானமபரவுமாதாவெனதுயிரகருசிககரிசெலாமி
கந்தகத்தானமபரவுமாதநீங்குவறங்கைககொண்டிள்ளான. ௧2
தரைசெய்தவப்பயனாகியமைந்தபெருவளப்புதுவைத்தலைமையோன்பொன
வகாசெய்திதிப்பெருவாழ்க்கைகமாகனவானபெருமபுலவாமறவாதெனது [13
முறாசெய்பெருமபுழம்பொனனுச்சாமிநீரோதிரானமஐழகூர் துரைப்பக்கேட
நரைசெய்விடையேறுயாதத்தநமயிரானடிசகனபேயகஞ்ஞலலோன. ௧௩
மனனுபெருநாமிழப்பாடைவிலக்கணமுயிலகடியமுமவரம்புகண்டோன
பனனுசிவபுராணங்கனபலபெரிந்தேனசீவாகமதுறபரவைமுழுகி
புனனுமஹபூதியெழுமலிலைவரமயிலாமணிகையுறககொண்டிள்ளா
னினனுநயஞ்சுந்தினனொபசைபமெனுமபயிவளாகருமெழிலிபொலவான.
நீடுபுகழத்திருநீர்கதிச்சாரநீருககோணசலமிநிலவாநின்ற
நாடுபுகழத்தலம்பொலியாநப்பாணத்தநல்லூராவாழகராக்கொண்டோன
நேடுபுகழ்ருவமைந்தகந்தவேடவததுதித்தசெலவனயாருட
பாடுபுகழாறுமுகநாவலனவவாறசசிறப்பித்தானே. ௧௪

சிறப்பப்பாயிரம்.

மகாவித்துவானாகிய ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ
மீ னை ட சி சு ந் த ர ி பி ள னை மா னை க க ரு ம்
சிதம்பரசசெட்டியார குமாரருமாகிய
துயாகராஜச் செட்டியார்
இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளா தெய்வச் செழுமறை யவாத—முருவளா செங்கை யுதக மவாவிக்க
 —கருங்கடன முகட்டிற் செங்கேழ் பரப்பி—மரகதம பழுத்த குரகத் மோடோ
 மு—சோதர யாதத் வோகால வையத்—நமாந்தினி தெழுஉ வகலிடம புதை
 தத்—செறியிருள விழுங்குரு செஞ்சுடா வானவ—எலவகொளி விரிகரு நல
 னகிளா கரங்க—உண்புடத திரககு மாண்டகு புருவ—மாயிரந தாங்கி யவிர
 நிலா வெறிகருந—தரளங் குயிறறிய தமனியக் கோயி— லரசவீற திருநதிவ
 வகில மீனற—நானமறை முழங்குநன் னுவுடைக கடவுள்—பெருகுபே ரருளா
 ற திருவள னுவராய—மகிநலத் துதித்து மன்னுறு மக்க—எறமுத னுனகுந
 திறமுற வுணரவு—நனதை யெங்கணு நனிசிறந சோங்கவும—புனமை யண்ட
 ப புழப்பொ பொழியவுரு—சுநதனப பொதியச் செநதமிழ முளிவ— னுள்ள
 ம பெருங்களி கொள்ளை கொள்ளவுந — தவலரும் புகழ்சால் சங்கத் த்மநா
 த—துவலரும் புலவாசொ னுண்பொரு னூலெலாந—தூருப்பெறு கலவி நிரப
 புறு வோசொல—பருப்பொரு னூலாய விருப்பற ரெழியவுரு—சிறறளவின
 தாயப பெருமபொரு ளடக்கி—புறறவிந நூலினி துணாவோரா யாரு—நனூரு
 சொற சவையொயி நகுப்பொருட சுவைகவாந—தனுவினமா மேரு வடக்கத்
 துணியவு—தறறமிழ்ச செல்வம் பெறறநன் னுட்டினமுன்—மறறைய பன்மொ
 ழி யுறறபுன் னுடெலா—மனப்பொரு ளுடையாமுன் வறியவா போல—வென
 செய வாமென நேக்கறறு நிறகவு—மெழுத்து முசலாய விலக்கண மெல்லாம
 —பழுததின் திறங்கும பள்ளி யாகவு—யினறி யமையா வினனம் பலவுந—
 துனறின கிடந்து துன்பெறத் திகழவு— திருவுள், துனவி, தருவாய மலா
 நது—பொருவறப புகன்ற புகலருந தெய்வத்—தூருககுற ளென்கு செத்த
 மிழ வேதம்—பலருரை செய்ய நிலவிய தெனினு—மொருகாப புலமைத் தரு
 மாமுன் னாய—பாடலசால் சிறப்பிற பதினமா செயத்—நாழிற முறைகளு
 டீடமைந தோங்கும—பரிமே லழகா பண்ணிய வுடையொயி—விரிகடல சூழ
 புவி மேவி விளங்கப—பரிவுறு மச்சிற பதித்துத் தருகெனக்— கற்பகச் சொ
 லை ககனத் துதுமென்ப—பொறபுறு புலவா புகலுவ ருது — நம்போன மா
 ரு நலவள முடைத்தெளி—லம்பாச சென்றினி தறிய லாமென—வெண்ணிச
 செனருக கெழிவுற வளாநது — விண்ணுற நிவநத் விபனமாம பொழிறகட்
 —சிவநகழை மனத்துச் செவவியோரக் கிடமாயக—கவினறி கழ காரைக கா
 லவ தரித்த—வமமைநிரு வுளங்கனிந தடியாக்க களித்த—கணிககெழி ராகக்

கண்ணுத லருளிய—வினிதத்தே மாங்கனி யிப்பொழிற கனியே — யெனனக
 கிளைதொடூந் துணனிக கனிநத—வெண்ணிலாக கனிகளை யுண்ண விருமபி—
 யாவிப புகுநதின மந்திக ளெல்லா—மேவியத தருககண டீமிசை யிரு— து—
 ௪
 சிறப்புப்பாபிரம்.

தாவிப புகுநதத தருதுனி யேறி—யோவிலக கனிகவாந் துணவலி யினதிக—
 கூனடை வெரிநின மேனமயி றொலாமுதூந—திருகண குழியா வெனபெலாம்
 வெளிபபட்—டகடுற வொடடி யடுபசி வருதத—வண்ணூரது நோக்கி நண்ணி
 யிருககு—முதுபெரு மந்திகண முன்னாமுன னுகுத்தது — வெறுததிட ஆட்டி
 விழைந்துபின னுண்டு—தாமுயன றுண்ணூந் தருவலி யில்லா—வுறவினாக கூ.
 ட்டியுண னறவவா நிகாககு—நலமலி செம்பி நனனா டிடையான—மேருவொ
 ன நெனது விளமபுதல பொய்யென—ரூரு மியமப வளவற வுயாநது—செம்
 பொனா னியனறபல செழுமணி மாடத்—துமப ருலாவு மொளியிழை மடவா
 —ரணபுது மாடவ ரணுந் நோக்கி— யினபுற முயங்க வெண்ணுதக காதல்—
 குறிப்பிற புலப்படக கொழுங்கனி யிதனைச— செவவாய்ப் பைஞ்சிறைச சிறு
 கிளி யூட்டப—புகுவே னெனது புதுமதி மழுங்கப—பளிங்கநிந தமைதது வி
 ளங்கறை புககுப—பிததிகைத் தலத்தி லொத்துத தோனது — நீழற பஞ்சா
 நோசென்று திறத்தல—பினபடா காதல ரணபுற நோக்க — வுறுநா னெடுந
 கைத் தோடித் தழுவும்—வளமலி புதுவை மாநக ராளி—யவமெலாரு சாரா
 தகலுற வகறநிச—சிவமெலாம புனைநத சிவநூனத தேவா—பவமெலா மு
 வந்து பண்ணிய மாபபெருா—தவமெலாந தீரணடொரு தனயனா யுதிததோ
 ன—பூவிலுந் திசைவிலும் புகலுறு மறறைய—நீவிதூ மிருசுடா திரிதரும் பெ
 ரிய—கோவிலுந் தீருசுவை கொழிக று தமீழவடீலா— நாவினும் பாவி—
 டிககும புகழா—நுணமைபு தூலுணா துணமைபும் வறுமைகொல — வண
 மையுந் காடசிக கெணமையும் பகைசெய — துணமையுந் கத்தரவா மொண
 மையு மதியவாந—தணமையுந் கணமையுந் தழைசரு செலவன—வண்டினங்
 குழுகிக் கொண்டினி தேறிக—கிண்டிடப பருமுனை விணடின னறவ—மண
 டிப பெருக வுண்பி தெவிட்டின— தண்டாடை புணையுந் தினடோள வலியா
 —லோதிகழற திவருந் காாமுடி புனைநது—சோபெற வுயாந் த நேருநக கீழ
 போய—நீரிநிறை தமைநத வாரகடல உளைநத — பாராநி நினற மேருவை
 வெண்ணே—னெற்று தீரைப்புனல சுறநிய வசநதகா—புறறநன னூலகண மு
 றறுற வாயநது—கறறநா வலாகள் சொபுறபாக களைபி— திறநி— திறநெ
 ன மறதுணா புலமையான—மலாபொதுந் சோலை சுலவுற வுதித்தி—புலகெ

லாம புகழ நிலவுதென கூட—லிஸ்குபொற சலச மலாதட மமாந்த—நலமலி
 சங்கப பலகையை வென்றேன—கரவுறு பிறவியு மரணமு மொழிந் ந—வர
 னுறு மேனமை விரவுமெய்கு நூனத—திரமுறு முததி தரவல தாய—வரவு
 று சடிஸப பரசிவ பகதிபால—விண்ணுறு மிமயப் பெண்ணமா பாகத—நண
 ணலை யருச்சனை பண்ணுற வொருநாட—டண்ணுறுங் கமலமொன நெண்ணு
 நக குறைதலிற—கண்ணிடந தீ—கரா வண்ணனை வென்றே—னெவ்வெந
 நலங்கட கொடுத்தெஃ தூரித்தோ—வவ்வந நலங்களா லதையதை வென்றேன
 —சிரதா மணியோ நா தாச சுரபியோ — தெய்வத்தருவோ பெய்யுமா முதி
 லோ—விருநிதி போவிவ வுருவெதித ததுதா—னலமபுனை யிதுவெனப புலந
 துணி விவமெனத—தலமபுகல பொன்னுச சாயி நரோநதிர—னனியுள மகிழ
 நது நவினறன னாக—வினிதினி தென்று முனிவற நயப்பற — நிவலிடை நி
 றைநத துவலரு மறனெலாந— தனனுறு காட்டா மனனுறக கொளுதூன—
 முதுபே ருலகி லிதுவே யாதலி—னறைநதது சால வமையுமென துனனி—
சிறப்புப்பாரிரம்.
டு

நிறைநதி யாங்கணு நிலவுறப பதித்தனன—விடையத்திற பரகருந தடையறு
 மனத்தை—நடையறச் சுருக்கி யடியினை வைக்குந—தனமை யுயிரக்குத தா
 னறி வுறுத்தப—பாரிட மெனகும் படர்பா கிரதீப்—பெருமபுனல சுருக்கிச்
 சிறுதுளி யாககி—பொனியுறு சடைமுடி மிளிராதர் வைககு—மூவா முதலவ
 னேவா தமருந—தாவாப பெருநதவ மேபா விளங்கிக—கவினமலி தனைக்
 கண்டவா கொடுமபவங—காணு தருடிருக கோணு சலமுற—குலவுறு நலமு
 யிர கலவுற மலவலி—கா ம பெருநத)) க (நீரா காமு—மிருநிதி யாக ம
 ருவுறப பெறறு—மனனுறு பீழ டென பட — பொருவிவாத தனழற
 கொடிர மாயது—மாணமா பொழிலயாமுப பாணமச சிரத்திற—கணிபெ
 றட விககு மணிமுடி கிபாகரும—பண்ணு ஹணாத நனனு வலாக—னுடொ
 றுங் கூடி நவினுத ஹற—பீடியார தோங்கு பெருவள னெலலாந—துணு
 தன பெயரார தொககினைத் தொடாசொலின—மனனுமுன மொழியின வய
 ங்குபொரு ளாககி—யினனும் பறபல ரிசைப்ப விடங்கொடுக்க ரு—செலலூ
 ரொயிலொழ நலலூ ரென்ப—திசுமுமமுடி கீகோ சிகாமணி யெனனப—பு
 கரீலா ஞாலம புகலவந துதித்தோன—செபதமி முண்ணுளு சுநதர மங்கை—
 கந்தரத் தழகு களிமங் கலநா—னிலக்கண மனைதது நலக்க விளக்குட—தல
 க்க மிருநத தூண்டா விடக்குப—புனாதரு யினப மணவுறு புராண—முண
 ரவோர யாங்ககு மொனியுறு நேததிர—நலலறி வுறுத்தித் தொலபவந தொ

லைக்கும்— பலகலை கட்கெலாம புலனுமோ ரில்லம் — பொய்தெரித தகறறி
 மெய்யிது வென்னுரு — சைவசித தாரதத தெயவ வைபபுக — கண்ணுபுண
 ணியங்கட் கண்ணிய வுயிராந—தண்ணிய மாலிவ புண்ணியப பிழம்பு—சிவ
 னடி யவரைச சிவமென மதிக்குரு—தவமது வளாககு மவமறு சீல—னென
 னுளங குடிகொண டிருக்கு—முனடி ராறு முகநா வலனே.

மஹாவிததுவானுகிய ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ
 மீ னுடசி சுந்தரபபிள்ளை மாணுக்கரும்
 சங்கரலிங்கப்பிள்ளை குமாரநாமாகிய
தெய்வநாயகப்பிள்ளை
 இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவள்ளர் மருமத தருவளா பெருமா—ஊரஜியந தாமரை யநதி லமரநது
 —புரிமுறுக் குடைநது முருகுக்கொப புளிப்ப—வள்ளித முவிழக்கும் வெள்ளி
 தழ்க் கமலத்— திருமனை யவாவு மொருமனைக கிழத்தியை — மனலுற நா
 ளுந தனலுறு நாவிற— செநநிறந திரிநது வெண்ணிறம் பயப்ப — மருவுற
 வைதத வெருபெருந தேவ— னருமறைப பொருளைப் பெருநிலத் துதிதத
 —மனப்பதை கட்டுகெலா யினபுற வுணாதத—வுள்ளத துள்ளிக கொள்ளுந தெ
 யவ—வுருவந கரநது திருவள் ளுவராய—மாலிலத துறறு மேனிலத தவரு
 —மவாவுற வெனலுந தவாரல மமைததுப்—பனமலை யுள்ளுயா பொன்மலை
 யென்னப்—பன்னு லுள்ளுயர் நன்னு லாகப—புரிவுற வருளிய விரிவுறு பொ
 ளு
 சிறப்புப்பாயிரம்.

ருளசோ—தெயவக திருக்குறண மெயமலி தூலைப— பொற்பமா தருக்களு
 ட் கறபக மெனைப—பலருகா யுள்ளு நிலவுற விளங்கும் — பரிமே லழகா
 புரியுரை யோடு— நயக்குறு மசசில வயககித் தருகென—வாணிநக கலினு
 யா தேனு வெனை—முறறுற வாயநது கறறவா குழுயிக—கறபம புகலினு
 மறபமுற குறைபாப—பெருவள னமைநது மருவுயிப புலியிற — பம்புபன
 னுட்டியா செம்பினை னுட—னநதா மணிகளுட சிநதா மணியென்ப—பொன
 னியல் புரிசை தெனலுற வுதிதது—நனனகா பலலினுட யினனூடீர பெறறு—

முதுபுகழ் சுமந்தியா புதுவைமா நகரான — சலஞ்சலத் துதித்த நலம்புரி
முத்தெனத—தவஞாலம் புகழுஞ் சிவஞானத் தேவா—பிறகமுமா தவத்திற
சிறக்கவந் துதித்தோன — பெருநிதி களிஞுய ரிருநிதி யென்ன—விரவலாக
கெல்லாம வகாயாது கொடுக்கும்—வள்ளற ருழாங்க ளுள்ளுயா வள்ளல
—பன்னக கேடக வுன்னத தெவிட்டாச— செநதமிழ்ச சுவைதெரி சுநதரக்
சூரிசில—கறறாக கெல்லா நறறா யிலலந — தூயமை மிருகமும் வாயமைப
பெளவந—தெருடசூரித நாய வருடபெருங் குன்ற—முத்தி தருஞ்சிவ பத்தி
ப பிண்ட—நன்னலம் பலவுந் துன்னுது முறையுள் — பெருமபுயா சலத்திற
சுருமபமாந் துண்ணுந—நாமமா பொன்னுச சாமி மகிபன—கழிநதபே ரு
வகைகயின மொழிநதன னுகக—களங்கமற வாய்ந்து விளங்குறப பத்திதன
—னம்பரத திலங்கு செம்பொன னுடைந—தோழ் னெனக்கொளு மீழநன
னுட்டி—னேணமாந் தொளிராயுழப் பாணத துறற— வளமலி செலவ வள
கை நிகாகமும்—விலலூர் மாட நல்லூர் வாண்—னெழுத்தமுத லாக வழு
த்திலக கணமெலாந— கடைபோக வுணாநத தடையது மறிஞுன— றராத
லம் புகழ்சிவ புராணச செலவஞ— சமையந் களிஞுயாந் தமைவுபெற ரே
ஈகித—தெய்வத திறம்பொலி ன்சவ மென்னப—பலபல கலையெலா நிலவுற
வுணாநத—புலவரி னுயாநதொளிர் நலமலி பெருமான — புகலருஞ் சீரத்தி
பொத்தரு—சகமகி ழாறு முகநா வலனே.

மகாவிததுவானுடய ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ

மீ னு ட சி சு ந த ர ப பி ள னை மா னு க க ரு ம
வீரச்செட்டியார குமாரருமாகிய
சோடசாவதானம்

சுப்பராயச் செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரிப்பபா.

மலாதலை யுலகிற குலவுயிரத் தொகைக — ஊனிய வினைவழி மனனிய
போகந—நனைவிழைந் தருநத நனைமலாக கோதை— மலைமக ளொருபா ளி
லைதர வமைதத—சிவபிரா னருளின நவலரு வலியாற—பாறபடு ழுண்டப ப
ரப்பினை நொடியினுள்—வீற்றுலீற ருக விழுத்தக வகுத்த—தேன்முகப் பது

ம நான்முகப புத்தேள்—வனபட ரகனறு மனபதை யனைததும— விதிலி
 க் குணாநது கதிபெற்ற குவரது—சீரிய தெயவ வாரிய மொழியா— னலகி
 சிறப்புப்பாடிம. ௭

ய வளமை மலகிய சிறப்பிற—பாயிர நானமறை மாயிரு ஞாலத— திபகை
 கரககப படுபொரு ளாதவி—னுலையா மாபி னினைபெற வமமறைப—பருப்பொ
 ரு ளொருவி விழுப்பொரு ளொருங்கு — மயிழிநு மினிய தமிழினிற் றரு
 வான—பவாசடைப பனவா துவலருரு சோசா—லிகலறு தவதசிறற் பகவமா
 முனிவரன—செயசவப பயலுன மைதப வந்து—மாண்டநல லருடகொடை
 பூண்டகா ரணத்தாற—றெயவப புலமைத திருவள னுவொனு—நிகரிலபோ
 மேறகொண டகவிட முயயந—துணபக லறமபொரு ளினபமலீ டெனனு—
 நாறபொருள பயக்கு மேறபுடைத தாக்த— தப்பா தருநிய முப்பான மருவி
 ய—திருக்குற ளெனநாந தெயவமா மறையொடு—கருமா முதலிய சாலினா
 வகுத்த—திருநிலபே குணாகளு சிறந்து நிலைநுய—வரிமே லியலபுகழ்ப பரி
 மே லழக—ருளநகனிற் தியற்றிய வளங்கனி யுனாயினைத—தோசசியின மிக
 கோரா சிந்தைநன குவப்பக—கரவித் தகவளான விரவிய வழக்களைந—துரு
 விய லசசிற றருகெனப பல்லைப—பனனகரு சமந்த பனனக வகாபபிற—
 குணாருளைப புரவி வணங்கல ளோது—வெதுப்பற் றவுலகம பொதுக்கடிந த
 ளீக்கும—வலமுறு மிராச குலகு டாமணி—கழைசுளி புகாமுக்க கடவுணல
 வேழம—விதைநரு கறபக மெனகுழை நொடித்து—வான்றோய நறுருசுவ
 த தேன்றோயத தருநதபுழைக்கர நீடப பழிப்பறு தேனிஞ—துறுமிய
 சந்தனச சூழலவாயக குலவுரு—செதுபுல னுடைய குறுமுனி தனபா—லர
 நகைகெட துவனறு வரப்பெறு பாகருக—குணடுபடு நீராருகளை குடைநதர
 மகளி—ரரககலா கரமவிதித் திரப்பதை நிகாபப—வடுபடாக காரதட டி
 பபலா கருவிய—முதியசெந் தமிழகமழ பொடியமால வவாயான— விரவிய
 விண்ணவா பரவலீ ரடியான—மூவுல களநத மேவரு நெடுமால— வனநிற
 ற பருவாய வனநியி னுருக்கொளீது—யுருவமண புருநது ஐருநியுற காணு
 —வருளார பகங்கொடி யொருபாற படாநத—முககட கருமின செக்கம
 லத்தாள—சகாய்நிற ளோயநது புனாதப மணகக—நலத்தகு கவுணியக கு
 லக்கொழுந் திட்ட—பழமறை தனனகந சளவளாய மணகரு—தெயவவெ
 ண டிளாயெநி வையைமா நதியான— வரியளி மிதிப்பப புரிமுறுக கவிழந
 த—மணங்கம ழம்புய மணங்கபா ருநாகது — மகனமாந துதவுந் தகவினா
 கடுபப — முகனமாந தொழுக்கு துகளறு செந்தே— னுவடெறிந தினக

மழை படபடப்பிற் புருஷ—சரிமுகச சங்குமல வரிமடை யுடைப்ப—மட
 டியல பூந்நுகள் கொட்டிச் சிறைசெய்யுங்— கவிழ்துணாத தேமாம பொழில்
 புடை யுடுநத—பமயிப வளமபொலி செம்பிரன னுடன்— பூனத முளரி மா
 னதத தடமெனத—தேவரு மயிரப்பப பூவனை யங்களை—வெண்ணிற்ச சிறக
 ரணணிய மராள—மருநதிட வெனறம விருநதிடு மணிதநடர — துதைதரு
 செலவப புடவையமா நகரா—நுலமபொரு மறுவில் வலமபடி புயத்தி—ஐறை
 தரு கொற்றவை யுவகையொடு குறுநகை—யருமயிப தொப்ப விருமயிப வ
 னை, —வளியடை இடகருந தளவமா லிகையான—மரவுரி யநதணை மறு
 ததுமுட சினப்பிற—நகைகருந திறனலன சிக்கக்கனல கொழிகருங்—குவி
 சவாட படையுடைக குரிசிலென துணாகுற—நனனவன றனைநீத திருநகாப
 போந்த—துசசைச சிரவயீ துணமையே யாமெனாக — கண்டவா பலருமவா
 ய் விண்டிடச் சிறந்த—விழிகவா வனப்பிற சுழிகொளவாம பரியான—நன
 2

சிறப்பப்பாயிரம்.

னுட னுடனறமா தாக்கிய தெய்வக — கொன்னுறை வயிரவாட கோட்டுமா
 னினக—ளகைப்பொடு வாய்வெரீஇத திகைத்தோட டெடுத்ததுச—செலவுழி
 யின்றித் திசைதொறு மிமைபா—நாட்டமொடு வட்கி வாட்டமொடு நிற்ப—
 வயங்கொடிது மாநது தயங்கிமதங் கவிழ்த்து— நிகரிநக துலவும் புகாமுக்
 க் களிற்றான— கடையுக்கத் தெழுந்த கருங்கட லென்னப— படையொடு து
 வன்றிய வடையல ருடையா—நெருசுப்பறை கொட்ட வஞ்சிவிழி விளாப்ப—
 வேற்றிடி போல விடையற திரட்டுங்—கூற்றற மெறுமுதலி யேறறுரி முர
 சினன்—பலப்பல வரசா நலப்பமே னுபாதத—பைங்கொடி யடங்கலும் பணி
 செய் நிற்பத—சிகழ்துமே லோங்கிச சிறந்தெழிற சயமக— ளாலிக கினை
 யதாங் காவிக் கொடியினுள்—பீடா ருலகங் கோடா நெறியின்ற —குலவு
 ற நடாதது நிலவுசெங் கோலினன்— நணணிய நலங்கெழு புணணிய மேரு
 —நிறைதரு கருணைக் குறைபுணல லினபர்—திரையெறி கலவிக் கரைபொரு
 கடனறந—தண்ணளி யருமயிப புணணிய மலாநது—நனநிபல பழுத்து நி
 னறகுண தாரு— நித்திய வருட்சிவ பத்தியின பைங்குழ —புகழ்தரு மிரவ
 லர் சிகழ்தரு குறிப்பிற—துதவிடு சோசா லதுலசந தாமணி—விளங்குறு மு
 யிரொனு மிளங்கோ தனங்கள்— கூட்டமிட டருநதி யேப்பமிட் இவப்பக்—
 கணணிய வினசுவை நணணிய வருடபா—லேமமொடு சுரகருங் காம தேனு
 —பொயவகைச சமயப புதையிருள புதைபட—மெயவகை யொளிவிரி சை

வ சிகாமணி —யென்றுபற பலரு மெய்தினை தியமபக—குணறலி னிலமகள்
 குதுகலிப பெயதத—தவஞா னமபெறு சிவஞான தேவ—ரியற்றிய தவதநா
 னயககத தோனறியோன —பொதியிழி கடுககையொடு மதிதவழ் சடில—
 மனனு சாமிதன மலாககழல் பழிசகம—பொன்னு சாமிமால் புகணறன னு
 க—வடங்கிய தழை வடங்கலு கியிராததெனத—தளிாததளி மொயப்பத னு
 னிததலா தேமாங்—கனிசிறு வரியாற கமலமென பொருடடி— றுக்குறீஇ
 யுடைநது வாககுறு பைநதே— னீரந்த றிரப்பு மீழறன னுடடி— னிலமகண்
 முகமெனக் குலவும்யாமுப பாணத—ததிவளரு செநிறு பொதிதலிற் பலக
 லை—வல்லோர புகழு நல்லூ ராளி—நநதலி னலங்கெழு க5தவேட குரிசில
 —பெரி துவற துறறிய வரியமெயத தவததாற—பொறையருள சாரத நிறை
 கொடை வாயமையென— நினைநற குணங்களோர மன்னிய வருககொடு—
 வரததென நியாவரும் வழங்கிட வரதோன— கலவியங் கடலை கடப்பவர்
 தமக்கோ—சொலவியன புணையெனத னுரிசற நிற்போ— னிருவகைப பிரம
 சரியநன் னெறியின—மபறறலை புகுததா நயிடடிக நிலையின—கறபனை கட
 நத சிறபரகு சடாதாள—கனவிலு நனவினுய கழலாக கருததினை—பழிதரு
 முததிப் பகுப்பெலா மொருவி— யழிவில்பே ரினப மனிககுறு முததியை—
 யெளிதினிற றெரிததுப பளகிலின புறுததுரு—சைவசித தாரத மெயதரு ப
 னுவலை—பையந திரிபற வகததினை குணாநதோன—கையற விகநத கருனை
 யங் கடலோன—கூறுசீர புணையு மாறுமுக நாவலன—பரவிய வுயப்பிற பதி
 த்தனன்—விரவிய வுலகம் விளங்குதற பொருட்டே.

பாலியல்திகாரவகரா திகள்.

பால்,	பககம்.	அதிகாரம்.	பககம்.
அறத்துப்பால்.	க	உடபகை.	உருச
காமத்துப்பால்.	கூக0	உழவு.	உகூடு
பொருட்பால்.	ககந.	உறுப்புநலனழிதல.	நூடுடு
இயல.	பககம	ஊககமுடைமை.	கஎச
அங்கவியல.	கஅச	ஊடலுவகை.	நூஅக
அரசியல.	ககந.	ஊழ.	கக0
இலலறவியல.	கடு	ஒப்புரவறிதல.	கூ0
ஒழிபியல.	உஎடு	ஒழுககமுடைமை.	ச0
களவியல.	கூக0	ஒற்றூடல.	கஎக
கற்பியல.	கூகக	கடவுளவாழ்த்து	உ
துறவறவியல.	கூஅ	கண்ணோட்டம.	ககூஅ
அதிகாரம்.	பககம்,	கணவீதுப்பழிதல.	நூநூஅ
அடக்கமுடைமை.	நூஎ	கயமை.	நூ0எ
அமைச்சு.	கஅச	கலலாமை.	கஉ0
அரண்.	உககூ	கலவி.	கககூ

அருளுடைமை.

அலரறிவுறுத்தல.

அவாவயினவிதுமபல்.

அவாவறுத்தல.

அவையஞ்சாமை.

அவையறிதல்.

அழககாராமை.

அறன்வலியுறுத்தல்.

அறிவுடைமை.

அன்புடைமை.

ஆள்வினைபுடைமை.

இகல.

இடனறிதல்.

இடுககணழியாமை.

இரவசசம.

இரவு.

இலவாழ்ககை.

இறைமாட்சி.

இனியவைகூறல.

இன்ஞ்செய்யாமை.

ரகை.

கூஅ	கள்ளாமை.	எகூ
நஉஅ	கள்ளுண்ணாமை.	உகூநு
நகூந	கனவுநிலையுரைத்தல்.	நசகூ
க0கூ	காதறசிறப்புரைத்தல்.	நஉஉ
உக0	காலமறிதல்.	கசந
உ0எ	குடிசெயலவகை.	உகூந
சஎ	குடிமை.	உஎநு
கஉ	குறிப்பறிதல்.	உ0நு
கஉநு	குறிப்பறிதல்.	நகந
உச	குறிப்பறிவுறுத்தல்.	நகூஎ
கஎகூ	குற்றங்கடித்தல்.	கஉஅ
உசகூ	கூடாநடப்பு.	உநஅ
கசநு	கூடாவொழுககம்.	எகூ
கஅஉ	கேள்வி.	கஉஉ
ந0ச	கொடுங்கோன்மை.	ககூஉ
ந0க	கொல்லாமை.	கூக

கரு	சான்றாண்மை.	உஅஉ
ககந	சிறறினஞ்சேராமை.	கநச
ந0	சுறறந்தழால்.	கருச
அஅ	சூது.	உசுஅ
சுஉ	செங்கோன்மை.	கசு0

அதிகாரம்.	பக்கம்.
செய்நன்றியறிதல.	௩௨
சொல்வன்மை.	௧௮௮
தகையணங்குறுத்தல.	௩௧௦
தவம்.	௭௩
தனிப்படாய்குதி.	௩௪௪
தீநடபு.	௨௩௫
தீவினையசசம்.	௫௭
துறவு.	௯௮
துது.	௧௪௬
தெரிநதுசெயலவகை.	௧௩௬
தெரிநதுதெளிதல	௧௪௮
தெரிநதுவினையாடல.	௧௫௧
நடுவுநிலைமை.	௩௫
நடபாராய்தல.	௨௩௦
நடபு.	௨௨௭
நலம்புனைந்துரைத்தல	௩௧௯
நல்குரவு.	௨௯௮
நன்றியிலசெலவம்.	௨௮௮
நாடு.	௨௧௩
நாணுடைமை.	௨௯௦
நாணுத்துறவுரைத்தல.	௩௨௫
நிலையாமை.	௯௫

அதிகாரம்.	பக்கம்.
பிறநிலவிழையாமை.	௪௨
புகழ்.	௯௫
புணர்ச்சிமகிழ்தல.	௩௧௬
புணர்ச்சிவிதும்பல்.	௩௬௯
புதலவரைப்பெறுதல்.	௨௧
புலவி.	௩௭௫
புலவிதுணுககம்.	௩௭௮
புலானமறுத்தல்.	௭௧
புலலறிவாணமை.	௨௪௩
புறங்குறாமை.	௫௨
பெணவழிசேறல.	௨௫௯
பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.	௧௩௧
பெரியாரைப்பிழையாமை.	௨௫௭
பெருமை.	௨௮௦
பேதைமை.	௨௪௧
பொச்சர்வாமை.	௧௫௭
பொருள்செயலவகை.	௨௧௯
பொழுதுகண்டிரங்கல.	௩௫௨
பொறையுடைமை.	௪௫
மடியினமை.	௧௭௬
மருநது.	௨௭௧
மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல.	௨௦௨

நிறையழிதல.	௩௬௦	மாணம்.	௨௭
நினைந்தவாபுலம்பல.	௩௪௬	மெய்புணர்தல்.	௧௦௨
நீததார்பெருமை.	௬	வனாவின்மகளிரா.	௨௬௨
நெஞ்சொடுகிளததல.	௩௫௭	வலியழிதல.	௧௪௦
நெஞ்சொடுபுலததல.	௩௭௨	வாயமை.	௮௩
பகைத்திறந்தெரிதல.	௨௫௧	வாழககைத்துணைநலம்	௧௮
பகைமாடசி.	௨௪௬	வான்சிறப்படி	௬
பசுபபுறுபருவரல்.	௩௪௧	விருந்தோம்பல.	௨௭
படர்மெலிநகிராங்கல.	௩௬௫	வினைசெயலவகை.	௧௬௬
படைச்செருககு.	௨௨௪	வினைதகிட்டம்.	௧௬௩
படைமாடசி.	௨௨௧	வினைததாயமை.	௧௬௧
பண்புடைமை.	௨௮௫	வெகுளாமை.	௮௫
பயலிலெ ாலலாமை.	௫௫	வெண்காமை.	௫௦
பழைமை.	௨௩௩	வெருவந்தசெய்யாமை.	௧௬௫
பிரிவாறமுமை.	௩௬௧	முறறிறறு	

உ

கணபதி துணை.

திருவள்ளுவர் குறள்.

பரிமேலழகருரை.

அறத்துப்பால்,

உரைபாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமில்லின்பத்தழிவில் வீடு ம் நெறியறிந்து எய்துதற்குரிய மாநதர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோரானெடுக்கப்பட்ட பொருள நானகு: அவை அறம், பொருள, இன்பம், வீடென்பன.* அவற்றுள், வீடென்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செலலா நிலைமைத்தாகலின், அறவறமாகிய காரணவகையற கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகையற கூறப்படாமையின், ஊல்களாற கூறப்படுவன ஏனைமுனதுமேயாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனு முதலிய தூலகளில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்குத தண்டமென மூலகைப்படும்.†

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினினது; அவ்வவறறிற்கோதிய அறங்களின் வழுவாதொழுதுதல்.

வழுககாவது ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனதெனதென்றிருப்பார் அது காரணமாகத் தம்முணமாதுபட்டு அப்பொருணமேறசொல்வது. அது கடன்கோடன்முதற பதினெட்டுபதந்தத்தெழுந்தி

* அறம் பொருள இன்பம் வீடென்பனவறறை வடநூலார் முறையே தருமம் அருத்தம் காமம் மோக்ஷமென்பர்.

† ஒழுக்கம் வழக்குத் தண்டமெனபனவறறை வடநூலார் முறையே ஆசாரம் விவகாரம் பிராயச்சித்தமெனபா.

‡ நிலை— ஆச்சிரமம்.

§ விவகாரபதம் பதினெட்டாவன கடன்கோடல், உபசிதி, கூழமேற்படல், கல்கியதைகல்காகம, ஒப்பிப்பணிசெய்யாரமை, கூலிகொடாமை, உடையனல்லாள்விறறல், விறதுக்கொடாமை, கொண்டுள்ளமொப்பாரமை, கடும்பாடுகடந்தல், நிலவழக்கு, மாதாரூஉவர்தருமம், தாயபாகம், வள்செய்கை, சொற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, குது, ஒழிபு எனவிலை.

திண்டிவாறு அவ்வொழுக்கென்றியினும் வழக்குநெறியினும் வழிஇயினும் அந்நெறி நிறுத்தித்தற்பொருட்டு ஒப்ப நாடி அதற்குத் தக்கவொறுத்தல்.

இவற்றுள் வழக்குந்தண்டமும் உலகநெறி நிறுத்தித்தற்பயத்தவீரவதல்லது ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதியுய்த்தற்கெற்பிலவாகலானும், அவைதாம் அல்லானேயன்றி உணர்வுயிருதியானுந் தேயவியற்கையானும் அறியப்படுதலானும், அவற்றையொழித்து, ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவராற் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமெனவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அதுதான் நால்வகை நிகழ்தர்ப் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையின், சிறபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்குமொத்தலிற பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறந் தறவறமென இருவகை நிகையாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இவ்வாழ்க்கைநிகைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக் கணின்து அதற்குத் தணையாகிய கறபுடைமனைவிப்போடுஞ் செய்யப்படுவதாகலின், அதனை முதற்கடக் கூறுவான்றொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கிய மி ன்நிறுத்தற்பொருட்டுக் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

பா யி ர ம் .

முதல் அதிகாரம்.— கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது கவி தான் வழிபடுகடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்டபொருட்டு ஏற்புடைக்கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவற்றின் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவுளையெனவறிக; என்னை? சததுவமுதலிய குணங்களான் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருட்டு அவற்றான மூவராகிய முதற்கடவுளோடு இயைபுண்டாகலான். அம்மூன்றுபொருளையுங் கூறஹறார்க்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாகலின், இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படக் கூறினொ

னவுணர்சு.

க. அகர முதல் பகவன் முதல்
பகவன் முதல் க.

இதன்பொருள். எழுத்தெல்லாம் முதல்— எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன:— உலகென்பகவன் முதற்று— அதுபோல உலகம் ஆதிபகவனாகிய முதலையுடைத்து. என்றவாறு.

இது தலைமைபற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமை. அகரத்திற்குத்தலைமை விகாரத்தானன்றி நாதமாத்திரையாகிய இயல்பாற்றித்தலானும், ஆதிபகவற்குத்தலைமை செயற்கையுணர்வானன்றி இயற்கையுணர்வான் முற்றுமுனாதலானு

ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னுமாறு க்கும் பகமென்னும் பெயருடையால், பகவனென்பதற்கு இவ்வறுகுணங்க ளையுமுடையோனென்பது

முதல் அதிகாரம்— கடவுள்வழித்தது.

ம் கொள்க. தமிழ்முத்திற்கேயன்றி, வடவெழுத்திற்கும் முதலாதல் தேடிக்கி, எழுத்தெல்லாமென்றார். ஆதிபகவன் ஏன்னுமிருபெயரொட்டிப் புண்படுத்தி கை வடநான்முடிபு. உலகென்றது ஈண்டியிர்கண்மேனின்றது. காண்புடைய உலகத்தாற் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறவேண்டுதலின, ஆதிபகவன் முதற்றேயென உலகின்மேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினானுமடி, உலகிற்கு மு தல் ஆதிபகவனென்பது தருத்தாகக்கொள்க. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் துந் தது. இப்பாட்டான் முதற்கடவுளதுண்மை கூறப்பட்டது. (க)

உ. கற்றதனா லாய பயனென்கொல வாலறிவ னற்றா தொழாஅ றெனின். 2

இ-ள். கற்றதனால் ஆய பயன் என்—எல்லாநூல்களையும் கற்றவர்க்கு அதீ கல்வியறிவாயுய பயன யாத— வாலறிவன நற்றான தொழாரொலின்— மெ ய்யுணர்வினையுடையானது நல்ல தாளகளைத் தொழாராயின்? உ.று.

எவனென்றும் வினாபெயர என்னென்றாய், ஈண்டினமை குறித்துநின்ற து. கொல்லென்பது அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருகதாகலின, நற்றான

ன்றார். ஆகமவறிவிற்குப் பயன் அவன்றானைத் தொழுது பிறவியறுத்தலென்பது இஹறை கூறப்பட்டது. (உ)

௩. மலர்மிசை யேகினுன் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ வார். ௩

இ-ள். மலர்மிசை ஏகினுன் மாண் அடி சேர்ந்தார்—மலரின் கண்ணே மிசை நறவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார்— நிலமிசை நீடு வாழ்வார்— எல்லாவுலகிற்கும் மேலாய வீட்டுலகினகண அழிவின்றி வாழ்வார். எ-று.

அன்பானினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவா நினைந்த வழுவோடு வினாந்த சேறலின், ஏகினுனென இறந்தகாலத்தாற்குறினார்; என்னை? “வாராக் காலத்த நீகழும் காலத்த—மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற கிளவி—யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்— வினாந்த பொருள வென்மனா புலவர்.” என்பதோத்தாகலின். இதனைப் “பூமேனடந்தான்” என்பதோர் பெயாபற்றிப் பிறிதோர்கடவுட்கேற்றுவாருமுள்ளர். சேர்தல்—இடைவிடாது நினைத்தல். (௩)

௪. வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை இல. ௪

இ-ள். வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு—ஒருபொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலுமில்லாதவனடியைச் சேர்ந்தார்க்கு— யாண்டும் இடும்பை இல—எக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா. எ-று.

பிறவித்துன்பங்களாவன தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவுமென மூவகையான வருதலுனபங்கள். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டுமினமையின், அவை காரணமாக வரும் மூவகைத்துன்பங்களும் இலவாயின. (௪)

௫. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. ௫

மூதல் அறிவாதம்—கடவுள்வாழ்த்து.

இ-ள். இருள் சேர் இருவினையும் சேரா— மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் ௩

ஸ்ரீமதீஸ்வராயே நம: பிள்ளையென்று யிரண்டினையும் உள்வாகா— இறைவன் பொருள்
 சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு— இறைவனது மெய்மை சேர்ந்த புகழை விரு
 ம்பிடுகிடத்த. ௭-து.

இன்னதன்மைத்தென ஒருவரானும் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இ
 ன்றென்றும், ஸ்ரீமதீஸ்வராயே பிறத்தற கேதுவாகலான் இருவினைபுரு சேராவெ
 ன்றும் கூறினார். இறைமைக்குணங்களிலராயினாரை உடையொன்க் கருதி அ
 றிவினார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள்சேராவாகலின், அவை முறறவுமுறைய
 இறைவன் புகழே பொருளசேர் புகழெனப்பட்டது. புரிதல் எப்பொழுதுஞ்
 சொல்லுதல். (௫)

க. பொருள்வாய் ஸ்ரீமதீஸ்வராயே உள்வாகா— இறைவன் பொருள்
 . நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். க

இ-ள். பொருள் வாயில் ஐந்த அவித்தான்— மெய், வாய், கண், மூக்குச்,
 செவி யென்றும் பொருள்களை வழியாகவுடைய ஐந்தவாவினையும் அதுததான
 து — பொய்தீர் ஒழுக்கநெறி நின்றார்— மெய்யான ஒழுக்க நெறியின்கண்
 வழுவாத நின்றார்— நீடு வாழ்வாரா— பிறப்பினறி எக்காலத்தும் ஒருதன்
 மையராய் வாழ்வார். ௭-து.

புலன்கள் ஐந்தாகலான், அவற்றின்கட்செல்கின்ற அவாவு மைந்தாயிறது.
 ஒழுக்கநெறி ஐந்தவித்தானுற சொல்லப்பட்டமையின், ஆண்டையாறனுருபு
 செய்யுட்கிழமைக்கண்வந்தது, கயிலாத பாட்டு என்பதபோல. இவைநான்கு
 பாட்டானும் இறைவனை நினைத்ததும் வாழ்த்ததும் அவனெறிநின்றதுஞ் செ
 ய்தார் வீடு பெறுவொன்பது கூறப்பட்டது. (க)

எ. தனக்குவமை யில்லாதான் றுள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
 மனக்கவலை மாற்ற லரிது. எ

இ-ள். தனக்கு உவமை இல்லாதான் தான் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— ஒரு
 வாரறனுந் தனக்கு நிகரில்லாதவனது தானைச் சேராதார்க்கல்லது, —மன
 க்கவலை மாற்றல அரிது— மனத்தின்கணிகழந் துன்பங்களை நீக்குதல உண்
 டாகாது. ௭-து.

“உறற்பால-நீண்டா விடுத லரிது.” என்றத்போல ஈண்டு அருமை இன்
 மையேனின்றது. தான் சேராதார். பிறவிக் கேதுவாகிய காம வெகுளி மயக்க
 ங்களை மாற்றமாட்டாமையின், பிறநது அவற்றின் வருநதுன்பங்களுள் அழு
 நதுவொன்பதாம். (எ)

• ஈண்டு நல்வினையென்றது அழிதன்மாவீயவாய துறக்க வினபமுதலிய காயியங்களைப் பயப்பனவாகிய வேள்வி முதலியவற்றை. இவை வீட்டுக்கு நேரோ வாயிலாகிய தத்துவஞானத்தைப் பயவாமைமாத்நிராயேயன்றித் தீவினையோல அது நிகழ்வொட்டாது தடைசெய்து நின்றவமுடையனவாம். ஆதலால், இந்நலவினை தீவினையிரண்டும் ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தழித்துப் பந்தமுறுதததறகண பொனவிலங்கும் இருப்புவிடங்கும்போலத தம்முனொப்பனவாமென்க; சரியை சிரிசைய போகங்கள் ஞானம் வாயிலாக வீடு பயத்தலின், ஈண்டு நல்வினையென்றது அவறறையன்றென்க.

முதல் அதிகாரம்— அறவாழ்வாழ்த்து.

அ. அறவாழி யந்தணன் றுள்சேர்ந்தார்க்ககல்னாது
பிறவாழி நீந்த லரிது.

‘இ-ள்.’ அறவாழி அந்தணன் தான் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— அந்நீகடலீடு ய அந்தணனது தாளாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது— பிற ஆழி நீந்தலி அரிது— அதனைப் பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது. எ-று.

அறம், பொருள், இன்பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்திற் மூன்றிற் பிரித்தமையான், எனப்பொருளுயின்பமும் பிறவெனப்பட்டன. பல்வேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையுந் தனக்கு வடிவாகவுடையருகலின், அறவாழியந்தணனென்றார். அறவாழியென்பதனைத் தருமசக்கரமாகி அதனையுடைய அந்தணனெனதுரைப்பாருமுளர். அப்புணையைச் சேராநார் ககா காளுது அவறறள்ளே யமுநதுவராகலின, நீந்தலரிதென்றார். இஃதேக தேசவுருவகம். (அ)

க. கோளில் பொறியிற் குணமில்வே யெண்குணத்தான்
றுளை வணக்காத் தலை.

இ-ள். கோள் இல் பொறியிற குணம் இல்— தத்தமக்கேறற புலன்களைக் கொள்கையிலலாத பொறிகள்போலப் பயன்படுதலுடையவல்ல— எண்குணத்தான தானை வணக்காத தலை— என்வகைப்பட்ட குணங்களையுடையானது தாள்களை வணக்காத தலைகள். எ-று.

எண் குணங்களாவன தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முறையுணர்ந்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினிங்குதல், பேரஞ்ஞடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனவியை. இவ்வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது. அணிமாவை முதலாகவுடையனவெனவும், கடையிலாவறிவை முதலாகவுடையனவெனவும் உரைப்பாருமுளர். காணாத கண் முதலியனபோல வணங்காத தலைகள் பயனிலவெனத் தலைமேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினானும், இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அவ்வாறே

* இறைவன் எண்குணமுடையனென்பது “ எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றிய லுந்தொழி — லெட்டு வான்குணத் தீசனெம் மான்றனை—யெட்டு மூர்த்தியு மெமமிறை யெம்முளே—யெட்டு மூர்த்தியு மெமமு ளொடுங்குமே.” என லுந்திருநாவுக்கரசராயனார் தேவாரத்தானும் “ இரும்புயாரத மூவிலைய குலத்தி னுனை யிறையவனை மறையவனை யெண்குணத்தி னுனைச்— சுரும்புயாரத கொணறையொடு தாமதியரு குடுஞ் சடையானை விடையானைச் சேர்தியெ லுஞ் சுடரை—யரும்புயாரத வரவிந்தத் தணிமலர்க ளேறி யின்னகிகள் வினையாடு மகன்றுறையி னருகே—கரும்புயாரத பெருஞ்செருநெ னெருந்திவினை கழனிக்கு காளுட்டு முள்ளூர் சண்டிதொழு தேனே.” என்னுஞ் சந்திரமூர்த்திராயனார் தேவாரத்தானும் உணராக.

† அணிமா முதலிய எண்சித்திகளாவன அணிமா, மகிமா, கரிமா, வகிமா, பிராந்தி, பிராகாசியம், ஈசிகை, வசிகை எனவியை.

‡ கடையிலாவறிவு முதலிய எண்குணங்களாவன கடையிலாவறிவு, கடையிலாக்காட்சி, கடையிலாகீரியம், கடையிலாவியம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பு எனவியை. இவ்வாறு ஆருகத்தாலிற் கூறப்பட்டது.

உம் அறி— வரண்சிறப்பு.
 பயனிலவென்பது உட்கொள்க. இவை மூன்றுபாட்டாளும் அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணக்கலுஞ் செய்யாவழிப்படுங் குறறக் கூறப்பட்டது. (க)
 ௧0. பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
 றிறைவ னடிசேரா தார. ௧0
 இன். இறைவன் அடி (சேர்ந்தார்) பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர்— இறை

வளடியென்னும் புணையைச் சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரியகடலை நீர்தவர்தவர்:—
சேராதார் நிரதா— அதனைச் சேராதார் நிரதமாட்டாராய் அதனுளமுந்தவ
ர். எ-று.

காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின், பிறவிப்பெருங்க
டலென்றார். சேர்ந்தாரொன்பது சொல்லெச்சம. உலகியல்பை நினைவாது இ
றைவ்வுணடியையே நினைப்பார்க்குப் பிறவியறுதலும், அவ்வாறன்றி மாறி நினை
ப்பார்க்கு அஃதொருமையுமாகிய இரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன. (க0)

உ ம் அகி.— வான் சிறப்பு.

அஃதாவது அக்கடவுளதானையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம
பொருளினபங்களும் நடத்தறகேதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல்.
அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக. வானின் துலகம் வழங்கி வருதலாற்
முனயிழ்த மென்றுணரற் பாறறு. க

இ-ள். வான் நினது உலகம் வழங்கி வருதலால்— மழை இடையறுது நிற்ப
உலகம் நிலைபெற்று வருதலான்,— தான் அயிழ்தமென்று உணரற்பாற்று—
அம்மழைதான் உலகத்திற்கு அயிழ்தமென்று உணரும் பானமையை யுடைத்
து. எ-று.

நிற்பவென்பது நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. உலகமெனறது ஈண்டியிர்க
ளை. அவை நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்பிடையருமையின எஞ்ஞான்தும்
உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அயிழ்தமுண்டா சாவாது நிலைபெறுதலி
ன், உலகத்தை நிலைபெறுதலுகின்ற வானை அயிழ்தமென்றுணராவெனறா. (க)

கஉ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய துஉ மழை. உ

இ-ள். துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய துப்பு ஆக்கி— உண்பார்க்கு நல்ல வுண
வுகளை உளவாக்கி,— துப்பார்க்குத் துப்பு ஆயதுஉம் மழை— அவற்றையுண
கின்றார்க்குத் தானும் உணவாய நிற்பதுஉம் மழை. எ-று.

தானுமுணவாதலாவது தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய உயர்தினை
மேல வைத்துக் கூறினமையின், அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாறு உ
யிர்களது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருதலு,

கக. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி.

க.

உ ம் அஃதி.— வர்ன்சிறப்பு,

எ

இ-ள். விண் இன்று பொய்ப்பின்— மழை வேண்டிநீர்வாழ்ந்துப் பெய்யாது
பொய்க்குமாயின்,— விரி நீர் வியன் உலகத்துள்— கடலாற் சூழப்பட்ட அ
கன்றவுலகத்தின்கண்— நின்று உடற்றும் பசி— நிலைபெற்று வயிர்களை வ
ருத்தும் பசி. எ-று.

கடலுடைத்தாயினும் அதனாற் பயனில்லை யென்பார், விரிநீர் வியனுலகத்
தென்றார். உணவின்மையின், பசியான் உயிர்கள் இறககுமென்பதாம். (க)

கச. ஏரி னுழாஅ⁵ நுழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்.

ச

இ-ள். உழவர் ஏரின் உழார்— உழவர் ஏரானுமுதலைச்செய்யார்,— புயல்
எனனும் வாரி வளம் குன்றிக்கால்— மழையெனனும் வருவாய தன் பயன்
குன்றின். எ-று.

குன்றியக்காலென்பது குறைநதுநின்றது. உணவின்மைக்குக் காரணங்க
ரியவாறு. (ச)

கரு. கெடுப்பதுஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றுங்கே
யெடுப்பதுஉ மெல்லா மழை.

இ

இ-ள். கெடுப்பதுஉம்— பூமியின்கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்று
கெடுப்பதுஉம்— கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்று ஆங்கே எடுப்பதுஉம்—
அவ்வாறு கெட்டார்க்குத் துணையாப்ப பெய்து முன்கெடுததாறபோல எடுப்
பதுஉம்— எல்லாம் மழை— இவையெல்லாம் வல்லது மழை. எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கணவந்தது. ஆங்கெனபது மறுதலைத்தொழிலுவமத்
தின்கண் வந்த உவமச்சொல். கேடுமாக்கமும் எய்துததகுரியார மக்களாத
லின், கெட்டார்க்கென்றார். எல்லாமென்றது அமமக்கணமுயறசி வேறுபாடுக
ளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கடாம் பலவாதல் நோக்கி. வல்லதென்பது அவாய்
நிலையான்வந்தது. மழையினதாறறல் கூறியவாறு. (ரு)

கக. விசம்பிற் துளிவீழி னல்லான்மற் றுங்கே

பசம்புற் றலைகாண் பரிது.

க

இ-ள். விசம்பின் துளி வீழின் அல்லால்—மேகத்திற்றுளி வீழிற் காண்பத ல்லது—மற்று ஆங்கே பசம்புற்றலை காண்பு அரிது—வீழாதாயின், அப் பொழுதே பசம்புல்லினது தலையையுங் காண்டல் அரிது. எ-று.

விசம்பு ஆகுபொயர். மற்று வினைமாற்றினகண்வந்தது. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓரறிவுயிரும் இல்லையென்பதாம். (க)

கஎ. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிவி
தானல்கா தாகி விடிள்.

எ

இ-ள். நெடுங்கடலும் தன் நீர்மை குன்றும்—அளவில்லாத கடலும் தன் னியல்பு குறையும்—எழிலிதான் தடிந்து நல்காதாகிவிடிள்—மேகத்தான் அதனைக் குறைத்த அதன்கட்பெய்யாது விடுமாயின். எ-று.

* அவாய்நிலை ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை அவாவிநிற்றல். இவ்வாறு அ வாய்நிலையால் வருவித்து முடிப்பதனை வட்டூலார் அத்தியாகாரமென்பர்.

அ 2 ம் அநி.—வாள்சிறப்பு.

உம்மை சிறப்புமமை, தன்னியல்பு குறைதலாவது நீவாழ்வியர்கள் பிறவா மையும், மணி முதலாயின படாமையுமாம். ஈனங்கு குறைததலெனறது மு கத்தலை; அது “கடல்குறைபடுத்தீர்.” “கடல் குறைபடவெறிநது” எனபதனா ளும் அறிக. மறைக்கு முதலாய கடறகும் மறை வேண்டிமென்பதாம். இவை யேழுபாட்டானும் உலகநடத்தற்கேதுவாதல் கூறப்பட்டது. (எ)

கஅ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம

வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு.

அ

இ-ள். வானோக்கும ஈண்டுச் சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது—தேவர்கட ழும் இவ்வுலகின் மக்களாற செய்யப்படும் விழவும் பூசையும் நடவாது— வானம் வறக்குமேல்—மறை பெய்யாதாயின். எ-று.

கையீத்திகத்தோடு கூடிய நித்தியமென்றாகலின், கெல்லாதென்றார். உ

ம்மை சிறப்பும்மை. நித்தியததிறமுஷ்நீரச் செய்வது கையித்திகு* மாதலின, அதனை முற்கூறினார். (அ)

கக. தானம் தவயிரண்டும் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். கூ

இ-ள். வியன் உலகம் தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா— அகன்றவுலகின் கண் தானமுந் தவமுமாகிய இரண்டறமும் உளவாகா,— வானம் வழங்கா தெனின்—மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

தானமாவது அறநெறியான் வந்த பொருள்களைத் தக்காக்கு உயகையோடு கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிறறறப்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசருககல் முதலாயின. பெரும்பான்மை பற்றித் தானம் இல்லறத்தின்மேலும், தவம் அறவறத்தின்மேலும் நின்றன. (க)

உ. நிரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு. கஃ

இ-ள். யார் யார்க்கும் நீர் இன்று உலகு அமையாது எனின்—எவ்வகை மேம்பாட்டார்க்கும் நீராயின்றி உலகியல் அமையாதாயின்,— ஒழுக்கு வான் இன்று அமையாது— அநநீர் இடையறாதொழுகும் ஒழுக்கும் வானையின்றி யமையாது. எ-று.

பொருளின்பங்களை உலகியலென்றார், அவை இம்மைக்கண்ணவாகலின். இடையறாதொழுகுதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாகல். நீரின்றமையா துலகென்பது எல்லாரானுந் தெளியப்படுதலின், அதுபோல ஒழுக்கும் வானி ன்றமையாமை தெளியப்படுமென்பார், நீரின்றமையா துலகெனினென்றார். இதனை நீராயின்றி யமையாது உலகாயின் எத்திறத்தார்க்கும் மழையையின்றி ஒழுக்கம் நிரம்பாதென உரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டாலும் அறம் பொருளின்பங்கள் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது. (கஃ)

* கையித்திகும்—நிழித்தத்தாலாவது.

க. ம அதி.— நீத்தார்பெருமை.

கூ

க. ம அதி.— நீத்தார் பெருமை.

அஃதாவது முற்றத்தழந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ்வறமுதற் பொருள்களை உலகிற்கு உள்ளவாறுணர்த்துவார் அவராகலின், இது வானசி ரபிபினபின வைக்கப்பட்டது.

உக. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்புத்து
வேண்டிம பனுவற துணிவு. க

இ-ள். ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை—தமக்குரிய ஒழுக்கத்தின்கண்களே நினது துறந்தாரது பெருமையை—விழுப்பத்து வேண்டிம பனுவறதுணிவு— விழுமிய பொருள்கள பலவறதுளளும் இதுவே விழுமிதென விரும்பும் தூ ல்களது துணிவு. எ-று.

தமக்கு உரியவொழுக்கத்தின்கண்களே நினது துறந்தலாவது, — தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமுரிய ஒழுக்கங்களை வழுவாதொழுக அறம் வளரு ம், அறம் வளரப் பாவநதேயும், பாவநதேய அறியாமை நீங்கும், அறியா மை நீங்க நித்தவநித்தவர்களது வேறுபாட்டுணர்வும அழிதன்மாலையவாய இ மமை மதுமையினபங்கனிநூவாபும பிறவித்துண்பங்களுந் தோன்றும், அ வை தோன்ற வீட்டின்கண்கையுண்டாம், அஃதுண்டாகப் பிறவிக்குக் கார ணமாகிய பயனின முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி வீட்டிற்குக் காரணமாகிய யோ க முயற்சியுண்டாம், அஃதுண்டாக மெய்யுணர்வு பிறந்து புறப்பறமுகிய என தென்பதும் அகப்பறமுகிய யானென்பதும் விடும, ஆகலான் இவ்விரண்டு பற்றையும் இம்முறையேயுவாதது விடுதலெனக் கொள்க, பனுவென்ப பொ துப்படக் கூறியவதனை, ஒன்றையொன்றொவ்வாத சமயதூல்களெல்லாவற நிற்கும் இஃது ஒத்த துணிவென்பது பெற்றும். செய்தாரது துணிவு பனு வனமேலேற்றப்பட்டது. (க)

உஉ. துறந்தார பெருமை துணைககூறின வையத்
திறந்தாரா யெண்ணிககொண டறறு. உ

இ-ள். துறந்தார பெருமை துணைக கூறின— இருவகைப் பற்றினையும் வி ட்டாரது பெருமையை இவ்வளவென்று எண்ணுற கூறியறியலுநின், அளவுப டாமையான—வையத்து இறந்தாரா எண்ணிக கொண்டு அறறு—இவவுலகத் துப் பிறந்திறந்தாரா எண்ணி இத்துணையொன அறியலுறமுறபோலும். எ-று முடியாதென்பதாம். கொண்டாலென்னும் வினையெச்சம் கொண்டெனத் திரிந்து நின்றது. (உ)

உக. இருமை வகைதெரிந தீண்டறம பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற றுலகு. ௩

இ-ள். இருமை வகை தெரிநது— பிறப்பு வீடெனலும் இரண்டனது தன் பவினபக் கூறுபாடுகளை ஆராயநதறிநது— ஈண்டு அறம் பூண்டார பெருமை—அப்பிறப்பறுததற்கு இப்பிறப்பினகண துறவுறத்தைப் பூண்டாரது பெருமையே— உலகு பிறங்கிறது— உலகினகணுயாநதது. எ-று.

௩௦ ௩ ம அகி — நீததார்பெருமை.

“தெரிமாண டமிழமுமமைத தென்னம பொருப்பன” எனபுழிப்பேரல இருமையெனறது ஈண்டெண்ணினகணினறது.* பிரிநிலையேகாரம விகாரததா ற்றெககது, இதனல திதிரியுருட்டி உலகமுமுதாண்ட அரசா முதலாயினா பெருமை பிரிக்கப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் நீததார்பெருமையே எல்லா பபெருமையினும் மிக்கதென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

உச. உரனென்னுந் தோட்டியா னேரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிறகோ விதது. ச

இ-ள். உரன என்னும் தோட்டியான ஓரைந்தம காப்பான்—திணமையென னுந் தோட்டியால பொறிகளாகிய யானையைநதனையும் தததம புலங்கணமே ற செல்லாமற காப்பான்—வரன என்னும் வைப்பிறகு ஓர் விதது—எல்லாநி லத்தினும் மிக்கதென்று சொல்லப்படும வீட்டுநிலத்தற்கு ஓர்விததாம். எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம. திணமை ஈண்டறிவினமேறது. அநநிலத்தற்குச் சென்று முனைததலின், விததெனறா. ஈண்டுப் பிறந்திறநது வரும் மகனல்லென னபதாம். (ச)

உரு. ஐந்தவிததா னறற லகலவிசம்பு ளாரகோமா
னிநதிரனே சாலுங் கரி. ரு

இ-ள். ஐந்து அவிததான ஆறறல—புலனகரிநசெலகின்ற அவாவைநகனையும் அடக்கினனது வலிககு—அகலவிசம்பு உள்ளா கோமான இநதிரனே சாலுங் கரி—அகன்ற வானத்தாளளாரிறைவனாகிய இநதிரனே அமையுஞ்சானது. எ-று.

ஐந்துமென்னும் முறறுமமையும் ஆறறறகெனனும் நானகனுருபும் செய்யுள் விகாரததா ற்றெககண. தான ஐந்தவியாது சாபமெய்தி நினறு அவிநதவ

னதாற்றல் உணாததினாகலின, இநதிரனே சாலுங்கரியெனரா. (ரு)

உக. செயற்கரிய செயவார பெரியா சிறியா
செயற்கரிய செயகலா தார. ரு

இ-ள. செயற்கரிய செயவார பெரியா —ஒத்த பிறப்பினராய மககளுள் செயதற்கெளியவற்றைச செயயாது அரியவற்றைச செயவார பெரியா —செயற்கரிய செயகலாதார சிறியா— அவ்வெளியவற்றைச செயது அரியவற்றைச் செயயமாட்டாதார சிறியா. எ-று.

செயற்கெளியவாவன மனம வேண்டியவாரே அகண்ப பொறிவழிகளால புனைகன்ற செலுத்தலும், வெஃகலும், வெகுடலும் முதலாயின. செயற்கரியவாவன இயமம் நியமம் முதலாய எண்வகை யோகவுறுபுகுகள, நீரிற்பலகான் மூழகல முதலாய நாலிருவழுகிறறூபதபககமென்பாருமுளா, † அவை நியமத்துள்ளே அடங்கலின, நீத்தாரது பெருமைக்கேலாமையறிக. (சு)

* ஈண்டு இருமையென்பதனுள் மைவிகுதி, தனமையுணாததாது தனமையுடைப்பொருளையே யுணாததலின, பகுதிப்பொருள் விசுதியென்னுஞ் சுவாரத்த பாவ தத்திதப பிரத்தியம.

† நீரிற்பலகானமூழகல முதலியவெட்டிம “நீர்பலகான மூழகி நிலத்தசைஇத தோலுடையாச—சோசடை தாமுச சுடரோமபி - யூரடையா—கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்—வானகத்த தயககும வழி.” எனலும் வெண்பாவானுணாக.

ந. ம அ.சி.— நீத்தாரபெருமை. கக

உ.எ. சுவையொளி யூரேசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான கடடே யுலகு. எ

இ-ள. சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்ற ஐந்தின வகை—சுவையும் ஒளியும் ஊறும் ஓசையும் நாற்றமுமெனது சொல்லப்பட்ட தன்மாததினாக லோந்தனது கூறுபாடடையும்—தெரிவான கடடே உலகு— ஆராயவானறிவின கண்ணதே உலகம். எ-று.

அவற்றின கூறுபாடாவன பூதவகடரு முதலாய அவைதாமைநதும், அ

வறநினைகடடோனறிய அபபூதங்களைநதும், அவறநினைகூறகிய ஞானேநதிரி யங்களைநதும் கணமேர்திரியங்களைநதாமாக இருபதாமாம். வகைதெரிவானக டடென உடம்பொடு புணாதததலை,* தெரிகின்ற புருடனும் அவனறெரிதற கருவியாகிய மான் அகங்கார மனங்கனும் அவறநிறகு முதலாகிய மூலப பகுதியும் பெறறும். தத்துவயிருபததைநதீனையுர்தெரிதலாவது, மூலப்பகுதி ஓனநிறேறேனறியதனைமயிற பகுதியேயாவதல்லது விசுதியாகாதெனவும், அதனகடடோனறிய மானும் அதனகடடோனறிய அகங்காரமும் அதனகட் டோனறிய தனமாநிறிகைகளுமாகிய ஏழும் தத்தமககு முதலாயதனை நோக்க விசுதியாதலும் தனகடடோனறவனவறறை நோக்கப் பகுதியாதலுமுடைய வெனவும், அவறநினைகடடோனறிய மனமும் ஞானேநதிரியாகனும் கணமே ரதிரியங்கனும் பூதங்களுமாகிய பதினாறும் தனகடடோனறவனவினமையின விசுதியேயாவதல்லது பகுதியாகாவெனவும், புருடன தானெனநிறேறேறா மையானும் தனகடடோனறவனவினமையானும் இரணயிமலலெனவும், சா ளகிய ஞானேநதிரியவறறான ஆராயதல. இவவிருபததைநதமல்லது உல கெனப் பிறிதொனறிலையென உலகினதுணமையறிதலின, அவனறிவினகண னதாயிறவு இவை நானகுபாட்டானும் பெருமைககேது ஐந்தவிததலும் யோகப்பயிறதியும் ததவவண்ணாவுமெனபது கூறப்பட்டது. (அ)

உஅ. நிறைமொழி மாநதா பெருமை நிலதது
மறைமொழி காடடி விடும் அ

இ-ஊ. நிறை மொழி மாநதா பெருமை—நிறைந்த மொழியினையுடைய துற நூரானு பெருமைகைய—நிலதது மறைமொழி காடடிவிடும்—நிலவுலகத்தின கண அவராணையாகச் சொல்லிய மரபுரங்களை கணகூடாகக் காட்டும். ஏ-து. நிறைமொழியெனபது அருளிக்கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவவப்பய னகளைப் பயந்தேவிடும் மொழி. காட்டுகல பயனாணாததுதல. (அ)

உஊ. குணமெனனுங் குணநேறி நினறா வெகுளி
கணமேபுக காத்த லரிது. கூ

* உடம்பொடுபுணாததெனபது ஒருததி. இது தொல்காப்பியத்தது மரபிய வின இதுதிசகுத்திரத்திற கூறப்பட்டது. இதனை வடநூலாரா நிபாதமெனபா.

† மான—மகத்தத்துவம். மஹத்தெனனும் வடமொழி எழுவாயொருமை யின் மஹந என நிறகும். அது தமிழின் மாணெனத் தற்பவமாயிறு.

‡ கணகூடு— பிரத்தியக்ஷம்.

கஉ. ச ம் அதி.— அறன்வலியுறுத்தல்.

இ-ள். குணம் என்னும் குணது ஏதி நினரா வெகுளி—துறவு மெய்யுண் ற்வு அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குணநின்றுவினகணிநற மு னிவரது வெகுளி,— கணமேயும் காததல அரிது—நாலுள்ளவளவு கணமே யாயினும், வெகுளப்படாரற நடுத்தல அரிது. எ-று.

சலியாமையும் பெருமையும் பறநிக குணங்களைச் குணரூக வருவகஞ்செய தார. குணம் சாதியொருமை.* அநாதியாய வருகின்றவாறுபறநி ஒரோவழி வெகுளி தோன்றியபொழுதே அதனை மெய்யுணாவு அழிகருமாகலின கணமே யுமெனதும், நிறைமொழிமாநதராகலின காததலரிதெனதுங் கூறினா. இவை யிரண்டுபாட்டாலும் அவராண கூறப்பட்டது. (க)

கஃ. அந்தணொன்போ ரறவோரமற தெவ்வியாககுளு செந்தணமை பூண்டொழுக லான். கஃ

இ-ள். எவ்வியாகும் செந்தணமை பூண்டு ஒழுகலான — எல்லாவியாகண மேலும் செவலிய தணணளியைப் பூண்டொழுகலான,—அந்தணர் எனபோர அறவோர் — அந்தணொன்று சொல்லப்படுவார துறவறத்தினிநறவா. எ-று.

பூணுதல் விரதமாகக்கோடல். அந்தணொன்பது அழகிய தடபத்தினையுடையான ஏதுப்பெயராகலின, அஃது அவவருளுடையாராமேலனிச செல்லா தென்பது கருத்தது. அவவாருணையுடையராயினும் உயிரகணமாட்டருளுடைய ளொன்பது இதனாற கூறப்பட்டது. (கஃ)

ச ம் அதி.— அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அமமுனிவரானுணாததப்பட்ட அமமுனறனுள் ஏனைப்பொரு ளுயினபமும் போலாது, அறன், இமமை மறுமை வீடெனனும் மூனறையும் ப யத்தலான, அவறநின வலியுடைத்தென்பது கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும்

இதனானே விளங்கும். “சிறப்புடை மரபிற பொருளு யினபமு—மறதது வ
ழிப்பதீஉந் தோற்றம போல” எனரா பிறரும்.

கூக. சிறப்பினுஞ் செல்வமு மீனும் மறத்தினூஉங்
காகக மெவனே வுயிரககு. க

இ-ள். சிறப்பு ஈனும்—வீழ்பேறறைபுதரும், —செல்வமும் ஈனும்—துறக
கம் முதலிய செல்வத்தைபுதரும், — உயிரக்து அறத்தின ஊங்கு ஆககம்
எவன— ஆதலான உயிரகடகு அறத்தினயிகக ஆககம் யாது? எ-று.

எல்லாப்பேற்றினுஞ் சிறந்தமையின, வீழ் சிறப்பென்பபட்டது. ஆககநரு
வதனை ஆக்கமெனரா. ஆககம் மேனமேலுயாதல். ஈண்டியினறது மககரு

* சாநியொருமையாவது ஒருசொல் ஒருமையீறு தோன்ற நினறும்
தோன்றது நினறும் பின ஒருமைப் பனமை வினையீறாக மேல் வரது முடி
க்குஞ் சொற்களையினறித நானே பனமைப்பொருளுணாததவது. இதனை வ
டநூலா சாத்தியேகவசனமென்பா. “ஈறு தோன்றிய சாதி யொருமையு—
மீறுதோன்ற குத சாதி யொருமையு—மெனவிரு சிறப்பி மிருதினை மருங்கி
னும்.” “சிவிகை — பொறுத்தானே ழோந்தா விடை.” “அஞ்சவ தஞ்சாமை
பேதைமை” எனபுழிப் பொறுத்தான அஞ்சவது என ஈறுதோன்றிய சாதி
யொருமை வரும். “தென்புலத்தார தெய்வம்” “குணமென்னுங் குணறேறி நி
ன்றா” எனபுழித் தெய்வம் குணம் எனவீறுதோன்றகு சாநியொருமைவரும்.

ச ம அதி.— அறன்வலியுறுதல்கல்.

கக.

யினா, சிறப்புஞ் செல்வமும் எயதுதறகுரியது அதுவேயாகலின. இதனால் அ
றத்தின யிக்கவுறுதி இலகையென்பது கூறப்பட்டது. (க)

கூஉ. அறத்தினூஉங் காககமு மிலலை யதனை
மறத்தளி னூங்கிலலை கேடு. உ

இ-ள். அறத்தின ஊங்கு ஆக்கமும் இலலை—ஒருவனுக்கு அறஞ்செய்தலின
மேற்பட்ட ஆக்கமுமில்லை:— அதனை மறத்தலின ஊங்கு கேடு இலலை—அ
தனை மயக்கத்தான மறத்தலின்மேறப்பட்ட கேடுமில்லை. எ-று.

அறத்தினூஉங்காககமுமில்லையென மேறசொல்லியதனையே அனுவதித்தா
ரா,* அதறாகேடுவருதல் கூறுதறயனேககி. இதனால் அது செய்யாவழிக்

கேடுவருதல் கூறப்பட்டது.

(2)

நூ. ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாளு செயல. நூ

இ-ள். ஒல்லும் வகையான—தத்தமக்கியலுநதிறத்தான—அறவினை ஓவா
தே செல்லும் வாய எல்லாம் செயல— அறமாகிய நலவினையை ஒழியாதே
அஃதெயதுமிடத்தானெல்லாளு செயக. எ-று.

இயலுநதிறமாவது இல்லறம் பொருளளவிறகேற்பவும், துறவுறம் யாக்கை
நிலைக்கேற்பவுஞ்செய்தல். ஓவாமை இடைவிடாமை. எயதுமிடமாவன மனம்
வாகசூக் காயமென்பன. அவற்றாற செய்யும் அறங்கனாவன முறையே நற்சிற
தையும் நற்சொல்லும் நற்செயலுமெனவிவை. இதனான அறஞ்செய்யுமாறு கூ
றப்பட்டது. (நூ)

நூ. மனத்துக்ககண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற. ச

இ-ள். மனத்துக்ககண் மாசு இலன ஆதல் — அவ்வாற்றான அறஞ்செய்வா
ன தன்மனத்தின்கட குறறமுடையனல்லனாகு, — அனைத்த அறன— அவ்வள
வே அறமாவது, — பிற ஆகுல நீர— அஃதொழிந்த சொல்லும் வேடமும் அ
றமென்பபடா, ஆரவார நீராமைய. எ-று.

குறறம் தீயனசிறத்ததல். பிறரநிதலவேண்டிச் செய்கின்றனவாகலின், ஆ
குலநீரவெனரா. மனத்துமாசுடைபருயவழி அநனவழியவாகிய மொழி மெ
யகளாறசெயவன பயனிலவென்பதுஉம பெறப்பட்டது. (ச)

நூ. அமுககா றவாவெகுளி யினஞ்சொன னான்கு
மிமுககா வியன்ற தறம. னூ

இ-ள். அமுககாறு— பிறராககம் பொருமையும்—அவா—புலனகண்மேற
செல்கின்ற அவாவும்—வெகுளி— அவையேதுவாகப் பிறாபாலவரும் வெகு

* அனுவதித்தலெனிதும் வழிமொழிதலெனிதுமொக்கும். அனுவாதமாவ
து முன்னாப்பெறப்பட்டதொன்றனை வேறொன்று விதித்தறபொருட்டிப் பின்
னருமெடுத்ததோதுதல். அதனால் அது கூறியது கூறலெனதுகுறறமாகாத வ
ழிமொழிதலென்றாயிற்று. வழிமொழித்தறகு முன்னாப் பெறப்பட்டதனைப்
புரோவாதமென்பா வடநூலாரா. ராணிய புரோவாதம் “ அறத்தினுஉற காசு
க மெவனே ” எனபது.

ளியும்—இனஞ்சொல்— அதுபற்றிவருங் கதிஞ்சொல்லமாகிய—நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம்—இதானகியையுங் கடிந்த இடையறாது நடந்தது அறமாவது. எ-று.

இதனை இவற்றோடு விவியியன்றது ஏறமென்பபடாநென்பது உகுகொள்க. இவை யீரண்பிடாடாறும் அறத்தினதில்பு கூறப்பட்டது. (ரு)

கூக. அனற்றிவா மெனாது தறஞ்செய்க மறந்து

பொவ்றுங்கார பொன்றாத துணை. கூ

இ-ள். அன்று அறிவாம எனாது அறம் செய்க—யாம் இதுபொழுக்கினையமாகலின் இறக்கருளாது செய்துமெனக்கருநாது அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்க,—அது பொன்றபகால் பொன்றாத துணை—அவ்வாறு செய்தவறம் இவவுடமியினின்றும் உயிர்போங்கலத்த அகத்த அழிவில்லாத துணையாம். எ-று.

மறநென்பது அகச்சிலை, பொன்றாத துணைபென்றா, செய்தவுடம்பதியவும் உயிரோடொன்றி ஏனையுடம்பிடுஞ் சேறலின். இதனை இவ்வியலிற்றறய அறத்தினை நிலையாத யாகக்கை நிலைபின்பொழுதே செய்கவென்பது கூறப்பட்டது.

கூஎ. அறத்தா லிதுவென வேண்டா சிவிகை

பொறுத்தாரே னோந்தா னிடை எ

இ-ள். அறத்து ஆறு இது என வேண்டா—அறத்தின் பயன் இதுவென்று யாம் ஆகமவளவையா உணராதல்கேண்டா, —சிவிகை பொறுத்தாரேனெரி ஊராதான இடம்—சிவிகையைக் காவுவானெரி செலுத்தவானிடைக்காட்சியளவைநனனென உணரப்படும. எ-று.

பயனை ஆற்றென்றா, பின்னதாகலின். எனவென்னுமெச்சுக்காதசொல்லாகியவாகமவளவையும், பொறுத்தாரேனெரித்தானிடைபென்றதன்ற காலாயளவையும் பெற்றும். உணரப்படுமென்பது சொல்லெச்சம். இத்திற பொன்றாத துணையாதல் நெளிவிக்கப்பட்டது. (எ)

கூஅ. வீழ்நாளா படாஅமை நனாறாபி ன்ஓம்பொருவன

வாழ்நாளா வழியடைக்குங் கல. அ

இ-ள். வீழ்நாளா படாமமை நன்று ஆற்றின்—செய்யாது கழியும் நாளுவாகாமல் ஒருவன் அறநாசெய்ய செய்யுமாபின்,—அஃது ஒருவன் வாழ்நாள வழி அடைக்கம கல்—அச்செயல் அவன் யாகக்கையோடு கூறி நாள வருமவழியை வாழாமலடைக்கப்படுகலலாம் எ-று.

ஐவகைக்குற்றத்தானவ நம இருவகைவினையுமுள்ள துணையும் உயிர யாககை யோடுநகூடமின்று உவவினைகளைவிருவகைப்பயனையும் துகருமாகலான, அநநா ணமுழுவதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது. குற்றங்களைநதாவன அவிச்சை, அகங் காரம், அவா, விழைவு, வெறுப்பென்பன, இவற்றை வடதூலார பருசுகதிலேச மென்ப. வினைபிரண்டாவன நலவினை தீவினையென்பன. பயனிரண்டாவன இன பநதுன்பமென்பன. இதனான அறம் வீதி பயக்குமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

நகூ. அறத்தான் வருவதே யின்பமற நெலலாம்

புறத்த் புகழு மில.

க

நும் அதி.— இலவாழககை

கரு

இ-ள். அறத்தான வருவதே இனபம்—இலலாததோடு பொருநகி வருவதே இனபமாவது,— மறற எல்லாம் புறத்த்—அதனோடு பொருநதாது வருவன வெல்லாம் இனபமாயினுந் துன்பத்தினிடத்தர்,—புகழும் இல—அதுவேயுமுன றிப புகழுமுடையவல்ல. எ-று.

ஆலுருபு ண்டிடனிநூசசிககண வந்தது, “துவரு கையா னேவரு நடைய” எனபுழிப்பேரல். இனபம் காமதகாச்சி, அஃகாமாறு காமததுப்பாவின் முத றகட்சொல்லுதம். இனபத்திற்புறமெனவே துன்பமாயிறறு. பாவத்தானவ ரும் பிறனிலவிழைவு முதலாயின அககணத்தினின்பமாயத தோனறுமாயிறும் பினறுன்பமாயவினைதலின, புறத்த்வெனறூர். அறத்தோடு வாராசன புகழுமில் வெனவே, வருவது புகழுமுடைத்தென்பது பெற்றும். இதனான அறஞ்செய வாரோ இமமையின்பமும் புகழும் எய்தவொன்பது கூறப்பட்டது. (க)

சு. செயறபால தோரு மறனே யொருவற

சுயறபால தோரும் பழி கடு

இ-ள். ஒருவறஞ்ச செயறபாலது அறனே— ஒருவறஞ்ச செயறறபான மையது நலவினையே,— உயறபாலது பழியே—ஒழிதறபானமையது தீவினையே. எ-று.

ஒருமென்பன விரணநிம் அசைநிலை. தேற்றேகாரம் பினறுங்கூட்டப்பட்ட து. பழிக்கப்படுவதனைப் பழியெனறூர். இரண செயவதுமொழிவதும் நிய மிக்கப்பட்டன. (கடு)

இவைநான்கும் பாயிரம்.

இ ல் ல ற வி ய ல் .

ரு ம அதி.— இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இல்லாளோடு கூடி வாழ்தலினது சிறப்பு. இன்னகிலை அறஞ் செயதற்குரிய இருவகைநிலையுள்ள முதலாதலின், இஃதறனவலியுறுத்தலினபின் வைக்கப்பட்டது.

சக. இலவாழ்வா னென்பா னியலபுடைய மூவர்க்கு
நல்லாறழி னினற துணை. க

இ-ள். இலவாழ்வான என்பான— இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான—இயலபு உடைய மூவர்க்கும் நல்லாறழி னினற துணை—அறவியலபினையுடைய ஏனைமூவார்க்கும் அவா செல்லும் நல்லொழுக்கநெறிக்கண நிலைபெற்ற துணையாம், எ-று.

இல்லென்பது ஆகுபெயர். என்பானெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது.* ஏனைமூவராவா ஆசாரியனிடத்தினினனேரூதுதலும்

* எனப்படுவானென்றபாலது செயப்பாட்டு வினைப்பொருளுணராததும் படு விருத்தி தொக்கு என்பானென நின்றதெனக் கொண்டா பிரயோகவிவேகநூலாரும் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி காரரும். இவ்வாறு வருவனவற்றை வடநூலார நயத்து என்பார்,

கக. ரு ம அதி.— இலவாழ்க்கை.

விரதங்காத்தலுமாயிய பிரமசரியவொழுககத்தானும், இலலைவிட்டி வனத்தின கட்டியொடு சென்று மனையாள் வழிபடத் தவஞ்செய்யுமொழுககத்தானும், முற்றத்தறந்த யோகவொழுக்கத்தானுமென இவா, இவருள் முன்னையிருவகையும் பிறாமதமேறகொண்டு கூறினார். இவா இவ்வொழுக்கநெறிகளை முடியச் செல்லுமளவும் அச்செலவிற்குப் பசி நோய குளிர் முதலியவற்றான இடை யூறு வாராமல் உண்டியும் மருந்தும் உறையுளும் முதலியவுதவி அவ்வவநெறிகளின் வழுவாமற்செலுத்துதலான, நல்லாறழி னினற துணையென்றார். (க)

சஉ. திறந்தார்க்கு நுவவா தவார்க்கு மிறந்தார்க்கு
மிலவாழ்வா னென்பான துணை. உ

இ-ள. திறந்தாராகும் — களைகணவராதறுதககப்பட்டாராகும் — துவ
வாதவாகும் — நல்கூரதாராகும் — இறந்தாராகும் — ஒருவருமினறித ந
னபால வந்திறந்தாராகும் — இலவாமுவான எனபான துணை — இலவாமுவா
னென்று சொல்லப்படுவான துணை. எ-று.

திறந்தாராகுப் பாவமொழிய அவா களைகணைய நினறு வேணடுவன செய
தலானும், துவவாதவாகு உணவு முதலிய கொடுத்தலானும், இறந்தார்க்கு
நீர்க்கடனமுதலிய செயறு நல்லுலகினகடசெலுத்தலானும், துணையென்றூர்
இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்னிலை எல்லாவுபகாரத்திறகுமுரித்தாதல் கூ
றப்பட்டது. (உ)

சக. தென்புலத்தார தெய்வம விருந்தொக்க ருனென்றாங்
கைமபுலத்தார ரோமப றலை. ஈ

இ-ள. தென்புலத்தார தெய்வம விருந்து ஒக்கல் நான என்ற — பிதிரா தே
வா விருந்தினா சுற்றத்தார தானென்று சொல்லப்பட்ட — ஐம்புலத்து ஆறு
ஓம்பல் தலை — ஐந்தித்தானுசெய்யும் அறநெறியை வழுவாமறசெய்தல் இல்
வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம். எ-று.

பிதிரராவார படைபுககாலத்து அயறாபடைககப்பட்டதோர் கடவுடசா
தி, அவர்க்கிடம் தெனறிகையாதலின, தென்புலத்தாரானொர். தெய்வமென
றது சாகியொருமை. விருந்தென்பது புதுமை, அஃது ஈண்டாருபெயராயப
புதியராய வந்தாராமேனினறது, அவா இருவகையா, பண்டறிவுணமையிற கு
றித்து வந்தாரும், அஃகினமையிற குறியாது வந்தாரும்மென. ஒக்கல் சுற்றத்
தார. எல்லாவறவகரும் தானுளைய நினறு செய்யவேண்டிதலின, தனனை
யோமபலும் அறவிறறு. என்றவென்பது விகாரமாயிறறு. ஆறகு அசை.
ஐவகையும் அறஞ்செய்தறகிடனாகலின, ஐம்புலமென்றூர். அரசனுக்கு இறை
ப்பொருள ஆறினொன்றாயிறறு, இவ்வைம்புலத்திறகும ஐந்து கூறுவேண்டித்
லானென்பதறிக. (ஈ)

சச. பழியஞ்சிப் பாத்து ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று யில். ச
டு ம அதி. — இலவாமுககை. கள்

இ-ள. பழி அஞ்சிப் பாதது ஊண வாழ்க்கை உடைததாயின்— பொருள் செய்புங்கால பாவததையஞ்சி* யீட்டி, அப்பொருளை இயல்புடைய மூவர் மு தலாயினாக்கும் தென்புலத்தார முதலிய நாலவாக்கும் பகுததுத் தானுண்ட லை ஒருவனிலவாழ்க்கை உடைததாயின், — வழி எஞ்ஞானம எஞ்சல இ ல— அவனவழி உலகதெஞ்ஞானம நிறறல்லலது இறத்தல்லலை. எ-து.

பாவததானவரத பிறன்பொருளைப் பகுததுண்ணின, அறம பொருளுடையா ராமேலும் பாவந தனமேலுமாய நினது வழியெஞ்சுமாகலின், பழியஞ்சியெ ன்றா. வாழ்வானதுடைமை வாழ்க்கைமேலேறறப்பட்டது. (ச)

சடு. அன்பு மறனு முடைததாயி னிலவாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது. டு

இ-ள. இலவாழ்க்கை அன்பும் அறமும் உடைததாயின்— ஒருவனிலவாழ்க் கை தனதுவிமேறசெய்யத்தரும் அன்பினும் பிறாககுப் பகுததுண்டலா கிய அறத்தின்புமுடைததாயின், — அது பண்பும் பயனும்— அவ்வுடைமை அதற்குப் பண்பும் பயனுமாம் எ-து.

நிரனிதை. இல்லாடகு வ கணவறமும் நெஞ்சொன்றாகவழி இலவறங் கடை ட்பாகாமையின், அன்புடைமை பண்பாயிறது, அறனுடைமை பயனுயிறது. இவைமூன்றுபாட்டானும் இன்னிலையினின்றான அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட் டது. (டு)

சகூ. அறத்தாறழி னிலவாழ்க்கை யாறழிற் புறத்தாற்றிற்
போய்ப பெறுவ தெவன. கூ

இ-ள. இலவாழ்க்கை அறத்தாறழி ஆறின்— ஒருவன இலவாழ்க்கை யை அறத்தின் வழியே செலுத்துவனாயின், — புறத்தாறழிற் போய்ப பெ றுவது எவன்— அவன் அதற்குப் புறமாகிய நெறியிற்போய்ப பெறும் பய ன யாது! எ-து.

அறத்தாறென்பது பழியஞ்சிப் பகுததுண்டலும், அன்புடைமையுமென மே றசொல்லிய ஆறு. புறத்தாறு இலலைவிட்டு வனத்துச் செலலுநிலை. அநநிலை யின் இது பயனுடைததென்பார, போய்பபெறுவதெவனென்றா, (கூ)

சஎ. இயலபினு னிலவாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயலவாரு ளெல்லாந தலை. எ

இ-ள. இலவாழ்க்கை இயலபினு வ வாழ்பவன் எனபான்— இலவாழ்க்கை

க்கணிந்து அதற்குரிய இயல்போடு கூடி வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவா
 ன— முயல்வாருள எல்லாம தலை— புலனகளை விட முயல்வாரொலாருள
 ளும் மிக்கவன. எ-று.

முறத்திறந்தவா விட்டமையின, முயல்வாரொன்றது மூனருநிலையினினு
 ளு. அநநிலைதான பலவகைப்படுத்தின எல்லாருளாளுமெனவும், முயலாதுவை
 த்துப் பயனெயதுதலின தலைபெனவுட கூறினார். (எ)

* பழியஞ்சியெனப்பதனைப் பழியையஞ்சி, பழியினஞ்சி எனவிரிக்கலா
 மென்பது “அச்சக் கிளவிக கைநது மிரண்டு—மெச்ச மிலவே பொருளவயி
 ளுன,” எனனுந தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானறிக.

ஊ

கஅ கூ ம அநி.— வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

சஅ. ஆறயி னெழுக்கி யறனிமூக்கா விலவாழ்க்கை
 நோற்பாரி னேன்மை யுடைத்து. அ

இ-ள். ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன இழுக்கா இலவாழ்க்கை — தவஞ்செயவா
 னாயுந தத்தநெறியினகனெழுக்கப்பண்ணித் தானுந தனனறத்திறவறாத இல
 வாழ்க்கை— நோற்பாரின நோனமை உடைத்து— அததவஞ்செயவார நிலை
 யினும் பொறையுடைத்து. எ-று.

பசி முதலியவிடையூறு நீக்கலின, ஆற்றினெழுக்கியென்றார். நோற்பாரொ
 ன்பது ஆகுபெயர். நோற்பாரினைக்கு அவர்தமமையுறற நோயலல்து இலவா
 ழ்வாரினைபோற பிறையுறற நோயும் பொறுத்தலினமையின, நோற்பாரினு
 ளைமையுடைத்தென்றார். (அ)

சகூ. அறனெனப் பட்டதே யிலவாழ்க்கை யஃதும்
 பிறன்பழிபப திலலாயி னன்று. கூ

இ-ள். அறன எனப்பட்டது இலவாழ்க்கையே— இருவகையறத்தினும் ஊ
 ல்களான அறனென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்டது இலவாழ்க்கையே: —
 யஃதும் பிறன பழிபபது இல்லாயின நன்று— ஏனைத் தறவறமோவெனின,
 அதுவும் பிறனாற்பழிக்கப்படுவதில்லையாயின, அவ்விலவாழ்க்கையோடு ஒருதன
 மைத்தாக நன்று. எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கணவந்தது, இத்தொற்பிரிக்கப்பட்டது தறவறமாகலின;

அஃது எனனுருசுடடுபெயா அதனமேனினறது. பிறன்பழிப்பதென்றது கூடாவொழுக்கத்தை. துறவறம, மனததையும் பொறிகளையும் ஒறுத்தடக்க வல்ல அருமையுடைத்தாயவழியே, அவறறையொறுக்கவேண்டாது ஐம்புலவின்பங்களாரத துயகரும மெனமையுடைய இலவாழககையோடு அறமென ஒருங்கெண்ணப்படுவதென்றவாருயிறறு. இவைநானகுபாட்டானும் இனனிலையே பயனுடைதென இதனசிறப்புக கூறப்பட்டது. (க)

டு0. வையததுள வாழ்வாங்கு வாழ்பவன வானுறையுற தெயவததுள வைக்கப படும. ௧0

இ-ள். வாழ்வாங்கு வையததுள வாழ்பவன— இல்லறத்தோடுகூடி வாழும்பியல்பினுல வையததுளகண வாழ்பவன — வான உறையும் தெயவததுள வைக்கப்படும—வையததானேயெனினும் வானினகணுறையுறதேவருள ஒருவருக வைத்து நனகுமதிக்கப்படும. எ-று.

பினறேவறைய அவவறப்பயனுகாதல ஒருதலையாகவின, தெயவததுள் வைக்கப்படுமென்றா. இதனான இனனிலையது மறுமைப்பயன கூறப்பட்டது. இம்மைப்பயன் புகழ, அதனையிறுதிக்கடகூறப. (க0)

கூ ம அதி.— வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அவவில்வாழககைக்குத துணையாகிய இல்லாளது நனமை, அதிகாரமுறைமையும் இதனான விளங்கும்.

டுக. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான் வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. ௧

கூ ம அதி.— வாழ்க்கைத்துணைநலம். ௧௧

இ-ள். மனைத் தக்க மாண்பு உடையளாகித் தற்கொண்டான் வளத்தக்காள்—மனையறத்திறகுத தக்க நறகுண நறசெய்கைகளையுடையளாயத தனனைக் கொண்டவனது வருவாயககுத தக்க வாழ்க்கையையுடையாள—வாழ்க்கைத் துணை— அதற்குத் துணை. எ-று.

நறகுணங்களாவன துறநதார்ப் பேணலும், விருநதயாதலும், வறியார்மீட்டருளுடைமையும் முதலாயின. நறசெய்கைகளாவன வாழ்க்கைக்குவேண்டும் பொருள்கள அறிநது கடைப்பிடித்தலும், அடடிற்றொழிலவனமையும், ஒப்புரவுசெய்தலும் முதலாயின. வருவாயககுத்தக்க வாழ்க்கையாவது முத

கையறிந்து அதற்கையையழித்தல். இதனால் இவ்விரண்டுநனமையுரு சிறந்த
 னவென்பது கூறப்பட்டது. (க)

102. மனைமாட்சி யிலலாளக ணிலலாயின் வாழ்ககை
 யெனைமாட்சித தாயினு மில. உ

இ-ள். மனைமாட்சி இல்லாளகண இலலாயின்— மனையறத்திறகுத நக்க ந
 றகுண நறசெய்கைகள் ஒருவனிலலாளிடத்திலையாயினு—வாழ்ககை எனை
 மாட்சித்தாயினும் இல— அவவிலவாழ்ககை செலவத்தான எத்துனைமாட்சி
 மையுடைத்தாயினும் அஃதுடைத்தன்று. எ-று.

இலையெனறா, பயன்படாமையின். (உ)

103. இல்லதெ னிலலவண மாண்பாடு லுள்ளதெ
 னிலலவண் மாணுக கடை. டு

இ-ள். இலலவள மாண்பு அனல இலலது என— ஒருவனுக்கு இலலாள
 நறகுண நறசெய்கையளாயினக்கால இலலாததியாது?— இலலவள மாணுக
 கடை உள்ளது என— அவள அனளளலலாககால உள்ளதியாது? எ-று.

மாண்பெனக குணத்தினபெயா குணமேனினறது. இவையிரண்டுபாட்டா
 ளும் இலவாழ்ககைககுவேண்டுவது இலலாளதுமாட்சியே பிறவலலவென்பது
 கூறப்பட்டது. (ஊ)

104. பெண்ணிற பெருந்தகக யாவுள கறபென்னுந
 திண்மையுண டாகப பெறின. ச

இ-ள். பெண்ணின் பெருந்தகக யா உள— ஒருவனெயதம பொருளகரு
 ள இலலாளினமேமபட்ட பொருளகளியாவையுள—கறபு எனலும் திண்மை
 உண்டாகப பெறின— அவணமாட்சிக கறபெனலுங்கலநகாரிலைம யுண்டா
 கபபெறின? எ-று.

கற்புடையாளபோல அறமுதலிய மூன்றற்கும் ஏதுவாவன பிறவின்மையி
 ன, யாவுளவெனறா. இதனால் கறபுநலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

105. தெய்வந் தொழாஅள கொழுநற ரெழுமுதெழுவாள்
 பெய்யெனப பெய்யு மழை. டு

உ0 கூ ம் அதி.— வாழ்ககைகத்துணைநலம்.

இ-ள். தெய்வம் தொழாள் கொழுநற்றொழுது எழுவாள பெய் என— பிற தெய்வந்தொழாது தனநெய்வமாகிய கொழுநனைத் தொழாநினது துயிலெழு வாள* பெய்யெனதுசொல்லு, — மழை பெய்யும்— மழை பெய்யும். எ-று.

தெய்வந்தொழுதற்கு மணந்தெளிவது துயிலெழுநகாலத்தாகலின, தொழு தெழுவாளென்றா, தொழாநின்றென்பது தொழுதெனத்திரிநதுநின்றது. தெ ய்வந்தானேவல் செய்யுமென்பதாம். இதனாற் கற்புடையவளதாற்றல் கூறப் பட்டது. (ரு)

ருசு. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற பேணித் தகைசான்ற சொற்காத்துச் சோவிலாள பெண். சு

இ-ள். தற்காத்துத் தற்கொண்டாற பேணி—கற்பினினதும் வழுவாமற்ற ன்ணைக காத்துத் தன்னைக்கொண்டவனையும் உண்டி முதலியவற்றாற பேணி —தகை சான்ற சொற் காத்து— இருவா மாட்டிம நன்மையமைந்த புகழ் நீங்காமற் காத்து— சோவு இலாள பெண்—மேற்சொல்லிய நற்குண நற் செய்கைகளினுங் கடைபிடியுடையாளே பெண்ணாவாள். எ-று.

தன்மாட்டிப் புகழாவது வாழுமா கற்பாற் றனைப்புகழ்வது. சோவு ம ர்வி. இதனால் தற்புகழ்த்தற்பிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

ருள. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர் நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. எ

இ-ள். மகளிர் சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும்— மகளினைத் தலை வா சிறையாறகாக்குங்காவல் என்னபயனைச்செய்யும் —நிறை காக்கும் காப் பே தலை— அவா தமதுநிறையாறகாக்குங்காவலே தலையாப் காவல். எ-று.

சிறை மதிலும், வாயில்காவலும் முதலாயின. நிறை நெருஞ்சைக் கற்புநெ ரியினிற்றுத்தல. காவலிரண்டினும் நிறைக்காவலிலவழி ஏனைச்சிறைக்காவலாற் பயனிலையென்பாரா, நிறைகாக்குங்காப்பேதலையென்றா. ஏகாரம் பிரிநிலைக்க ணவந்தது. இதனால் தற்காத்தற்பிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

ருஅ பெற்றாற பெயிற்பெறுவா பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப் புத்தேளிர் வாழு முலகு. அ

* கொழுநற ரெழுதெழுவாளென்பது எழுந்ற கொழுநறரெழுவாளென முன்பினனாகப் பொருளபந்மெனரா பிரயோக விவேகதூலரா. அவா கூறுமாறு— “இனிக கொழுநற ரெழுதெழுவாள” கொழுதெழுவா வினைவள நீறெழ’ எனலூ திருவளருவரினும் திருக்கோவையாரினும் பரிமேலழகரும் பேராசிரியரும் தொழாநினறெழுவாள தொழாநினறெழுவா எனததுணைவினையாயுபாபா . எழுதல துயிலொழிதலாதலின, எழுநது தொழுவாள எழுநது தொழுவா என முன பினனாகப் பொருளபநிதலனறி, நகுபு வநதான ஓடிவநதான எனபனபோலத தொழாநினது துயிலொழிதல கூடாதெனக. வைகறை யாமந் துயிலெழுநது தானசெய்யு—நலறறமு மொண்பொருளுஞ்சிந சிதது வாயவதிற—றநதைபுந் தாயுந் தொழுதெழுந்” எனபதுபோலத துயிலெழுந்த பினறநதைபுந் தாயுந்தொழுது பின காரியததிற செலக வெண்ப பொருள் படநிவருதலானும், அவருரை அசம்பாவிதமெனக.” நானகாவது சிவ்நுபபடலம், சூ-ம, பா-நிணா.

எ ம அதி.— புதலவரைப்பெறுதல.

உக

இ-ள். பெண்பா பெறறற பெறின— பெண்பார், தமமையெய்திய கணவனைவழிபடுதல் பெறுவராயின,— புத்தேளிர் வாழும் உலகு பெருஞ்சிறப்பு பெறுவா— புத்தேளிர் வாழுமுலகினகண அவரற பெருஞ்சிறப்பினைப் பெறுவா. எ-று.

வழிபடுதலென்பது சொல்லெச்சம். இதனால் தற்கொண்டர்றபேணிய மகளிர் புத்தேளிரற பேணப்படுவொன்பது கூறப்பட்டது. (அ)

சூகூ. புகழ்புரிந் திலலிலோக கிலலை யிகழ்வாரமுன்
 னேறுபோற பீடு நடை. கூ

இ-ள். புகழ்புரிநத இல இலோககு— புகழை விருமிய இல்லாணையிலலாதாககு— இகழ்வா முன ஏறுபோல பீடு நடை இலலை—தமமையிகழ்ந்து கைக்கும்பகைவாமுன சிங்கவேறுபோலநடக்கும் பெருமிதநடை இலலை. எ-று.

புரிநதவெனனும் பெயரொச்சததகரம் விகாரததாறறெககது. பெருமிதமுடையானுக்குச் சிங்கவேறு நடையானுவமமாகலின், ஏறுபோலெனரா. இதனால் தகைசான்ற சொறகாவாவழிப்படுகுறறங் கூறப்பட்டது. (க)

சூ0. மங்கல மென்ப மனைமாடசி மறறத
 னன்கல நன்மககட பேறு. க0

இ-ள. மங்கலம் எனப் மனைமாட்சி— ஒருவற்கு நனமையென்று சொல்லுவா அறிந்தோர் மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகளை, — அதன் நன்கலம் (என்ப) நனமக்கட்பேறு— அவைதமக்கு நல்லவணிகலமென்று சொல்லுவா நல்ல புதலவரைப் பெறுதலை. எ-று.

அறிந்தோரென்பது எஞ்சிநின்றது. மறது அசைநிலை. இதனால் வாழ்க்கை த்துணைக்கு ஆவதோரணிநலங்கூறி, வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. (க0)

எ ம அதி.— புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இருபிறப்பாளர் மூவரானும்* இடலபாகவிதக்கப்படுகட ன் மூன்றனும், முனிவாகடன கேள்வியானும், தேவாகடன வேளவியானும், தென்புலத்தார்கடன புதலவரைப்பெறுதலானுமல்லது இறுக்கப்படாமையின், அக்கடனிற்றுத்தறபொருட்டி நனமக்களைப் பெறுதல். அதிகாரமுறைமை மேலே பெறப்பட்டது.

கூக. பெறுமவற்றுள் யாமறிவ நிலை யறிவறிந்த மக்கட்பேறு நல்ல பிற. க

இ-ள. பெறுமவற்றுள்— ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள், — அறிவு அறிந்த மக்கட்பேறு அல்ல பிற— அறியவேண்டிவன அறிதற்குரிய மக்களைப் பெறுதல்வந்து பிறபேறுகளை—யாம அறிவது இல்லை—யாம மதிப்பதில்லை. எ-று.

* இருபிறப்பாளர்மூவரென்றது உபநயனத்திற்கு முன்னொருபிறப்புமயின்னொரு பிறப்புமாகிய இருபிறப்புடையராயுள்ள அந்நனா, அரசா, வணிக னென்னும் முதன்மூன்று வருணத்தாரை. இருபிறப்பாளரென்னும், துவிசொ னினுமொக்கும்.

உஉ

எ ம அதி.— புதலவரைப்பெறுதல்

அறிவதென்பது அறிதலைச்செய்வதென அததொழினமேனின்றது. காரண மாகியவுரிமை காரியமாகிய அறிதலைப் பயந்தேவிமொதலான், அததுணிவுப் பறி அறிந்தவென இறந்தகாலத்தாற கூறினார். அறிவறிந்தவெனறதனும், மக்களென்னும்பெயர் பெண்ணொழித்ததுநின்றது. இதனால் புதலவரைப்பெறுதல்

துசிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(க)

கூஉ. எழுபிறப்புந தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப
பண்புடை மககட பெறின. உ

இ-ள். எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா—வினை வயததாற்றிற்ககும் பிறப்பே
ழினகண்ணும் ஒருவினத துன்பங்கள் சென்றடையா,— பழி பிறங்காப ப
ண்பு உடை மககடபெறின— பிறராற பழிக்கப்படாத நற்குணங்களைபுடைய
புதலவரைப பெறுவானாயின. எ-று.

அவன தீவினை உளராது தேயதற்குக் காரணமாகிய நலவினைகளைச் செய
யும் புதலவரைப பெறுவனாபினென்றவாறாயிற்று. பிறப்பேழாவன் ஊராவ ப
தினொன்று மொன்பது மானுட— நீர்பறவை நாரகாலோர பப்பததாளு— சி
ரிய—பந்தமார தேவா பதினா லயன்படைத்த—வந்தமில்சீர்த தாவரநா கிர
து.” தந்தைதாயா தீவினை தேயுநறபொருட்டு அவனாரோக்கிப் புதலவாசெ
யபுநதான் தருமங்கடரு அவா நற்குணங் காரணமாகலின, பண்பென்னுங்கா
ரணப்பெயா காரியத்தினமேனின்றது. (உ)

கூங். தீமபொரு ளென்பதும் மகக ளவர்பொரு
டநடும் வினையான வரும். ங

இ-ள். தம் மககள் தம்பொருள் எனப்—தம்புதலவரைத் தம்பொருளென
து சொல்லுவா அநிந்தோர,—அவா பொருள் தந்தம் வினையான வரும்—
அப்புதலவா செயதபொருள் தம்மை நோக்கி அவாசெய்யும் நலவினையானே
தம்பால் வரும் ஆதலான. எ-று.

தந்தம் வினையென்புழித் தொக்கு நின்ற ஆறும்விவரநுமை முருகனது கு
றிஞ்சி நிலம் எனபுழிப்போல உரிமைப்பொருட்கணவந்தது. பொருளசெய
ந மககளைப் பொருளென உபசரித்தார. இவையிரண்டுபாட்டானும் நன்மகக
டபெற்றார பெறும் மறுமைப் பயன் கூறப்பட்டது. (ங)

கூச. அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மககள்

சிறுகை யளாவிய கூழ. ச

இ-ள். அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே—எவையான அமிழ்ததசினும் மிகவினி
மைபுடைந்து—தம்மககள் சிறுகை அளாவிய கூழ— தம்மககளது சிறுகை
யானளாவப்பட்ட சோறு. எ-று.

சிறுகையானளாவலாவது “இட்டிர தொட்டிங் கெளவியுந் துழந்த—பெய
புடை யடிசின் மெய்பட விதிர்ந்தல்.” (ச)

*புறநானூறு— “படைப்புப் பலபடைத்தப பலரோ திண்ணு— முடை
 ப்பெருகு செல்வ ராயினு மிடைபடக்— குறுகுறு நடந்த சிறுகை நீட்டி—
 யிட்டுந் தொடரிங் கெளவியுந் துழந்த—செய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதி
 த்து— மயக்குறு மககளை யிலலோ— பயக்குற விலாதாம வாழு நாளே.”

எ ம அதி.— புதல்வரைப்பெறுதல்.

உக.

கரு. மககண்மெய் தீண்ட லுடறகின்ப மறறவா
 சொறகேட்ட வின்பகு செவிககு. ரு

இ-ள். உடறகு இன்பம மககள் மெய் தீண்டல்—ஒருவன் மெய்க்கின்பமா
 வது மககளது மெய்யைத் தீண்டிதல், —செவிக்கு இன்பம அவர் சொற
 கேட்டல்—செவிக்கின்பமாவது அவரது சொல்கை கேட்டல். எ-று.

மற்று வினைமாறது. மககளது மழலைச்சொல்லேயன்றி அவர் கற்றறிவுடை
 யராயச் சொல்லுஞ்சொல்லும் இன்பமாகலின, பொதுப்படச் சொல்லென்ற
 ஈ. தீண்டல் கேட்டலென்னுங் காரணப்பெயர்கள் நண்டிக் காரியங்களினமே
 னினறன. (ரு)

கக. குழலினி தியாழினி தென்பதம மககண்
 மழலைச்சொற கேளா தவா. க

இ-ள். குழல் இனிது யாழ் இனிது என்ப— குழலிசையினிது யாழிசையி
 னிதென்று சொல்லுவா— தம்மகள மழலைச்சொற கேளாதவா— தம்புதல்
 வருடைய குதலைச்சொறகளைக்கேளாதா. எ-று.

குழல் யாழ் என்பன ஆகுபெயர். கேட்டவா அவற்றினும் மழலைச்சொல்
 இனிதென்பபொன்பது குறிப்பெச்சம், இனிமைமிகுதுபற்றி மழலைச்சொல்கைச்
 சிறப்புவுகையானாகுகுறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானும் இம்மைப்பயன்
 கூறப்பட்டது. (க)

கஎ. தந்தை மகறகாறது நன்றி யவையதது
 முந்தி யிருப்பச செயல். எ

இ-ள். தந்தை மகறகு ஆறதும் நன்றி—தந்தை புதல்வனுக்குச்செய்யும் ந
 ன்மையாவது—அவையத்த முந்தி இருப்பச செயல்— கற்றோரவையத்தின
 கண் அவரினும் மிக்கிருக்குமாறு கலவியுடையகைகுதல். எ-று.

பொருளுடையகைகுதல் முதலாயின துன்பம் பயத்தலின, நன்மையாகா

வெண்பது கருதது. இதனால் தந்தைகடன கூறப்பட்டது. (எ)

சு.அ. தம்மிறறம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது. அ

இ-ள். தம்மக்கள அறிவுடைமை—தம்மக்களதறிவுடைமை—மா நிலத்து
மன உயிரககெல்லாம தமமின இனிது—பெரியநிலத்து மன்னுநின்ற உயிரக
ட்கெல்லாரதம்மினு மினிதாம். எ-று.

ஈண்டறிவெனறது இயல்பாகிய அறிவோடுகூடிய கலவியறிவினை. மனனு
யிரொன்றது ஈண்டறிவுடையார மேனின்றது, அறிவுடைமை கண்டிப்பதுதற
கு உரியார அவராகலின. இதனால் தந்தையினும் அவையததாரூவப்பொன
பது கூறப்பட்டது. (அ)

சு.க. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய். கூ

இ-ள். ஈன்ற பொழுதின பெரிது உவக்கும்—தான் பெறறப்பொழுதை மகி
ழ்ச்சியினும் மிகமகிழும்— தன்மகனைச் சான்றோன எனக் கேட்ட தாய்—
உச்ச அ ம அறி — அன்புடைமை.

தன்மகனைக் கலவி கேளவிகளானிறைநானென்று அறிவுடையோ சொல
லக் கேட்ட தாய். எ-று.

கவானின்கடகண்ட பொதுவுவகையினுஞ் சால்புடையனெனக் கேட்ட சிற
ப்புலகை பெரிதாகலின பெரிதுவக்குமெனவும, பெண்ணியல்பாற் றுகைவறி
யாமையிற் கேட்ட தாயெனவுகுகறிஞர். அறிவுடையாரொண்பது வருவிக்கப்
பட்டது, சான்றோனென்றறகுரியா அவராகலின. தாயுவுகககளவினமையி
ன, அஃகிதறற பிரித்துக்கூறப்பட்டது. (க)

எ0. மகன்றந்தைக் காற்று முதயி யிவன்றந்தை
யென்றோறான கொல்லெனுஞ் சொல். க0

இ-ள். தந்தைக்கு மகன் அறறும் உகவி—கலவியுடையனாகிய தந்தைக்
கு மகன் செய்யுங் கைமமாரூவது— இவன் தந்தை என நோற்றானகொல

எனும் சொல்—தன்னறிவு மொழுகமுங் கண்டார இவன்றந்தை இவனைப்
பெறுதறகு எனன தவஞ்செய்தான கொல்லோ வென்று சொல்லுஞ்சொல்லி
நிகழ்த்துதல். எ-று

சொல்லென்பது நிகழ்த்துதலாகிய தன்காரணநோன்ற நின்றது. நிகழ்த்து
தல் அங்கனஞ்சொல்லவொழுக்கல. இதனாறு புதலவனகடன கூறப்பட்டது. (க0

அ ம அதி.— அன்புடைமை.

அஃதாவது அவவாழ்க்கைததனைபும் புதலவரும் முதலியதொடாபுடை
யாராகட் காத்தலுடையனாதல். அநிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.
இல்லறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுயிரகணமேல அருளபிறத்தலும் அன்பின ப
யனாகலின், இது வேண்டப்பட்டது. வாழ்க்கைததனைமேல அன்பிலவழி இல
லறமினிது நடவாமை “அறவோக களித்தலு மர்தனை ரோம்பலுந— துற
வோக கெதிர்த்துந தொல்லோ சிறப்பின— விருந்தெகோ கோடலு மிழநத
வெனனை.”* எனபதனாலும், அதனாலருள பிறத்தல் “அருளெனனு மன்பின கு
ழவி”† எனபதனாலும் நிக.

எக. அன்பிறகு முண்டோ வடைகருநதா ழாவலா
புன்கணீர பூச றரும். க

இ-ள. அன்பிறகும் அடைகரும் தாம உண்டோ—அன்பிறகும் பிறறியா
மலடைத்துவைகருந தாமுளதோ—ஆவலா புன்கணீர பூசல தரும்—தம்
மாலன்புசெய்யப்படாரது துன்பங்கண்டுழி அன்புடையார கண பொழிகி
ன்ற புலலியகணனீரோ உண்ணினறவன்பினை எல்லாருமறியத துறறும் ஆத
லான். எ-று

உமமை சிறப்பினகண் வந்தது. ஆவலரது புனமை கணனீரமே லேறற
பட்டது. காட்சியளவைக்கெயதாதாயினும் அனுமான வளவையான வெ
ளிப்படுமென்பதாம். இதனால் அன்பினதுணமை யுணாததப்பட்டது. (க)

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

† திருக்குறள், எருள.

111

அ ம அதி.— அன்புடைமை.

உரு

எஉ. அன்பிலா றொலலாந் தமகருரிய ரன்புடையா
 றொன்பு முரியா பிறர்க்கு. உ

இ-ள். அன்பிலா எல்லாம தமகரு உரியா—அன்பிலாதார் பிறர்க்கும் பய
 ன்படாமையின எல்லாப்பொருளானு தமககே யுரியா, — அன்புடையார்
 எனபும பிறாக்கு உரியா— அன்புடையா அவறறுனேயனறித் தமமுடம்பா
 னும பிறாகருரியா. எ-று.

ஆளுருபுகளும் பிரிநிலையேகாரமும் விகாரததாற ரெக்கன. என்பு ஆகுபெ
 யா. எனபுமுரியாரதல தனனகம புக்க குறுநடைப்புறவினறபுதிகண்டஞ்சித
 துலைபுக்கோன முதலாயினாகடகாண்க. (உ)

எ஁. அன்போ டியைந்த வழககென்ப வாருயிர்க்
 கென்போ டியைந்த தொடாபு. ஁

இ-ள். ஆர் உயிர்க்கு என்போடு இயைநத தொடாபு— பெறுதறகரிய மக்
 கருயிர்க்கு உடம்போடுணடாகிய தொடாச்சியினை— அன்போடு இயைநத
 வழககு எனப—அன்போடு பொருநதுதறகு வநத ரெறியினபயனென்று சொ
 ல்லுவா அறிநதோா. எ-று.

பிறப்பினதருமை பிறநதவுயிர்மேலேறறப்படடது. இயைநதவெனபது உப
 சாரவழககு. வழககு ஆகுபெயா. உடம்போடியைநதலலது அன்புசெய்யலா
 காமையின, அதுசெய்தறபொருடடு இததொடாச்சி யுளதாயிறறெனபதாம.
 ஆகவே, இத்தொடாச்சிகருப பயன அன்புடைமையெனரூயிறறு. (஁)

எச. அன்பீனு மராவ முடைமை யதுவீனு
 நணபெனனு நாடாச சிறப்பு. ச

இ-ள். அன்பு ஆவமுடைமை ஈனும்— ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார்மா
 ட்டிச செய்தவனபு அததனமையாற பிறாமாடடும விருப்பமுடைமையதத
 ரும்,— அது நன்பு எனனும் நாடாச சிறப்பு ஈனும்—அவவிருப்பமுடைமை
 தான இவறகுப பகையும் ரொதுமலுயிலலையாய யாவரும் நணபெனறுசொ
 லலப்படும அளவிறநத சிறப்பினைததரும். எ-று.

உடைமை உடையனூதனமை. யாவருநணபாதல எல்லாப்பொருளுமெய
 துதறகேதுவாகலின, அதனை நாடாச்சிறப்பெனரூா. (ச)

எரு. அன்புற றமாநத வழககென்ப வையகத்
 தினபுறற ரொயதுரு சிறப்பு. ரு

இ-ள். அன்பு உறவு அமரநத வழககு எனப— அன்புடையராய இலலறத் தோடு பொருந்திய நெறியின் பயனென்று சொல்லுவா அறிந்தோர்—வைய கதது இன்பு உறரா எய்தும சிறப்பு—இவவுலகதது இலவாழககைக்கணின்று இன்பநுகர்ந்து அதனமேல துறககததுச்சென்றெய்தும பேரினபத்தினை. எ-று.

வழககு ஆகுபெயா. இலவாழககைக்கணின்று மனைவியோடும மக்களோடு ம் ஓககலோடுமகூடியின்புறரா தானுசெய்த வேளவித்தொழிலாற்றேவராய ஆண்டியின்புறவராகலின, இன்புறரொயதுஞ்சிறப்பெனரா. தவததாறறுன புற்றெய்துந துறக்கவினபத்தினை ஈனடியின்புறறெய்துதல் அன்பானனறி யி ல்லையென்பதாம. (டு)

உக அம் அறி— அன்புடைமை.

எக. ஆறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை. கூ

இ-ள். அன்பு சார்பு அறத்திற்கே என்ப அறியார்— அன்பு துணையாவது அறத்திற்கேயென்று சொல்லுவார் சிலரறியார்;—மறத்திற்கும் அஃதே துணை — ஏனைமறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது. எ-று.

ஒருவனசெய்த பகைமைபற்றி உள்ளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை நட்பாக க்கருதி அவன்மேலன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின, 'மறத்தைநீக்குதற்குந் துணையாமென்பார், மறத்திற்குமஃதேதுணையெனரா, 'துணபத்திற கியாரே துணையாவா.' எனபுறிப்போல.* இவையையநதுபாட்டானும் அன்பினது சிறப்புக்கறப்பட்டது. (சு)

எஎ. என்பி லதனை வெயில்போலக் காபுமே
யன்பி லதனை யறம். ஈ

இ-ள். அன்பு இலதனை வெயில்போலக் காபும்—என்பிலலாதவுடமைப வெ யில்காய்ந்தாற்போலக் காபும்— அன்பு இலதனை அறம்— அன்பிலலாதவுயி லா அறக்கடவுள். எ-று.

என்பிலதென்றதனான் உடம்பெனபதுஉம், அன்பிலதென்றதனான் உயிரென பதுஉம் பெறறும். வெறுப்பினறி எங்குமொருதனமைத்தாகிய வெயிலின்மு ண் என்பில்லது தனனியல்பாறசென்று கெடுமாறுபோல, அததனமைத்தாகி யவறத்தினமுன் அன்பிலலது தனனியல்பாறகெடுமெனபதாம. அதனைக்காபு மென வெயிலறநுகளினமேலேற்றினா, அவறற்றுகும அவவியல்புணமையின.

இவ்வாறு “அல்லவை செயதாக்க கறங்கூற்றம்”† எனப் பிறருங்கூறினார்.(எ)

எஅ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்ககை வனபாறகண்
வறறன் மரநதளிாத் தறறு. அ

இ-ள். அகத்து அனபு இலலா உயிர் வாழ்ககை— மனத்தினகணனபிலலா
த உயிர் இலலறத்தோயி கூடி வாழ்தல— வனபாறகண வறறல் மரம தளி
ர்த்தறறு— வனபாலினகண வறறலாகியமரந தளிாததாறபோலும். எ-று.

கூடாதெனபதாம, வனபால வனனிமம, வறறலென்பது பாலவிளங்கா
வழிணைப்படர்க்கைப்பெயா. (அ)

எகூ. புறத்துறுப் பெலலா மெவன்செய்யும் யாககை
யகத்துறுப பனபி லவர்க்கு. கூ

இ-ள். யாக்கையகத்து உறுபு அனபு இலவாக்கு—யாககையகத்தினகணி
ன்று இலலறத்திறகுறுப்பாகிய அனபுடையரல்லாதார்க்கு— புறத்து உறுப்

* “ஆதி சததததால் பூவிற்குச் சென்றான, துணைத்திற கியாரோ துணையா
வார், மறத்திற்கு மல்கே துணை, பிணிக்குமருநது என்பவறறினகட் பறித்தல்
நிக்குதலென நயிவே பெய்துபொருளுரைத்தது துமாததமெனபதுவகொளக.”
என்றா பிரயோகவிவேகதுலாரா, காரகபடலத்து “உடனிகழுகினற” எனனு

ம் பதினாளுஞ்செய்யுளுராயிறதானக.

† வாக்குண்டாம,—கலலாத மாநதர்க்குக் கற்றுணர்நதார் சொற்கூற்ற—
மல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற— மெல்லிய— வாரைக்கீழுத் தானீன்ற கர்
ய்கூற்றங் கூற்றமே— யிலலிற் கிசைநதொழுகாப பென.

கூ ம அறி.—விருத்தேகாமபல்.

உள்

பெலலாம எவன செய்யும்— ஏனைப்புறத்தினகணின்று உறுப்பாலுணவெல்லா
ம் அவறறஞ்செய்தறகண் எனனவுதவியைச செய்யும்! எ-று.

புறத்துறுப்பாவன இடனும், பொருளும், ஏவலசெய்வாருமுதலாயின. அ
ணையொயி கூடாதவழி அவறறறபயனினைமையின், எவனசெய்யுமெனனார். உ
றுப்புப்போறலின, உறுப்புபெனப்படன, யாக்கையிற கணமுதலிய உறுப்புக்
களைலலாம எனனபயனைச செய்யும் மனத்தினகணுறுப்பாகிய அன்பிலாதா

ரக்கென்றுரைப்பாருமுளா, அதற்கு இல்லறத்தோடு யாதுயியைபில்லாமை யறிக. (க)

அ0. அன்பின் வழிய துயிரினை யஃதிலாசக்
கெண்புதோல போதத் வுடம்பு. ௧0

இ-ள. அன்பின் வழியது உயிரினை—அன்பு முதலாக அதனவழிநின்ற உடம்பே உயிரினைறவுடம்பாவது,— அஃது இலாசக்கு உடம்பு எனப் புதோல் போதத்— அவ்வண்பில்லாதாசக்கு உளவான உடம்புகள எனபினைத் தோலாறபோததனவாம், உயிரினைறனவாகா. எ-று.

இல்லறம் பயவாமையின, அன்னவாயின. இவைரானகுபாட்டானும் அன்பில்வழிப்படுகு குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

க0 ம அதி.— விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருந்தினரையும் புறந்தருதல். தென்புலத்தாரா முதலியவைமபுலத்தான முன்னையவிரண்டும் கட்புலனாகாதாரா நின்றது செய்வனவாகலானும், பின்னையவிரண்டும் பிறாகதீதலனமையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய இல்லறங்கட்கு முதலாயிற்று. வேறுகாத அன்புடையிருவாகுடியல்லது செயாப்பபடாமையின, இஃது அன்புடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அக. இருந்தோம்பி யிலவாழ்வ தெலலாம விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செயதற பொருட்டு. ௧

இ-ள. இல இருந்து ஓம்பி வாழ்வது எல்லாம— மனைவியோடும் வனதந்றசெல்லாது இல்லின்கணிநுந்து பொருளகளைப் போற்றிவாழுஞ்செய்கையெல்லாம— விருந்து ஓம்பி வேளாண்மை செயதறபொருட்டு—விருந்தினரைப் பேணி அவர்க்குபகாராஞ்செயதறபொருட்டு. எ-று.

எனவே, வேளாண்மைசெயயாவழி இல்லின்கணிநுத்தலும் பொருளசெய்தலுங்காரணமாக வருந்துன்பசெய்கைகட்கெல்லாம பயனில்லையென்பதாம்.

அஉ. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டறபாற றன்று. ௨

இ-ள். சாவா மருந்து எனினும்— உண்ணப்பபடும் பொருள அமிாதமேயெ

வினும்— விருநது புறத்ததாத் தான உண்டல்—தன்னைநோக்கி வரத விரு
 நது தன்னைலின்புறத்ததாகத் தானே உண்டல்— வேண்டறபுறத்து அன்று
 —விரும்புதன்முறைமைபுடைத்தன்று. எ-து.
 உஅ கூ ம அதி.— விருந்தோம்பல.

சாவாமருந்து சாவாமைக்குக காரணமாகிய மருநது. விருநதினறியே லு
 ருகாற்றினுண்டலைச் சாவாமருநதென்பார் உளராயினும் அதனையொழிகவென
 துரைப்பினுமமைபும். இவையிரண்டுபாட்டானும் விருநதோம்பலின சிறப்புக்
 கூறப்பட்டது. (உ)

அக. வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழககை
 பருவநது பாழபடுத வினது. ஈ

இ-ள. வரு விருநது வைகலும் ஓம்புவான வாழககை—தன்னைநோக்கி வ
 ர்த விருநதை நாடோறும் புறத்தருவானதிலவாழக்கை— பருவநது பாழப
 டுதல் இன்று— நலகுரவான வருநதிக் கெடுதலிலலை. எ-து.

நாடோறும் விருநதோம்புவானுக்கு அதறைபொருடொலையாது மேனமே
 றகினைக்குமென்பதாம். (ஈ)

அச. அகனமாந்து செயயா னுறையு முகனமாந்து
 நலவிருந தோம்புவா னில. ச

இ-ள. செயயாள அகன அமாநது உறையும் — திருமகள் மனமகிழநது
 வாழாநிற்கும்— முகன அமாநது நலவிருநது ஓம்புவான இல— முகமினிய
 னுயத் தகக விருநதினரைப பேணுவானதிலலினகண. எ-து.

மனமகிழத்தற்குக் காரணம் தனசெலவம் நலவழிப்படுதல். தகுதி ஞானவொ
 முக்கங்களானுயாதல். பொருள கிளைத்தற்குக் காரணங் கூறியவாறு. (ச)

அடு. விதது மிடலவேணடுங் கொல்லோ விருநதோம்பி
 மிசசின் மிசைவான புலம். டு

இ-ள. விருநது ஓம்பி மிசசில் மிசைவான புலம்—முன்னே விருநதினரை
 மிசைவிததுப பின மிககதனைத தான மிசைவானது விளைபுலத்திற்கு—வித
 தும் இடல் வேணடுமோ— விதத்திதலும் வேணடுமோ, வேண்டா. எ-து.

கொல்லென்பது அசைநிலை. தானே விளையுமென்பது குறிப்பெச்சம். இ
 வைமூன்றுபாட்டானும் விருநதோம்புவார இமமைக்கணையதும் பயன கூற
 ப்பட்டது. (டு)

அக. செல்விருநு தோம்பி வருவிருந்து பாரத்திருப்பா
 னலவிருநது வானத தவாககு. கூ

இ-ள. செல விருநது ஓம்பி வருவிருநது பாரத்த இருப்பான— தனகட
 சென்ற விருநதைப பேணிப பின செல்ககடவ விருநதைப பாரத்தத தான
 அதனேடு உண்ணவிருப்பான— வானததவாககு நலவிருநது—மறுபிறப்பிற்
 நேவனாய வானினுள்ளாககு நலவிருநதாம. எ-று.

வருவிருநதென்பது இடவருவமைதி. நல்விருநது எயதாவிருநது. இதனை
 மறுமைக்கனையதுமபயன் கூறப்பட்டது. (க)

அள. இளைத்துணைத் தென்பதொன் நிலலை விருந்தின்
 றுணைத்துணை வேளவிப பயன். எ

இ-ள். வேளவிப பயன் இளைத்துணைத்து எனபது ஒன்று இலலை—விருந்தோ
 ம்பலாகியவேளவியின்பயன் இன்னவளவிறறென்பதோரளவுடைததனது;—
 விருந்தின துணை துணை—அதற்கு அவ்விருந்தின்றகுதியளவே அளவு. எ-று.
 கூ ம அதி.— விருந்தோம்பல. உக

ஐம்பெருவேள்வியி* னொன்றாகலின வேளவியெனதும, பொருளளவு தான்
 சிறி தாயினுந் தககாரைப பட்டக்கால — வானசிறிதாப போதது விடும*
 ஆகலின், இளைத்துணைதென்பதொன்றிலையெனதுகூறினா, இதனை இ
 ருமைபும பயததற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (எ)

அஅ. பரிந்தோம்பிப பறறறே மென்பா விருந்தோம்பி
 வேளவிதலைப்படா தார. அ

இ-ள. பரிநது ஓம்பிப பறறு அறறேம எனபா— நிலையாபொருளை வரு
 நதிக்காத்தப பின அதனையிழந்து இதுபொழுது யாம பறறுக்கோடிலமா
 யினேமென்றிரகருவா— விருநது ஓம்பி வேளவி தலைப்படாதாரா—அப்பொ
 ருளான விருந்தினையோம்பி வேளவிபயனையெனதும பொறியிலாதார.
 எ-று.

ஈடடிய வொண்பொருளைக—காததலு மாககே கடுநதுனபம* ஆகலின்,
 பரிந்தோம்பியெனரா, வேளவி ஆகுபெயா. (அ)

அக. உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்பல லோம்பா
 மடமை மடவாரக ணுணடு. சூ

இ-ள. உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல ஓம்பா மடமை—உடைமை

க்காலத்தினமையாவது விருந்தோம்பலையிசுமும் பேதைமை, — மடவாசன உண்டு—அஃது அநிந்தாமாடடி உளதாகாது, பேதையாமாட்டேயுளதாம். எ-று.

உடைமை பொருளுடையனாதனைமை. பொருளாதகொளனும்பயணியிழபிதது உடைமையை இனமையாககவின, மடமையை இனமையாகவுபசரித்தாரா. பேதைமையான விருந்தோம்பலையிகழிற் பொருள நினறவழியும் அதனறப்பனிலலையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் விருந்தோம்பாவழிப படுகுறறங் கூறப்பட்டது. (க)

கூ0. மோப்பக குழையு மனிசச முகநதிரிந்து
நோக்கக குழையும் விருந்து. க0

இ-ள. அனிசசம மோப்பக குழையும் — அனிசசபூ மோனதுழியனறிக குழையாது, — விருந்து முகம் திரிந்து நோக்கக குழையும் — விருந்தினா முகமவேறுபட்டி நோக்கக குழைவா. எ-று.

அனிசசம ஆகுபெயா. சேயமைக்கக்கண்டுழி இனமுகமும், அதுபறறி நண்ணியவழி இனசொல்லும், அதுபறறி உடனப்பட்டவழி நனருற்றலுமென விரு

* ஐம்பெருவேளவியாவன பிரமயாகம், தேவயாகம், மானுடயாகம், பிதிர்யாகம், பூதயாகமெனவிலை. அவறறுள, பிரமயாகம் வேதமோதல, தேவயாகம் ஓமமவளாததல, மானுடயாகம் விருந்தோம்பல, பிதிர்யாகம் நீரக்கடனறறல, பூதயாகம் பலியீதல.

† நாலடியார், அறனவலியுத்தல, — உறக்குந துணையதோ ராலம்வித்தீண்டி— யிறப்ப நிழறபயர் தாஅற— கறப்பயனூ— தானசிறி தாயினூ தக்காரகைப் பட்டக்கால— வான்சிறிதாப போர்த்து விடும்.

‡ நாலடியார், ஈயாமை, — ஈட்டலுந துன்பமற நீட்டிய வொண்பொருளைக்—காததலு மாங்கே கடுநதுன்ப— காத்ல— குறைபடிற துன்பக கெடிற்றுன்பந துன்பக்— குறைபடி மறறைப் பொருள.

கூ0

க0 ம அறி. — இனியணுகறல்.

நதோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றணு முதலாய இனமுகம் இலவழிக் சேய்மைக்கண்ணே வாடி நீங்குதலின, தீண்டியவழியல்லது வாடாத அனிசசபூவினும் விருந்தினர் மெல்லியொன்பதாம். இதனூ விருந்தோம்புவார்க்கு முதற்கண இனமுகம் வேண்டிமென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

க௦ ம அதி— இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தினகணுவகையை வெளிப்பிப்பனவாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதல். இதுவும், விருந்தோம்புவார்க்கு இனநியமையாதாகலின், விருந்தோம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூக. இன்சொலா வீர மனோஇப படிநிலவாளு
செம்பொருள கண்டாவாய்ச சொல. க

இ-ள். இனசொல— இனசொலாவன— ஈரம அனோஇப படிநில இலவாம செம்பொருள கண்டா வாய்ச சொல்—அனபோரி கலந்த வஞ்சனையிலவாயிருக்கின்ற அறத்தினை உணர்நதாவாயிற சொற்கள், ஏ-று.

ஆல் அசைநிலை. அனபோரி கலத்தல் அனபுடைமையை வெளிப்படுத்தல். படிநிலமை வாயமை. மெய்யுணர்நதா நெஞ்சிறகெல்லாரு செம்மையுடைததாயத தோன்றலின், செம்பொருளென்பபட்டது. இலவாருசொல்லெனவியையும். வாயென வேண்டாது கூறினார், தீயசொறபயிலாவென்ப தறிவித்தறகு. இதனை இனசொற்கிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

கூஉ. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
| தினசொல னாகப பெறின. உ

இ-ள். அகன் அமர்நது ஈதலின் நன்று— நெஞ்சுவந்து ஒருவறகு வேண்டியதொருபொருளைக் கொடுத்தலினும் நன்று — முகன அமர்நது இனசொலனாகப பெறின — கண்டபொழுதே முகமினியனாய் அதனோடு இனியசொலையுமுடையனாகப பெறின. ஏ-று.

இனமுகத்தோடுகூடிய இனசொல ஈதலபோலப் பொருளவயதத்தன்றித்தன்வயததாயினும், அறநெஞ்சுடையாக்கலலது இயல்பாகவினமையின, அதனினுமரிதெனலுங்கருந்தான, இனசொலனாகப பெறினெனறா. (உ)

கூங். முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானு
மின்சொ லினதே யறம. ங

இ-ள். முகத்தான அமர்நது இனிது நோக்கி—கண்டபொழுதே முகத்தான விரும்பி இனிதாக நோக்கி— அகத்தான ஆம் இனசொலினதே அறம்— பின் நண்ணியவழி மனத்துடனாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதலின்கண்ணதே அறம. ஏ-று.

நோகியெனனும் வினையெச்சம் இனசொலென அடையதெது கின்ற முத

ரண்டியாட்டானும் இனமுகத்தோடு கூடியவினசொல் முன்னரே பிணித்துக் கோடலின விருநதோம்புதற்குச்சிறாததென்பது கூறப்பட்டது. * (க)

சூம் அநிபு இனியவைகூறலு.

கூ

கூச. துன்புதூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புதூஉ மின்சொ லவாக்கு. ச

இ-ள். யார்மாட்டும் இன்பு உதூஉம் இனசொலவர்க்கு— எல்லார்மாட்டி
ம் இன்பத்தை மிகுவிக்கும் இனசொல்லையுடையார்க்கு— தன்பு உதூஉம் து
வ்வாமை இல்லாகும்— தன்பத்தை மிகுவிக்கும் கலஞரவு இல்லையாம். எ-து.

நா முதலியபொறிகள சுவை முதலிய புலன்களை துகராமையுடைமையின,
துவ்வாமைபெனரார். யாராமாட்டியின்புதூஉமினசொலவாக்குப் பகையும்
நொதுமனுமினறி உள்ளது நன்பேயாம், ஆகவே, அவா எல்லாச்செலவமு
மெயதுவொன்பது கருத்து. (ச)

கூரு. பணிவுடைய னின்சொல தை லொருவற்
கணியலல மறறுப பிற. ரு

இ-ள். ஒருவற்கு அணி பணிவு உடையன இனசொலதை— ஒருவனுக்க
ணியாவது தனநாறறுழப்படுவாரகடடாழ்ச்சியுடையன எல்லாகண்ணுமு
இனியசொலையுமுடையதை, — பிற அலல— இவைபிரண்டுமனறி மெய்
ககணியும் பிறவணிகள அணியாகா. எ-து.

இனசொலதைநினமாகலின, பணிவுடைமையும் உட்கூறினா. மற்று
அசைநிலை, வேறறுமையுடைமையாற பிறவெனவும், இவை போலப் பேரழ
குசெய்யாமையின அலலவெனவுக்கூறினா. இவைபிரணுபாட்டானும் இனி
யவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன கூறப்பட்டது. (ரு)

கூசு. அலலவை தேய வறமபெருகு நலலவை
நாடி யினிய சொலின. சூ

இ-ள். நலலவை நாடி இனிய சொலின — பொருளாற பிறாக்கு நனமை
பயக்குஞ்சொற்களை மனததாராயநது இனியவாக ஒருவனசொலலுமாயி
ன, — அலலவை தேய அறம பெருகும— அவனுக்குப் பாவங்கடேய அறம வ
ளரும். எ-து.

தேயதல தனபகையாகிய அறம் வளர்தலிற நனக்குநிலையினறிமெலிதல்.
 “தவத்தின்று முன் விலலாதாம பாவம்.”* எனபது உம இப்பொருட்கு. நலலவை
 நாடிசொல்லுகாலுங் கடியவாகச்சொல்லின, அறனாகாதென்பதாம. இத்
 னுண மறுமைப்பயன கூறப்பட்டது. (சு)

கூஎ. நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
 பண்பிற றலைப்பிரியாச சொல. எ

நயன ஈன்று நன்றி பயக்கும் — ஒருவனுக்கு இமணைக்கு நீதியை
 யமுண்டாக்கி மறுமைக்கு அறததையும் பயக்கும் — பயன ஈன்று பண்பின

தலைப்பிரியாச சொல் — பொருளாற் பிறர்க்கு நனமையைக் கொடுத்த இனி
 மைப்பண்பினீங்காத சொல. எ-று.

நீதி உலகத்தோடு பொருநததல். பண்பெனபது ஈண்டுகாரத்தான இனி
 மைமேனிவறது. தலைப்பிரிதல் ஒருசொன்னீமைதது. (எ)

* நாலடியார், தறவு, — விளக்குப் புகவிறுண் மாயந்தாக் கொருவன —
 தவத்தின்று முன் விலலாதாம பாவம் — விளக்குறெய் — தேயவிடத்துச் சென்றி
 ருந் யாப்பாறாங்கு நல்லின — தீரவிடத்து நிறகுமார தீது.

கூஉ * கக ம ஆதி. — செய்ந்நன்றியறிதல.

கூஅ. சிறுமையு ணீங்கிய வின்கொன மறுமையு
 மிமமையு மினபந தரும். அ

இ-ள். சிறுமையுள் நீங்கிய இன்கொல — பொருளாற பிறர்க்கு நோய்செ
 யயாத இனியகொல — மறுமையும் இமமையும் இனபம தரும் — ஒருவனுக்
 கு இருமையிலும் இனபத்தைப் பயக்கும். எ-று.

மறுமையினபம பெரிதாகவின, முறகூறப்பட்டது. இமமையினபமாவது
 உலகம தனவயதத்தாகலான நலலனவெயதி இனபுறுதல. இவையிரண்டுபா
 ட்டானும் இருமைப்பயனும் ஒருங்கெயதுதல வலியுறுத்தப்பட்டது. (அ)

கூகூ. இன்கொ ளினிதீன்றல காண்பா நெவன்கொலோ

வன்சொல வழங்கு வது.

கூ

இ-ள இன்சொல இனிது ஈனறல காண்பான— பிறா கூறிய இன்சொற றுன்க்கிணபம பயத்தலை அனுபவித்ததற்கினறவன—வன்சொல வழங்குவது எ வன்சொல—அது நிறகப பிறாமாடடி வன்சொலலைச சொலலுவது என்னபய 'ன கருதி எ-று.

இனிதெனறது வினைகருதிப்புபெயா. கடுஞ்சொற பிறாகருமினனாதாகலி ன், அது கூறலாகாதென்பது கருதது. (கூ)

க00. இனிய வுளவாக வினனாத கூறல
கனிபிருப்பக காயகவாந தமறு. க0

இ-ள். இனிய உளவாக இனனாத கூறல— அறம பயகரும இனியசொறக ளும் தனகருளவாயிருக்க அவறறைக கூறது பாவம பயகரும இனனாதசொ றகளை ஒருவன கூறுதல— கனி இருப்பக காய கவாநதறறு—இனிய கனி களும தனகைக்கணுளவாயிருக்க அவறறைதுகராது இனனாதகாயகளை துகா நததனெடொகரும. எ-று.

கூறலென்பதறை சொறகளைன்பது பெற்றும். பொருளை விசேடித்ததரினற பன்டுகள உவமைககணுஞ்செனறன. இனியகனிகளைனறது ளுவையுண டநெலலிக்கனிபோல அயிழதாவனவறறை இனனாதகாயகளைனறது காளுசி ரங்காயபோல நஞ்சாவனவறறை. கடுஞ்சொறசொலலுதல முடிவிறறனக்கே யினனாதென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் இனனாதகூறலின குறறங் கூறப்பட்டது. (க0)

கக ம அதி.— செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறா செய்த நன்மையை மறவாமை. இனிபவவ கூறி இல்லறமவழுவாதாக்கு உயதியில குறறம் செயநநனி கோறலேயா கலின், அதனைப் பாதுகாத்துக் கடிதறபொருட்டி, இஃதினியவைகூறலின்பி ன் வைக்கப்பட்டது.

க0க. செய்யாமற செய்த வுதவிககு வையகரும்
வானகமு மாறற லரிது. க

இ-ள். செய்யாமல செய்த உதவிககு— தனக்கு முன்னேருதவிசெய்யாதி ருக்க ஒருவன பிறறுககுச் செயதவுதவிக்கு— வையகரும் வானகரும் ஆற் கக ம அதி.— செயந்நன்றியறிதல். கூக.

றல் அரிது—மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் கைமமாறாகக் கொடுத்தாலும் ஒத்
தலரிது. எ-று.

கைமமாறுகளெல்லாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக்கு ஆறருவாயின. செயயாமைச் செயதவுதவியென்று பாடமோதி, மறித்த தவமாட்டாமைபுள்ளவிடத்துச் செயதவுதவியென்றுரைப்பாருமுள். (க)

க0உ. காலத்தி னுறசெய்த நனறி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாண்பு பெரிது. உ

இ-ள். காலத்தினால் செய்த நனறி—ஒருவனுக்கு இறுதிவந்தவெல்லைக்கண் ஒருவன் செயதவுபகாரம்—சிறிது எனினும் ஞாலத்தின் மாண்பு பெரிது—தனைநோக்கச் சிறிதாயிருந்ததாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நிலவுகத்தினும் மிகப்பெரிது. எ-று.

அக்காலநோக்குவதல்லது பொருளைக்கலாகாதென்பதாம். காலத்தினால் என்பது வேற்றுமை மயக்கம். (உ)

க0ங். பயன் றுககார செய்த வுதவி நயன்றுக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது. ங்

இ-ள். பயன் றுககார செய்த உதவி நயன் றுககின்—இவர்க்கு இது செயதால் இன்னது பயக்குமென்று ஆராயதலிராயச் செயதவுதவியாகிய ஈரமுடைமையை ஆராயின,—நன்மை கடலிற் பெரிது—அதன்னைமை கடலினும் பெரிதாம் எ-று.

இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே காரணமின்றிச் செய்ததுஉம், காலத்தினுற செயததுஉம், பயன் றுககாராயச் செயததுஉம் அளவிலவாதல் கூறப்பட்டது. (ங்)

க0ச. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொளவர் பயனறெரி வார். ச

இ-ள். தினைத்துணை நன்றி செயினும்—தமக்குத் திணையளவிறறாய உபகாரத்தை ஒருவன் செய்தாண்பினும்,—பனைத்துணையாக கொளவர் பயன் தெரிவார்—அதனை அவ்வளவிறறாகக் கருதாது பணையளவிறறாகக் கருதுவார் அக் கருத்தின் பயனறெரிவார். எ-று.

தினை பனையென்பன சிறுமைபெருமைகட்குக் காட்டுவன சிலவளவை. அக்

கருத்தின் பயனாவது அந்நகர கருதுவாரக்கு வரும் பயன. (எ)

க0௫. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுத வி

செயப்படடார சாலபின வரைதது. ௫

இ-ள். உதவி உதவிவரைதது அன்று—கைமமாருனவுதவி காரணத்தானும் பொருளானும் காலத்தானுமாகிய மூவகையானும் முனசெய்த உதவியளவிறன்று;—உதவி செயப்படடார சாலபின வரைதது—அதனைச் செயவிததுககொண்டவர்தம் அமைதியளவிறது. எ-று.

சாலபு எவ்வளவுபெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென்பார், சாலபின வரைத்தென்றார். இவையிரண்டிபாட்டானும் முனது மல்லாத வுதவி மாந்திரமும் அறிவாரக்குச செய்தவழிபு பெரிதாமெனபது கூறப்பட்டது.

௫

கூசு கக ம் அதி.— செயந்நன்றியறிதல.

க0கூ. மறவற்க மாசற்றார கேண்மை துறவற்க துன்பத்ததுட பெபாயார நடபு. கூ

இ-ள். துன்பத்தது துபபு ஆயார நடபுத துறவற்க— துன்பக்காலத்தத்தனக்குப் பறங்குகோடாயிராது நடபை விடாதொழிக, — மாசு அறார கேண்மை மறவற்க—அறிவொழுக்கங்களிற குறற்றற்றாரது கேண்மையை மறவாதொழிக. எ-று.

கேண்மை கேளாரநனைமை. இமமைககுறுதிசூதுவார மறுமைககுறுதியும் உடனகூறினர். (கூ)

க0எ. எழுமை யெழுபிறபபு முள்ளுநவர் தங்கண் விழுமந துடைததவா நடபு. எ

இ-ள். தங்கண் விழுமந துடைததவா நடபு—தங்கணையதிய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நடப்பின—எழுமை எழுபிறப்பும் உளநுவர்—எழுமையினை யுடைய தமமெழுவகைப்பிறப்பினும் நினைப்பார நல்லோர். எ-று.

எழுமையெனறது வினைப்பயனொடரும் எழுபிறப்பினை, அது வளையாபதியுட்கண்டது. எழுவகைப்பிறபபு மேலேயுரைத்தாம். வினாவுதோன்றத துடைத்தவொன்றார. நினைத்தலாவது துன்பந துடைத்தலான அயாமாட்டுளதாகிய அன்பு பிறப்புத்தோறுந தொடரந்து அன்புடையராதல. இவை யிரண்டிபாட்டானும் நன்றி செயதாரது நடபு விடலாகாதென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

க0அ. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நனறு. அ

இ-ள். நன்றி மறப்பது நனறு அனறு—ஒருவன் முனசெய்த நன்மையை
மறப்பது ஒருவற்கு அறனன்று, —நன்றல்லது அன்றே மறப்பது நனறு—
அவன் செய்த தீமையைச் செய்தபொழுதே மறப்பது அறன். எ-று.

இரண்டும் ஒருவனாசெய்யப்பட்ட வழி மறப்பதும் மறவாததும் வருத்த
க் கூறியவாறு. (அ)

க0கூ. கொன்றன்ன வின்கு செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுளளக கெடும். கூ

இ-ள் கொன்று அன்ன இன்கு செயினும்—தமக்கு முன்னொரு நன்மை
செய்தவா பிசுகொன்றாலொத்த இன்குதவறறைச் செய்தாராயினும்,—அவா
செய்த நனறு ஒன்று உள்ளக கெடும்—அவையெல்லாம் அவாசெய்த நன்மை
யொன்றையும் தீனைக்க இல்லையாம். எ-று.

தினைத துனை பனை ததுனையாகக கொள்ளப்படுதலின, அவ்வொன்றுமே அவ
றறையெல்லாங் கெடிக் குமென்பதாம் இதனான நன்றல்லது அன்றே மறக்கு
புறக் கூறியது. (க)

க0கூ. நன்றி கொன்ற மகற்கு
பொய்யுண்டாம் மகற்கு க0

இ-ள். எந்நன்றி கொன்றாக்கும் உய்வு உண்டாம்—பெரியவறங்களைச் சி
தைத்தார்க்கும் பாவத்தினீங்கும் வாய்வுண்டாம்;—செய் நன்றி கொன்ற ம
கரும் அதி.— நடுவுநிலைமை. கூடு

கற்கு உய்வு இல்லை—ஒருவன் செய்த நன்றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு அஃ
தில்லை. எ-று.

பெரியவறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும், மகளிரகருவினை
ச் சிதைத்தலும், பாபபாாததப்தலும் முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல்.* இ
தனா செய்நன்றிகோறலின கொடுமை கூறப்பட்டது. (க0)

க2 ம அதி.— நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகை நொதுமல நண்பெனனும் முனறுபகுதியினும் அறத்தி
னவமுவாது ஒப்ப நிறகு நிலைமை. இது, நன்றிசெய்தார மாட்டு அந்நன்றியி

னை நனை ததவழிச சிதையுமனறே அவவிடத்துஞ் சிதையலாகாதென்றறகு
செயநநனறியறிதலினபின வைக்கப்பட்டது.

ககக. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாறபட டொழுகப பெறின. க

இ-ள். தகுதி என ஒன்றே நனறு—நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும்
ஓறமுமே நனறு,—பகுதியான பாறபடு ஒழுகப்பெறின—பகை நொதுமல்
நனபெனனும் பகுதிதோறும் தனமுறைமையை விடாதொழுகப்பெறின. எ-று.

தகுதியுடையதனைத் தகுதியென்றா. “ஊரானோ தேவகுலம்” என்பது
போலப் பகுதியானென்புழி ஆணுருபு தோறுமென்பதன் பொருட்டாய் நின
றது. பெறினென்பது அவ்வொழுககத்தருமைதோன்ற நின்றது. இதனை ந
டுவுநிலைமையதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

ககஉ. செப்ப முடையவ ளுக்களு சிதைவின்றி
யெச்சத்திற கேமாப புடைதது. உ

இ-ள். செப்பம் உடையவன ஆக்கம்—நடுவுநிலைமையையுடையவனது செ
ல்வம்—சிதைவு இன்றி எச்சத்திறகு ஏமாப்பு உடைத்து—பிறாசெல்வம்போ
ல் அழிவின்றி அவன வழியினுள்ளாராகும் வலியாதலையுடைத்தது. எ-று.

விகாரத்தாற்றொக்க எச்சவுமமையான இறக்குநதுணையும் அவனறனக்கும்
ஏமாப்புடைத்தென்பது பெற்றும். அறத்தோடு வருதலின, அனனதாயிற்று,
தானிறநதுழி எஞ்சிநிற்பதாகலின, எச்சமென்றா. (உ)

ககங. நனறே தரினு நடுவிகநதா மாககததை
யன்றே யொழிய விடல. ங

இ-ள். நனறே தரினும்—தீவகனறி நனமையே பயநத்தாயினும்,—நடுவு
இகநது ஆம் ஆக்கத்தை அனறே ஒழிய விடல்—நடுவுநிறறலையொழிதலான்
உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே யொழியவிடுக. எ-று.

நன்மை பயவாமைபின, நனறே தரினு மென்றா. இகத்தலானென்பது இக
நதெனத் திரிநதுநின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் முறையே நடுவுநிலைமை

* புறநானூறு—ஆனமுலை யறுத்த வறனி லோகரு— மாணிழை மகளி
ர் கருச்சிதைத் தோகருவ—சூரவர்த தப்பிய கொடுமை யோக்கும்—வரு
வாய மருங்கிற கழுவாயு முளவே—நிலைமுடை பெயாவ தாயினு மொருவன்—
செயதி கொன்றாக் குயதி யிலென்—றறம்பா டினறே யாயிழை கணவ.

யான் வந்த செல்வம் நன்மை பயத்தலும், ஏனைச்செல்வம் தீமை பயத்தலும் கூறப்பட்டன. (௩)

ககசு. தீக்கார் தகவில றொன்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற காண்ப படும. ச

இ-ள். தக்கார தகவிலர் எனபது—இவா நடுவுநிலைமையுடையர் இவர் நடுவுநிலைமையிலொணாமு விசேடம்—அவரவா எச்சத்தால காண்பபடும—அவரவருடைய நன்மைகளைது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும. எ-று.
தக்கார்க்கெச்சமுண்டாதலும் தகவிலாக்கிலையாதலும் ஒருதலையாகவின் இருகிறததாராயும் அறிதற்கு அவை குறியாயின. இதனால் தக்காராயுந் தகவிலாராயும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது. (ச)

ககரு. கேடும பெருக்கமு மிலல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க கணி. ரு

இ-ள். கேடும் பெருக்கமும் இல் அல்ல—தீவினையாற்கேடும நல்வினையாற பெருக்கமும் யாவாகும் முன்னே அமைந்த கிடந்தன, — நெஞ்சத்துக் கோடாமைசான்றோர்க்கு அணி—அவ்வாறறையறிந்த அவை காரணமாக மனத்தினக்கட்கோடாமையே அறிவானமைந்தாராகரு அழகாவது. எ-று.

அவை காரணமாகக் கோடுதலாவது அவை இப்பொழுது வருவனவாக்க கருகிக் கேடுவாராமையைக் குறித்தும் பெருக்கம் வருதலைக் குறித்தும் ஒருதலைக்கணிற்றல். அவற்றிற்குக் காரணம் பழவினையே கோடுதலெனறென உண்மையுணர்நது நடுவுநிறறல் சாலவினையழகுசெய்தலின, சான்றோர்க்கணியெனறா. (ரு)

ககசு. தெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்சு
நடுவொரீஇ யல்ல செயின. ச

இ-ள். தனநெஞ்சம் நடுவு ஓரீஇ அல்ல செயின— ஒருவன் தன்னெஞ்சம் நடுவுநிறறலையொழிந்த நடுவல்லவற்றைச் செய்ய நினைக்குமாயின்,—யான தெடுவல் எனபது அதிக— அநநினைவை யான தெடக்கடவேனெனறுணரும் உறபாதமாக அதிக. எ-று.

நினைத்தலும் செயதலோடொகருமாகலின், செயினெனறா. (சு)

ககஎ. தெடுவாக வையா துலக நடுவாக

நன்றிககட டங்கியான முழவு. ௭

இ-ள. நடுவாக நனறிககண் தங்கியான தாமுவு— நடுவாகநினறு அறததி
ன்கணனே தங்கினவனது வறுமையை—கெடுவாக வையாது உலகம்—வறு
மையென்று கருதார உயானதோ. ௭-று.

கேடுவென்பது முதலிலைதொழிற்பெயா. செலவெனறுகொளருவொன
பது குறிப்பெச்சம். இவைமூன்றுபாட்டானும், முறையே கேடும பெருக்கமு
ங் கோடுதலான வாராவென்பதுஉம, கோடுதல கேட்டிறகேதுவாமென்ப
துஉம, கோடாதவனமுழவு கேடனறென்பதுஉம், கூறப்பட்டன. (௭)

ககஅ. சமன்செய்து சோதுககுங் கோல்போ லமைந்தொருபாற
கோடாமை சானரோக கணி. அ
கக ம் அதி.— அடக்கமுடைமை. கூ௭

இ-ள. சமன் செயது சோதுக்கும கோல்போல — முன்னே தான் சமனா
கரின்று பின தனகண வைத்த பாரத்தை வரையறுகருதலாமபோல— அ
மைந்து ஒருபால் கோடாமை சானரோக்கு அணி— இலக்கணங்களானமை
ந்து ஒருபக்கத்துக கோடாமை சானரோககு அழகாம். ௭-று.

உவமையடையாகிய சமன்செய்தலும் சோதுக்கலும் பொருட்கண்ணும்,
பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாறகோடாமையும் உவமைக்கண்ணும்,
கூட்டி, சானரோசோதுக்கலாவது தொடைவிடைகளாறகேட்டவற்றை ஊழா
ன உள்ளவாறுணர்ந்தலாகவும், ஒருபாறகோடாமையாவது அவவுள்ளவாற்றை
மறையாது பகை நொதுமல நடபெனனும் மூன்றுதிறத்ததாகும் ஒப்பக்கூறு
தலாகவும், உரைக்க. இலக்கணங்களானமைதல இருவழியும் ஏற்பன்கொள்க.

கககூ. சொறகோட்ட மிலலது செப்ப மொருதலையா
வுடகோட்ட மினமை பெறின. கூ

இ-ள். செப்பம் சொறகோட்டம் இல்லது — நடுவுநிலைமையாவது சொல
லினகடகோடுதலல்லாததாம், — உடகோட்டம் இனமை ஒருதலையாப பெ
றின— அஃதனனதாவது மனத்தினகடகோட்டமினமையைத் திண்ணிதாகப்
பெறின. ௭-று.

சொல் ஊழான் அறுத்துச் சொல்லுஞ்சொல். காரணம்பற்றி ஒருபாறகோ
டாத மனத்தோடு கூடுமாயின, அறங்கிடநதவாறு சொல்லுதல நடுவுநிலைமை
யாமெனவே, அதனோடு கூடாதாயின அவவாறுசொல்லுதல நடுவுநிலைமை

யன்றென்பது பெறப்பட்டது. (க)

கஉ0. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம பேணிப்

பிறவுந் தம்போற செயின. க0

இ-ள். பிறவும் தம்போல பேணிச் செயின — பிறாபொருளையுந் தம்பொருளபோலப் பேணிச் செயயின், — வாணிகம செய்வார்க்கு வாணிகம — வாணிகஞ்செய்வார்க்கு நன்றாய வாணிகமாம். எ-று.

பிறவுந் தம்போறசெய்தலாவது கொள்வது மிகையுந் கொடுப்பதுகுறையுமாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல். இப்பாட்டுமூன்றனுள், முன்னையவிரண்டும் அவையத்தாரை நோக்கின, ஏனையது வாணிகநோக்கிறதும், அவவிருதிறத்தார்க்கும் இவ்வறம் வேறுகச்சிறந்தமையின. (க0)

கங. ம அதி.— அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்களை தீரெறிககட்செல்லாது அடங்குதலுடையனாதல். அஃது ஏதிலாக்குறற்றம்போற்றனக்குறற்றமுங்காணும் நடுவுநிலைமையுடையாறகாதலின, இது நடுவுநிலைமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

கஉக. அடக்க மமரநு ஞய்க்கு மடங்காமை

யாரிரு ஞய்த்து விடும். க

இ-ள். அடக்கம் அமரநுள் உயக்கும் — ஒருவனை அடக்கமாகியவறம் பின்றேவருகத்தய்க்கும்; — அடங்காமை ஆர் இருள் உயத்துவிடும் — அடங்காமையாகியபாவம் தங்குத்தற்கரிய இருளினகட்செலுத்தும். எ-று.

கஉஅ. கங. ம அதி.— அடக்கமுடைமை.

இருனென்பது ஓர்நரகவிசேடம். “எல்லாம் பொருளிற்பிறந்துவிடும்” என்றறப்போல் உயத்துவிடுமென்பது ஒருசொல்லாய் நின்றது. (க)

கஉஉ. காக்க பொருளா வடக்கததை யாக்க

மதனினூங்க கிலலை யுயிராகு. உ

இ-ள். உயிர்க்கு அதனின ஊங்கு ஆக்கம் இலலை — உயிர்க்கு அடக்கத்தின்மிகக செல்வமில்லை, — அடக்கததைப் பொருளாக காக்க — ஆகலான அவ்வடக்கததை உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு அழியாமறகாக்க. எ-று.

உயிரென்பது சாதியொருமை. அஃது ஈண்டி மககளுயிராமேனின்றது, அறி

நதடங்குப் பயன்கொளவது அதுவேயாகலின்.

(2)

க2௩. செறிவறிந்து சீமை பயககு மறிவறிந்
தாறறி னடங்கப பெறின். ௩

இ-ள். அறிவு அறிநது ஆறறின அடங்கப பெறின— அடங்குதலே நமக்கு அறிவாவதென்றறிநது நெறியானே ஒருவன அடங்கபபெறின, — செறிவு அறிநது சீமை பயககும்— அவவடக்கம நல்லோரானறியப்பட்டு அவனுக்கு விழுப்பத்தைக கொடுக்கும். எ-று.

இலவாழ்வானுகு அடங்குநெறியாவது மெயமமுதன மூன்றம் தனவயத தவாதல். (௩)

க2௪. நிலையிற றிரியா தடங்கியான் றேறற
மலையினு மாணப பெரிது. ௪

இ-ள். நிலையின றிரியாது அடங்கியான தோற்றம்— இலவாழ்க்கையாகிய தன்னெறியின வேறுபடாது நின்று அடங்கினவனது உயாச்சி— மலையினும் மாணபபெரிது — மலையினுயாச்சியினும் மிகப்பெரிது. எ-று.

றிரியாதடங்குதல் பொறிகளாற புலன்களை துகராநின்றே அடங்குதல். மலை ஆகுபெயா. (௪)

க2௫. எல்லாககு நன்றும் பணித லவருள்ளு
செலவாககே செலவந தகைதது. ௫

இ-ள். பணிதல் எல்லாககும் நன்றும் — பெருமிதமின்றியடங்குதல் எல்லாககும் ஒப்ப நன்றேயெனினும்,— அவருள்ளும் செலவாக்கே செலவநத கைதது— அவ்வெல்லாருள்ளு செலவமுடையாககே வேறொருசெலவமா ள்சிறப்பினைபுடைத்து. எ-று.

பெருமிதத்தினைச செய்யுங்கலவியுங் குடிப்பிறப்புமுடையா அஃகினறி அவைதம்மானேயடங்கியவழி அவவடக்ககு சிறநதுகாட்டாதாகலின், செலவாக்கே செலவநதகைததென்றா. செலவதகைத்தென்பது மெல்லநதுநின்றது. பொதுவென்பாராயமுடம்பட்டுச சிறப்பாதல் கூறியவாறு. இவையைநதுபாட்டானும் பொதுவகையான அடக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௫)

க2௬. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப புடைதது. ௬

இ-ள். ஆமைபோல ஒருமையுள் ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின — ஆமைபோல

ஒருவன் ஒருபிறப்பினகண ஐம்பொறிக்கையும்டக்கவல்லனாயின்,— எழுமையு
கக. ம அதி.— அடக்கமுடைமை. ௩௬

ம் ஏமாப்பு உடைத்த— அவ்வன்மை அவனுக்கு எழுபிறப்பினகண்ணும் அர
ணதலையுடைத்த. எ-று.

ஆமை ஐந்தறுப்பினையும் இடாபுகுதாமல் அடக்குமாறுபோல் இவனும் ஐ
ம்பொறிக்கையும்பாவமபுகுதாமலடக்கவேண்டுமென்பாரா, ஆமைபோலென்றாரா.
ஒருமைக்கடசெய்தவினையினபயன எழுமையுநதொடருமென்பது இத்தனனதிக.
இத்தன மெய்யடக்ககநகற்பபட்டது. (க)

கஉஎ. யாகாவா ராயினு நாகாகக காவாககாற

சோகாபபா சொல்லிமுக்குப பட்டி. ஏ

இ-ள். யா காவாராயினும் நா காகக—தமமாறகாககப்படுவனவெல்லாவற
றையுந காககமாட்டாராயினும் நாவொன்றையுநகாக்க,—காவாககால் சொ
ல்லிமுககுப்பட்டுச சோகாபபா— அதனைக்காவாராயிற சொறகுறறதனைகட்
பட்டுத தாமே துன்புறுவா. எ-று.

யாவென்பது அஃறிணைபணமைவினையெயா. அஃறிணை எஞ்சாமையு
ணரரினறது முறறுமமை விகாரததாறறெக்கது. சொறகுறறம் சொல்லினக
ட்டோனறுவகுறறம். அல்லாபபா செமமாபபா எனபனபோலச சோகாபப
னபபது ஒருசொல். (எ)

கஉஅ. ஒன்றினுந் தீசசொற பொருடபய னுண்டாயி
னன்றுகா தாகி விடும. அ

இ-ள். தீசசொறபொருடபயன ஒன்றினும் உண்டாயின—தீயவாகிய சொ
ற்களின்பொருள்களாற பிறாககுவருநதனபமொன்றாயினும் ஒருவனபக லு
ண்டாவதாயின,— நன்று ஆகாதாகிவிடும—அவனுக்குப் பிறவறவகளானுண்
டான நன்மை தீதாயவிடும. எ-று.

தீயசொல்லாவன தீயகுபயக்கும் பொய, குறளை, கடுஞ்சொல்லென்பன. ஒ
ருவன் நல்லவாகசொல்லுஞ்சொறகளினகணனே ஒன்றாயினுந் தீசசொறபபி
ம் பொருளினது பயன பிறாககுண்டாவதாயினெனறுகாபபாருமுளா. (அ)

கஉக. தீயினுந் சுட்டபு ணுள்ளாறு மாறாதே
நாவினுந் சுட்ட வடு. கூ

இ-ள். தீயினுல் சுட்ட புண உள ஆறும் — ஒருவனையொருவன் தீயினுற

சுட்டபுன் மெய்க்ககட்டிடப்பிறும் மனத்தினகண அப்பொழுதேயாதும், —
நாவினாவு சுட்டவடு ஆரூது— அவ்வாறன்றி வெவவுகாயுடையநாவினாவு சுட்-
டவடு அதனகணணும் எஞ்சானதுமாறூது. எ-து.

ஆறிப்போதலால் தீயினாசுட்டதனை புண்ணெனதும், ஆரூதுகிடத்தலால்
நாவினாவுசுட்டதனை வடுவென்றுநகூறினா. தீயும் வெவவுகாயுளு சுநிதறநெரு
ழிலான ஒக்குமாயினும், ஆரூமையாறறியினும் வெவவுகாக்கொடிதென்பது
போதலின, இது குறிப்பானவாத வேறறுமைபலவகாரம். இவைமூனறுபா-
ட்டானும் மொழியடக்கவகூறப்பட்டது. (க)

ககூ. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவாள் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து. க0

க0 கச ம அதி.— ஒழுககமுடைமை.

இ-ள. கதம் காத்துக் கறறு அடங்கல ஆறறுவான செவவி— மனத்தினக
ண் வெகுளிதோனாரூமறகாததக கலவியுடையனா யடங்குதலை வலவனது
செவ்வியை—அறம் பார்க்கும் ஆறறின துழைந்து—அறக்கடவுள் பாராநிற
கும் அவ்ணையடையும் நெறியினகட் செனறு. எ-து.

அடங்குதல் மனம் புறததுப பரவாது அறத்தினகணனே நிறறல். செவவி
தனகுறைகூறுதறகேறற மன மொழி முகங்கள இனியனாவு காலம். இப்பெ
றறியானே அறந தானே செனறடையுமென்பதாம். இதனாவு மனவடக்கக
கூறப்பட்டது. (க0)

கச ம் அதி. — ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது ததநம் வருணத்திறகும் நிலைக்குமோதப்பட்ட ஒழுககத்தினை
யுடைபராதல். இது, மெய்முதலிய அடங்கினாக்கலலது முடிபாதாகலின,
அடக்கமுடைமையினபின வைக்கப்பட்டது.

ககூ. ஒழுககம் விழுப்பந் தாலா நொழுகக
முயிரினு மோமப்ப படும. க

இ-ள. ஒழுககம் விழுப்பம் தாலான—ஒழுககம் எல்லார்க்குளு சிறப்பினை
த் தருதலான,—ஒழுககம் உயிரினும் ஒம்பப்படும—அவ்வொழுககம் உயிரினு
ம் பாதுகாக்கப்படும. எ-து.

உயாநதாக்கும் இழிநதாக்கும் ஒப்ப விழுப்பந் தருதலின, பொதுப்படக்
கூறினா. சுட்டி வருவிக்கப்பட்டது. அதனாவு அங்கனம் விழுப்பந் தருவதாய

து ஒழுக்கமெனப்பது பெற்றும். உயி எலலாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்போல விழுப்பந தாராமையின, உயிரினுமோமப்படுமென்றா. (க)

ககஉ. பரிந்தோமபிக் காகக வொழுக்கந் தெரிந்தோமபிக்
தேரினு மஃதே துணை. 2

இ-ள். ஒழுக்கம ஒம்பிப் பரிந்து காகக—ஒழுக்கத்தினை ஒன்றும் அழிவு படாமற்பேணி வருந்தியுங்காகக,—தேரிந்து ஒம்பித் தேரினும் துணை அஃதே —அறங்களபலவற்றையுமாராயந்து இவற்றுள் இருமைக்குறதுணையாவது யா தென்று மனததையொருக்கித் தோந்தாலும் துணையாயமுடிவது அவ்வொழுக்கமேயாகலான. எ-று.

பரிந்துமென்னுமுமமை விகாரத்தாற்றெக்கது. இவையிரண்டுபாட்டானும் ஒழுக்கத்ததிரப்புக கூறப்பட்டது (உ)

ககங. ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
யிழிந்த பிறப்பாய விதிம. ௩

இ-ள். ஒழுக்கமுடைமை குடிமை—எல்லாக்குற தததம்வருணத்திறகேற் ற ஒழுக்கமுடைமை குலனுடைமையாம்,—இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய வி திம்— அவ்வொழுக்கத்திறவதுதல் அவ்வருணத்திற் றுழிந்த வருணமாய் விதிம. எ-று.

பிறந்த வருணத்தள் இழிந்தகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கமுடையராக உயர் குலத்தாராவாகலின குடிமையாமெனவும், உயர்ந்த வருணத்தப் பிறந்தாரா கச ம அதி.--- ஒழுக்கமுடைமை. சக

யினும் ஒழுக்கத்திறற்றதைத் தாழ்ந்த வருணத்தாராவாகலின் இழிந்த பிறப் பாய் விடுமெனதுங் கூறினா உளவழிப்படுக குணத்தினும் இவ்வழிப்படுங் குற்றம் பெரிதென்றவாறு. பயன் இடையீடினறியெய்ததலின், அவ்விரைவு பற்றி அவ்வேதுவாகிய வினைகளே பயனாகவோதப்பட்டன. (ங)

ககச. மறப்பினு மோததுக கொள்ளாரும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக கெடும. ௪

இ-ள். ஒத்து மறப்பினும் கொள்ளாரும்—சுற்ற வேதத்தினை மறந்தானுயி னும் அவ்வருணங்கெடாமையிற் பினனும் அஃதோதிககொள்ளாம, — பார ப்பான பிறப்பு ஒழுக்கம் குன்றக கெடும—அந்நன்னது உயர்ந்தவருணம் த ன்னொழுக்கங் குன்றக கெடும. எ-று.

மறந்தவழி இழிகுலத்தனமாகலின், மறக்கலாகாதெனனுங் கருத்தான, மறப்பினுமென்றா. சிறப்புடை வருணத்திற்கு மொழிநதமையின், இஃது ஏனையவருணங்கட்குங் கொள்ளப்படும். (ச)

ககடு. அழுக்காறுடையான்களுக்கமபோள் தில்லை
யொழுகக மிலானக னுயாவு. (டு)

இள. அழுக்காறு உடையான்கள ஆக்கம போனது—அழுக்காறுடையான மாடிக் ஆக்கமில்லாதாறபோல்—ஒழுக்கம இலானக உயாவு இல்லை—ஒழுக்கமில்லாதவனமாடிக் உயாச்சி யில்லை. எ-று.

உவமையான ஒழுக்கமில்லாதவன சுற்றத்திற்கும் உயாச்சியில்லையென்பது பெற்றும், எனனை! “கொடுப்பதற்குக்கறுப்பான சுற்ற”மும் நலகூதலின். உயாவு உயாகுலமாநல். (டு)

ககசு. ஒழுக்கத்தி னெல்கா ருவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம படுபாக கயிநது. சு

இள. ஒழுக்கத்தின் ஒல்கா உரவோ—செய்தற்கருமைநோக்கி ஒழுக்கத்திற்கு சுருங்கா மனவலியுடையா, —இழுக்கத்தின் ஏதம படுபாக்கு அறிநது — அவலியுக்கத்தால் தமக்கிழிகுலமாகிய குற்றமுண்டாமாற்றை அறிநது. எ-று.

ஒழுக்கத்திற்கு சுருக்கம் அதனையுடையாமேலேற்றப்பட்டது. கொண்ட விரதம் விடாமபற்றி, உரவோனொன்றா. (சு)

ககஎ. ஒழுக்கத்தி னெயதுவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெயதுவ யெதாப பழி. எ

இள. ஒழுக்கத்தின் மேன்மை எயதுவா—எல்லாரும ஒழுக்கத்தானே மேம்பாட்டையெயதுவா, —இழுக்கத்தின் எயதாப பழி எயதுவா—அதனினின்றியுக்குதலானே தாம் எயதுதற்குரிதநல்லாத பழியையெயதுவா. எ-று.

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும் இழுக்கமபற்றி உலகம் அடுக்குமென்று கொள்ளுமாகலின், எயதாபபழி யெயதுவொன்றார். இவைஈயந்து பாட்டானும் ஒழுக்கம் உள்வழிப்படுகு குணமும் இவ்வழிப்படுக் குற்றமுறு கூறப்பட்டன. (எ)

சு

சஉ

கடு ம அறி.—பிறனிலவிழையாமை.

கந.அ. நன்றிககு வித்தாகு நல்லொழுக்ககம் தீயொழுக்க

மென்று மிடும்பை தரும்.

அ

இ-ள. நல்லொழுக்கம் நன்றிககு வித்தாகும்—ஒருவனுக்கு நல்லொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் இன்பம் பயக்கும்,—தீயொழுக்கம் எனும் இடும்பை தரும்—தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் துன்பம் பயக்கும். எ-று.

நன்றிககு வித்தாகுமென்றதனால் தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாதலும், இடும்பைதருமென்றதனால் நல்லொழுக்கம் இன்பநதருதலும் பெற்றும், ஒன்று தினேறே ஏனையதை முடிசுகுமாகலின், இதனை பின்விளவு கூறப்பட்டது. (அ)

கந.க. ஒழுக்க முடையவாக கொல்லாவே தீய

வழக்கியும் வாயாற சொல்ல.

க

இ-ள். வழக்கியும் தீய வாயால் சொல்ல—மறநதது தீயசொற்களைத் தம் வாயாற சொல்லுநதொழில்கள்—ஒழுக்கமுடையவாககு ஒல்லா—ஒழுக்கமுடையவாககு முடியா. எ-று.

தீய சொற்களாவன பிறாக்குத தீங்கு பயக்கும் பொயமுதலியனவும் வருணத்திற்கு உரியவல்லனவுமாம். அவற்றது பணமையாற சொல்லுதற்றொழில் பலவாயின. சொல் சாதியொருமை. சொல்லெனவே அமைந்திருக்க வாயாலென வேண்டாது கூறினா, நல்ல சொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன்சிறப்பு முடித்தற்கு. இதனை வடநூலார் தாற்பரியமென்ப. (க)

கந.ஈ. உலகத்தோடு டொட்ட வொழுக்க பலகறறுங்

கல்லா ரறிவிலா தார.

க0

இ-ள. உலகத்தோடு டொட்ட ஒழுக்க கல்லா—உலகத்தோடு பொருந்தவொழுத்தலைக் கல்லாதார,—பல கறறும் அறிவிலாதார—பலநூல்களையுங் கறறாராயினும், அறிவிலாதார. எ-று.

உலகத்தோடு பொருந்தவொழுத்தலாவது உயாநதோர் பலரும் ஒழுகியவாற்றான ஒழுத்தலை. அறநூலசொல்லியவற்றான இக்காலத்திற்கு ஏலாதனவொழிந்து சொல்லாதனவற்றான ஏறபன கொணர் வருதலான அவையுமடங்க உலகத்தோடொட்டவென்றும், கலவிக்ரூப பயன அறிவும் அறிவிற்குப் பயன ஒழுக்கமுமாகலின் அவ்வொழுத்தலைக் கல்லாதார பலகறறும்றிவிலாதார

ரொன்றுவ கூறினா. ஒழுக்குக்க கற்றலாவது அடிப்படிதல. இவை யிரண்டு பாட்டானும் சொல்லாணஞ் செயலானும் வருமொழுக்கங்களைல்லாம ஒருவாற்றற்ற ரெகுத்துக கூறப்பட்டன. (க0)

கடு ம் அதி.— பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது காம மயக்கத்தாற பிறனுடையவிலலானே விரும்பாமை. இஃது, ஒழுக்க முடையா மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கடு ம் அதி.— பிறனில்விழையாமை.

சுக

கசக. பிறன்பொருளாட பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்தறம்பொருள கண்டாக ணில.

இ-ள, பிறன பொருளாட பெட்டி ஒழுக்கும் பேதைமை—பிறனுக்குப் பொருளாட தன்மையையுடையானே காதலித்தொழுகுகின்ற அறியாமை—ஞாலத்து அறம் பொருள கண்டாகண இல— ஞாலத்தினகண அறநூலையும் பொருணூலையும் ஆராயாதறிந்தாரா மாட்டிலை. எ-று.

பிறன்பொருள பிறனுடைமை. அறம் பொருளென்பன ஆகுபெயர். செவ்வெண்ணின்னொகை தொககுநின்றது. இன்பமொன்றையே நோக்கும் இன்ப நூலுடையா இதீயொழுக்கத்தையும் பரகீயமென்று கூறுவராகலின், அறம் பொருள கண்டாகணிலென்றா, எனவே, அப்பேதைமையுடையார் மாட்டி அறமும் பொருளும் இலகையென்பது பெறப்பட்டது. (க)

கசஉ. அறனகடை நின்றொரு ளெல்லாம பிறனகடை நின்றொறியே பேதையா ரில.

உ

இ-ள, அறனகடை நின்றொரு ளெல்லாம—காமங் காரணமாகப் பாவத்தினகண நின்றொல்லொருளெனம்— பிறனகடை நின்றொறியே பேதையா இல— பிறனில்லானே காதலித்து அவன வாயிறகடசென்று நின்றாபோலப் பேதையாரிலை. எ-று.

அறத்தினீக்கப்பட்டமையின, அறன கடையென்றா. அறனகடை நின்ற பெணவழிச செலவாரும் வகாவினமகளிரோடும் இழிகுலமகளிரோடுங்கூடி இன்பநகாவாரும்போல அறமும் பொருளும் இழத்தலெயன்றிப் பிறனகடை

நின்றா அச்சத்தால் தாங் கருதியவின்பமும் இழக்கின்றாராகலின், பேதையா யாரிலென்றா, எனவே, இன்பமும்மில்லையென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

கசுந. விளிந்தாரின வேறல்லா மன்ற தெளிந்தாரிற்
நீமை புரிந்தொழுகு வார. ஈ

இ-ள். மன்ற தெளிந்தார இல தீமை புரிந்த ஒழுதவார—தமமை ஐயுறு தாரிலலானகண்ணே பாவஞ்செய்தலை விருமபியொழுகுவார,—விளிந்தாரின வேறு அல்லா—உயிருடையோனும், இறந்தாரோயாவா. எ-று.

அறம பொருளினபங்களாகிய பயன உயிரொயதாமைபின், விளிந்தாரின வேறல்லொன்றும், அவா தீமை புரிந்தொழுகுவது இல்லுடையவரது தெளிவு பற்றியாகலின் தெளிந்தாரிலென்றது கூறினா. (ங)

கசுச. எனைத்துணைய ராயினு மென்றா கினைத்துணையுந்
தேரான பிறனில புகல. ச

இ-ள். எனைத்துணையராயினும் எனமும—எததுணைப்பெருமையுடையராயினும் ஒருவாககு யாதாய முடியும்—கினைத்துணையும் தேரான பிறன இல புகல—காமமயக்கத்தால் கிணையளவுந் தம்பிழையையோராது பிறனுடைய இல லின்கட்புகுகலி எ-று.

இந்திரனபோல எல்லாப்பெருமையு யிழந்த சிறுமையெய்தல நோக்கி, ஏன னுமென்றா, “எனன் ரறியாதீர் போல விவைகூறி—எனினர் வல்ல நீடுந்

* பரகீயம்—பிறற்குரியது.

கசுசு கரு ம் அதி.—பிறனிலவிழையாகை.

தகாய” என்புழிப்போல உயாததற்கு பனமை யொருமை மயங்கிறது. தேரான பிறனென்பதனைத் தமமை ஐயுறுத பிறனெனதுரைப்பாருமுளா. (ச)

கசுரு. எளிதென விலலிறப்பா னெயதுமெஞ ஞானமும்
விளியாது நிற்கும் பழி. ரு

இ-ள். எளிது என இல இறப்பான—எயதுதலெளிதென்று கருதிப் பின்விளைவு கருதாது பிறனிலலின்கணிற்ப்பான—விளியாது எஞ்ஞானமும் நிற்கும் பழி எய்தும்—மாயதலினறி எஞ்ஞானமும் நிலைநிற்குங் குடிப்பழியினையெய்தும். எ-று.

இல்லினகணிதத்தல இல்லாளகண நெறிகடநது சேறல. (ந)

கசக. பகைபாவ மசசம் பழியென நானகு
மிகவாவா மிலவிறப்பான கண். சு

இ-ள. இல் இறப்பானகண—பிறனிலாளகண நெறிகடநது செல்வானிட
த்து—பகை பாவம அசசம் பழி என நானகும் இகவாவாம—பகையும்பா
வமும் அச்சமுங் குடிப்பழியுமென்னும் இநநானகு குறறமும் ஒருகாலும் நீங்
காவாம். எ-து.

எனவே, இருமையுழித்தல பெறரும். இவையாறுபாட்டானும் பிறனிலவி
ழைவானகட குறறங் கூறப்பட்டது. (சு)

கசஎ. அறனியலா னிலவாழ்வா னென்பான பிறனியலாள
பெண்மை நயவா தவன. எ

இ-ள். அறனியலான இலவாழ்வான எனபான—அறஞ்சிய இயலபோடுகூ
டி இலவாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான—பிறன இயலாள பெண்மை ந
யவாதவன—பிறனுக்குரிமை பூண்டி அவனுடைய இயலினகண்களை நிற்பா
ளது பெண்டனமையை விரும்பாதவன. எ-து.

ஆணுருபு ஈண்டிடனிகழ்ச்சிககண வரத்து. இலவறகு செய்வானென்பபடு
வான அவனெயென்பதாம். (எ)

கசஅ. பிறனமனை நோக்காத பேராண்மை சானறோக
கறனென்றே வானற வெரழுககு. அ

இ-ள். பிறன மனை நோக்காத போ ஆண்மை—பிறனமனையான உட்கொ
ள்ளாத பெரிய ஆண்டகைமை—சானறோககு அறன ஒன்றே ஆனற ஒழு
ககு—சாலுடையார்ககு அறமாம, நிரம்பியவொழுககமுமாம. எ-து.

புறப்பககளை அடக்கும் ஆண்மையுடையார்க்கும் உட்பகையாகிய காம
ம் அடக்குதற்கருமையின, அதனையடக்கிய ஆண்மையைப் பேராண்மையெ
னரா. ஒன்றேவென்பது எண்ணிடைச்சொல். செயதற்கரிய அறனும் ஒழுக
கமும் இதனைச் செய்யாமையே பயக்குமென்பதாம். (அ)

கசகூ. நலககுரியார் யாரொனி மும்நீர் வைப்பிற
பிறறகுரியா டோடோயா தார். கூ

இ-ள். நாம நீர் வைப்பின—அசசந தருங் கடலாற குழப்பட்ட உலகத்து
—நலககு உரியார் யார் எனின—எல்லாநன்மைகளும் எய்துதற்குரியார் யா

வொனின, — பிறறகு உரியாள தோள தோயாதார, — பிறறொருவனுக்கு உரிமை யாகியானுடைய தோனீச சேராதார. எ-று.

அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றான அளவிடப்படாமையின, நாம் நீனொனாரா. நலத்திறகெனபது நலககெனக குறைநது நினறது. உரிசசொல்லீறு திரிநது நினறது. இருமைபிறும் நனமைபெய்துவொனபதாம். (க)

கடு. அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறனவரையாள பெணமை நயவாமை நனறு கடு

இ-ள. அறன் வரையான அல்ல செயினும் — ஒருவன் அறத்தைத் தனக்கு ரித்தாகச செயயாது பாவககளைச செய்யுமாயினும், — பிறனவரையாள பெணமை நயவாமை நனறு — அவனுக்குப் பிறனெலகைககணிறபாளது பெணமையை விரும்பாமையுண்டாயின, அது நனறு. எ-று.

இக்குணமே மேறபடுத தோனறுமெனபதாம். இவைநானரு பாட்டானு ம பிறனில விழையாதானகட் குணங் கூறப்பட்டது. (கடு)

கக ம அதி. — பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணமற்றியாதல் மடமைபாளுதல் ஒருவன் தமக்கு மிகையெய்தவழித் தாமும் அதனை அவனகடசெயயாது பொறுத்தலையுடையராதல். நெறியினீங்கிப் செயதாரையும் பொறுக்கவேண்டுமெனறறகு, இது பிறனிலவிழையாமையினபின் வைககப்பட்டது.

கருக. அகழ்வாராத தாங்கு நிலம்போலத் தமமை யிகழ்வாரப் பொறுத்த தலை. க

இ-ள. அகழ்வாராத தாங்கும் நிலம்போல — தனனையகழ்வாரா விழாமற குறகுநிலம்போல — தமமை இகழ்வாரப் பொறுத்தல் தலை — தமமை அவ மதிப்பாராப் பொறுத்தல் தலையாயவறம். எ-று.

இகழ்தல் மிகையாயின செயதலும், சொல்லுதலும். (க)

கருஉ. பொறுத்த விறப்பினை யென்று மதனை மறத்த லதனினு நனறு. உ

இ-ள. எனறும் இறப்பினைப் பொறுத்தல் — பொறை நனருகலால், தாமொறுத்தறகு இயன்ற காலத்தும் பிறா செயத மிகையைப் பொறுக்க, — அற

னை மறத்தல் அதனினும் நனறு— அதனை உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின, அப்பொறையினும் நனறு. எ-று.

மிகையென்றது மேற்சொல்லிய இரண்டினையும். பொறுககுறுகாலும் உட்கொள்ளப்படுதலின, மறத்தலை அதனினுநெனறூர். (உ)

கருங். இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வனமையுள வனமை மடவார்ப் பொறை. ங்

இ-ள். இன்மையுள இன்மை விருந்து ஓரால் — ஒருவனுக்கு வறுமையுளவைத்து வறுமையாவது விருந்தினையேற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல்,— வனமையுள வனமை மடவார்ப் பொறை—அதுபோல வனமையுளவைத்து வனமையாவது அறிவினமையான மிகைசெய்தார்ப் பொறுத்தல். எ-று.

சுசு சசு ம அகி.— பொறையுடைமை.

இஃதெடுத்தககாடலிவமை. அறனல்லாத விருந்தொரால் பொருளுடைமையாகாதவாறுபோல, மடவார்ப்பொறையும் மென்மையாகாதே வனமையாமென்பது கருத்து. (ங்)

கருசு. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை போற்றி யொழுக்கப் படும. ச

இ-ள். நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின — ஒருவன் சால்புடைமை தனக்கனின்று நீங்காமை வேண்டிவனாபின்,— பொறையுடைமை போற்றி ஒழுக்கப்படும—அவனாற பொறையுடைமையைத் தனக்கண் அழியாமறகாதொழுக்கப்படும. எ-று.

பொறையுடையாறகல்லது சால்பிலலையென்பதாயிற்று. இவைநான்குபாடலானும் பொறையுடைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

கருரு. ஒறுத்ததாரா பொன்றாக வையாரே வைப்பா பொறுத்ததாராப் பொன்போற பொதிருது.ரு

இ-ள். ஒறுத்ததாரா ஒன்றாக வையாரா— பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவழிப் பொறாது அவனையொறுத்ததாரா அறிவுடையார ஒருபொருளாக மனத்துக்கொள்ளார,— பொறுத்ததாராப் பொன்போல பொதிருது வைப்பா— அதனைப் பொறுத்ததாராப் பொன்போற பொதிருது கொள்வா. எ-று.

ஒறுத்தவா தாமும் அததீங்கு செய்தவனோடொத்தலின, ஒன்றாகவையாரொன்றா. பொதிருதுவைத்தல் சால்புடைமைபற்றி இடைவிடாது நினைத்தல்.

கருகூ. ஒழுததாராக கொருநாளை யினபம் பொறுததாராகுப
பொன்றுந துணையும் புகழ். கூ

இ-ள. ஒழுததாராகு ஒருநாளை இனபம்— தமக்குத தீங்கு செயதவையொ
றுததாராகு உண்டாவது அவ்வொருநாளையினபமே, — பொறுததாராகுப
பொன்றுநதுணையும் புகழ்— அதனைப் பொறுததாராகு உலகமழியுமளவும் புக
கமுண்டாம். எ-து.

ஒருநாளையினபம் அநநானொன்றினும் கருகியது முடிததேமெனத் தருகநி
யிருக்கும் பொய்யினபம். ஆதாரமாகிய உலகம் பொன்றப் புகழும் பொன
றுமாகலின், ஏறபுடையுலகெனனுஞ்சொல் வருவித்தனாகக்கப்பட்டது. (கூ)

கருஎ. திறனல்ல தற்பிறா செய்யினு நோநொந
தறனல்ல செய்யாமை நன்று. எ

இ-ள. திறன அல்ல தற் பிறா செய்யினும்— செய்யத்தகாத கொடியவற்
றைத் தனகட்பிறா செயதாராயினும்,—நோ நொநது அறன அல்ல செய்யா
மை நன்று— அவர்க்கு அதனால் வருந்துண்பத்திற்கு நொநது தான அறன
ல்லாத செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல் ஒருவனுக்கு நன்று. எ-து.

உமமை சிறப்புமமை. துண்பத்திற்கு நோதலாவது “உமமை — யெரிவாய
நிரயத்தது வீழ்வாகொல” * எனறுபரிதல். (எ)

* நாலடியார், துறவு,—தமமை யிகழந்தமை தாமபொறுப்ப தனறிமற—
றெம்மை யிகழந்த வினப்பயத்தா — லும்மை—யெரிவாய நிரயத்தது வீழ்வார்
கொ லென்று— பரிவதுஉஞ் சானரோ கடன.

கஎ ம அகி.— அழுக்காறும்மை. சஎ

கருஅ. மிகுதியான் மிககவை செயதாராத தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல். அ

இ-ள. மிகுதியான மிககவை செயதாரா — மனச்செருக்காரற்றக்கடைய
வற்றைச் செயதாரா— தாம் தந்தகுதியான வென்றுவிடல் — தாம் தம்
முடையபொறையான வென்றுவிடுக. எ-து.

தாமும் அவாகடையவற்றைச் செய்து தோலாது பொறையான அவரின
மேம்படந் வெலகவென்பதாம், இவைநானகுபாட்டானும் பிறாசெய்தன பொ

ஹததல சொல்லப்பட்டது.

(அ)

கருகூ. துறநதாரிற் றூயமை டுடைய ரிறநதாரவா
மினஞ்சசொ னேறநிற பவா. கூ

இ-ள். துறநதாரின னூயமை உடையா— இலவாழககைககணினறேபும து
றநதாரபோல்த னூயமையுடையா— இறநதாரவாய இனஞ்சசொல நேற
நிறபவா— நெறியைக்கடநதாரவாயினனாதசொலகைப் பொறுப்பவா, எ-று.

னூயமை மனமாசினமை. வாயென வேண்டாது கூறினா, தீயசொற்கள
பயின்றதெனத தாம வேண்டிடதனிழிபு முடித்தற்கு. (க)

ககூ0. உணனாது நேறபார பெரியா பிறாசொல்லு
மினஞ்சசொ னேறபாரிற் பின. கூ

இ-ள். உணனாது நேறபார பெரியா— விரதங்களான ஊணைத்தவிராது உ
ற்ற நோயைப் பொறுப்பார எல்லாரினும் பெரியா, — பிறா சொல்லும் இன
ஞ்சசொல் நேறபாரிற் பின— அவா பெரியராவது தமமைப் பிறா சொல்லு
ம இனனாதசொலகைப் பொறுப்பாரிற் பின. எ-று.

பிறர் அறிவிலாதா. நோலாமைக்கேதுவாகிய இருவகைப்பற்றெழி நின்றே
நேறறலின், இனஞ்சசொனேறபாரிற் பினனெனறா. இவையிரண்டுபாட்டா
னும் பிறா மிகைக்கசொல்லியன பொறுத்தல கூறப்பட்டது. (க0)

கக ம அதி.— அழக்காறமை.

இதனுள் அழக்காறென்பது ஒருசொல். அதற்குப் பொருள் மேலேயு
ரைத்தாம். அச்சொற் பின்னழக்காறறைச் செய்யாமையெனனும் பொருள்ப
ட எதிராமறையாகாரமும் மகரவைகாரவிஞ்சியும் பெற்று அழக்காறமையெ
ன நின்றது. இப்பொறாமையும் பொறைக்கு மறுதலையாகலின், இதனை வில
ககுத்தற்கு இது பொறையுடைமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. ஒழுக்ககாறாக கொளக வொருவனறன னெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியலபு. க

இ-ள். ஒருவன் தன்னெஞ்சத்தது அழக்காறு இலாத இயலபு— ஒருவன் த
ன்னெஞ்சத்தினகன அழக்காறென்னுங குற்றமில்லாத இயலபினை— ஒழுக்
காறாக் கொளக— தனக்கோதிய ஒழுக்கநெறியாகக் கொளக. எ-று.

இயலபு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அததன்மையும் நன்மைப்பயத்தலின், ஒ
ழுக்கநெறிபோல உயிரினுமோமபுகவென்பதாம். (க)

ககஉ. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப இல்லையா மாட்டு
மழுககாற்றி னன்மை பெறின. ௨

இ-ள். யாராமாட்டிம அழுககாற்றின அன்மை பெறின—யாவாமாட்டிம அழுககாற்றினினது நீருகுதலை ஒருவன பெறுமாயின,— விழுப்பேற்றின அஃது ஒப்பது இல்லை — மறறவனபெறுகுசீரியபேறுகளுள் அப்பேற்றினையொப்ப பதிலலை. எ-று.

அழுககாறு பகைவாமாட்டிம ஒழிதறபாறறெனபாரா, யாராமாட்டுமெனரா. அன்மை வேறுதலை. இவைவிரணடிபாட்டானும் அழுககாறினமையது குணங் கூறப்பட்டது. (௨)

ககங். அறனாககம வேண்டாதா வென்பான் பிறனாககம
பேணு தழுககறுப பான. ௩

இ-ள். அறன ஆககம வேண்டாதான எனபான்—மறுமைக்குமு இமமைக்கும் அறமுரு செலவமுமாயிய உறுபடிக்களைத் தனக்கு வேண்டாதானென்று சொல்லப்படுவான்—பிறன ஆககம பேணுது அழுககறுபான—பிறன செல்வங்கண்ட வழி அதற்கு உவவாது அழுககாற்றைச் செய்வான். எ-று.

அழுக்கறுத்தலெனினும், அழுககாற்றெனினும்மொகரும். அழுககாறு செய்யின் தனக்கேயேதமாமென்பதாம். (௩)

ககச. அழுககாற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுககாற்றி
னேதம படுபாக கறிநது. ௪

இ-ள். அழுககாற்றின அல்லவை செய்யாரா— அழுககாறு ஏதுவாக அறனல்லவற்றைச் செய்யாரா அறிவுடையாரா — இழுககாற்றின ஏதம படுபாக்கு அறிநது—அத்திரெறியால தமக்கிருமையினுந் துன்பம வருதலையறிநது. எ-று.

அறனல்லவையாவன செலவம் கலவி முதலியனவுடையாரகடடங்குநினைத்தலும், சொல்லுதலும், செயதலுமாம். (௪)

ககடு. அழுககா றுடையாரக கதுசாலு மொன்றா
வழுககிபுங் கேடின் பது. ௫

இ-ள். ஒன்றா வழுககியும் கேடு ஈன்பது—அழுககாறு பகைவனையொழிந்துவ கேடு பயப்படுத்தானறாகலின், — அழுககாறு உடையார்க்கு அது சாலு

ம—அவ்வழிகாறுதலையாசகரூப பகைவா வேண்டா, கேடுபயத்தற்கு அது தானேயமையும். எ-று.

அதுவேயெனலும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரததாறறொக்கது. (டு)

ககக. கொடுப தழுக்கறுபபான் சுறற முடுபபதூஉ

முண்பதூஉ மின்றிக கெடும. சு

இ-ள. கொடுபபது அழுக்கறுபபான சுறறம—ஒருவன பிரர்க்குக் கொடுபபதனகண அழுககாரறைசசெயவானது சுறறம் — உடுபபதம் உண்பதம் இனறிக கெடும— உடுக்கபடுவதம் உண்பபடுவதுமின்றிக் கெடும. எ-று.

கொடுபபதனகணழுககறுத்தலாவது கொடுக்கப்பிடும் பொருள்களைப் பற்றிப் பொருமைசெயதல். சுறறங்கெடுமெனவே, அவன கேடு சொல்லாறையே கள ம அகி— அழுககாரமுமை. சக

பெறப்பட்டது. பிராபேறுபொருமை தனபேறறையேயன்றித் தன்சுற்றத்தின பேறறினையும் இழப்பிககுமெனபதாம். (க)

ககக. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச செயயவ

டவவையைக காடடி விடும. எ

இ-ள். அழுககாறு உடையானை—பிறராககங்கண்டவழிப பொருமையுடையானை—செயயவள அவவிததுத தவவையைக காடடி விடும்—திருமகள் தா ளும் பொறுது தனறவவைக்குக காடடி நீங்கும். எ-று.

தவவை மூத்தவர். தவவையைககாடடியெனபது “அறிவுடை யநனை வனைக்காட் டெனறறே” எனபதுபோல உருபுமயக்கம். மனத்தைக்கோடுவி த்து அழுக்காறுடையனையினையெனதுனாபாரமுளா. (எ)

ககஅ. அழுககா றெனவொரு பாவி திருசசெறறுத்

தீயுழி யுயதது விடும. அ

இ-ள. அழுககாறு என ஒருபாவி—அழுககாறெனறுசொல்லப்பட்ட ஒபி ல்லாத பாவி — திருச செறறுத் தீயுழி உயததுவிடும—தனையுடையானை இம் மைக்கடசெலவததைக்கெடுத்தது, மறுமைக்கண நரகத்திறசெலுத்திவிடும. எ-று.

பணபிறகுப பணியிலலையேனும், தன்னையாககினுனை இருமையுறகெடுத்த றகொடுமைபற்றி, அழுககாறறினைப பாவியெனறா, கொடியானைப பாவியென றும் வழக்குணமையின. இவையாறுபாட்டானும் அழுககாறுடைமையது கு றறள கூறப்பட்டது. (அ)

ககக. அவ்விய நெஞ்சத்தா னாகமுரு செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும. கூ

இ-ள. அவ்விய நெஞ்சத்தான ஆக்கமும்—கோட்டத்தினைப் பொருந்திய
மனதையுடையவன தாக்கமும்,—செவ்வியான கேடுமநினைக்கப்படும—ஏனை
செமமையுடையவனது கேடும உளவாயின, அவை ஆராயப்படும. எ-று.

கோட்டம ாண்டமுககாறு. உளவாயினென்பது எஞ்சினினைத்து. ஆக்கக்கே
டுகள் கோட்டமுரு செமமையும் ஏதுவாக வருதல கூடாமையின, அறிவுடைய
ரால இதற்கேதுவாகிய பழவினை யாதெனரூராயப்படுதலின, நினைக்கப்படுமெ
ன்றா: “இமமைச செயதன யானறி நலவினை—யுமமைப் பயனகொ லொரு
தனி யுழந்தித—திருத்தகு மாமணிக கொழுந்துடன போந்தது” எனநினைக்
கப்பட்டவாறறிக. (க)

கஎ0. அழுககற நகன்றரு மிலலையி லிலலார
பெருக்கத்திற தீரநதாரு மில. க0

இ-ள. அழுககறறு அகன்றரும இலலை—அழுககாறறைசசெய்து பெரியரா
யினருமிலலை,—அஃது இலலார பெருக்கத்தின தீரநதாரும இல—அசசெய
விலாதார பெருக்கத்தினிங்கினருமிலலை. எ-று.

இவையிரண்டிபாட்டானும் கேடுமாககமும் வருத்தகேது ஒருங்கு கூறப்
பட்டது. (க0)

எ

க0 கஅ ம அதி.— வெஃகாமை.

கஅ ம அதி.— வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறாக்குரிய பொருளை வெளவக்கருதாமை. பிறருடைமை க
ண்டவழிப் பொருமையேயனறி அதனைத் தான வெளவக்கருத்ததலுங் குறற
மென்றற்கு, இஃது அழுககாறமையினபின வைக்கப்பட்டது.

கஎக. நடுவின்றி நனபொருள வெஃகிற குழபொன்றிக
குறறமு மாங்கே தரும. க

இ-ள. நடுவு இனறி நனபொருள வெஃகின—பிறாக்குரியன கோடல நமக
கு அறனன்றெனனும் நடுவுநிலைமையினறி அவாநனபொருளை ஒருவன வெஃகு

மாயின, — குடி பொன்றிக் குற்றமும் ஆங்கே தரும் — அவ்வெஃகுதல் அவன குடியைக் கெடச்செய்து, பல குற்றங்களையும் அப்பொழுதே அவனுக்குக் கொடுக்கும். எ-று.

குடியை வளரச்செய்து பலநன்மையும் பயக்குமியலப்புறநி, வெஃகினென்பாரா, நன்பொருள வெஃகினென்றாரா. பொன்றவென்பது பொன்றியெனத் திரிந்து நின்றது,* செய்தென்பது சொல்லெச்சம். (க)

கஎஉ. படுபயன வெஃகிப பழிப்படுவ செயயாரா
நடுவன்மை நாணுபவா. 2

இ-ள். படு பயன வெஃகிப பழிப்படுவ செயயாரா—பிறாபொருளை வெளவி ளுல தமக்கு வரும் பயனை விருமபி அது வெளவுதற்குப் பழியினகண்ணே படு குசெயலகளைச் செயயாரா—நடுவு அனமை நாணுபவா—நடுவுநிலைமையனமையை அஞ்சுபவா. எ-று.

நடுவு ஒருவன்பொருட்குப் பிறன் உரியனல்லென்னும் நடுவு. (உ)

கஎஃ. சிறநின்பம வெஃகி யறனலை செயயாரோ
மறநின்பம வேணடு பவா. ௩

இ-ள். சிறநின்பம வெஃகி அறனலை செயயாரா—பிறாபால வெளவிய பொருளால தாமெபதும் நிலையிலலாதவின்பத்தை விருமபி அவாமாட்டு அறனலலாத செயலகளைச் செயயாரா—மறநின்பம வேணடுபவா—அறத்தான வரும் நிலையுடையவின்பத்தைக் காதுலப்பவா. எ-று.

பாவத்தான வருதலின அப்பொழுதேயழியுமென்பாரா, சிறநின்பமென்றாரா, மறறையின்பமென்பது மறநின்பமென நின்றது. (௩)

கஎச. இலமென்று வெஃகுதல செயயாரா புலமவென்ற
புன்மையில காட்சி யவா. ச

இ-ள். இலம என்று வெஃகுதல செயயாரா—யாம வறியமென்று கருதி அது தீராதற்பொருட்பிப பிறாபொருளை விருமபுதலசெயயாரா—புலம வென்ற புன

* குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும், குடிமடிநது குற்றம் பெருகு ம், இருணீங்கி யினபம் பயகரும் எனபுழிப பொன்றுவித்தது, மடிவித்தது, நீ கருவித்தது என்றபாலன் பிறவினைப்பொருளுணர்த்தும் விவவிசுகி தொகரு, பொன்றி, மடிநது, நீங்கி என நின்றனவெனக்கொண்டாரா தொல்காப்பியச் சூதநீரவிருத்திகாரர். இவ்வனம் வருவனவற்றை வடநூலாரா அநதாப்பாவித னிச்செனபா.

மையில் காட்சியவா—ஐம்புலன்களையும் வென்ற குற்றமில்லாத காட்சியினை யுடையா. எ-று.

• வெல்லுதல பாவநெறிக்கட்செல்ல விடாமை. புலமவென்ற புனமையில் காட்சியவாககு வறுமையினமையின், வெஃகுதலுமில்லையாயிற்று. புனமையில் காட்சி பொருள்களைத் திரிபினறியுணாதல. (ச)

கஎரு. அஃகி யகன்ற வறிவென்மை யார்மாடகிம்

வெஃகி வெறிய செயின்.

ரு

இ-ள். அஃகி அகன்ற அறிவு எனமும்—துண்ணிதாய எல்லா தூலகனினுரு சென்ற தமமறிவு என்னபயதததாம,—வெஃகி யாரமாடகிம் வெறிய செயின்—பொருளைவிருமபி யாவாமாடகிம் அறிவோடு படாத செயலகளை அறிவுடையா செயவராயின். எ-று.

யாரமாடகிம் வெறிய செயதலாவது சுககாரமாடகிம் தகாதாரமாடகிம் இழிந்தனவும் கடியனவும் முதலியன செயதல. அறிவிறகுப பயன அவை செயயாமையாகலின், அறிவெனமென்றா. (ரு)

கஎசு. அருளவெஃகி யாற்றினக ணின்றான பொருளவெஃகிப பொலலாத சூழக கெகிம்.

இ-ள். அருள வெஃகி ஆற்றினகண நினறான—அருளாகிய அறத்தைவிருமபி அதற்குவழியாகிய இல்லறத்தினகணினறவன—பொருள வெஃகிப பொல்லாத சூழக கெகிம்—பிறாபொருளையவாவி அதனை வருவிககுங குற்றநெறிகளை எண்ணக கெகிம். எ-று.

இல்லறநெறியால் அறிவு முஃகாதுழியல்லது துறக்கபபடாமையின், அதனைத் தறவறத்திற்கு ஆறென்றா. கெகிதல இரண்டறமுரு சேரவிழததல. சூழநக கூணையானே கெகிமெனவே, செயதாறகெகிதல சொல்லாமையே பெறப்பட்டது. (சு)

கஎஎ. வேண்டறக வெஃகியா மாககம விளைவயின் மாண்டற கரிதாம பயன.

எ

இ-ள். வெஃகி ஆம ஆககம வேண்டறக—பிறாபொருளையவாவிக்கொண்டி அதனாலகின்ற ஆககத்தை விருமபாநொழிக,—விளைவயின் பயன மாண

டறகு அரிதாம்— பின்னனுபவிகருங்கால அவவாககத்தின பயன நனருதலில
லை ஆகலான. எ-று.

வினையெனபது முதலில்தொழிற்பெயா. இவையேமுபாட்டானும் வெஃகு
தலின குறறம் கூறப்பட்டது. (எ)

கஎஅ. அஃகாமை செலவததிற கியாதெனின் வெஃகாமை
வேணடம பிறனகைப பொருளா. அ

இ-ள். செலவததிறகு அஃகாமை யாதெனின — சுருங்கனமாலைத்தாங்கிய
செலவததிறகுச சுருங்காமைககாரணம் யாதெனறு ஒருவனாராயின,— பிறன
வேணடம கைப்பொருள வெஃகாமை— அது பிறனவேண்டிககைப்பொருளை
த தான வேண்டாமையாம். எ-று.

அஃகாமை ஆகுபெயா. வெஃகாதான செலவமஃகாதெனபதாயிறறு. (அ)

இஉ கக ம அதி— புறங்கூறமை.

கஎக. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையாச சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு. க

இ-ள். அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையா— இஃதறனெனறிந்து பி
றாபொருளை விருமபாத அறிவுடையாரா— திருந திறன் அறிந்து ஆங்கே
சேரும்— திருமகள் தானடைதறகாங்கூறறினையறிந்து அககூறறனே சென்ற
டையும். எ-று.

அடைதறகாங்கூறு காலமும், இ-னும், செவ்வியும் முகலாயின. இவையிர
ண்பொட்டானும் வெஃகாமையினகுணங கூறப்பட்டது. (க)

கஅ0. இறலீனு மெண்ணுது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுளு செருககு. க0

இ-ள். எண்ணுது வெஃகின் இறல ானும்— பின் வினாவதறியாது ஒருவன
பிறன்பொருளை வெளவககருகின் அககருதது அவனுக்கிறுதியைப பயகரும்,—
வேண்டாமை எனனும் செருககு விறல ானும்— அப்பொருளை வேண்டாமை
யென்னுளுசெலவம் வெறறியைப பயகரும். எ-று.

பகையும பாவமும் பெருககலின இறலீனுமெனறும், அப்பொருளை வேண்
டி உழலீவாராவாயுங் கீழ்ப்படுதலின விறலீனுமெனறும் கூறினா. செ
ருககு ஆகுபெயா. இதனால் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (க0)

ககூ ம அதி.— புறங்கூறாமை.

அஃதாவது காணாதவழிப் பிறராய்கழந் துரையாமை. மொழிகுற்றம மனக்குற்றமடியாக வருதலான, இஃது அமுககாராமை வெஃகாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஅக. அறங்கூற னல்ல செயினு மொருவன
புறங்கூற னென்ற லீனிது. க

இ-ள். ஒருவன் அறம கூறா அல்ல செயினும் — ஒருவன அறனென்று சொல்லுவது செய்பாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும், — புறங்கூறா என நல இனிது — பிறனைப் புறங்கூறானென்று உலகத்தாராற சொல்லப்படுதல நன்று. எ-று.

புறங்கூறாமை அக்குற்றங்களானிழிக்கப்பட்டது மேற்படுத்தித் தோன்றுமெ ன்பதாம். இதனால் அவ்வறத்தினது நனமை கூறப்பட்டது. (க)

கஅஉ. அறனழீஇ யல்லவை செயதலிற நீதே
புறனழீஇப் பொயதது நகை. உ

இ-ள். அறன அழீஇ அல்லவை செயதலின தீது — அறனைப்பொன்றில் லையென அழித்ததுசொல்லி அதனமேற்பாவங்களைச்செய்தலினூர தீமைபுடைத் து — புறன அழீஇப் பொயதது நகை — ஒருவன்க காணாதவழி இகழ்நது ராயால் அழிந்துசொல்லிக கண்டவழி அவனோடு பொயததுநகுதல். எ-று.

உறழ்ச்சி நிரன்றைவகையாற கொள்க. அழித்தல் ஒளியைக்கோறல். (உ)

கஅங். புறங்கூறிப் பொயததுயிர வாழ்தலீற சாத
லறங்கூறு மாக்கந தரும். ங

ககூ ம அதி.— புறங்கூறாமை.

ககூ

இ-ள். புறங்கூறிப் பொயதது உயிர வாழ்தலின — பிறனைக் காணாதவழி இ கழந் துரைத்துக் கண்டவழி அவறநினியனாகப் பொயதது ஒருவனுயிரவாழ்த லின — சாதல் அறம கூறும் ஆக்கம் தரும் — அது செய்பாது சாதல் அவ னுககு அறனல்ல்கள சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

பின்புறங்கூறிப் பொயதநலொழிதலின, சாதல் ஆக்கநதருமென்றார். ஆக் கம் அஃதொழிநதார மறுமைக்கணையதும் பயன. அறம ஆகுபெயர். தரு மென்பது இடவழுவமைதி. (ங)

கஅச. கண்ணின்று கண்ணாச சொல்லினுளு சொல்லறக

முன்னின்று பிள்ளைக்காசு சொல.

சு

இ-ள. கண் தின்று கண் அறச சொல்லினும்— ஒருவனெதிரோதின்று கண் ணேட்டமறச சொன்னாயினும், — முன இன்று பின் நோக்காசு சொல சொல்லறக— அவனெதிரினதிப பின்வருங்குறறததை நோக்காத சொல்லைச சொல்லாதொழிக. எ-று.

பின் ஆகுபெயா. சொல்வானொழில் சொனமேலேறறப்படடது.* இவை முன்றுபாட்டானும் புறங்கூறறினது கொண்மை கூறப்படடது. (ச)

கஅரு. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சுததா னனமை புறஞ்சொல்லும் புன்மையாற காணப படும. (ரு)

இ-ள. அறம் சொல்லும் நெஞ்சுததான அனமை — புறஞ்சொல்லுவாவெ ருவன அறனை நனறென்று சொல்லினும், அது தன் மனததாளுபச சொல்லுக னறானல்லனென்பது† — புறஞ்சொல்லும் புன்மையால காணபபடும— அவன புறஞ்சொல்லுதற்குக காரணமான மனப்புன்மையானே அறியபபடும. எ-று. மனநீதாக்கலின, அச்சொறகொள்ளபபடாதென்பதாம. (ரு)

கஅகூ. பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி புளளுந் திறனறெரிநது கூறப படும. கூ

இ-ள். பிறன் பழி கூறுவான்—பிறனொருவன் பழியை அவன்புறத்துக கூ றுமவன்— தன்பழியுள்ளும் திறன் தெரிநது கூறபபடும— தன்பழி புலவற றுள்ளும் உளையுந்நிறமுடையவறறைத தெரிநது அவனறகூறபபடும. எ று.

புறத்தென்பது அதிகாரத்தாறபெறறும். இது வருகின்றவறறிற்குமொகரு ம. திறன் ஆகுபெயா. தன்னைப் புறங்கூறியவாறுகேட்டான அக்கூறியாறகு அவ்வளவன்றி அவன்றறதுபபடு உளையுந்நிறத்தன்வாகிய பழிகளை நாடி எதிரோ கூறுமாகலின, திறனறெரிநது கூறபபடுமென்றா. (கூ)

கஅஎ. பக்சசொல்லிக கேளிாப பிரிபபா நக்சசொல்லி நடபாட நேறற தவா. எ

* முன்னின்று பிள்ளைக்காசுசொல இது ஒருபொருளினவினை மறறோபொ ளின வினையானது. பிரயோக விவேகம், திண்புபடலம், “மருளது காரண ம்” எனனும் யிசம பாட்டிறகாணக.

† அறஞ்சொல்லுநெஞ்சுததான எனபதனை நெஞ்சோடறஞ்சொல்லவானென விஞ்சி பிரித்துக்கூட்டுவா பிரயோகவிவேகநூலா.

இ-ள். பகச் சொல்லிக் கேளிர்பு பிரிப்பா — தம்மை விட்டுநீங்குமாற்றூற புறங்கூறித் தங்கேளிரையும் பிரியப்பண்ணுவா — நகச சொல்லி நடபாடலை தேற்றாதவா— கூடி மகிழ்மாறு இனியசொற்களைச் சொல்லி அயலாரோடு நடபாடலை அறியாதா. எ-து.

சிறப்புமமை விகாரதகாற்றொக்கது, கேளிரையும் பிரிப்பொன்றகருத்தான், அயலாரோடுமென்பது வருவித்துணரக்கப்பட்டது. அறிதல் தமக்குறுதியென்றறிதல். “கடியுமிடநதேற்றான சோநதன்னகை” எனபுழிப்போலத் தேற்றமை தனவினையாயினறது. புறங்கூறுவாராககு யாவரும் பகையாவொன்பது கருத்தது. (எ)

கஅஅ. துனனியார் குறறமும் தூறறு மரபினு
 றெனனைகொ லேதிலரா மாட்டு. அ

இ-ள். துனனியா குறறமும் தூறறு மரபினு— தம்மொடு செறிந்தாரது குறறத்தையும் அவாபுறத்தத் தூறறுமியலபினைபுடையா — ஏதிலார்மாட்டு எனனைகொல—அயலாரமாட்டுச் செய்வது யாதுகொல்லோ எ-து.

தூறறுதல் பலருமறியப் பரப்புதல். அதனிறகொடியது பிறிதொன்று காணுமையின, எனனைகொலென்றா, செய்வதென்பது சொல்லெச்சம். எனனா கொலென்று பாடமோதி, எவ்வியலபினராவொன்றுரைப்பாருமுளா. (அ)

கஅகூ. அறனேககி யாறறுங்கொல வைபம புறனேககிப
 புனசொ லுரைப்பான பொறை. கூ

இ-ள் புறன நோக்கிப் புனசொல உரைப்பான பொறை — பிறா நீங்கினவளவு பாராதது அவாபுழித்தனையை உரைப்பானது உடற்பாரத்தை— வைபம அறன நோக்கி ஆறறுங்கொல— நிலம் இக்கொடியதுபொறுத்ததலே எனக்கறமாவதெனக்கருகிப் பொறுக்கின்றதுபோலும். எ-து.

எல்லாவற்றையும்பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இது பொறுத்தற்கரிதென்று நகருத்தால், அறனேககியாறறுங்கொலென்றா, இவையைநதுபாட்டானும் புறங்கூறுவாராககெயதுங்குறறவு கூறப்பட்டது. (க)

ககூ0. ஏதிலரா குறறமபோற றங்குறறங்க காணகிறபிற
 றீதுண்டோ மனனு முயிரககு. ௧0

இ-ள். ஏதிலரா குறறமபோல தங்குறறம காணகிறபின— ஏதிலரைப் புற

கூறுவார அதற்கு அவாகுறறகாணுமாறுபோலப் புறங்கூறலாகிய தற்குற
 றத்தையுங் காணவல்லராயின, — மனனும் உயிரககுத நீது உண்டோ — அ
 வாரிசைப்பேறுடையவுயிரககு வருவதொருதுன்பமுண்டோ. எ-று.

நடுவுநின்று ஒப்பககாண்டலருமைநோக்கிக் காண்கிற்பினென்றும், கண்ட
 வழியொழிதலிற் பாவமின்றும் ஆகவே வரும் பிறவிகளினுந் துன்பமில்லையெ
 ன்பதுநோக்கி உயிரககுதநீதுண்டோவென்றது கூறினார். இதனாறு புறங்கூற
 ரெழுத்தற்கு உபாயங்கூறப்பட்டது. (க0)

20 ம அதி.— பயனிலசொல்லாமை.

௫௫

20 ம் அதி.— பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொருள இன்பமாகிய பயன்
 ளுள ஒன்றும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லாமை. பொய், குறளை, கடுஞ்சொ
 ல், பயனிலசொல்லென வாக்கினகணிகமும் பாவநானகணுள், பொய் துறத்தா
 ராக்கலலது ஒருதலையாகக் கடியலாகாமையின, அஃதொழிதது, இலவாழ்வா
 ராற் கடியப்படும ஏனைமூன்றனுள், கடுஞ்சொல் இனியவைகூறலானும், குற
 ளை புறங்கூறாமையானும், விலக்கி, நின்ற பயனிலசொல் இதனான விலக்குகி
 னுராகலின, இது புறங்கூறாமையினின வைக்கப்பட்டது.

ககுக பலலார முனியப் பயனில சொல்லுவா
 னெல்லாரு மெள்ளப் படும. க

இ-ள். பலலார முனியப் பயனில சொல்லுவான — அறிவுடையார் பலருங்
 கேட்டு வெறுப்பப் பயனிலவாகிய சொற்களைச் சொல்லுவான — எல்லாரு
 ம் எள்ளப்படும — எல்லாரானுமிகழப்படும. எ-று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுப்பவே ஒழிந்தாரானும் இகழப்படுதலின, எல்
 லாருமெள்ளப்படுமென்றா மூன்றனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. (க)

ககுக. பயனில பலலாரமுற சொல்ல னயனில
 நடடாரகட செயதலிற் நீது. உ

இ-ள். பயன் இல் பலலாரமுற சொல்லல் — பயனிலவாகிய சொற்களை அ
 ரிவுடையார் பலாமுன்பே ஒருவன் சொல்லுதல் — நயன் இல் நடடாரகண்

செய்தலின் தீது— விருப்பயிலவாகிய செயலகளைத் தன்னடடாரா மாட்டிச் செய்தலினும் தீது. எ-து.

விருப்பயில வெறுப்பன. இச்சொல் அச்செயலினும் மிகவிகழறபாடு பயக குமென்பதாம். (உ)

ககூ௩. நயனில நென்பது சொல்லும் பயனில பாரித் துரைக்கு முரை. ஈ

இ-ள். பயன இல் பாரித்து உரைக்கும் உரை — பயனிலவாகிய பொருள்களை ஒருவன விரித்துரைக்குமுரைதானே— நயன இலன எனபது சொல்லும்— இவன நீதியிலனென்பதனை உரைக்கும். எ-து.

உரையால் இவன நயனிலனென்பதறியலாமென்பார், அதனை உரைமேலேற்றி, உரைசொல்லுமென்றார். (ஈ)

ககூ௪. நயன்சாரா நன்மைபி னீக்கும் பயனசாராப் பண்பில்சொற பலலா ரகத்து. ச

இ-ள். பயன் சாராப் பண்பு இல் சொல் பலலாரகத்து— பயனொடுபடாத பண்பில்சொறகளை ஒருவன பலரிடைச்சொல்லுமாயின், — நயன சாரா நன்மையின் நீக்கும்—அவை அவா மாட்டி நீதியோடுபடாவாய், அவனை நற்குணங்களினீக்கும். எ-து.

பண்பு இனிமையும் மெய்மையும் முதலாய சொறகுணங்கள். சொல்லுமாயினென்பதும், அவா மாட்டென்பதும், எச்சமாக வருவிக்கப்பட்டன. (ச)

ககூ௫. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில நீர்மை யுடையார் சொலின். ஊ

கூசு ௨0 ம அகி. — பயனிலசொல்லாமை.

இ-ள். பயன் இல் நீர்மையுடையார் சொலின்— பயனிலவாகிய சொறகளை இனியநீர்மையுடையார் சொல்லுவராயின், —சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும்—அவரது விழுப்பமும் அதனால் வரும் நன்குமங்ககறபாடும் உடனே நீங்கும். எ-து.

நீர்மை நீரினறனமை. சொலினென்பது சொல்லாமைகைய விளக்கிறது.

ககூகூ. பயனிலசொற பாராட்டு வானை மகனெனல மககட பதடி யெனல. கூ

இ-ள. பயன இல சொல் பாராட்டுவாளை மகன எனல—பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலஞ்சொல்லுவாளை மகனென்று சொல்லற்க, — மககடபதடி எனல்—மக்களுட்பதொன்று சொல்லுக, எ-று.

அலவிஞ்சி வியகனோள முன எஜாமறைபினும், பின் உடம்பாட்டினும் வந்தது. அறிவேனனும் உளவீடினமைபின, மககடபதடியென்றா. இவையாறு பாட்டானும் பயனில்லாதசொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றம் கூறப்பட்டது.

ககௌ. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோ
பயனில சொல்லாமை நன்று. எ

இ-ள. நயன இல சான்றோ சொல்லினும் சொல்லுக — நீதியோடு படாத சொற்களைச் சான்றோ சொன்னாராயினும், அஃதெழும்: — பயன இல சொல்லாமை நன்று—அவா பயனில்வற்றைச் சொல்லாமை பெறின, அது நன்று. எ-று.

சொல்லிடுமெனவே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது. நயனில்வற்றினும் பயனில் தீயவென்பதாம். (எ)

ககஅ அரும்பய னாயு மறிவினா சொல்லார
பெரும்பய னில்லாத சொல். அ

இ-ள. அரும்பயன ஆயும் அறிவினா—அறிதற்கரிய பயனகளை ஆராயவல்ல அறிவினையுடையாரா—பெரும்பயன இல்லாத சொல் சொல்லாரா—யிக்க பயனுடையவல்லாத சொற்களைச் சொல்லாரா எ-று.

அறிதற்கரிய பயனகளாவன வீதிபேறும், மேற்கதிசெல்லவும் முதலாயின. பெரும்பயனில்லாதவெனவே, பயன சிந்தியுடையனவும் ஒழிக்கப்பட்டன.(அ)

ககக. பொருடாந்த பொச்சாநதுஞ் சொல்லார மருடாந்த
மாசறு காட்சி யவா. கூ

இ-ள. பொருள தீராத பொச்சாநதம் சொல்லார—பயனினீங்கிய சொற்களை மறந்துஞ்சொல்லாரா—மருள தீராத மாச அது காட்சியவா—மயக்கத்தினீங்கிய தூயவறிவினையுடையாரா. எ-று.

தூயவறிவு மெய்யறிவு. மருடாந்தவெனனும் பெய்சொச்சம் காட்சியவொன்று குறிப்புபெயாகொண்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் பயனில்சொல்லாமைபின் குணங்கூறப்பட்டது. (க)

உ00. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச சொல். ௧0

இ-ள. சொல்லின் பயனுடைய சொல்லுக—சொற்களிற் பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக,—சொல்லின் பயனிலாச் சொல் சொல்லாத— சொற்களிறு பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லினென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட்பின்வரு நிலையெனும் அணினோக்கிவந்தது, “வைகலும் வைகல வரககனமும்”¹⁰ என்பதுபோல, இதனா சொல்லப்படுவனவும், படாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன. (க0)

உக ம அதி.— தீவீனையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாயின செயதற்கு அருந்தல. இதனால் மெய்யினகணிகமும் பாவங்களெல்லாந், ரா துதது விலகருவின்னூராகவின், இது பயனில் சொல்லாமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

உ0க. தீவீனையா ரஞ்சார விழுமியா ரஞ்சவா
தீவீனையென்னுஞ் செருகரு. க

இ-ள. தீவீனையெனும் செருகரு—தீவீனையென்று சொல்லப்படும் மயகததை—தீவீனையா அஞ்சார்—முனசெய்த தீவீனையுடையா அஞ்சார்,—விழுமியா அஞ்சவா—அஃதிலராகிய சீரியா அஞ்சவா. எ-று.

தீவீனையென்னுஞ்செருககனைக காரியம் காரணமாக் உபசரிக்கப்பட்டது. மேறொடிக் செய்து கைவந்தமையான அஞ்சாரொன்றும், செயதறியாமையான அஞ்சவொன்றங்கூறிலா. (க)

உ0உ. தீயவை தீய பயததலாற நீயவை
தீயினு மஞ்சப பமும். உ

இ-ள. தீயவை தீய பயததலால் — ஈனகரினபம் பயததலைக் கருதிச் செய்யுநதீவீனையின அஃதொழிததுத தனபமே பயததலான, — தீயவை தீயினும் அஞ்சபபமும்— அததனமையவாகிய தீவீனையின ஒருவனாறநீயினும்ஞ்சபபமும். எ-று.

பிறிதொருகாலத்தம் பிறிதொருதேயத்தம் பிறிதொருடம்பினுஞ்சென்று சுநிதல சீக்கினமையின, தீயினும்ஞ்சபபபிவதாயிற்று. (உ)

உ0ஈ. அறிவினு ளெல்லாந் தீயென்ப தீய
செறுவார்ககுஞ் செயயா விடல. ஈ

இ-ள. அறிவினா எல்லாம் தலை என்ப— தமக்குறுதி நாயும் அறிவுகளை
 லலாவறுள்ளும் தலையாய அறிவேன்று சொல்லுவா நல்லோர்—செறுவார்
 கரும் தீய செய்பா விடல்— தமமைச செறுவாராமாடும் தீவினைகளைச செய
 யாதுவிடுதலை. எ-று.

* நாலடியார, அறனவலியுறுத்தல்,—வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃது
 னராரா—வைகலும் வைகலை வைகுமென நினபுறுவா— வைகலும் வைகற்ற
 ம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல்— வைகலை வைத்துணரா தார.

† காரணம் காரியமாதற்கும் காரியம் காரணமாதற்கும் விதி பிரயோகவி
 வேகம், திவ்யுபபடலம், “மருளுகாரணம்” எனலும் மிசம் பாட்டிறகாணச.

அ

இஅ உகம் அகி.— தீவினையசரம்

விதிதற்கு காரணமாகிய அறிவை விதிதலென்றும், செய்ததக்குழியுஞ் செ
 ய்யாதொழியவே தமக்குத துன்பம் வாராதென உயத்துணாதலின அதனை அ
 றிவினாஎல்லாதலையென்றும் கூறினார். செய்யாதென்பது கடைக்குறைநது
 நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டாரும் தீவினைகளுக்குசவேண்டுமென்பது கூறப்ப
 ட்டது. (ஈ)

உசி. மறந்தும் பிறனகேடு சூழறக சூழி
 னறஞ்சூழஞ் சூழறதவன் கேடு.ச

இ-ள. பிறன கேடு மறந்தும் சூழறக — ஒருவன் பிறனுக்குக கேடு பயக
 கும வினையை மறந்தும் எண்ணுதொழிக,— சூழின சூழறதவன் கேடு அற
 ம சூழும் — எண்ணுவாயின, தனக்குக கேடு பயகரும் வினையை அறக்கட
 லுள் எண்ணும். எ-று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழினறப்பொழுதே தானுமுடனசூழறதலின, இ
 வன் பிறபடினும் அறக்கடலுள் முறப்பிமென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவு
 னெண்ணுதலாவது அவன்கெடத தான நீங்க நினைத்தல், தீவினை எண்ணலு
 மாகாதென்பதாம். (ச)

உசி. இலனென்று தீயவை செயயறக செய்யி

னிலனாகு மறறும் பெயாதது. (டு)

இ-ள். இலன எனறு தீயவை செயயறக— யான வறியனெனறு கருதி அது தீாதறபொருட்டுப பிறாககுத தீவினைகளை ஒருவன செயயாதொழிக,— செயயின பெயாததும் இலன ஆகும— செயவனாபின, பெயாததும் வறியனா ம. எ-று.

அததீவினையாற பிறவிதோறும் இலனாமைனபதாம். அனவிக்குதி முன தனித் தனமையினும், பின படாககையொருமையினும் வறகது. தனித்தனமை “உனானவெனறுயிராயுண்டு” எனபகனாறுமறிக. மறறு அகசரிலை. இலமெனறுபா டமோதுவாருமுளா. பொருளான வறியனெனக கருத்த தீயவை செயயறக செயயின அப்பொருளானேபனறி நறகுண நறசெயகைகளானும் வறியனாமை னறுபாபாருமுளா. (டு)

உஃ. தீபபால தான்பிறாகட செயயறக நோயபபால தன்னை யடலவேண்டா தான. சு

இ-ள். நோயபபால தனனை அடல வேண்டாசான — துனபளுசெயயுகு. றறவாகிய பாவங்கன தனனைப பினவறது வறகதுதலை வேண்டாதவன — தீபபால தான பிறாகண செயயறக— தீமைகக. றறவாகிய வினைகளைத தான பிறாமாடடுச செயயாதொழிக. எ-று.

செயயின, அப்பாவங்கனதில ஒருதலையெனபதாம். (சு)

உஃ. எனைப்பகை யுறறாரு முயவா வினைப்பகை வீயாது பினசென றடும. எ

இ-ள். எனைப்பகை உறறாரும உயவா — எத்துனைப பெறியபறையுடையா ரும் அதனையொருவாறறறப்புவா,— வினைப்பகை வீயாது பின செனறு அ டும— அவவாறறறித தீவினையாகிய பகை நீங்காது புககுழிப புககுக் கொ ல்லும். எ-று.

உக ம அகி.— தீவினையசசம. (டுக)

“வீயா- துடமபொடு நினற வுயிரு மிலலை” எனபுழியும் வீயாமை நீங்கா மைககணவறதது. (எ)

உஃ. தீயவை செயதார கெடுத னிழறன்னை வீயா தடிபுறை ந தறறு. அ

இ-ள். தீயவை செயதார கெடுதல— பிறாககுத தீவினைகளைச் செயதாரதா

வகெடுதல் எத்தனைமை, ததெனின, — நிழல் தன்னை வீயாது அடி உறைந்தத
று— ஒருவனிழல் நெடிதாக்கப்போயும் அவனறனை விடாது வந்து அடியின
கட்டங்கிய தன்மைதது. எ-று.

இவவுவமையைத் தனகாலம் வருநதுணையும் புலனாகாது உயிராபபறநி நி
னது அது வந்தழி உருப்பதாய தீவினையைச் செயதார பின அதனா கெடு
தற்கு உவமையாக்கி உரைப்பாருமொளா. அஃதுணையனறென்பதற்கு அடியுறை
ந்தநிழறனை வீயாதறறெனனாது வியாடியுறைந்தறறெனற பாடமே கரியா
யிறறு. மேல் வீயாது பினசென்றடுமொளா, ாணயி அதனையுவமையான வி
ளக்கினா.

உ0க. தன்னைத் தான காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னறக தீவினைப பால. (அ)

இ-ள. தன்னைத் தான காதலன ஆயின— ஒருவன, தன்னைத்தான காதல
செய்த னுடையனாயின, — தீவினைப்பால என்தது ஒன்றும் துன்னறக— தீவி
னைபாநிய பகுதி எத்துணையுந் சிந்திதொன்றாயிரும் பிறாமாடடுச் செயயா
தொழிக. எ-று.

நலவினை தீவினையென வினைப்பகுதி இரண்டாகவின, தீவினைப்பாலெனறா.
பிறாமாடடுச்செய்த தீவினை தன்மாடடு, டு னபம பயத்தல் விளக்கினூராகவின,
தன்னைத்தான காதலனாயினெனறா. இவையாறுபாட்டானும் பிறாககுத தீவி
னைசெய்யிறறாக்கெடுவொன்பது கூறப்பட்டது. (க)

உ00. அருங்கேட னென்ப தழிக மருங்கோடித்
தீவினை செயயா னெனின. (க0)

இ-ள. மருங்கு ஓடித் தீவினை செயயான எனின — ஒருவன செநநெறிகக
டசெல்லாது கொடுநெறிககடசென்று பிறாமாடடுத் தீவினைகளைச் செயயான
யின, — அருங்கேடன என்பது அறிக—அவனை அரிதாகிய கேடடையுடைய
னென்பதறிக. எ-று.

அருமை இனமை. அருங்கேடனென்பதனை 'சென்றசோ கல்லாப புள்ள
புள்ளி லென்றழ வியனகுளம்' என்பவபோலக்கொளக.* ஓடியெனனும் வி
னையெச்சம செயயானெனனும் எதிராமறைவினையுட செய்தலோடு முடிந்தது.
இதனால் தீவினைசெயயாதவன கேடிலென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

* அருங்கேடன எனபதனைக் கேடரியனென விசுவாமிசுவரகருக கட்டிவா பி ரயோகவிவேகநூலா.

கூ0

உஉ ம அதி.— ஒப்புரவறிதல்.

உஉ ம அதி.— ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினையறிந்து செயதல். உலக நடை வேதநடை போல அறநூலகருடகூறப்படுவதனறித தாமேயறிந்து செய்யுநதனமைததா கலின, ஒப்புரவறிதலெனரா. மேல மன மொழி மெய்களாற்றவிரததகுவன கூறினா, இனிச்செய்யததகுவனவற்றுள் எஞ்சினறன கூறுகினராகலின, இது தீவினையச்சத்தின்பின வைககப்பட்டது.

உகக. கைமமாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட

டெனனாறுக கொல்லோ வுலகு. க

இ-ள். மாரிமாட்டு உலகு என ஆறதும்—தமக்கு நீருதவுகின்ற மேகங்களி னிடத்தது உயிரகள என்னகைமமாறு செய்யாநின்றன—கடப்பாடு கைமமா று வேண்டா—ஆகலான, அமமேகங்களபோலவா செய்யும் ஒப்புரவுகளும் கைமமாறு நோக்குவனவல்ல. எ-று.

எனனாறுமென்ற வினா யாதமாற்றுவென்பது தோன்ற நிறறலின, அது வருஷிதநூலாககப்படும. தவிருநதனமைமவல்லவென்பது கடப்பாடெனனும் பெயரானே பெறப்பட்டது. செய்வாரது வேண்டாமையைச் செய்யப்படுகெ னமேலேறினா. (க)

உகஉ. தாளாற்றித தநத பொருளெல்லாந் தக்காராககு

வேளாண்மை செயதற பொருடடு. உ

இ-ள். தக்காராககு—தகுதியுடையாராககாயின,— தாள ஆற்றித தநத பொ ருளெல்லாம—முயற்சை செய்நீட்டிய பொருணமுமுதம்— வேளாண்மை செயதறபொருடடு—ஒப்புரவுசெயதறப்பயததவாம. எ-று

பிறாக்குதவாதார்போலத தாமே உண்டறபொருடடும வைத்திழததறபொ ருடடுமெனறென்பதாயிறு. (உ)

உககூ. புத்தே ஞாலகத்து மீணடும பெறலரிதே

யொப்புரவி னல்ல பிற. கூ

இ-ள். புத்தே ஞாலகத்தம் மாணடும—தேவஞாலகத்தம் இவவுலகத்தம்—

ஒப்புரவின நல்ல பிற பெறல் அரிது—ஒப்புரவுபோல நல்லன பிறசெயல்களை பபெறுதலரிது. ௭-து.

ரவாரும் ஏற்பாருயினி எல்லாரும் ஒருதனமைபராதலின, புத்தேளுலகத் தரிதாயிறது, யாவாககுமொப்பது இதுபோற பிறிதொன்றினமையின, இவ வுலகத்தரிதாயிறது. பெற்றகரிதெனது பாடமோதிப பெறுதற்குக் காரண மரிதெனதுகாப்பாருமுளா. இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒப்புரவினது சிறப் புக் கூறப்பட்டது. (௩)

உகச. ஒத்த தறிவா னுயிராவாழ்வான் மறறையான்
செத்தாருள் வைககப் படும. ச

இ-ள. உயிராவாழ்வான ஒத்தது அறிவான—உயிரோடு கூடி வாழ்வானாவா ன் உலக நடையினையறிந்து செய்வான,— மற்றையான செத்தாருள வைக் கப்படும—அஃதறிந்துசெய்யாதீவன், உயிருடையனையாயினும், செத்தாருள ஒருவனாகக் கருதப்படும. ௭-து.

உஉ ம அதி.— ஒப்புரவறிதல்.

சுக

உயிரினறிவுஞ்செயலுங் காணாமையின, செத்தாருளவைககப்படுமெனரா. இதனால் உலகநடைவழு வேதநடைவழுபோலத் தீர்திறனுடைத்தனமெனப் புது கூறப்பட்டது. (ச)

உகடு. ஊருணி நீரிநிறை தறறே யுலகவாம
பேரறி வாளன றிரு. டு

இ-ள. உலகு அவாம பேரறிவாளன திரு—உலகநடையை விருமபிச செய யபும பெரியவறிவினையுடையவனது செல்வம— ஊருணி நீர் நிறைந்தறது —ஊரின்வாழ்வார தணனீருணனுங் குளம் நீரிநிறைந்தாறபோலும். ௭-து.

நிறைதலெனலும் இடத்துநிகழ்பொருளினறொழில் இடத்தினமேலேற்றப் பட்டது. பாழ்போகாது கெடிதுநினது எல்லார்க்கும் வேண்டிவகை தப்பாதுத வுமெனபதாம். (டு)

உகசு. பயனமர முளஞாப் பழுத்தறறற செல்வ
நயனுடை யானகட படின ச

இ-ள. செல்வம் நயனுடையானகண படின—செல்வம் ஒப்புரவுசெய்வான கணனே பரிமாயின,—பயனமரம் உள்ளாப் பழுத்தறற— அது பயன்படு மரம் ஊரநடுவே பழுத்தாறபோலும். ௭-து.

உலகநீதி பலவறதுளனும் ஒப்புரவு சிறந்தமையின, அதனையே நயனென

ரா. எல்லாக்கும் எளிதிற பயன்கொடுக்கருமென்பதாம். (சு)

உகள் மருநதாகித் தப்பா மரத்தறறற செலவம்

பெருநதகை யானகட படின. எ

இ-ள். செலவம் பெருநதகையானகண படின—செலவம் ஒப்புரவுசெய்யும் பெரியதகைமையுடையானகணே பரிமாயினு—மருநதாகித் தப்பா மரத்தறற—அஃது எல்லாவுறுபபும் பிணிகடகு மருநதாயத் தப்பாத மரத்தை யொகரும். எ-று.

தப்புதலாவது கோடறகரிய இடங்களினினரூதல், மறைநதுநினரூதல், காலத்தான வேறுபட்டாதல், பயன்படாமை. தனகுறைநோக்காது எல்லா வருத்தமுந தீரக்கருமென்பதாம். இவைமுறையுபாட்டாறும் கடப்பாட்டாளனுடைய பொருள பயன்பரிமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

உகஅ. இடனில பருவதது மொப்புரவிற கொலகார
கடனறி காட்சி யவா. அ

இ-ள். இடன இல பருவததம் ஒப்புரவிறகு ஒலகார—செலவஞ் சுருங்கிய காலத்தம் ஒப்புரவு செயதறகுத் தனராரா—கடன அறி காட்சியவா—தாருசெய்யத்தகுவனவறறையறிந்த இயறகையறிவுடையாரா. எ-று.

பிறவெல்லாம் ஒழியினும், இஃதொழியாரொன்பதாம். (அ)

உகக. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல செபுநீர
செய்யா தமைகலா வாறு. கூ

இ-ள். நயன உடையான நல்கூர்ந்தாண் ஆதல்—ஒப்புரவுசெய்தையுடையா ன நல்கூர்ந்தானாதலாவது—செய்யுநீர் செய்யாது அமைகலா ஆறு—தவிக்கூஉ உக ம அது.— ஈகை.

ராது செய்யுநீர்மைமையுடைய அவ்வொப்புரவுகளைச் செய்யப்பெறுது வருந்தகின்றவியலபாம். எ-று.

தானுகர்வன துக்கரப்பெறாமையனறென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் உறுமையான ஒப்புரவொழித்தபாறறனறென்பது கூறப்பட்டது. (க);

உஉ0. ஒப்புரவி னாலவருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விறறுக்கோட டக்க துடைதது. க0

இ-ள். ஒப்புரவினால கேடு வரும் எனின—ஒப்புரவுசெய்தலான ஒருவனாக குப பொருட்கேடு வருமென்பாரூராயினு—அஃது ஒருவன் விறறுக்க கோ

ட்டக்கது உடைதது—அககேசி தனனை விறரயினுறு கொளளுநதகுதியையு
டைதது. எ-று.

தனனை விறறுககொளளபபடுவதொருபொருளிலையனறே இஃதாயின அது
வுருசெய்யப்படுமென்ற னு, புகழ்ப்பத்தகைககி. இதனால் ஒப்புரவிற்றை கெடு
வது கேடனறென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

உரு ம அதி.— ஈகை.

அஃதாவது வறியராயேறறூர்க்கு மாறறறுகொடுதல. இது மறுமை
நோக்கியதாகலின, இமமநோக்கிய ஒப்புரவறிதலினபின் வைக்கப்பட்டது.

உஉக. வறியராககொள நீவதே யீகைமற நெல்லாறு
குறியெதிராபபை நீர துடைதது. க

இ-ள். வறியராக நு ஒன்று ராவதோகை—ஒருபொருளுமில்லாதாககு அவ
ராவேணடியதொன்றைக் கொடுப்பதே பிறாககுக் கொடுத்தலாவது,—மறற
லலாம் குறியெதிராபபை நீரது உடைதது—அஃதொழிந்த எல்லாக்கொடையு
று குறியெதிராபபைபொடுக்க கு நீரமைமையுடைதது. எ-று.

ஒழிநச கொடைகளாவன வறியரல்லாசாராககு ஒருபயன்கைக்க கொடுப்ப
ன. குறிபெதிராபபையாவது அளவு குறித்துவாங்கி அவ்வாய்நயவாரே என்
கொடுப்பது. நீரதென்புழி அதுவென்பது பத்துப்பொருளவிதிரி. பின்னூந்த
னபால வருதலின, குறிபெதிராபபைபொடுக்க கு நீரதுடைததென்றூர். இதனால்
ஈகையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

உஉஉ. நல்லா நெனினுறு கொளந்து மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நனறு. உ

இ-ள். கொளல நல்லாறு எனினுமதீது—ஏறறல வீட்டுலகிறகு நல்லநெறியெ
னபார உளராயினும அது தீது,—மேலுலகம் இல எனினும ராதலே நனறு—
ராதாராககு அவவுலகெயதுதலிலையெனபார உளராயினும ராதலே நனறு.எ-று.

எனினுமென்பது இருவழியும் அங்ஙனங் கூறுவாரினமை விளக்கினறது. பி
ரிநிலையேகாரத்தால் பிறவறறுகளின ஈதல சிறந்ததென்பது பெறறும். நல்லது
கூறுவார தீயதுமுடனகூறினார். (உ)

உஉந. இலனெனனு மெவ்வ முராயாமை யீதல்

இ-ள். இலன் எனலும் எவ்வம உரையாமை— யான் வழியனென்று இரப பான சொல்லுமினிவரவைத தான பிறாகடசொல்லாமையும்,—ரதல்— அத னைத தனகடசொனனாககு மாறறூதீதலும்,—உள் குலனுடையானகண்ணே — இவைவிரண்டுமுளவாவன குடிப்பிறதானகண்ணே. எ-று.

மேறறிதென்றது ஒழிதற்கும் நனறென்றது செயதற்குமுரியவனை உணராத தியவாறு. இனி இலனெனலுமெவ்வமுறையாமை யீடுலென்பதற்கு அவ்விளிவ ரவை ஒருவனறனகருச சொல்வதற்குமுன்னே அவனநுதிப்பநிந்தது கொடுத்த லெனவும், அதனைப் பின்னும் பிறனொருவனபாறசென்று அவனுறையாவகையா றகொடுத்தலெனவும், பான இதுபொழுது பொருளுடையேனலலெனெனக கர பபாசொல்லும் இனிவரவைசொல்லாதகொடுத்தலெனவும், உரைப்பாருமு ளா. அவாரதலென்பதனைப் பொருட்பன்மைபற்றி வந்தபன்மையாகவுரைப்பா.

உஉச. இனனூ திரககப படுத வீரநதவ

ரினமுகங காணு மளவு. ச

இ-ள். இரககப்படுதல் இனனூது— இரததலேபனநி இரககப்படுதலும் இ னிதனது,— இரநதவா இனமுகம் காணும் அளவு— ஒருபொருளையிரநதவா ர அதுபெற்றதனால் இனிதாங்கிய அவாமுகங்காணும்மாவும். எ-று.

எச்சவுமமையும் முறநுமமையும் விகாரநதாறறெககன். இரககப்படுதல் இரபபாசுக்கு ஈவலென்றிருக்கல். அதனை இனனூதென்றது “எல்லா—யிரப்பா ரககொள நீயாமை”* கூடுகொல்லலோவெனனும் அச்சரோகதி. எனவே, எ லலாப்பொருளும் ரதலவேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. (ச)

உஉடு. ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை

மாறறுவா ராற்றலிற பின். டு

இ-ள். ஆற்றுவா ஆற்றல் பசி ஆற்றல்—தவத்தான வலியாசுக்கு வலியாவ து தமமைபுற்ற பசியைப் பொறுத்தல். — அப்பசியை மாறறுவா ஆற்றலி றபின்— அவ்வலிதான அங்கனம் பொறுத்ததற்கரிய பசியை ரகையாடுமுழி பபாரது வலிககுப்பின். எ-று.

தாமும் பசித்துப் பிறையும் அது தீரககமாட்டாதாராற்றலின் தாமும் ப சியாது பிறையும் அது தீரப்பாராற்றல் நனறென்பதாம். (டு)

உஉ௬. அறநா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன
பெற்றான பொருளவைப் புழி. கூ

இ-ள். அறநா, அழி பசி தீர்த்தல—வறியாரது மிக்க பசியை அறநோகி
த தீர்த்து— பொருள பெற்றான ஒருவன் வைப்புழி அஃது — பொருளபெ
ற்றானொருவன் அதனைத் தனக்குதவ வைக்குமிடம் அவ்வறமாகலான. எ-று.
எல்லாநன்மைகளும் அழிய வருதலின், அழி பசியென்றா, அறநோகியெ
ன்பது என்கின்றது. அறநா ரழிபசி தீர்த்த பொருள பினறனக்கே வந்ததுவு
மென்பதாம். (கூ)

* நாலடியாரா, குடிபிறப்பு—கலலாமை யசசவ கயவா தொழிலசசரு—
சொல்லாமை யுள்ளமோ சோவசச—மெல்லா— மிரப்பாக்கொள நீயா
மை யசச மரத்தாரிம—மாணக் குடிபிறந தார.

கூச

உஉ௭ ம அதி. —ராக.

உஉ௭. பார்த்துண மரீஇ யவணை பசியென்னுந
தீப்பிணி தீண்ட லாது. எ

இ-ள். பார்த்து ஊண் மரீஇயவணை— என்னானறும் பருத்தண்டலபயினர்
வணை— பசி எனனும் தீப்பிணி தீண்டல அரிது— பசியென்றுசொல்லப்படுந
தீயநோய தீண்டுதலல்ல. எ-று.

இவ்வுடம்பினி ரறு ஞானவொழுக்கங்களை அழித்து அதலை வருமுடம்புக
ட்குந துன்பருசெய்தலின், தீப்பிணியென்பபட்டது. தனக்கு மருத்தவனற
னாகலின், பசிப்பிணி நணுகாதென்பதாம். இவையாறுபாட்டானும் நதலின்கிற
புக கூறப்பட்டது. (எ)

உஉ௮. ஈததுவககு மின்ப மறியாரொருமுடைமை
வைத்திழுக்கும் வனக ணவா. அ

இ-ள். தாம் உடைமை வைத்த இழுக்கும் வனகணவா— தாமுடையபொ
ருளை ஈயாடவைத்தது பின்னிழநற்போம அருளிலாதாரா— ஈதது உவக்கும்
இன்பம் அறியாரொல—வறியாரக்கு வேண்டியவற்றைக கொடுத்தது அவருவ
த்தலான அருளுடையாரொய்தும் இன்பத்தினைக கண்டறியாரொலலோ—எ-று.
உவக்குமென்பது காரணத்தின்கணவந்த பெயரொச்சம், அஃது இன்பமெ

னலுமாகாரியப்பெயா கொண்டது. அநிந்தாராயின, தாமம அவவீனபததை
யெய்துவநல்லது வைத்திழுவாரொன்பது கருதது. (அ)

உஉகூ. இரத்தலி னினனாது மனற நிரப்பிய
தாமே தமிழ ருணல. கூ

இ-ள். நிரப்பிய தாமே தமிழா உணல—பொருட்குறை நிரப்பவேண்டி வ
நியாககீயாது தாமே தனித்துண்டல—இரத்தலின இனனாது மனற—ஒரு
வாக்ருப பிறாபாறசென்று இரத்தலிழியினனாது ஒருநிலையாக. எ-து.

பொருட்குறைநிரப்பலாவது ஒரோவெண்களைகருதித்து அததுணையீட்டுது
மென ஈட்டததையே மேற்கொண்டு இவறிக கூட்டிதல. தனித்தல பிறையொ
ழித்தல. இரத்தறகுளளது அப்பொழுதையிளிவரவே பினனலகுரவிலலை தமிழ
யருண்டறகு அவையிரண்டுமுளவாமாகலின, இரத்தலினினனாநெனரா. நிரப
பியவென்பதறகுத் தேடியவுணவுகையெனதுரைப்பாருமுளா. (க)

உஉஊ. சாதலி னினனாது திலலை யினித்தூஉ
மீத வியையாக கடை. கூ

இ-ள். சாதலின இனனாது திலலை—ஒருவறகுச்சாதலபோல இனனாநென
ன்றிலலை, —அதுஉம ஈதல இயையாககடை இனிது — அததன்மைத்தாகிய
சாதலம் வறியார்க்கொன்றீதன முடியாதவழி இனிது. எ-து.

பிறாக்குப பயன்படாத உடறப்பொறை நீங்குதலான, இனிதென்றா. இவை
முன்றுபாட்டானும் ஈயாமையின குற்றவ கூறப்பட்டது. (கஊ)

உச ம அதி.— புகழ்.

கடு

உச ம அதி.— புகழ்.

அஃதாவது இலவாழககைமுதல ஈகையீரகச சொல்லப்பட்ட இல்லறத
தின் வழுவாதாக்கு இமமைப்பயனாகி இவவுலகினகணிகழநது இறவாது நிற
குங்கீரத்தி. இது, பெருமபானமையும் ஈதல்பறநி வருதலின, அதன்பினவைக்
கப்பட்டது.

உகக. ஈத வியைபட வாழத லதுவல்ல
தூறிய மிலலை யுயிராககு க

இ-ள். ஈதல்—வறியாககீக, —இசை படவாழதல்—அதனாபுகமுண்டாக

வாழ்க,—அதுவல்லது உயிரககு ஊதியம் இல்லை—அப்புகழ்லலது மககருயி
 ாகருப பயன பிற்தொனநிலையாகலான. எ-று.

இசைபடவாழ்தற்குக் கலவி, ஆணமை முதலிய பிறகாரணங்களும் உளவே
 னும், “உணவின பண்ட முண்டி முதறறு” ஆகலின, ரதல சிறந்ததென்பத
 ரகு ஞாபகமாக ரதலெனரா. உயிரககென்பது, பொதுப்படக்கூறினானும்
 விவதாருயிரகட்கேலாமையின, மககருயிரமேனினறது. (க)

உரு. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன
 றீவாரமே னிறகும புகழ் உ

இ-ள, உரைப்பா உரைப்பவை எல்லாம்— உலகதது ஒன்றுரைப்பாருரை
 ப்பனவெல்லாம்— இரப்பார்க்கு ஒன்று ரவாரமேல நிறகும புகழ் — வறு
 மையானிரப்பார்க்கு அவாவேண்டியதொன்றையீவாரகணிற்கும் புகழாம.எறு.

புகழ்தான உரையும் பாடலிமென இருவகைப்பிடம். அவறறுள் உரைப
 பாருரைப்பவையென எல்லார்க்குமுரிய வழக்கினையெயித்தாராயினும், இ
 னமபறறிப் புலவார்க்கேயுரிய செய்யுளுங் கொள்ளப்பிடம், படவே, பாடுவார்
 பாடுவனவெல்லாம் புகழாமென்பதுஉம பெறறும். ரதகாரணஞ சிறந்தமை
 இதனுளளுங்கானக. இதனைப் பிறாமேலும் நிறகுமென்பா ராமெல்லாரு
 சொல்லுக புகழ் ரவாரமேனிறகுமெனறுரைப்பாருமுளா. அது புகழ்துசிறப்ப
 ரோககாமையறிக. (உ)

உரு. ஒன்று வுலகத் துயர்ந்த புகழ்லலாற
 பொன்றது நிறபதொர் றில னு

இ-ள, ஒன்ற உயர்ந்த புகழ்லலால்—தனக்கு இணையினருக வோங்கிய பு
 கழ்லலது—உலகததுப் பொன்றது நிறபது ஒன்று இல்—உலகதது இறவா
 துநிறபது பிற்தொனநிலை, எ-று

இணையினருகவோங்குதலாவது சொடுத்ததற்கரிய உயிருறுப்புப்பொருள்க
 னைக் கொடுத்தமைபறறி வருதலால் தன்னோடொப்பமுனறித தானேயுயர்தல.
 அததனமைததாகிய புகழே செய்யப்படுவதென்பதாம். இனி ஒன்றவென்பத
 ற்கு ஒருவாரததையாகச் சொல்லினெனவும், ஒருநலையாகப் பொன்றதுநிறப
 தெனவும் உரைப்பாருமுளா. இவைமூன்றுபாட்டானும் புகழ்துசிறப்புக் கூற
 ப்பட்டது. (ஈ)

உரு. நிலவரை நீள்புகழ் மாற்றிப் புலவரைப்
 போற்றது புத்தே ஞலகு. ச

இ-ள். நிலவரை நீள புகழ ஆறறின—ஒருவன நிலவெலகைகண்ணே பொ ன்ருதுநிற்கும் புகழைச் செய்யுமாயின, — புத்தேள உலகு புலவரைப் போ றறது— புத்தேளுலகம அவனையலவது தன்னையெய்திநிறைஞானிகளைப் பே னுது. எ-று.

புகழுடம்பான் இவவுலகும புத்தேளுடம்பான அவவுலகும ஒருங்கேயெய தாமையின, புலவரைப்போற்றுகெனரா. அவன இரண்டிலுதம ஒருங்கேயது தல் “புலவா பாபிம புகழுடையோ விசுமயின—வலவ னேவா வான ஜூர்தி —யெயதுப வெணபதரு செயவினை முடிதது ” எனப்பிறராலுஞ சொல்லப ட்டத. (ச)

உகடு. நததம்போற கேடு முளதாகுஞ சாககாரிம
விததகாக கலலா லரிது டு

இ-ள். நத்தம (ஆகும்) கேடும—புகழுடம்பிறகு ஆக்கமாகுகேடும, —உ ளது ஆகும் சாககாரிம— புகழுடம்புளதாகுஞசாககாரிம, — விததகாககல லால அரிது— சதரப்பாரிடையாககலலதிலை, எ-று.

நததெனனுந தொழிற்பெபா விகாரததான நததெனறய, பின அமமென் னும் பகுதிப்பொருள விசுதிபெறது, நததமெனறயிறது. போலென்பது ரண டியாயசை. ஆகுமென்பதனை முளனுங்கூட்டி, அரிதென்பதனை தனித்தனிகூ ட்டியுரைக்க. ஆக்கமாகுகேடாவது புகழுடம்பு செலவெயதப பூதவுடம்பு நல்கூாதல். உளதாகுஞசாககாராவது புகழுடம்பு நிறகப பூதவுடம்பு இறத தல். நிலையாதனவறறான நிலையினவெயதுவார விததகாரகவின, விததகாககல லாலரிதென்றா. இவையிரண்டுபாட்டானும் புகழுடையாயதம மேனமை கூறப்பட்டது. (டு)

உகசு. தோன்றிற புகழொடு தோன்றுக வஃகிலார
தோன்றலிற றேனறமுமை நனறு. சூ

இ-ள். தோனறின புகழொடு தோனறுக— மக்களாயப் பிறக்கின புகழுக கேதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்க, — அஃது இலார தோனறலின தோனற முமை நனறு— அககுணமில்லாதார மக்களாயப் பிறத்தலின விலங்காயப் பி றத்தல் நனறு. எ-று.

புகழ ஈனடு ஆகுபெயா. அஃதிலாரொன்றமையின மக்களாயென்பதாஉம,

மக்களாய்ப் பிறவாமையென்ற அருத்தாபத்திபான விலகாய்ப் பிறத்தலெ
னபதுஉம, பெற்றும். இகழ்வாரினமையின, நனறெனரா. (க)

உ௩௭. புகழ்பட வாழாதார் தநோவார் தமமை
யிகழ்வாரா நோவ தெவன். ஏ

இ-ள். புகழ் பட வாழாதார்— தமக்குப் புகழுண்டாக வாழமாட்டாதார்
— தம் நோவார்— அதுபற்றிப் பிறிகழாதவழி இவ்விகழ்ச்சி நமமாட்டா
மையான வந்ததென்று தமமை நோவாதே — தமமை இகழ்வாரா நோவ
து எவன் — தமமையிகழ்வாரா நோவதென்கருதி ஏ-து.

புகழ்பட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிறிகழதல ஒரு
தலையாகலின், இகழ்வாராயெனரா. (எ)

உச ம அதி.— புகழ்.

க௭

உ௩௮. வசையென்ப வையத்தாக கெல்லா மிசையென்னு
மெச்சம் பெறாது விழின். அ

இ-ள். இசை எனனும் எச்சம் பெறாவிடின் — புகழென்னுமெச்சம் பெற
லாயிருக்க அது பெறாதொழிவராயின், — வையத்தாக்கு எல்லாம் வசை
என்ப — வையக்கத்தோக்கெல்லாம் அதுதானே வசையென்று சொல்லுவா
நல்லோர். ஏ-து.

எச்சமெனரா, செயதவரிற்றதுபோகத் தான இறவாது நிறவின். இகழ்
ப்பிற்றகுப் பிறிதொருகுற்றம் வேண்டாவென்பது கருத்து. (அ)

உ௩௯ வசையிலா வண்பயன குன்று மிசையிலா

யாககை பொறுத்த நிலம்.

க௮

இ-ள். இசை இலா யாககை பொறுத்த நிலம் — புகழிலலாதவுடமபைச
கமந்தநிலம்— வசை இலா வண்பயன குன்றும்— பழிப்பிலலாத வளப்பத்
தையுடைய விளையுள் குன்றும். ஏ-து.

உயிருண்டாயினும் அதனாபயன கொள்ளாமையின் யாககையெனவும்,
அது நிலத்திற்குப் பொறையாகவிற பொறுத்தவெனவுகுகிறார். விளையுள்
குன்றுதற்கேது பாவயாககையைப் பொறுக்கின்ற வெறுப்பு. குன்றுமென
இடத்துநிகழ்பொருளினொழில் இடத்தினமேனின்றது. இவைநான்குபாட்டா

ஹம புகழில்லாதாரது தாமடி கூறப்பட்டது.

(க)

உசு. வசையொழிய வாழவாரோ வாழவா ரிசையொழிய
வாழவாரோ வாழா தவா. க0

இ-ள. வசை ஒழிய வாழவாரோ வாழவா — தமமாட்டு வசையுண்டாகா
மல வாழவாரோ உயிரவாழவாராவா, — இசை ஒழிய வாழவாரோ வாழாதவ
ா — புகழுண்டாகாமல வாழவாரோ இறந்தாராவா. எ-து.

வசையொழிதலாவது இசையென்னுமெச்சம பெறுதலாயினமையின, இ
சையொழிதலாவது வசைபெறுதலாயிற்று. மேல இசையிலாயாககையென்ற
தனை விளக்கியவாறு. இதனால் இவ்விரண்டும் உடன கூறப்பட்டன. மறுமை
பயன வாறுறையுடையவதானவைககப்படுமென மேலே கூறப்பட்டது, ப
டவே, இல்லறத்திற்கு இவவுலகிறபுகழும் தேவருலகிறபோகழும் பயனென்
பது பெற்றும். (க0)

இனி மனுமுதலிய அறநூல்களாற பொதுவாகக்கூறப்பட்ட இல்லறநக
ளெல்லாம இவா தொகுததுக்கூறிய இவறதுளளே அடங்கும். அஃதிறதக
கிக்கொளக, யாமுரைப்பிறபெருகும்.

இல்லறவியல முற்றிறது

கூடி

உரு ம அதி.— அருளுடைமை.

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினா. துறவறமாவது மே
ற்கூறிய இல்லறத்தின வழுவாதொழுகி அறிவுடையராயப பிறப்பினையஞ்சி
வீடுபெற்றின்பொருட்டுத் துறந்தாக்ககு உரித்தாய அறம். அதுதான வினைமா
சுதீர்ந்து அந்தக்கரணங்கள் தாயவாதற பொருட்டு அவராறகாக்கப்படும வி
ரதங்களும், அவறறன் அவை தாயவாயவழி உதிப்பதாய ஞானமுமென
இருவகைப்படும.

வி ர த ம்.

அவற்றுள் விரதங்களாவன இன்னவற்றஞ்செய்வலெனவும் இன்னபாவ மொழிவலெனவும் தம்மாற்றலுக்கேற்ப வரைந்துகொள்வன. அவைதாம் வர ம்பிலவாகலிற் பெருகுமென்றஞ்சி, அவைதம்முள்ளே பலவற்றையு மகப்படுத்தி நிறகுஞ் சிறப்புடையன சிலவற்றை ராணிககூறுவானறொடங்கி, முத்தகண அருளுடைமை கூறுகின்றார்.

உரு ம அதி.— அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடாப்புறந்து இயல்பாக எல்லாவுயிரகணமேலுஞ் செல்வதாகிய கருணை. இல்லறத்திற்கு அன்புடைமைபோல இது ஊறவறத்திற்குச் சிறந்தமையின முற்கூறப்பட்டது

உசக. அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட செல்வம் பொருட்செல்வம் பூரியார கண்ணு முள. க

இ-ள். செல்வத்தான செல்வம் அருட்செல்வம்—செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராயநெடுக்கப்பட்ட செல்வமாவது அருளான வருஞ்செல்வம்—பொருட்செல்வம் பூரியாரகண்ணும் உள—அஃதொழிந்த பொருளான வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தாரகண்ணுமுளவாம் ஆகலான. எ-று.

அருளான வருஞ்செல்வமாவது உயிர்களையோம்பி அவ்வறத்தான மேம்படுத்தல. உயாநதாரகண்ணையல்லதிலலாத அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வம், ஏனைநீசாகண்ணுமுளவாம் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பிலவென்பதாம்.(க)

உசஉ. நல்லாற்றா னாடி யருளாளக பலலாற்றா நேரினு மஃதே துணை. உ

இ-ள். நல்லாற்றான நாடி அருள ஆளக—அளவைகளானும் பொருநதமாற்றானும் நனளுனநெறியிலே நினது, நமக்குத் துணையாம் அறம் யாதெனறாராயநது, அருளுடையராக,—பல்லாற்றால நேரினும் துணை அஃதே—ஒன்றையொன்றெவ்வாத சம்பநெறிகளெல்லாவற்றானும் ஆராயநதாலும் துணையாவது அவ்வருளே, பித்திலலை. எ-று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற காணுங்காட்சியும், குறிகளாறியத்துணரும் அனுமானமும், கருத்தாமொழியாகிய ஆகமமுமென மூனது. ஒப்புப்பறியுணரும் உவமையும், இங்நனமன்றியின இது கூடாதெனதுணரும் அருத்தாபத்தியும், உணமைக்குமாறாய இனமையுமென இவற்றைக கூட்டி ஆறென்பாரு

உரு ம அதி.— அருளுடைமை.

முளா. இவையும் ஒருவாற்றான அவற்றுள்ளே அடங்குதலின், மூன்றென்ற
 லே கருத்த. பொருந்தமாறாவது இது கூடும் இது கூடாதெனத் தன்கண்
 னே தோன்றுவது : இதனை வடநூலாரா யுத்தியென்ப. ஆற்றொன்றென்பது வேற
 றுமைமயக்கம். ஒன்றையொன்றொவ்வாமையாவது மதவேறுபாட்டான் அள
 வைகளும் பொருள்களும் தம்முணமாறுகோடல், அன்னவாயினும் அருகினை
 யென்றற்கண் ஒக்குமென்பதாம். உயிரை விட்டு நீங்காது இருமையினுமுத
 வலின், துணையென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அருளினதுசிறப்புக கூற
 பட்டது. (உ)

உசக. அருளசோந்த நெஞ்சினாக கிலலை யிருளசோந்த
 வினனா வுலகம் புகல. க

இ.ள். இருள சோந்த இனனா உலகம் புகல—இருள செந்நித துன்பவுலகந
 துடசென்றுபுகுதல்—அருள சோந்த நெஞ்சினாககு இலலை— அருளசெந்நி
 த நெஞ்சினையுடையாக்கிலலை. எ-று.

இருளசெந்நித துன்பவுலகமென்றது தினிந்தவிருளையுடைத்தாய்த தனக
 டபுகாராககுத் துன்பஞ்செய்வதோற்றகநதை, அது கீழுலகத்துள் ஓரிடமா
 கலின், உலகமென்பபட்டது. (க)

உசச. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற கிலலென்ப
 தன்னுயி ரஞ்சம் வினை. ச

இ.ள். மன உயிர் ஓம்பி அருள ஆளவாறகு — நிலைபேறுடைய உயிரகளைப்
 பேணி அவற்றின்கண் அருளுடையனாவாறுககு— தன் உயிர் அஞ்சம் வினை
 இல எனப—தன்னுயிர் அஞ்சுதற்கேதுவாறிய தீவினைகள் உளவாகாவென்று
 சொல்லுவா அறிந்தோர். எ-று.

உயிரகளைலலாம நித்தமாகலின், மன்னுயிரொன்றார். அஞ்சுதல் துன்பநோ
 ககியஞ்சுதல், அன்னவறத்தினுள் கொலைமுதலிய பாங்குகள் செய்யானென
 வே, மறுமைக்கண் நரகம் புகாமைக்கேது கூறியவாறாயிற்று. (ச)

உசரு. அல்ல லருளாளவாக கிலலை வளிவழங்கு
 மல்லனமா ஞாலங் கரி. ரு

இ.ள். அருள ஆளவாக்கு அல்ல இலலை—அருளுடையாக்ககு இமமை
 யினும் ஒருதுன்பமுண்டாகாது,—வளி வழங்கும் மல்ல மா ஞாலம் கரி—
 அதற்குக் காற்றியங்குகின்ற வளப்பதையுடைய பெரியஞாலத்தை வாழ்வா
 சான்று. எ-று.

சான்றவார தாங்கண்பி தேறிய பொருளைக் காணாக்கருத தேற்றறுதற்குரி யவா. அருளாளவாக்ககு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்தும் ஓரிடத்தும் ஒருவ ருங்கண்டறிவாரினமையின, இனமைமுகத்தான ஞாலத்தாராயவருஞ்சானறெ னப்பா, வளிவழங்குமலலனமாஞாலங்கரியென்றா: எனவே, இமமைக்ககணெ னபது பெற்றும். ஞாலம் ஆகுபெயா. இவைமூன்றுபாட்டானும் அததுணையு டையாக்கு இருமையினுதனபமில்லாமை கூறப்பட்டது. (நி)

உசக. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா றென்ப ரருணீங்கி யலலவை செயதொழுகு வார். ஈ

எ0

உரு ம அதி.— அருளுடைமை.

இ-ள. அருள நீங்கி அல்லவை செய்து ஒழுக்குவா—உயிரகணமாட்டிச செ ய்யப்படும அருளைத் தவிராது தவிரப்படுவகொடுமைகளைச்செய்தொழுக்குவா ரை—பொருள நீங்கிப் பொச்சாந்தா எனபா—முன்னும் உறுதிப்பொருளைச் செயயாது தாந்துண்புறுகின்றமையை மறந்தவனொன்று சொல்லுவா நல்லோ. எ-று.

உறுதிப்பொருள அறம். துன்புறுதல பிறவித்தனப மூன்றையும் அனுபவி த்தல. மறந்திராயின, அவ்வாறொழுக்கொண்பது கருத்தது. (கூ)

உசஎ. அருளிலலாக கவவுலக மில்லை பொருளிலலாக கிவவுலக மில்லா தியாகு. எ

இ-ள. அருள இலலாககு அவவுலகம இல்லை—உயிரகணமேல அருளில்லா தாககு வீட்டுலகத்தினபமில்லை,—பொருள இலலாககு இவவுலகம இல்லா தியாகு —பொருளிலலாகாககு இவவுலகத்தினபம இல்லையாயினறபோல. எ-று.

அவவுலகம இவவுலகம எனபன ஆகுபெயா. இவவுலகத்தினபங்கடகுப பொருள காரணமாறாபோல, அவவுலகத்தினபங்கடகு அருள காரணமென பதர்யிறறு. (எ)

உசஅ. பொருளறறா பூப்ப ரொருகா லருளறறா ரறறாமற றுத லரிது. அ

இ-ள. பொருள அறறா ஒருகால பூப்பா—ஊழான வறியராயினா அது நீங்கிப் பின் ஒருகாலத்துச் செலவத்தாறப்பொலிவா,—அருள அறறா அறறா மறறு ஆதல அரிது—அவ்வாறணி அருளிலலாதா பாவமருமையின அழிந தாரே, பின்னொருகாலத்தும் ஆதலில்லை. எ-று.

மறது வினைமாற்றினகணவரதது. மேற்பொருளினமையோடு ஒருவாற்றகு
 ஞெப்புகை கூறிஞராகலின, அது மறுதது, பிறவாற்றகுன அதனினுங்கொடி-
 தென்பது கூறியவாறு. (அ)

உசக. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள கண்டறமுற தேரி
 னருளாதான செய்யு மறம. கூ

இ-ள். அருளாதான செய்யும் அறம தேரின—உவிகணமாட்டு அருள்செ
 யயாதவன செய்யுமறதையாராயின,—தெருளாதான மெய்ப்பொருள கண்
 டறது — ஞானமில்லாதவன ஒருகால மெய்ப்பொருளை உணாதாறபோலு
 ம. ஏ-று.

மெய்ப்பொருள மெய்பநூலிறசொல்லுமபொருள. நிலைபெற்றஞானமில்லா
 தவன இடையே மெய்ப்பொருளையுணாதால அதனைத் தனஞானமினமையா
 லதானேயழித்ததுவிதிம, அதுபோல அருளாதான இடையே அறஞ்செய்தால
 அதனைத் தன்னருளாமையால தானேயழித்ததுவிதிமென்பதாயிற்று, ஆகவே, பி
 ரவறங்கட்கெல்லாம அருளுடைமை மூலமென்பது பெற்றும். இவையானகு
 பாட்டானும் அதனுணியில்லாதாககு வருங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

உரு0. வலியாரமுற றனனை நினைக்கதான றன்னின்
 மெலியாரமேற செலலு மிடத்தது. க0
 உசு ம அதி.— புலானமறுத்தல் எக

இ-ள். வலியார முன தனை நினைக்க—தன்னினவலியார தனை நலிய வ
 ரும்பொழுது அவாமுன் றுனஞ்சிறகுநிலையினை நினைக்க—தான தன்னின
 மெலியாரமேல செலலுமிடத்தது — அருளில்லாதவன் தன்னினெலியாரமேல்
 தான நலியச்செலலும்பொழுது. ஏ-று.

மெலியாரானச சிறப்புடைய உயாதினைமேறகூறிஞராயினும், ஏனையஃறி
 னையுங்கொள்ளப்படும். அதனைநினைக்கவே இவவுயிரகும் அவவாறே அச்சமா
 மெனறறிந்தது, அதனமேல அருளுடையஞமென்பது கருத்தது. இதனால் அரு
 ள பிறத்தற்குபாயங்கூறப்பட்டது. (க0)

உசு ம அதி.— புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுண்டலையொழிதல். கொலைப்பாவத்தைப் பினருமுளசா

க்கலின் அதற்குக் காரணமாதலையும் முன்னும் அதனான வருதலின் அதன்காரியமாதலையும் ஒருங்குடைததாய ஊனுண்டல அருளுடையார்க்கு இடையதன்றாகலின், அதனை விலக்குதற்கு, இஃதருளுடைமையினபின்வைக்கப்பட்டது.

உருக. தன்னான பெருக்கற்குத் தானபிறி தூனுண்பா
 வெனங்ஙன மாளு மருள

இ-ள். தன் ஊன் பெருக்கற்குத் தான பிறிது ஊன் உண்பான— தன்னுடம்பை வீக்குதற்பொருட்டுத் தான பிறிதோருயிரினுடம்பைத் துன்பவன்— எங்ஙனம் ஆளும அருள்— எவ்வகையான நடத்தும் அருளினீ! எ-று.

பயனிலாத ஊன்பெருக்கலைப் பயனெனக்கருசி இக்கொடுமை செய்வானே அறிவிலாத கொடியோனெனறவாறாயிற்று. எங்ஙனமாளுமருளென்பது ஆளானென்பது பயப்படுதற்கு இகழ்ச்சிக்கருதிப்பு. (க)

உருஉ. பொருளாட்சி போற்றுதார்க் கிலலை யருளாட்சி
 யாங்கிலலை யுனயின பவாகரு உ

இ-ள். பொருளாட்சி போற்றுதார்க்கு இலலை— பொருளாறபயன்கோடல அதனைப் பாதுகாவாதார்க்கிலலை, — ஆங்கு அருளாட்சி ஊன் துன்பவர்க்கு இலலை— அதுபோல அருளாறபயன்கோடல ஊனநின்பவார்க்கிலலை. எ-று.

பொருட்பயனிழத்தற்குக் காரணம் காவாமையேபோல, அருட்பயனிழத்தற்கு ஊனநினல காரணமென்பதாயிற்று. ஊனநினறாராயினும் உயிராகக்கு ஒருநீங்கு நினையாதார்க்கு அருளாடற்கிழக்கிலலையென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவையிரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (உ)

உருங். படைகொண்டார நெஞ்சம்போல எனதுக்கா தொறை
 னுடலசுவை யுண்டார மனம். ங

இ-ள். படை கொண்டார நெஞ்சம்போல— கொலைக்கருவியைத் தங்கையிற்கொண்டவாமனம் அதனாசெய்யுங் கொலையை நோக்குவதல்லது அருளீர் நோக்காதாறுபோல— ஒன்றன் உடல சுவை உண்டார மனம் நன்று ஊக்காது— பிறிதோருயிரினுடலைச் சுவைப்படவுண்டவா மனம் அவலுளையே நோக்குவதல்லது அருளீர் நோக்காது. எ-று.

எஉ உக ம அங். — புலாண்மறுத்தல

சுவைப்படவுண்டல காயங்களான இனியசுவைநதாக்கியுண்டல. இதனால் ஊனநின்றா மனம் தீங்குநினைத்தல உவமவளவையாறசாதித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (ங)

உருசு. அருளலல தியாதெனிற கொல்லாமை கோறல
பொருளலல தவலுன நினைல. ச

இ-ள. அருள யாதெனின கொலலாமை — அருள யாதெனின், கொலலாமை;— அலலத (யாதெனின) கோறல— அருளலலதியாதெனிற கோறல, —அவலுன தினல பொருளலலத—ஆகலான, அககோறலான வரத ஊனைத தினகை பாவம. எ-று.

உபசாரவழககாற கொலலாமை கோறலாசிய காரியங்களை அருள அலல தெனக காரணங்கனாகசியும், ஊனறினகையாசிய காரணததைப பாவமென க காரியமாகசியுங்குறினா. அருளலலது கொடுமை. சிறப்புப்பறறி அறமும் பொருளெனப்பறிதலின, பாவம பொருளலலதெனப்பட்டது. கோறலென முன்னினறமையின, அவலுனெனறா. இனி இதனை இவ்வாறனறி அருளலலதெனபதனை ஒனறுககி, கொலலாமை கோறலெனபதறதக கொலலாமையென னும் விரதததையழிததலெனறுணாப்பாருமுனா. (ச)

உருடு. உண்ணாமை யுள்ள துயிரிசிலை யுலுண்ண
வண்ணாததல் செயயா தளறு. ரு

இ-ள. உயிரிசிலை ஊன உண்ணாமை உள்ளது— ஒருசாருயிர உடமயினக ணனை சிறறல ஊனுண்ணாமையெனகினற அறததினகணனது, —உண்ண அளறு அண்ணாததல் செயயாது—ஆகலான, அநிசிலை சூலைய ஒருவன அதனையுண்ணுமாயின, அவனை விழுங்கிய சிரயம யின உயிழதறகு அககாவாது.எ-று.

உண்ணப்படும விலங்குகள அதனறறேபரது சிலவாக ஓனைய பலவாய வ ருதலின, உண்ணாமையுள்ளதுயிரிசிலையெனறா உண்ணினெனபது உண்ண வெனத திரிகுறினறது. ஊனுண்டவன அப்பாவததான டெடுங்கலம் சிரய ததுளமுதமெனபதாம். கொலைப்பாவம கொனறாமேனிறறலின பினனுண ணபாருப பாவயிலையெனபாரா மறுதது, அஃதுண்டெனபது இவவிரண டொட்டாலுங கூறப்பட்டது. (ரு)

உருசு. தினறபொருட்டாற கொலலா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லானறருவா ரில. சூ

இ-ள. தினறபொருட்டு உலகு கொலலாது எனின—பேதைமை காரணமா கவலலது ஊனறினகை காரணமாக உலகங்கொலலாதாயின, —விலைப்பொ ட்டி ஊன தருவார யாரும் இல—பொருள காரணமாக ஊன விற்பா யாவ ரும் இலலை. எ-று.

உலகெனபது ஈண்டு உயிர்பயன்மைமேனினறது, பினனிசுமுத்தினகை மு

ன்னிகமுகொலைகருக் காரணமாகாமையின தினபாகருக் காரணத்தான வ
ரும் பாவமிலையென்ற வாதியை நோக்கி, அருததாபத்தியளவையாற காரண
மாதல சாதித்தலின, இதனான மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (க)

உருஎ. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணாவாப பெறின். எ

உஎ ம அதி.— தவம்.

எக

இ-ள. புலால் பிறிதொன்றன் புண—புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் பு
ண்,—அது உணர்வாப பெறின் உண்ணாமை வேண்டும்—அது துய்தனமை
ய்றிவாபாப பெறின், அதனை உண்ணாதொழியல்வேண்டும். எ-று.

அஃதென்னல் வேண்டுமாய்தம் விகாரத்தாறறெக்கது. அம்மெயம்மையுண
ராமையின, அதனையுண்கினறொனபதாம். பொருநதுமாறறனும் புலாதுண
டல் இழிந்ததெனபது இதனற கூறப்பட்டது. (எ)

உருஅ. செயிரிற றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ண
ருயிரிற றலைப்பிரிந்த ஆன. அ

இ-ள. செயிரின தலைப்பிரிந்த காட்சியா—மயக்கமாகிய குறறத்தினீங்கிய
அறிவினையுடையா—உயிரின தலைப்பிரிந்த ஊன உண்ணா—ஒருயிரினீங்கி
வந்த ஊனையுண்ணா. எ-று.

தலைப்பிரிவெனபது ஒருசொல. பிணமென ஊனினமெயமனிம தாமேயு
ணாதலின, உண்ணொன்றா. (அ)

உருகூ. அவிசொரிந்த தாயிரம வேட்டளி னென்ற
னுயிரசெகுத துண்ணாமை நனறு. கூ

இ-ள. அவி சொரிந்த ஆயிரம வேட்டலின—தீயினகண ரெய முதலிய அ
விகளைச சொரிந்த ஆயிரமவேளவி வேட்டலினும்,—ஒன்றன உயிர செகுத்து
உண்ணாமை நனறு—ஒருவிலங்கினுயிராப போக்கி அது நின்ற ஊனையுண்ண
மை நனறு. எ-று.

அவ்வேளவிகளான வரும் பயனிளும் இவவிரத்தான வரும் பயனே பெ
ரிதெனபதாம். (க)

உகூ0. கொல்லான புலாலை மறுத்தானைக கைகப்பி

இ-ள். கொல்லான புலாலை மறுத்தானை— ஒருயிரையுங்கொல்லாதவனுமாய் புலாலைமுமுணுதவனை— எல்லாவுயிரும் கைகூப்பித் தொழும்— எல்லாவுயிருங் கைகூவித்ததுத தொழும். எ-று.

இவ்விரண்டறமும் ஒருங்குடையாக்கலலது ஒன்றேயுடையார்க்கு அதனற பயனிலலையாகலின, கொல்லாமையுமுடனகூறினா. இப்பேரருளுடையான மறுமைககடேவரின மிககாணுமென அப்பயனது பெருமை கூறியவாறு. இவைமுனறுபாட்டாழும் ஊனுணுணுமையதுயாசசி கூறப்பட்டது. (க0)

உள ம அதி.— தவம்.

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிறறற்பொருட்டு விரதங்களான உணடிசுருக்கலும், கோடைக்கண வெயினிலை நிறறலும், மாரியினும் பனியினும் நீரினிலை நிறறலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றற மமுயிர்க்கு வருநதுன்பங்களைப் பொறுத்தது, பிறவுயிரகையோம்புதல். புலானமறுத்தது உயிரகணமேல் அருண முதிர்ந்தழிச் செய்யப்படுவதாகலின், இது புலான் மறுத்தலின்பின வைக்கப்பட்டது.

க0

எஃ

உள ம் அதி.— தவம்

உகக. உற்றநோய நோன்ற லுயிரககுறுகண் செய்யாமை
யறறே தவத்திற குரு. க

இ-ள். தவத்திறகு உரு— தவத்தின வடிவு— உறற நோய நோன்றல் உயிர்க்கு. உறுகண் செய்யாமை அறறே— உணடிசுருக்கணமுதலியவற்றால் தமமுயிர்க்கு வருநதுன்பங்களைப் பொறுத்தலும் தாம் பிறவுயிரகக்குத் துன்பஞ்செய்யாமைமுமாகிய அவ்வளவிறறு. எ-று.

மறறுள்ளனவெல்லாம இவறறுள்ளே அடங்குதலின், அறறேயெனத் தேறறேகாரனகொடுத்தாரா. தவத்திறகுருவறறென்பது யானையதுகோடு கூரிதெனபதனை யானைக்குக கோடு கூரிதெனறறபோல ஆறுவதனபொருட்கண் நானகா

வது வந்த மயக்கம். இதனால் தவத்திலக்கணங்கூறப்பட்டது. (க)

உகஉ. தவமுந் தவமுடையாக காரு மவமதீன
யஃகிலார மேற்கொள வது. 2

இ-ள். தவமும தவமுடையாகரு ஆகும—பயனேயனறித் தவந்தானும்
உண்டாவது முற்றவமுடையாக்கே,—அதனை அஃது இலார மேற்கொளவ
து அவம—ஆகலான, அததவத்தை அமமுற்றவமில்லாதார முயலவது பயனி
ன்முயற்சியாம். எ-று.

பரிசயத்தால் அறிவுமாற்றலுமுடையராய முடிவுபோககலின தவமுடை
யார்க்காருமென்றும், அஃகிலாதார்க்கு அவையினமையின முடிவுபோகாம
யின அவமாமென்றவ கூறினார். (உ)

உகங. துறந்தாராகருது துப்புரவு வேண்டி மறந்தாரகொன்
மற்றை யவாக டவம. ௩

இ-ள். மறையவாகன—இலறதையே பற்றி நிற்பா—துறந்தாரகருத்
துப்புரவு வேண்டி தவம மறந்தாரகொல்—துறந்தாரகரு உண்டியும் மருநு
ம் உறையுமுதவலை விருமபித தார்தவஞ்செய்தலை மறந்தாரபோலும் எ-று.

துப்புரவு அனுபவிககப்படுவன. “வேண்டியவேண்டியாககெயத” நபயதத
தாக்கலின யாவராலுஞ்செய்யப்படுவதாய தவத்தை தாருசெய்யுந் தானத்தின
மேல் விருப்பமிகுதியான மறந்தாரபோலுமெனவே, தானத்திறவம மிக
தென்பது பெற்றும். (ங)

உகச. ஒன்றூர்ந்த தெறலு முவந்தாரை யாககலு
மெண்ணிற நவத்தான வரும. ௪

இ-ள். ஒன்றூர்ந்த தெறலும்—தம்மறத்திற்குப் பகையாய அழிவுசெய்தா
காக கெடுததலும்—உவந்தாரை ஆககலும்—அதனையுவந்தாரை உயாததலுமா
கிய இவ்விரண்டையும்—எண்ணின தவத்தான வரும— தவஞ்செய்வாரினை
பராயின், அவா தவவலியான அவை அவாக்குளவாம். எ-று.

முற்றத்தறந்தாரகரு ஒன்றும் உவந்தாரும் உணமை கூடாமையின, தவ
த்திற்கேற்றியுரைக்கப்பட்டது. எண்ணினென்றதனால், அவாக்கு அவையெண்
ணமை இயல்பென்பது பெற்றும். ஒன்றூர்பெரியராயினும் உவந்தார் சிறியரா
யினும், கேடுமாக்கமும் நினைந்ததனையானே வந்து நிற்குமெனத் தவஞ்செய்
வார்மேலிட்டித் தவத்தினதாரறல் கூறியவாறு. (ச)

உஎ ம அதி.— தவம.

எடு

உகடு. வேண்டிய வேண்டியாகு கெய்தலாற செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும. (டு)

இ-ள். வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால்—முயனரால் மதுமைக்கடடா
ம் வேண்டிய பயன்கள வேண்டியவாறே பெறலாம் ஆதலால், —செய்தவம்
ரண்டு முயலப்படும—செய்யப்படுவதாய தவம் இமமைக்கண அறிவுடையோ
ராண முயலப்படும். எ-று.

ரண்டெனபதனான மதுமைக்கணெனபது பெறரூம. மேற்கதி, வீழ்பேறுக
ளதவதநானனி எய்தப்படாவென்பதாம். இவை நானகுபாட்டானும் தவத்த
றி சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (டு)

உககூ. தீவஞ்செய்வார தககருமஞ செய்வார்மற றலலா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட பட்டு. (கூ)

இ-ள். தககருமம் செய்வார தவம் செய்வார—தககருமஞ்செய்வாராவார
தறநது தவத்தைச் செய்வார, —மறறு அலலார ஆசையுள பட்டு அவம
செய்வார—அவரையொழிந்த பொருளினபங்களைச் செய்வார அவற்றினகண
சையாகிய வலையுட்பட்டித தமகருக் கேறி செய்வார. எ-று.

அறித்தமாய மூவகைத துனபத்ததாய உயிரினவேறைய உடறகு வருத்தம் வ
ருமெனறொழியாது தவத்தினைச் செயய, பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்களான
அநாநியாகத துனபமெய்திவருகின்ற உயி ரூனமபிறந்துவீழ்பெறுமாகவி
ன, தவஞ்செய்வாராத தககருமஞ்செய்வாரானறும், கணத்தளழிவதாய சி
ற்றினபத்தினபொருட்பிப் பலபிறவியுந துனபுறத்தக்க பாவஞ்செய்துகோடலி
ன, அலலாதார அவஞ்செய்வாரானறும், கூறினார. மறறு வினைமாற்றினக
ணவந்தது (கூ)

உகஎ. சுடசகடரும பொன்போ லொளிவிடுந துனபஞ
சுடசகட நோறகிற பவாககு. (எ)

இ-ள். சுடச கடரும பொன்போல—தீயினகணெடும பொனனுக்கு அது
சுடசகடத தனனெடு கலந்த குற்றநீங்கி ஒளி யிக்குமாறுபோல—நோறகிறப
வாககுத துனபம் சுடச சுட ஒளி விடும—தவஞ்செய்யவல்லாராககு அதனான
வருநதுனபம் வருத்த வருத்தத தமமொடு கலந்த பாவநீங்கி ஞானயிக்கும்.எ-று.

சுடசகடரும பொன்போலெனறாராயினும், கருத்தநோக்கி இவ்வாறுகாக
பட்டது. ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக்கலின, ஒளியெனறார. (எ)

உகஅ. தன்னுயிர் தானறப பெற்றானே யேனைய
மன்னுயி ரொல்லாந தொழும். அ

இ-ள். தன உயி தான அறப பெற்றானே—தன்னுயிரைத் தானறனகருதித்
தாகப பெற்றவனை—ஏனைய மன்னுயிரொல்லாம தொழும்—பெருதனவாகிய ம
ன்னுயிராகொல்லாநதொழும். எ-று.

தனக்குறித்தாதல் தவமாகிய தனகருமஞ்செய்தல். அதனினாங்குப பெறு
தற்கரியகிள்மையின, பெற்றானையெனரா. அது பெருதனவெனறது ஆசையுட
பட்டு அவஞ்செய்யமுயிராகினை. சாபமுமருளுமாகிய இரண்டாறறலுமுடைமை
யின, தொழுமென்றா. (அ)

எக உஅ ம அதி.—கூடாவொழுக்கம்.

உக்க. கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி
ன்றற நிலைப்பட டவர்க்கு. க

இ-ள். கூற்றம குதித்தலும் கைகூடும்—கூற்றத்தைக் கடத்தலும் உண்டாவ
தாம்—நோற்றலின ஆற்றல் தலைப்படடவாககு—தவததான வரும் ஆற்றலை
த் தலைப்படடாக்ககு. எ-று.

சிறப்புமமை அது கூடாமை விளக்கிறது, மன்னுயிரொல்லாநதொழுதலே
யன்றி இதுவுங்கைகூடுமென எசசவுமமையாகவுரைப்பினுமமையும். ஆற்றல்
சாபவருள்கள். இவைநான்குபாட்டானும் தவஞ்செய்வாரது உயாசசி கூறப்
பட்டது. (க)

உஎ. இலர்பல ராகிய காரண நோற்பா
சிலாபலர் நோலா தவா. க0

இ-ள். இலா பலராகிய காரணம்—உலகத்துச செல்வாகள் சிலராக நல்கு
ரவார பலராதற்குக் காரணம யாதெனின,—நோற்பா சிலா நோலாதவா ப
லா—அது தவஞ்செய்வார சிலராக அது செய்யாதார பலராதல். எ-று.

செல்வநல்குரவெனபன ண்டறிவினது உண்மையினமைகளையுங் குறித்தது
நின்றன, என்னை? “நுண்ணுணா வினமை வறுமை யஃதுடைமை—பண்ணப
பிணைத்த பெருஞ்செல்வம்” *என்றாகலின. நோற்பா சிலரொனக் காரணங்
கூறினமையான, காரியம் வருவித்தகைகப்பட்டது. தவஞ்செய்யாதாரககு
இமமையினபமுயிலையென இதலை அவரது தாழவு கூறப்பட்டது. (க0)

உஅ ம அதி.— கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம் விடகாமவினபததை உரனினமையிற பினனும் விரும்பு மாறுதோன்ற அவவாறே கொண்டு நின்ற தவததோடு பொருநதாததாய தீய வொழுக்கம். அது விலககுதற்கு, இது தவததினபின வைக்கப்பட்டது.

உஎக. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம பூதங்க
னைந்து மகததே நகும். க

இ-ள. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம்—வஞ்சம பொருநதிய மனத்தை யுடையவனது மறைந்தவொழுககத்தை — பூதங்கள் ஐந்தும் அகததே நகு ம— உடம்பாய அவனோடு கலந்த நிறகின்ற பூதங்களை நதங்கண்டு தம்முள் னே நகும். எ-று.

காமம தனகண்ணே தோன்றி நலியாநிறகவும் அதனதினமைகூறிப் புறத்தா ரை வஞ்சித்தலின வஞ்சமனமெனறும், அந்நலிவு பொறுக்கமாட்டாதொழுகு ன் களவொழுக்கத்தைப் படிற்றொழுக்கமெனறும், உலகத்துக்களவுடையா பிறநியாமறசெய்வனவற்றிற்கு ஐம்பெரும்பூதங்கள் சான்றாகலின, அவ்வொ ழுக்கத்தையும் அவனமறைக்கின்றவாற்றையுமறிந்து அவனநியாமற நம்முள்

* நாலடியார், அறிவினமை, — நுண்ணுணர் வினமை வறுமை யஃதுடை மை—பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வ—மெண்ணுங்காற—பெண்ணவா யா ணிழந்த பேடி யணியாளோ— கண்ணவாத தக்க கலம்.

உஅ ம அதி.— கூடாவொழுக்கம்.

எஎ

ளே நகுதலின, அகததேநகுமென்றுவகூறினார். செய்தகுறறம் மறைபாதாகலி ன், அவ்வொழுக்கம் ஆகாதென்பது கருத்தது. (க)

உஎஉ. வானுயா தோற்ற மெவன்செய்யுந தன்னெஞ்சந
தானறி குறறப் படிள். உ

இ-ள. வான உயா தோற்றம் எவன் செய்யும்— ஒருவனுக்கு வானபோலு யர்ந்த தவவேடம் என்ன பயனைச் செய்யும், —தான் அறி குறறம் தன் நெஞ் சம் படிள்—தான் குறறமென்றறிந்த அதனகண்ணே தன்னெஞ்ச தாமுமா யின. எ-று.

வானுயாதோற்றமென்பது “வானரோயகுடி” என குறப்போல இலக்கணைவழக்கு அறியாது செய்த குற்றமல்லது அறிந்துவைத்துச் செய்த குற்றங் கழு வப்படாமையின, நெஞ்சு குற்றத்ததாயேவிடும், கிடவே, நின்ற வேடமாதிரி தந்நிரகுப் புறத்தாரை வெருட்டுதலேயல்லது வேறுபடணிலையென்பதாம். (உ.)

உஎ௩. வலியி னிலைமையான் வலலுருவம் பெற்றம
புலியினரோல போததுமேயந தற்று. ௩

இ-ள. வலி இல நிலைமையான வலலுருவம்— மனத்தை தனவழிப்படுத்தும் வலியில்லாத இயல்பினையுடையான வலியுடையார வேடத்தைக்கொண்டு தான் அதன் வழிப்படுத்தல்—பெற்றம புலியினரோல போதது மேயநதற்று—பசு காவலா கடியாமற் புலியினரோலைப் போததுப பைங்குழை மேயந தாறபோலும். எ-று.

இல்பொருளுவமை. வலியினிலைமையானென்ற அடையானும், மேயநதற் றென்னுநதொழிலுவமையானும், வலலுருவத்தோடு மனவழிப்படுத்தலென்பது பெற்றம. காவலா கடியாமற் புலி புறநினனாடுதென்பதனும், அச்சத்தானு மாம; ஆகவே, வலலுருவங்கோடறகுப்பயன் அன்னகாரணங்களான உலகத் தார அயிராமையாயிற்று. இவ்வாறு தனக்குரிய இல்லாநாயுநதறநது வலியுமி னறிப் பிறா அயிராத வலலுருவமுங்கொண்டு நின்றவன் மனவழிப்படுத்தலா வது தன் மனமோடியவழியே ஓடி மறைநது பிறாக்குரிய மகளினை விழைத் தலாம். அவவாறாதல், பெற்றம தனக்குரிய புலலைவிட்டுப் பிறாக்குரிய பைங்கு ழைமேயநதாறபோலுமென்ற உவமையான, அறிக. (௩)

உஎச. தவமறைந் தலலவை செய்தல் புதனமறைநது
வேடுவன் புடசிமிழுத தற்று. ௪

இ-ள. தவம மறைநது அல்லவை செய்தல்— அவவலியினிலைமையான த வவேடத்தின்கண்ணே மறைநதுநின்று தவமல்லவற்றைச் செய்தல்— வேடு டிவன் புதல் மறைநது புள சிமிழுத்தற்று—வேடுவன் புதலின்கண்ணே ம றைநதுநின்று புட்களைப் பிணித்தாறபோலும். எ-று.

தவம அகுபெயா. தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது பிறாக்குரிய மகளினை த தனவயத்தாககுதல். இதுவும் இத்தொழிலுவமையானறிக. (௪)

உஎடு. பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்

எஅ

உஅ ம அதி.— கூடாவொழுக்கம்.

இ-ள். பறது அறநேம எனபா பழறறொழுக்கம்— தம்மைப் பிறர் நன்கு மகித்தறபொருட்பி யாம பறறந்றேமென்று சொலவாரது மறைந்தவொழுக்கம்,—எறது எறது எனது ஏதம் பலவும த்ரும்—அப்பொழுது இனிதுபோல த தோனதுமாயினும், பின எனசெயதேம எனசெயதேமென்று தாமேயிரங் குமவகை, அபாக்குப் பலதுனபங்கனையுங் கொடுக்கும் எ-று.

சொல்லளவல்லது பறறறாமைபின, பறறறேமெனபானொன்றும், சிறிதாய்க் கணததுளளே அழிவதாய் இனபததினபொருட்பி பெரிதாய் நெடுங்கால நிறபதாய் பாவநதைச் செய்வா அநனவினைவினகண் அநதோ வினையென நழுங்குவராகலின, எறறறறென்றுங்கூறினா. இவையையநதுபாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தினிழுக்கம் கூறப்பட்டது. (௫)

உஎக. நெஞ்சிற றுறவார துறநதார்போல வஞ்சித்து வாழ்வாரின வனகணு ரில. கூ

இ-ள். நெஞ்சின துறவார— நெஞ்சார்பறறறாதுவைத்த— துறநதார்போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின —பறறறார்போனது தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து வாழும்வர்போல— வனகணா இல்—வனகணமையையுடையார உலகத்தில்கை. எ-று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமைக்கடவேவராதறபொருட்பி இவ்வருநதவாககு இன்னதிகமென்று அறியாதீநதாரை அதுகொண்பி இழிபிறப்பினராக்குகல. அவா இழிபிறப்பினராதல “அடங்கலாக கீரத தானப பயத்தினு லலது முநரீரத—தடங்கட னடுவுட டுவு பலவுள வவறறுட்டோ னறி— யுடம்பொடு முகங்க ளொவவா ருழகனி மாநதி வாழ்வா— மடங்க லஞ சிறறத துபின மானவேன் மனன ரோறே.”* எனபதணுறிக. தமக்கு ஆவன செயதாரக்கு ஆகாதன வினைத்தலின, வன்கணுரிலலெனரா. (கூ)

உஎஎ. புறங்குன்றி கண்டனைய ரோனு மகங்குன்றி மூககிற கரியா ருடைதது. எ

இ-ள். குன்றிப்புறம் கண்பி அனையரோனும்— குன்றியினப்புறம்போல வேட ததாற செமமையுடையராயினும்,— குன்றி மூககின அகம் கரியா உடைத்து— அதனமூக்குப்போல மனயிருணடிருப்பாரை உடைத்து உலகம். எ-று.

குன்றி ஆகுபெயா. செமமை கருமையென்பன பொருளினகணிததை விட்டுச் செப்பததினும் அறியாமையினுஞ் சென்றனவாயினும், பண்பாலொத்தவின, இவை பண்புவமை "கூழின மலிமனம் போனறிநு ளாநின்ற கோகிலமே."† என்பதமது. (எ)

உஎஅ. மனத்தது மாசாக மாண்டாராநீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். அ

* சீவகசிரதாமணி, முத்தியிலம்பகம, தானபயன, கசு.

† திருச்சிறநம்பலக்கோவையாரா, ௩௨௨.—வாரும் படியொன்றுங் கண்டிலம் வாழியிம் மாமபொழிறநே—குழு முகச்சுறம பற்றின வாறறெண்டையகனிவா—யாழின மொழிமங்கை பங்கனிசிற நம்பல மாதரியாக்—கூழின மலிமனம் போன்றிநு ளாநின்ற கோகிலமே.

உசு ம் அகி.—கள்ளாமை.

எசு

இ-ள். மாசு மனத்தது ஆக—மாசு தமமனத்தினகண்ணதாக—மாண்டாரா நீராடி—பிறாகருத தவத்தான மாட்சிமைபுடையராய நீரினும்மீக்காட்டி—மறைந்து ஒழுகும் மாந்தர் பலர்—தாம் அதனகண்ணே மறைந்து செல்லும் மாந்தா உலகத்துப பலர். எ-று.

மாசு காம வெகுளி மயக்கங்கன, அவை போகற்கனறி மாண்டாரொன்று பிறா கருததற்கு நீராடிதலான், அதொழிகை அவா மறைதறநெடுக்கினா, இனி மாண்டாராநீராடியென்பதற்கு மாட்சிமைபட்டாரது நீரமையையுடையராயென உரைப்பாருமுளா. இவைமுனறுபாட்டானும் அவ்வொழுக்கமுடையாரதுகுறறமும் அவரையறிந்து நீக்கலவேணிமென்பதும் கூறப்பட்டன.(அ)

உஎசு. கணைகொடி தியாழகோடி செவவிதாந கணை
வினைபடு பாலாற கொளல. சு

இ-ள். கணை கொடிது யாழ கோடி செவவிது—அம்பு வடிவாறசெவ்விதாயினும், செயலற்றகொடிது, யாழ கோட்டால் வளைந்ததாயினும், செயலாறசெவவிது,—ஆங்கு அள்ள வினைபடு பாலால கொளல—அவவகையே தவளு செயலோரையுந் கொடியா செவவியொன்பது, வடிவாறகொள்ளாது, அவா செயல்பட்ட கூறறானே அறிந்தகொளக. எ-று.

கணைக்குச்செயல் கொலை. யாழுகுச்செயல இசையாலினபம் பயத்தல். அ

வ்வகையே செயல் பாவமாயிற் கொடியனெனவும், அறமாயிற் செவ்வியனென வுங் கொள்கவென்பதாம். இதனான அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

உஅ0. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்

பழித்தத தொழித்தது விடின. க0

இ-ள். மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா— தவஞ்செய்வாரகருத தலைமயிரை மழித்தலுஞ் சடையாககலுமாகிய வேடமும் வேண்டா—உலகம் பழித்தது ஒழித்ததுவிடின—உயாநதோர் தவத்திறகாகாதென்று குற்றறகூறிய ஒழுக்கத்தைக் கடிந்ததுவிடின. எ-று.

பறித்தலும் மழித்தலுளடங்கும். மழித்தலென்பதே தலைமயிரை உணர்த்தலின, அது கூறாராயினா. இதறை கூடாவொழுக்கமில்லாதாரகரு வேடமும் வேண்டாவென அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

உக ம அதி—களளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாயிருப்பதியாதொருபொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதாமை. கருதுதலும் செயதலொடொத்தலின, கள்ளாமைமென்றா. இவ்வாழ்வாக்காரியின் தமரோடு வினையாட்டுவகையால் அவரை வஞ்சித்துக் கோடறகு இயைந்த பொருளனை அறநனங்கொள்ளினும் அமையும, துறநதாரகாரியின அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோரிழுககாம ஆகலின, இது துறவறமாயிற்று. புறத்துப் போகாது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டு உயிரையே நோக்கறபாலதாய அவாமணம் அஃதொழிந்தது புறத்தே போகாது பஃறலைப்பட்டு உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலெயன்றி, அதுதன்னையும் வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதுதல் அவாக்குப் பெரியதோரிழுக்காதல அறிக
 240 உக ம அதி.—களளாமை.

இவ்வாறு வாயமை முதற கொல்லாமையீறாய நானகதிகாரத்திறகுமொகரும. பொருள்பற்றி நிகழுகு குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின, இது காமமபற்றி நிகழுவதாய கூடாவொழுக்கத்தினபின வைககப்பட்டது.

உஅக. எள்ளாமை வேண்டிவா எனன்பா எனனைத்தொன்றுங் களளாமை காக்கதள எனருக. க

இ-ள் எள்ளாமை வேண்டிவான எனபான—வீட்டினையிகழாது விருமபுவான இவனென்று தவத்தோரான நனகுமதிககப்படுவான— எனைத்தொன்றும்

கள்ளாமை தன் நெஞ்சு காக்க—யாதொருபொருளையும் பிறரை வஞ்சித்தக் கொள்ளக் க்ருதாவகை தன்னெஞ்சின்க காக்க, எ-று.

எள்ளாதெனனும் எதிர்மறைவினையெச்சம எள்ளாமையெனத் திரிந்தது நின்றது. வீட்டிணைபிகழ்தலாவது காட்சியே அளவையாவதெனறும், நிலம், நீர், தீ, வளியென்ப பூதம் நான்கேயெனறும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற்றே ன்றிப் பிரிவான மாயவதாய உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவின்கடகனிப்பு ப்போல வெளிப்பட்டழியுமெனறும், இறந்தவுயிர் பின் பிறவாதெனறும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவற்ற செய்யப்படுவதெனறஞ் சொல்லும் உலோகாயதமுதலிய மயக்கநூல்களைத் தெளிந்தது, அவற்றிற்கேற்ப ஒழுக்குதல். ஞான த்நிறகேதுவாய மெயநூற்பொருளையேறும் ஆசிரியனை வழிப்பட்டனறி அவனைவஞ்சித்ததுக் கொள்ளின, அதுவுநகளவாமாகலின, எனைத்தொன்றுமெனறார். நெஞ்சுகளளாமற காக்கவெனவே, துறந்தாராகு விலக்கப்பட்ட களஞ்சுதல் கள்ளக்கருததலென்பது பெற்றும். (க)

உஅஉ. உள்ளத்தா லுள்ளலுந தீதே பிறன்பொருள்க் களளத்தாற கொளவே மெனல். உ

இ-ள. உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே— குற்றங்களைத் தன்னெஞ்சுறகருத தலும் துறந்தாராகுப பாவம்,— பிறன் பொருளைக் களளத்தால் கொளவேம் எனல்—ஆதலால், பிறனெருவன்பொருளை அவன் அறியாவகையால் வஞ்சித்ததுக்கொளவேமெனறு கருத்தக, எ-று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறினார், அவருளளம் ஏனையாருளளம் போலாது சிறப்புடைத்தென்பது முடித்தற்கு. உள்ளலுமென்பது இழிவுசிறப்பு ம்மை. அலவிக்கு வியங்கோளெதிர்மறைக்கண வந்தது. இவையிரண்டுபாட டானும் இரண்டைகருக களவாவது இதுவென்பதுஉம அது கடியப்படுவதென பதுஉம கூறப்பட்டன. (உ)

உஅந. களவிஞ லாகிய வாக்க மளவிறந் தாவது போலக கெடும. ந

இ-ள. களவினால் ஆகிய ஆக்கம்— களவினாலுளதாகிய பொருள்— ஆவ துபோல் அளவிறந்து கெடும—வளாவதுபோலத் தோன்றித் தன்னெலையைக் கடந்து கெடும, எ-று.

ஆக்கத்திறகேதுவாகலின், ஆக்கமென்பபட்டது. எலையைக்கடந்துகெடுத லாவது தான போற்காற பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செய்தவறந்தை யும் உடன்கொண்பிபோதல். அளவிறந்தெனறு பாடமோதி, அவர் பயன்சொ

என்றமளவறிந்து அவ்வளவிற்கு உதவாது கெடுமென்றுரைப்பாருமுளா. (௩)

உகூ ம அகி.—கள்ளாமை.

அக

உஅச. களவினகட கனறிய காதல விளைவின்கண்

வீயா விழுமந் தரும.

சு

இ-ள. களவினகண் கனறிய காதல்—பிறாபொருளை வஞ்சித்துக்கோடற்க
ணனே மிக்க வேட்கை—விளைவினகண் வீயா விழுமந் தரும—அப்பொழுது
இனிதுபோலத் தோன்றித் தான பயன கொடுக்கும்பொழுது தொலையாத
இடுமபையைக் கொடுக்கும். எ-று.

கனறுதலான எஞ்ஞானமும் அக்களவையே பயிலவீத்து அதறைய பாவமும்
பழியும் பயந்தேவிடுதலின, வீயாவிழுமந் தருமென்றா. இவையிரண்டுபாட
டானும் அது கடியப்படுத்தற்குக் காரணமாகிறப்பட்டது. (சு)

உஅரு. அருள்கருதி யனபுடைய ராதல பொருள்கருதிப்

பொச்சாப்புப் பாரப்பாரக ணில.

ரு

இ-ள். அருள கருதி அனபு உடையராதல—அருளினது உயாச்சியையறிந்
து அதனமேல் அனபுடையராயொழுதுதல—பொருள கருதிப் பொச்சாப்பு
ப பாரப்பாரகண இல—பிறாபொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதி அவரது
சோரவு பாரப்பாரமாட்டு உண்டாகாது. எ-று.

தமக்குரிய பொருளையும் அதனது குற்றம் நோக்கித் துறந்து போந்தவா பி
ன பிறாக்குரிய பொருளை நன்குமதித்து அதனை வஞ்சித்துக்கோடற்கு அவா
து சோரவுபாரக்கும் மருட்சியராலால், அவாமாட்டு, உயிரகணமேலருளசெ
ய்தல் நமக்குறுதியென்றறிந்து அவ்வருளினவழுவாதொழுதுதருதருட்சி, கூடா
தென்பதாம் (ரு)

உஅசு அளவினக ணினொழுதுக லாற்றார் களவின்கட

கனறிய காத லவா.

கூ

இ-ள. அளவினகண் நினறு ஒழுக்கல் ஆறறா— உயிர் முதலியவற்றையள
ததலாகிய நெறியின்கணினறு அதற்கேற்ப ஒழுக்கமாட்டாரா—களவினகண் க
னறிய காதலவா—களவினகணனே மிக்க வேட்கையையுடையார. எ-று.

உயிர்முதலியவற்றையளத்தலாவது காட்சி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அள
வைகளான உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாத்யாய வருகின்ற நலவினை தீ
வினைக் குற்றவினைவுகளையும், அவற்றான அது நாதகதியுட பிறந்திறந்து வருத
லையும், அது செய்யாமல் அவற்றைக் கெடுத்திறப்பாயமாகிய யோக ஞானமாக

னையும், அவற்றை அஃதெய்தும் வீட்டினையும், அளந்து உள்ளவாற்றிதல். இ
தனை ஆருகதா தரும்தரியானமென்ப. அதற்கேற்ப ஒழுக்குதலாவது அவ்வள
ககப்பட்டனவற்றுள் தீயனவற்றினீங்கி நல்லனவற்றினவழி நிறறல். (சு)

உஅஎ. களவென்னுங் காரறி வாணமை யளவென்னு
மாறறல் புரிந்தாாக ணில. எ

இ-ள. களவு எனனும் கார அறிவாணமை—களவென்று சொல்லப்படுகின
ற இருண்டவறிவினையுடையராதல்—அளவு எனனும் ஆறறல் புரிந்தாாகண
இல்—உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலென்னும் பெருமையை விரும்பினாாக
ணிலலை. எ-று.

கக

அஉ. உகூ ம அகி.—கள்ளாமை.

இருள் மயக்கம். காரியத்தைக காரணமாகவுபசரித்துக் களவென்னுங் கா
ரறிவாணமையென்றும், காரணத்தைக காரியமாகி அளவென்னுமாறறலெ
ன்றுகூறினா. களவுநதறவும இருளுமொளியும்போலத் தம்முண்மாறாகலி
ன, ஒருங்கு நிலலாவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

உஅஅ. அளவறிந்தார நெஞ்சத் தறம்போல நிறகுங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற கரவு. அ

இ-ள. அளவு அறிந்தார நெஞ்சத்த அறம்போல நிறகும—அவ்வளத்தலை
யே பயின்றவா நெஞ்சத்த அறம் நிலைபெற்றறபோல நிலைபெறும்—களவு
அறிந்தார நெஞ்சில கரவு—களவையே பயின்றவா நெஞ்சத் த வஞ்சனை. எ-று.

உயிர்முதலியவற்றை அளந்தறிந்தார்க்குத் தறவறஞ்சலியாதுநிறகுமென்ப
து அவவுவமையாறபெற்றும். களவோடு மாறினறி நிற்பது இதனற கூறப
பட்டது. (அ)

உஅகூ. அளவல்ல செயதாங்கே வீவா களவல்ல
மறறைய தேறற தவா. கூ

இ-ள. அளவு அல்ல செயதாங்கே வீவா—அவ்வளவல்லாத தீய நினைவுக
ளை நினைத்தபொழுதே கெடுவா—களவு அல்ல மறறைய தேறறதவா—களவ
ல்லாத பிறவற்றை அறியாதவா. எ-று.

தீயநினைவுகளாவன பொருளுடையாரா வஞ்சிககுமாறும், அவ்வஞ்சனையா
ல் அது கொள்ளுமாறும், கொண்டவதனால் தாமபுலனகளை துக்கருமாறும் மு

தலாயின. நினைததனுஞ்செய்தலாகலிற் செய்தென்றும், அஃது உள்ளவறங்களைப் போககிக் கரந்த சொறசெயல்களைப் புருவித்து அப்பொழுதே கெடிகுருமாகலின ஆங்கே வீவொன்றாகுகறிஞா. மறறையவாவன ஆறந்தார்க்கு உணவாகவோதப்பட்ட காய கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவும், இலவாழ்வாரா செய்புந தானங்களும்மாம். தேற்றுமை அவறறையே துகார்து அவ்வளவானி றைநதிருத்தலை ஆறியாமை. இதறற களவார கெடுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

உகூ. கள்வாராகுத தளஞ் முயிரினை களளாராகுத தளளாது புத்தே ஞலகு. க0

இ-ள. களவாராகு உயிரினை தளளும்—களவினைப் பயிலவாராகுத தமயின் வேறலலாத உடம்புந தவறும், —களளாராகுப் புத்தேஞலகு தளளாது—அது செயயாதார்க்கு நெடுஞ்சேணதாகிய புத்தேஞலகுநதவறது. எ-று.

உயிரி நிறறறகிடகுகலின, உயிரிளையெனப்பட்டது. சிறப்பும்மைகளிரண்டு ம் விகாரததாறறெகுகள. இமமையினும் அரசனொறுககப்படுதலின உயிரி லையுந தளளமென்றும், மறுமையினுந தேவராதல கூடுதலிற் புத்தேஞலகுந தளளாதென்றும் கூறிஞா. “மறறது—தளளினுந தளளாமை நீர்த்து” என புழியும் தளளதல இப்பொருட்டாதலிக, இதறகுப் பிறவாறுபாபாருமுளா. இதனால இருவாபயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

* திருக்குறள் 10கக.

க.0 ம அதி.— வாயமை.

அக

க.0 ம அதி.— வாயமை.

அஃதாவது மெய்யினது தனமை. பெருமபானமையுந காமமும பொரு ளும்பறறி நிகழ்வதாய பொய்மையை விலககலின, இது கூடாவொழுககக் க ளளாமைகளினபின வைககப்பட்டது.

உகக. வாயமை யெனப்படுவ தியாதெனின யாதொன்றுந் தீமை யிலாத சொல்ல. க

இ-ள. வாயமை எனப்படுவது யாது எனின—மெய்மையென்று சிறப்பித் துச் சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின,—தீமை யாதொன்றும் இலாத சொல்ல—அது பிறிதோருயிராகுத தீங்கு சிறிதும் பயவாத சொற்களைச் சொ

லலுதல. எ-று.

தீமையாதொன்றுமிலாதவென இபையும், எனப்படுவதென்பது “ஊனொன ப படுவ துறையூர்” எனமுறபோல நின்றது. இதனால் நிகழ்த்து கூறலென பது நீக்கப்பட்டது. அதுநானும், தீவது பயவாதாயின மெயமமையாம், பய பயிற் பொயமமையாமென்பது கருதலு. (க)

உகஉ. பொயமமையும் வாயமை யிடத்த புனாதீரந்த நனமை பயக்கு மெனின உ

இ-ள். புனா தீரந்த நனமை பயக்கும் எனின—பிறாக்குக் குற்றந தீரந்த நனமையைப் பயக்குமாயின, —பொயமமையும் வாயமையிடத்த— பொயம மைச்சொற்களும் மெயமமைச்சொற்களின் பாலவாம். எ-று.

குற்றநதீரந்தநனமை அறம், அதனைப் பயத்தலாவது கேடாதல் சாககா டாதல் எய்தினறதோருயிர் அச்சொற்களின் பொயமமையானே அநனிநீய கி ஒன்புறுதல். நிகழ்த்து கூறலும், நனமை பயவாதாயிற் பொயமமையா ம, பயப்பின் மெயமமையாமென்பது கருதலு. இவையிரண்டிபாட்டானும் தீ றுரு பயவாத நிகழ்ந்த னு கூறலும் நனமை பயக்கும் நிகழ்த்து கூறலும் மெ யாமமையெனவும், நனமை பயவாத நிகழ்த்து கூறலும் தீருரு பயக்கும் நிகழ் நத்து கூறலும் பொயமமையெனவும், அவற்றிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (உ)

உகக. தன்னெஞ்சு சலிவது பொயயறக பொயத்தபின் றன்னெஞ்சே தன்னைச் சரிம. ஈ

இ-ள். தன் நெஞ்சு அறிவது பொயயறக—ஒருவன் தன்னெஞ்சறிவதொன றனைப் பிறரறிநதிலொன்று பொயயாதொழிக, — பொயத்தபின் தன் நெஞ் டிசே தன்னைச் சரிம—பொயத்தநாயின், அக்கையறிந்த தன்னெஞ்சே அப்பா வத்திறகுக் கரியாய் நினது, தன்னை அதன் பயனாய் ஊனபதையெய்துவிக்க மும். எ-று.

நெஞ்சு கரியாதல் “கண்டவ ரிலலென வுலகத்து ஞ்ணராதார — தங்காது தகைவின்றித் தாளுசெய்யும் வினைகளு—னெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்ப வு மறையாவா—நெஞ்சத்திற குறுகிய கரியிலலை யாகலின்” எனபதனானுமறி க. பொயமமையாமையின், அது கூறலாகாதென்பது இதனாற கூறப்பட்ட து. (ஈ)

அச்சு ஈ0 ம அறி.— வாயமை.

உகூசு. உள்ளததாற் பொயயா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து ளெல்லா முளன. ச

இ-ள். உள்ளத்தால் பொயயாது ஒழுகின—ஒருவன தன்னுள்ளததிறகேற
பப் பொய கூறாதொழுகுவனாயின,—உலகத்தா உள்ளத்துள்ளெல்லாம் உள
ன—அவன உயார்தோருள்ளத்தின்கணெல்லாம் உள்ளும். எ-று.

உள்ளத்தாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். பொய கூறாதொழுகுதலாவது
மெய கூறியொழுகுதல். அவனத்தந்தினதருமைநோக்கி உயார்தோர எப்பொ
ழுதம் அவனையே நினைப்பொன்பதாம். இதனை இமமைப்பயன கூறப்பட்டது.

உகூரு. மனத்தொடு வாயமை மொழியிற நவத்தொடு
தானஞ்செய வாரிற றலை. ரு

இ-ள். மனத்தொடு வாயமை மொழியின—ஒருவன தன்மனத்தொடு பொ
ருந்த வாயமைசை சொல்வானாயின,—தவத்தொடு தானம் செய்வாரின த
லை—அவன தவமுநதானமும் ஒருங்குச்செய்வாரினுஞ் சிறப்புடையன. எ-று.

மனத்தொடுபொருநதுதல் மனத்திறக்கேறுதல். புறமாகிய மெயயாற செய்யு
மவற்றினும் அகமாகிய மனமொழிகளாறசெய்யுமது பயனுடைத்தென்பதாம்.

உகூசு. பொய்யாமை யன்ன புகழிலலை யெய்யாமை
யெல்லா வறமுந தரும். சு

இ-ள். பொய்யாமை அன்ன புகழ் இலலை—ஒருவனுக்கு இமமைக்குப் பொ
ய்யாமைமையொத்த புகழ்க்காரணமில்லை,—எய்யாமை எல்லா அறமும் தரு
ம—மறுமைக்கு மெய் வருநதாமல் அவனுக்கு எல்லாவறங்களைபுந தானே
கொடுக்கும் எ-று.

புகழ் ராணி ஆகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொருள்கூட்டல் முதலியவற்றா
னும் திறவறத்திற்கு உண்ணுமை முதலியவற்றானும் வருநதல்வேண்டுமனதே,
அவ்வருத்தவகள புகுநாமல் அவ்விருவகைப்பயனைபுந தானே தருமென்பார்,
எய்யாமையெல்லாவறமுநதருமென்றார். (சு)

உகூஎ. பொய்யாமை பொய்யாமை யாறறி னறமபிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. எ

இ-ள். பொய்யாமை பொய்யாமை ஆறறின—ஒருவன பொய்யாமைமையே
யே பொய்யாமைமையே செய்யவல்லனாயின,—பிற அறம் செய்யாமை செ
ய்யாமை நன்று—அவன பிறவறங்களைச் செய்யாமையே செய்யாமையே ந
ன்று. எ-று.

அகிகிரண்டனான முதலது இடைவிடாமை மேறது, ஏனையது துணிவின மேறது. பல்வறங்கனையும் மேறகொண்டி செயதற்கருமையால் சில தவறிற குறற்பபிதலின, அவையெல்லாவற்றின பயனையுந் தானே தரவற்றாய் இதனையே மேறகொண்டி தவறாமற் செயதல் நன்றெனப்பா, செய்யாமை செய்யாமை நன்றென்றா. இதனை இவ்வாறனறிப் பொய்யாமையைப் பொய்யாமற்செய்யிற பிறவறஞ்செய்கை நன்றெனப் பொழிப்பாகிப் பொய்கூறிய பிறவறஞ்செய்கை நன்றாகாதென்பது அதனற போந்த பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளா. பிறவறங்கனெல்லாந் தரும் பயனைத் தானே தருமாறநடைததென மறுமைப்பயனது மிகுதி இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

நகம அகி.— வெகுளாமை ௮௫

உக௮. புறந்துயமை நீரா னமையு மகநதூயமை
வாய்மையாற காண்ப படும. ௮

இ-ள். புறம் தூயமை நீரான அமையும்— ஒருவனுக்கு உடம்பு தூயதாந் தன்மை நீராணையுண்டாம், — அகம தூயமை வாய்மையான காணப்படும — அதுபோல் மனநதூயதாந் தன்மை வாய்மைபாறுண்டாம். எ-று.

காணப்படுவதுள்ளதாகலின, உண்டாமென்றுகாக்கப்பட்டது. உடம்பு தூயதாதல் வாலாமை நீங்குதல். மனநதூயதாதல் மெய்யுணாதல். புறநதூயமைக்கு நீரல்லது காரணமில்லாதாறபோல், அகநதூயமைக்கு வாய்மைபல்லது காரணமில்லையென்றவாறாயிறது. இதனானே துறந்தாராக்கு இரண்டிதூயமையும் வேண்டுமென்பது உம பெற்றும். (அ)

உக௯. எல்லா விளகரும் விளககல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளககே விளககு. ௯

இ-ள். எல்லாவிளகரும் விளககு அல்ல — புறதகிருளகடியும் உலகத்தாரா விளககுகளெல்லாம் விளககாகா, — சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளககே விளககு— துறவானமைநதாககு விளககாவது மனத்திருள கடியும் பொய்யா மையாகிய விளககே விளககாவது. எ-று.

உலகத்தாரா விளககாவன ஞாயிறு, திங்கள, தீயெனப்பன. இவற்றிற்குப் போகாதவிருள போகலின, பொய்யாவிளககே விளககென்றா. அவ்விருளாவது அறியாமை. பொய்யாதவிளககென்பது குறைந்தானிறந்து. பொய்கூறுமையாகிய விளககென்றவாறு. இனி இதற்குக் கல்வி முதலியவற்றான வரும் விளககமெல்லாம் விளககமல்ல, அமைந்தாராக்கு விளககமாவது பொய்யாமையா

ன வரும் விளக்கமே விளக்கமெனதுகாப்பாருமுளா. (க)

௩௦௦. யாமெய்யாக கண்டவற்று எல்லை யெனைத்தொன்றும்
வாயமையி னல்ல பிற. க௦

இ-ள். யாம மெய்யாக கண்டவற்றுள்—யாம மெய்யுடையவர்களாக கண்ட
தூல்களுள்—எனைத்தொன்றும் வாயமையின் நல்ல பிற இல்லை—யாதொரு
தன்மையானும் வாயமையின் மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவற்றுகளில்
லை. எ-று.

மெய்யுணராததுவனவற்றை மெய்யென்றா. அவையாவன தங்கண் மயக்க
மினமையின் பொருளகளை யுள்ளவாறுணரவல்லராயக காம வெகுளிகளினமை
யின் அவற்றையுணராதவாறே உரைக்கவும் வல்லராய, இறைவா அருளான உ
லகத்தார உறுதியெய்துதற்பொருடிக் கூறியவாகமங்கள. அவையெல்லாவ
ற்றினும் இஃதொப்பமுடிந்ததென்பதாம். இவையுணராதபாட்டானும் இவ்வறத
தலைமை கூறப்பட்டது. (க௦)

௩௦௧ ம அதி. — வெகுளாமை.

அஃதாவது சினத்தைச் செயதற்குக் காரணம் ஒருவனமாட்டுளதாயவி
டத்தும் அதனைச் செய்யாமை. இது பொயமமைபற்றி நிகழ்வதாய வெகுள்
யை விலக்கலின், வாயமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

அக ௩௦௧ ம அதி. — வெகுளாமை.

௩௦௨. செல்லிடத்துக காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக
காககினென காவாககா லென். க

இ-ள். சினம் செல இடத்துக் காப்பான் காப்பான்—தன் சினம் பல்க்கு
மிடத்து அதனையெழாமறறப்பினே அருளாற்றப்பினாவான்;— அல் இட
த்துக காக்கின என காவாககால என—ஏனைப்பலியாதவிடத்து அதனைத் தி
ததாலென தடாதொழிந்தாலென எ-று.

செல்லிடம் அல்லிடமென்றது தவத்தாற றனனின்மெலியாராயும் வலியா
ராயும். வலியாராமேற காவாவறியும் அதனை அவாக்கு வருவதேராதின்கி
மையிற காத்தவறியம் அறனிலையென்பாரா, காககினென காவாககாலெனெ
ன்றா. இதனை வெகுளாமைக்கிடங் கூறப்பட்டது. (க)

௩௦௩. செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து

மில்லகனிற நீய பிற.

2

இ-ள. சினம செல்லா இடத்தத தீது— ஒருவன வெகுளி தன்னின் வலி யாராமேலெழின் தனக்கே தீதாம்,—செல் இடத்தத அதனின் தீய பிற இல் —மறறையெளியாராமேலெழினும் அதனிறநீயன் பிற இலலை. எ-று.

செல்லாவிடத்தத சினம பயப்பது இம்மைக்கண அவரான வருமேதமே, ஏனையது இம்மைக்கடப்பியும் மறுமைக்கடபாவமும் பயத்தலின, அதனிறநீ யன் பிறவிலலையென்றா. ஒரிடத்ததமாகாதென்பதாம். (2)

௩0௩. மறத்தல வெகுளியை யாராமாடடுந தீய
பிறத்த லதனான வரும். ௩

இ-ள யாராமாடடும வெகுளியை மறத்தல— யாவாமாடடும வெகுளியை யொழிக;—தீய பிறத்தல அதனான வரும் — ஒருவாக்குத் தீயனவெல்லா மு ளவாதல அதனான வரும் ஆகலான. ௭-று.

வலியார, ஒப்பார, எளிபாரொன்றும் மூவா மாடடும ஆகாமையின் யாரமா டடுமென நம, மனதநார நுநாரநாக்கு ஆகாதனவாநிய தீசநிலைதகலெல்லா வறறையும் பிறப்பித்தலின் தீயபிறத்தலதனான வருமென்றுவகூறினா (௩)

௩0௪. நுகையு முவகையுங் கொலலுளு சினத்திற
புகையு முளவோ பிற. ௪

இ-ள. நுகையும் உவகையும் கொலலும் சினத்தின — துறநதாரக்கு அரு ளானுவாய முகத்தின்கண்கையையும் மனத்தின்கணுவகையையுங் கொன்று கொண்டெழுகின்ற சினமேயல்லது— பிற புகையும் உளவோ— அதனிற பி றவாய புகைகளும் உளவோ இலலை. எ-று.

துறவாற புறப்புகைபிலராயினும் உட்புகையாய நினறு அருணமுதலிய நட் பினையும் பிரித்துப் பிறவித்துன்பமுமெயதுவித்தலான, அவாக்குச சினத்தின மிக்க புகையில்லையாயிற்று. இவைமூன்றுபாட்டானும் வெகுளியது தீங்கு கூ றப்பட்டது. (௪)

௩0௫. தன்னைத்தான் காக்கிற சினங்காக்க காவாக்கார
றனையே கொலலுளு சினம். ௫

௩௦௬ ம் அதி.— வெகுளாமை.

அள

இ-ள. தன்னைத் தான காககின சினம் காகக—தன்னைத் தான துன்பமெ யதாமறகாக்க நினைத்தானாயின, தனமனத்துச சினம வாராமறகாக்க,—கா வர்க்கால் சினம தன்னையே கொல்லும் — காவானாயின, அச்சினந தன்னையே கெடுகருவ கடுததுன்பங்களையெய்துவிக்கும். ஏ-று.

வேண்டிய வேண்டியாகு கெய்தற"பயத்ததாய தவததைப பிராமேற சா பம விடுதறகாக இழநது அததவததுன்பததோடு பழையபிறவித்ததுன்பமும் ஒரு ஸ்கெயதுதலின, தன்னையேகொல்லுமெனரா. கொலலச சுரபபதாங கீழ்" என்புழிப்போலக கொலலசசொல ாணநித துன்பயிகுதியுனாதநினைறது. (௫)

௩0௬ சினமென்னுளு சேர்ந்தாறாக கொலலி யினமென்னு மேமப புணையச சடும ஈ

இ-ள. சினம எனனும் சேரநதாறாககொலலி—சினமென்னும் ரெருபு— இனம் எனனும் ஏமபபுணையச சடும — தனக்கு இடமானவரையேயனறி அவாககு இனமாகிய ஏமபபுணையயுளு சடும. ஏ-று.

சேரநதாறாககொலலியென்பது ஏதுப்பெயா, தான சேரநதவிடதநதக கொலலுநதொழில்தெனறவாறு. சேரநதாறாயென உயாநினைப்பனமைமேல வைதது ஏனைநானருபாலும் தவநருததோடு கூடிய பொருளாறறலறகொண்டா, ாணநி உருவகளுசெய்கின்றது துறநதாறாசினததையேயாகலின. சினமென்னுநெருப்பெனற விதப்பு, உலகததநெருப்புச சடுவக தானசேரநதவிடததையே இநநெருப்புச சேரநதவிடததையுளு சடுமென்னும் வேறறுமை தோனற, நின்றது. ாண்டினமெனறது முறறத துறநத தவளுநகனாறபெரிய ராயக கேடடாறாகு உறுகிமொழிகளை இநியவாகச சொல்லுவாறா, உருவகநேரககிச சடுமென்னுந தொழில கொடுததாராயினும், அகறறுமென்பது பொருளாகககொள்க. ஏமபபுண ஏமததையுபதேசிகும புணை. இனமென்னுமேமபபுணையெனற ஏகதேசவுருவகததாற பிறவிக்கடலுளமுநதாமல வீடெனனறு கரையேறறுகினறவென வருவித்ததுகாகக. எசசவுமமை விகாரததாறநெருககது. தன்னையும் வீழ்தது எடுப்பாராயுமகறறுமென்பதாம. (௬)

௩0௭. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு நிலததறைநதான் கைபிழையா தறறு. ஈ

இ-ள. சினத்தைப பொருள எனறு கொண்டவன கேடு—சினத்தைத தன னுறறனுனாததுவதோ குணமெனறு தனகடகொண்டவன அவவாறறலிழத தல— நிலதது அறைநதான கை பிழையாதறறு—நிலத்தினகன அறைநதவ

னகை அநநிலததையுறுதல் தப்பாதவாறுபோலத தப்பாது. எ-று.

வைசேடிசா பொருள, பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என்பனவற்றை அறுவகைப்பொருளெனமுறபோல, ஈண்டிக குணம் பொருளென்பபட்டது. பிழையாதவற்றென்பது குறைநது நினறது. இவைமுன்றுபாட்டானும் வெகுண்டார்க்கு வருந தீங்கு கூறப்பட்டது. (எ)

* நாலடியார், ஈயாமை,—இரவலா கனறாக வீவாரா வாக—விரகிற சுரப்பதாம் வணமை—விரகினறி—வல்லவ ருனற வடியாபோல வாய்வைத்துக்—கொல்லச சுரப்பதாங் கீழ்.

அஅ கூஉ ம அகி.— இன்னுசெய்யாமை

கூஅ. இணரொரி தோயவன்ன வின்னு செயினும்
புணரின வெகுளாமை நன்று. அ

இ-எ. இணா எரி தோயவு அனன இனன செயினும்— பலகடடாயுடைததாய பேரொரிவரது தோயநதாலொதத இனனாதவற்றை ஒருவன செயதானுயினும்,—வெகுளாமை புணரின நன்று— அவனை வெகுளாமை ஒருவற்குக் கூடுமாயின, அது நன்று. எ-று.

இன்னுமையின் மிசுசி தோனற இணரொரியெனதும், அதனை மேனமேலுஞ்செய்யல தோனற இன்னுபெனதும், அச்செயல முனிவரையும் வெகுளவிக குமென்பது தோனறப புணரினெனதும் கூறினா. இதனை வெகுளாமையது நனமை கூறப்பட்டது. (அ)

கூஆ. உள்ளிய வெல்லா முடனெயது முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின. கூ

இ-எ. உள்ளத்தால வெகுளி உள்ளான எனின— தவருசெய்யும்வன, தன்மனத்தால வெகுளியை ஒருகாலும் நினையாளுயின,— உள்ளிய எல்லாம் உடன் எய்தும்— தானகருதிய பேறெல்லாம் ஒருங்கே பெறும் எ-று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறியவதனை, அருளுடையுள்ளமென்பது முடிந்தது. அதனை உள்ளாமையாவது அவ்வருளாகிய பகையைவளாதது அதனை முற்றக கடிதல். இம்மை மறுமை வீடென்பன வேறுவேறு திறத்தனவாயினும், அவையெல்லாம் இவ்வொன்றினையெய்துமென்பார, உள்ளியவெல்லாமுடனெய்துமென்றா. இதனை வெகுளாதார்க்கு வரும் நனமை கூறப்பட்டது. (க)

௩௧௦. இறந்தா நிறந்தா ரனையா சினததைத்
துறந்தா துறந்தா துணை. ௧0

இ-ள. இறந்தா இறந்தா அனையா— சினததின்னணை மிககரா, உயிரு
டையராயினும், செத்தாரோடொப்பா, —சினததைத் துறந்தா துறந்தா து
ணை— சினததைத் துறந்தா, சாதறறனமையராயினும், அதனையொழிந்தாரள
வீனா. எ-று.

மிககசினததையுடையாககு ஞானமெய்துதற்குரிய உயிர் நின்றதாயினும்
கலக்கத்தான அஃதெய்தாமை ஒருதலையாகவின், அவரை இறந்தாரனையொன
றும, சினத்தை விட்டாககுச சாககாடெய்துதற்குரிய யாககைநின்றதாயினு
ம, ஞானத்தான வீடுபெறதல் ஒருதலையாகவின், அவரை வீடுபெறறாரோடொ
ப்பொனறுங் கூறினா. துறந்தாதுணை பனமையொருமைமபக்கம. இதனான
அவவிருவர் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (௧0)

௩௨ ம அதி.— இன்னுசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனோக்கியாதல், செறறம்பறறியாதல், சோவா
ற்தல் ஒருயாககு இன்னுதவறறைச செய்யாமை. இன்னுசெய்தல் வெகுளி
யொழியவும் நிகழுமென்பது அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையினபின வைக்
கப்பட்டது.

௩௨ ம அதி.— இன்னுசெய்யாமை.

௩௩

௩௧௧. சிறப்பினுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கினு
செய்யாமை மாசறறார் கோள. ௧

இ-ள. சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும்— யோகமாகிய சிறப்புத் தரும்
அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கினு செயது பெறலாமாயினும்,—
பிறர்க்கு இன்னு செய்யாமை மாசு அறறார் கோள—அதனைச் செய்யாமை ஆ
கமங்கள் கூறியவாறறான் மனநனயாரது துணிவு. எ-று.

உம்மை பெறாமென்று. சிறப்புடையதனைச் சிறப்பென்றும், அதன்பயிற்
சியான வாயுவை வென்றெய்தப்படுதலின் எட்டுசதிகுகளையுஞ் சிறப்பினுஞ்செ
ல்வமென்றும், காமம் வெகுளி மயக்கமென்னுங் குற்றங்களறறமையான மாசு
ற்றாரொனறுங் கூறினா. இதனால் தமக்கொருபயனோக்கிச் செய்தல் விலக்கப

கூகஉ. கறுத்தின்து செய்தவக கண்ணு மறுத்தின்து
செய்யாமை மாசறரா கோள. உ

இ-ள். கறுத்து இன்து செய்த அககண்ணும்— தமமேறசெற்றங்கொண்டு ஒருவன் இன்துதவறறைச செய்தவிடததம்—மறுத்து இன்து செய்யாமை மாச அறரா கோள—மீண்டு தாம் அவனுக்கின்துதவறறைச செய்யாமைபும் அவரது துணிவு. எ-று.

இறந்தது தழீஇயவெசசவுமமை விகாரததாறறெககது. அவவின்துதவற
றை உட்கொள்ளாதுவிடுதல செயறபாலதென்பதாம். (உ)

கூககூ. செய்யாமற செறறாககு மின்துத செய்தபி
னுயயா விழுமந் தரும. கூ

இ-ள். செய்யாமல செறறாககும இன்துத செய்தபின— தான முன்போ
ரின்துமை செய்யாதிருக்கத தனமேற செறறங்கொண்டவாககும இன்துதவ
றறைத் துறறதவன செய்யுமாயின,—உயயா விழுமந் தரும—அசசெயல அ
வனுக்குக கடக்கமுடியாத இடுமபையைக கொடுக்கும. எ-று.

அவ்விடுமபையாவது தவமிழறது பழியும் பாவமுமெயதுதல. (கூ)

கூகசு. இன்துசெய தாரா யொறுதத லவாநாண
நன்னயளு செயது விடல. ச

இ-ள். இன்து செயதாரா ஒறுததல— தமக்கின்துதவற்றைச் செயதாரா
த் துறறதோரொறுததலாவது—அவா நாண நன்னயம செயது விடல—அவ
ராதாமே நாணுமாறு அவாககு இனிபவுவகைகளைசசெயது அவவிரண்டனையும்
மறததல். எ-று.

மறவாவழிப பின்தும வறது கிளைக்குமாகலின, மறக்கறபாலவாயின. அவ
வைவெல்லுமுபாயங கூறியவாறு. இவைமுன்றுபாட்டானுரு செறறம பற்றிச்
செயதல விலக்கப்பட்டது. (சு)

கூகடு. அறிவின்து குருவ துண்டோ பிறிதின்துய்
தநநோயபோற போறறாக கடை. டு

கஉ

கூ0

கூஉ ம் அதி.— இன்துசெய்யாமை.

இ-ள. அறிவினான ஆகுவது உண்டோ— துறந்தார்க்கு உயிரமுதலியவற்றை உள்ளவாற்றிந்த அறிவினானவொரு பயனுண்டோ— பித்தின் நோய்தநோய்போல் போற்றுககடை—பிறிதோருயிரக்கு வரும் இனனாதவற்றைத் தம்முயிரக்கு வந்தனபோலக் குறிககொண்டு காவாவிடதது. எ-று.

குறிககொண்டு காததலாயது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிறறல், உண்டல் முதலிய தந்தொழில்களானும் பிறவாற்றானும் உயிரகளுதுவனவற்றை முன்னையறிந்த உருமறகாததல். இது பெரும்பானமையும் அஃறிணைககண துண்ணியவுடம்புடையவற்றைப் பற்றிவருதலிற் பொதுப்படப் பிரித்தினையென்று ம், மறப்பான அது துன்புறினும் நமககினனானசெய்தலாமென்றறிந்தது காத்தல் வேண்டுமாகலின் அது செய்யாவழி அறிவாற பயனிலலையென்றுகூறினார். இதறை சோவாறசெய்தல் விலக்கப்பட்டது. (இ)

நககூ. இன்னு வெனத்தா னுணாரதவை துனனாமை
வேண்டும பிறன்கட செயல கூ

இ-ள. இனனான தான உணாரதவை — இவை மககடகினனானவென அனுமானத்தாற்றானறிந்தகூறறை—பிறன்கண செயல துனனாமை வேண்டும—பிறனமாடகிச செய்தல் மேவாமை கற்றதவனுககு வேண்டும. எ-று.

இனபததுன்பாக்கள் உயிரகருணமாகலின், அவை காட்சியளவையான அறியப்படாமையறிக. அறமும் பாவமுமுளவாவது மனமுளனாயவழியாகலான், உணாரதவையென்றார். (கூ)

நககள. எனைத்தானு மெஞ்ஞானனும் யார்க்கு மனத்தானு
மாணசெய யாமை தலை எ

இ-ள. மனத்தான ஆம் மாணு—மனத்தோடு உளவாகின்ற இனனாத செயல்களை— எஞ்ஞானனும் யார்க்கும் எனைத்தானும் செய்யாமை தலை—எக்காலத்தும் யாவார்க்கு சிறிதாயினுஞ் செய்யாமை தலையாயவறம். எ-று.

ாண்டு மனத்தானாகாவழிப் பாவமில்லையென்பது பெற்றும். ஆற்றலுண்டாயகாலத்தும் ஆகாமையின் எஞ்ஞானனமென்றும், எளியார்க்குமாகாமையின் யார்க்குமென்றும், செயல சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலின் எனைத்தென்றுகூறினார். (எ)

நககடி. தன்னுயிராக கினனாமை தானறிவா னெனகொலோ
மனனுயிராக கினனா செயல. அ

இ-ள. தன உயிரக்கு இனனாமை தான அறிவான் — பிறா செய்யுமினனா

தன தன்னுயிராககு இன்னொவாந்தனமையை அனுபவித்தறிவினறவன — மன உயிராககு இன்னு செயல் என்கொல—நிலைபேறுடைய பிறவுயிராககுத் தான வறறைச செயதல் என்னகாரணத்தான! எ-று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிராககுயினனுவென்பது அனுமானத்தானறிந்துவைத்துச செய்கின்ற பூப்பாவங்கழுப்பபடாமையின, இன்னுதன யான் வருநத ப் பினனே வநது வருநததுமென்பது ஆகமத்தானுமறிநது ஒழியறபால்னென்பது தோன்றத தானென்றும், அதந்நமையான ஒழியாமைக்குக காரணம

ந.ந. ம அதி.— கொல்லாமை. கூக

மயக்கமென்பது தோன்ற என்கொலோவென்றுங கூறினா. இவைமுன்றுபா ட்டானும் பொதுவகையான விலக்கப்பட்டது. (அ)

ந.ககூ. பிறாககினனா முறபகற செய்யிற நமககினனா
பிறபகற ருமே வரும். கூ

இ-ள பிறாககு இன்னு முறபகல செயயின—துறநதவா பிறாககினனாதன வறறை ஒருபகலது முறகூறறினகட செயவராயின, — தமககு இன்னு பி றபகல தாமே வரும்—தமககினனாதன அதனபிறகூறறினகண அவாசெயயா மறருமேவரும். எ-று.

முறபகல பிறபகலென்பன பின முனனாகத்தொக்க ஆறும்வேறுறுமைதொகை. தவமழிதலின, அநவனங் கடிதிலும் எளிதிலும் வரும்; அதனால் அவை செயயறக்கவென்பதாம். இனித தானேயருமென்பது பாடமாயின, அசசெயரு னே தமககினனாதனவாய வருமென உபசாரவழக்காககி, ஆகம வருவிதந காகக. (க)

ந.உ.0. நோயெல்லா நோயசெய்தாரா மேலவா நோயசெயயார
நோயினமை வேண்டி பவா. க0

இ-ள. நோய எல்லாம நோய செய்தாரா மேலவாம— இன்னுதனவெல்லா ம் பிறிதோருயிராககு இன்னுதன செய்தாராமேலவாம, — நோய இன்மை வேண்டிபவா நோய செயயாரா—அதனால் தம்முயிராககு இன்னுதன வேண்டா தார் பிறிதோருயிராககு இன்னுதன செயயாரா. எ-று.

உவாநிலத ஞ விடீவிதகிடடாககு விடீவும அதுவெயாகலின, நோயெல லாநோயசெய்தாராமேலவாமென்றாரா. இ-று சொறபொருட்பினவருநிலை இவை யிரண்டுபாட்டானும் அது செய்தாராககு வருநதிகுத கூறப்பட்டது. (க0)

ந.ந. ம அதி. — கொல்லாமை.

அஃதாவது ஐயநிலையான முதல ஓர்நிலையானவீரைய உயிரகளைச் சோ
ராதற்கொல்லுதலைச் செயலாமை. இது, மேற்கூறிய அறங்களைல்லாவற்றி
னுஞ் சிறப்புடைத்தாயக கூறாதவற்றங்களையும் அகப்படுத்திற்றறவின, இறுதி
க்கண வைக்கப்பட்டது.

ந.உக. அறவினை யாதென்ற கொல்லாமை கோறல
பிறவினை யெல்லாந் தரும். க

இ-ள். அறவினை யாது எனின கொல்லாமை— அறங்களைல்லாமாகிய செ
யகை யாதென்று வினவின, அஃது ஒருயிரையுங்கொல்லாமையாம்,—கோற

* புலலும மரமும் முதலியன பரிசுத்தையறியும் ஓர்நிலையின. இப்பிய
ஞ் சங்கும் முதலியன அஃனோடு இரத்ததையும்றியும் ஓர்நிலையின, கறையா
ணம் ஏதும்பும முதலியன அவ்விரண்டனோடு கரத்ததையும்றியும் மூவறியு
ரகளை. தும்பியும் வண்டிம முதலியன அமமூன்றனோடு உருவத்தையும்றியும்
நாலறியுயிரகளை. வானவரும் மக்களும், நரகரும் விலங்கும் புள்ளும் முதலி
யன அந்நான்கனோடு சத்தத்தையும்றியும் ஐயறியுயிரகளை.

௩௩

ந.ந. ம அதி. — கொல்லாமை.

ல் பிறவினை எல்லாம் தரும்— அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவசெய்கைகளை
ல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான. எ-து.

அறம் சாதிக்கொருமை. விலக்கியதொழிதலும் அறஞ்செய்தலாமாகவின்,
கொல்லாமையை அறவினையென்றா. நண்டுப பிறவினையென்றது அவற்றின்
வினைவை. கொலைப்பாவம் வினைக்குறதுனபம் ஏனைப்பாவங்களைல்லாங் கூடி
யும் வினைக்கமாடடாவென்றவாறு கொல்லாமைதானே பிறவற்றுகளைல்லா
வற்றின் பயனையுந் தருமென்று மேற்கோளகூறி, அதற்கேது எதிராமறைமுகத்தா
ற் கூறியவாறாயிற்று. (க)

ந.உஉ. பருத்துண்டு பலலுயி ரோம்புக னாலோ
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. உ

இ-ள. பகுத்து உண்பி பலலுயிர ஓம்புதல்— உண்பதனைப் பசித்தவுயிராக ட்குப் பகுத்துக்கொடுத்ததுண்டு ஐவகையுயிராகையுமோம்புதல் — தூலோர தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை— அறநூலுடையார துறநதாராககுத தொ குத்தவறங்கெனல்லாவற்றினூர தலையாயவறம். எ-று.

பலலுயிருமெனலும் முறறும்மை விகாரததாறறெக்கது. ஓம்புதல் சோரந துற கொலை வாராமற குறிககொண்பி காத்தல். அதற்குப் பகுத்ததுண்டல இன நியமையாவுறுப்பாகலின, அசசிறப்புத்தோன்ற, அதனை இறநதகாலவினையெ சசததாற கூறினா. எல்லாநூல்களினும் நல்லனவெடுத்தது எல்லார்க்கும் பொ துப்படக கூறுதல் இவாககியலபாகலின, ஈண்டிம் பொதுப்படதூலொனென்று ம, அவொல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிதலான இது தலையாயவறமெனறுங்கூறினா.

௩௨௩. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மறறதன பினசாரப பொயயாமை நன்று. ௩

இ-ள. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை—தூலோர தொகுத்த அறங்களுள் த னனோடினையொப்பதினறித தானேயாக நல்லது கொல்லாமை,—பொயயா மை அதன பினசார' நன்று—அஃதொழிநதால் பொயயாமை அதன்பினனே நிறக நன்று. எ-று.

தூலோர தொகுத்தவறங்கெனப்பது அதிகாரத்தான வந்தது. அதிகார ம் கொல்லாமையாயினும், மேற பொயயாமைபொயயாமையாற்றினெனவும் யாமெயயாக கண்டவறறுளிலையெனவுங் கூறினார்களின, இரண்டறத் துள்ளும் யாது சிறந்ததென்று ஐயநிகமுமனறே, அது நிகழாமைப்பொருட் டி, ஈண்டி அதன்பினசாரப்பொயயாமை நனறென்றா, முறகூறியதிற பிறகூறி யது வலியுடைததாகலின. அதனைப் பினசாரநனறென்றது, நனமை பயக்கும வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும வழி மெய்யும் பொய்யாயும் இதனைப் பறற அது திரிநதுவருதலானெனவுணர்க. இவைமுன்றுபாட்டானும் இவவறத்தினது சிறப்புக கூறப்பட்டது. (௩)

௩௨௪. நல்லா நெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங் கொல்லாமை சூழ நெறி. ௪

இ-ள. நல்லாறு எனப்படுவது யாது எனின்—மேறகதி வீடுபேறுகடகு ந லலநெறியென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின,— யாதொன்றும

௩௩ ம் அகி.— கொல்லாமை.

௩௩

கொல்லாமை சூழும் நெறி—அஃது யாதோருயிரையும் கொல்லாமையாகிய அறத்தினைக் காக்கக் கருதும் நெறி. எ-று.

யாதொன்றமென்றது, ஓரறிவுயிரையும் அகப்படுத்தற்கு. காததல வழுவா மறகாததல. இதனால் இவ்வறத்தினை யுடையதே நனனெறியென்பது கூறப் பட்டது. (ச)

கஉரு. நிலையஞ்சி நீததாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான றலை. ரு

இ-ள். நிலை அஞ்சி நீததாருள ளெல்லாம்—பிறப்புநின்ற நிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப்பொருட்டி மனை வாழ்க்கையைத் துறந்தாலொல்லாருளரும்—கொலை அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான தலை—கொலைப்பாவததை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயாந்தவன். எ-று.

பிறப்பு நின்றநிலையாவது இயங்குவ நிறப்பென்னுமிருவகைப்பிறப்பினும் இன்பமென்பதொன்றினறி உள்ளனவெல்லாந் துன்பமேயாய நிலைமை. தறவு ஒன்றேயாயினும், சமயவேறுபாட்டாற பலவாமாகலின், நீததாருளெல்லாமெனரா. இதனால் இவ்வறம் மறவாதவனுயாசசி கூறப்பட்டது. (ரு)

கஉசு. கொல்லாமை மேற்கொண்டொழுதுவான வாழநாண்மேற் செல்லா துயிருணனுங் கூறறு. சு

இ-ள். கொல்லாமை மேற்கொண்டி ஒழுதுவான வாழநாண்மேல்—கொல்லாமையை விரதமாக மேற்கொண்டொழுதுவானது வாழநாளின்மேல்—உயிர உண்ணும் கூறறுச செல்லாது—உயிருணனுங் கூறறுச செல்லாது. எ-று.

மிகப்பெரியவறஞ்செய்தாரும் மிகப்பெரிய பாவஞ்செய்தாரும் முறையான னறி இம்மைதன்னுள்ளே அவற்றின்பயன் அனுபவிப்பொன்னும் அறதூற துணிப்புறறி, இப்பேரறஞ்செய்தானறனுங் கொல்லப்படான, படானாகவே, அடியிறக்கட்டியவாழநாள இடையூறினறியெய்துமென்பாரா, வாழநாண்மேற் கூறறுச்செல்லாதெனரா : செல்லாதாகவே, கால நீட்டிகரும், நீட்டித்தால னானம் பிறந்து உயிர வீடு பெறுமென்பது கருதது. இதனால் அவாககு வரு நனமை கூறப்பட்டது. (சு)

கஉஎ. தன்னுயிரி நீப்பினுஞ் செயயறக தானபிறி தின்னுயிரி நீகரும் வினை. எ

இ-ள். தன் உயிரி நீப்பினும்—அது செய்யாவழித் தன்னுயிரி உடம்பினைக் கிப்போமாயினும்,—தான் பிறிது இன்னுயிரி நீகரும் வினை செய்யறக—தா

என பிறிதோரினனுயினை அதனுடம்பினீகருந்தொழிலைச் செய்யறக, எ-று.

தன்னை அது கொல்லினுந் தான அதனைக் கொல்லறகவென்றது, பாவம் கொலைபுண்டவழித் தேயதலும் கொன்றவழி வளாதலும் நோகடி. இனித தன்னுயிர் நீப்பினுமென்பதற்குச் சாந்தியாகச் செய்யாதவழித் தன்னுயிர் போமாயினுமென்றபாபாருமுளா; பிறா செயதலுமாகாமையின, அஃதுகையனமையறிக, (எ)

நூ. ௨௮. நின்றொரு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றொரு மாக்கங் கடை. அ

கூச

நூ. ௩ ம அ. ௩. — கொல்லாமை

இ-ள். நன்று ஆகும் ஆக்கம் பெரிது எனினும்—தேவாபொருட்டு வேளவிக் கடைகொன்றால் இன்பயிசுஞ்செலவம் பெரிதாமென்று இலவாமுவாக்கருக் கூறப்பட்டதாயினும், —சான்றோர்க்குக் கொன்று ஆகும் ஆக்கம் கடை—துறவானமைநதாராகது ஒருயிரைக் கொல்லவருஞ் செலவங்கடை. எ-று.

இன்பயிசுஞ் செலவமாவது தாமுதேவராயத துறக்கத்துச் சென்றெய்துஞ் செலவம். அது சிறிதாகலானும், பினனும் பிறத்தற்கேதுவாகலானும், வீடாகிய ராறிலின்பமெய்தவார்க்குக் கடையென்பபட்டது. துறக்கமெய்துவார்க்கு ஆமாயினும் வீடெய்துவார்க்கு ஆகாதென்றமையின, விதி விலக்குகளை தமமுணமலையாமை விளக்கியவாறாயிற்று. இஃதில்லறமனமைகக்குக் காரணம். இவையிரண்டிபாட்டானுங் கொலைபது குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

நூ. ௨௯. கொலைவினைய ராகிய மாக்கள புலைவினையா
புனமை தெரிவா ரகத்து. கூ

இ-ள். கொலை வினையா ஆகிய மாக்கள—கொலைத்தொழிலுடையராகிய மாந்தர், —புனமை தெரிவா அகத்துப் புலை வினையா—அகத்தொழிலின கீழ்மையை அறியாத நெஞ்சத்தராயினும், அறிவா நெஞ்சத்துப் புலைத்தொழிலினார். எ-று.

கொலைவினையொன்றதனை, வேளவிக் கடைகொலையனமையறிக. புலைவினையொன்றது தொழிலாற புலையொன்றவாறு. இம்மைக்கட கீழ்மையெய்துவொன்பதாம். (க)

௩௩0. உயிருடம்பி ஸீகியா ரென்ப செயிருடம்பிற்
செல்லாதீ வாழ்ககை யவா. ௧0

இ-ள. செயிர் உடம்பின் செல்லாத தீவாழ்ககையவா—நோக்கலாகா நோ
யுடம்புடனே வறுமை கூடா, இழிதொழில் வாழ்ககையினையுடையாரா—உ
யிர் உடம்பின் நீக்கபாரா எனப் — இவா முறப்பிறப்பினதனை உயிரகளை அவை
நின்றவுடம்பினின்று நீக்குவனவொன்று சொல்லுவா வினைவினைவுகளைப்பறிந்
தோர், எ-று.

செல்லாவாழ்ககை தீவாழ்ககையெனக்கூடங்க, செயிருடம்பினராதல் “அக
கேபோ லங்கை யொழிய விரலமுதிர் — துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே”^{*}
என்பதனானுமறிக. மறுமைக்கண் இவையுமெய்துவொன்பதாம். இவையிரண்
டுபாட்டானுற கொலவார்கருவரு தீருகு கூறப்பட்டது. (௧0)

அருளுடைமை முதற்கொல்லாமையீராகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள்ளே
சொல்லப்படாத விரகங்களுமடங்கும், அஃதறிந்தக்கூகக்கொள்க. ராணிகொ
பிற்றெருகும்.

* நாலடியார், தீவினையச்சம்,—அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலமுதிர்
—துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே—யக்கா—லலவனைக் காதலித்ததுக் கானமு
ரித்ததுத் தின்ற— பழவினை வந்தடைந்தக் கால.

௩௪ ம அதி.— நிலையாமை. ௧௩

ஞானம்.

• இனி அவற்றினப்பயனாகிய ஞானங்கூறியதொடங்கினா, ஞானமாவது வீடு
பயக்குமுணர்வு. அது நிலையாமைமுதல அவாவறுதள்ளிவிடுதலாக ஞானக்கொ
ரத்தளடக்கப்பட்டது.

௩௪ ம அதி — நிலையாமை.

அவற்றுள் நிலையாமையாவது சோற்றமுடையன யாவும் நிலையுதலிலவா
நதனமை. மயங்கியவழிப் பேயத்தேறியுணலபோலத் தோன்றி மெய்யுணர்
நதவழிக் கயிற்றிலரவுபோலக் கெய்தலிற் பொய்யென்பாரும், நிலை வே
றுபட்டிவருதலாற் கண்டதோறும் பிறந்திறக்கமென்பாரும், ஒருவாற்றானவே

துபிதலும் ஒருவாற்றான வேறுபாடையுமுடையவையின நிலையுதலும் நிலையாமையும் ஒருங்கேயுடையவென்பாருமென்ப பொருட்பெற்றி கூறுவார பல திறத்தராவா, எல்லார்களும் அவற்றது நிலையாமை உடம்பாடாகலின், அன்றி அதனையே கூறுகின்றார். இஃதுணர்நதுழியலலது பொருளாகிறபற்றிவிடாநாகலின், இது முன் வைக்கப்பட்டது.

கூடக. நிலலா தவறறை நிலையின வென்றுணரும்
புலலறி வாணமை கடை. க

இ-ள், நிலலாதவறறை நிலையின என வு உடனும் புலலறிவாணமை—நிலையுதலிலவாகிய பொருள்களை நிலையுதலுடையவென்று உருகின்ற புலலியவறிவினையுடையராசல்—கடை— துறந்தாராகிழிபு. எ-று.

தோற்றமுடையவறறைக கேடிலவென்று கருதும் புலலறிவால் அவற்றினமேற பற்றுசெய்தல பிறவிததுன்பத்திற்கேறுவாகலின், அது வீடுயுடவாரககிழுககென்பது இதனாகுறப்பட்டது. இனிப் புலலறிவாளாபெருமபானமையம் பற்றுசெய்வது சிறறின்பத்திற்கேதுவாகிய செலவத்தின்கண்ணும் அதனையருபலிகரும் யாககையின்கண்ணுமாகலின், வருகின்ற பாடிகககளான அவற்றது நிலையாமையை விதந்தது கூறுப. (க)

கூடக. கூததாட டவைக்குழாத துறறே பெருஞ்செலவம்
போககு மதுவிரிந தற்று. உ

இ-ள், பெருஞ்செலவம் கூததாடிகி அவைக குழாததற்று— ஒருவனமாடபி பெரியசெலவம் வருதல் கூததாடிகல் செய்கின்ற அரங்கின்கடகாண போக்குழாம் வந்தாறபோலும்,— போககும அது விரிந்தற்று— அதனது போகலும் அககூததாடிகி முடிந்தவழி அகருழாம் போயினுறபோலும். எ-று.

பெருஞ்செலவமெனவே, துறக்கசெலவமுடங்கின்றது. போககுமென்ற எச்சவுமமையான, வருதலென்பது பெற்றும். அகருழாங் கூததாடிகி காரணமாக அரங்கின்கட பஃறிந்ததாற்றினே வந்தது, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமாறுபோல, செலவமும ஒருவனலவினை காரணமாக அவனமாடபி ப பஃறிந்ததாற்றினே வந்தது, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமென்ற தாயிறது. (உ)

கூக

கூச ம் அகி.— நிலையாமை.

௩.௩.௩. அறகா வியஸ்பிறறுச செல்வ மதுபெற்ற
வறகுப வாங்கே செயல். ௩

இ-ள. அறகா இயஸ்பிறறுச செலவம்—சில்லாதவியஸ்பிணையுடைத்துச் செ
ல்வம்,—அது பெற்றால் அறகுப ஆங்கே செயல்—அதனைப் பெற்றால், அத்
றைய செயப்படிம அறங்களை அப்பெற்றபொழுதே செயக. எ-று.

அலகாவென்பது திரிநதநின்றது. ஊழுவழியிலலது துறநதாராற பெற
ப்படாமையின அது பெற்றாலென்றும், அஃதிலவழி நிலலாமையின ஆங்கேயெ
ன்றுங்கூறினார். அதறையசெயப்படிம அறங்களாவன பயனோக்காது செய
ப்படுக கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலாயின. அவை ஞானவேதவாய வீடு
பயததலின, அவற்றை அறகுபவென்றும் செயகவென்றதுகூறினார். இவையி
ரண்பிபாட்டாரும் செலவசிலையாமை கூறப்பட்டது. (௩)

௩.௩.௪. நாளென வொன்றுபோற காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணாவாப பெறிள். ௪

இ-ள. நாள என ஒன்றுபோல காட்டி ராரும் வாளது உயிரீ—நாளென்று அ
றுக்கப்படுவதொருகாலவகையறையோலத தனனைக காட்டி ஈரநது செல்கின
ற வாளினது வாயது உயிரீ,—உணாவாப பெறிள்—அஃதுணாவாப பெ
றிள். எ-று.

காலமெனும் அருவப்பொருள் உலகியனடாததற்பொருட்டி ஆதிததன மு
தலிய அளவைகளாற கூறுபட்டதாக வழங்கப்படுவதலலது தானாக கூறுப
டாமையின நாளெனவொன்றுபோலென்றும், அது தனனை வாளென்றுணர
மாட்டாதாரமககுப பொழுது போகாநின்றதென்று இன்புறுமாறு நாளாய ம
யககலிற் காட்டியென்றும், இடைவிடாதீர்தலானவாளின வாயதென்றும், அஃ
தீர்கின்றமையை உணாவா அரியராகலின உணாவாபபெறினென்றுங் கூறி
னார். உயிரெனதுஞ்சாதியொருமைப்பெயா ஈண்டு உடமயினமேனின்றது, ஈர
ப்படுவது அதவெயாகலின. வாளென்பது ஆகுபெயா. இனி இதனை நாளென
பதொருபொருள்போலத தோனறி உயிரையீவதொரு வாளாமென்றுரைப்பா
ருமுளா; எனவென்பது பெயரன்றி இடைச்சொல்லாகலானும், ஒன்றுபோறகா
ட்டியென்பதற்கு ஓர்பொருட்சிறப்பினமையானும், அதவென்பது குறறியது
கரமனமையானும், அஃதாயினமையறிக. (௪)

௩.௩.௫. நாசசெற்று விகருண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேறசென்று செய்யப படும. ௫

இ-ள். நாச செற்று விக்ரூள மேல் வாராமுன்— உரையாடாவண்ணம நா
வையடகி விக்குளமுவுதறகுமுன்னே—நலவினை மேறசென்று செய்யபப
பிம— வீட்டிறகேதுவாகிய அறம வினாரது செய்யபபபிம. எ-று.

மேனேககிவருதல் ஒருதலையாகலானும், வரதுழிச் செய்தலேயன்றிச் சொ
ல்லுமாகாமையானும் வாராமுன்னேதும், அதுதான இன்னபொழுது வருமெ
ன்பதினமையின் மேறசென்றென்றுக் கூறினார். மேற்சேறல் மண்டிதல், நல்
வினை செய்யுமாறறினமேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. (சூ)

கூச ம அகி.— நிலையாமை.

கூஎ

கூகூ. நெருந லுளனொருவ னின்றிலலை யென்னும்

பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு.

கூ

இ-ள். ஒருவன நெருநல உன்ன இன்று இலலை எனலும் பெருமை உடை
த்தா — ஒருவன நெருநலுளையினான் அவனே இன்றிலலையாபினானென்று
சொல்லும் நிலையாமை மிகுதியுடைத்தா— இவவுலகு— இவவுலகம். எ-று.

நாணி உணமை பிறத்தலையும், இன்மை இறத்தலையுமுணாததிரினறன். அ
வை பெண்பாறகுமுளவாயினும், சிறப்புப்பறறி ஆண்பாலையே கூறினார். இந
நிலையாமையே உலகின மிக்கதென்பதாம். (கூ)

கூகூ. ஒருபொழுதும் வாழுவ தறியார் கருதுப

கோடியு மல்ல பல.

எ

இ-ள். ஒருபொழுதும் வாழுவது அறியார்— ஒருபொழுதளவும் தம்முடம்
புமுயிரும் இயைந்திருத்தலைத் தெளியமாட்டார்,— கோடியும் அல்ல பல க
ருதுப—மாட்டாதுவைத்தும், கோடியளவுமன்றி அதனினும் பலவாய நினை
வுகளை நினையாநிற்பா அறிவிலாதார். எ-று.

இழிவுசிறப்புமமையாற பொழுதென்பது நாணிக கணத்தினமேனினறது.
காரணமாகிய வினையினளவே வாழத்தற்கும் அளவாகலின், அஃதறியப்படா
தாயிறது. பலவாய நினைவுகளாவன பொறிகளானாகரப்பிம இன்பங்கள த
மகசூரியவாமாறும், அதற்குப் பொருள துணைக்காரணமாமாறும், அது தமமு
யறசிகளான வருமாறும், அவற்றைத் தாமுயலுமாறும், அவற்றிற்கு வருமி
டைபூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், நீகி அப்பொருள கடைக்கூட்டிமாறு
ம, அதனைப் பிறாகொள்ளாமற காகசுமாறும், அதனான நடடாரையாகசுமாறு
ம், நள்ளாரையழிகசுமாறும், தாம் அவவின்பங்கள துகருமாறும் முதலாயின

அறிவிலாரதியலபினமேல வைத்த நிலைபாமை கூறியவாறு. இனிக் கருதுப
வென்பதனை அஃறிணைப்பனமைப்பெயராக்கி உரைப்பாருமுளா. (எ)

கூ.கூ.அ. * குடமபை தனித்தொழியப் புடபறந தறறே
புடமபோ யிரிடை நடபு. அ

இ-ள். குடமபை தனித்து ஒழியப் புள பறநதறறு—முனறணியாத முட்டை
தனித்துக் கிடப்ப அதனுள்ளிருந்த புளரூப பரு வமவந்துழிப் பறந்துபோன
தன்மைத்த— உடம்போறி உயிரிடை நடபு— உடம்பிறகும உயிராகருமுள
தாய நடபு எ-று.

தனித்தொழியவென்றதான, முனறணியாமை பெறறும் அஃதாவது கருவு
நதானும் ஒன்றாயப்பிறந்து வேறாக் கணையும் அதற்காதாரமாய நிறறல், அத
னால் அஃது உடம்பிறகுமமையாயிறறு, அதனுள் வேறதுமையினறிநினறே பின
புகாமறபோகலின, புள உயிராகருமமையாயிறறு. முட்டையுட்பிறப்பன பிறவு
முளவேனும், புள்ளையே கூறினா, பறந்துபோதறறொழிலான உயிரோடொப
புமையெய்துவது அதுவேயாகலின, நடப்பென்பது ராணிககுறிப்பமுழியாய
நட்பினறிப்போதலுணாதகிநினறது.* சேதனமாய அருவாய நித்தமாய உயி

* இவ்வாறு பெயரடியாகத் தோன்றிய குறிப்பை வடநூலாரா அபிதாமூல
த்தொனியென்றும், விருத்தலக்கணையென்றும் கூறுவா.

கூ.

கூ.அ

கூ.கூ.ம் அ.கி.—திறவு.

ரும், அசேதன்மாய் உருவாய் அஃதமாய உடம்பும் தம்முண்மாறாகலின, வி
ணையத்தாற்கூடியதல்லது நட்பிலவென்பதறிக. இனிக்குடம்பையென்பதற்கு
க் கூடென்றுரைப்பாருமுளா: அது புள்ளுடனறேனறமையானும், அதனகண்
அது மீண்டு புகுதலுடைமையாயும், உடம்பிறகு உவமையாகாமையறிக.(அ)

கூ.கூ.கூ. உறங்குவது போலுரு சாக்கா நிறங்கி

விழிப்பது போலும் பிறப்பு. கூ

இ-ள். சாக்காடு உறங்குவதுபோலும் — ஒருவனுக்குச் சாக்காடு வருத
ல் உறக்கம் வருதலோடொக்கும், — பிறப்பு உறங்கி விழிப்பதுபோலும்—
அதனபின பிறப்பு வருதல் உறங்கி விழித்தல் வருதலோடொக்கும். எ-று.

உறங்குதலும் விழித்தலும் உயிரகடகு இயலபாயக் கடிதின் மாறிமாறி வ
ருகின்றறபோலச் சாக்காடும் பிறப்பும் இயலபாயக் கடிதின் மாறிமாறிவரு

மென்பது கருதது. நிலையாமையே நிலைபெற்றவாற்றிவித்தறகுப் பிறப்பும் உட
ன்கூறப்பட்டது. (க)

௩௪0. புக்கி லமைநதின்று கொலலோ வுடம்பினுட
செசி விருந்த வுயிரககு. க0

இ-ள். உடம்பினுள துச்சல இருந்த உயிரககு — வாதமுதலியவற்றின் இ
ல்லாயவுடம்புகளுள் ஒதுக்கிருந்தே போந்த உயிரககு — புக்கில அமைநதி
ன்றுகொல — எஞ்ஞானதுமிருப்பதோரில் இதுகாறும் அமைநததலைபோ
லும் எ-று.

அந்நோய்கள இருக்கவமைந்த ஞானது இருந்தும், வெகுண்ட ஞானது
போயும், ஒருடம்பினும் நிலைபெறாது வருதலால், துச்சலிருந்தவென்றோ. பின
புறப்படாது புக்கேவிடுமில் அமைநததாயின, பிறிரகளுள் ஒதுக்கிராதென்ப
தாம், ஆகவே, உயிரோடு கூடிநிற்பதோருடம்புமில்லையென்பது பெறப்பட்ட
து. இவையேழுபாட்டானும், முறையே யாகக்ககட்டு வரைந்த நாள கழிநி
ன்றவாறும், கழிந்தால் உளதாநிலைமையும், அவை ஒரோவழிப் பிறந்தவளவி
லே இறத்தலும், ஒருகணமாயினும் நிறகுமென்பது தெளியப்படாமையும், உ
யிர நீங்கியவழிக் கிடக்கமாறும், அவற்றிற்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிமாறி
வருமாறும், அவைதாம் உயிரககுரியவன்மையுமென்று, இவ்வாறமுல யாகக்க
நிலையாமை கூறியவாறு கண்கொள்க. (க0)

௩௫ ம அதி.— துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாகக்கையின
கண்ணும் உளதாய பற்றினை, அவற்றது நிலையாமை நோக்கி, விடுதல். அதிகா
ரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௪௧. யாதனின் யாதனி நீங்கியா தோத
லதனி னதனி நிலன். க

இ-ள். யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் — ஒருவன் யாதொருபொருளின்
யாதொருபொருளின் நீங்கினான்— அதனின் அதனின் நோதல இலன்—அவ
ன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெய்துதலிலன். எ-று.

௩௫ ம அதி.— துறவு.

௧௧௧

அடுக்குக்கள் பன்மை குறித்துநின்றன. நீங்குதல் துறத்தல். ஈண்டுத் துள்

பென்றது இம்மைக்களே அவற்றைத் தேறிதலானும், காத்தலானும், இழத்த
லானும் வருவனவும், மறுமைக்கட பாவத்தான வருவனவுமாய் இருவகை
த்துண்புகளையுமாம். எல்லாப்பொருளையும் ஒருங்கே விடுதல்தலை, அஃதன்
றி ஒரோவொன்றாக விடினும் அவற்றினவருநதுன்பயிலொழிமென்பது கருத்து.

௩௪௨. வேண்டினுண் டாகத் துறக்கத் துறந்தபி
னீண்டியற பால பல. ௨

இ-ள். துறந்தபின் ஈண்டி இயற்பால பல—எல்லாப்பொருள்களையுந் துறத்
தலால் ஒருவாக்கு இம்மைக்கண்ணே உடனாம முற்றமையையுடைய இன்பங்
கள பல;— வேண்டின உண்டாகத் துறக்க— அவ்வின்பங்களை வேண்டின,
அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க. எ-று.

அவ்வின்பங்களாவன அப்பொருள்கள் காரணமாக மனமொழிமெய்கள் அ
லையாது நிறநலானும், அவை நன்னெறிககடசேறலானும், வருவன. இஃனைமைக்
கட்டிறந்தான அவற்றை நெடுவகாலமெய்துமாகலின், உண்டாகத்துறக்கவெ
ன்றா. இன்பங்களென்பதும் காலமென்பதும் வருவிககப்படன. இம்மைக்
கட்டின்பங்கள இலவாதலேயன்றி இன்பங்களுள்வாதலுமுண்டென்பதாம். (௨)

௩௪௩. அடலவேண்டி மைந்தன புலத்தை விடலவேண்டிம
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு. ௩

இ-ள். ஐந்தன் புலத்தை அடலவேண்டிம— வீடெய்துவாராகருச செவி மு
தலிய ஐம்பொறிகடகுரியவாய ஓசை முதலிய ஐம்புலன்களையுந் கெடுத்தலவே
ண்டிம,—வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு விடல வேண்டிம—கெடுக்குங்கால அ
வற்றை துக்காத்தொருங்கு தாம் படைத்த பொருணமுழுத்தையும் ஒருங்கே
விடுதல்வேண்டிம. எ-று.

புலமென்றது அவற்றை துக்காதலை. அது மனத்தைத் துன்பத்தானும் பாவ
த்தானும்வழி வாராத பொருள்கண்மேல்லலது வீட்டுநெறியாயிய யோகஞான
ங்களிற டெய்ததாமையின், அதனையடலவேண்டிமென்றும், அஃது அப்பொரு
ள்கண்மேற்செல்லின் அநதுகாசசி விறகுபெற்ற தழல்போல முறுகுவதல்லது
அடப்படாமையின், வேண்டியவெல்லாமொருங்குவிடலவேண்டிமென்றது ௩
றிஞா. (௩)

௩௪௪. இயலபாகு நோன்பிறகொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மறநும் பெயாதது. ௪

இ-ள். ஒன்று இனமை நோன்பிற்கு இயல்பாகும்— பறப்படுவதொருபொருளுமில்லாமையால் தவறுசெய்வார்க்கு இயல்பாம்,— உடைமை பெயர்த்த மறமும் மயலாகும்— அஃதன்றி, ஒன்றாயினுமுடைமை அத்தவததைப் போக்குதலான, மீண்டும் மயங்குதற்கேதுவாம். எ-து.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நோன்பென்பது உம் மயலென்பது உம் ஆகுபெயர். பெயர்த்தலானென்பது திரிநது நின்றது. நோன்பைப் பெயர்த்தலானென வேற்றுமைப்படுத்துக கூட்டிக், எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டு ஒருபொருளை விடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீண்டிவருக ௧௦0 கூறும் அங்.— துறவு.

நது தவததிற்கிடையீடாய மனக்கலகக்கு செய்யுமென்பது கருத்தது. இவைநான்குபாட்டானும் எனதென்னும் புறப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது. (ச)

௩௪௩. மறறுந் தொடர்பா டெவன்கொல பிறப்பறுகக்
ஹறூக குடமு யிகை. (ந)

இ-ள். பிறப்பு அறுகல உறூகக்கு உடம்பும் மிகை—பிறப்பறுதலை மேற்கொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பும் மிகையாம்,— மறறும் தொடர்பாடு எவன— ஆனபின் அதற்கு மேலே இயைபில்லனவுஞ்சில தொடர்பாடுளவாதல எனனும் எ-து.

உடம்பென்றபொதுமையான, உருவுடம்பும் அருவுடம்புகொள்ளப்படும.* அவற்றுள், அருவுடம்பாவது பத்தவகையிரத்திரியவுணாவோடும் ஐவகையாகுகளோடும் காமவினைவினைவுகளோடுங் கூடிய மனம், இது துண்ணுடம்பெனவுமபிம். இதன்கட்பற்று நிலையாமைபுணர்நது துணையான விடாமையின, விடுதற்குபாயம் முன்னாக கூறுப. இவவுடம்புகளால் துன்பம் இடையறுதுவருதலையுணர்நது இவற்றொய் கடழினை இறைப்பொழுதும் பொருது வீட்டின்கண்ணே விதைதலின, உடம்புமிகையென்றா. இன்பத்துன்பங்களை உயிரோடு ஒற்றுமையெய்துதலின, இவவுடம்புகளும் யானென்பபிம். இதனால் அகப்பற்றுவிடுதல் கூறப்பட்டது. (ந)

௩௪௪. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான வானோக
குயாநத லுலகம் புரும. (க)

இ-ள். யான எனது எனனும் செருக்கு அறுப்பான — தானல்லாதவுடம்பை யானென்றும் தன்னோடியையிலலாத பொருளை எனதென்றுந் கருதி அவற்றினகட் பற்றுச்செய்தற்கேதுவாகிய மயக்கத்தைக் கெடுப்பான — வா

னோகரு உயர்ந்த உலகம் புரும— வானோகரும் எய்தற்கரிய வீட்டுலகத்
தையெய்தும். எ-று.

மபககம் அறியாமை அதனைக் கெடுத்தலாவது தேசிகாபாறப்பெற்ற உறுதி
மொழிகளானும் யோகப்பயிற்சியாரும் அவை யானெனதன்மை தெளிந்து,
அவற்றினகட்பற்றை விடுத்தல். சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனை
இவ்விருவகைப்பற்றினையும் விட்டாகக்கே விளத்தென்பது கூறப்பட்டது. (க)

நசஎ. பற்றி விடாஅ விடுமபைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவாகரு. எ

இ-ள். பற்றினைப் பற்றி விடாதவாகரு — இருவகைப்பற்றினையும் இறுகப்
பற்றி விடாதாரா— இடுமபைகள் பற்றி விடா— பிறவித்தனபங்கள் இறு
கப் பற்றி விடா. எ-று.

இறுகப்பற்றுதல் காதலகூதல். விடாதவாககென்பது வேற்றுமைமயக்க
ம். இதனால் இவை விடாதாகரு வீடுலகையென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

நசஅ. தலைப்பட்டார தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார மறறை யவா. அ

* உருவுடம்பு துலசீரம். அருவுடம்பு சூககமசீரம்.

நடு ம் அறி.— துறவு.

கூக

இ-ள். தீரத் துறந்தார தலைப்பட்டார்—முற்றத்துறந்தார வீட்டினைத் தலை
ப்பட்டார;—மறறையவர் மயங்கி வலைப்பட்டார—அங்கனந் துறவாதார் ம
யங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுடப்பட்டார. எ-று.*

முற்றத்துறந்தலாவது பொருளகையும இருவகையுடம்பினையும் உவாததுப்
பற்றற விடுத்தல். அங்கனந் துறவாமைபாவது அவற்றுள் யாதானுமொன்றின்
கட் சிந்தாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றித் தலைப்பட்டாரொன்றும, பொ
யந்நெறி கண்டே பிறப்புவுகையுளகப்படுத்தின, மயங்கியென்பது கூறினார். (அ)

நசகூ. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுகரு மற்று
நிலையாமை காணப் படும. கூ

இ-ள். பற்று அற்ற கண்ணே பிறப்பு அறுகரும்— ஒருவன் இருவகைப்ப
ற்றுமற்றபொழுதே, அப்பற்றுதுதி அவன்பிறப்பையறுகரும், — மற்று நிலை

யாமை காணப்படும்— அவையறத்தொழுது அவற்றற பிறந்நிறந்நுவருகின
ற நிலையாமை காணப்படும். ௭-ஆ.

காரணமற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதாமுறைமைபற்றி, பற்றற்றகண்
னையென்றா, “அற்றது பற்றெனி—ஆற்றது வீதி” எனபதுஉம அதுபற்றி
வந்தது. இவையிரண்டிபாட்டானும் அவ்விருமைமும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

௩௫0. பற்றுக்க பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக்க பற்று விடறகு. ௧0

இ-ள். பற்று அற்றான பற்றினைப் பற்றுக்க — எல்லாப்பொருளையும்பற்றிநி
ன்றே பற்றற்ற இறைவன ஒசிய வீட்டுநெறியை இதுவே நனனெறியென்று
மனத்துக் கொள்க, — அப்பற்றைப் பற்றுக்க பற்று விடறகு—கொண்க, அத
னகணுபாயத்தை அமமனத்தாறசெய்க, விடாது வந்த பற்று விடுதற்கு-௭-ஆ.

கடவுள்வாழத்திறக்கெய் பாணமும் பொதுவகையாற பற்றற்றானென்றார்.
பற்றற்றானபற்றென்புழி ஆளுவது செய்யுட்கிழமைக்கணவந்தது. ஆண்டுப்பற
றென்றது பற்றப்படுவதனை. அதனகணுபாயமென்றது தியானசமாதிகளை.
விடாதுவந்த பற்றென்றது அநாதியாயவரும் உடம்பிற்பற்றினை. அப்பற்று
விடுதற்கு உபாயம் இதனாககூறப்பட்டது. (௧0)

* இவ்வருமைத்திருக்குறளைச் சந்தானகுரவருளொருவராகிய கொற்ற
வனகுடி உமாபதிசிவாசாரியா நெஞ்சுவிடுதலில் “தேருககா—லுனை யொ
ழிய வுறவில்லை யென்னுமது—தனை யறிவைத் தனியறிவை—முன்னந்—
தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி—வலைப்பட்டார் மறறையவ னென்று
—நிலைத்தமிழின்—றெய்வப் புலமைத் திருவள னுவருகாதத்—மெய்வைத்த
சொல்லி விருமபாம—லைவாககு—மாவதுவே செய்தக கவாவழியைத் தப
பாமற—பாவ மெனும் பெளவப் பரப்பமுந்நிப— பூவையாதற—கணவலையி
ற பட்டிக் கலவிக்கலைபயினறற—குணமை நிலையுணர்ச்சி யோராமற—றிண
மையின—னாறி கொடுமை பலபிதறி நாடோறுகு—சாவிற் பிறப்பிற நிலை
ப்பட்டிக—காவிலி—நிறகுமவகை பாராய நிலையான நெஞ்சமே—பொறபி
னுடன் யானே புகல்க்கேள்” எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இந்நெஞ்சுவிடுத
து சைவசித்தாரதம் பதினான்கினுளொன்று.

† திருவாயமொழி, உ ம திருப்பதிக்கம், ௫.—அற்றது பற்றெனி—ஆற்றது
வீதியிர்— செற்றது மன்னுறி—லற்றிறை பற்றெ.

நகரம் அகி. — மெய்யுணர்தல்:

அஃதாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீதவை யங்களானனறி உணமையானுணாதல். இதனை வடநூலாரா தத்துவஞானமெ ன்ப. இதுவும் பற்றற்றான பற்றினைப் பற்றியவழி உளதாவதாகலின், அக்கா ரணவொற்றுமைபற்றித் துறவினபின் வைக்கப்பட்டது.

நகரக. 1011 ிரல லவநறைப் பொருளென் றுணரு
மாண்பு பிறப்பு. க

இ-ள். பொருள் அல்லவது, ப பொருள் என்று உணரும் மருளான் ஆம் — மெய்ப்பொருளல்லவது மெய்ப்பொருளெனதுணரும் விபரீதவுணாவா னே உளதாம்— மாண்பு பிறப்பு— இன்பயிலலாத பிறப்பு. எ-று.

அவரிபரீதவுணாவலம் மறுபிடிப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளுமிலலை பொருளும், மாண்பும், உணமையும், சாலலும் மயக்ககூல்கழகருக்களை மெய் நநால்வரகலைகளை துணிகலம், பிற மகளைனமும் (பிடிப்ப வெள்ளி யெனதும் நிவாரணே டுணர்த்தப்படுகிறது), னுடைய அம்ம வலம் அது. மருள், மயக்கம், விபரீதவுணாவு, அபிசாரம், மயக்கபொருள், நிவாரணம், நரகம், வி லங்கு, மயக்கம், தேவனெனமும் மாண்பு பிறப்பு மருளது துன்பமேயா கலின், மாண்புபிறப்பொருள். பிறப்பு மயக்க துன்பமென்பது உம், அதற் கு முத்தகாரணம் உண்டாகிய பிறப்பு உண்டாகப்பட்டன. (க)

நகரக. 1012 இடுயிவகி றியபம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு கிடரி றாவாநு. உ

இ-ள். மருள் நீங்கி மாசு அது கிடரி றாவாநு, — அவிசகையினீங்கி மெய் யுணர்வினையுடையராயினாககு—இருள் நீங்கி இடபம் பயக்கமும்—அம்மெய் யுணர்வு பிறப்பினை நீக்கி வீட்டினைக் கொடுக்கமும். எ-று.

இருள் நரகம், அஃது ஆகுபெயராயா காரணத்தினமேலினறது. நீங்கிய னத தொடைநோகவி மெலிந்தது நிகர நீங்குவென்பதன் திரிபெனினுமமை யும். மருள் யகியெனனும் வினைபெறும் காட்சியவொனனுங் குறிப்புவினை

ப்பெயர் கொடுத்த. மாசறுகாட்சியென்றது கேவலவுணர்வினை. இதலை
கீடாவது சிவனின் மனப்பனாஉம, அதற்கு நிமித்தகாரணம கேவலப
பொருளெனப்பனாஉம. (உ)

கருக. ஐயநதி நீங்கித தெளிநதார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்தது. க

இ-ள. ஐயத்தின் நீங்கித தெளிநதார்க்கு—ஐயத்தினின்று நீங்கி மெய்யுண
ர்ந்தார்க்கு—வையத்தின் வானம நணியது உடைத்தது—எய்திநின்ற நிலவுல
கத்தினும் எய்தக்கடவதாய கீட்டுலகம நணிததாதுடைத்தது. எ-று.

ஐயமாவது பலதலையாயவுணர்வு. அஃதாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப் ப
யனும், கடவுளும் உளவோ இல்லவோவென ஒன்றிறந்துணிவு பிறவாது நிறறலு;
பேயத்தேரோ புணலோ கயிரோ அரவோவெனத் துணியாது நிறபுறம அது.
ஒருவாறறற பிறர்மதந களைந்து தமமதநிறுத்தல எலவாசசமயதுலகக்கும்
இயலபாகலின, அவை கூறுகின்ற பொருள்களுள யாது மெய்யென நிகழு

கக ம அநி.— மெய்யுணர்நல. கக

மெயத்தினை யோகமுஞ்சொசியுடைபாப சமமதுபுத்தாவிட்டு மெய்யுணர்வா
ரானின, அவரை ஐயத்தினின்றுவிடாவிட்டு, மெய்யும், உயர்வும, உயர்வுபவ
வுணர்வு அடிப்படையிலுள்ள பண்புடையபெயலுணர்வு சிவனின் வாய்க்கலின
அதனைப் பயனமெய்யின் வாய்க்கலின காணவென்புடைத்தது. மெய்யுணர்வு;
கூறவே, ஐயவுணர்வு மெய்யுணர்வு சாரணம, ல கூறப்படும். (க)

கருச. ஐயுணர்வு வெய்யுணர்வு கண்ணும் பயயின்மே
மெய்யுணர்வு விலலா தவர்க்கு. ச

இ-ள. ஐயுணர்வு எய்தியக்கண்ணும் பயம இன்றே—செல்லப்படுகின்ற பு
லன்கள வேறுபாட்டான ஐயநாகியவுணர்வு அவற்றை விட்டுத் தமவயத்தாய
வழியும், அதனற பயனிலையேயாம —மெய்யுணர்வு இல்லாதவாக்கு—மெ
யயின்மெய்யுணர்வுதலிலலாதார்க்கு. எ-று.

ஐயநாகியவுணர்வு மனம். அஃதெய்துதலாவது மெய்யுணர்வு ஒருதலைப்பட்டுத்
தாரணைக்கணிற்றல். அங்ஙனநின்றவழியும் கீட்டுலகம நணிததாதுடைத்தது, பயயின்மெ
யுணர்வு. சிறப்புமமை எய்துத்தகருமை விளக்கி தமமதநிறுத்தல எலவாசசமயதுலகக்கும்
இயலபாகலின, அவை கூறுகின்ற பொருள்களுள யாது மெய்யென நிகழு
ப்படத்தது. (ச)

௩௫௫. எப்பொருள் மெய்யுணர்வு, மயிற் று மயப்பொருண்
மெய்யப்பொருள் காண்பது. ௫

இ-ள். எப்பொருள் எதன்மைதான், அது பொருள்பொருள் யாதோ
ரியல்பிற்குயத தோன்றி வரு—எப்பொருள் மெய்யப்பொருள் காண்பது அறி
வு— அத்தோன்றியவாறாக கண்டொழியாது எப்பொருளின்கண்ணின்று மெ
ய்யாகிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாறு. ௫-து.

பொருளோற்றம் உலகத்தார கற்பித்ததுகொலாடி வழங்குகின்ற கற்பனைக
ளைக் கழித்தது, நினைவுணமையைக் காண்பதென்றவாறாயிற்று. அஃதாவது
கோச்சேரமான யானைக்கடசேயை மாந்தரஞ்சொல்லிநும்பொறை என்றவழி
அரசனென்பதோசாசுதியும், சோமானென்பதொருகுடியும், வேழநோக்கினையு
டையானென்பதோவடிவும், பெரியனபதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சொல்
லிநும்பொறையென்பதோசிறப்புப்பெயரும், ஒருபொருளின்கடகற்பனையாகலி
ன், அவ்வாறுணராது நிலமுதல உயிரீருகிய தத்துவங்களினொருகுதியென
வுணர்ந்து, அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்தவகாரணங்களுளொடுக்கிக்கொண்
டுசென்ற காரணகாரியங்களிரண்டினின்று முடிவாய நிற்பதையுணராதலாம்.
எப்பொருளென்ற பொதுமையான இயங்குதியையும் நிலைத்தியையும்மாகிய
பொருள்களெல்லாம் இவ்வாறேயுணரப்படும. இதனை மெய்யுணர்வினதிலக்
கணங்கூறப்பட்டது. (௫)

௩௫௬. கற்றீண்டு மெய்யப்பொருள் கண்டார தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி. ௬

இ-ள். ஈண்டுக் கற்று மெய்யப்பொருள் கண்டார—இம்மக்கட்பிறப்பின்கண்
ணே உபதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகாபாறகேட்டு அதனை மெ
ய்யப்பொருளையுணராதவர்—மற்று ஈண்டு வாரா நெறி தலைப்படுவர்—மீண்டு
இப்பிறப்பின்கண் வாராத நெறியெய்துவர். ௬-து.

கூறு ௩௬ ம் அறி.—மெய்யுணராதல.

கற்றென்றதனால் பலாபக்கலினும் பலகாலும் பயிற்றலும், ஈண்டென்றதனா
ல் வீடுபேற்றிற்குரிய மக்கட்பிறப்பினது பெறுதற்கருமையும் பெற்றும். ஈண்
டுவாராநெறி வீட்டுநெறி. வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய முகற்பொருளை உண்
ராதற்கு உபாயம் மூன்று, அவை கேள்வி, விமரிசம், பாவனையென்பன.* அவற

றுட்கேளவி இதனா கூறப்பட்டது.

(சு)

கூருள். ஓரத்தாளள முள்ள துணரி நெருதலையாப்
போததுளள வேண்டர பிறப்பு. எ

இ-ள். உள்ளம ஒருதலையா ஓரத்து உள்ளது உணரின—அங்கனங்கேட்ட
உபதேசமொழிப்பொருளை ஒருவனுள்ளம அளவைகளானும் பொருநதுமாறற
னா தெளியவாராயநது, அதனா முதற்பொருளையுணருமாயின, —பிறப்பு
போத்து உள்ளவேண்டா— அவனுக்கு மாறிப் பிறப்புளதாக நினைக்கவேண்
டா. எ-து.

ஒருதலையாவோரத்தென இயையும். அளவைகளும் பொருநதுமாதும் மே
லையுரைத்தாம். இதனா விமரிசன கூறப்பட்டது. (எ)

கூருஅ. பிறப்பெனனும் பேதைமை நீங்கச சிறப்பென்னுரு
செம்பொருள காண்ப தழிவு. அ

இ-ள். பிறப்பு எனனும் பேதைமை நீங்க—பிறப்பிறகு முதற்காரணமாய
அவிசசை கெட—சிறப்பு எனனும் செம்பொருள காண்பது அறிவு—வீட்டி
றகு நிமித்தகாரணமாய செவ்வியப்பொருளைக் காண்பதே ஒருவாக்கு மெய்யு
ணர்வாவது. எ-து.

பிறப்பெனனும் பேதைமையெனவும், சிறப்பெனனாரு செம்பொருளெனவு
ம, காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தாரா. ஐவகைக்குறறங்களுள் அவிசசை
ஏனையநான்கிறகுங் காரணமாதலுடைமையின, அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே
பிறப்பிறகுக் காரணமாகிக்கூறினா. எல்லாப்பொருளினாரு சிறந்ததாகலால்,
வீடு சிறப்பென்பபட்டது. தோற்றக்கேடுகளினமையின நித்தமாய நோனமை
யாற்றனையெனதுங் கலத்தலினமையிறறாயதாய்த தானெல்லாவற்றையு
கலந்த நிறகினற முதற்பொருள விகாரமின்றி எஞ்ஞானதும் ஒருதனமைத்
தாதலப்பற்றி, அதனைச் செம்பொருளெனரா. மேல மெய்ப்பொருளெனவும்
உள்ளதெனவுங்கூறியதுஉம இதுபற்றியெனவுணாக. அதனைக் காண்கையாவ
து உயிர தன்னவிசசைகெட்டு அதனாடு ஒற்றுமைமுற இடைவிடாது பாவித்
தல. இதனைச் சமாதிரியெனவுரு சுககிலத்தியானமெனவுங்கூறுப. உயிர உடம்
பிளீக்குங்காலத்தது அதனா யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது அஃது அதுவா
யத் தோன்றுமென்பது எல்லாவாகமங்கடருநதுணிபாகலின, வீடுயதுவார
க்கு அக்காலத்தது பிறப்பிற்கேதுவாய பாவனை கெடுதற்பொருட்டிக் கேவ
லப்பொருளையே பாவித்தலவேணுதலான, அதனை முன்னே பயிறலாய இத்
னின மிக்கவுபாயமிலையென்பதறிக. இதனா பாவனை கூறப்பட்டது. (அ)

* கேள்வியெனினும், சிரவணமெனினுமொகரும. விமரிசமெனினும், சிந்தி
ததிலெனினும், மனனமெனினுமொகரும. பாவனையெனினும், ம, நிதிததியாசனமெனினுமொகரும.

கூடும் அகி.— மெய்யுணர்தல.

க0௫

கூடுக. சார்புணராதது சார்பு கெடவொழுதின் மற்றழித்துச்
சாராதரா சார்தரு நோய. கூ

இ-ள். சார்பு உணராதது சார்பு கெட ஒழுதின்— ஒருவன் எல்லாப்பொரு
ட்குஞ்சாராய அசசெம்பொருளையுணராதது இருவகைப்பற்றுமற ஒழுகவல்ல
னாயின,— சாராதரும் நோய அழித்தது மற்றுச் சாராதரா—அவனை முன் சா
ரக்கடவனவாய நின்ற துன்பங்களை அவவுணரவொழுகக்கனையழித்துப் பின்
சாரமாட்டா. எ-று.*

ஆகுபெயரற்ற சாருமிடத்தையும் சாவனவற்றையுஞ்சார்பென்றார். ஈண்
டொழுக்கமென்றது யோகநெறியொழுத்தலை. அஃது இயமம், நியமம், இரு
ப்பு, உயிராசியை, மனவொருக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதியென எண்வகைப்
படும். அவற்றினப்பரப்பெல்லாம் ஈண்டிவைப்பிறப்பெருதும், யோகநூலகளுட்கா
ணக. மற்றுச் சாராதராவெனவியையும். சாரக்கடவனவாய நின்ற துன்பங்களை
வன பிறப்பு அநாதியாய வருதலின் உயிரான அளவினறியீட்டப்பட்ட வினைக
ளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான அனுபவித்தனவும் பிறந்தவுடம்பா
ன முகந்த நின்றனவுமொழியுப பின்னும்நுபவிக்கக்கடவனவாயக கிடந்தன.
அவை விளக்கினமுன்னிருளபோல ஞானயோகங்களின்முன்னாக கெடுத்தலான,
அழித்துச்சாராதராவென்றார். இதனை ஆருகநா உவாப்பென்ப, பிறப்பிறகு
காரணமாகலான, நலவினைப்பயனும் நோயென்பபட்டது. மேனமுனற்பாய
ததானும் பரம்பொருளையுணரப் பிறப்பறுமென்றார். அஃதறும்வழிக் கிடந்த
துன்பங்களெல்லாம் எனசெய்யுமென்றுகடாவையாசங்கித்தது அவை ஞான
யோகங்களின் முதிராசசியுடையவுயிரைச் சாரமாட்டாமையானும் வேறுசார
பின்மையானுங் கெட்டுவிடுமென்பது இதனாகுறப்பட்டது. (க)

கூடும். காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற

னும் கெடக்கெடு நோய. கூ0

இ-ள். காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன் காமம் கெட — ஞான
யோகங்களின் முதிராசசியுடையதாககு விழைவு, வெறுப்பு, அவிச்சையெனனு

* இவ்வருமைத்திருக்கறநீசுத் திருக்கடவூர் உபயவந்ததேவநாயனார்திருக்க ளிறறுபபடியாரிலே “சார்புணர்து சார்பு கெடவொழுதி னெனறமையாற— சார்புணர்வு தானே தியானமுமாரு—சார்பு—கெடவொழுதி னல்ல சமாதியு மாங் கேதப—படவருவ தில்லைவினைப் பறறு.” எனவெடுத்தருளிச்செய்தாரா. இவ்வயயவந்ததேவநாயனார் பெருமபறற்புலியூரில் எழுந்தருளியிருந்தபொ முது தமமையடைந்த ஓரதிபகருவார்பொருட்டு இந்நூலைச் செய்து, இதன்பெ ருமையை உலகத்துள்ளாரா உணர்நாயயுமாறு திருவுளங்கொண்டு, திருவமப லத்திற சென்று வணங்கி, திருக்களிறறுபபடியிலே இந்நூலைவகருமளவில் அத்திருக்களிறறுககை நியிரந்து இந்நூலாவநிப பரமகருணாதிதியாகிய நடரா சரது திருவடியிலே கொடுத்தமையால், அத்திருப்படைவீட்டினுள்ள எழுநூறு திருமடத்து முதல்கரும் தில்லைவாழ்ந்தனா மூவாயிரவரும் மாகேசராராறப ததெண்ணாயிரவரும் திருக்கோயிற்திருத்தொண்டு செய்யும் திருப்போ ஏழா யிரத்துத்தொளாயிரவரும் பிறரும் சநநிதியிலே கூடிநின்று விப்பபுறறு, இந னூறகுத் திருக்களிறறுபபடியாரொனத திருநாமஞ்சாததினாகளென்றறிக. இந் தைவசித்தாரநதசாததிரம பதினென்கினுளொன்று.

கசு

கடுக ஈன ம அதி.— அவாவறுத்தல்.

யிக்குறறங்கணமூன்றனுடைய பெயருங்கடக்கெடுத்தலான, — நோய கெடும் — அவறறின காரியமாய வினைப்பயனகள் உளவாகா. எ-று.

அநாதியாய அவிச்சையும், அதுபறறி யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபறறி எனக்கிதுவேண்டுமெனனும் அவாவும், அதுபறறி அப்பொருட்கடசெ ல்லுமாசையும், அதுபறறி அதனமறுதலைக்கட செல்லுங்கோபமுமென வட நூலார் குறறமைந்தென்றாரா, இவா அவறறுள அகங்காரம் அவிச்சைக்கண னும் அவாவுதல் ஆசைக்கணனும்—கருதலான, மூன்றென்றாரா, இடையறுத ஞானயோகங்களின முனனா இக்குறறங்கண் மூன்றுங் காட்டுத்திமுனனாப பஞ்சுத்துயபோலுமாகலின, அமயிகுதி தோன்ற இவைமூன்றமுகடவெ ன்றார். இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாறறொக்கது. கெடவென்பது எச்சத்தி றிவு. நோயென்பது சாதினொருமை. காரணமாய அக்குறறங்களைக் கெடுத்ததா காரியமாகிய இருவினைகளைச் செயயாமையின, அவாகரு வரக்கடவதுன்பங் குறியில்லையென்பது இதறற கூறப்பட்டது. முன்கிடந்த துன்பங்களும் மேல் வரக்கடவதுன்பங்களும்மில்லாதல் மெய்யுணர்வின பயனாகலின, இவையிரண்டு

பாட்டும் இவ்வதிகாரத்தவாயின. இவ்வாறானே மெய்யுணர்நாராகரு நிற்பன எடுத்தவுடமபும அதுகொண்ட வினைப்பயனகளுமேயென்பது பெற்றும்.(க0)

௩௭௫ அதி.— அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது முனரும் பினனும் வினைத்தொடாபறுத்ததாகரு நடுவிநின்ற உடமபும அது கொண்ட வினைப்பயனகளும நின்றமையின, வேதனைப்பற்றி ஓரோவழித துறக்கப்பட்ட புலனகனமேற பழைய பயிற்சிவயத்தான நினைவு செல்லுமனறே, அந்நினைவும் அவிசசையென்ப பிறவிக்கு வித்தாமாகலின, அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வானறுத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௭௬. அவாவென்ப வெல்லா வுயிராகருமென ஞானநூற்
தவாஅப பிறப்பினும் வித்தது. க

இ-ள. எல்லாவுயிராகும் எஞ்ஞானமும் தவாப பிறப்பு நனும் வித்தது—எல்லாவுயிராகட்கும் எககாலத்ததுங் கொடாது வருகின்ற பிறப்பினை வினைக்கும் வித்தது— அவா எனப— அவாவென்று சொல்லுவா நூலோ. எ-று.

உடமபு நீங்கிப்போங்காலத்தது அடுத்த வினையும், அது காட்டுங்கதிநிமித்தங்களுமும், அக்கதிக்கணவாவும் உயிரினகண முறையே வந்துதிப்ப, அறிவைமோகம் மறைப்ப, அவவுயிரை அவவவா அக்கதிக்கட்கொண்கி செல்லுமாகலான, அதனைப் பிறப்பினும் வித்தெனறும், கதிவயத்தானுளதாய அவவுயிராவேறு பாட்டினும் அவை தனமை திரியும் உறசாப்பிணி அவசாப்பிணி*யென்னுங்கால வேறுபாட்டினும் அது வித்தாதல் வேறுபடாமையின எல்லாவுயிராகருமென ஞான்துமெனறும், இஃது எல்லாச்சமயங்கட்குமொத்தலான எனபவென்று நுகறினா. இதனற பிறப்பிற்கு அவா வித்தாதல் கூறப்பட்டது. (க)

* உறசாப்பினியாவது உலகம் வாழ்நாள போகமுதலியவற்றான 'வளா பிறைபோலப்பெருகுங்காலம். அவசாப்பினியாவது அஃது அவற்றற நேயபிறைபோலச் சருங்குங்காலம்.

௩௬௨. வேண்டிக்கால வேண்டும் பிறவாமை மறந்து
வேண்டாமை வேண்ட வரும். ௨

இ-ள. வேண்டிக்கால பிறவாமை வேண்டும்—பிறப்புத் துன்பமாதலிந்த வன ஒன்றைவேண்டி பிறவாமை வேண்டும்;—அது வேண்டாமை வேண்ட வரும்—அப்பிறவாமை தான் ஒருபொருளையும் அவாவாமையை வேண்ட அவனுக்குத் தானேயுண்டாம். எ-று.*

அநாதியாகத் தான் பிறப்பு பிணி மூப்பிறப்புக்களாறதுன்பமுற்று வருகின்றமையுணர்ந்தவனுக்கு ஆசை இன்பத்தின்கண்ணேயாகலிற் பிறவாமையை வேண்டுமென்றும், ஈண்டைச்சிற்றின்பங்கருகி ஒருபொருளையாவின் அது பிறப்பினும் வித்தாயப் பினனும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைததலின் அது வேண்டாமை வேண்டவருமென்றாகுகறினா. பிறவாமையின் சிறப்புக் கூறிப் பின் அது வரும்வழி கூறத் தொடங்குகின்றமையின், மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (௨)

௩௬௩. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செலவ மீண்டிலலை
யாண்டு மஃதொப்ப தில். ௩

இ-ள. வேண்டாமை அன்ன விழுச்செலவம் காணி இலலை — ஒருபொருளையும் அவாவாமையையொக்கும் விழுமிய செலவம் காணப்படுகின்ற இவவுலகின்கணிலலை, — ஆண்டும் அஃது ஒப்பது இல்—இனி அவவளவேயன்று, கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின்கண்ணும் அதனையொப்பதிலலை. எ-று.

மக்களசெலவமும் தேவாசெலவமும் மேனமேனோக்கக் கீழாதலுடைமையின், தனக்கு மேவில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செலவமென்றும், அதற்கு இரணிலகினுமொப்பதிலலையென்றுகுகறினா. ஆகமவளவைபோலாது காட்சியளவை எல்லாரானுந் தெரியப்படுத்தலின், மக்களசெலவம் வகுத்து முறகூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், விழுச்செலவமாமெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௬௪. தூயமை யென்ப தவாவினமை மறந்து
வாஅயமை வேண்ட வரும். ௪

இ-ள. தூயமை என்பது அவாவினமை—ஒருவாக்கு வீடென்று சொல்லப்படுவது அவாவில்லாமை, — அது வாயமை வேண்ட வரும்—அவவவாவில்லாமைதான் மெய்மையை வேண்டத் தானேயுண்டாம். எ-று.

வீடாவது உயிர் அவிச்சை முதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அதனைத் தூயமையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூயமையென்பதவா

வின்மையென்றும், மெய்மையை யுடைய பரத்தை ஆகுபெயரான மெய்மையை யென்று கூறினார். மற்று மேலையது போல வினைமாற்றினகணவந்தது. வேண்டி நல இடைவிடாது பாவித்தல். அவாவறுத்தல் வீட்டிற்குப் பரம்பரையான னறி நேரேயே துவென்பதும் அது வரும்வழியும் இதற்குக் கூறப்பட்டன. (ச)

* இவ்வருமை திருக்குறள் திருக்களிறுப் படியாரிலே “வேண்டிங் கால வேண்டி ம பிறவாமை யென்றமையால் — வேண்டி மஃதே யஃதொன்றும்—வேண்டினது— வேண்டாமை வேண்டவரு மென்றமையால் வேண்டுக— வேண்டாமை வேண்டி மவன பால்.” என வெளித்தருவிசெய்யப்பட்டது.

கூஅ

கூஎ ம் அதி— அவாவறுத்தல்.

கூகூ. அறறவ னென்பா ரவாவறறா மறறையா
ரறறுக வறற திலா. (டு)

இ-ள். அறறவர் என்பார் அவர் அறறா — பிறவியறறவொன்று சொல்லப் படுவார் அதற்கு நேரேயே துவாகிய அவாவறறவர்கள், — மறறையார் அறறுக அறறதிலர் — பிறவே துகளறறு அஃதொன்றும் ருதவர்கள், அவறறற சில துன்பங்களறறதல்லது, அவாபோற பிறவியறறிலா. எ-று.

இதனால் அவாவறுத்தாரது சிறப்பு விதிக்கத்தானும் எதிர்மறை முகத்தானும் கூறப்பட்டது (டு)

கூகூகூ. அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப தோரு மவா. கூ

இ-ள். ஒருவனை வஞ்சிபது அவர்—மெய்யுணாதலீருகிய காரணங்களெல்லாமெய்தி அவறறான வீடெய்தறபாலாய ஒருவனை மறவிவழியாற புகுநது பின்னும் பிறப்பினகண்ணே விழ்த்துக கெடுக்க வல்லது அவர், — அஞ்சுவதே அறன—ஆகலான, அவவவாவை அஞ்சிக்காப்பதே துறறறமாவது. எ-று.

ஒருமென்பன அசைநிலை, அநாசியாயப் போந்த அவர், ஒருவழி வாயமை வேண்டலையொழிந்த பராககாற காவானுயின, அஃதும்மாக அவனறியாமற புகுநது, பழையவியறகையாய நின்று பிறப்பினையுண்டாககுதலான, அதனை வஞ்சிபத்தென்றார். காததலாவது வாயமை வேண்டலை இடைவிடாது பயின்று அது செய்யாமற பரிசுரித்தல். இதனால் அவர்வின குறறறும் அதனைக் காப

பதே அறமென்பது உவ கூறப்பட்டன.

(க)

கூசுஎ. அவாவினை யாழற வறுப்பிற றவாவினை
தானவேண்டு மாற்றான வரும். எ

இ-ள். அவாவினை ஆறற அதுபின் — ஒருவன் அவாவினையருநித துவரக
கெடுக்கவல்லவையின, — தவா வினை தான வேண்டும் ஆற்றான வரும்—அவனுக்
குக் கெடாமையகேதுவாகிய வினை தான விருமபுநெறியானேயுண்டாம். எ-று.

கெடாமை பிறவிததுன்பங்களானழியாமை. அதற்கேதுவாகிய வினையென
றது மேற்சொல்லிய துறவறங்களை. வினை சாதியொருமை. தான விருமபுநெ
றி மெய்வருநதாரெறி. அவாவினை முற்றவறுத்தானுக்கு வேற்றருசெய்ய
வேண்டா, செய்தனவெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து. இதனால் அவாவறு
த்தறசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

கூசுஅ. அவாவிலலார்க கிலலாகுந் துன்பமஃ துண்டேற
றவாஅது மேனமேல வரும். அ

இ-ள். அவா இலலாககுத் துன்பம் இலலாகும்—அவாவிலலாதாககு வர
க்கடவதொருதுன்பமுமிலலை, — அஃது உண்டேல தவரது மேனமேல வரு
ம்— ஒருவற்குப் பிறகாரணங்களெல்லாமின்றி அஃதொன்றுமுண்டாயின, அ
தனானே எல்லாததுன்பங்களும் முடிவின்றி இடைவிடாமல் வரும். எ-று.

உடம்பு முகநதுநின்ற துன்பம் முன்பே செய்துகொண்டதாகலின், ஈண்டுத
துன்பமென்றது இதுபொழுது அவாவாற செய்துகொள்வனவற்றை, தவரது
மேனமேல வருமென்றதனான, மூவகைத்துன்பங்களுமென்பது பெற்றும். இத
னால் அவாவே துன்பநிறகுக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது, (அ)

கூஎ ம அதி.— அவாவறுத்தல். கடுக

கூசுசு. இனப மிடையறூ தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட இனபங் கெடின. சு

இ-ள். அவா என்னும் துன்பத்தடஇனபம் கெடின— அவாவென்று சொல்
லப்படுகின்ற மிக்க துன்பம் ஒருவற்குக் கெடுமாயின், — ஈண்டும் இனபம்
இடையறூது — அவன் வீடு பெற்றவழியேயன்றி உடம்போடு நின்றவழியும்
இனபமிடையறூது. எ-று.

துன்பத்தடஇனபம் ஏனைத்துன்பங்களெல்லாம் இனபமாக வருநதுன்பம்.
வினைவினகண்ணையன்றித தோற்றத்தின்கண்ணுந் துன்பமாகலின், இவ்வாறு

கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து அவாவென்னுந் துன்ப துட்டுன்பமென்றும், அது கெட்டாகக் கு மனநதிமாராது நிரமபி நிறறலான ஈணடுமின்பயிடையருதெனறுங் கூறினார். இனி ஈணடு மென்பதற்குப் பெரு குமென்றுரைப்புாருமுளா. இதனால் அவாவறுததார வீட்டின்பம உடம்பொடு நினைறே எய்துவொன்பது கூறப்பட்டது. (க)

௩௭0. ஆரா வியறகை யவாநீப்பி னநநிலையே
பேரா வியறகை தரும். க0

இ-ள். ஆரா இயறகை அவா நீப்பின— ஒருகாலும் நிரமபாதவியலயினையு டைய அவாவினை ஒருவன நீக்குமாயின,— அநநிலையே பேரா இயறகை தரும் — அநநீப்பு அவனுக்கு அப்பொழுதே எஞ்ஞானமும் ஒருநிலைமையனாயியல் பைக் கொடுக்கும். எ-று.

நிரமபாமையாவது தாமேயனதித தம்பயனும் நிலையாமையின வேண்டாத னவாய பொருள்களை வேண்டி மேனமேல் வளாதல். அவவளாசசிகு அள வினமையின, நீததலே தக்கதென்பது கருத்தது. களிப்புக் கவறசிகளும் பிறப் புப்பினி மூப்பிறப்புக்களும் முதலாயினவினநி உயிர நிரதிசயவின்பத்ததாய நிறறலின, வீட்டினைப் பேராவியறகையென்றும், அஃது அவா நீததவழிப் பெ றுதல் ஒருதலையாகவின் அநநிலையே தருமென்றறுங் கூறினார். “செனறா ஞாலங் கடநதுபோய நல்லிந திரிய மெல்லாநீத—தொனறாயக் கிடநத வருமபெரும பாமுலப்பி லதனை யுணாநதுணாநது— செனறாந் தின்பத துன்பங்களசெற திக்களைநது பசையறறா—லனறே யப்போ தேவீடு மதுவே வீடு வீடாமே.”* எனபதும் இக்கருத்தேபற்றி வரத்தது. இநநிலைமையுடையவனை வடநூலாரா சீவனமுத்தனென்ப. இதனால் வீடாவது இதுவென்பதுஉம அஃதுஅவாவறுத் தார்க்கு அப்பொழுதேயுளதாமென்பதுஉற கூறப்பட்டன. (க0)

துறவறவியல் முறறிறறு.

இவ்வாறறான இமமை மறுமை வீடென்னுமூணறனையும் பயத்தறசிறப்பு டைத்ததாய அறங்கூறினார், இனிப் பொருளுமின்பமுங் கூறுவாரா, அவறறினமு தற்காரணமாகிய ஊழினவலி கூறுகினறார்.

* திருவாயமொழி, எடி ம திருப்புகிசம், சு.
கக்க0 ௩௭0 ம அறி.— ஊற

௩௮ ம அதி. — ஊழ்.

அஃதாவது இருவினைப்பயன செபதவனையே சென்றடைதற்கேதுவாகிய நியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதியென்பன ஒரு பொருட்களினி. இது பொருளினப்பங்களிரண்டற்கும் பொதுவாய் ஒன்றானவைக்கப்படாமையானும் மேற்கூறிய அறத்தோடியையுடையையானும், அதனதிறதிககண வைக்கப்பட்டது.

௩௮௧. ஆகூழாற றேன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற றேன்று மடி. ௧

இ-ள். கைப்பொருள் ஆகு ஊழால் அசைவினமை தோன்றும் — ஒருவற்குக் கைப்பொருளாதற்குக் காரணமாகிய ஊழான முயற்சியுண்டாம், — போகு ஊழால் மடி தோன்றும் — அஃதழிதற்குக் காரணமாகிய ஊழான முயற்சியுண்டாம். எ-று.

ஆகூழ் போகூழெனவும் வினைத்தொகைகள் எதிரகாலத்தான விரிக்கப்பட நிக் சாரணப்பொருளவாய் நின்றன. அசைவு மடி பொருளிகைகவழிவுகட்கு ததுணைக்காரணமாய் முயற்சி மடிகளையுந் தானே தோன்றுவிககுமென்பது கருத்தது. (௧)

௩௮௨ பேதைப் படுக்கு மிழவூழ் முறிவகறறு
மாகலூ முறறக கடை. ௨

இ-ள். இழவு ஊழ் (உறறக்கடை) அறிவு பேதைப்படுக்கும — ஒருவனுக்கு எல்லாவறிவுமுளவாயினும், கைப்பொருளிழத்தற்கேதுவாகிய ஊழவந்தறறவிடத்து அஃது அதனைப் பேதைப்பாக்கும, — ஆகல ஊழ் உறறக்கடை அகறறும் — இனி அவனறிவு சுருங்கியிருப்பினும் கைப்பொருளாதற்கேதுவாகிய ஊழவந்தறறவிடத்து அஃதஃனை விரிக்கும். எ-று.

கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. இழவூழ் ஆகலூழென்பவ்விண்ணிம வேறறுமைத்தொகை. உறறக்கடையென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. இயறகையாராய்வறிவையும் வேறுபடுககுமென்பதாம். (௨)

௩௮௩. துண்ணிய தூலபல கறபினு மறறுந்தன
னுண்மை யறிவே மிகும். ௩

இ-ள். துண்ணிய தூல பல கறபினும் — பேதைப்படுக்குமுமுடையானொருவன் துண்ணியபொருள்களையுணாததும் தூலபலவறறையுந் கறறூயினும், — மறறும் தன உண்மையறிவே மிகும் — அவனுக்குப் பின்னற தன்னுழா

ஞ்சிய பேதைமையுணர்வே மேறபடும. எ-று.

பொருளினுணமை தூலினமேலேற்றப்பட்டது. மேறபடுதல் கலவியறிவைப் பினனீரங்குதறகாக்கிச் செயலுக்குத் தான முறபடுதல். “காதன யிககுழிக கறறவுங் கைகொடா— வாதல் கண்ணகத தஞ்சனம் போலுமால்” எனப் பதமது. செயற்கையாளுவறிவையுங் கீழ்ப்படுததுமென்பதாம். (ங)

*சேவகசுநதாமணி, கணகமாலையாரிலம்பகம், எசு.—காதன யிக்குழிக் கற றவுங் கைகொடா— வாதல் கண்ணகத தஞ்சனம் போலுமாற— ருது துற றுபு தற்கிய வண்டனாக — கேத யிறறென வெண்ணுமென னெஞ்சுசோ.

ங அ ம அ தி.— ஊழ.

ககக

ங.எச. இருவே றுலகத தியறகை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு. ச

• இ-ள. உலகதது இயறகை இருவேறு — உலகதது ஊழினுயைவியறகை இரண்டுகூறு,— திருவேறு தெள்ளியராதலும் வேறு— ஆகலாற செல்வமு டையராதலும் வேறு அறிவுடையராதலும் வேறு. எ-று.

செல்வத்தினைப்படைத்தலுங் காததலும் பயனகோடலும் அறிவுடையார்க் கல்லகியலாவன்றே, அவ்வாறன்றி அறிவுடையா வறியராகவும் ஏனையா செ ல்வராகவுங் காண்டலான, அறிவுடையராதறகாகுமுழ செல்வமுடையராதற காகாது, செல்வமுடையராதறகாகுமுழ அறிவுடையராதறகாகாநென்றதாயி றறு. ஆகவே செல்வஞ்செய்யங்கால் அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டா வென்பது பெற்றும். (ச)

ங.எரு. நல்லவை யெல்லாஅந தீயவாந தீயவு
நல்லவாளு செல்வஞ செயறகு. ரு

இ-ள. செல்வம் செயறகு—செல்வத்தைநயாககு, கறகு—நல்லவை எல்லாம் தீயவாம்— நல்லவைபெல்லாநதீயவாய அழிகுமும்,— தீயவும் நல்லவாம்— அதுவேயன்றித் தீயவைநாமும் நல்லவாய ஆகும் ஊழவயநான. எ-று.

நல்லவை தீயவையென்பன காலமும், இடமும், கருவியும், தொழிலுமமு தலாயவற்றை. ஊழானென்பது அதிகாரத்தாறபெற்றும்.* அழிககுமுமுற்றவ யுழிக் காலமுதலிய நல்லவாயினும் அழியும், ஆககுமுமுற்றவழி அவை தீயவா

யினும் ஆகுமென்பதாயிற்று. ஆகவே காலமுதலிய துணைக்காரணங்களையும
வேறுபடுககுமென்பது பெற்றும். (டு)

ந.எசு. பரியினு மாகாவாம பாலல்ல வ்யததுச
சொரியினும் போகா தம. கூ

இ-ள். பால் அல்ல பரியினும் ஆகாவாம—தமக்கூழலலாதபொருள்கள் வரு
நதிககாபயினும், தமயிடதது நிலலாவாம,—தம உயததுச சொரியினும் போ
கா—ஊழாற்றமவாயபொருள்கள், புறததே கொண்டுபோயச சொரிந்தாலும்,
தமமைவிடபி போகா. எ-று

பொருள்களினிலையும் போகதும் ஊழினுவதலலது காபிகழ்ச்சிகளானு
காவென்பதாம. இவையாதுபாட்டானும் பொருட்குக்காரணமாய ஊழினவலி
கூறப்பட்டது. (சு)

ந.எள. வகுத்தான் வகுத்த வகையலலாற கோடி
தொகுத்தாக்கரு நுயதத லரிது. எ

இ-ள். கோடி தொகுத்தாக்கரு—ஐம்பொறிகளான துகரப்பிம பொரு
ள்கள் கோடியை முயன்று தொகுத்தாக்கும்—வகுத்தான வகுத்தவகையல
லால் துயத்தல அரிது—தெய்வம வகுத்தவகையானலலது துகாதலுண்டா
காது. எ-று.

* இவ்வாறு அதிகாரத்தால் வருவித்துமுடிப்பதனை வடநூலாரா அதுஷங்
கமென்பார்.

கந்த. ந.அ ம அதி.—ஊழ.

ஒருயிர் செயதவினையின பயன்பிற்றோருயிரின்கட்செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்
கே வகுத்தலின, வகுத்தானென்றார். “இசைத்தலு முரிய வேறிடத தான.”
என்பதனை உயாடுணையாயிற்று. படையாதாக்கேயனறிப படைத்தாக்கு
மென்றமையான, உமமை எச்சவுமமை. வேறுமுயற்சிகளாற பொருள்களைப
படைத்தலலலது துகாதலாகாது அதற்கு ஊழ் வேண்டுமென்பதாயிற்று. (எ)

ந.எஅ. துறப்பாரமற துப்புர விலலா ருறறபால
ஊட்டா கழியு மெனின. அ

இ-ள். துப்புரவு இல்லார தறப்பார—வறுமையானுகாசசியில்லாதார் து
றக்குககருத்ததையராவா,— உறறபால ஊட்டா கழியுமெனின—ஊழ்கள்

உறுதற்பாலவாய துன்பங்களை உறுவியாதொழியுமாயின. எ-று.

தறப்பாரொன்பது ஆரீற்றென்காலமுறதுசெசொல. தமமால் விடப்பெறுவன
தாமே விடப்பெற்றுவைததங் கருத்துவேறுபாட்டாறதுன்பமுறுகின்றது ஊ
ழின்வலியானென்பது எஞ்சிநிறறலின, மன ஒழியிடுசககண்வரதது. (அ)

௩௭௭. நன்னுங்கா ளல்லவாக காண்பவ ரன்றாங்கா
ல்லலற படுவ தெவன. ௭

இ-ள. நன்று ஆங்கால ளல்லவாக காண்பவா—நலவினை வினையுங்கால் அத
ன்வினையாய இன்பங்களைத் துடைக்குநதிறன நாடாது இவை ளல்லவென்று
இயைநதனுபவிப்பா— அன்று ஆங்கால அல்லறபடுவது எவன— ஏனைத்தீவி
னை வினையுங்கால் அதன்வினையாய துன்பங்களையும் அவ்வாறனுபவியாது துடை
க்குநதிறன நாடி அல்லலுழப்பது என்கருதி எ-று.

தாமே முனசெய்தகொண்டமைபானும், ஊட்டாது கழியாமையானும்,
இரண்டிமியைநதனுபவிகறபால், அவறதுள ஒன்றற்கு இயைநதனுபவித்தது
ஏனையதற்கு அது செய்யாது வருததுதல அறிவனறென்பதாம். இவைமுன்று
பாட்டானும் இன்பத்தனபங்கட்குக் காரணமாய ஊழினவலி கூறப்பட்டது.

௩௮0. ஊழிற பெருவலி யாவுள மறறென்று
சூழினுந தான்முந துறும். ௧0

இ-ள. மறறென்று சூழினும் தான முறதறும்—தனை விலக்குதறபொ
ருட்டுத தனக்கு மறுதலையாவதோருபாயத்தைச சூழினும், தான அவவுபாய
மேயானும் பிறிதொன்றானும் வழியாக வரது அசசூழ்ச்சியினமுறபட்டி நிற
கும்,—ஊழிற பெருவலி யா உள — அதனால் ஊழ்போல மிக்கவலியுடைய
ன யாவையுள ! எ-று.

பெருவலி ஆகுபெயா. சூழ்தல பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல. செயதற
கேயன்றிச் சூழதற்கும் அவதிகொடாதென்றமையின, உமமை எச்சவுமமை.
எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின, ஊழே வலியதென்பதாம். இதனால்
அவ்விருவகையுழின் வலியும் பொதுவாகக்கூறப்பட்டது. (௧0)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாய பொருளின்பங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய பொருள் கூறுவானெடுத்ததுகொண்டா. அது தன்னுணைக்காரண மாய அரசன்தி கூறவேயடங்கும். அரசன்தியாவது காவலைநடாத்துமுறைமை, அதனை அரசியல், அங்கவியல், ஒழிப்பியலென மூவகைப்படுத்தி, மலாதலியுல கிறகுயிரொனசசிறந்த அரசன்திடலடி இருபத்தந்தநதிகாரத்தாற கூறுவானெரு டங்கி, முதறகண் இறைமாட்சி கூறுகின்றா.

நடபர ம அதி. — இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவனநன் நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபாலருருவாய நின் று உலகவகாததலின், இறைபெனரா, “திருவுடை மன்னரைக காணிற் திருமா லைக் கண்டேனெ யெனனும்” எனறு பெரியாரும் பணித்தார.

நடஅக. படைகுடி கூழமைச்சு நடபர னுறு முடையா னரசரு னேறு. க

இள. படை குடி கூழ அமைச்சு நடபு அரசு ஆறும் உடையான்—படை யுங் குடியுங் கூழும் அமைச்சும் நடபும் அரசுமென்று சொல்லப்பட்ட ஆறங் கங்கனையுமுடையவன்—அரசருள் ஏறு—அரசருள் ஏறுபோலவான். எ.று.

ஈண்டிக் குடியென்றது அதனையுடைய நாட்டின். கூழென்றது அதற்கேது வாய பொருளை. அமைச்சு, நாடி, அரசு, பொருள், படை, நடபென்பதே மு றையாயினும், ஈண்டிச் செய்யுளைக்கிப் பிறழ வைத்தாரா. ஆறுமுடையானெ னறதனால், அவற்றுள் ஒன்றில்வதியும் அரசன்தி செல்லாதென்பது பெற்றும்; வடநூலார இவற்றிற்கு அங்கமென்ப பெயர்கொடுத்தனஉம அது நோக்கி. ஏறென்பது உபசாரவழக்கு. இதனால் அரசறகங்கமாவன இவையென்பனஉம இவை முற்றமுடைமையே அவனவெற்றிக்கேதுவென்பதுஉங் கூறப்பட்டன.

நடஅஉ. அஞ்சாமை யீகை யறிவுக்க மிரநார்கு மெஞ்சாமை வேந்தற கியலடி. உ

இள. வேந்தறகு இயலடி—அரசருக்கியலபாவது— அஞ்சாமை ஈகை அறி வு ஊக்கம் இநநான்கும் எஞ்சாமை—திணமையும் கொடையும் அறிவும் ஊக்

கழுமெனனும் இந்நான்கு குணமும் இடைவிடாது நிறறல. எ-று.

ஊக்கம வினையெய்தற்கண மனவெழுச்சி. இவறறுள் அறிவு ஆறங்கத்திற குமுரித்து, ஈகை படைக்குரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய, உயிர்குணங்களுள்

* திருவாயமொழி, ஈச ம திருப்பதிக்கழ, அ.—திருவுடை மனண்காக காணிற திருமாலைக் கண்டேனே யெனனு—முருவுடை வணணங்கள காணிறுலகள தானென்று துள்ளுவ—கருவுடைத் தேவிறக ளெல்லாவ கடல்வணணன கோபிலே யென்னும்—வெருவினும் நீழ்வினு மோவாள கணணன கழல்கள விருமபுமே.

கரு

கூச

ஈச ம அறி— இறைமாட்சி.

ஆன்று தோன்ற ஏனையவடங்கிவரும், அவறறுள் இவையடங்கின, அரசறகுக் கெடுவன பலவாமாகலின், இவை எப்பொழுதாதோன்றி நிறறல இயலபாக வேண்டிமென்பார், எஞ்சாமை வேறதற்கியலபென்றார். (உ)

ஈஅஈ. தூங்காமை கலவி துணிவுடைமை பிமமூன்று
நீங்கா நிலனாள் பவறகு. ஈ

இ-ள், நிலை ஆளபவறகு — நிலத்தினையாளுந் திருவுடையாற்கு— தூங்காமை கலவி துணிவுடைமை இமமூன்றும் நீங்கா—அக்காரியங்களில் விரிவுடைமையும் அவையறிதற்கேறற கலவியுடைமையும் ஆணமையுடைமையுமாகிய இம்மூன்றுகுணமும் ஒருகாலும் நீங்கா. எ-று.

கலவியது கூறுபாடு முன்னாககூறப்படும, ஆணமையாவது ஒன்றையும் பாராது கடிதிறசெய்வதாகலின், அஃது ஈண்டி உபசாரவழக்காற துணிவென்பபட்டது. உமமை இறறததுதழீயுவெசசவுமமை. இவறறுடகலவி ஆறங்கத்திறகு முரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. நீங்காவென்பதறகு மேலெஞ்சாமைக்குறாத் தாவகுறாகக. (ஈ)

ஈஅச. அறனிழுககா தலலவை நீக்கி மறனிழுககா
மான முடைய தாசு. ச

இ-ள். அறன இழுககாது — தனக்கோசிய அறத்தின வழுவாதொழுதி— அலலவை நீக்கி — அறனலலவை தனனாட்டினகண்ணும் நிகழாமறகடிநது— மறன இழுககா மானம உடையது அரசு—வீரத்தின வழுவாத தாமவினமை யினையுடையான அரசன. எ-று.

அவ்வறமாவது ஓதல, வேட்டல, ராதலென்னும் பொதுதெகாழிலினும், படைக்கலம் பயிதல, பலலுயிரோம்பல, பகைதெகிறந்தெறுதலென்னுஞ் சிறப்புத்தொழிலினும், வழுவாது நிறதல. “மாண்ட—வறநெறி முதறநே யரசின கொற்றம்” என்பதனால் இவ்வறம் பொருட்கு காரணமாதல்க. அல்லவை கொலை, களவு முதலாயின. குற்றமாய் மானதென்கருதற்கு, மறனிமுககாமானமெனரா, அஃதாவது “வீதினமையின விலங்காமென மதவேழமு மெறியா—னேறுண்டவர் நிகராயினும் பிறாமிசரிலென நெறியான— மாறனமையின மறமவாடு மென நினையாராயு மெறியா—றானமைபி—முரியாராயு மெறியானயி லுழவன்.”* எனவும் “அழியுநா புறக்கொடை யயிலவே லோசசான” எனவுஞ்சொல்லப்படுவது. அரசு அரசனது தன்மை, அஃது உபசாரவழுககால அவனறனமேனினறது. (ச)

௩௮௫. இயற்றலு மீட்டலுங் காததலுங் காதத வகுத்தலும் வல்ல தரசு. ௫ *

இ-ள். இயற்றலும்—தனக்குப் பொருள்கள வரும்வழிகளை மேனமேலுளவாக்கலும்—ரட்டலும்—அங்கனம் வந்தவற்றை ஒருவழித்தொகுத்தலும்—காததலும்—தொகுத்தவற்றைப் பிறாடுகளளாமற காததலும்—காதத வகுத்தலும்—காததவற்றை அறம்பொருளினபயங்களினபொருட்டு விடுத்தலும்—வல்லது அரசு—வல்லவனே அரசன. எ-று.

* சீவகசிறதாமணி, மலர்மகளிலம்பகம், கடுக.

௩௯ ம் அறி.— இறைமாட்சி.

ககடு

ஈட்டல, காததல, வகுத்தலென்றவற்றிற்கேறப் இயற்றலென்பதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பொருள்களாவன மணி, பொன், நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவரையழித்தலும், திறைகோடலும், தன்னாடு தலையளித்தலும் முதலாயின. பிறொன்றது பகைவா, கள்வர், சுற்றத்தாரா, வினைசெய்வாரா முதலாயினா. கடவுளா, அந்தணா, வறியோரொன்றிவாக்கும புகழிற்குங்கொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும், பாண, குதிரை, படை, நாடு, அரசென்னிவற்றிற்கும் பகையொடுகூடலிற பிரிக்கப்படுவார்க்கு தன்னிற பிரிதலிற கூட்டப்படுவார்க்கு கொடுத்தலைப் பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளமரக்கா முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களானுகர்வனவற்றிற்குக் கொடுத்தலை இன்பப்பொருட்டாகவுவகொ

எக, இயற்றனமுதலிய தவறாமறசெய்தல் அரிதாகலின், வல்லதென்றார். இவ்வ
நான்குபாட்டானும் மாட்சியே கூறப்பட்டது. (ந)

௩௩. காட்சிக கெளரியன கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன்
மீக்கூறு மன்ன விலம், கூ

இ-ள். காட்சிகு எளியன — முறைவேண்டினாககுங் குறைவேண்டினாக
குங் காண்டறகெளரியன — கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன் — யாவாமாட்டுங்
கடுஞ்சொல்லல்லனுமாயின், — மன்ன விலம் மீக்கூறு — அமமன்னனது
நிலத்தை எல்லாநிலங்களினும் உயரத்துக்கூறும் உலகம், எ-று.

முறைவேண்டினா வலியரானலிவையகினா, குறைவேண்டினா வறுமைபு
றநிரநதார, காண்டறகெளரியனயாவது பேரத்தாணிக்கண அநநண சான
ரேருளளிட்டாரோடு செவவியுடையனாயிருத்தல், கடுஞ்சொல் கேளவியினும்
வினையினுங் கடியவாய சொல், நிலத்தை மீக்கூறுமெனவே, மன்னனை மீக்
கூறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று, மீக்கூறுதல் இவன் காக்கின்ற நாடு பசி
பிணி பகை முதலியவினறி யாவாகரும் பேரின்பத்தருதலிற் நேவருலகினும்
நனறென்றல், உலகமென்னுமெழுவாய வருவிககப்பட்டது. (க)

௩௪. இனசொலா லீததளிகக வல்லாறகுத தன்சொலாற்
றனகண் டனைத்திவ வுலகு, எ

இ-ள் இனசொலால் ரத்து அளிகக வல்லாறகு—இனியசொல்லுடனே ரத்
லைச்செய்து அளிககவல்ல அரசனாகு— இவவுலகு தன்சொலால் தான கண்
டனைத்து—இவவுலகந் தன்புகழோடு மேவித் தான கருதியவளவிறமும், எ-று.

இனசொல் கேளவியினும் வினையினும் இனியவாய சொல், ரதல் வேண்டி
வார்க்குவேண்டிவன கொடுத்தல், அளித்தல் தன்பரிவாரத்தானும் பகைவரானும்
நலிவுபடாமறகாததல், இவை அரியவாகலின் வல்லாறகென்றும், அவனமண
முழுதுமானுமாகலின் இவவுலகென்றுங் கூறினார், கருதியவளவிறமுதல் கரு
தியபொருளெல்லாஞ்சுரத்தல். (எ)

௩௫. முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மககட
கிறையென்று வைக்கப் படும், அ

இ-ள். முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன்—தான் முறைசெய்து பிறா
நலியாமற காததையுஞ் செய்புமரசன், — மககடகு இறை என்று வைக்கப்

படும்—பிறப்பான் மகனேயாயினும், செயலான மக்கட்குக் கடவுளென்றுவே
று வைக்கப்படும். எ-று.

முறை அறநூலும் நீதிநூலுஞ் சொல்லும் நெறி. பிறனொறது மேற்சொ
ல்லியாரா. வேறுவைததல மக்களிற்பிரிதது உயாததுவைததல. (அ)

நடபுக. செவிகைப்பச சொறபொறுக்கும பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த தங்கு முலகு. சு

இ-ள. சொல செவி கைப்பய பொறுக்கும பண்பு உடை வேந்தன்—இடி
க்குநதுணையாயினா சொறகளைத் தனசெவி பொறுதாகவும் வினைவுநோக்கிப்
பொறுக்கும பண்புடைய அரசனது—கவிகைக்கீழ்த தங்கும உலகு—குடை
பிழறகணனே தங்கும உலகம். எ-று.

செவிகைப்பவெனறதற்கேறப் இடிக்குநதுணையென்பது வருவிகைப்பட்டது.
நாவினபுலத்தைச செவிமேலேற்றிக் கைப்பவென்றா. பண்புடைமை விசேட
வுணாவினத்தை, அறநீதிகளிற்றவருமையின், மணமுமுதந தானேயாளுமெ
ன்பதாம். (க)

நடசூ. கொடையளி செங்கோல குடியோமப னுன்கு
முடையானும் வேந்தாக கொளி. சு

இ-ள. கொடை—வேண்டிவாக்கரு வேண்டிவன் கொடுத்தலும்— அளி—
யாவாகருந தலையளி செயதலும்—செங்கோல— முறை செயதலும்—குடி
ஓம்பல—தளாநத குடிகளைப் பேணலுமாகிய— நான்கும் உடையான—இந்
நான்குசெயலையுமுடையவன் — வேந்தாகரு ஒளியாம்— வேந்தாகக்கெல்லாம்
விளக்காம். எ-று.

தலையளி முகமலாநதினியகூறல. செவவியகோலபோறலின், செங்கோலெ
ன்பப்பட்டது. குடியோமபவெனவெடுத்த துக் கூறினமையால், தளாச்சி பெற்றும்
அஃதாவது ஆறிலொன்றாய் பொருடனையம் வறுமை நீங்கியவழிக் கொள
ளல்வேண்டின அவவாறுகோடலும், இழத்தலவேண்டின இழத்தலுமாம் சா
திமுமுதும் விளக்கலின், விளக்கென்றா. ஒளி ஆகுபெயர். இவையையநதுபீட்
டானும் மாட்சியும் பயனும் உடனகூறப்பட்டன. (கஃ)

அஃதாவது அவ்வரசன தான கற்றறகுரிய நூல்களைக் கற்றல். அவையா வன அறநூலும், நீதிநூலும், யாணை, குதிரை, தோ, படைக்கலமென்றிவற்றி னுல்களும் முதலாயின. அரசன அறிவுடையனாய்க்கால தன்னுயிராகவேயன்றி மன்னுயிராகும் பயன்படுத்தலோகி, இஃதரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும், யாவாக்கும உறுதி பயத்தறசிறப்புடைமையிற் பொதுப்படக் கூறுகின்றாரா. மேல நூல்காமைகலவிபெனத தோற்றுவாய்செய்த மரட்சியை விரித்துக்கூறு கின்றமையின, இஃதிறைமாட்சியினபின் வைக்கப்பட்டது.

நகுக. கற்கக கசடறக கற்பவை கற்றபி
ளிற் க வதற்குத் தக. க .

சு 0 ம் அதி.— கல்வி.

ககள

இ-ள். கற்பவை கசடு அறக் கற்க—ஒருவன் கற்கப்படுதூல்களைப் பழுதறக் கற்க;—கற்றபின் அதற்குத் தக நிற்க—அவ்வனங்கற்றலால் அக்கல்விக்குத்தக அவை சொல்லுகின்ற நெறிககணனே நிற்க. எ-று.

கற்பவையென்றதனான, அறம்பொருளினபம் வீடெனலுமுறுதிப்பொருளு ணாததுவனவனதிப் பிற்பொருளுணாததுவன சினனாபலபிணிச் சிறற்றியின ாக்கு ஆகாவென்பது பெற்றும். கசடறக்கற்றலாவது விபரீதவையங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயிற்றல். நிறறலாவது இல வாழவுறிக் கருமமு முளாபடாப போகமுந் துவவாத—தருமமுந் தககா க கே செய" தலினும், துறந்துழித் தவததான மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலி னும், வழுவாமை. சிறப்புடை மகற்காயிற் கற்றலவேண்டுமென்பது உம, அவ னை கற்கப்படுதூல்களும், அவற்றைக் கற்குமாறும், கற்றதனை பயனும் இத் தைகூறப்பட்டன. (க)

நகுக. . எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவவிரண்டிய கண்ணென்ப வாழ முயிராககு. உ

இ-ள். எண் எனப் ஏனை எழுத்தது எனப் இவ்விரண்டும்—அநியாதார எண் ணென்று சொல்லுவனவும் மறறையெழுத்தென று சொல்லுவனவுமாசிய கலை களிரண்டனையும்—வாழும் உயிாக்குக் கண் எனப்—அநிந்தார சிறப்புடைய யிராகடகுக் கண்ணென்று சொல்லுவா. எ-று.

எண்ணென்பது கணிதம் அது கருவியுஞ் செய்கையுமென இருவகைப்படும்,

அவை ஏரமமுதலிய தூல்களுட்காணக. எழுத்தெனவே, அதனோடொற்று-
 மையுடைய சொல்லுமடங்குறது. இவ்விருநிறமும், அறமுதற்பொருள்களைக்
 காண்டறகு கருவியாகவின, கண்ணென்பபட்டன. அவை கருவியாதல “ஆதி
 முதலொழிய வல்லா தனவெண்ணி—நீதி வழுவா நிலைமையவான—மாதே
 —யறமார பொருளினபம வீடென நிவறநின—நிறமாமோ வெண்ணிறநதா
 ற செப்பு.” “எழுத்தறியத தீரு மிழிதகைமை தீராதான—மொழித்திறநதின்
 முட்டறுப்பா னுகு—மொழித்திறநதின் — முட்டறுதத நல்லோன முதலூற
 பொருளுணாரது—கட்டறுதது வீதி பெறும.” இவற்றானறிக. எனபவென்பவ
 றறுள, முன்னையவிரணம அஃறிணைப பனமைப்பெயா, பின்னது உயாதினை
 பனமைவினை. அறியாதார அறநதாரொன்பன வருவிககப்பட்டன. சிறப்புடை
 யுயிரொனாது மககருயிருளளம உணாவுமிகுதியுடையதனை. இதனா கறகப்படு
 தூலகடகு கருவியாவனவும அவற்றதின்றியமைபாமைபுங கூறப்பட்டன. (உ)

நகூந கண்ணுடைய றொன்பவா கறறோ முகத்திரண்டு
 புண்ணுடையா கலலா தவா. நகூ

இள். கண் உடையர் எனபவா கறறோ— கண்ணுடையொன்று உயாத்
 துச் சொல்லப்படுவாரா கறறவரோ, — கலலாதவா முகத்து இரண்டு புண்
 உடையா—மறறைக் கல்லாதவர் முகத்தினகண இரண்புண்ணுடையர், கண்
 ணிலா. எ-று.

* நாலடியார், அறிவுடைமை, — கருமமு முளபடாப போகமுந துவவா
 த்—தருமமுந தக்காரககே செய்யா—வொருநிலையே—முட்டினறி மூன்று
 முடியுமே லஃதென்ப—பட்டினம பெற கலம.

சூகூடி

சும அறிவு, கல்வி.

7. தேயுடையிட்டவற்றையுங தூலியுடையிட்டவற்றையுங் காணும் ஞானக்க
 ண்ணுடைமையிற கறறாக கண்ணுடையொன்றும், அஃதினறி நோய மு
 தலியவற்றற துன்பஞ்செய்யும் ஊனககண்ணையுடைமையிற கல்லாதவரைப
 புண்ணுடையொன்று கூறினா. மேறகண்ணனமையுணரநின்ற ஊனககண்
 ணின மெயமமை கூறியவாற்றான, பொருணூலகையுங் கருவிதூலகையுங் கற

ரூரதுயாவும் கலலாதாரதிழிவும் இதனறொருகுததிக் கூறப்பட்டன. (௩)

௩௩௪. உவப்பத தலைக்கூடி யுள்ளப பிரித
லனைததே புலவா தொழில். ச

இ-ள. உவப்பத தலைக்கூடி உள்ளப பிரிதல அனைததே—பாவையும அவரு
வகருமாறு தலைப்பெய்து இனி இவரை யாமெவ்வனங் கூடுதமென நினை
மாறு நீங்குதலாகிய அததனமைதது— புலவா தொழில்— கற்றநிந்தாரது
தொழில். எ-று.

தாம நலவழியொழுக்கல பிறாககுறுதிகூறலென்பன இரண்டிந தொழிலென
ஒன்றாய்—வருதலின, அததனமைததென்றா. அததனமை அப்பயனைததருத
ன்மை. நல்லொழுக்ககங்காண்டலானும், தமக்கு மதூரமுழுமதியுமாய் கூற
க்கள் நிகழுவெதிராவுகளின இன்பம பயதகலானும், கற்றாமாடரி எல்லாரும்
ன்புடையராவொன்பதாம். இதனற கற்றாரதுயாவு வகுத்துக்கூறப்பட்டது.

௩௩௫. உடையாரமு னிலலாரபோ லேககற்றறுங் கற்றார

கடையரே கலலா தவா.

(௫)

இ-ள. உடையாரமு னிலலாரபோல ஏககற்றறுங் கற்றார — பிறரை நிலை
முனியாது கற்றல் நனகுதலான, செல்வாரமுன நலகூறதாரநிறகுமாறுபோல்த
தாரும் ஆசிரியாரமுன ஏககற்றறுநினறுங்கற்றார தலையாரினா, —கலலாதவா க
டையரே—அநிலைக்குநாணிக்கலலாதவா எஞ்ஞானறுயிழிந்தாரோயாவா. எ-று.

உடையார இல்லாரொன்பன உலகவழக்கு. ஏககறுதல் ஆசையாரற்றமுதல,
கடையாரொன்றதனான அதனமறுதலைப்பெயா வருவிககப்பட்டது. பொய்யாய
மானாரோக்கி மெய்யாய கலவியிழந்தார பினனொருஞானறும அறிவுடையார
காமையின, கடையாரேயென்றா. இதனற கற்றாரதுயர்வுங் கலலாதாரதிழிவுங்
கூறப்பட்டன. (௫)

௩௩௬. தொடடனைத் தூறு மணறகேணி மாநதாகருக
கற்றனைத் தூறு மறிவு. ச

இ-ள. மணறகேணி தொடடனைத்த ஊறும—மணலினகடகேணி தோண
டியவளவிறகுக்கூறும, —மாநதாகரு அறிவு கற்றனைத்து ஊறும—அதுபோல
மக்கட்கறிவு கற்றவளவிறகுக்கூறும. எ-று.

நாண்டிக் கேணியென்றது அதனகணிகா. அளவிறகுக்கென்றது அதனளவு
ஞ்செல்லவென்றவாறு. சிறிது கற்றதுணையான் அமையாது மேனமேற கற்
றலவேணியென்பதாம். இஃது ஊழ மர்றுகொள்ளாவழியாகலின, மேலுண

மையறிவே மிகுமென்றதனோடு மலையாமையறிக.

(க)

நகூள. யாதானு நாடாமா ஊராமா லாராமா லென்னொருவன்
சாநதுணையுங் கலலாத வாறு. எ

சுட ம் அநி—கலவி.

கலவி

இ-ள். யாதானும் நாடாம ஊராம்—கறவனுக்குத் தன்னுடிக் தன்னுருமே யன்றி யாதானுமொருநாடும் நாடாம, யாதானுமொருரும் ஊராம்;—ஒருவன் சாநதுணையும் கலலாதவாறு என—இறுகனமாயின ஒருவன் தானிறக்கும். ளவுந் கலலாத கழிகினறது எனகருதி எ-று.

உயிரோடுசேறல்த சாநதுணையுமென்றா. பிறாநாடிகளும் ஊரகளுந் தம் போல உறறுப பொருட்கொடையும் பூசையும் உவரது செயதறகேதுவாகலி ற கலவிபோலச சிறந்தது பிறிதிலை, அதனையே எப்பொழுதுகு செய்கவெ ன்பதாம். (எ)

நகூஅ. ஒருமைக்கட டானகறற கலவி யொருவற
கெழுமையு மேமாப புடைத்து. அ

இ-ள். ஒருவறகு—ஒருவனுக்கு—தான ஒருமைக்கண் கறற கல்வி—தா னொருபிறப்பினகட்கறற கலவி—எழுமையும் ஏமாபபு உடைத்து —எழுபி றப்பினுஞ்செனறு உதவுதலையுடைத்து. எ-று.

வினைகள்போல உயிரினகட்கிடரறு அது புககுழிப புகுமாகலின, எழுமை யுமேமாப்புடைத்தென்றா. எழுமை மேலேகூறப்பட்டது. உதவுதலநனெறிக கணுயத்தல. (அ)

நகூகூ. தாயின் புறவ துலதின் புறக்கண்டு
காமுறுவா கறறறிக தாா. கூ

இ-ள். தாம் இனபுறவது உலகு இனபுறக கண்டு—தாயினபுறதறகு ஏது வாகிய கலவிக்கு உலகமிடபுறதலால் அசசிறப்பு நோகநி—கறறறிகதாா கா முறுவா—கறறறிகதாா பின்னம் அநனையே விருமபுவா. எ-று.

தாயினபுறதலாவது நிகழவினகட்கொற்றொருளகளின சுவைதுகாவானும், புகழ் பொருள பூசை பெறுதலானும், எதிரினகண அறம் வீடு பயத்தலானும், அதனான இடையறாதவினப்பெயறுதல. உலகினபுறதலாவது இமயிக்கா

ரோடு' தலைப்பெய்து அறியாதனவெல்லாம் அறியப்பெற்றேமெனதும், யாண்டு பலவாக நரையிலமாயினெமெனறுமுவததல. செலவமாயின், ஈட்டல காத்தல் இழத்தலென்றிவற்றறுதலுமுதலும் பலனாயும் பகையாககலுமுடைத்தென அறிந்த அதனைக காமுறமுமயிற கற்றறிந்தானெனதும், கருமயிறற்குக் கூலிபோலத தாயினபுறுதற்கு உலகின்புறுதல பிறவாற்றானினமையின் அதனையே காமுறுவனெனறுகூறினார். (க)

சு00. கேடில விழுசசெலவந கலவி யொருவற்கு
மாடலல மறறை யவை. க0

இ-ள. ஒருவற்குக் கேடு இல விழுசசெலவந கலவி— ஒருவனுக்கு அழிவிலலாத சீரியசெலவமாவது கலவி,—மறறையவை மாடு அல்ல—அஃதொழிந்த மணியும் பொன்னுமுதலாயின செலவமல்ல. எ-று.

அழிவினமையாவது தாயத்தார், களவா, வலியர், அரசொன்றிவராற கொள்ளப்படாமையும், வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்தழிக குறையாமையுமாம். சீர்மை தக்கார்கண்ணே நின்றல். மணி பொன முதலியவற்றிற்கு இவ்விரண்டுமியன்மையின், அவற்றை மாடலலவென்றார். இவ்வையநதுபாட்டானும் கல்வியத சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

சு00- சுக ம் அது. — கல்லாமை.

சுக ம் அது. — கல்லாமை.

அஃதாவது கற்றலைசெய்யாமை, என்றது அதனினையவிழிப்பின. கலவிச சிறப்பு மேல விசுமுகத்தாற் கூறியதுணையான முற்றுப்பெறாமெனோக்கி, எந்நாமறைமுகத்தானாக கூறுகின்றதாகலின், இது கலவியினபின் வைக்கப்பட்டது.

சு00. அரங்கினி வடடாடி யறறே நிரமபிய
நூலினறிக கோடடி கொளல. க

இ-ள. அரங்கு இனி வடடி ஆடியறறு—அரங்கினியிழையாது வடடாடினறபோலும்—நிரமபிய நூல இனறிக கோடடி கொளல—சான்றமபுதற்கேது வாகிய நூலகளைககல்லாது ஒருவன அவையினகெனறனைசசொல்லுதல. எ-று.

அரங்கு வகுத்ததானம். வடடாடல உண்டையுருடல. இவை “கடடனை யனன வடடரங் கிழைத்துக்—கல்லாச சிறுஅா ரெல்லவட டாடும” எனபதனானறிக. நிரமபுதல அறியவேண்டிவனவெல்லாமறிதல. கோடடியென்பது ஈண்

டாகுபெயர், புலலா வெழுததிற் பொருளில் வறுங்கோட்டி* எனபுழிப்போல.
சொல்லும்பொருளும் தெறிப்படாவென்பதாம். (க)

சு0உ. கல்லாதான் சொறகா முறுதன முலையிரண்டு
யிலலாதாள் பெண்காமுற றறறு. ௨

இ-ள். கல்லாதான் சொற காமுறுதல—கல்வியிலலாதானொருவன் அவை
யின்கண்ணேறுசொல்லுதலை அவாவுதல—முலையிரண்டும் இல்லாதாள் பெண
காமுறறறு—இயல்பாகவே முலையிரண்டும்யிலலாதாளொருத்தி பெணமையை
அவாவினறபோலும். எ-று.

இளைததெனவறிந்த சினைபாகலின், தொகையொடு முறறுமமை கொடுத்தா
ரா சிந்தியிலலாதாளென்பதாம். அவாவிடவழிக் கடைபோகாது, போகினும்
நகை வினைக்குமென்பதாயிற்று. (உ)

சு0௩. கல்லா தவரு நனிநலலா கறறாமுற
சொல்லா திருக்கப பெறின. ௩

இ-ள். கல்லாதவரும் நனி நலலா — கல்லாதாரும் மிக நலலராவர்,—கற
றாமுன சொல்லாது இருக்கபபெறின — நாமே தமமையறிந்த கறறரவை
யினகண ஒன்றனையுஞ்சொல்லாதிருத்தல கூடுமாயின. எ-று.

உமமை இழிவுசிறப்புமமை. தமமைத் தாமறியாமையின் அது கூடாதென
பார் பெறினென்றும், கூடின ஆண்பித் தமமை வெளிப்படுத்தாமையானும்,
பின் கலவியைவிரும்புவராகலானும் நனிநலலொன்றாகுகறினா. இவைமுன்று
பாட்டானாகலலாதா அவைககடசொல்லுநறகுரியானமை கூறப்பட்டது. (௩)

சு0௪. கல்லாதா டொட்பங் கழியநன் றுயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார ச

* நாலடியார — மேனமக்கள், — புலலா வெழுததிற் பொருளில் வறுங்
கோட்டி— கல்லா வொருவ னுரைப்பவுங் கண்ணோடி— நல்லார வஞ்சகிபுங்
கேட்போ மறறவன்—பல்லாரு னுணல் பரிந்த.

சுக ம் அதி.— கல்லாமை.

௧௨௧

இ-ள். கல்லாதான் ஒட்பம் கழிய நனறயினும்—கல்லாதவன்தொன்மை

ஒரோவழி மிக நன்றாயிருப்பினும்;— அறிவுடையா கொள்ளா—அறிவுடையார் அதனையொணமையாகக் கொள்ளா. எ-று.

ஒணமை அறிவுடைமை. அது நன்றாகது, ஆயிரறியினும் கீர்மேலெழுத்துப் போல்வதோர் விழுககாடாகலின, நிலைபெற்ற நூலறிவுடையா அதனை மதியாொன்பதாம். (ச)

ச0டு. கல்லா வொருவன் தகைமை தலைப்பெய்து சொல்லாடச சோவு படும. டு

இ-ள். கல்லா ஒருவன் தகைமை—நூலகளைக் கல்லாதவொருவன் யானறிவுடையெனனத தனை மதிக்கு மதிப்பு — தலைப்பெய்து சொல்லாடச் சோவுபடும—அவற்றைக் கற்றவன் கண்டு உரையாடக் கெடும எ-று.

கற்றவனென்பது வருவிககப்பட்டது. யாதானுமோவாராததைசொல்லுநதுணையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வருப்பநிதலின, அழிநதுவிதிமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கல்லாதாரதியறகையறிவினகுற்றங் கூறப்பட்டது.

ச0சு. உள்ளொன்னு மாதநிரைய ரல்லாற பயவாக களரணையா கல்லா தவா. சு

இ-ள். கல்லாதவா— கல்லாதவா— 'உளா எனனும் மாத்திரையார் அல்லா—காணப்படுதலான இலரல்லா உள்ளென்று சிலாசொல்லுமளவினராதலனறி—பயவாக களா அணையா—தமககுமூபிராககும பயன்படாமையால் விளையாத களாநிலத்தோடொப்பா. எ-று.

களா தானும் பேணறபாடழிநது உயிராககும உணவு முதலிய உதவாததுபோலத தாமும் நன்குமதிக்கறபாடழிநது பிறாககும அறிவு முதலிய உதவாரொன்பதாம். இதனை கல்லாதாரது பயன்படாமை கூறப்பட்டது. (சு)

ச0எ. நூண்மா ணுழைபுல மிலலா நெழினல மண்மாண் புண்பாவை யறறு. எ

இ-ள். நூண் மாண நுழை புலம் இல்லான எழில நலம்—நூண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பலநூல்களினுஞ்சென்ற அறிவு இலாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும— மண் மாண புண்பாவையறறு— சுதையான மாட்சிமைப்படப் புண்பாத பாவையுடைய எழுச்சியும் அழகுமபோலும். எ-று.

அறிவிறகு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிறகாண்டலும் மறவாரமையும் முதலாயின. பாவை ஆகுபெயா. "உருவின மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலுமரித" ஆகலான எழினலங்களும ஓரபயனெயெனினும், நூலறிவிலவழிசிறப்பிலவென்பதாம். இதனை அவா வடிவழகாற பயனினமை கூறப்பட்டது. (எ)

* சீவகசிரதாமணி, முத்தியிலம்பகம், பெறுதற்கருமை, சு0.—கருவி மா மறைகளைபெயல பொழிந்தென வழிநா—எருவிபோற்றொடாந தருதன வரு ம்பினி யழலுட்—கருவிற் காய்ததிய கட்டளைப படிமையிற பிழையா—வுரு வின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிதே.

கக

சஉஉ

சஉ ம் அதி.— கேள்வி.

இ-ள். நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னுது—கற்றார்மாட்டுநின்ற வறு மையினுமினனது— கலலார்கண் பட்ட திரு—கலலாதாரமாட்டுநின்ற செல வம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்கை விகரரததாற்றொககது. ததநிலையினனி மாநிநிறறலால தாயிடுக்கட்படுத்தலும உலகிறகுத துன்பருசெய்தலும இரண்டறகுமொககுமா யினும், திருக கலலார்க்கெடுகக, வறுமை நல்லார்க கெடாது நிறறலான, வறுமையினுநதிருவினனனெனரா. இதனால் அவா திருவின குறறற கூறபப ட்டது. (அ)

ச0க. மேற்பிறநதா ராயினுங் கலலாதார் கீழ்ப்பிறநதுங்
கறறா ரனைத்திலா பாடு. கூ

இ-ள். கலலாதா மேற்பிறநதா ஆயினும்— கலலாதா உயாநதசாநிககட பிறநதாராயினும்—கீழ்ப்பிறநதும் கறறா அனைத்துப பாடு இலா—தாழ்நதசா நிககட்பிறநதுவைத தங் கறறாது பெருமையளவிறறய பெருமையிலா. எ-று. உடலோடொழியுரு சாதியுயாசசியினும் உயிரோடு செல்லுங் கலவியுயாசசி சிறப்புடைத்தென்பதாம். இதனால் அவாசாதியுயாசசியாற பயனினமை கூறப பட்டது. (க)

சக0. விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர். சு0

இ-ள். விலங்கொடு மக்கள் அனையா—விலங்கோடு நோக்க மக்கள் எத்து னைநனைமையுடையா அத்துனைத்தீமையுடையா— இலங்கு நூல் கறறாரோடு அனையவா— விளங்கியநூலைக் கறறாரோடு நோக்கக் கலலாதவா. எ-று.

இலங்கு நூலென்பது சாசிப்பெயா. விளங்குதல மெம்படுத்தல். விலங்கின

மககடகேற்றமாய உணர்வுமிகுந் காண்பபிவது கற்றாகணனையாகலின, கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்தபிறப்பினரல்லொன்பதாம். மயக்கநிரலிற்றை. இத்த ளுல அவர் மககட்பிறப்பாற படனெபசாமை கூறப்பட்டது. (க0)

சஉ ம அதி.—கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கப்படு தூறப்பொருள்களைக் கற்றநிரதாரா கூறக்கேட்டல். கற்றவழி அதனினுயவறிவை வலியுறுத்தலானும், கல்லாதவழியும் அதனையுண டாகருதலானும், இது கல்வி கல்லாமைகளினபின் வைக்கப்பட்டது.

சகக. செலவததுட செலவஞ செவிசசெலவ மசசெலவஞ செலவதது ளெல்லாந தலை. க

இ-ள. செலவததுடசெலவம் செவிசசெலவம் — ஒருவறகுச சிறப்புடைய செலவமாவது செவியானவருஞ்செலவம்,—அசசெலவம் செலவததுள எல் லாம் தலை—அசசெலவம் பிறசெலவங்களுெல்லாவற்றினுந் தலையாகலான. எ-று.

செவியானவருஞ்செலவம் கேள்வியான எல்லாப்பொருளையுமறிதல், பிறசெ ல்வகங்கள் பொருளான வருவன. அவை நிலையாவாகலானும், துன்பவினை வாகலானும், இது தலையாயிற்று. அவற்றையொழிதது இதனையே செய்கவெ ண்பது குறிப்பெச்சம். (க)

சஉ ம் அதி.— கேள்வி.

கஉக

சகஉ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிந்தி வயிற்றுக்கு மீயப் படும. உ

இ-ள. செவிககு உணவு இல்லாதபோழ்து—செவிக்குணவாசிப கேள்வியில் லாதபொழுது—வயிற்றுக்கும சிந்தி ஈயப்படும—வயிற்றுக்கு சிந்திணவு இடப்படும. எ-று.

சுவைமிகுதியும் பிறப்பததலுமுடைய கேள்வியுள்ளபொழுது வெறுக்கப்ப டிதலான இல்லாதபோழ்தென்றும், பெரிதாயவழித் தேற்றதுன்பமேயன்றி நோயும் காமமும் பெருகுதலாற சிந்திதென்றும், அதுதானும் பின்விருந்து கே ட்டறப்பொருட்டாகலான ஈயப்படுமென்றும் கூறினார். ஈதல் வயிற்றழிவு தோன்ற நின்றது. இவையிரண்டு பாட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்ப ட்டது. (உ)

சகக. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
 னுனரூரோ டொப்பா நிலத்து. ௩

இ-ள. செவியுணவிற் கேள்வி உடையா—செவியுணவாகிய கேள்வியினை யு
 டையா,—நிலத்து அவியுணவின ஆனரூரோடு ஒப்பா—நிலத்தின்கண்ணரா
 யினும், அவியுணவினையுடைய தேவரோடொப்பா. எ-று.

செவியுணவு செவியானுண்ணுமுணவு, அலவழிககணவரத இன்சாரியையது
 னகரம் வலிரது நின்றது. அவியாகியவுணவு தேவாக்கு வேளவிதழீயிறகொடு
 ப்பன. அறிவானிறைநதமையான ஆனரூரெனதும், துன்பமறியாமையாற நே
 வரோடொப்பொனதுங கூறினா. இதனால் அதனையுடையாரது விறப்புகூற
 பபட்டது. (௩)

சகச. கற்றில னாயினுங் கேடக வஃதொருவற்
 கொறகததி னூற்றூந துணை. ௪

இ-ள். கற்றிலன அயினும் கேட்க—உறுதி நூலகளைத் தான கற்றிலனயினும்,
 அவற்றின பொருளகளைக கற்றறிரதார சொல்லக கேட்க,—அஃது ஒருவறகு
 ஓறகத்தின ஊற்றும் துணை — அக்கேள்வி ஒருவறுககுத் தளாச்சிவரதுழிப
 பறறுக்கோடாரதுணையாகலான. எ-று.

உம்மை கறகவேண்டுமென்பது பட நின்றது. தளாச்சி வறுமையானுதல
 அறிவினமையானுதல இடிககடபட்டுழி மனாதளாதல. அதனைக கேள்வியின
 ய அறிவு நீகருமாகலின, ஊற்றூநதுணையெனரா. ஊனறெனனுமாகுபெயரின
 னகரம் திரிரது நின்றது. (௪)

சகடு. இழுகக லுடையுழி யூற்றுககோ லறநே
 யொழுகக முடையாவாயச சொல. ௫

இ-ள. இழுக்கல உடை உழி ஊற்றுககோல அறது—வழுக்குதலையுடைய
 சேற்றுநிலத்த இயங்குவாக்ககு ஊனறுகோலபோலுதவும்—ஒழுக்கம உடை
 யா வாயசசொல — காவறசாகாடுகைப்பாக்கு ஒழுக்கமுடையா வாயிற்
 சொறகன. எ-று.

அவாயநிலையான வரத உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது.
 ஊற்றுகியகோலபோலுதவுதல தளாரதுழி அதனை நீகருதல. கல்வியுடையரோ

ஹம் ஒருக்கயில்லாதா அறிவிலராகலின், அவர்வாய்ச்சொற் கேட்கப்படாதெ
 ன்பது தோன்ற ஒருக்கமுடையார்வாய்ச்சொல்லென்றார். வாயென்பது தீச
 சொலறிமையாகிய சிறப்புணர நின்றது. அவற்றைக் கேட்கவென்பது குறிப
 பெச்சம். (இ)

சகக. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு

* மான்ற பெருமை தரும். க

இ-ள். எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க—ஒருவன சிறிதாயினும் உறுதிப்பொ
 ருள்களைக் கேட்க,—அனைத்தானும் ஆனற பெருமை தரும்—அக்கேள்வி அத்
 துணையாயினும் நிறைந்த பெருமையைத் தரும் ஆகலான. எ-று.

எனைத்து அனைத்து எனபன கேட்கும்பொருளமேலும் காலத்தின்மேலும்
 நின்றன. அக்கேள்வி மறைத்ததுளிபோல வந்தினடி எல்லாவறிவுகையுமுள
 வாக்கலின், சிறிதெனறிகழறகவென்பதாம். (க);

சகக. பிழைத்துணாரதம பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணார்
 தீண்டிய கேள்வி யவா. எ

இ-ள். பிழைத்து உணாரதம பேதைமை சொல்லா — பிறழவுணாரதவ
 ழியும், தமக்குப் பேதைமை பயக்குஞ் சொற்களைச் சொல்லா—இழைத்து
 உணாரது ாண்டிய கேள்வியவா—பொருள்களைத் தாழும் துணணிதாகவாரா
 யந்தறிந்து அதன்மேலும் ாண்டிய கேள்வியினையுடையா. எ-று.

பிழைப்பவென்பது திரிந்துநின்றது. பேதைமை ஆகுபெயர். ாணிதல் பல
 வாற்றின் வந்து நிறைதல். பொருள்களின் மெய்மையைத் தாழ்மறிந்து
 அறிந்தாரோடொப்பிப்பதுஞ்செய்தார தாமதகுணத்தான மயங்கினராயினும்,
 அவ்வாறல்லது சொல்லாரொன்பதாம். இவைரானகுபாட்டானுங் கேட்டாக
 கு வருநனமை கூறப்பட்டது. (எ)

சகஅ. கேட்பினுங் கேளாத தகையவே கேள்வியாற

ரேடகப் படாத செவி அ

இ-ள். கேட்பினும் கேளாத தகையவே— தமபுலமாய ஓசைமாதிரிததைக்
 கேட்குமாயினுஞ் செவிடாந தனமையவேயாம் — கேள்வியால் தோட்கப்ப
 டாத செவி— கேள்வியாறதுளைக்கப்படாத செவிகள். எ-று.

ஏகாரம் தேற்றத்தின்கணவந்தது. ஓசைமாதிரித்தான உறுதியெய்தாமை
 யிற கேளாததகையவென்றும், மனத்தின்கண ஞாற்பொருள துழைதற்கு வழி

யாககலிற் கேளவியைக் கருவியாககியுங் கூறினா. பழையதுனை துனையனறெ
னபதாம் (அ)

சகசு. நுண்ணகிய கேள்விய ரல்லார வணங்கிய
வாயின ராத லரிது. கூ

இ-ள். நுணங்கிய கேள்விபா அல்லார்—துண்ணிதாங்கிய கேளவியுடையரல
லாதார— வணங்கிய வாயினா ஆதல அரிது— பணிநத மொழியினையுடைய
ராதல் கூடாது. எ-று.

கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது துண்மை கேள்விமே லேற்றப்பட்டது.
வாய ஆகுபெயா. பணிநதமொழி பணிவையபுலப்படுத்திய மொழி. கேளாதார
சக ம் அதி.— அறிவுடைமை. கூஉடு

உணாவின்மையாற நம்மைவியநது கூறுவனபதாம். அல்லாலென்பது உம்
பாடம். (க)

சஉ0. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாகக
ளவியினும் வாழினு மென். கூ0

இ-ள். செவியிற் சுவை உணரா வாய உணாவின் மாககள்— செவியானாக
ரப்படுசுவைகளையுணராத வாயுணாவியையுடைய மாநதா— அவியினும் வா
ழினும் என— சாவினும் வாழினும் உலகிற்கு வருவதென்கை! எ-று.

செவியானாகரப்படுசுவைகளாவன சொறசுவையும், பொருட்சுவையும்;
அவறதுட்சொறசுவை குணம், அலககாரமென இருவகைதது. பொருட்சுவை
காமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, சாநத
மென ஒன்பதுவகைதது. அவையெல்லாம் ராண்கிராபிற் பெருகும. வாயுணா
வென்பது இடைப்பதங்கடொகருகின்ற மூன்றாமவேறதுமைததொகை: அது
வாயானாகரப்படுசுவைகளையுணரும் உணாவெனவிரியும். அவை கைப்பு, கா
ழப்பு, புளிப்பு, உவாப்பு, துவாப்பு, தித்திப்பென ஆறும். செததாலிழப்பதும்
வாழநதாற பெறுவதுமின்மையின், இரண்கிராக்குமென்பதாம். வாயுணவி
னெனறுபாடமோ துவாருமுளா. இவைமூன்றுபாட்டானுகேளாதவழிப்படுங்
குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

சக ம் அதி.— அறிவுடைமை.

அஃதாவது கலவி கேளவிகளினாய அறிவோடு உண்மையறிவுடையனா
தல. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஉக. அறிவுற்றங் காக்குங் கருவி செறுவாக்கு

முள்ளழிக்க லாகா வரண.

க

இ-ள். அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி — அரசாக்கு அறிவேன்பது இறுதி வாராமற்காக்குங்கருவியாம், — செறுவாக்கு அழிக்கலாகா உள்ளரணும்— அதுவேயுமன்றிப் பகைவாக்கு அழிக்கலாகாத உள்ளரணுமாம். ௭-று.

காததல் முன்னறிந்து பரிகரித்தல். உள்ளரண உள்ளாயவரண, உளபுக்க முிக்கலாகா அரணெனதுமாம். இதனால் அறிவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சஉஉ. சென்ற விடததாற செலவிடா தீதொரீஇ

நனறின்பா லுயப்ப தறிவு.

உ

இ-ள். சென்ற இடத்தால் செல விடா— மனத்தை அது சென்ற புலத்தின்கடசெல்ல விடாது— தீது ஓரீஇ நனறின்பால் உயப்பது அறிவு— அப்புலத்தின் நனமை தீமைகளை யாராய்ந்து தீயதனினீக்கி நல்லதன்கடசெலுத்தவது அறிவு. ௭-று.

வினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றமென்ப புலம் ஐந்தாயினும், ஒருகாலத்து ஒன்றின்கணல்லது செல்லாமையின், இடத்தாலென்றா. விடாதென்பது கடைகருறைநது நின்றது. குதினையை நிலமறிந்துசெலுத்தும் வாதுவன்போல வேறுக்கி மனத்தீப புலமறிந்துசெலுத்தவது அறிவேன்றார், அஃது உயிர்க்குணமாகலின். (உ)

கஉக

சக ம் அறி.— அறிவுடைமை.

சஉக. எப்பொருள் யாயார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்

மெயப்பொருள காண்ப தறிவு.

கஉ

இ-ள். எப்பொருள் யா யாவாய்க் கேட்பினும்— யாதொருபொருளையா வர் யாவா சொல்லக்கேட்பினும், — அப்பொருள மெயப்பொருள காண்பது அறிவு— அப்பொருளின் மெய்யாய பயனைக் காணவல்லது அறிவு. ௭-று.

குணங்கணமுனதும் மாறி மாறி வருதல் யாவாக்குமுணமையின், உயாத பொருள இழிந்தாராவாயினும், இழிந்தபொருள உயாதாராவாயினும், உறுதிப் பொருள பகைவாவாயினும், கெடுபொருள நடாராவாயினும் ஒரோவழிக் கேட்கப்படுதலான, எப்பொருள யாயாவாய்க்கேட்பினுமென்றா. அதிகுப பனமைபற்றிவந்தது. வாயென்பது அவா அப்பொருளின்கடயிலாமையுண

ரத்தநீனறது. மெய்யாதல நிலைபெறுதல. சொல்வாரதியலபு நோக்காது அப பொருளினபயனோக்கிக் கொளளுதல ஒழிதல செய்வதறிவென்பதாம். (௩)

சஉச. எண்பொருள வாகச செலச்சொல்லித தானபிராவாய
துண்பொருள காணப தறிவு. ச

இ-ள். தான எண்பொருளவாகச செலச சொல்லி—தான சொல்லுஞ்சொ
றகளை அரியபொருளவாயினும் கேட்பாக்கு எளிய பொருளவாமாறு மனந
கொளச சொல்லி—பிராவாய துண்பொருள காணபது அறிவு—பிராவாயக்
கேட்குஞ்சொறகளின துணணியபொருள காணவிராயினும் அதனைக் காண
வல்லது அறிவு. எ-று.

உடையவனொழிவ அறிவினமேலேற்றப்பட்டது. சொல்லுவன வழுவின
றி இனிது விளங்கு- சொல்லுகவென்பார சொனமேலவைத்தும், கேட்பன
வழுவினும் இனிதுவிளங்காவாயினும் பயனைக் கொண்டொழிகவென்பார பொ
ருணமேலவைத்ததுகூறினார். (ச)

சஉரு. உலகந தழீஇய தொடப மலாதலுங்
கூம்பலு மிலல தறிவு. ரு

இ-ள். உலகந தழீஇயது ஒப்பம்—உலகத்தை நட்பாக்குவது ஒருவனுக்கு
ஒப்பமாம்,—மலாதலும் கூம்பலும் இல்லது அறிவு—அநநடின்னகண முன
மலாதலும் பின் கூம்புதலுமின்றி ஒருநிலையனாவது அறிவாம். எ-று.

தழீஇயது இல்லதென்பன அவ்வத்தொழினமேனின்றன. உலகமென்பது
ஈண்டியாதோரை. அவரோடு கயப்பூப்போல வேறுபடாது கோட்டுப்பூப்
போல ஒருநிலையே நட்பாயினுள எல்லாவினபமுமெய்துமாகலின, அதனை அறி
வென்றார்.* காரியங்கள காரணங்களாக உபசரிககப்பட்டன. இதனைச் செல
வத்தினமலாதலும் நலகுரவிறகூம்பலுமில்லதெனது உரைப்பாருமுளர். (ரு)

சஉக. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. கூ

* நாலடியார், நட்பாராய்தல, —கோட்டுப்பூப் போல மலாததுபிற கூம்பா
து— வேட்டதே வேட்டதா நட்பாடசி— தோட்ட—கயப்பூப்போன் முன்ம
லாதது பிறகூம்பு வாரா— நயப்பாரு நட்பாரு மில.

இ-ள். உலகம் எவ்வது உறைவது — உலகம் யாதொருவாற்றற்றொழுவுவதாயிற்று, — உலகத்தோடு அவ்வது உறைவது அறிவு—அவ்வுலகத்தோடு மேவித் தானும் அவ்வாற்றற்றொழுவுவது அரசுநூக்கறிவு. எ-று.

உலகத்தையெல்லாம் யானியமித்தலான எனனை நியம்பாரிலையெனக்கூறுதித் தானின்ததவாமே ஒழுக்கி பாவமும் பழியுமாமகலான, அவ்வாற்றொழுவுதல அறிவன்றென விலககியவாறாயிற்று. இவையைநதபாட்டானும் அதுனதிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (சு)

சஉஎ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவா. எ

இ-ள். அறிவுடையா ஆவது அறிவா—அறிவுடையராவா வரககடவதனை முன்னறியவல்லாரா, — அறிவிலா அஃது அறிகலலாதவா — அறிவிலராவா அதனை முன்னறியமாட்டாதார. எ-று.

முன்னறிதல முன்னையெண்ணியறிதல. அஃதறிகலலாமையாவது வந்தாலறிதல். இனி ஆவதறிவாரொன்பதற்குத் தமககு நனமையறிவாரொன்றுரைப்பாருமுனா. (எ)

சஉஅ. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார தொழில். அ

இ-ள். அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை—அஞ்சப்படுவதனை அஞ்சாமை பேதைமையாம், — அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார தொழில்—அவ்வஞ்சப்படுவதனை அஞ்சுதல் அறிவாரதொழிலாம். எ-று

பாவமும் பழியுந கேடும் முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும், சாதி பற்றி அஞ்சுவதெனரா. அஞ்சாமை எண்ணுதுசெயதுநிறதல. அஞ்சுதல் எண்ணித் தவிரதல. அது காரியமனறென்று இகழ்ப்படாதென்பார அறிவாரதொழிலெனரா. அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச சொல்லப்பட்டமையின, ராண்டஞ்சவேணுமியிடங்கூறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனையுடையாரதிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (அ)

சஉசு. எதிரதாக காககு மறிவினார்க கிலலை
யகிர வருவதோர நோய. சு

இ-ள். எதிரதாக காகரும் அறிவினார்ககு—வரககடவதாகியவதனை முன்னறிநது காககவல்ல அறிவினையுடையார்ககு — அகிர வருவது ஓர் நோய இல

லை—அவா நடுங்க வருவதொருதுன்பமுமில்லை. எ-று.

நோயென வருகின்றமையின், வாளா எதிர்தாவென்றா. இதனா காக்கலாங்காலம் உணராதப்பட்டது. காத்தல அதன்காரணத்தை விலக்குதல். அவர்க்குத் துன்பமினமை இதனாகுறப்பட்டது. (க)

சுந.0. அறிவுடையா லல்லா முடையா, ரறிவிலா
ரொன்னுடைய ரோனு மிலர். க0

இ-ள். அறிவுடையா எல்லாம் உடையார்—அறிவுடையார் பிறிதொன்று மிலராயினும் எல்லாமுடையராவர்,—அறிவிலா என உடையாரோனும் இலர்—அறிவிலாதார் எல்லாமுடையராயினும் ஒன்றுமிலராவர். எ-று.

சுந.1 சச ம் அதி.— குற்றங்கடிதல்.

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாறபடைக்கவுங் காக்கவுமபடுதலின் அஃதுடையாரா எல்லாமுடையொன்றும், அவையெல்லாம் முன்னேயமைநது கிடப்பினும் அழியாமற காத்தறகுர தெய்வத்தானழிநதுழிப படைத்தறகுற கருவியுடையரனமையின் அஃதிலலாதாகா எனதுடையாரோனுமில்லொன்றுங் கூறினார். எனனுமென்புழி உமமை விகாரததாறரெககது. இதனான அவரதுடைமையும் வீணயாரதினமையும் கூறப்பட்டன. (க0)

சச ம அதி.— குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம், வெகுளி, கடுமபறதுள்ளம், மானம், உவகை, மதமெனப்பட்ட குற்றங்களாறியும் அரசன தனகணிகழாமற கடிதல். இவறறை வடதுலார பகைவாக்கமென்ப. இவை குற்றமெனறறிதலும் கடிதலும் அறிவுடையாக்கலது கூடாமையின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

சுந.க. செருககுளு சினமுளு சிறுமையு மிலலார
பெருககம் பெருமித நீாதது. க

இ-ள். செருககும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார பெருககம்—மதமும் வெகுளியுற காமமுமாகிய குற்றங்களிலலாதவரசரது செலவம்—பெருமித நீாத்து—மேம்பாட்டுநீாமையினையுடைதது. எ-று.

மதம் செலவக்களிப்பு. சிறியோசெயலாகலின், அளவிற்றநகாமளு சிறுமையென்பப்பட்டது. இவை நீகியலலென செயவித்தலான, இவறறைக கடிநதாரசெ

ல்வம நலவழிப்பாடும நிலைபேறுமுடைமையின, மதிப்புடைத்தென்பதாம். மிகுதிபற்றி இவை முறகூறப்பட்டன. (க)

சகஉ. இவறலு மாண்பிறந்த மாணமு மாணு
வுவகையு மேத மிறைக்கு. உ

இ-ள். இவறலும் — வேண்டிமவழிப பொருள்கொடாமையும் — மாண்பு இறந்த மாணமும—நனமையினீங்கிய மாணமும—மாணு உவகையும்— அளவிறந்தவுவகையும்— இறைக்கு ஏதம்— அரசனுகுக்கு குறறம். எ-று.

மாட்சியான மாணத்தினீக்குதற்கு மாண்பிறந்த மாணமென்றார்; அஃதாவது அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தமமுன்னோர் தந்தை தாயென்றிவரை வணங்காமையும், முடிக்கப்படாதாயினும் கருகியது முடித்தேவிடுதலும் முதலாயின. அளவிறந்தவுவகையாவது கழிக்கண்ணோட்டம். பிறருகினை நேகாமங்கழிக்கண்ணோட்ட மென்றிவறறையறந்தருதிகிரிக்கு வழியடையாகுந்தீதென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குறறங்களாவன இவையென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

சகக. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாங்
கொள்வா பழிநாணு வார. ஈ

இ-ள். பழி நாணுவார் — பழியையஞ்சுவார்,—தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாங் கொள்வா—தங்கட்டினையளவாங் குற்றம் வந்ததாயினும் அதனை அவ்வளவாகவனழிப பனைவினளவாகக் கொள்வார். எ-று.

சச ம் அகி.— குற்றங்கடிதல். ௧௨௧

குறறம் சாசிப்பெயர், தமக்கேலாமைவிற சிறிதென்று பொருள் பெரிதாகக் கொண்டு வருந்திப் பின் அது வாராமற் காப்பொன்பதாம். (ஈ)

சகச. குறறமே காகக பொருளாகக் குறறமே
யறறந் தருஉம பகை. ச

இ-ள். அறறம் தருஉம் பகை குறறமே—தனக்கிறுதி பயக்கும் பகை குறறமே— குறறமே பொருளாகக் காகக — ஆகலான, அக்குறறம் தனகணவாராமையே பயனாகக் கொண்டு காககவேண்டும். எ-று.

இவைபற்றியல்லது பகைவா அறறந்தாராமையின் இவையே பகையாவன வெண்ணும் வடநூலார் மதம் பற்றிக் குறறமேயறறந்தருஉம பகையெனலும், இவறறத்தினமையே குணங்களதுணைமபாகக்கொண்டென்பார் பொருளாக

வெண்துங் கூறினா, குற்றமேகாக்கவென்பது “அருமபண்பினா நீமைகாக்க” எனபதுபோல நின்றது. (ச)

சகடு. வ்ருமுன்னாக காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர் வைத்தாறு போலக கெடும். (டு)

இ. எ. வ்ருமுன்னாக காவாதான் வாழ்க்கை—குற்றம் வரகடவதானின்ற முற்காலத்திலே அதனைக் காவாத அரசன் வாழ்க்கை—எரிமுன்னர் வைத்து போலக கெடும்—அது வந்தால் எரிமுகத்தானின்ற வைக்குவைபோல அழிந்துவிடும். எ-று.

குற்றமென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. முன்னொன்றதனீற்றது பருதிப் பொருளவிஞ்சி, வ்ருமென்னும்பெய்சொசம முன்னொன்றுங்காலடபெய்கொண்டது, அதனை காக்கலாய் காலம் பெறப்பட்டது. குற்றஞ்சிறிதாயினும் அதனை பெரியசெல்வம் அழிந்தேயிடுமென்பது உவமையாற பெறும். (டு)

சகசு. தன் குற்ற நீக்கிப் பிறாகுற்றங் காண்கிறபி னெனகுற்ற மாரு மிறைக்கு. சு

இ-எ. தன் குற்றம் நீக்கிப் பிறா குற்றம் காண்கிறபின்—முன்னர்த் தனக்குற்றத்தைக் கண்டு கடிந்து பின்னாப் பிறாகுற்றங் காணவல்லனாயின,—இறைக்கு ஆகும் குற்றம் என—அரசனுக்கு ஆக்ககடவ குற்றம் யாது. எ-று.

அரசனுக்குத் தனக்குற்றங்கடியாவழியே பிறாகுற்றங்கடிதல் குற்றமாம் அது கடிந்தவழி முறைசெய்தலாமென்பாரா, எனகுற்றமாகுமென்றாரா; எனவே, தன் குற்றங்கடிந்தவனே முறைசெய்தற்குரியவெனப்பதாயிற்று. இவைநான்குபாட்டானும் அவற்றது கடித்தபாடு பொதுவகையாற கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்பு வகையாற கூறுப. (சு)

சகஎ. செயற்பால செயயா திவறியான் செல்வ முயற்பால தனறிக கெடும். எ

இ-எ. செயற்பால செயயாது இவறியான செல்வம்—பொருளாற் றனக்குச் செயதுகொள்ளப்படுமவற்றைச் செயது கொள்ளாது அதனகட் பற்றுள்ளரு செய்தானது செல்வம்—உயற்பாலதன்றிக் கெடும்—பின் உளதாமபான்மைத்தனறி வறிதே கெடும் எ-று.

செயற்பாலவாவன அறம் பொருளின்பங்கள். பொருளாற பொருள்செய்தலாவது பெருக்குதல், அது “பொன்னி னாகும் பொருபடை யப்படை—தன்

கள்

ஸீ னுகந தரணீ தரணியிறு- பின்னையாரும பெரும்பொரு ள்பொரு—
 "மின்னுங் காலைத் துனனுகன வில்லையே."* எனபதனானதிக. அறஞ்செய்யா
 மையானும் பொருளபெருக்காமையானும் உயற்பாலதன்றியெனதம, இனப்ப
 பயன்கொள்ளாமையிற கெடுமெனதுங்கூறினா. உயற்பாலதினதியெனது பாட
 மோதுவாருமுளா. (எ)

சுநஅ. பறதுளள மென்னு மிவறன்மை யெறதுள்ளு
 மெண்ணப படுவதொன றனது. அ

இ-ள. பறதுளளம எனளும் இவறன்மை— பொருளை விடத்தகுமிடத்த வி
 டாது பறதுதலைச் செய்யுமுள்ளமாகிய உலோபத்தினது தன்மை— எறதுள்ள
 றும் எண்ணப்படுவது ஒன்று அனது— குறறத்தன்மைகளெல்லாவறதுளளும்
 வைத்தெண்ணப்படுவதொன்றனது, மிககது. எ-து.

இவறலது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருங்குளவாயினும் அவறறை
 க் கீழ்ப்படுத்தி தான மேறபட வல்லவியலடி. ஒழிந்தன அ தமாட்டாமையி
 ன, எறதுளளமெண்ணப்படுவதொன்றனறெனறா. எவறதுளளமெனபது இ
 டைக்குறைநதுகின்றது. இவைபிரணயிபாட்டாதும உலோபத்தினநீமை கூற
 பபட்டது. (அ)

சுநக. வியவற்க வெளுஞான்றுந தன்னை நயவற்க
 நன்றி பயவா வினை. க

இ-ள. எளுஞானதம தன்னை வியவற்க—தான இறப்பவுபாரதஞானதும்மத
 த்தாற் றன்னை நன்குமதியாதொழிக, — நன்றி பயவா வினை நயவற்க— தன
 க்கு நனமை பயவா வினைகளை மானத்தால விருமபாத்தொழிக. எ-து.

தன்னைவியவறது இடமுங் காஸமும வலியும் அறியப்படாமையானும், அற
 னும் பொருளும் இகழ்ப்படுதலானும், எளுஞானதமவியவறவெனதம, கருதி
 யது முடித்தேவிடுவெனது அறம பொருளினபங்கள பயவா வினைகளை நயப
 பின் அவறறற பாவமும பழியுங் கேடும வருமாகலின, அவறறைநயவறகவென
 துங்கூறினா. இதனான மதமானங்களினநீமை கூறப்பபட்டது. (க)

சுச0. காதல காத லறியாமை யுயக்கிறபி
 னேகில வேகிலாரா தூல. க0

இ-ள். காதல காதல அறியாமை உபககிறபின்— தான காதலித்த பொருள்
 களை அவா அக்காதலறியாமல் அறுபவிககவல்லனாயின, — ஏதிலாரா தூல ஏதி

ல— பகைவா தன்னை வஞ்சிததற்கெண்ணுமெண்ணம பழுதாம். ௭-று.

அறிந்தவழி அவை வாயிலாகப் புதுநது வஞ்சிப்பராகலின், அறியாமலுயத் தால் வாயிலினமைபின வஞ்சிக்கப்பா னென்பதாம். காமம், வெள்ளி, உவ கையென்பன முற்றக்கடியுந் குற்றமனமையின், இதனாபெருமபான்மைத்தா கிய காமதுகருமாறு கூறி, ஏனைச்சிறுபான்மையவற்றிற்குப் பொதுவகை வில் க்கினையே கொண்டொழிந்தார். (க0)

* வேகசிறதாமணி, விமலையாரிலம்பகம், நடு.

சுரு ம் அதி.— பெரியாரைத்துணைக்கோடல். தகத

சுரு ம் அதி.— பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது மூவிரகுற்றமும் முறைமையிற் கடிதலிறகாவற்சாகாடுகைத் தற்குரியனாய் அரசன தீரெறிவல்லககி நனனெறிச செயலுததம பேரறிவுடையா னைத் தனக்குத் துணையாகக் கோடல். அந்நகாரமுறைமையும் இதனானே விளங் கும. பேரறிவுடையராவா அரசாக்கும அநகநகக்கும மானுடததெயவக்குற் றவகள் வாராமற கர்த்தற்குரிய அமைச்சர், புரோகிதர்.

சசக. அறனறிந்து மூத்த அறிவுடையார கேண்மை

திறனறிந்து தோநது கொளல. க

இ-ள. அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையார கேண்மை— அறத்தது துண் மையையறிந்து தன்னின் மூத்த அறிவுடையாரது கேண்மையை— தோநது திறன் அறிந்து கொளல— அரசன அதனதரும்கையோநது, கொளருநதி ருமறிந்து கொள்க. ௭-று.

அறநுணமை தூலானேயனி உயத துணாவாறும் அறியவேண்டுதலின், அற னறிந்தென்றார். மூத்தல அறிவானும், சேலதநானும், காலத்தானும் முதிாதல. அறிவுடையார நீதியையும் உலகியையும்றிதலையும்டையார. திறனறிதலாவது நன கும்கித்தல, உயரச்செய்தல, அவரவரைநிறறலென்பன முதலாக அவர் பிணிப புண்ணுநதிறனறிந்து செய்தல. (க)

சசஉ. உற்றநோய நீக்கி யுற அமை முறகாக்கும

பெற்றியாப பேணிக கொளல. உ

இ-ள. உற்ற நோய நீக்கி— தெயவத்தானை மக்களானாகத் தனக்கு வந்த*

துன்பங்களை நீக்க நமாதறிந்தது நீக்கி—உருமைமுறகாகாகும் பெற்றியாரா—பின் அப்பெற்றியன வாராவண்ணை முன்னறிந்துகாக்கவல்ல தன்மையினையுடையாரா—பேணிக கொளல்— அரசன அவா உவப்பன செயது துணையாகக் கொளக. எ-று.

தெய்வத்தானவருந் துன்பங்களாவன மறழியின்தன்மையிருகிகளானும், காற்றது தீபிணியெனறிவற்றாலும், வருவன. அவை கடவுளையுந் தக்கோரையும் நோக்கிச் செய்யுஞ் சாந்திகளானீக்கப்படும. மக்களானவருந் துன்பங்களாவன பகைவா, களவா, சுற்றத்தாரா, வினைசெய்வாரென்றிவர்களான வருவன. அவை சாம பேத தான தண்டங்களாகிய நாலவகையுபாயத்தள ஏற்றதனைக் கப்படும முறகாததலாவது தெய்வத்தான வருவனவற்றை உறபாதங்களானறிந்து, அச்சாந்திகளாறகாததலும், மக்களான வருவனவற்றை அவாகுணம், இங்கிதம், ஆகாரம், செயலென்பவற்றானறிந்து அவையுபாயங்களுளொன்றாகாததலுமாம் ஆகவே, புனோகிதனாயும் அமைச்சனாயும் கூறியவாறாயிறறு. இங்கிதம் குறிப்பானீகமும் உறுப்பினறொழில். ஆகாரம் குறிப்பினறி நிகமும் வேறுபாடு. உவப்பன நனகுமதித்தனமுதலியன. இவையிரண்டுபாட்டானும்பெரியாரங்கலகணமும், அவரைத் துணையாகக் கோடலவேண்டிமென்பதுஉம, கொள்ளுமாறுக கூறப்பட்டன. (உ)

சசக. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப் பேணித் தமராக கொளல். கூ

ககஉ. சடு ம் அறி.— பெரியாரைத் துணைக்கொடல்.

இ-ள். பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல் — அப்பெரியவர்களை அவர் உவப்பனவறிந்து செயது தமக்குச் சிறநதாராகக் கொள்ளுதல்— அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிது—அரசாக்கு அரியபேறுகளெல்லாவற்றாளும் அரிது. எ-று. உலகத்தரியனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசாக்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது, இதனால் அவையெல்லாம் உளவாதனோகி. (க.)

சசச. தம்மிற பெரியார் தமரா வொழுக்குதல் வன்மையு ளெல்லாந் தலை. ச

இ-ள். தம்மிற பெரியார் தமரா ஒழுக்குதல்—அறிவு முதலியவற்றால் தம்மின மிக்கார தமக்குச் சிறநதாராகத் தாம் அவாவழி நின்றொழுக்குதல்— வன்மை

யுள் எல்லாம் தலை— அரசாக்கு எல்லாவலியுடைமையினுநதலை. எ-று.

பொருள், படை, அரண்களாயு வலியினும் இத்துணைவலிசிறந்ததெனநது, இவா அவற்றானீக்கப்படாத தெய்வத்தனபமுதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியராகலின். (ச)

சசடு. சூழ்வார்கண் ணைக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரசு சூழநது கொளல். டு

இ-ள். சூழ்வார்கண்கு ஒழுகலால்—தனபாரம் அமைச்சரைக் கண்குக் கொண்டுநடத்தலான, — மன்னவன் சூழ்வாரசு சூழநது கொளல்—அரசன் அதன்மையராய அமைச்சராயாராயநது தனக்குத் துணையாகக்கொள்க. எ-று
இரண்டாவது விகாரத்தாற்றுககது. தானே சூழவல்லாபிற்றும் அளவிறந்த தொழில்களான ஆகுலமெயதுமரசனபாரம் அதுவே தொழிலாய அமைச்சரானலது இனிது நடவாமைபற்றி, அவரைக் கண்குக் கூறினா. ஆராயதல அமைச்சியலுடசொல்லப்பரிம இலக்கனநதினொன்பதனையாராயதல். இவை மூன்றபாட்டானும் பெரியாராத துணைக்கோடலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சசசு. தீக்காரினத்தையுத தானொழுக வல்லானைச்
செற்றா செய்கிடநத தில். சு

இ-ள். தீக்கார இனத்தையுத தான ஒழுக வல்லானை — தீக்காராகியவினத்தையுடையையுத தானும்நிறொழுகவல்லவரசனை — செற்றா செய்க கிடநதது இல்— பகைவா செயயக கிடநத்தொருதனபமுதலில்லை. எ-று.

தீக்கார அறிவொழுககங்களாற நகுதியுடையார. ஒழுகுதல் அறநீதிகளின் நெறிவழுவாமனடத்தல். வஞ்சித்தல், கூடினரைப்பிரித்தல், வேறுபகைவினைத்தலென்றிவற்றானும், வலியானும், பகைவாசெய்யுந துன்பங்கள பலதிறத்தவாயினும், தானும்நிறது அறிவாரொல்லுங்கொண்டொழுகுவான்கண அவற்றுளொன்றும் வாராதென்பார, செற்றா செய்ககிடநத்திலெனரா. (சு)

சசஎ. இடிககுந் துணையாரை யாளவாரை யாரே
கெடுககுந தகைமை யவா. எ

இ-ள். இடிககும துணையாரை யாளவாரை—தீயன்கண்டால் நெருங்கிச்சொல்லுந துணையான்தன்மையையுடையாரை இவா நமக்குச் சிறந்தானொன்றும் ரசனை—கெடுககும தகைமையவா யார—கெடுககும பெருமையுடைய பகைவா உலகத்தியாவா' எ-று.

தீயன பாவங்களும் நீதியல்லனவும். துணையாந்தன்மையாவது தமக்கு அவையின்மையும் அரசன்கணனடிடைமையும். அத்தன்மையுடையா நெறியின்கவிடாகமயின், அவரையாளுமாசா ஒருவரானுங்கெடுக்கப்படான்பதாம். நெருங்கிச்சொல்லுமளவினோரையெனதுகாப்பாருமுளா. இவையிரண்டு பாட்டானும் அதன்பயன கூறப்பட்டது. (எ)

சசஅ. இடிப்பாரா யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும. அ

இ-ள். இடிப்பாரா இல்லாத ஏமரா மன்னன்—கழறுதற்குரியாராத தனக்குத் துணையாகக்கொள்ளாமையிற காவலற்ற அரசன்— கெடுப்பாரா இலாஜும் கெடும— பகையாயக கெடுப்பாரா இலையாயினும் தானே கெடும. எ-று.

இல்லாத ஏமராவென்பன பெய்சொச்சவிகிரு. கெடுப்பாரா உளராவென்பது தோன்ற, இலானுமென்றா. தானே கெடுதலாவது பாகனிலாத யானேபோல நெறியல்லாநெறிச சென்று கெடுதல். (அ)

சசகூ. முகதிலிராக கூதிய மிலலை மதலையாரு
சார்பிலிராக கிலலை நிலை. கூ

இ-ள். முதல் இலாக்கு ஊதியம் இலலை — முதற்பொருளிலலாத வணிகாக்கு அதனாவருமுதியமிலலையாம்,— மதலையாம் சார்பு இலாக்ககு நிலை இலலை— அதுபோலத் தமமைத் தாமகுவுதாநதுணைபிலலாத அரசாக்கு அதனாவரும் நிலையிலலை. எ-று.

முதலைப்பெற்றே இலாபம் பெறவேண்டுமாறுபோலத் தாமகுவாராப் பெற்றே நிலைப்பெறவேண்டுமென்பதாம். நிலை அரசா பாரததோடு சலியாது நிறநல். (க)

சசூ. பல்லார பகைகொளலிற பததழித்த தீமைத்தே
நல்லார தொடாகை விடல். க0

இ-ள். பல்லார பகை கொளலின பதது அழித்த தீமைத்தது— தான்றனிய னுயவைத்துப் பலரோடும் பகைகொளளுதலிற பதிறறுமடங்கு தீமையுடைத்தது— நல்லார தொடாகைவிடல்— அரசன் பெரியாரோடு நடப்பினக கொள்ளாதொழிதல். எ-று.

பலர் பகையாயக்கால “மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல — பேது செயது பிளந்திடல”* எனபவையலலது ஒருநகுவினையாக்குதல தீது, செயதா ஹம ஒருவாற்றினுயதலகூடும், நல்லாரதொடாகைவிட்டால ஒருவாறனுமுய தல் கூடாமையின, இது செயதல அதனினுந திதென்பதாம். இவையுமுறுபாட் டானும அது செய்யாதவழிப்படுககுறறகூறப்பட்டது. (க0)

* சீவகசிறநாமணி, விமலையாரிலம்பகம, ௩௨.— நீதி யாலறுத தநநிதி யீட் டித—லாதி யாய வரும்பகை நாட்டுதன—மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண டிடல—பேது செயது பிளந்திடல பெட்டதே.

சுகம்

சுகம் அது—சிறநினஞ்சேராமை.

சுகம் அது—சிறநினஞ்சேராமை.

அஃதாவது சிறியவினத்தைப் பொருநதாமை. சிறியவினமாவது நல்லத ன்ளும் தீயதன்றீமையுமில்லென்போரும் விடரும் தூத்தரும் நடருமுள் ளிட்ட குழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுறகெக்ககுமியலபிறறாய அதனைப் பொருநதிற பெரியாராததுணைக்கோடல பயனினறென்பதுணரததற்கு இஃத தனபின வைக்கப்பட்டது.

சடுக. சிறநின மஞ்சம பெருமை சிறுமைதான் சுறறமாச சூறநது விடும். க

இ-ள. பெருமை சிறநினம் அஞ்சம— பெரியோரியலபு சிறியவினததையஞ் சாநிற்கும்,— சிறுமை தான சுறறமாச சூறநது விடும்— ஏனைச்சிறியோரிய ல்பு அது சேர்நதபொழுதே அதனைத் தனககுச சுறறமாகவெண்ணித் துணியும். எ-று.

தத்தமறிவு திரியுமாறும அதறறமககுவருநதுனபமும நோக்கலின அறிவு டையாரஞ்சுவொன்றும், அறிவொறறுமைபாற பிறிதுநோக்காமையின அறிவி லரதார தமககுச சுறறமாகத் துணிவொன்றுகூறியுறா. பொருளினறொழில கள பண்பினமேனினறன. இதறற சிறியவினம் பெரியோரககாகாதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சருஉ. நிலத்தியலபா வீரதிரந தறறகு மாந்தாக
கினத்தியலப தாகு மறிவு. உ

இ-ள். நிலத்த இயலபான நீர் திரநது அறறகும — தான சோந்த நிலத்தி
னத்தியலபானே நீர் தனறனமை திரநது அநநிலத்தினறனமைத்தாம, — மாந
தர்க்கு இனத்தியலபு அறிவு (திரநது) அதாகும் — அதுபோல மாந்தாககுத்
தாளுசோந்த இனத்தினத்தியலபானே அறிவுந தனறன்மை திரநது அவவினத
கினறனமைத்தாம. எ-று.

எடுத்தககாடபிவமை. விசயமினகடடனறனமைத்தாய நீர் நிலத்தேர்பி சே
ர்ந்தவழி நிறடி, சுவை முதலிய பண்புகள் திரநதாறபோலத தனிநிலைக்கடடன
றனமைத்தாயவறிவு பிறவினத்தோயி சோந்தவழிக காட்சி முதலிய தொழில்
கள் திரியுமென இதனால் அதனது காரணங கூறப்பட்டது. (உ)

சருநூ. மனத்தானு மாந்தாக குணர்ச்சி யினத்தானு
மின்றா னெனப்படுஞ் சொல. நூ

இ-ள். மாந்தாககு உணர்ச்சி மனத்தான ஆம் — மாந்தாக்குப் பொதுவுண்
ர்வு தம் மனங்காரணமாகவுண்டாம், — இனனான் எனப்பயிம சொல இனத
தான் ஆம் — இவன இததனமையெனது உலகத்தாராற சொல்லப்படும்
சொல் இனங்காரணமாகவுண்டாம். எ-று.

இயறகையாய புலனுணர்வுமாதிரித்திறகு இனம் வேண்டாமையின அதனை
மனத்தானுமெனதும, செயறகையாய விசேடவுணர்வுபறறி நலனெனறகத
தியென்றறக நிகழுஞ்சொறகு இனம் வேண்பதலின அதனை இனத்தானுமின்
றுங்கறினார். உவமையளவை கொள்ளாது அததிரிபும மனத்தானுமெனப்பாரா
நோக்கி இதனான் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (நூ)

சகக ம் அநி. — சிறியினனூழ்சாரலம்.

கந. ௫

சருசு. மனத்தது னதுபோலக காட்டி பொருவற
கினத்ததுள தாகு மறிவு.

இ-ள். அறிவு — அவவிசேடவுணர்வு — ஒருவறகு மனத்த உளதுபோலக
காட்டி — ஒருவறகு மனத்தினகண்ணையுளதாவதுபோலத தனனைப் புலப்படு
ததி — இனத்தது உளதாகும் — அவனசோந்தவினத்தினகண்ணையுள தாம். எ-று.

மெய்மகை நோக்காமுன் மனததுளதுபோன்று காட்டியும் பின்னோக்கியவழிப் பயினைநவீனததுளதாயுமிருந்தலின், காட்டிபென இறந்தகாலத்தாறகூறினார். விசேடவுணர்வுதானும் மனத்தின்கண்ணே அன்றேயுளதாவதென்பாரா நோக்கி, ஆண்பிப் புலப்படுநதுணையேயுளது அதற்குமுலம் இனமென்பது இத்தொகூறப்பட்டது. (ச)

சருரு. மனநதாயமை செயவினை தூயமை யிரண்டு
மினநதாயமை தூவா வரும். ரு

இ-ள். மனம் தூயமை செயவினை தூயமை இரண்டும்— அவ்விசேடவுணர்வு புலப்படுதற்கிடைய மனநதாயனாதறநன்மையும் செய்யுமவினைதூயனாதறநன்மையும்மாய்விரண்டும்— இனம் தூயமை தூவா வரும்—ஒருவற்கு இனநதூயனாதறநன்மை பறறுகுகோடாக உளவாம். எ-று.

மனநதூயனாதலாவது விசேடவுணர்வுபுலப்படுமாறு இயற்கையாய அறியாமையினீங்குதல். செயவினைதூயனாதலாவது மொழிமெய்களாற்செய்யும் நலவினையுடையனாதல். தூவென்பது அப்பொருடாதல் “தூவறத தறநதாரா” எனபதனனுமறிக. ஒருவன் இனநதூயனாகவே அதனோடு பயிற்சிவயத்தான் மனநதூயனாய அதன்கண் விசேடவுணர்வு புலப்பட்டு அதனாற்சொல்லுஞ் செயலுநதூயனாமென, இந்நிலை இனநததுளளவாமாறு கூறப்பட்டது. (ரு)

சருசூ. மனநதூயாக கெசசநன் ருரு மினநதூயாக
கிலலைநன ருகா வினை. கூ

இ-ள். மனம் தூயாககு எசசம் நனருகும்—மனநதூயராயினாககு மக்கட்பேறு நனருகும்,— இனம் தூயாககு நன்று ஆகா வினை இலலை— இனநதூயராயினாககு நனருகாத வினை யாதுமில்லை. எ-று.

காரியங் காரணத்தின வேறுபாடாமையின எசசநனருகுமென்றும், நலலினத்தோடெண்ணிச செய்யப்படுதலின் எல்லாவினையுநலலவாமென்றாககூறினார்.

சருஎ. மனநல மனனுயிராக காக்க மினநல
மெல்லாப புகழூந தரும். எ

இ-ள். மன உயிராக்குமனநலம் ஆககம் (தரும்)—நிலைபெற்றவுயிராக்கு மனத்தது நன்மை செல்வத்தைக கொடுக்கும்,—இனநலம் எல்லாபுகழும் தரும்—இனத்தது நன்மை அதனோடு எல்லாபுகழையுங்கொடுக்கும். எ-று.

மனனுயிரென்றது நான்கு உயாதினைமேனின்றது. தருமென்றும் இடவழுவமைதிச்சொல் முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. உமமை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. மனநனருதறானே அறமாகலின் அதனை ஆக்கநதருமென்றும், புகழ் கொ

தெதறகுரிய நல்லோராதாமே இனமாகலின் இனநலமெல்லாப்புகழூந்தருமென்
றுங் கூறினா. மேல மனநனமை இனநன்மைபற்றிவருமென்பதனை உட்கொ
கூடக். சஎ ம். அதி.— தெரிந்துசெயல்வகை.

எங்கி அஃதியல்பாகவேயுடையார்க்கு அவவினான்மை வேண்டாவென்பாரா
நோக்கி, அதவேயனறி அதநன்மைய பலவறறையுநதருமென அவாக்கும் அது
வேண்டிமெனபது இவவிரன்யிபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

சருஅ. மனநல நன்குடைய ராபினுஞ் சானரோர்க்
கினநல மேமாப புடைத்து. அ

இ-ள. மனநலம் நன்கு உடையராயினும்—மனநன்மையை முன்னேநலவினை
யாற ருமேயுடையராயினும்,—சானரோர்க்கு இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து—
அமைநதார்க்கு இனநனமை அதற்கு வலியாதலையுடைத்து. எ-று.

நன்காலென்னும் மூன்றனுருபு விகாரத்தாறறெக்கது. அநநலவினையுளவழி
யும் மனநலத்தை வளர்த்துவருதலின், அதற்கேமாபபுடைத்தாயிற்று. (அ)

சருக. மனநலத்தி னுக்கு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி னேமாப புடைத்து. கூ

இ-ள. மனநலத்தின் மறுமை ஆகும் — ஒருவறகு மனநன்மையானே மறு
மையின்பமுண்டாம்,— மற்ஃதம இனநலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து— அத
ற்கு அச்சிறப்புத்தானும் இனநனமையான வலிபெறுதலையுடைத்து. எ-று.

மனநலத்தினுக்கு மறுமையெனறது மறுமை பயப்பது மனநன்மைதானே
பிறிதொன்றனறெனனும் மகதநையுடம்படிக் கூறியவாறு. மற்று வினைமாற்
று. உம்மை இறந்தததழீதியவெசசவுமமை. ஒரோவழித்தாமதகுணத்தான் ம
னநலநதிரியினும் நலலினம் ஒப்பிற்றுதகி மறுமைப்பயப்பிககுமென நிலைபெறச்
செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இவையைத்துபாட்டானும் சிறினைஞ்சேராமைய
து சிறப்பு நலலினஞ்சேரதலாகிய எகிராமறைமுகத்தாற கூறியவாறறிக. (க)

சக0. நலலினத்தி னூங்குந துணையிலலை தீயினத்தி
ளலலற படுப்பதூஉ மில. கூ0

இ ள். நலலினத்தின் ஊங்கு துணையம இலலை—ஒருவறகு நலலினத்தின் மி
க்க துணையுமிலலை,— தீயினத்தின் (ஊங்கு) அலலறப்படுபதூஉம இல— தீய
வினத்தின் மிக்க பகையுமிலலை. எ-று.

ஊந்நனுருபுகள் உறழ்பொருளினகணவநதன். ஊங்கென்பது பினனுங்கட்டி.

உம்மை மாற்றியுரைக்கப்பட்டது. நல்லினம் அறியாமையின்க்கித் துயருறும்ற்
காத்தலின அதனைத் துணையென்றும், தீயினம் அறிவின்க்கித் துயருறுவிததலி
ன் அதனைப் பகையென்றும் கூறினார். அலறாப்படுபதென்பது ஏதுப்பெயர்.
இதனால் விதியெதிராமறைகள் உடனகூறப்பட்டன. (க0)

சுஎ ம அதி. — தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன தானசெய்யும் வினைகளையாராய்ந்து செயயுந்திறம்.
அச்செயல் பெரியாரைத் துணைக்கோடல் பயனுடைத்தாய வழி அவரோடுஞ்செ
ய்யப்படுவதாகலின், இது சிறநினஞ்சேராமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சகக. அழிவது உமாவது உமாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழந்து செயல. க

சுஎ ம அதி. — தெரிந்துசெயல்வகை. ககஎ

இ-ள். அழிவது உம — வினைசெய்யுநகால் அப்பொழுது அதனால் அழிவதனை
யும் — ஆவது உம — அழிந்தாறபினனாவதனையும் — ஆகி வழி பயக்கும ஊதி
யமும் — ஆயநின்று பிறப்பொழுது தருமூதியத்தையும் — சூழந்து செயல —
சீரான்க்கி உறுவதாயிற் செயக. எ-று.

உறுவதாவது நிகழவினகண் அழிவதனில் ஆவது மிகரு எதிரவிலும் அது
வளராதவருதல். அழிவதினமையின், எதிரவினகண் வருமாக்கத்தை ஊதிய
மென்றார். எனவே, அவஆதியம் பெறின் நிகழவினகண் அழிவதும் ஆவதுந தம்
முனொத்தாலும் ஒழித்தறபற்றனறென்பது பெற்றும். இரண்டுகாலத்தும் பய
னுடைமை தெரிந்து செய்கவென்பதாம். (க)

சகஉ. தெரிந்த வினததொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வாக்க

கருமப்பொருள் யாதொன்று மில. உ

இ-ள். தெரிந்த இனததொடு தேர்ந்து எண்ணிச் செய்வாக்கரு — தாநதெரி
ந்துகொண்ட இனத்துடனே செய்யத்தகும வினையை ஆராயந்து பின் தாமேயு
மெண்ணிச் செய்து முடிக்கவல்ல அரசாக்கரு — அருமப்பொருள் யாதொன்றும
இல் — எய்துத்தகரிப் பொருள் யாதொன்றுமில்லை. எ-று.

ஆராயப்படுவனவெல்லாம் ஆராயத்துபோந்து இனமென்றுமாம். செய்வா

ககெனறதனால, வினையென்றுஞ் செயப்படுபொருள வருவிககப்பபட்டது. வினையாவது மேறசேறனமுதல வேறலீரைய தொழில, பொருளகடகேதுவாய அதனிறறவறமுமையின, அரியபொருளகனெலலாம எளிதினெயதுவொனபதாம. இவையிரணபிடாடானுஞ் செயயதத்கும் வினையும் அது செய்யுமாறுங் கூறப்பட்டன. (உ)

சகூட. ஆககங் கருதி முதலிழகருஞ் செயவினை
பூககா ரறிவுடை யார. டு

இ-ள. ஆக்கம் கருதி முதல இழக்கும் செயவினை — மேலெபதக்கடவது, இயத்தினை நோக்கி முனெயதிவினற முதறனையும் இழத்தறகேதுவாய செயவினையை — அறிவுடையார ஊககாரா — அறிவுடையார மேறகொள்ளார, எ-து.

கருதியெனறும் வினையெசசம இழக்குமெனறும் பெயொசசவினை கொண்டது. எசசவுமமை விகாரத்தாறறொக்கது. ஆக்கமேயன்றி முதலையுமிழகரும் வினைகளாவன வலியுங் காலமும இடனமுறியாது பிறாமண கொளவானசெனறு தமமணனுமிழத்தலபோலவன. முனசெயதுபோரத வினையாயினுமெனபார, செயவினையெனறார. (ஊ)

சகூச. தெளிவி லதனைத தொடங்கா ரிளிவென்று
மேதப்பா டஞ்சு பவா. ச

இ-ள. தெளிவு இலதனைத தொடங்காரா — இனத்தோடுந் தனித்தம ஆராயந்து அணிதலிலலாத வினையைத தொடங்காரா — இனிவு எனறும் ஏதப்பாடு அஞ்சுபவா — தமக்கு இனிவரவெனறுங்குறறமுண்டாதலை அஞ்சுவார, எ-து.

தொடங்கின இடையின மடங்கலாகாமையின, தொடங்காரொன்றார, இனிவரவு அவவினையாற பினனழிவெய்தியவழி அதன மேலும் அறிவும மாணமுமி லொனறு உலகத்தாரிகமுழிகமுசசி. அஃதுண்டாதல ஒருதலையாகலின், தெளிவுளவழித் தொடங்குகவெனபதாம. (ச)

கஅ

ககூஅ சஎ ம் அதி. — தெரிந்துசெயலவகை.

சகூரு. வகையறச சூழா தெழுதல பகைவரைப
பாத்திப படுபபதோ ராறு. ரு

இ-ள. வகை அறச சூழாது எழுதல — செனறால் நிகமுறதிறங்கனெயெல்லாம முறறவெண்ணுது சிலவெண்ணிய துணையானே அரசன பகைவாமேறசெலலுதல — பகைவரைப பாத்திபபடுபபடு ஓராறு — அவரை வளருதலதறி

லே நிலைபெறச் செய்வதொரு நெறியாம். எ-று.

அத்திறங்களாவன வலி, காலம், இடனென்றிவற்றால் தனக்கும் பகைவாக்குமுளவாம் நிலைமைகளும், வீணை தொடங்குமாறும், அதற்கு வருமிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும், அதனாற் பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுட்சிலவெஞ்சினும் பகைவாக்கு இடனாமாகலான, முற்றுப்பெறவெண்ணவேண்டிமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒழியத்தகும வீணையும் ஒழியாவழிப்பிழியிருக்காதுகூறப்பட்டன. (௫)

சுசுசு. செயதக்க வல்ல செயககெடுஞ் செயதக்க

செயயாமை யானுவ கெடும் சு

இ-ள். செயதக்க அல்ல செயக கெடும்—அரசன தனவீண்கரு—செய்ய தக்கனவல்லவற்றைச் செயதலாற்கெடும்,—செயதக்க செயயாமையானும் கெடும் — இனி அந்நானேயன்றிச் செயயத்தக்கனவற்றைச் செயயாமைதன் னானுகெடும். எ-று.

செய்யத்தக்கனவல்லவாவன பெரிய முயற்சியினவும், செய்கூறப்பயனில்ல னவும், அது சித்தியினவும், ஐயமாயினவும், பின்றுயர்வீண்ப்பனவுமெனவ் வை. செய்யத்தக்கனவாவன அவற்றின் மறுதலையாயின. இச்செய்தல் செய யாமைகளான அறிவு ஆணமை பெருமைபெனலும் மூலநாயாற்றலுட பொருள படைபென இருவகைத்தாய்பெருமை கருவியி பகைவாக்கு எளியனாமா கலான, இரண்டிங் கேட்டிற்றே கூறாயின. இந்நான செய்வனசெய்து ஒழிவன வெறழிகவென இருவகையனவும் உடன கூறப்பட்டன. (சு)

சுசுஎ எண்ணித் துணிக கருமந் துணிகநதி
எண்ணுவ மென்ப நிராகரு எ

இ-ள். கருமம் எண்ணித்துணிக—செய்யத்தக்க கருமமும் முடிக்குமுபாயத் தையெண்ணித் தொடங்கு, — துணிகநதின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு —தொடங்குவதைதுப பின்னெண்ணக்கட்டிமெனஞெழிதல் ப்றறமாதலான. எ-று.

துணிவுபற்றி நிகழ்கலின், துணிவென்பபட்ட. அ. சிறப்புமும் விகாரத்தாற் றொக்கது. உபாயமென்பது அவாயநிலையான வந்தது. அது கொடுத்தல், இன சொறசொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒருத்தலென நாலவகையபதிம். இவற்றை வடநூலார் தானசாம் பேதநடைமென்ப. அவற்றின் முனையவிரண்டும் ஐவகைய, ஏனை யமுவகைய, அவ்வகைகளெல்லாமாண்டிபாப்பிறபெருகும். இவ வுபாயமெல்லாமெண்ணுது தொடங்கின அவ்வீணை மாற்றினால் விலக்கப்பட்டி

முடியாமையானும், இடையிலொழிதலாகாமையானும், அரசசனதுயருறுதலின், அவ்வெண்ணாமையை இழுக்கென்றா. செயவனவற்றையும் உபாயமற்றதே தொடங்குகவென்பதாம். (எ)

சஎ ம் அதி.— தெரிந்துசெயல்வகை. ககக

சகஅ. ஆற்றின வருந்தா வருத்தம் பலாநின்று
போற்றினும் பொத்துப பிம. அ

இ-ள. ஆற்றின வருந்தா வருத்தம் — முடியுமுபாயத்தாற கருமத்தை முயலாத முயற்சி— பலா நின்ற போற்றினும் பொத்துப்பிம— துணைவாபலாநின்ற புரைபடாமற் காப்பிதும்புரைபிம. எ-று.

முடியுமுபாயத்தான முயற்சாவது கொடுத்தலைப் பொருணசையாளனகண்ணும், இனசொல்லைச் செப்பமுடையான, மடியாளன, முன்னேபிறரோடு பொருது நொந்தவனென இவாகண்ணும், வேறபடித்தலைத் துணைப்படையாளன, தன பகுதியோடு பொருந்தாதானென இவாகண்ணும், ஒருத்தலை இவற்றின் வாராதவழி இவாகண்ணுத தேறப்படாத கீழமக்களகண்ணுஞ்செயது, வெல்லுமாற்றான முயற்ச. புரைபிதல் கருதிய நனமையனறிக கருத்த தீமை பயத்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

சகக 'நனமுற்ற லுள்ளுந தவறுண்டவரவா
பண்பறிந் தாற்றுக டுடை கூ

இ-ள. நன்று ஆற்றலுள்ளும் சவறு உண்டு— வேறறுவேந்தாமாட்டு நனமுனவுபாயமுசெய்தற்கண்ணுறு குற்றமுண்டாம், — அவரவா பண்பு அறிந்து ஆற்றுககடை— அவரவாருணங்கனையாராயந்தறிந்து அவற்றிறகிபையச் செயயாவிடின். எ-று.

நனமுனவுபாயமாவது கொடுத்தலும் இனசொறசொல்லுதலுமாம். அவையாவாகண்ணும் இனியவாதற்சிறப்புடைமையின், உமமை சிறப்புமமை. அவற்றை அவரவா பண்பறிந்தாற்றமுமையாவது அவற்றிற்கு உரியரல்லாதார்கண்ணே செய்தல். தவறு அவ்வினைமுடியாமை. (க)

சஎ0. எள்ளாத வெண்ணிச செயலவேண்டிந தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. க0

இ-ள. தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது— அரசா வினைமுடித்தற பொருடறித தகநிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வராயின்

உலகந் தம்மையிகழாநிறதும், — எள்ளாத எண்ணிச செயலவேணடும்—ஆக
லான அஃது இகழாவுபாயங்களை நாடிச செயக. ௭-று.

தமமென்பது ஆகுபெயா தநநிலைமையோடு பொருநதாத உபாயங்களைச
செயதலாவது தாம் வலியராய வைதது மெலியாகருரிய கொடுத்தனமுதலிய
மூன்றனைச செயதலும், மெலியராயவைதது வலியாகருரிய ஒறுத்தலைச செ
யதலுமாம். இவையிரண்டும் அறிவிலார செயவனவாகலின, உலகந்கொள்ளா
தெனரா. அஃதெள்ளாதனசெயதலாவது அவற்றைத் தத்தம் வனமை மென
மைகட்கேறபச செயதல். மேல் இடவகையானுரிமை கூறிய உபாயங்கடகு வி
னைமுதலவகையான உரிமை கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானுரு செயவன
வற்றிற்கு உபாயமும் அதனதுரிமையுங் கூறப்பட்டன. (க0)

கூசர்

சஅ ம் அதி.— வலியறிதல்.

சஅ ம் அதி.— வலியறிதல்.

அஃதாவது அவவுபாயங்களுள் ஒறுத்தல் குறித்தவரசன நாலவகை வலி
யையும் அளந்தறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஎக. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச செயல. க

இ-ள. வினை வலியும்—நான செ பயககருதிய வினைவலியையும்—தனவலியு
ம்—அதனைச செயது முடிக்கரு தனவலியையும்—மாற்றான வலியும் — அத
னை விலக்கலுதும் மாற்றானவலியையும்—துணை வலியும்—இருவாட்குநதுணை
யாவார வலியையும்—தூக்கிச செயல—சீர்தூக்கித் தனவலியிக்குமாயின அவ
வினையைச் செயக. ௭-று.

இந்நாலவகைவலியுள் வினைவலி அரணமுற்றலும் கோடலும் முதலிய தொ
ழிலானும், ஏனைய மூவகையாற்றலானுகூறுபடுததுத் தூக்கப்படும். தனவலி
மிகவினகட செயகவென்ற விதியாஷ். தோற்றல் ஒருதலையாய குறைவினகண
னும் வேறல் ஐயமாய ஒப்பினகண்ணும் ஒழிகவென்பது பெற்றும். (க)

சஎஉ. ஓலவ தறிவ தறிந்ததன் கட்டயகிச
செலவாராகருச செலலாத தில. உ.

இ-ள. ஒலவது அறிவது அறிந்தது—தமக்கியலும் வினையையும் அதற்கரிய வேண்டிவதாய வலியையும் அறிந்தது—அநகண நங்கிச செலவார்கரு—எப பொழுதும் மனமொழிமெய்களை அநகணவைத்துப்பகைமேறசெல்லும் அர சாகரு—செல்லாதது இல்—முடியாதபொருளில்லை. எ-று.

ஒலவதெனவே வினைவலி முதலாய மூன்றுமடங்குதலின், ஈண்டறிவதென ரது துணைவலியேயாயிற்று. எல்லாப்பொருளுமெய்தவொன்பதாம். இவையி ரண்டுபாட்டானும் வலியின்பகுதியும் அஃதறிந்தது மேறசெலவாரொய்தும் பய னுங் கூறப்பட்டன. (உ)

சஎஊ. உடைததம் வலியறியா ஈககததி னூககி
யிடைககண் முரிந்தார பலா. ஊ

இ-ள. உடைத தம் வலி அறியாரா — கருத்தாவாதலையுடைய தம்வலியின ளவறியாதே—ஊககத்தின் ஊககி—மனவெழுச்சியார நம்மின்வலியாரோடு வினைசெய்தலைத் தொடங்கி—இடைக்கண் முரிந்தார பலா— அவா அடாதத லான அது செயது முடிக்கப்பெறாது இடையேகெட்டவரசா உலகத்துப பலா. எ-று.

உடையவென்பது அவாயநின்றமையின், செயப்படுபொருள வருவிக்கப்பட் டது. மூவகையாரறறலுள்ளருகு சிறப்புடைய அறிவுடையார சிலராதலின், முரி ந்தார பலானாரா. அதனால் தம்வலியறிந்தே தொடங்குகவென்பது எஞ்சி நின்றது. (ஊ)

சஎச. அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் நன்னை
வியந்தான் விராந்து கெடும். ச

சஅ ம் அதி.— வலியறிதல. கசக

இ-ள. ஆங்கு அமைந்த ஒழுகான—அயலவேந்தரோடு பொருந்தியொழுகு வதுஞ்செய்யாது — அளவு அறியான — தன் வலியளவறிவதுஞ்செய்யாது — தன்னை வியந்தான—தன்னை வியந்து அவரோடு பகைத்தவரசன்—விரா ந்து கெடும்—விராயக கெடும். எ-று.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, வியந்தானென்றாரா. விராயவென்ப து திரிந்ததுநின்றது. நடப்பொழுதுதல், வலியறிந்து பகைத்தலென்னுயிரண டலுள் ஒன்றானே அயலவேந்தரோடு செயற்பாலது, இவைபனறித தான மெ லியனாயவைத்து அவரோடு பகைகொண்டானாகு ஒருபொழுதும் நிலையின் மையின், விராந்துகெடுமென்றாரா. இவையிரண்டுபாட்டானும் தன்வலியறியா

வழிப்படும இழுகருக கூறப்பட்டது.

(ச)

சஎடு. பீலி பெய சாகாடு மசசிறு மப்பண்டரு
சால மிகுத்துப் பெயின. ரு

இ-ள. பீலி பெய சாகாடும அசசு இறம— பீலியேறிய சகடமும அசசு முறியும்,—அப்பண்டம சால மிகுத்துப் பெயின—அப்பீலியை அது பொறுக குமளவனறி மிகுத்தேற்றின. எ-று.

உமமை சாகாட்டது வலிசசிறப்பேயனறிப் பீலியது நொயமைசசிறப்பா நோன்ற நினறது. இறமென்னுஞ்சினைவினை முதனமேனிநறது. எளியொ னறு பலரோடு பகைகொளவான தான வலியனையாயினும் அவா தொக்கவழி வலியழியுமென்னும் பொருடோன்ற நினறமையின, இது பிற்றுமொழிதலென னுமலகாரம: இதனை நுவலாதுவறியென்பாரும் ஓடென்பாருமுளா. ஒரு வன தொகுவார்பலரோடு பகைகொள்ளறகவென்றமையின, இதனான மாற ருண் வலியும் அவனதுணைவலியும் அறியாவழிப்படும இழுகருக கூறப்பட்டது.

சஎசு. நுனிககொம்ப ரேறின ரஃதிறந தூக்கி
னுயிரககிறுகி யாகி விடும. கூ

இ-ள. கொம்பா நுனி ஏறிலா அஃது இறநது ஊக்கின—ஒருமரக்கோட்டி னது நுனிக்கண்ணேயேறிநின்றா தமமூக்கததால் அவவளவினைக்கடந்த மே லுமேறலுக்குவராயின,—உயிரககு இறுதியாகி விடும—அவலுக்கம அவருயி ரககு இறுதியாய முடியும். எ-று.

நுனிககொம்பொன்பது கடைக்கண்ணென்பதுபோல் பின்முனனுகத்தொக்க ஆறும் வேறறுமைத்தொகை. பனமை அறிவினமைபற்றி இழித்தறகண வந தது. இறுதிககேதுவாவதனை இறுதியென்றா. பகைமேறசெலவானரெட்டக கித் தனறா செல்லலாமளவுகு சென்று நின்றான பின அவவளவினிலலாது மனவெழுச்சியான மேலுஞ்செல்லுமாயின, அவவெழுச்சி வினைமுடிவிற்கேது வாகாது அவனுயிரமுடிவிற்கேதுவாமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின, இதுவும் மேலையலகாரம. அளவறிநதுநிறலவேணறிமென்றமையின, இத னுல வினைவலியறியாவழிப்படும இழுகருக் கூறப்பட்டது. (சு)

சஎஎ. ஆறறி னளவறிந் தீக வதுபொருள
போற்றி வழங்கு நெறி. எ

கசஉ

சஅ`ம அகி.— வலியறிதல.

இ-ள. ஆறறின அளவு அறிந்த நாசு—ராயுநெறியாலே தம்க்குள்ள பொருளி
 னெல்லையையறிந்து அதற்கேற்பவீக, — அது பொருள போற்றி வழங்கும்
 நெறி—அங்கனமீதல் பொருளைப் பேணிக்கொண்டொழுதும் நெறியாம். எ-து.

ராயுநெறி மேல் ஓற்றமாட்சியுள வகுத்தலும் வல்லதற்கு எனபுழி உரைத்
 தாம். எலகைக்கற்பவீதலாவது ஓன்றானவெல்லையைய நானருகூறாகக், அவற்றள
 இரண்டனைத் தனசெல்லாகக், ஒன்றை மேல் இடாவந்தழி அது நீக்குதற்பொ
 ருட்டு வைப்பாகக், தின்றவொன்றனைமீல பிறநம் “வருவாயுட காலவழங்
 கி வாழ்தல்” * எனறா. பேணிக்கொண்டொழுதல் ஒருவரோடு நடபிலாத
 அதனைத் தம்மோடு நடபுண்டாகக்கொண்டொழுதல், முதலிறசெல்லு சுரு
 வுதிற பொருள ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (எ)

சஎஅ. ஆகாறளவிடடி நாயினுங் கேடி. லலை
 போகாறகலாக கடை. அ

இ-ள. ஆகு ஆறு அளவு இடடிதாபினும் கேடி இலலை—அரசாசகுப் பொரு
 ள வருகின்ற தெறியளவு ஏறிகாபிறறியிலும் அதனறகேடி. லலையாம், — போ
 கு ஆறு அகலாககடை—பொருளற தெறியளவு அந்நிற்பெருகாதாயின, எ-து
 இடடிதெனவும் அகலாதெனவும் வந்தபண்பினறெழில்கள பொருணமேனி
 னறன். பொருளென்பது அதிகாரத்தான வருவீதது, அளவென்பது பினனுங்
 கூட்டி உரைக்கப்பட்டன. முதல்து செல்லு தம்முள்ளொப்பிற்றுங் கேடி. லலை
 யென்பதாம். (அ)

சஎக அளவறியுது வாழாநான வாழுககை யுளபோல
 விலலாகித் தோன்றாக கெடும் கூ

இ-ள. அளவு அறிந்த வாழாநான வாழுககை—தனக்குள்ள பொருளினெ
 லலையையறிந்து அதற்கேற்ப வாழமாடாநான வாழுககைகள்—உளபோல
 இலலாகித் தோன்றாக கெடும் — உளளனீபால்த தோன்றி மெய்மறையான்
 இலலையாயப் பின்பு அந்நாற்றமுமினறிக் கெட்டுவிடும். எ-து.

அவ்வெலகைக்கற்ப வாழாநாவது அந்நிறகருவகக் கூடாதாயின ஒக்கவா
 யினும் நாதவந் தயக்குறிய வாழ்தல். தொடக்கத்திற கேடி வெளிப்படாமை
 யின, உளபோலத்தோன்றியென்றா. முதலிறசெல்லு மிக்கால் வருமேதவக்
 றியவாற. (க)

சஅ0. உளவரை தூக்காத வெப்புர வாரணமை
 வளவரை வல்லக கெடும். க0

இ-ள. உளவரை தூக்காத வெப்புரவு ஆணமை—தனக்குள்ளவளவு தூக்கா

மைக்கேதவாய ஒப்புரவாணமையால் — வள வகை வல்கை கெடும — ஒரு வன் செலவதகினெலலை லிராயக கெடும. எ-று.

ஒப்புரவேயாயிறும் மிகலாகாதென்றமையான, இதுவுமது. இவைரானகு பாட்டானும் மூவகையாற்றலுட பெருமைமின பகுதியாய பொருளவலியறிதல சிறப்பு நோக்கி வகுத்துக்கூறப்பட்டது. (க0)

* திரிகிரிகம, உக.—வருவாயுட காலவழங்கி வாழ்தல செருவாயபபச— செயதவை நாடாச சிறப்புடைமை— பெயதப—பலநாடி நலலவை கற்றலிம மூன்று—நலமாட்சி நலலவா கோள.

சக ம அதி.— காலமறிதல். கசக

சக ம அதி. — காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான மிகுதியுடையரூப பகைமேறசேறலுற்ற அரசன அச்செலவிற்றேற காலத்தினையறிதல். உதிகாரமுறைமையும் இரண்டு விளங்கும்.

ச அக. பகலவெல்லுய கூகையைக காக்கை பிகலவெல்லும் வேநதாகரு வேணமம் பொழுது. க

இ-ள, கூ கையைக காக்கை பகல் வெல்லும்—ரன—ர வலிராய கூகையைக காக்கைபகதபொழுதினகண வெல்லாரிற்றும,—இக வெல்லும் வேநதாகரு பொழுது வேணமம்—ஆசலால் பநகவரதிகல் வெல்லக கரு மமசாக்கு அத்தேற காலம் இன்றியமைபாது. எ-று.

எதித்தககாடடுவமை காலமல்லவழி வலியாறப்பவிடையென்பது விளக்கி விளந்து. இனிக்கு காலமாவது வெவ்வேறுபா குளிர்ச்சியும் கமமுனொத்த 2 நோய செயயாது தண்ணீரும் உணவும் முதலியவுகூட, தாயத நாண் வருந்தாது செல்லுமியலபினதாம். இதனா காலத்தி சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

ச அஉ. பருவத்தோ டொட்ட வெொடுக நிர்ருவினைத் தீரமை யாக்கருவ கரியு. உ

இ-ள. பருவத்தோடி ஒட்ட ஓரால்— அரசன காலநீராடி பொருந்தவினை செய்கொழுநால்— ஒரு விளைத் தீரமை ஆகரும கரியு—ஒருவாகண்ணம நிலலா துரிசு குளுசெலவத ருத்த சனணீர காம ர யி னீர துங்கிரும். எ-று.

காலத்தோடிபொருந் தால் கால தபாமரிசுபதல். ராமபென்றதலை,

தீர்தனமாலைப் பண்பது பெற்றும், வாபந் தவருதலான, அதிவினாகுரு
செல்வம் எருளுான மும் நீ மகாபண்பதாம். (2)

ச அக. அருவினை யென்ப ளுவோ கருவியாற
கால மயிருது செயின. ௩

இ-ள். அருவினை எனப் உளவோ—அரசராய் செபதற்கரிய வினைசென்று
சொல்லப்படுவன உளவோ, — கருவிபான காலம் அறிந்து செயின— அவற
றை முடிபதற்காக கருவிகளு—னே செய, பதர வகாலம், அறிந்து செயவராயின.
எ-று.

கருவிகளாவன மூவகையாற்றலும் நால்வகையுபாய ஏதென்றாம். அவை உள
வாயவழியுங் காலம் வேண்டி மென்பதறிவிததற, கருவியானென்றார். எல்லா
வினையும் எளிதின்முடியுமென்பதாம். (௩)

ச அச. ஞாலங் கருதினும் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற செயின ச

இ-ள். ஞாலம் கருதினும் கைகூடும்—ஒருவன் ஞாலமுழுதுந் தானேயானக
கருதினனாயினும் அஃது அவன்கையகத்தாம், — காலம் கருதி இடத்தான
செயின—அதற்குச் செய்யும் வினையைக் காலமறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச்
செய்வனாயின. எ-று.

தசச சக ம அதி.— காலமறிதல.

இடத்தானென்பதற்கு மேற்கருவியானென்பதற்கு உரைத்தாவருகாகக்
கைகூடாதனவும் கைகூட்டுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் காலமறிதற
பயன் கூறப்பட்டது. (ச)

ச அரு. காலங் கருதி யிருப்பா கலங்காது
ஞாலங் கருது பவா. ௩

இ-ள். கலங்காது ஞாலம் கருதுபவா—தப்பாது ஞாலமெல்லாகுகொள்ளக்
கருதுமாசா—காலம் கருதி இருப்பா—தம் வலியிருமாயினும் அது கருதாது
அதற்கேற்ற காலத்தையே கருதி அதவருதுணையும் பகைமேற செல்லார்.
எ-று.

தப்பாமை கருதியவழியே கொள்ளுதல். வலியிருக்கி காலங்கருதியென்றத
னற பெற்றும். அது கருதாது செல்லின் இருவகைப்பெருமையுந் தேயந்து
வருத்தமுமுதுவராகலின், இருப்பொன்றார். இருத்தலாவது நடபாககல், பகை

யாககல், மேறசேறல், இருதகல், பிரிததல், கூட்டலெனலும் அதுவகைக்கு
 ணங்களுள் மேறசெலவிறகு மாறாயது. இதழை காலம் வாராவழிச் செய
 வது கூறப்பட்டது. (டு)

சஅசு. ஊகக முடையா னெடுககம் பொருதகா
 தாககறகுப பேருந தகைதது. சு

இ-ள். ஊககம் உடையான ஓடுககம்—வலியிருதியுடையவரசன் பகைமேற
 செல்லாது காலம் பாரததிறுககின்ற இருப்பு—பொரு தகா தாககறகுப பே
 ரும் தகைத்து—பொருகின்ற தகா துன்பகை கெடப பாயதறபொருட்பிபின
 னே காலவாங்குநதனமைதது. எ-று.

உவமைககட்டாககறகென்றதலை, பொருளினும் வென்றியெய்தறபொருட்
 டென்பது கொள்க. இதலை அவவிருப்பின சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

சஅள. பொள்ளென வாங்கே புறமவேரா காலம்பாந்
 துளவோபப ரொளளி யவா. எ

இ-ள். ஒளளியவா— அறிவுடையவரசா — ஆங்கே பொள்ளென்ப புறம
 வேரா—பகைவா மிகசெய்த பொழுதே அவரைய புறத்து வெகுளா,—
 காலம் பாரதது உள வோப்பா—நாம் அவரை வெல்லுதறகேறற காலத்தினை
 யறிநது அது வருதுணையும் உள்ளே வெகுளவா. எ-று.

பொள்ளெனவென்பது குறிப்புமொழி. வேரா வோப்பொனக காரணத
 தைக் காரியமாகவுபசரிததா. அறிய வெகுணடுழித தமமைக் காப்பராகலிற
 புறமவேரானறும், வெகுளியொழிநதுழிப பினலும் மிகை செய்யாமல்
 டக்குதல் கூடாமையின உளவோப்பொனறங்குறினா. (எ)

சஅஅ. செறுநகாக காணிற சுமகக விறுவரை
 காணிற கிழககாந தலை. அ

இ-ள். செறுநகாக காணின சுமக்க— நாம் வெல்லக் கருதியவரசா பகை
 வாக்கு இறுதிககாலம் வருநதுணையும் அவரைக் கண்டாறபணிக,—இறுவரை
 காணின தலை கிழககாம்—பணியவே அககாலம் வரதிதுமவழி அவா தகைவி
 ன்றியிறவா. எ-று.

இரும் அறி.— இன்னறிதல். கச்சு

பணமையொழியும்வகை மிகவுந்தாழ்கவென்பா சுமக்கவென்றும், அங்க
 ன்ந்தாழவே அவா தம்மைக் காத்தலிகழ்வராகலிற றப்பாமற் கெடுவொன்பார்
 அவாதலை கீழாமெனறங்குறினார். தலைமேறகொண்டதொருபொருளைத் தன்

ஞாயகால அது தன்னலை சீழாக விழுமாக்கலின், அவ்வியல்பு பெறப்பட்டது. இவையிரணியிடாடாணம் இருகருமவழிப் பகைமை தோனாரமுலிருக்கவென பது கூறப்பட்டது. (அ)

ச அக. எயதற கரிய தியைநதககா லநநிலையே
செயதற கரிய செயல. கூ

இ-ள. எயதறகு அரியது இயைநதககால—பகையை வெல்லக்கருதமரசர் தம்மாலெயதுதறகரிய காலம் வரதுகூடியக்கால், — அநநிலையே செய்தறகு அரிய செயல—அதுகழிவதறகு முன்பே அது கூடாவழித் தமமாற செயதறக ரிய வினைகளைச் செயக. எ-று.

ஆறறனமுதலியவற்றற செயதுகொள்ளப்படாமையின எயதறகரியதென றும், அது தானேவநதியைநீல் அநிதாக்கலின் இயைநதககாலெனறும், இயைநத வழிப் பினனிலலாதோபிதலின் அநநிலையெனறும், அது பெறாவழிச் செய யப்படாமையிற் செயதறகரியவெனறதுகூறியோ. இதனற காலம் வரதுழி வினாரது செயகவெனபது கூறப்பட்டது. (க)

சகூ. கொக்கொக்க கூம்பும பருவத்து மற்றதன்
குததொக்க சீர்த்த விடத்து. க0

இ-ள. கூம்பும பருவத்துக் கொக்கு ஒக்க — வினைமேற செலலாதிருக்குற காலத்துக் கொக்கிருக்குமாறுபோல இருக்க, — மற்றது சீர்த்த இடத்து அதன குத்து ஒக்க—மறறைச செல்லுங்காலம்வாயத்தவழி அது செயதுமுடிக்குமா றுபோலத் தப்பாமறசெயது முடிக்க. எ-று.

மீன்கோடறகிருக்குமவழி அ ந வந்தெயதுதுணையும் முன்னறிந்து தப்பா மறப்பொருட் டி உயிரிலலதுபோனநிருக்குமாகலானும், எயதியவழிப் பினறப்பு வதறகுமுன்பே வினாரது குச சமராகலானும், இருப்பிறகுஞ்செயலிறகுறகொக் கே உவமைபாயிறது. கொக்கொக்கவென்றாராயினும் அது கூம்புமாறுபோலக் கூம்புகவெனறும், குததொக்கவென்றாராயினும் அது குத்துமாறுபோலக் குத் துகவென றமுனாககப்பரிம, இது தொழிலுவமமாகலின். உவமைமுகத்தால இருப்பிறகுஞ்செயலிறகும இலக்கணமகூறியவாறாயிறது. (க0)

நு0 ம அகி. — இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியுங்காலமுமநீர்து பகைமேற செலவான தான் வெலலு தறகேறற நிலத்தினையறிதல். அநிகாரமு மறமையும் இதனானே விளங்கும்.

சகக. தொடங்கறக வெவ்வினையு மௌளறக முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல லது. க

இ-ள். முறறம இடம கண்டபின்னலது—பகைவரை முறறுதற்காவதோ
ரிடம் பெறற்பின்னலது—எவவினையும் தொடங்கறக—அவர்மாட்டுபாதொ
ருவினையுறதொடங்காதொழிக,—எளளறக—அவரைச் சிறியொன்றிகழா
தொழிக. எ-று.

கக

கக

கூ ம் அதி— இடனறிகல்.

முற்றுதல் வினைத்தல். அதற்காயிடமாவது வாயிலகளானும் துழைகளானும்
அவா புகலொடு போகக்கொழியமவகை அரணினச சூழந்து ஒன்றறகொன்று
துணையாயத தமமுணலவிலாத பலபடையிருப்பிறகும் மதிலும் அகமுமுதலிய
வரண செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிறகுமேறற நிலக்கிடககையும் நீருமுடையது.
அது பெறறல இரணடுசெய்கவென்பதாம். (க)

சகஉ. முரண்சோந்த மொயமபி னவாகரு மாண்சோந்தா
மாககம பலவுந தரும். உ

இ-ள். முரண் சோந்த மொயமபிவாகரும் — மாறுபாட்டோடு கூடிய
வலியினையுடையாகரும்—அரண சோந்த ஆம ஆக்கம பலவுந தரும்—அர
ணசசோந்தாகின்றவாககம பலபயனகனையுறகொடுக்கும். எ-று.

மாறுபாடாவது ஞாலம் பொதுவென்ப பொறுவரசா மனத்தினகணிகழவ
தாகலானும், வலியுடைமை கூறியவகுளும, இது பகைமேறசென்றவரசா
மேற்றயிறறு. உமமை சிறப்புமறம. அரண்சேராதாமாககமுமுணமையின்,
நண்டாக்கம் விசேடிககப்பட்டது. ஆககமென்றது அதற்கேதுவாய முறறினை.
அது கொடுக்கும் பயனகளாவன பகைவராறறமக்கு நலவினமையும், தாம்
நிலைபெறறுசினறு அவரை நலிதலும் முதலாயின. (உ)

சகக. ஆற்றறரு மாறறி யடுப விடனறிகது
போறறாகட போறறிச செயின். க

இ-ள். ஆற்றறரும் ஆறறி அடுப—வலியரல்லாதாரும் வலியராய வெல்வா,
—இடன் அறிகது போறறிப போறறாகண செயின்—அதற்கேறறவிடதகினை
யறிகது தமமைக காததுப பகைவாமாட்டு வினை செய்வராயின. எ-று.

வினையென்பது உம தமமையென்பது உம அவாயதிலையான வந்தன. கா தல் பகைவரான் நலிவு வாராமல் அரணும் படையானுகாதல். இவ்வாற ருன் வினையெயராயின மேறசொலிய வலியினதீயும் வெலவொன்பதாம்.

சகூச. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துணையியா துணைச செயின. ச

இ-ள். இடன அறிந்து துணையியா— நாம் வினையெயதற்கேறவிடத்தீனை யறிந்து சென்றவரசா— துணைச செயின — அரண்ப பொருந்தின்று அத னைச செய்வராயின, — எண்ணியா எண்ணம் இழப்பா— அவரை வெலவதாக வெண்ணியிருந்த பகைவா அவ்வெண்ணத்தீனையிழப்பா. எ-று.

அரணென்பது அவாயதிலையானவந்தது. எண்ணமென்றது எண்ணப்பட்ட தம்வெற்றியை. அதனையிழப்பொன்றா, அவா வினையெயபாமற் தமமைக்கா ததமையின். இ-ருள் அவா பகைவா தோறப்பொன்பகாயிற்று. இவ்வாறானரு பாட்டாளும் பகைவாரணியுறத்திறப்பார அதற்காயிடமரிதல் கூறப்பட்டது.

சகூரு நெடுமபுனலுள வெலலு முதலை யடுமபுனலி
வீயகி னதனைப பிற. ரு

இ-ள். முதலை நெடுமபுனலுள (பிற) வெலலும்— முதலை ஆழமுடைய நீரின ளுணியிற பிறவற்றையெல்லார தான வெல்லாநிறகும, — புனலின நீங்கின் அத

ரு ம் அகி.— இடனறிதல்.

சீசீள்

னைப் பிற அடும் — அபுனலினீங்குமாயின அதனைப் பிறவெல்லாம் வெல்லா நிறகும. எ-று.

எனவே, எல்லாருந் தநிலித்தது வலியொன்பது கூறப்பட்டது. பிறவெண் பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. நிலைப்படா நீரினகட பிறவெல்லாம் நின்றலாற் றுமையின அவையெல்லாம் முதலைக்கெளியவாம் அவையியங்குத்தற்குரிய நில த்தின்கண் அஃசியங்கலாற்றுகையின அஃதவற்றிற்கெல்லாமெளிதாமென்றது, மேறசெல்லும் அரசா பகைவா நிறறலாற்றுவீடனறிந்து செல்வராயின அவா தமக்கெளியராவரனறித தாநிறகலாற்றுவீடததுச செல்வராயின அவாக்கெளி யராவொன்றும் பொருடோன்ற பினறமையின, இது பிறிதுமொழிதலென்னு மலங்காரம். அவரை அவா நிறறலாற்றுவீடகதுச சென்ற வெலகவென்பதாம்.

சகூச. கடலோடா காலவ நெடுநதோ கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து ச

இ-ள, கால் வல ரெந்நதோ கடல ஓடா—நிலதநினகணேடுந கால் வலிய ரெடிய தோகள கடலினகணேடமாட்டா,— கடல ஓடும் நாவாயம நிலத்து ஓடா — இனி அக்கடலினகணேடும் நாவாயகடாமும் நிலதநினகணேடமாட்டா. ஏ-று.

கடலோடாவென்ற மறுதலையடையான நிலத்தோடுமென்பது வருவிககப்ப டடது. காலவெனெடுநதேனென்பது ஓடுகற்கறறகாலும் பெருமையமுடைய வாயினுமென்பது பட நின்றது. மேலசென்றா பகைவரிடங்கனையறிந்து அவ றறிநகேற்ற கருவிளான வினைசெய்கவென்பது தோன்றநின்றமைபின், இது வும் மேலையலங்காரமாயிற்று. (சு)

சகூஎ. அஞ்சாமை யல்லாற துணைவேண்டா வெஞ்சாமை யெண்ணி யிடத்தாற செயின. எ

இ-ள. எஞ்சாமை எண்ணி இடத்தாற செயின — பகையிடத்து வினைசெய யுந திறவகையெல்லாம் ஒழியாடுண்ணி அவற்றை அரசா இடத்தோடு பொ ருந்தச செயவராயின,— அஞ்சாமை அல்லால் துணை வேண்டா—அச்செயற் குந தநநினமையல்லது பிறிதொருதுணை வேண்டிவழிலலை. ஏ-று.

துணையராய நின்ற செயது முடித்தலே வேண்டிவதல்லது துணைவேண் டாவென்றா, அவவினை தவறுதற்கே தவின்மைபின். இவ்வமுனறுபாட்டானும் வினைசெயநற்காமிடன ரிசல கூறப்பட்டது. (எ)

சகூஅ. சிறுபடையான் செலவிடஞ சேரி னுறுபடையா னூகந மழிந்து விடும. அ

இ-ள. உறுபடையான — பெருமபடையுடையவரசன — சிறுபடையான செல இடம் சேரின—ஏனைச்சிறுபடையுடையானையழித்தல் கருதி அவன புக லைசென்று சாருமாயின,— ஊக்கம் அழிந்துவிடும—அவனாற றன்பெருமை யழியும். ஏ-று.

செல்லிடம் அவனுக்குச் செல்லுமிடம். அழிந்துவிடுமென்பது எழுநதிற்குக் கு மென்றறபோல ஒருசொல். ஊக்கத்தினழிவு உடையான் மேலேறற்பட்டது. தன்படைபெருமைநோக்கி இடநோக்காது செலவனாயின் அஃது அப்படை

●●●●
 'இக்'ம் அஃது— தெரிந்துதெளிதல்.

க்கொருங்குசென்று வினைசெயலாகாமையானாகப் பவிறசியின்மையானாக அப் பெருமையாற் பயனின்றித தானழிந்துவிடுமென்பதாம். (அ)

சகக. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரென்னு மாநத

ருறைநிலததோ டொட்ட லரிது. ௯

இ-ள். சிறை நலனும் சீரும் இலா எனினும்—அரணழித்ததற்கருமையும் பெருமையாகியவாற்றலுமுடையரல்லராயினும், —மாநதா உறை நிலததோடு ஒட்டல அரிது—வினைகருரிய மாநதரை அவருறைகின்ற நிலத்தினகட்சென்று தாக்குதலரிது. எ-று.

நிலததோடென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஆணமையுடையாரைச் சிறுமை நோக்கி நிருப்பினகட்சென்று தாக்கின அவா அது விட்டுப்போதற்றுணிவினரனநிச் சாதற்றுணிவினராவா, ஆகவே, அவாகருப பெருமபடையுடையுமென்பதாம். (௯)

100. காலாற் களி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகத்த களிற்று. ௧0

இ-ள். கண் அஞ்சா வேலாள் முகத்த களிற்று — பரகாககடங்காவுமாய வேலாட்களைக் கோத்த கோட்டவுமாய களிற்றுக்கள் — கால ஆழ களிள நரி அடும — அவை காலாழுமியலிற்றாய சேறறுநிலநதுபபட்டுழி நரி கொல்லம். எ-று.

முகம் ஆகுபெயர். ஆணமையும் பெருமையுமுடையாரும் தமக்கேலாநிலத்துச் செல்லின அவற்றற பபனினி மிகவுமெளிபரால் அழிவொன்பது தோன்ற நின்றமையின, இதுவும் அவவலபகாரம். வேலாழமுகத்தவென்று பாடமோதுவாருமுளா: வேறபடைருளித்தமுகத்தவாயின அதுவும் நரியடுதற்கேதுவாயமுடிதலின, அது பாடமனமையுநிக. இவைமுன்றுபாட்டானும் பகைவரைச்சாராதலாகாவிடனும் சாராதழிப பரிமிமுகக்குக கூறப்பட்டன. (10)

101. அது. — தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைச்சர் முதலாயினொர்ப பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவற்றையுஞ் செயலையுங் காட்சி கருத்து ஆகமமெனனும் அளவைகளாராய நதுதெளிதல். வல்லுத்தனமூன்றுமறிநது பகைமேறசெல்வானுகருத தானை வினையுறறுசெய்தறபொருட்டிம அறைபோகாமறபொருட்டிம இது வேண்டிதலின, அவறறினபின வைக்கப்பட்டது.

102. அறமபொரு ளின்ப முயிசசச நானகின
நிறந்தெரிந்து தேறப படும. ௧

இ-ள். அறம் பொருள இனபம உயிரச்சம— அரசனாற்றெளியப்படுவாரென
ருவன, அறமும் பொருளும் இனபமும் உயிரப்பொருடானவரும்சசமுமென்
றும்— நான்கின திறம் தெரிந்த தேறப்படும — உபதைநான்கினதிறத்தான
மனவியல்பாராயநதால் பின்பு தெளியப்படும. எ-று.

அவறறுள், அறவுபதையாவது புரோகிதையும் அறவோகையும் விட்டு, அவ
ரால் இவ்வரசன அறவோனனமையின இவனைப் போககி அறனுமுரிமையுமுடைய

இக டி அகி— தெரிந்துதெளிதல்.

சூசூ

யரெனருவனை வைத்தறகெண்ணினம இதுதான யாவாககுமியநதது நினக
ருத்தெனையெனச சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது
சேனைத்தலைவனையும் அவனோடியைநதாரையும் விட்டு, அவரான இவ்வரசன்
இவறனமாலையாகலின இவனைப் போககிக கொடையுமுரிமையுமுடையாரென
ருவனை வைத்தறகெண்ணினம இதுதான யாவாக்குமியநதது நினகருத்தெ
னையெனச சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இனபவுபதையாவது தொன்று
தொட்டு உரிமையோடு பயினரூளோராதவமுதமகளைவிட்டு, அவளால் உரிமை
யுள இனனான நினனைக்கணடு வருத்தமுறறுக கூடுவிககவேண்டுமென்று என்னை
விடுத்ததான அவனைக் கூடுவையாயின நினககுப பேரினபமேயன்றிப் பெரும்
பொருளுககைகூடுமெனச சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். அச்சவுபதையாவது
ஒருநிமித்தத்தினமேவிட்டு ஓரமைச்சனான வனையோரை அவனிலலினகணழைப
பித்தது, இவா அறைபோவானெண்ணறகுக் குழீஇயினொன்று தான காவலசெ
யது, ஒருவனால், இவ்வரசன நமமைக் கொலவானசூழ்சினறமையின அதனை
நாமுறப்படசெயது நமக்கினியவரசனெருவனை வைத்தல் ஈண்டை யாவாககு
மியைநதது நினகருத்தெனையெனச சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இநநா
னகினுநதிரிபிலவையழி எதிரகாலததுநதிரிபிலெனககருத்தளவையாற்றெளி
யப்படுமென்பதாம். இவ்வடதுறப்பொருணமைபையுட்கொண்டு இவரோதியத
றியாது பிறொல்லாம இத்தை உயிரொச்சமெனப் பாடநதிரித்தது தத்தமககுத்
தோன்றியவாரேயுதைததார. (க)

இ0உ. குடிப்பிறநது குறறத்தி நீங்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான கடடே தெளிவு. உ

இ-ள். குடிப் பிறநது—உயாநத குடியிற்பிறநது—குறறத்தின் நீங்கி—குற
றங்களினின்று நீங்கி— வடுப் பரியும் நாண உடையானகடடே தெளிவு—நம
ககு வடு வருவகொலென்றசூசாரிறகும நாணுடையவனகண்ணதே அரசனது

உரைகலலாவது—தத்தம கருமமே—தாநதாளுசெய்யுகருமமே, பிரிதிலகை. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம. மககளதுபெருமையுஞ் சிறுமையுந் தப்பாமலறிய லுதுவாகுதப பிறகருவிகளுமுளவாயினும், முடிநதகருவி செயலெனபது தே றறேகாரததாறபெற்றும். இதறை குணங்குற்றங்கள் நாடறகுக் கருவி கூறப பட்டது. (டு)

டுசு. அறறூறாத தேறுத லோமபுக மறறவா
பறறிலர் நாணா பழி. கூ

இ-ள். அறறூறாத தேறுதல ஓமபுக—சுறறயிலலாதாராத தெளிதலையொ பழி—அவா உறறப பறறு இலா—அவா உலகததோயி தொடாபிலா,— பழிநாணா—ஆகலாற பழிக்கஞ்சார. எ-று.

பறறிலானபதனூல சுறறமெனபது வருவிககப்பட்டது. உலகததார பழி ப்பனவொழிதற்கும புகழவன செபதற்குமேதுவாகிய உலகநடையியலபு சுற றறயில்லாதாக்கு இனமையின, அவா டெயியப்படாானபதாம. (சு)

டு௭. காநனமை கநதா வறிவறியாராத தேறுதல
பேதைமை பெலலாந தரும். ஏ

இ-ள். காநனமை கநதா அறிவு அறியாராத தேறுதல—அனபுடைமை பற றுக்கோடாகத தமக்கறியவேண்டிவன அறியாராத தெளிதல—பேதை மை எல்லாம தரும்—அரசனுக்கு எல்லாவறியாமையையுங் கொடுக்கும். எ-று.

தனனூயி அவரிடைநின்றவனபுபறறி அரசன அறிவிலாமேல வினையை வைப்பின, அஃது அவரறிவினமையாற கெடும், கெடால் அவர்களுதேய னறி வினைக்குரியாரா அறியாமை, மேலவினைவறியாமை முதலாக அவனுக்கு அறியாமை பலவுமுளவாமெனபதாம. (ஏ)

டு௮. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும். அ

டு௮. ம் அகி:— தெரிந்துவினையாடல். கடுக.

இ-ள். பிறனைத் தேரான் தெளிந்தான்—தனனூயையபுடையனல்லாதா னைப்பிறப்புமுதலியவற்றினும்செயலானும் ஆராயாது தெளிந்த அரசனுக்கு— வழிமுறை தீரா இடும்பை தரும்—அததெளிவு தனவழிமுறையினும் நீக்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

இயைபு தன சூடியொரி கோடாமரபு. இதனானே அதுவும் வேண்டிமென்பது பெற்றும். தெளிதல் அவனகண்ணே வினையை வைத்தல். அவவினை தெளிதலால் தனகுலத்துப் பிறந்தாரும் பகைவாகையுடைய கீழாய் விடுவொன்பதாம். நானகனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. (அ)

100. தேற்றக யாராயுந் தேராது தோந்தபிற
தேறுக தேறும் பொருள். கூ

இ-ள். யாராயும் தேராது தேற்றக—யாவராயும் ஆராயாது தெளியாதொழிக,—தோந்தபின் தேறும் பொருள் தேறுக—ஆராயாதபின் தெளியும்பொருட்களை ஐயுறுதொழிக. எ-று.

தேற்றகவென்ற பொதுமைபான் ஒருவினைககண்ணுர்தெளியலாகாதென்பது பெற்றும். ஈண்டுத தேறுகவென்றது தாறபரியத்தால் ஐயுறவினது விலக்கினமேனினறது. தேறும்பொருளென்றது அவரவராற்றறக்கேற்ற வினைகளை. பொருள் ஆகுபெயா. (க)

100. தேரான் நெளிவுந் தெளிந்தானக னையுறவுந்
தீரா விடுமபை தரும். க0

இ-ள். தேரானதெளிவும்—அரசன் ஒருவனையாராயாது தெளிதலும்—தெளிந்தானகளை ஐயுறவும்—ஆராயாது தெளிந்தவன்மாட்டு ஐயுறப்படுதலும் இவ்விரண்டும்—தீரா இடுமபை தரும்—அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

வினை வைத்தபின் ஒருதவறு காணுதுவைத்து ஐயுறுமாயின், அதனை அவன் நிரந்து இனி இது நிலலாதெனனுக்கருத்தான அவவினையை ரெகிழ்துதலிடும், அதவேயன்றிப் பகைவரால் எளிதிற்பிரிக்கவும்படும், ஆகலாற்றெளிந்தான்கண் ஐயுறவுமாகாதாயிற்று. தெளிவிறகெலை கூறியவாறு. இவையைநதுபாட்டானும், தெளியப்படாதார இவ்வொன்பதுஉம, அவரைத் தெளிந்தாறபடுமிழுக்கும், தெளிவிறகெலையும், கூறப்பட்டன. (க0)

102 ம் அதி.— தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அததெளியப்பட்டாரா அவர் செய்வல்லவினைகனையநிரந்து அவற்றினகண்ணையாந்நதிறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

102. நன்மையுந் தீமையுந் நாடி நலம்புரிந்த

இ-ள. நன்மையும் தீமையும் நாடி — அரசன் முதற்கண் ஒருவினையைத் தன்கண்வைத்தால், அதன்கணுவனவும் ஆகாதனவுமாய செயல்களையாராய்ந்தறிந்து—நலம் புரிந்ததன்மையான்—அவற்றை ஆவனவற்றையே விருமபிய

இடம்: அநியை தெரிந்துவினையாடல்:

வியல்வினையுடையான்—ஆளப்படும—பின் அவற்றை சிறந்தவினையினிதேயாளப்படும. எ-து.

தன்னைபுரிமையறிதறப்பொருட்டு அகம்புறங்கடகுநடுவாயதோர்வினையை அரசன்றன்கணவைத்தவழி அதன்கணுசெயல்களையே செய்தவன பின்னும் அவ்வியல்பினனாலைபற்றி அகமாய வினைககணையாளப்படுவனென்பதாயிற்று. புரிந்தவென்ற இறந்தகாலத்தான், முன்னுரிமையறிதறப்பொருட்டு வைத்த வினையாதல் பெற்றும். (க)

இகஉ. வாரி பெருகி வளம்படுத துறறவை யாராயவான செயக வினை. உ

இ-ள. வாரி பெருகி—பொருள வருவாயில்களை விரியச்செய்து— வளம்படுத்தி—அப்பொருளாற செல்வங்களை உளாதது — உறறவை ஆராயவான—அவ்வாயில்கடகும் பொருட்குரு செல்வங்கடகுமுற்ற இடையூறுகளை நாடோறுமாராயந்து நீக்கவல்லவன — வினை செயக — அரசன்ககு வினை செயக. எ-து.

வாயில்களாவன மேல இறைமாட்சியுள் இயற்றலுமஎன்புழியுரைத்தனவும், உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமென்னும் வாராததையுமாம். செல்வங்களாவன ஆண்பிப்பொருளுமின்பமுமாக உரைக்கப்பட்டன. இடையூறுகளாவன அரசன் வினைசெய்வார, சுற்றத்தார, பகைவார, கள்வொன்றிவரான வருநலிவுகள். (உ)

இகங. அன்பறிவு தேற்ற மவாவினமை றிநநான்கு நன்குடையான கடடே தெளிவு. ங

இ-ள். அன்பு— அரசனமாட்டனபும் — அறிவு— அவனுக்காவனவறியும்றியும்— தேற்றம்— அவை செய்தற்கட்கலங்காமைபும் — அவாவினமை— அவற்றாற பொருள கையுறறவழி அதன்மேலவாவினமைபுமாகிய — இநகா

ன்கும் நனகு உடையானகட்டே தெளிவு — இந்நானகுணங்களையும் நிலை பெறவுடையானமேலதே வினையைவிட்டிருக்கூற தெளிவு. ௭-று.

இந்நானகு நனகுடைமை இவன செய்கின்ற வினைககண யாதுமாராயவே ன்றியுதினலையென்று அரசனறெளிதறகேதுவாகலின, அவனை அதன பிறப்பிட னுக்கிக் கூறினா. இவைமூன்றபாட்டானும் ஆடறகுரியானதிலககணங் கூறப் பட்டது. (௩)

நுகச. எனைவகையாற தேறியக கணனும் வினைவகையான் வேறாகு மாந்தா பலா. ச

இ-ள். எனைவகையான தேறியககணனும் — எல்லாவகையானுமாராயநது தெளிநது வினை வைத்தபினனும்— வினைவகையான வேறாகும் மாந்தர் பலர் — அவ்வினையினியலானே வேறுபடுமாந்தா உலகத்துப பலா. ௭-று.

கட்டியநகாரனபோல அரசவினபத்தினை வெஃகி விகாரப்படுவதல்லது அதனைக் குற்றமென்றெழிநது தமமியலபினிறபா அரியராகலின, வேறாகுமாந்தர் பலனொறா. வினை வைப்பதற்குமுன் எல்லாகருணநகளுமுடையராய் வைத்த பின் விகாரப்படுவாரா இடையாயதொருவினையை வைத்தறிந்த ஒழிக்கவென்ப தாம். இதனானொருவகையாலொழிக்கப்படுவார இவ்வொன்பது கூறப்பட்டது. .

யுஉ ம் அதுபின் தெரிநதுவினையாடல். கருக.

நுகரு. அறிந்தாறறிச செய்கிற்பாற கலலால் வினைந்தான் சிறந்தானென வேறபாற நன்று. கு

இ-ள். அறிநது ஆறறிச செய்கிற்பாறகு அல்லால்—செய்யமுபாயங்க்கினைய றிநது செயலானும் இடையுறுகளானும் வருநதுபங்க்கின்பொறுத்தது முடி வுசெய்யவல்லாணையலலது — வினைதான சிறந்தான என்று ஏவறபாறறன்று —வினைதான இவன நமமாடறி அனபுடையனென்று பிறனொருவனையேவுமி யலபுடைத்தன்று. ௭-று.

செய்கிற்பாறகென்பது வேறறுமைமயககம். அறிவாறறல்களானலலது அன பான முடியாதென இதனால் வினையினதியலபு கூறப்பட்டது. (௫)

நுகசு. செய்வான நாடி வினைநாடிக காலத்தோ டெயத வுணாநது செயல. கூ

இ-ள். செயவான நாடி— முதறகண்ணே செயவானதிலககணததையாராயநது,—வினை நாடி—பின் செயயப்படும வினையினதியலபையாராயநது—

காலத்தோடு எய்த உணர்வு செய்தல்—பின் அவனையும் அதனையும் காலத்தோடு பிடித்தப பொருந்தவறிந்து அவனை அதனகண்டைச் செய்க. எ-று.

செய்வானதிலக்கணமும் வினையினதிலும் மேலே கூறப்பட்டன. காலத்தோடெய்தவுணராதலாவது இக்காலத்து இவ்விலக்கணமுடையான செய்வின் இவ்வியலிற்றாய வினை முடியுமென்று கூட்டியுணராதல். (சு)

ருகஎ இதனை யிதனா லீவனமுடிகரு மென்றாயந
ததனை யவன்கண விடல. எ

இ-ள. இதனை இதனால் இவன முடிகரும் என்று ஆயந்து — இவ்வினையை இக்கருவியால் இவன முடிககவல்லனெனக் கூறுபித்தாராயந்து, — அதனை அவன்கண விடல—மூன்றுதமமுளியைந்தவழி அவ்வினையை அவன்கணனே விடிக. எ-று.

கருவி துணைவரும், பொருளும் முதலாயின. வினைமுதலும் கருவியும் வினையுந் தமமுளியைதலாவது ஒருரொன்றோடு ஏனையவிரண்டறகும் பொருத்தமுண்டாதல். விடுதல் அதற்கு அவனையுரியனாகுதல். (எ)

ருகஅ. வினைக்குரிமை நாடிய பின்பை யவனை
யதற்குரியனாகச் செயல. அ

இ-ள. வினைக்கு உரிமை நாடிய பின்பை—ஒருவனை அரசன் தன்வினைசெய்தற்குரியனாகவாராயந்து துணியதால், — அவனை அதற்கு உரியனாகச் செயல. —பின்னவனை அதற்குரியனாமாறு உயரச்செய்க. எ-று.

உயரச்செய்தலாவது அதனைத் தானே செய்துமுடிகுமுற்றலுடையானாகுதல். அது செய்யாககாலம் கெட்டுமென்பது கருத்து. (அ)

ருகக. வினைக்கண வினையுடையான் கேண்மைவே ருக்க
நினைப்பானே நீங்குந் திரு. கூ

இ-ள். வினைக்கண வினை உடையான கேண்மை—எப்பொழுதும் தன்வினையின்கண்ணே முயற்சியுடையான அவையுரிமையற்றனக்குக் கேளாயொழுது

சொற்கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதாமாயின், திருமகள் அவனை விட்டுநீங்கும். எ-று.

கோயொழுதுகிணறதனமையாவது தான பிறனாய நிலலாது கேளீர்செய யுமுரிமையெல்லாரு செய்தொழுதுதல. அவனை அவமதிப்பாகக கொணரி செற க்கருதமாயிற பினனொருவருமுட்பட்டு முயல்வாரிலையாம, ஆகவே, தனசெ ல்வனகெம்மென்பது கருதது. இந்நானகுபாட்டானும் ஆடறகுரியானையானுந திறவகூறப்பட்டது. (க)

ருஉ. நூடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான
கோடாமை கோடா துலகு. க0

இ-ள். வினை செய்வான கோடாமை உலகு கோடாது —வினைசெய்வான கோடாதொழிய உலகு கோடாது, —மன்னன் நாடோறும் நாடுக—ஆதலான அரசன் அவனசெயலை நாடோறுமாராயக. எ-று.

அஃதொன்றையுமாராயவே அதனவழித்தாய உலகமெல்லாமாராயநதா லும், அதனால் அவனுரிமை அழியாமற்றனனுள்ளேயாராயநது போதுகவென பதாம். இதனால் ஆண்டவழிசெய்வது கூறப்பட்டது. (க0)

ருங் ம அதி. — சுற்றந்தழால்.

அஃகாவது அரசன் தனகினைஞ்சாத தன்னினீங்காமல் அனைத்தல. வினை செய்வானாக் கூறி ஏனைசுற்றவகூறுகினராகலின், இது தெரிநதுவினையாட லின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ருஉக. பறறற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல
சுற்றத்தாரா கண்ணே யுள் க

இ-ள். பறறு அறற கண்ணும் பழைமை பாராட்டுதல—ஒருவன் செல்வநதொ லீநது வறியனாயவழியும் விடாது தமமோடு அவனிடைய பழைமையை எடு த்துக்கொண்டாடுமியலபுகள்—சுற்றத்தாராகண்ணே உள் — சுற்றத்தாராமாட் டே உள்வாவன். எ-று.

சிறப்புமமை வறியனாயவழிப் பாராட்டப்படாமை விளக்கி நினறது. பழை மை பறறறககாலத்தத தமக்குச செய்த உபகாரம். பிறொல்லாம அவன் பறறற்பொழுதே தாமும் அவனோடு பறறறுவராகலின், ஏகாரநதேறத்தின் கண் வநதது. இதனால் சுற்றத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

௫௨௨. விருப்பரூச சுற்ற மியையி னருப்பரூ

வாககம பலவுந் தரும்.

௨

இ-ள். விருப்பு அரூச சுற்றம் இயையி—அன்பரூத சுற்றம் ஒருவறகைய துமாயின்,— அருப்பு அரூ ஆக்கம பலவும் தரும்—அஃது அவறகுக் கிளைத் தலரூத செலவறகள் பலவறறையுங் கொடுக்கும். எ-று.

உட்பகையினீக்குதற்கு விருப்பரூச்சுற்றமெனறும், தானேவளர்க்குமொரு தலையாய செலவதநீக்குதற்கு அருப்பரூவாககமெனறும், விசேடித்தார்.

11

௫௨௩. அளவளா விலலாதான வாழ்ககை குளவளாக்

கடுகு

தொடைநோக்கி விகாரமாயிறறு. இயையினென்பது அதனதருமை விளக்கி நின்றது. ஆக்கமென்பது ஆகுபெயர். பலவுமென்றது அங்கங்களாறியுநோ க்கி. பலாகூடி வளர்த்தலின், அவை மேனமேற கிளைக்குமென்பது கருத்து. (௨)

௫௨௩. அளவளா விலலாதான வாழ்ககை குளவளாக்

கோடின்றி நீர்நிறைந் தறறு.

௩

இ-ள். அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை—அச்சுற்றத்தோடு நெஞ்சுகல் த்தலில்லாதவன் வாழ்க்கை—குள வளாக் கோடி இன்றி நீர் நிறைந்தறறு— குளப்பரப்புக் கலையின்றி நீர்நிறைந்தாறபோலும். எ-று.

சுற்றத்தோடென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. நெஞ்சுகலப்புத் தனனளவும் அதனளவுமுசாவுதலான வருவதாகலின், அளவளாவென்பது ஆகுபெயர். வாழ்க்கையென்றது உடம அதற்கேதுவாய செலவறகளை, நிறைதலெனனும் இடது துறிகழ்பொருளினரெழில் இடதகினைமேனின்றது. சுற்றமில்லாதான செலவற கள் தாங்குவாரினமையிற புறத்துப் போமென்பதாம். (௩)

௫௨௪. சுற்றத்தாற சுற்றப் படவொழுகல் செலவந்தான்

பெற்றத்தாற பெற்ற பயன்.

௪

இ-ள். செலவம் பெற்றத்தால் பெற்ற பயன் — செலவம் பெற்றவதனால் ஒருவன் பெற்ற பயனாவது—சுற்றத்தால் தான சுற்றப்பட ஒழுகல்—தனசுற் றத்தால் தான சூழப்படுமவகை அதனைத் தழீஇப்பொழுகுதல். எ-று.

பெற்றவென்பதனுள் அகரமும் அதனெனப்பதனுள் அனசாரியையும் தொ டைநோக்கி விகாரத்தாறரெக்கன. இவ்வொழுகுப பகையின்றி அரசாடற கேதுவாகலின், இதனைச் செலவத்திற்குப் பயனென்றார். இவையுனறுபாட டானும் சுற்றந்தழால் செலவத்திற்கேதுவும் அரணும் பயனுமாமென்பது

ருஉரு. கொடுத்தலு மினசொலு மாறறி னடுகடிய
சுறறத்தாற சுறறப் படும. ரு

இ-ள. கொடுத்தலும் இனசொலும் ஆறறின—ஒருவன சுறறத்திறகு வேண்
டுவன கொடுத்தலையும் இனசொறசொலலுதலையும் வல்லனாயின, — அடுகடிய
சுறறத்தால சூழப்படும—தமமிறறொடாறத பலவகைச சுறறத்தானே சூழப்
படும. எ-று.

இரண்டும் அளவறிநதாறறுதலரிதென்பதுதோன்ற, ஆறறினென்றா. தமமிற
றொடாதலாவது சுறறத்தது சுறறமும் அதனதுசுறறமுமாய அவறறாற பிணிப
புணடு வருதல. இவவுப்பாயங்களை வடநூலார தானமுஞ சாமமுமென்ப. (ரு)

ருஉசு. பெருங்கொடையான பேணன் வெகுளி யவனினை
மருங்குடையார். மாநிலத தில. சு.

இ-ள. பெருங்கொடையான வெகுளி பேணு — ஒருவன மிக்ககொடை
யையுடையனுமாய வெகுளியை வீருமபானுமாயின, — அவனினை மருங்கு
உடையார மாநிலதது இல — அவனபோலக கிளையுடையார இவவுகத்தி
ல்லை. எ-று.

•••••

ருஉ. ம், அதி.— சுறறந்தழால்.

மிக்ககொடை ஒருமும் வறுமையெய்தாமற கொடுத்தலை, வீருமபாமை
இந்தாசுறகுவேண்டிவநொன்றென்று அளவிறந்து செய்யாமை. (சு)

ருஉஎ. காககை கரவா கரைந்துண்ணு மாககமு
மனனீ ராககே புள. ன்

இ-ள. காககை கரவா கரைந்து உண்ணும்—காககைகள் தமக்கிளையாயின
கண்டவழி மறையாது இனததையழைத்தது அதனோடுகூடவுண்ணிறமும், —
ஆக்கமும் அனன ரீராககே உள— சுறறத்தானெய்தம ஆக்கங்களும் அப்பெ
றறித்தாய இயலினையுடையாராககே உளவாவன. எ-று.

அவ்வாககங்களாவன பகை பினமையும், பெருஞ்செலவமுடைமையும் முதலா
யின. எசசவும்மையான அறமுயினபமுமேயனறிப பொருளுமெய்துமென்பது
பெறுதும். அப்பெறறித்தாயவியலபென்றது தாம துகாவனவெல. ராம அவ
ரும் துகருமாறு வைத்தல. (எ)

102-அ. பொதுநோக்கான வேந்தன வரிசையர் நோக்கி
 னதுநோக்கி வாழ்வார பலர். அ

இ-ள். பொது நோக்கான வேந்தன வரிசையர் நோக்கின— எல்லாரையும் ஒருதன்மையராக நோக்காது அரசன தத்தந்தகுதிகேற்ப நோக்குமாயின, — அது நோக்கி வாழ்வார பலர்—அச்சிறப்புநோக்கி அவனை விடாது வாழு குசுறத்ததார பலர். எ-று.

உயாநதார நீங்குதனோக்கிப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடாதொ முகுதனோக்கி வரிசைநோக்கை விடுத்தார. இந்நான்குபாட்டானுரு சுற்றந்த முடிமுப்பாயடி கூறப்பட்டது. (அ)

102-க. தமராகித் தற்றுறந்தார சுற்ற மமராமைக
 காரண மினறி வரும். க

இ-ள். தமராகித் தற்றுறந்தார சுற்றம்—முனறமராயவைத்துத் தனனோடு அமராது யாதானுமொருகாரணத்தாற நனைப பிரிந்துபோய்வா பின்னும் வந்த சுற்றமாதல— அமராமைக காரணம் இனறி வரும்— அவ்வமராமை க்காரணம் தனமாட்டிலையாகத் தானேயுளதாம். எ-று.

அமராமைக்காரணமினறியென்றதனை, முன அஃதுண்டாயத் துறத்தல பெற்றும்: அஃதாவது அரசனறனெறிகெட்வொழுக்கல வெறுப்பன்செய்தலெ னறிவை முதலியவற்றான வருவது. ஆக்கம் வருவீக்கப்பட்டது. இயற்கை யாகவே அன்புடையராய சுற்றத்தாராகஞ்ச செயற்கையான வந்தநீக்கம் அத னையொழிய ஒழியும், ஒழிந்தால் அவாக்கன்புசெய்துகொள்ளவேண்டா, பழையவியல்பாயநிற்குமென்பார, வருமென்றார. (க)

102-ஊ. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே வேந்த
 னிழைத்திருந தெண்ணிக கொளல். க0

இ-ள். உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே — காரணமின்றித் தனவி டத்தினின்றும் பிரிந்துபோய்ப பின்காரணத்தான் வந்த சுற்றத்தானே— வே ந்தன இழைத்த இருந்த எண்ணிக கொளல் — அரசன அக்காரணத்தைச் ிச்சபதுவைத்து ஆராய்ந்து தழீஇக்கொள்க, எ-று.

11

103 ம அதி.— பொச்சாவாமை.

103

வாளர் உழைப்பிரிந்தென்றமையின, பிரித்தருக காரணமினகம் பெற்றும்.

வருதற்காரணத்தைச் செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்தபோய்ப் பகையேசுடி கூடுமாதலின் இழைத்திருந்தெனறும், அன்பினறிப் போய்ப் பின்னுகாரணத்தான வந்தமையின் எண்ணிக்கொள்ளெனறுங்கூறினார். பிரிந்தபோய் சுற்றத்தாரான தீமை செய்யப்போய் அதனைப்பொழிய வருவானும் அது செய்யாமற்போய்ப் பின்னன்மை செய்யவருவானும் தழுவப்படுமாதலின், தழுவாமாறு முறையே இவ்விரண்டுபாட்டானும் கூறப்பட்டது. (க0)

இச ம அதி.— பொச்சாவாமை.

அஃதாவது உருவும் திருவும் ஆற்றலும் முதலாயவற்றானம்கிழந்த தற்காததலினும் பகையழித்தனமுதலிய காரியங்களினும்சோதனைசெய்யாமை. மேற்சொல்லிய சுற்றத்தாராற பயனுள்ளது இச்சோரவிலவழியாகலின், இஃது சுற்றத்தழாலினபின் வைக்கப்பட்டது.

ருகக. இறந்த வெகுளியிற நீதே சிறந்த
வ்வகை மகிழ்ச்சியிற சோரவு க

இ-ள. சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியிற சோரவு — மிக்கவுவகை களிப்பான வரும் மறவி—இறந்த வெகுளியிற நீத—அரசனுக்கு அளவற்றந்த வெகுளியிறுந்தீது. எ-று.

மிக்கவுவகை பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருயிதமென்றிவற்றான வருவது. அளவு பகைவரையடாதற்கும் கொடியோரையொறுத்தற்கும் வேண்டிவது இறந்தவெகுளி ஒரோவழிப் பகைவரைபுகுகொல்லும், இஃதன்னதனறித்தனையே கோறலின், அதனினுந்தீதாயிறறு. (க)

ருகஉ. பொச்சாபபுக கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புகுகொன ருங்கு. உ

இ-ள. புகழைப் பொச்சாபபுக கொல்லும்—ஒருவன் புகழினை அவன் மறவிக்கெடுக்கும்,—அறிவினை நிச்சநிரப்புக கொனருங்கு—அறிவினை நிச்சநிரப்புகுக்கெடுக்கும்மாறுபோல. எ-று.

நிச்சநிரப்பு நாடோறும் இரவான வருத்தித் தனவயிறு நிறைந்ததல. அஃது அறிவுடையானகணுண்டாயின அவற்கு இனிவரவானும் பாவத்தானும் உள்ளறபாட்டினை வினைத்து அவன்னகுமதிப்பினையழிக்கும், அதுபோல மறவியும் புகழுடையானகணுண்டாயின அவற்குத் தற்காவாமையானும் காரியக்கேட்டானும் உள்ளறபாட்டினை வினைத்து அவன்னகுமதிப்பினை அழிக்குமென்பதாயி

றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாபயினது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

ருகூ. பொச்சாபபாக கிலலை புகழமை யதுவுலகத
தெப்பானூ லோர்க்குந் துணிவு. கூ

இ-ள. பொச்சாபபாககுப் புகழமை இல்லை — பொச்சாநதொழுதுவார்க்குப் புகழமைமையிலலை, — அது உலகத்து எப்பால னூலோக்கும் துணிவு — அவ்வின்மை. இந்நீதிநூலுடையார்க்கேயன்றி உலகத்து எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தது. எ-து.

கரு. அ ச ம அதி. — பொச்சாவாமை.

அரசாக்கேயன்றி அறமுதலிய நான்கினும் முயலவார யாவார்க்கும் அவை கைகூடாமையிற புகழிலலையென்பது தோன்ற, எப்பானூலோர்க்குந் துணிவு எனரா. (க)

ருகூ. அச்ச முடையாக கரணிலலை யாதுகிலலை
பொச்சாப புடையாககு நனகு. ச

இ-ள. அரண அச்சம உடையாககு இலலை — காதி மலை முதலிய அரணக ளுள்ளே நிற்பினும், மனத்தின்கணச்சமுடையாககு அவற்றறபயனிலலை, — ஆங்கு நனகு பொச்சாபபு உடையாககு இலலை — அதுபோலச் செல்லுமெ லலாமுடையராயினும், மனத்தின்கண மறவியையுடையார்க்கு அவற்றறபயனிலலை. எ-து.

நனமைக்கேதுவாகலின், நன்கெனரா. அச்சமுடையா நின்ற அரணழியுமா துபோல மறவியுடையாருடைய செல்வங்களும் அழியுமென்பதாயிற்று. (ச)

ருகூ. முன்னுறக காவா திழுககியான் நன்பிழை
பின்னூ நிரங்கி விடும. கு

இ-ள. முன்னுறக காவாது இழுககியான் — தனனூகாக்கப்படுநதுன்பங்க ளை அவை வருதற்கமுன்னே அதிநது காவாது மறந்திருந்தான் — பின் ஊறு தன்பிழை இரங்கிவிடும — பின்வந்தறநகாலத்தககாககலாகாமையின் அபிழைப்பினே நின்கிரங்கிவிடும. எ-து.

காககப்படுநதுன்பங்களாவன சோவுபாரததுப பகைவா செய்வன, ஊறு தின்கணென்புழி உருபுஞ்சாரியையும் உடனொககன. உறநகாலத்தக காக கலாகாமையின், இரங்கிவிடுமெனரா. இவைமுன்னுபாட்டானும் பொச்சாபபு

டையாக்கு வருமேதங்கூறப்பட்டது.

(6)

107. இழுககாமை யாமாடபி மென்றும் வழுககாமை
வாபி னதுவொபப நில. ச

இ-ள. இழுககாமை யாமாடபி மென்றும் வழுககாமை வாபின்—அரசா
க்கு மறவாமைகருணம் யாவாமாடபி மென்றும் ஒழிவினறி வாய்க்குமா
யின்,— அது ஒபபது இல— அதனைப்பொகரும் நனமை பிழிதிலலை. எ-று.

வினைசெய்வார சூறறத்தானொன்றும் தம பாலாகண்ணும் ஒபபவேணிதலின
யாமாடபிமென்றும், தாம பெருகியஞானமும் சருகியஞானமும் ஒபபவேணி
தலின எனறுமென்றும், எல்லாககாரியங்களினும் ஒபபவேணிதலின வழுக
காமையென்றும் கூறினார். வாபினென்பது முதலில்தொழிற்பெயரடியாக
வந்த வினையெச்சம். வாபத்தல நோப்தில. (சு)

108. அரியவென் றுகாத விலலைபொச சாவாக
கருவியாற் போறறிச செயின். எ

இ-ள. அரிய என்று ஆகாத இலலை—இவை செயதற்கரியனவென்று சொல்
பபபபி ஒருவற்கு முடியாத காரியங்களிலலை,— பொச்சாவாக் கருவியால்
போறறிச செயின்—மறவாத மனத்தானே எண்ணிச் செய்யப்பெறின். எ-று.

109 ம அதி.— பொச்சாவாமை. கருக

- பொச்சாவாத எனபதன்றுதிரிதலை விகாரத்தாரறொககது. அநதக்கரணமா
கலிற கருவியென்றார். இடைவிடாதநினைவும் தப்பாததும்செய்யமுடையார்க்கு
எல்லாம் எளிதின்முடியுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவா
மையது நிறபபுக் கூறப்பட்டது. (எ)

110. புகழ்ந்தவை போறறிச செயலவேண்டுஞ் செய்யா
நிகழ்ந்ததாக கெழுமைபு மில். அ

இ-ள. புகழ்ந்தவை போறறிச செயலவேண்டும்—நீகுதுவடையார இவை
அரசாக்குரியனவென்று உயாததுகூறிய செயலகளைக் கடைப்பிடித்ததுச செ
ய்க்,— செய்யாது இகழ்ந்ததாககு எழுமையும் இல— அங்ஙனஞ்செய்யாது
மறந்தவாககு எழுமையினும் நனமையிலையாகலான. எ-று.

அச்செயல்களாவன மூவகையாரறலும், நாலவகையுபாயமும், ஐவகைதொ
ழிலும், அதுவகைக்குணமும் முதலாய செயல்கள் சாதிதருமமாகிய இவற
றின வழிஇயோர்க்கும் உள்ளது நிரயத்தனபமேயாகலின்; எழுமைபுமில்லெ

னரா. எழுமை ஆகுபெயர். இதனாற் பொச்சாவாது செய்யவேண்டிவன கூறப்பட்டன. (அ)

இருகூ. இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரா யுள்ளருக தாந்தம
மகிழ்ச்சியின் மைநதுறும் போழ்து. கூ

இ-ள். தம் மகிழ்ச்சியின் தாம மைநது உறும போழ்து—அரசா தமமகிழ்ச்சிக்கட்டாமவலியுறுமபொழுது,— இகழ்ச்சியின் கெட்டாரா உள்ளருக—முறகாலத்து அதனியுய சோவாற கெட்டவர்களை நினைக்க எ-று.

காரணங்களோடு அவாக்குளதாய உரிமையை மகிழ்ச்சியிலேறித் தமமகிழ்ச்சியினென்றும், இகழ்ச்சியுங் கேடும் உடனறேனறுமாகவின மகிழ்ச்சியின் மைநதுறும்போழ்தெனறுங் கூறினார். கெட்டாரா உள்ளவே, நாமும் அவ்வாறே கெடுதுமென்று அதன்கண் மைநதுறொன்பது கருத்தது. எண்ணுகவென்று பாடமோதுவாருமுளா. (க)

இசு0. உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மறறுந்தா
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின். க0

இ-ள். தான் உள்ளியது எய்கல எளிது மன — அரசனுக்குத் தானெய்த நினைத்த பொருளை அந்நினைத்த பெறறியே எய்துதல எளிதாம்,—மறறும் உள்ளியது உள்ளப் பெறின்— பின்னும் அதனையே நினைக்கக்கூடாமாயின. எ-று.

அது கூடாதென்பது ஒழிந்துகின்றமையின், மன ஒழிபிசைக்கண்வந்தது. அதனையே நினைத்தலாவது மறவியினி அதன்கண்ணே முயறல. இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமெக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (க0)

* பொச்சாவாககருவி எனபதற்குப் பொச்சாவாமையாகிய கருவியென்ப பொருள்கோடலே சிறப்பு. அது தொலகாப்பியத்தது வினையியலுள் “நிலனும் பொருளும்” எனனும் முப்பத்தேழாளுக்குத்திரத்தாரையிலே சேனுவரையா “நினமுக்கங்காணுமருந்தினேன எனபுழிக் காட்சியை மருந்தென்றாகலிற் காணுமருந்தென்பது வினைப்பெயர் கொண்டதாம். பொச்சாவாக கருவியாற போற்றிச் செயின் எனபுழிப் பொச்சாவாககருவி எனபதும் அத்.” என்க கூறுமரபுறுணாக. இலக்கணவிளக்கதுலாராகும் இலக்கணவிளக்கசூருவளியாராக்கும் இதவே கருத்தென்க.

டுடு ம அதி.— செங்கோன்மை

அஃதாவது அரசனாற செய்யப்படும முறையினது தன்மை. அமமுறை ஒருபாறகோடாது செவ்வியகோலபோறலிறசெங்கோலெனப்புட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றா. அது சோவிலலாத் அரசனாற செயற்பாலதாகலின், இது பொச்சாவாமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

டுசக. ஓநதுகண னோடா திறைபுரிந் தியாராமாட்டுந்
தோநதுசெய வஃதே முறை க

இ-ள. ஓநது— தண்கீழ வாழ்வார குறறஞ்செய்தால் அககுறறத்தை நாடி— யாராமாட்டும கணனோடாது — யாவாமாட்டுங்கணனோடாது — இறைபுரிநது—நடுவநிலைமையைப் பொருநதி—தோநது— அககுறறத்திறகுசு சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரோடுமாராயநது — செயவஃதே முறை— அவளவிறறாகச் செயவ்தே முறையாம். எ-று.

நடுவுநிறறல் இறைக்கியலபாகலின் அதனையிறையென்றும், உயிரினுஞ்சிறநதாகண்ணுமென்பார யாராமாட்டுமென்றாக கூறினா. இறைமை இறையெனவும், செபவது செயவஃதெனவும், நின்றன. இதனாற செங்கோன்மையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

டுசஉ. வானோககி வாழு ருலகெலலா மன்னவன்.
கோனோககி வாழுங் குடி. உ

இ-ள. உலகு எல்லாம வான நோக்கி வாழும்—உலகத்துயிரெல்லாம மழையுளதாயின உளவாகாநிற குமேயென்றும்,—குடி மன்னவன கோல நோக்கி வாழும்—குடிகள் அரசனசெங்கோலுளதாயின உளவாகாநிறகும. எ-று.

நோக்கிவாழ்தல் இன்றியமைபாமை. வானினையுணவை வானென்றும், கோலினையவேமத்தைக கோலென்றும் கூறினா. அவவேமமில்வழி உணவுளதாயினுங் குடிகடந் அதனாறபயனிலையென்பாராம். (உ)

டுசந. அநதணா நூறகு மறததிறகு மாநியாய
நின்றது மன்னவன கோல. ந

இ-ள. அநதணா நூறகும அறததிறகும ஆகியாய நின்றது — அநதணாக குறித்தாய வேதத்திறகும அதனாறசொல்லப்பட்ட அறத்திறகுங்காரணமாய நில்பெற்றது — மன்னவன கோல — அரசனாற செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோல. எ-று.

அரசா வணிகனானுமேனையோககுமுறித்தாயினும், தலைமைபற்றி அநத

ணர்நூலென்றா “மாதவா நோனபு மடவார கறபுகு— காவலன காவ லன்
 நித் தங்கா” * ஆகலின, ஈண்டறமென்றது அவையொழிந்தவறறை வேதமும்
 அறனும் அநாதியாயினுஞ் செங்கோலிலவழி நடவாவாகலின, அதனை அவறறி
 நகாதிபெனதும், அபபெறறியே தனக்காதியாவது பிறிதிலையென்பார் ஈினற
 தெனறுங் கூறினா. இவையிரண்டுபாடானுஞ் செங்கோல்து சிறப்புக் கூறப
 பட்டது. (க.)

* மணிமேகலை, இருபத்திரண்டாவது சிறைசெய்தகாதை.

நிநி ம் அதி.— செங்கோன்மை.

ககக

நிசச. குடி தழீஇக கோலோசக மாநில மன்ன
 னடிதழீஇ நிறகு முலகு. ச

இ-ள. குடி தழீஇக கோல் ஓசகம மாநிலமன்னன அடி — தன்குடிகளைபு
 மனைததுச செங்கோலையுஞ்செலுத்தும் பெருநிலவேர்தனடியை — தழீஇ
 நிறகும் உலகு—பொருநதி விடார உலகநதார. எ-று.

அனைததல இனசொறசொல்லுதலும், தனாரதழி வேணடுவன கொடுத்த
 லும் முதலாயின. இவவிரண்டையும் வருவாமறசெயவான நிலமுமுதுமாளு
 மாகலின அவனை மாநிலமன்னனென்றும், அவனமாட்டியாவரும் நீங்காவன
 பினராவராகலின அடிதழீஇநிறகுமுலகென்றும், கூறினா. (ச)

நிசநி. இயலபுளிக கோலோசக மன்னவ னுட்ட
 பெயலும் விளையுநந தொககு. நி

இ-ள. பெயலும் விளையுநந தொககு— பருவமழையுந குன்றதவினைவும்
 ஒருங்கு கூடி—இயலபுளிக கோல ஓசகம மன்னவன நாட்ட—நூலகன சொ
 லவியவியலபாற செங்கோலைச செலுத்துமாசனது நாட்டினகண்ணவாம.எ-று.

உளியென்பது மூன்றாவதன்பொருள்பதிவதோரிடைசசொல. வானும் நிலனு
 ள் சேரத தொழிற்பட்டு வளஞ் சாககுமென்பதாம். (நி)

நிசக. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
 கோலநூஉங் கோடா தெனின. ச

இ-ள. மன்னவன வென்றி தருவது வேல அன்று கோல—மன்னவனுக்குப்
 போரினகன வென்றியைக் கொடுப்பது அவனெறியும் வேலன்று கோல,—
 அதுஉம கோடாது எனின— அஃதும் அபபெறறிகூசாவது தான கோடாநா
 யின. எ-று.

கோல செவ்விராயவழியே வேல வாய்ப்பதெனபார வேலனறெனரா;
 “மாண்ட—வறநெறி முதறறே யரசின கொற்றம்” எனரா பிறரும். கோடா
 னென்பது பாடமாயின, கருவியினரெழுதில் வினைமுதனமேளிந்ததாகவுளாகக,

ருசுஎ. இறைகாகசும் வையக மெல்லா மவனை

முறைகாகசும் முட்டாச செயின எ

இ-ள. வையகம் எல்லாம் இறை காகசும்—வையகத்தையெல்லாம் அரசன
 காகசும்,—அவனை முறை காகசும்—அலன்றனை அவனது செய்கோலே
 காகசும்,—முட்டாச செயின—அதனை முட்டாவநரீதியும் முட்டாமறசெலு
 ததுவராயின. எ-று.

முட்டாமறசெலுத்தியவாறு மகனை முறைசெய்தானகண்ணுமதனகை குறை
 ததானகண்ணுங் காணக. முட்டாதென்பதன் இறுதியிலே விகாரத்தாற்றெருக
 கது. இவைநான்குபாடாடாளும அதனைச் செலுத்தினனெய்தம் பயன கூறப்
 பட்டது. (எ)

ருசுஅ. ன்ணபத்ததா ஓரா முறைசெயயா மன்னவன்
 றணபத்ததாற றுளே கெடும் அ

இ-ள. ண்பத்ததான ஓராமுறை செயயா மன்னவன்— முறைவேண்டினா
 க்கு எளிய செவ்வியையுடையராய அவர் சொல்லியவற்றை ஊலோர் பலரோ
 உகீ

ககஉ. ருசு ம அதி.— கொடுங்கோன்மை.

மொராயந்து நின்றவுணமைக்கொப்ப முறை செயயாதவரசன்— தண்பத்த
 தான் தானே கெடும்— தாழ்ந்த பத்ததிலே நின்ற தானே கெடும். எ-று.

ஊண்பத்தானெனலும் முறையுவினையெச்சமும், ஓராவெனலும் வினையெச்ச
 மும், செயயாவெனலும் பெய்யொச்சவெதுமறையுட செயதலவினை கொண
 டன். தாழ்ந்தபதம்பாவமும், பழியமெய்திறகுமநிலை “அல்லவை செயதாச
 கறங்கூற்றம்” ஆகலின், பண்கவரினறியுந்கெடுமெனரா. இதனான முறை செலு
 த்தாதானது கேடு கூறப்பட்டது. (அ)

ருசுக. குடிபுறங் காத்தோமபிக் குற்றங் கடிதல
 வடுவன்று வேந்தன ரெழுதில். க

இ-ள. குடி புறங்காதது ஓம்பிக் குற்றம் கடிதல— குடிகளைப் பிறா நலியா
 மற காததுத தானும் நலியாது பேணி, அவாமாடிக் குற்றநிகழின அதனை

யொறுப்பானொழிததல— வேந்தன வடு அன்று தொழில் — வேந்தனுக்குப் பழியன்று, தொழிலாகலான். எ-று.

தனபஞ்செயதல, பொருட்கோடல, கோறலென ஒறுப்புமூன்று, அவற்றுள் ஈண்டைக்கெய்துவன முன்னையவென்பது குற்றங்கடிதலென்பதன்ற பெற ரும். தனகீழ வாழவாராயொறுத்தல அறன்னமையின் வடுவாமென்பதனையா சங்கித்து, அஃதாக்காறு, அரசனுக்கு அவரை அககுற்றத்தினீக்கித தூயராககு தலுஞ் சாதிநருமமென்றா. (க)

௩௩௦. கொலையிற கொடியாரை வேந்தொறுத்தல பைங்கூழ களைகட டதனெடு நோ. (க0)

இ-ள். வேந்து கொடியாரை கொலையின ஒறுத்தல—அரசன் கொடியவாக னீக் கொலையானொறுத்ததுத தக்கோரைக காததல— பைங்கூழ களை கட்டத் தனெடு நோ — உழவன களையைக களைந்து பைங்கூழைக காதத்தனெடுடாக கும. எ-று.

கொடியவனொறுத்து தீக்கொளுவுவார, நஞ்சிடுவார, கருவியிறகொலவார, கள்வா, ஆறலைப்பார, குறைகொளவார, பிறனிலவிழைவாரொன்றிவா முதலா யினாரை. இவரை வடநூலார ஆநாயிகளென்ப. இப்பெற்றியாரைக கண்ணே டிக கொல்லாவழிப் புறகளைக்கு அஞ்சாநின்ற பைங்கூழபோன்று நலிவுபல வெய்தி உலகு இடாப்படுதலின, கோறலும் அரசறகுச சாதிநருமமென்பதா யிறறு. இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செய்கோலசெலுத்தும் வெண்குடை வேந தற்குத் தீயாரமாட்டு மூவகையொறுப்பும ஒழியற்பாலவலென்பது கூறப் பட்டது. (க0)

௩௩௧ ம அறி.— கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அமமுறையினது கோடுதறனமை. ஈண்டும் உவமையின் பெயர் பொருண்மேலாயிறறு. செங்கோன்மைக்கு மாறாகலின, இஃத்தனயின் வைக்கப்பட்டது.

௩௩௧. கொலைமேற்கொண் டாரிற கொடிதே யலைமேற்கொண் டலலவை செயல்தொழுகும் வேந்து. (க)

௩௩௧ ம அறி.— கொடுங்கோன்மை. (க0)

இ-ள். கொலை மேற்கொண்டாரிற கொடிது—பக்கமைபத்திக் கொலலுத

ற்றொழித தமமேற்கொண்டொழுதுவாரினுங் கொடியன — அலை மேற்கொண்டி அல்லவை செயது ஒழுதும் வேந்து—பொருள வெஃகிக் குடிகளையுத தற்றொழித தன்மேற்கொண்டி முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுதும் வேந்தன். எ-று.

அவா செயவது ஒருபொழுதைததுபம், இவன் செயவது எப்பொழுதா துன்பமாமென்பதுபற்றி, அவரினுங்கொடியனென்றா. பானமயகமுதமுச்சி. வேந்தென்பது உயாதினைப்பொருட்களைவந்த அஃறிணைச்சொல். அலை கொலையினுங் கொடிதென்பதாயிற்று. (க)

1002. வேலொடு நினரூ னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நினரூ னிரவு. உ

இ-ள். வேலொடு நினரூ — ஆறலைக்குமிடத்துத் தனியே வேல்கொண்டு நின்ற களவன் — இடு எனறது போலும் — ஆறசெலவானை நின்கைப்பொருடாவென்று வேணுகிலோடொகும் — கோலொடு நினரூ னிரவு — ஒரு ததற்றொழிலோடு நின்றவரசன் குடிகளைப் பொருள வேணுகிலல். எ-று.

வேலொடு நினரூனென்றதனூற பிறரொடு நிலலாமைபும், இாவென்றதனூற இறைப்பொருளன்மையும், பெற்றும். தாராக்கால் ஒருபபலென்றதுநுறிப்பின னுகலின், இரவாறகோடும் கொடுங்கோனமையாயிற்று. இவைபிரண்டிபாட்டானுங் கொடுங்கோனமையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

1003. நடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னொறு நாடு கெடும். கூ

இ-ள். நடொறும் நாடி முறை செய்யா மன்னவன் — தனனாடு நிகழாதீமைகளை நடொறுமாராயந்து அதற்கொக்க முறைமையைச் செய்யாதவரசன் — நடொறும் நாடு கெடும் — நடொறும் நாடிமுதகும். எ-று.

அரசனுக்கு நாடு உறுப்பாகலின், அதனைவினை அவன்மேனிற்றது. இழந்தல் பயனெய்தாமை. மன்னவனாடு நடொறுங்கெடுமென்றுரைப்பாருமுளா. (கூ)

1004. கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு. ச

இ-ள். சூழாது கோல்கோடிச் செய்யும் அரசு — மேல் வினைவதெண்ணுது முறை தப்பச்செய்யும்ரசன் — கூழுங் குடியும் ஒருங்கு இழக்கும் — அச்செயலான முன்னீட்டியபொருளையும் பின்னீட்டிகற்கேதுவாகிய குடிகளையுஞ் சேர விழக்கும். எ-று.

கோடவென்பது திரிநதுரினறது. முன்னீட்டியபொருள இழத்தறகேது வரு
கின்றபாட்டாறகூறுப. (ச)

௫௫௫. அல்லறபட டாறற தழுக்கண னீரனறே
செலவததைத தேயகசும் படை. ௫

இ-ள. அல்லறபட்டி ஆறறது அழுத கணணீர் அனறே— அரசன முறை
செய்யாமையாற குடிகள் துன்பமுறது அதனைப பொறுக்கமாட்டாது அழுத
கூசு ௫௬ ம் அதி.—கொடுங்கோன்மை.

கண்ணீரன்றே — செலவததைத தேயகசும் படை — அவன செலவத்தைக்
குறைக்குங்கருவி. எ-று.

அழுதகணணீர் அழுதலான வந்த கணணீர் செலவமாகிய மரததையென
னாமயின, இஃதேக்கதேசவருவகம. அல்லறபடுத்திய பாவத்தது தொழில அத
றகேதுவாகிய கணணீர்மேனிநறது. அக்கணணீரிற்கொடிது பிறிதினமையின,
செலவங்கடிசிறறேயுமென்பது கருகது. (௫)

௫௫௬. மன்னாககு மன்னுதல செங்கோனமை யஃதின்றேன்
மன்னாவா மன்னாக கொளி ௬

இ-ள. மன்னாககு மன்னுதல செங்கோனமை— அரசாககுப புகழ்கடாம
நிலைபெறுதல செங்கோனமையானும்,— அஃது இனறேல மன்னாககு ஒளி
மன்னாவாம — அச்செங்கோனமையிலையாயின, அவாககு அபுகழ்கடாம
உளவாகா. எ-று.

விசாரத்தாறறொக்க மூன்றுவது விரிதது ஆககம வருவித்தறாககப்படடது.
மன்னுதறகேது புகழாதல “இஃநிலத்தது மன்னுதல வேண்டி னிசைநடுக” என
பதனானுமறிக. மன்னமை ஒருகா லுநிலையாமை. பழிக்கப்படடால ஒளி மன
னாவாம, ஆகவே, தாமுமன்னொன்பதாயிறற. வெனறி கொடை முதலியவே
துக்களாற புகழ பகுதிப்பறிபின, பனமையாறகூறினா. அவையெல்லாம செ
ங்கோனமையிலவழி இலவாறமென்பதாம. இறவரானகுபாட்டானுங் கொடுங்
கோலனையினை எயதுங்குறறங் கூறப்படடது. (௬)

௫௫௭. துளியின்மை ஞாலத்திற கெறறறறே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிரககு ௭

இ-ள. துளியின்மை ஞாலச்சிலகு ஏறற—மகழியிலலாமை கையதது வாழு
முயிரகடகு எயவகைத துன்பாற பயகசும்,— அறறே வேறதன அளியின்மை

வாழும் உயிரகரு— அவ்வகைந் அன்பம் பயக்கும் அரசன்றனன்னியிலலாமை அவனாடெவாழுகுடிக்கடகு எ-று.

சிறப்புப்பற்றித் துளியென்பது மறைமேனின்ற 3. உயிரொன்பது ருடிகண்மேனின்றது. மேல வானோக்கெவாழுமென்றதை எதிராமறைமுகத்ததாற் கூறியவாறு. (எ)

1004. இன்மைபி லினனா துடைமை முறைசெய்யாமன்னவன் கோறகீழ்ப படின. அ

இ-ள். முறை செய்யாமன்னவன் கோறகீழ்ப படின — முறைசெய்யாத அரசனது கொடுங்கோலினகீழ் வாழின,—இன்மைபின் உடைமை இனனாது—யாவாகும் பொருளினதன்மையினும் உடைமை இனனாது. எ-று.

தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் வெஃகுவோனது நாட்டிககைநரோவ யாப்புண்டல முதலிய வருவது பொருளுடையாக்கேயாகலின் அவவுடைமை இன்மையினுமினனாதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனாடெவாழ்வாராககு வருங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (அ)

1005. முறைகோடி மன்னவன் செய்பி னுறைகோடி யொல்லாது வானம் பெயல். கூ

இள ம் அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை. ககடு

இ-ள். மன்னவன் முறை கோடிச செய்பின்— மன்னவன் தான் செய்யும் பொருளை முறை தப்பச செய்யுமாயின்,—உறை கோடி வானம் பெயல் ஒல்லாது— அவனாடெப பருவமழை இனமுமவகை மேகம் பொழிதலைசெய்யாது. எ-று.

இரண்டிடத்துங் கோடவென்பன திரிந்துகின்றன. உறைகோடுதலாவது பெயுங்காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (க)

1006. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பா காவலன் காவா னெனின். க0

இ-ள். காவலன் காவான் எனின்— காததற்சூரியவாசன உயிரகளைக் காவா னாயின், — ஆ பயன் குன்றும்—அறநிலலாத அவனாடெப பசுக்களும் பால குன்றும்,— அறுதொழிலோர் நூல் மறப்பா — அநதன்றும் நூல்களை மறநது விடுவா. எ-று.

ஆபயன் ஆவாறகொள்ளும் பயன் அறுதொழிலாவன ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ரதல், ஏற்றலெனலிவை. பசுக்கள் பாலகுன்றியவழி

அவியினமையானும், அது கொடுத்திருப்பாரா மந்திரங்கற்பமென்பன ஒதாவையானும், வேளவி நடவாநாம, ஆகவே, வானம் பெயலொலலாதென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனாடினகணிகமுதகுற்றங்கற்பப்பட்டது. (க0)

இள ம அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிகளஞ்சுவதம் பகுதியஞ்சுவதம் தானஞ்சுவதமாய் தொழிலகளைச் செய்யாமை. அவை செய்தல் கொடுக்கோணமைப்பாறப்பிதலின, இஃதனபின் வைக்கப்பட்டது.

இசூக. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தாலொத்தநாங் கொறுபபது வேறது. க

இ-ள. தக்காங்கு நாடி—ஒருவன் தன்னினமெலியாராமேற சென்றவழி அந்நீ நடுவாக நின்றாராய்ந்து — தலைச்செல்லாவண்ணத்தால ஒத்தாங்கு ஒறுபபது வேறது— பின்னும் அது செய்யாமற்பொருட்டி அவனை அக்துறத்திற கொப்ப ஒறுப்பானே அரசனாவான். எ-று.

தக்காங்கு ஒத்தாங்கென்பன ஒருசொல். தகுதியென்பது நடுவாகிமைபாதல “தகுதி யெனவொன்று நன்றே” எனப்பதனாறுமறிக. இதனானே தக்காங்கு நாடாமையும், பிறிதோகாரணம்பற்றி மிகவொறுத்தலும், குடிகளஞ்சுவவினை யாதல பெற்றும். (க)

இசூஉ. கடிதோச்சி மெல்ல வெய்க நெடிதாக்க நீங்காமை வேண்டி பவா. உ

இ-ள. கடிது ஓச்சி— அவ்வொத்தாங்கொறுத்தல் தொடங்குங்கால அளவிறப்பச் செய்வார்போற்றொடங்கி, —மெல்ல எறிக—செய்யுங்கால அளவிறவாமற்செய்க— ஆக்கம் நெடிது நீங்காமை வேண்டிபவா— ஆக்கந் தவகணெய்க காலநிறத்தலை வேண்டிவா. எ-று.

தக்கா இள ம அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை.

கடிதோச்சல் குறறஞ்செய்வார் அதனையஞ்சுதற்பொருட்டும், மெல்லவெறியல் யாவரும் வெருவாமைப்பொருட்டிமாம். தொடங்கினவளவிறகுறைதல் பற்றி மெனமை கூறப்பட்டது. ஓச்சுதல் எறிதலென்பனவிரண்டும் உவமை பற்றி வந்தன. இவையிரண்டுபாட்டானும் குடிகள் வெருவந்த செய்யாமைய

நுகூந. வெருவநத செய்தொழுதும் வெங்கோல னாயி
நெருவநத மொலலைக கெடும. ன

இ-ள். வெருவநத செய்து ஒழுதும் வெங்கோலன ஆயின— குடிகள் வெருவிய செயல்களைச் செய்து நடக்கும் வெங்கோலனமாயின,— ஒருவநதம் ஒலலைக் கெடும— அரசன ஒருதலையாகக் கடித்திகெடும. எ-று.

வெங்கோலனென்பது ஈண்டி வாளா பெயராய் நின்றது. ஒருவநதம், ஒருதலை, ஏகாதமென்பன ஒருபொருட்களவி. அச்செயல்களுந் கேடுகளும் முன்னாக கூறப்பட்டும். (ன)

நுகூசு. இறைகடியெனென்றுணாககு யினஞ்சொல வேநத
னுறைகடுகி யொலலைக கெடும. ச

இ-ள். இறை கடியென என்று உரைக்கும் இனஞ்சொல வேநதன—குடிகளான நமயிறைவன கடியெனென்று சொல்லப்பட்டும் இனஞ்சொலையுடைய வேநதன— உறை கடுகி ஒலலைக் கெடும— ஆயுளுந்குறைநது செலவமுந் கடிக்கினிழக்கும். எ-று.

நெருசு நொநது சொல்லுதலான, இன்னமை பயப்பதாய் சொலலை இனஞ்சொல்லென்றா. உறையென்பது முதலிலைதொழிற்பெயர். அஃது ஈண்டா குப்பெயராய் உறைதலைசெய்யும் நாணமேனின்றது. அது குறைதலாவது அச்சொல்லல்லலாதாககு உள்ளதிற சுருங்குதல. (ச)

நுகூநு. அருஞ்செவவி யினஞ முகத்தான் பெருஞ்செலவம்
பேயகண்டன்ன துடைத்தது. னு

இ-ள். அருஞ்செவவி இனஞ்முகத்தான பெருஞ்செலவம்— தன்னைக் காண வேண்டிவராககுக் காலமரியமுபக கண்டால் இனஞ்செவவிதையுடையானது பெரியசெலவம்— பேய கண்டன்ன து உடைத்தது—பேயாற காணப்பட்டாறபோலவதொருகுறறமுடைத்தது. எ-று.

எனவே, இவையிரண்டும் வெருவநத செய்தலாயின. இவைசெய்வானைச் சாரவாரினமையின, அவன தசெலவம் தனக்கும் பிறாக்கும் பயன்படாதென்பதுபற்றிப்பேயகண்டன்ன துடைத்தென்றா. காணுதல தனவயமாககுதல. (நு)

நுகூகூ. கடுஞ்சொலலன கண்ணில னாயி நெடுஞ்செலவ
நீடினறி யாங்கே கெடும. கூ

இ-ள். கடுஞ்சொலலன கண் இலன ஆயின—அரசன கடியசொலையுமு

டையனாயக் கண்ணோட்டமுமிலமுமாயின, — நெடுஞ்செல்வம நீடு இனறி ஆவ
கே கெடும—அவனது பெரிய செல்வம நீடுதலினறி அப்பொழுதே கெடும. எ-று.

“வேட்டங் கடுஞ்சொன மிகுதண்டஞ் சூதுபொரு— ஸீட்டங்கட காமமோ
டேழு.” எனப்பட்ட விதனங்களுட் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுதண்டைததையும்

இள ம அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை. கசுஎ

இவா இவ்வெருவந்தசெய்தலுளடக்கினா. கண ஆகுபெயா. இவை செயத
பொழுதே கெடுஞ்சிறுமைததனரூயினுமென்பா, நெடுஞ்செல்வமெனரா. நீடு
தல•நீட்டத்தல. (க)

இசுஎ. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும வேந்த
னடுமுரண டேயகரு மரம. எ

இ-எ. கடுமொழியும் கை இகந்த தண்டமும— கடியசொல்லுங் குறறத
தினமிக்க தண்டமும—வேந்தன அடு முரண டேயகரும அரம— அரசனது
பகை வெல்லுதற்கேற்ற மாறுபாடாகியவிருமபினைத சேயகருமரமாம. எ-று.

கடுமொழியாறநூலையுங் கையிகந்ததண்டத, நாரறேசமுங் கெட்டு முரண சுரு
ங்கியருந்தலின அவறறை அரமாகி, துணைதாயினுந் தேயுமெனறறகு அடுமுர
னை இருமபாகினா. ஏகதேசவுருவகம அரமென்ப, னைத தனிததனி கூட்டுக.*
இவையையதுபாட்டானும், செவ்வியின்மை, இனமும்கமுடைமை, கண்ணோ
ட்டமினமை, கடுஞ்சொறசொல்லல், கையிகந்ததண்டமென்றிவைகள் குடிகள்
ருசும் வினையென்பதூஉம், இவைசெய்தான ஆயுளும் அடுமுரணுஞ் செல்வமு
மிகுக்குமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (எ)

இசுஅ. இனததாறறி யெண்ணுத வேந்தன் சினததாறறிச
சீறிற் சிறுஞ்சு திரு. அ

இ-எ. இனதது ஆறறி எண்ணுத வேந்தன— காரியத்தைப்பற்றி வந்தவெ
ண்ணத்தை அமைச்சாமேலவைத்து அவரோடு தானுமெண்ணிச செய்யாதவ
ரசன— சினதது ஆறறிச சீறின—அபிழைப்பாற றனகாரியநதப்பியவழித்
தனனைச சினமாகிய குறறத்தினகண்ணே செலுத்கி அவகாவெகுளுமாயின,—
திருச சிறுகும்— அவனசெல்வம நாடோறுஞ் சுருங்கும். எ-று.

அரசாபாரம பொறுத்ததுயத்தலொப்புமையான அமைச்சரை இனமென்று
ம, தான பின பிழைப்பாதலறிந்து அமைப்பாது அதனை அவாமேலேறறி வெ
குளின அவா வெரீஇநீங்குவா, நீங்கவே, அபிழைப்புத் தீருமாறும் அப்பார

மினிதயக்குமாறும் இலனாமென்பது நோக்கித் திருச்சிறுகுமென்றுங் கூறி
 ஞா. இதனாற் பகுதியஞ்சுமவினையும் அது செய்தானெய்துங்குற்றமுங் கூறப்
 பட்டன (அ)

ருசூக. செருவந்த போழ்திற சிறைசெய்யா வேந்தன்
 வெருவந்து வெய்து கெடும். கூ

இ-ள். சிறை செய்யா வேந்தன்— செரு வருத்தகுமுன்னே தனக்குப் புக
 லாவதோரரண் செய்துகொள்ளாதவரசன் — செரு வந்த போழ்தில் வெரு
 வந்து வெய்து கெடும்—அது வந்தகாலத்து ஏமமினமையான வெருவிக் கடி
 திறகெடும். எ-று.

* இவ்வாறு ஒருமைப்பெயரை வாககியபேதமாகத் தனித்தனி கூட்டி முடி
 ப்பத்தினத் தோவடயிமுப்பார்போலப் பிரத்தியேகபநாநாவயமென்பா வட
 தூலாரா.

ககஅ ருஅ ம அதி.— கண்ணோட்டம்.

பகையை வெருவிச் சேர்ந்தார் நீங்குதலிற் றயியனாய்த் தானும் வெருவி
 அப்பகைவயத்தனமென்பதாம். இதனால் தானஞ்சும வினையும் அது செய்தா
 னெய்தம் பயனுங் கூறப்பட்டன. (க)

ருஎ0. கல்லாப பிணிகஞ்சு கடுங்கோ லதுவல்ல
 திலலை நிலக்குப் பொறை. க0

இ-ள். கடுங்கோல கல்லாப பிணிகஞ்சு — கடுங்கோலனாய்வரசு னநீதினா
 னமுதலிப் கல்லாதாராத தனக்குப் பகுந்பாகக் கூட்டாநிறஞம, — அதுவ
 லலது நிலக்குப் பொறை இலலை— அககூட்டமல்லது நிலத்திற்கு மிகையாய
 பாரம் பிழிநிலலை. எ-று.

கடுங்கோலென்பது ாண்டு மிககடிண்டத்தினமேற்றனறி அதனைச் செய்வா
 னமேற்றறியுற. அவன் அது செய்தறியைவாராயல்லது கூட்டாமையிற் கல
 லாபபிணிகஞ்சுமென றும், ஏனைப்பறறையெல்லாம் பொறுக்கின்றதியலபாகலின்
 நிலத்திற்குப் பொறை அதுவல்லநிலையென றங்கூறிஞா. நிலங்கென்பது செய
 யுளவிகாரம். இதனால் வெருவந்த செய்தலினகுற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

ருஅ ம அதி.— கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது தன்னொடு பயின்றுகாக்க கண்டால் அவா கூறியன மறுக்க மாட்டாமை. இஃது அவாடுற கணசென்றவழி நிகழ்வதாகலின், அப்பெயர்த் தாயிறறு. மேல வெருவந்தசெய்பாமைபுட்கூறியவதனையே சிறப்புப்பற்றி வி ரித்துக்கூறுகின்றமைபின், இஃது எனின் வைக்கப்பட்டது.

இஎக. கண்ணோட்ட மெனனாய் கழிபெருங் காரிகை
புணமையா னுணழிவ வுலரு. க

இ.ள. கண்ணோட்டம எனனும் கழி பெருங்காரிகை உணமையான—கண் ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்புடையவழகு அரசாமாட்டு உண டாகலான, — இவவுலரு உண்டு— இவவுலகமுண்டாகாநின்றது. எ-று.

கழிபெருங்காரிகையென்புழி ஒருபொருட்பன்மொழி இவவுயிரழகு சிறப் புணர நின்றது. இவவழகு அசறகுறுப்பாகலின், உணமையானென நிலைபெறு ங்குறினா. இனமை வெருவந்தசெய்தலாகலின் அவாநாட்டுவாழ்வார புலியை யடைந்த புலவாயினமேபானறு ஏம்சூசாராமபற்றி, இவவுலகுண்டெனனா.

இஎஉ. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா

ருண்மை நிலககுப பொறை. உ

இ.ள. உலகியல் கண்ணோட்டத்து உள்ளது—உலகநடை கண்ணோட்டத்தி ன்கண்ணே நிகழ்வது— அஃது இலா உணமை நிலககுப பொறை— ஆக லான, அக்கண்ணோட்டமில்லாதார உள்ளாதல் இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே பிற்தொன்றாகனறு. எ-று.

உலகநடையாவது ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தன பொறுத்த லென்றிவைமுதலாயின. அவைநிகழாமையால் தமக்குப் பிறாகும் பயன்படா ரொன்பதுபற்றி, நிலககுப்பொறையெனனா. ஆதற்கென்பது சொல்லெச்சம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

இஅ ம அநி. — கண்ணோட்டம். ககக

இஎக. பண்ணென்னும் பாடற கியைபின்றேற் கண்ணென்னுங்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். க

இ.ள. பண் எனனும் பாடறகு இயைபு இன்றேலபன் என்னபயத்ததாம் பாடறொழிலோடு பொருத்தமின்றாயின—கண் என்னும் கண்ணோட்டம் இல் லாதகண் — அதுபோலக் கண் என்னபயத்ததாக கண்ணோட்டமில்லாதவிட தது எ-று.

பண கண்ணென்பன சாதிப்பொபா. பணகளாவன பாஸ்யாழ முதலிய நூற்
றுமூன்று. பாடற்றொழில்களாவன யாழின்கண வாராதல முதலியவெட்டும்,*
பண்ணல் முதலியவெட்டும்,† மீடற்றின்கண எரித்தல், பதிதல், நலிதல், கம்
பிதம், குழலமென்னுமைநதம், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்பு
ண்ணமுதலிய வண்ணங்களெழுபத்தாறுமாம். இவற்றோடியையாதவழிப் பண
ஞறபயனிலாதவாறுபோலக் கண்ணோட்டத்தியையாதவழிக் கண்ணறபயனி
லையென்பதாம், கண சென்றவழி நிகழ்தலபற்றி அதனையிடமாக்கினா. இறு
திககட்கண்ணென்பதனைக் “கண்ணகனஞாலம்” எனப்பழிப்போலக் கொள்க.

. ௫௭௪. உளபோள் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மிலலாத கண். ச

இ-ள். முகத்த உளபோல எவன் செய்யும் — கண்டாக்கு முகத்தின்கண்
உளபோற்றென்றல்லலது வேறென்ன பயனைச் செய்யும்—அளவினான் கண்
னோட்டம் இல்லாத கண் — அளவிறவாத கண்ணோடுதலையுடையவல்லாத
கண்கள். எ-று.

தோன்றல்லதென்னுகுசொறகள் அவாயரிலையான வந்தன. கழிகண்ணோ
ட்டத்தினீக்குதற்கு, அளவினென்றா. ஒருபயனையுஞ் செய்யாவென்பது
குறிப்பெச்சம். (ச)

. ௫௭௫. கண்ணிற கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்மேற்
புண்ணென் றுணரப் படிம. ௫

இ-ள். கண்ணிறகு அணி கலம் கண்ணோட்டம்—ஒருவன்கண்ணிற்கு அணி
யுககலமாவது கண்ணோட்டம், — அஃது இன்றேல் புண எனது உணரப்படிம்
—அக்கலமில்லையாயின் அஃதறிவுடையாராற் புண்ணென்றறியப்படிம். எ-று.

வேறணிகலமினமையிற கண்ணிறகணிகலமென்றும், கண்ணயத்தோன்றி
னும் நோய்களானும் புலன்பற்றலானூர்தயாவினைத்தகைகிப் புண்ணென்று
ணரப்படுமென்றும் கூறினா. இவை மூன்றுபாட்டானும் ஓடாது நின்ற கண்
ணினகுற்றம் கூறப்பட்டது. (௫)

௫௭௬. மண்ணோ டியையநத மாததீனயா கண்ணோ
டியையந்துகண் ணோடா தவா. கூ

* வார்தல் முதலிய இசைக்கரணங்களெட்டாவன வாராதல், வடித்தல்,
உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை எனவிலை.

† பண்ணல் முதலிய கலைத்தொழில்களெட்டாவன பண்ணல், பரிவட்
டனை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, வினையாடல், கைபூழ், குறும்போக்கு
எனவிலை.

கள்

இயம் அதி.— கண்ணோட்டம்.

இ-ள். கண்ணோடி இயைந்து கண்ணோடாதவர் — ஒழிதற்குரிய கண்ணோடி பொருந்திவைத்து அஃதோடாதவா—மண்ணோடி இயைந்த மரத்து அணையர் — இயங்காநின்ற ரூராயினும் மண்ணோடி பொருந்திநின்ற மரத்தினையொப்பா. எ-று.

ஒடாதவொன்புழிச சினைவினை முதனமேனினறது. மரமுங்கண்ணோடியை ந்து கண்ணோடாமையின, இது தொழிலுவமம். இதனைச் சதைமண்ணோடி கூழிய மரப்பாவைபெனறுபாபாருமுளா. அஃதுரையனமை காணப்படுங்கண்ணிளநி அதனுண மறநதுநிற்கின்ற ஒருசாருளளீட்டாற கூறினமையானும், “மரக்கண்ணோ மண்ணுளவார கண்ணென நிரக்கண்டாய” எனபதனுமழிக. (சு)

ருஎஎ. கண்ணோட்ட மிலலவா கண்ணிலர் கண்ணுடையாரா
கண்ணோட்ட மினமை|| மில எ

இ-ள். கண்ணோட்டம இல்லவா கண இலா — கண்ணோட்டமில்லாதவா கண்ணுடையருமல்லா, — கண உடையாரா கண்ணோட்டம இனமையும் இல — கண்ணுடையவா கண்ணோட்டமில்லாதலுமில்லை. எ-று.

• கண்ணுடையாராயிற காட்சிக்கண்ணே அஃதோடுமென்பதுபற்றிக் கண்ணோட்டமில்லவா கண்ணிலரெனக கூறிப பின் அதனைபெதிமறைமுகத்தான விளக்கினா. உமமை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவுமமை. இவையிரண்டுபாட்டானுங் கண்ணோடாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (எ)

ருஎஅ. கருமரு சிதையாமற கண்ணோட்ட வல்லார்க
குரிமை யுடைத்திவ வுலகு. அ

இ-ள். கருமம சிதையாமல கண்ணோட்ட வல்லார்ககு—முறைசெய்தலாகிய தநதொழிலழியாமற கண்ணோட்ட வல்ல வேந்தார்ககு—உரிமை உடைத்த இவ வுலகு—உரித்தாதனைமையுடைத்த இவவுலகம். எ-று.

தமமொடு பயின்றாரா பிறராயிடுக்கணசெய்துழி அவரைக கண்ணோடியொ ருதார்ககு முறை சிதைதல மேல “ஒாதகண்ணோடாது” எனற முறையிலக் கணத்தானும் பெறறும். முறை சிதையவருமவழிக் கண்ணோடாமையும் வாரா வழிக் கண்ணோட்டம ஒருவறகியலபாதலருமையிற கண்ணோட்டவல்லார்ககெ

னதும், அவலியலபுடையாக்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலஞ்சேறலின உரிமையுடைத்தெனதுங் கூறினா. இதனா கண்ணோடீமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

௫௭௬. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர் கண்ணுங்கண் னோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. கூ

இ-ள். ஒறுத்தாற்றும் பண்பினாகண்ணும்— தமமையொறுகருமியலபுடையாரிடத்தும்— கண்ணோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை— கண்ணோட்டமுடையராய்க் குற்றத்தைப் பொறுகருமியலபே அரசாக்குத் தலையாயவியலபாவது. எ-று.

* பண்பினொன்றதலை அவாபயிறசி பெறறும். ஒறுத்தாற்றும், பொறுத்தாற்றுமென்பன னாண்டொருசொனனீர். * (க)

௫௮0. பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டி பவர். ௧0

௫௯ ம அதி.— ஒற்றூடல.

௧௭௧

இ-ள். நஞ்சு பெய்க் கண்டு உண்டு அமைவா—பயினாரர் தமக்கு நஞ்சிடக் கண்டிவைத்தும் கண் மறுக்கமாட்டாமையின அதனையுண்டு பினனும்வரோசி மேவுவா— நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டிப்பா— யாவரானும் விரும்பத்தக்க கண்ணோட்டத்தினை வேண்டிமவா. எ-று.

நாகரிகமென்பது கண்ணோட்டமாதல “முந்தையிருந்து நடனோ கொடுப்பி—னஞ்சு முண்பா நனிநா கரிகா.” எனப்பதனும்றிக. அரசா அவையொருது கண்ணோடறபாலது தமமாட்டுக் குற்றஞ்செய்தழியென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௧0)

௫௯ ம அதி — ஒற்றூடல.

அஃதாவது பகை, சொதமல், நடபெனறும் முனறுதிறத்தாராமாகும் நிகழ்நதனவறிதற்கு ஒற்றையாளுதல். மேறசொல்லியவிலக்கணத்தறைய அரசனுக்குத் தனனாடி செலுத்துங்காலும் பிர்நாடி கொளளுங்காலும் வேண்டிவன கூறுகின்றாராகலின, அவவிருமைகரும் இன்றியமையாதாய் இது முனவைக்கப்பட்டது.

நி.அக. ஒற்று முனாசான்ற தூலு மிவைபிரணயிடு
 தெற்றெனக மன்னவன கண. க

இ-ள. ஒற்றும உரை சானற தூலும் இவை இரணயிடு — ஒற்றும புகழ்
 மைந்த நீதிதூலுமாங்கிய ஞ்வையிரண்டையும் — மன்னவன கண தெற்றெ
 னக— அரசன தனனிரண்டுகணனுமாகத் தெளிக. எ-று.

ஒற்றுத் தனகண செல்லமாட்டாத பரப்பெலாருசென்று கணயி ஆணயி நிக
 ழுந்தனவெல்லாமுணாததலானும், தூல அநநிகழ்ந்தவற்றிறகுத் தனனுணர்வு
 செல்லமாட்டாத வினைகையெல்லாருசொல்லியுணாததலானும், இவலிரண்
 டையும் தனககணககணனும் ஞானககணனுமாகத் தனநிந்துகொண்டொ
 முகுகவென்பதாம். ஒற்றனை ஒற்றெனஞா, வேந்தனை வேந்தெனமுறபோல.
 தெற்றெனகவென்பது தெற்றெனென்பது முநனிஸையாக வந்த விபங்கோள.
 அது தெற்றெனவென்னுஞ் செயவெனெசசத்தானநிக. இதனால் ஒற்றினது
 சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

நி.அஉ. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெனஞானும
 வல்லறிதல வேந்தன ரெழுழில. உ

இ-ள. எல்லார்க்கும் நிகழ்பவை எல்லாம் எனஞானும வல அறிதல—
 எல்லார்கணனும் நிகழ்வனவெல்லாவற்றையும் நாடோறும் ஒற்றான விரைந்த
 றிதல— வேந்தன தொழில— அரசனுக்கரிய தொழில. எ-று.

எல்லார்க்குமெனந்து மூன்றுநிறத்தாராயும். நானகாவது ஏழாவதன்பொ
 ருட்கண வந்தது. நிகழ்வனவெல்லாமெனந்து நல்லவுந்தியவுமாய் சொற்களை
 யுஞ் செயல்களையும். அவை நிகழ்ந்தபொழுதே அவற்றிறகுத் தக்கவழியாகத்
 தேறுதலாகச் செய்யவேண்டிதலின வல்லறிதலென்றும், அவலிருதொழிற்கும்
 அறிதல காரணமாகலின அதனையேயுபசாரவழக்காறெழுழிலெனதுகூறினார்.
 ஒற்றெனென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. இதனால் ஒற்றினது பயன்கூறப்
 பட்டது. (உ)

௨௭௨

நிகழ்ப அகி.— ஒற்றூடல்.

௫௮௬. ஒற்றினு னொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன
கொற்றங் கொள்ககிடந்த தில. ௩

இ-ள். ஒற்றினுள் ஒற்றிப் பொருள தெரியா மன்னவன—ஒற்றினுனே எல்
லார்கண்ணும் நிகழாதவற்றை ஒற்றுவித்தது அவற்றினெய்தும் பயனையாராயா
தவரசன்—கொற்றம் கொள்க் கிடந்தது இல—வென்றியடையக் கிடந்தது
வேறொருநெறியிலலை. எ-று.

அநநிகழாதனவும் பயனும் அறியாது பகைக்கெளியனாதல பிறிதிறநீராமை
யின், கொற்றங்கொள்ககிடந்ததிலலெனரா. இதற்குக் கொள்ககிடந்ததொரு
வென்றியிலலையெனறுபாபினுமமையும். இதனால் அததொழில் செய்யாதவழி
வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௩)

௫௮௭. வினைசெய்வார தஞ்சுறறம் வேண்டாதா றொன்றங்
கனைவரையு மாராயவ தொற்று. ௪

இ-ள். தம் வினை செய்வார சுறறம் வேண்டாதார என்ற அனைவரையும்
ஆராயவது—தங்காரியஞ்செய்வார, சுறறத்தார, பகைவொன்று சொல்லப்பட
ட அனைவரையும் சொறசெயல்களானாராயவானே— ஒற்று—ஒற்றனாவான்.
எ-று.

தமமென்றது அரசனோடுபபபித்தி. அவனுக்குக காரியஞ்செய்வார செயவ
னவும், சுறறத்தார தன்னிடத்திம நாட்டித்ததுஞ்செயவனவும், பகைவா தன
னறறமாராயதலும் மேறறேறப்பித்தலும் முன்னிடதி தன்னிடத்துச செயவ
னவுமறிந்து, அவற்றிற்கேறறன் செய்யவேணுதிதலின், இம்மூவகையாரையும்
எஞ்சாமலாராயவேணுதிமென்பார, அனைவரையுமாராயவதொற்றெனரா. (௪)

௫௮௮. கடாஅ வருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகாஅமை வல்லதே யொற்று. ௫

இ-ள். கடா உருவொடு — ஒற்றப்பட்டார கண்டால் ஐயுறாத வடிவொடு
பொருந்தி— கண் அஞ்சாது—அவா ஐயுறறியலுற்ற செயித்து நோக்கியு
அவாகண்ணிறகஞ்சாது நினறு—யாண்டும் உகாமை வல்லதே ஒற்று—நான
குபாயமுஞ்செயதாலும் மனத்துக்கொண்டவற்றை உமிழாமை வல்லவடே
ஒற்றனாவான். எ-று.

கடாவென்பது கடுக்கும பெயொசசத்தெகிமறை. ஐயுறாத வடிவாவன

பாபபாரா, வணிகா முதலாயினா வடிவு.

(10)

10 அக. துறந்தார படிவத்த ராகி யிறந்தாராயந
தென்செயினுஞ் சோவில தொற்று. சு

இ-ள. துறந்தார படிவத்தா ஆகி இறந்த ஆராயநது—முற்றத்தறந்தாரா
யும் விரதவொழுக்கினராயும் உளபுகுத்தகரியவிடங்கனெல்லாம உளபுக்கு ஆரா
யவேணவிலவாராயநதநிந்தது—என செயினும் சோவு இலது ஒற்று—ஆண
டையார் ஐயுற்றுப் பிடித்து எல்லாததுன்பமுஞ்செய்து கேட்டாலும் தனை
வெளிப்படுத்தாதவனே ஒற்றனாவான். எ-று.

விரதவொழுக்கம் தீர்த்தயாததிகா முதலாயின. செயினும் என்பது அறவொ
ரென்று செயவாரினமை விளக்கி நின்றது. மேல நாலவகையுபாயத்தினுஞ்சோ

10 க ம அதி.— ஒற்றாடல்.

கள்ள

ர்வினமை சொல்லவைத்து ஈன்றிந் தண்டத்தைப் பிரித்துக்கூறியது இத்தனது
பொறுத்தற்கருமைசிறப்பு நோக்கி. இதனைப் படிவமென்றனை வேடமாக்கித்
துறந்தாரவேடத்தாராகியெனதுரைப்பாருமுளா. (க)

10 அள. மறைந்தவை கேட்கவற ருகி யறிந்தவை
பையப்பா டிலலதே யொற்று. எ

இ-ள. மறைந்தவை கேட்க வறறு ஆகி— ஒற்றப்பட்டார் மறையச்செய்த
செயலகளை அவாகருள்ளாயினாராற கேட்க வல்லனும் — அறிந்தவை ஐயப்
பாடி இலலதே ஒற்று—கேட்டறிந்த செயலகளிற் பிணையப்பட்டது துணிய
வலவனே ஒற்றனாவான். எ-று.

மறைந்தவை சொல்லுவாராயநிந்து, அவரயிராமறசெனறொட்டித் தாமே
சொல்லும்வகை அதற்கேற சொல்லாகச் செயலர்க முன்னே வினைத்து, அத்
தொடாபாறகேட்குங்காலும் உருதார்போன்றுநின்று கேட்கவேணவிலறி
கேட்கவறறுகியெனறும், கேட்டறிந்தவறறைத் தானேயயுறறுவந்து சொல்
லின அரசனால அவறறிந்தேற வினை செய்யலாகாமையின ஐயப்பாடிவலலதே
யென்றுவகூறினா. இவைநான்குபாட்டானும் ஒற்றினதிலக்கணங்கூறப்பட்டது.

10 அஅ. ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளாயு மறறுமோ
ரொற்றினு லொற்றிக கொளல. அ

இ-ள. ஒற்று ஒற்றித் தந்த பொருளாயும்—ஒரொற்றன ஒற்றி வந்தறிவித்த
காரியந்தனையும்— மறறும் ஒரொற்றினால் ஒற்றிக கொளல— பிறனொ

றறனூலும் ஒறறுவித்த ஒப்புமை கண்டுகொள்க. எ-று.

ஒறறப்பட்டாரோடொத்தநின்று மாறுபடக்கூறலுங்கூடுமாகலின, ஒருவன மாறறந தேறறப்படாதெனபதாம். (அ)

டுஅகூ. ஒறறொற றுணராமை யாள்க வுடன்மூவா
சொறறொகக தேறற பபிம. கூ

இ-ள். ஒறறு ஒறறு உணராமை ஆள்க—ஒறறரையானுமிடத்து ஒருவனையொருவனறியாமலாள்க,— உடன மூவா சொல தொகக தேறறப்பிம—அநநனமாண்டவொறறாமூவரை ஒருபொருணமேல வேறுவேறுவிட்டால் அமமூவா சொல்லும் பயனாலொத்தனவாயின, அது மெய்யென்று தெனியப்பபிம். எ-று. ஆயினெனபது வருவிககப்பட்டது. ஒருவனையொருவனறியற நமமுனியைய

நது ஒப்பககூறுவராகலின உணராமையாள்கவென்றும், மூவாககு நெஞ்சொறறுமைப்பிதலும் பட்டால் நீமிநிறறலுநகூடாமையிற நேறறப்பிமெனறுநகூறிறார். இதனானே அஃதொத்திலவாயிற பினனுமாராயகவெனபதுஉம பெறமும. (க)

டுகூ0. சிறப்பறிய வொறறறின்கட செய்யற்க செய்யிற
புறப்பபித்தா னாகு மறை. கூ0

இ-ள். ஒறறினகண்சிறப்பு அறியச செய்யற்க—மறைநகவையறிறத கூறிய ஒறறின்கடசெய்யுஞ்சிறப்பினே அரசன பிறறறியச செய்யாதொழிக;—செய்யின் மறை புறப்பபித்தான ஆகும்— செய்தானுயிற நனைகத்தடக்கப்பபிம மறையைத தானே புறத்திட்டானும். எ-று.

கூ0 ம அதி.— ஊக்கமுடைமை.

மறையாவது அவனொறறையைதுஉம, அவன கூறியதுஉமாம். சிறப்புப்பெறறவிவன யாவனென்றும் இது பெறுதறகுக்க காரணம யாதெனறும் வினவுவாரும் இறுப்பாரும் அயலாராகலின, புறப்பபித்தானாகுமெனறூர். இவைமூன்று பாட்டானும் ஒறறரையானுமாறும், அவரானிகழறநனவறியுமாறும், அறிறதாற சிறப்புச் செய்யுமாறுவ கூறப்பட்டன. (க0)

கூ0 ம அதி.— ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனமமெல்தலினறி வினைசெயதறகட கிளாசசியுடைத்தாதல.

ஒற்றரான நிகழ்நதனவறிநது அவறற்றிகேற்ற வினை செயவானுக்கு இஃகின
றியமையாமையின, ஒற்றூடலினபின வைககப்பட்டது.

ருகக. உடைய ஞென்பபடுவ தூககமஃ நிலலா
ருடைய துடையரோ மறறு. க

இ-ள். உடையா ஞென்படுவது ஊககம—ஒருவரை உடையஞென்றுசொல
லச சிறநதது ஊககம, — அஃது இல்லாரா மறறு உடையது உடையரோ—
அவ்ஹூககமில்லாதார் வேறுடையதுதானும் உடையராவரோ, ஆகார. எ-று.

வேறுடையதெனறது முனனெய்திரினற பொருளை உமமை விகாரததாற
றெககது. காசுருமாறறல்லராகலின, அதுவுயிழப்பஞென்பதாம. (க)

ருககஉ. உள்ள முடைமை புடைமை பொருளுடைமை
நிலலாது நீங்கி விடும. உ

இ-ள். உள்ளம உடைமை உடைமை — ஊககமுடைமையே ஒருவனுக்கு
நிலைநினற உடைமையாவது, — பொருள உடைமை நிலலாது நீங்கிவிடும—
மறறைப பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீங்கிப்போம. எ-று.

உள்ளம ஆகுபெயா. ஊககம உள்ளததுப பண்பாகலின, அதறகு நிலைநி
றதும், பொருள உடம்பினும் வேறைய அழிதனமாலைததாகலின அதறகு நிலை
நிலலாமைபுங்கூறினா. கூறவே, அஃது உடைமையனறென்பது பெறப்பட்டது.

ருககங். ஆகக மிழநதேமென றலலாவா ஞகக
மொருவநதங் கைத்துடை யார ங

இ-ள். ஆககம இழநதேம ஞென்று அலலாவாரா—இழநதாராயினும் யாங்கை
ப்பொருளையிழநதேமெனறலமராரா—ஒருவநதம் ஊககம கைத்து உடையாரா
—நிலைபெறறஹூககததைக கைப்பொருளாகவுடையாரா. எ-று.

ஆக்கம ஆகுபெயா. ஒருவநதமாயஹூககமெனக. கைத்துக கையகததாயபொ
ருள. “கைத்துண்டாம போழ்தே கரவா தறருசெயம்மின”¹* ஞென்றா பிறரும்,
அலலாவாமைககேது வருகினற பாட்டாற கூறுப. (ங)

ருககச. ஆகக மதாவினாயச செலலு மசைவிலா
ஹூகக முடையா னுழை. ச

* நாலடியா, இளமை நிலையாமை,—மறறறிவா நலவினை யாமினைய மென
னது — கைத்துண்டாம போழ்தே கரவா தறருசெயம்மின—முறறி யிருநத
கனியொழியத தீவளியா—ஞறகா புதிதலு முண்டி.

இ-ள். அசைவு இலா ஊக்கம உடையானுழை—அசைவில்லாத ஊக்கத்தை யுடையானமாட்டு—ஆக்கம் அதா வினாயச செலலும்—பொருள் தானே வழி வினவிக் கொண்டு செலலும். எ-று.

அசைவினமை இடுக்கண முதலியவற்றறநராரமை. வழிவினவிச் சென்று சாவார்போலத தானே சென்று சாருமென்பார, அதாவினாயசசெலலுமென் றார. எய்தினிற பொருளினும் அதற்குக்காரணமாயலுக்கஞ்சிறந்ததென்பது இவைநானகுபாட்டானுங கூறப்பட்டது. (ச)

டுகூடு. வெள்ளத தீனைய மலாநீட்ட மாந்தாதம முள்ளத தீனைய துயாவு. டு

இ-ள். வெள்ளத்து அனைய மலா நீட்டம— நின்ற நீரினளவினவாம நீர்ப பூக்களினறாவினது நீளங்கன,—மாந்தாதம உள்ளதது அனையது உயாவு— அதுபோல மக்கடமமூக்கத்தளவினதாம அவருயாச்சி. எ-று.

மலா ஆகுபெயா. நீர மிக்கதுணையும் மலாததாள நீருமென்பது பட, வெ ளளததீனையவெனறா. இவவுவமையாற்றலான ஊக்கமிகக்கதுணையும் மக்களு யாவவொன்பது பெறப்பட்டது. உயாதல் பொருள படைகளான மிகுதல (டு)

டுகூகூ. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுளளன் மறறது தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து. கூ

இ-ள். உள்ளுவது எல்லாம உயாவு உள்ளல்— அரசராயினா கருதுவதெ லலாம தம்முயாச்சியையே கருதுக,—அது தளளினும் தள்ளாமை நீர்த்து —அவவுயாச்சி பாலவகையாறகூடிற்றிலையாயினும்,அக்கருததுத தளளாமை நீரமைபுடைத்தது. எ-று.

உமமை தளளாமை பெருமபானமையாதல் விளக்கிறற. தளளியவழியுந தாளாணமையிற நவரினறி நல்லோராறபழிக்கபடாமையின, தளளாவியற கைத்தென்பதாம. மேல உள்ளததீனையதுயாவு எனறதீனையே வறபுறுத்தி யவாறு. (கூ)

டுகூஎ. சிதைவிடத் தொல்கா ரூரவோர புதையமபிற பட்டுபபா னேறுங களிறு எ

இ-ள். களிறு புதை அம்பின பட்டுப பாடு ஊனதும்—களிறு புதையாகிய

அம்பாற புண்பட்டவிடத்தத தளராது தனபெருமையை நிலைநிறுத்தும்,—
 உரவோர் சிதைவிடத்த ஒலகார— அதுபோல ஊக்கமுடையார தாங்கருதிய
 உயர்ச்சிக்குச் சிதைவு வந்தவிடத்தத தளராது தமபெருமையை நிலைநிறுத்
 துவா. எ-று.

புதை அம்புககட்டு. பனமை கூறியவாறு. பட்டாலென்பது பட்டெனத திரி
 நதுநின்றது. ஒலகாமை களிற்றுடனும், பாணேறுதல உரவோருடனும், சென்
 றியைநதன். தள்ளினூரதவறுதளளியது முடிப்பொன்பதாம். இவைமூன்றுப்
 ட்டாலும் ஊக்கமுடையாரதுயாச்சி கூறப்பட்டது. (எ)

டுகூடி. உள்ள மிலாதவ ரொய்தா ருலகத்து

வள்ளிய மென்னுளு செருககு. அ

கூக

கூக ம், அகி.— மழயின்மை.

இ-ள். உள்ளம் இலாதவர்— ஊக்கமில்லாதவரசா— உலகத்து வள்ளியம்
 என்னும் செருககு எய்தார்— இவ்வுலகத்தாருள் யாம வணமைமுடையேமெ
 னது தம்மைத் தாமதித்தபோ பெறார். எ-று.

ஊக்கமில்லையாகவே, முயற்சி, பொருள், கொடை, செருக்கிவை முறையே
 இலவாமாகலின், செருக்கெய்தாரென்றார். கொடை வெனறியினுயவின்பம்
 தமக்கல்லது பிறாக்குப புலனாகாமையின், தனமையாற கூறப்பட்டது. (அ)

டுகூகூ. பரியது கூாங்கோட்ட தாயினும் யானே

வெருஉம புல்தாக குறின.

கூ

இ-ள். பரியது கூாங்கோட்டது ஆயினும்— எல்லாவிதங்களூர தான பேரு
 டமயினது அதவேமுனறிக கூரியகோட்டையுமுடையதாயினும், — யானே
 புல்தாககுறின வெருஉம— யானே தன்னேப புலியெதிர்ப்படின அதற்கஞ்சும்.
 எ-று.

பேருடம்பான வலிக்குறி கூறப்பட்டது. புலியின்மிகக மெயவலியுக் கரு
 விச்சிறப்புமுடைத்தாயினும் யானே ஊக்கமினமையான அஃதுடைய அதற்க
 ஞ்சுமென்ற இது, பகைவரின் மிகக மெயவலியுக் கருவிச்சிறப்புமுடையராயி
 னும் அரசா ஊக்கமிலராயின அஃதுடையவரசாக்கஞ்சுவொன்பது தோன்ற
 நின்றமையின், பிந்துமொழிதல. (க)

கூ00. உரமொருவற குள்ள வெறுககையஃ திலலார

மரமகக ளாதலே வேறு.

க0

இ-ள். ஒருவறகு உரம உள்ள வெறுககை— ஒருவறகுத் திணணியவறிவா

வது ஊக்கமிசூதி, — அஃது இல்லார மரம—அவலூக்கமிசூதியில்லாதார மக களாகார, மரங்களாவார, — மககளாதலே வேறு — சாதிராங்களோடு இம் மரங்களிடை வேறறுமைவடிவு மககளவடிவே, பிதிதிலலை. எ-று.

உரமென்பது அறிவாதல “உரனென்னுந் தோட்டியான ” எனபதனானும திக. மரமென்பது சாதிரியொருமை. மககடகுளள நல்லறிவுக காரியமுயற்சி யுமினமைபற்றி மரமெனறும், மரதகிறகுளள பயன்பாடினமைபற்றி மககளா தலே வேறெனறும் கூறினார். பயன பழமுதலியவும், தேவாகோட்டம், இல் லம், தோ, நாவாயகடகு உறுப்பாதலும் முதலிய. இவைமுனறுபாட்டானும் ஊக்கமில்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

கூக ம அதி. — மடியின்மை.

அஃதாவது கருதியன செய்யுககாற சோமபுதலில்லாமை. ஊக்கமுடை யார்க்கு ஒரோவழிக குணவயததான மடி வருதலோக்கி, இஃதுககமுடைமை யின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூ0க. குடியென்னும் குன்றா விளக்க மடியென்னு
மாகூர மாய்ந்து கெடும். க

இ-ள். குடி எனறும் குன்றா விளக்கம்— தான் பிறந்த குடியாகிய நந்தாவி ள்க்கு— மடி என்னும் மாசு ஊர மாய்ந்து கெடும்— ஒருவன்மடியாகிய இரூளூர நகர்ப்போம், எ-று.

கூக ம1 அதி. — மடியின்மை. கள்

உலகநடைபுள்ளதுணையும் இடையறாது தன்னுட்பிறந்தார விளக்குதலிற் குடியைக் குன்றாவிளக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியைமா சென்றும், அஃது ஏனையிருளபோலாது அவவிளக்கத்தைத் தானடாந்து மாய் க்கும் வலியுடைமையின மாகூரமாய்ந்துகெறிமெனறும் கூறினார். கெடுதல் பெயர்வழக்கமுயிலலைபாதல. (க)

கூ0உ. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக
குடியாக வேண்டி பவா. உ

இ-ள். குடியைக குடியாக வேண்டிபவா— தாம் பிறந்த குடியை மேன மேலுயரும் நறகுடியாக வேண்டிவார— மடியை மடியா ஒழுகல்— மடியை மடியாகவே கருதி முயற்சியோடொழுகுக. எ-று.

முயற்சியோடென்பது அவாயநிலையானவந்தது. நெருப்பிற்கொடியதுபிறிதி
ன்மைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாகவேகருதுகவென்றறபோல மடியிறியது
பிறிகின்மைபற்றிப் பின்னும் அப்பெயாதனனானே கூறினார். அந்நவநகருதிய
தனைக் கடிநது முயன்றொழுகவே தாமுயாவா, உயரவே, குடியுயருமென்பார்,
குடியைககுடியாகவேண்பிப்பவொன்றார். அந்நவநமொழுகாககாற குடியழியு
மென்பது கருதது. இனி மடியாவென்பதனை வினையெச்சமாககிக கெழித்தொ
ழுதுகவென்று உரைப்பாருமுளர். (உ)

கூ0௩. மடிமடிக்கொண்டொழுதும பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முநது. ௩

இ-ள். மடி மடிக்கொண்டி ஒழுதும பேதை பிறந்த குடி — விடத்தருவ
தாய மடியைத் தனவுள்ளே கொண்டொழுதும அறிவில்லாதான பிறந்த குடி
— தன்னினும் முநது மடியும் — அவநறனனினும் முநதுவழியும். எ-து.

அழிவு தருவதனை அகத்தே கொண்டொழுதுதலிற் பேதையெனதும், அவ
றா புறநதரப்படுவதாகலிற் குடிதன்னினுமுநதுவழியுமெனதுங் கூறினார்.
ஆகக்கற்றிற் பிறப்பினும் அழிவின முறப்பிமென்பதாம். (௩)

கூ0௪. குடிமடிநது குறறம பெருகு மடிமடிநது
மாண்ட வுளுறறி லவாககு. ௪

இ-ள். மடி மடிநது மாண்ட உளுறது இலவாககு — மடியின்கண்களை வீழ
தலாற் திருநகிய முயற்சியிலிராயினாககு — குடி மடிநது குறறம பெருகும
— குடியும் மடிநது குறறமும் பலகும். எ-து.

மடிநதெனத் திரிநதுநினற வினையெச்சம இலவொன்னுநகுறிப்புவினைப்பெ
யா கொண்டது. குறறநகன முன்னாக கூறுப. இவைநானகுபாட்டானும் மடி
யினறிமை கூறப்பட்டது. (௪)

கூ0௫. நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னுன்குங்
கெடுநீரார் காமக கலன். * ௫

இ-ள். மடி நெடுநீர் மறவி துயில நான்கும் — மடியும் விரைநதுசெய்வதனை
நீட்டிததுச் செய்யுமியலபும மறப்பும துயிலுமாயி இநநான்கும் — கெடும
நீரார் காமக் கலன் — இறக்குமியலபினைபுடையார் விருமபியேதும் மரக்
கலம். எ-து.

முன்னிற்கற்பாலதாய் மடி செய்யுணைக்கி இடைநின்றது. செழிமைபரிகிய
 காலப்பண்பு அதனகணிகழவதாயசெயனமேனினறது. காலநீட்டத்தையுடைய
 செயல் முதனமுனறும் தாமதகுணத்திறஞ்ஞென்றி உடனிகழவனவாகலின், மடி
 யோடு ஒருங்கெண்ணப்பட்டன. இறககுமியலபு நாளுலததல, இவை துண்பு
 துரீராராக்கு இன்புறத்தவபோன்று காட்டி அவா விருமபிக கொண்டவழித்
 துண்பத்திடை வீழத்தலின, நாளுலாதாக்கு ஆககம் பயப்பதுபோன்று காட்டி
 அவா விருமபியேறியவழிக கடலிடை வீழககுறகலதநினையொககுமெனனும்
 உவமைககுறிப்புக் காமககலெனனருஞ்சொல்லாற பெறப்பட்டது. இதற்கு
 விருமபியுணுமாபரணமென்றுரைப்பாருமுளா. (டு)

கூசு. படியுடையார் பறறமைந்தக கண்ணு மடியுடையார்
 மாண்புய னெய்த லரிது. கூ

இ-ள். படி உடையார்பறற அமைந்தககண்ணும்—நிலமுழுதுமாண்டாரது
 செல்லந தானே வந்தெய்கியவிடததும்— மடி உடையார மர்ண பயன எய
 தல் அரிது— மடியுடையார அதனான் மாண்ட பயனையெய்ததல்லலை. எ-று.

உம்மை எய்தாமை விளக்கினின்றது. மாண்புயன பேரினபம். அச்செல்வம்
 அழியாமறகாக்குமமுயறசியினமைபின அழியும், அழியவே, தந்தனபநீங்கா
 தென்பதாம். இதற்கு நிலமுழுதுமுடைய வேந்தா துணையாதல் கூடியவிடத்
 துமென்றுரைப்பாருமுளா. (சு)

கூசு. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற கேட்பா மடிபுரிந்து
 மாண்ட வுஞறநீ லவா. எ

இ-ள். மடி புரிந்து மாண்ட உஞறது இலவா — மடியை விரும்புதலான
 மாண்ட முயறசியிலலாதா— இடி புரிந்து எள்ளும் சொறகேட்பர்— தநந
 ட்டாரமுன கழறுதலை மிகச்செய்து அதறை பயன காணுமையிற பின இகழ
 நதுசொல்லுஞ்சொல்லைக் கேட்பா. எ-று.

இடிபெனனும் முதனிலைத்தொழிற்பெயரான, நட்டாரொன்பது பெறறும்.
 அவரிகழ்ச்சி சொல்லல், பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமைமே முடிந்தது. அவறறிற
 கெல்லாம மாறு சொல்லுமாறறலினமைபின, கேட்பொன்றா. (எ)

கூசு. மடிமை குடிமைககட டங்கிறறன் னென்றார் க
 கடிமை புகுத்தி விடும. அ

இ-ள். மடிமை குடிமைககண தங்கின—மடியினது தனமை குடிமையுடை

யானகண்ணே தனகுமாயின, — தன ஒருனாககு அடிமை புகுததவிடும்—
 அஃதவினை த தனபகவாககு அடியுரைதன்மையடைவித்ததுவிடும். எ-று.
 மடியினதுதனமை காரியககேசி. குடிமை குடிசெயதறனமை. அஃது அத
 னையுடையவரசனமேறருதல், தனனெனனாககெனறதனன, அறிக. அடியுரை
 ந்தன்மை தாழ்நதுவினறேவலகேட்டல். இவைநானகுபாட்டானும் மடிமைக்
 குறறங்கவ கூறப்பட்டன. (அ)

கூ0கூ. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
 மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். கூ

கூஉ ம அதி.— ஆள்வினையுடைமை. கககூ

இ-ள. ஒருவன் மடி ஆண்மை மாறற—ஒருவன் தனமடியாளுந்தன்மையை
 யொழிச்சுவே, —குடி ஆண்மையுள் வந்த குறறம் கெடும்— அவனகுடியுள்
 ளும் ஆண்மையுள்ளும் வந்த குறறங்கவ கெடும். எ-று.

மடியாளுந்தன்மை மடியுடைமைககேதுவாய தாமதகுணம். குடியாண்மை
 யென்பது உமமைதனொகை. அவற்றினகண வந்த குறறமெனறது மடியாண்
 ன்றி முன்னே பிறகாரணங்களான நிகழ்நதவறறற. அவையும் மடியாண்மை
 யை மாறறி முயற்சியுடையனாக நீங்குமென்பதாம். (க)

கூக0. மடியிலா மன்னவ னெயது மடியளந்தான்
 றுஅய தெல்லா மொருங்கு. கூ0

இ-ள. அடி அளந்தான தாயது எல்லாம்—தன்னடியளவானே எல்லாவுல
 கையும்ளந்த இறைவன் கடந்த பரப்புமுழுசையும்— மடி இலா மன்னவன்
 ஒருங்கு எய்தும்—மடியிலாதவரசன முறையானன்றி ஒருங்கேயெய்தும். எறு.

அடியளந்தானெனறது வாளா பெயராய நினறது. தாவியதென்பது இடை
 க்குறைநதுநினறது. எப்பொழுதும் வினையினகண்ணே முயறலின, இடையீ
 டினறியெய்துமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் மடியிலாதான எய்தும்
 பயன் கூறப்பட்டது. (க0)

கூஉ ம அதி.— ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெய்முயற்சியுடையதாதலால். அஃது ஆளும் வினையெனக் காரியத்தாற் கூறப்பட்டது. மடிக்கெடுத்தாலும் வினை முயற்சியானன்றியாளப்படாமையின், இது மடியினமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

கூகக. அருமை யுடைத்தெனற்சாவாமை வேண்டிம்
பெருமை முயற்சி தரும். க

இ-ள். அருமை உடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டிம் — தருசிறுமை நோக்கி நாயிவவினைமுடித்தலருமையுடைத்தென்று நருநித தளராதொழிக, —பெருமை முயற்சி தரும்—அது முடித்தற்கேற்ற பெருமையைத் தமக்கு முயற்சியண்டாகும். எ-று.

சிறுமைநோக்கியென்பது பெருமை தருமென்றதனாலும், வினைமுடித்தலென்பது அதிகாரத்தாலும், வருவிக்கப்பட்டன. விடாது முயலத் தாம் பெரிய ராவா, ஆகவே, அரியனவும் எளிதின முடியுமென்பதாம். (க)

கூகஉ. வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல வினைக்குறை
தீராதாரிற் தீராதன றுலகு. உ

இ-ள். வினைக்குறை தீராதாரின உலகு தீராதனறு— வினையாகிய குறையைச் செய்யாதுவிட்டாரா உலகம் விட்டது, — வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல— அதனை செய்யப்படும வினைக்கடலவிராசுருத்தலையொழிக. எ-று.

குறை இன்றியமையாப்பொருள், அது “பயக்குறை யிலலைத்தாம் வரமு நாளை” எனபதனுமறிக. இதற்கு வினைசெய்யவேண்டிக குறையை நீக்கி இரீங்கிற்றெனறுரைப்பாருமுளா. (உ)

கூகடி. கூஉ ம் அதி.— ஆள்வினையுடைமை.

கூகக. தீராளன்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்பே:

வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு. ஈ

இ-ள். தாளாண்மை எனலும் தகைமைக்கண் தங்கிறறு— முயற்சியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயாதகுணத்தின்கண்ணே நிலைபெற்றது — வெளாண்மை எனலும் செருக்கு—எல்லார்க்குமுபகாரஞ்செய்தலென்னும் மேம்பாடு. எ-று.

பொருள் கைகூடுதலான உபகரித்தற்குரியார முயற்சியுடையாரொன்பார அங்குக்குணங்கண்மேலவைத்தும், அது பிறாமாட்டிலையென்பார தங்கிற்பே

யெனதுக்கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் முயற்சியுது சிறப்புக் கூறப்பட்
 டது. (௩)

கூகசு. தாளாண்மை மிலலாதான் வேளாண்மை பேடினை
 வாளாண்மை போலக் கெடும். ச

இ-ள். தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை—முயற்சியில்லாதவன் உப
 காரியாதன்மை—பேடி கை வாள ஆண்மைபோலக் கெடும்—படைகண்டா
 லஞ்சம் பேடி அதனிடையே தனக்கையில வானே ஆளுதற்கண்மைபோல இல்லை
 யாம். எ-து.

ஆளென்பது முதலிலேதொழிற்பெயர். பேடி வானைப் பணிகோடற்கருத
 துடையாளாயினும் அது தன்னசைத்தான முடியாதவாறுபோல முயற்சியில்லா
 தான பலாக்குமுபகரித்தற்கருததுடையுயினும் அது தனவறுமைபானமுடி
 யாதென்பதாம். வாளாண்மையென்பதற்கு வாளாறசெய்யுமாண்மையென்று
 ரைப்பாருமுளர். இதனால் அஃகிலலாதானது குற்றக் கூறப்பட்டது. (ச)

கூகரு. இன்பம் விழையான வினைவிழைவான் றனகேளிர்
 துன்பம் துடைத்தானதுந் துணை. ரு

இ-ள். இன்பம் விழையான வினை விழைவான் — தனக்கின்பத்தை விரும
 பாருகி வினைமுடித்தலையே விருமபுவான்—தனகேளிர் துன்பம் துடைத்து
 ண்ணற்றும துணை—தனகேளிர்ராகிய பாரதினதுன்பத்தினை நீக்கி அதனைத் தாங்
 குந்தானும். எ-து.

இஃதேகதேசவுருவகம். ண்ணற்றுமென்றது அப்பொருட்டாதல “மதையுராய
 மறறதன் வீழ்நறியாவகு” எனப்பதனாலும்றிக.சுற்றத்தாராட்டாரதுவறு
 யுநதீர்த்தது அவாக்கேமஞ்செய்யுமாறறலையுடையதுமெனவே, தன்னைக்கூ
 ண்டாவாயிறது. காரியத்தை விழையாது காரணத்தை விழைவாது எல்லாப்ப
 யனுமெயதுமென்றதனால், காரணத்தை விழையாது காரியத்துவிழைவான்
 யாதமெயதானென்பது பெற்றும். இதனால் அஃதுடையானது றாண்மை கூறப்
 பட்டது. (ரு)

கூகசு. முயற்சி திருவினை யாககு முயற்சின்மை
 யின்மை புகுத்தி யீடும். சு

* நாலடியாரா, தாளாண்மை,—சிதலை திண்பட்ட வால மரத்தை—மத லையாய் மறறதன் கீழுன்றி யாங்குக்—குதலைமை தநதைக்—டோனறிற்றுள பெறற—புதலவன் மறைப்பக கெடும்.

கஉ ம் அதி.—ஆள்வினையுடைமை..

கஅக

இள். முயற்சி திருவினை ஆகரும்—அரசாமாட்டிளநாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை வளாகரும்,—முயற்று இனமை இனமை புகுத்திவிடும்—அஃ திலலாமை வறுமையையடைவித்ததுவிடும். எ-று.

செல்வம் அறுவகையாகுகள. வறுமை அவற்றான வறியராதல். அதனை யடைவிககவே, பகைவரானழிவொன்பது கருதது. (க)

குகள. மடிபுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
முள்ளா டாமரையி னுள். எ

இ-ள். மா முகடி மடி உள்ள—கரியசேட்டை ஒருவன்மடியின்கண்ணே யுறையும்,—தாமரையினுள் மடி இலான் தாள உள்ள என்ப—கிருமுகள் மடியிலாதானது முயற்சிக்கண்ணேயுறையுமென்று சொல்லுவா அறிநடோர-எ-று.

பாவத்தின் கருமை அதன்பயமுய முகடிமேலேறப்பட்-து. மடியும் முயற்சியுமுடையாராட்டி நிலையை அவைதமமேல் வைத்துக் கூறினா. இவையிர ண்டிபாட்டாலும் அவ்விருமைககுமேது கூறப்பட்டது. (எ)

குகஅ. பொறியின்மை யாக்கும் பழியன் றறிவறிந
தாளவினை யினமை பழி. அ

இ-ள். பொறி இனமை யாக்கும் பழியனது—பயனைத் தருவதாய விதி யிலலாமை ஒருவறமும் பழியாகாது,—அறிவு அறிநது ஆள்வினை இனமை பழி—அறியவேண்டிமவறையறிநது வினைசெய்யாமையே பழியாவது. எ-று.

அறியவேண்டிவன் வல முதலாயின. தெய்வயிகையாவழி ஆள்வினையுடை மையாற பயனிலலையென்பாரை நோக்கி, உலகம் பழவினையறறிப் பழியாது றாணடைககுறறமுடைமைபற்றியே பழிப்படுகனரா. அதனால் விடாதுமுயலக் வென்பது குறிப்பெச்சம். (அ)

குகக. தெய்வத்தா னுகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக கூளி தரும். கூ

இ-ள். தெய்வத்தான ஆகாது எனினும்—முயன்ற வினை பாலவகையாற கருதிய பயனைத் தாராதாயினும்,—முயற்சி தன் மெய் வருத்தக கூலி தரும்—முயற்சி தனக்கிடமாய் உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும், பாழாகாது. எ-று.

தெய்வத்தானாயவழித் தன்னளவின மிக்க பயனைத் தருமென்பது உம்மை யாற பெற்றும். இருவழியும் பாழாகவினமையின், தெய்வநோக்கியிராது முயல்கவென்பது கருத்தது. (க)

கூஉ. ஊழையும் முபபக்கக காண்ப ருலீவின்றித்
தாழா துளுறு பவர். க0

இ-ள். ஊழையும் உபபக்கம் காண்பர்—பயனை விலக்குவதாயவழியும் புறங்காண்பர்—உலீவு இன்றித் தாழாது உளுறுபவர்—அவ்விலக்கிற்கு னையாது வினையைத் தாழ்வற முயல்வார். எ-று.

தாழ்வறுதல் சூழ்ச்சியினும், வலி முதலியவறிதலினும், செயலினும் குற்றமறுதல். ஊழ ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்கலாகாமையிற பலகான ஊழைக் கூடும் அதி— இடுக்கணழியாமை.

முயல்வார் பயனெய்துவொன்பாரா, உபபக்ககாண்பொன்றா. தெய்வத்தானிடுக்கணவரினும் முயற்சி விடறபாலதனறென்பது இவை மூன்றுபாட்டா னங்கூறப்பட்டது. (க0)

கூஉ ம அதி.— இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையினகண முயலவான, தெய்வத்தானாக, பொருளின்மையானாக, மெய்வருத்தத்தானாகத் தனக்கிடுக்கண வரதுழி, அதற்கு மனங்கலங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கூஉக. இடுக்கண வருங்கா னசூக வதனை
யடுததூாவ தஃதொப்ப தில. க

இ-ள். இடுக்கண வருங்கால நசூக—ஒருவன வினையாற தனக்கிடுக்கண வருயிடத்தது அதற்கழியாது உணமடுழக, — அதனை அடுதது ஊாவது அஃது ஒப்பது இல—அவ்விடுக்கண மேனமேலடரவல்லது அமமகிழ்ச்சிபோலவது பிறிதிலையாகலான. எ-று.

வினை இனிதுமுடிந்தது நிசமுறபாலதாய மசிமுசசியை அதற்கிடையே இந்
 க்கண வருவழிச் செய்யவே, அவன் அழிவினறி மனவெழுச்சியான அதனைத்
 தள்ளி அககுறை முடிக்குமாறறவூடையுமாகலின, அதனையறிதனாவதஃதொ
 பபதிலென்றா. (க)

கஉஉ. வெள்ளத்தைய விடுமபை யறிவுடையா
 னுள்ளத்தி னுள்ளக கெடும. உ

இ-ள். வெள்ளத்த அனைய இடுமபை — வெள்ளம்போலக் கரையிலவாய
 இடுமபைகளெல்லாம், — அறிவுடையான உள்ளத்தின் உள்ளக கெடும — அறி
 வுடையவன தன்னுள்ளத்தான ஒன்றனை நினைக்க, அதனையானே கெடும. எ-று.

இடுமபையாவது உள்ளத்த ஓங்கோடபாடேயனறிபு பிறிதிலையென்ப
 துஉம அது மாறுபடக்கொள்ள நீங்குமென்பதுஉம அறிதலவேண்டுதலின்,
 அறிவுடையானென்றும், அவவுபாயத்தெனமை தோன்ற உள்ளத்தினுள்ள
 வென்றுக கூறினா. இவையிரண்டுபாடானும் ஊழினுய இடுக்கலை அழி
 யாமெக்கு உபாயக கூறப்பட்டது. (உ)

கஉந. இடுமபைக கிடுமபை படுப்ப ரிடுமபைக்
 கிடுமபை படாதவா. ந

இ-ள். இடுமபைக்கு இடுமபை படாதவா — வினைசெய்யுககால அதற்கிடையே
 யேவந்த தனபத்திற்கு வருநாதவா — இடுமபைக்கு இடுமபை படுப்பா —
 அத்தனபாதனக்குத் தாநதுன்பம் விளைபா. எ-று.

வருநதுதல் இளைத்து விடநினைத்தல். மனத்திடபமுடையராய விடாது முய
 லவே வினை முற்றுப்பெற்றுப் பயன்படும், படவே, எல்லாவிடுமபையுடிலவா
 மாகலின், இடுமபைக்கிடுமபை படுப்பொன்றார். வருகின்றபாட்டிரண்டினும்
 இதற்கிவ்வாறேகொள்க. சொற்பொருட்பினவருநினை. (ந)

கஉ ம அது — இடுக்கணுழியாமை. கயுந

கஉச. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடனகு னுறற
 விடுகக ணிடர்ப்பா டெடதது. ச

இ-ள். மடுத்த வாய எல்லாம் பகறி அனனா — விலக்கியவிடங்களெல்லா
 வறறினாகு சகடமீசகும் பகறிபோல வினையெயிந்ததுகொண்டு உய்க்க
 வல்லான — உறற இடுக்கண இடாப்பாடி உடைதது — வரதறற இடுக்கண
 தானே இடாப்படுதலையுடைதது. எ-று.

மதித்தவாயெல்லாமென்பது பொதுப்பட நின்றமையின, சகடத்திறகு அளந்துநிலமுதலியவாகவும், வினைககு இடையூறுகளாகவும் கொள்க. பகடு மருங்குகொற்றியும் மூககூனறியும் தாடவழரதம அரிதிலுயககுமாறுபோலத் தன்மெயவருத்த நோக்காது முயன்றுப்பபானென்பார, பகடனனானெனரா. (ச)

கூஉரு. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுறற

விடுக்கக ணிடுக்ககட படும. ரு

இ-ள். அடுக்கி வரினும்—இடை விடாது மேனமேல வரதனவாயினும்—அழிவிலான் உறற இடுக்கண இடுக்ககடபடும்— தனனுள்ளககோடபாடு விடாதான உறறவிடுக்கணடாம இடுக்ககணிலே படடுபபோம. எ-று.

ஒன்றே பலகால வருதலும் வேறுபட்டன விராயவருதலுமடங்க, அடுக்கி வரினுமென்றா. அழிவென்றாகாரணப்பெயா காரியத்தினமேனினைறது. இவை முனறுபாட்டானும் செய்வததானுயதற்கழியாமை கூறப்பட்டது. (ரு)

கூஉகூ. அறறேமென றலலற படுபவோ பெறறேமென
ரேமபுத றேறரா தவா. கூ

இ-ள். அறறேம என்று அல்லறப்படுவோ—வறுமைக்காலதது யாம வறிய மாயினேமெனது மனத்தாற நுயருழப்பரோ— பெறறேம என்று ஒம்புதல தேறறாதவா—செல்வககாலதது இது பெறறேமெனது இவறுதலையறியாதரா. எ-று.

பெறறவழி இவறுமை நோக்கி அறறவழியும் அப்பகுதி விடாதாகவின, அல்லறபாடிலையாயிறறு. இதனற பொருளினமையானுயதறகு அழியாமையும் அதறகுபாயமுங் கூறப்பட்டன. (கூ)

கூஉஎ. இலகக முடமபிடும்பைக கென்று கலககததைக
கையாரூக கொள்ளாதா மேல. எ

இ-ள். உடமபு இடுமபைககு இலககம என்று—நாறகதியினுமுள்ளவுடம்புகள் இடுமபையெனனும் வாளுக்கிலககென்று தெளிநது, — கலககததைக கையாரூக் கொள்ளாதாம மேல—தமமேல வரத இடுமபையை இடுமபையாகக் கொள்ளார அறிவுடையார. எ-று.

ஏகதேசவுருவகம, உடமபு சாதிப்பெயா, கலககமெனும்காரியப்பெயார்களானதனினமேனினைறது. கையாரென்பது ஒருசொல இதறகு ஒழுக்ககநெறியென்றுரைப்பாருமுளா. இயலபாகக கொள்வொன்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

கூஉஅ. இன்பம் விழையா னிடுமபை யியலபென்பான் . .

இ-ள். இனபம் விழையான இடுமபை இயலபு எனபான்—தனனுடம்பிறகு இனபமாயவறறை விருமபாதே வினையாலிடுமபையெயததல் இயலபெனறு தெளிநதிருபான— தனபம உறுதல இலன் — தனமுயற்சியாற றுன்பமு ஞன். எ-று.

இனபத்தை விழையினும், இடுமபையையிலபெனனது காககக்கருதினும், தனபம வினையின, இவ்விரண்டுருசெய்யாதானே தனபமுறுதலிலன்னரா.

௬௨௯. இனபத்து ளினபம் விழையாதான றுன்பத்துட
டுன்ப முறுத லீலன். ௬

இ-ள். இன்பத்துள இனபம விழையாதான—வினையாற றனக்கினபம வந துழி அதனையனுபவியாரின்றே மனததான விருமபாதான — துன்பத்துள துனபம உறுதல இலன் — துனபம வநதுழியும் அதனையனுபவியாரின்றே மனததான வருநதான. எ-று.

துனபம் முயற்சியான வருமிடுக்கண. இரண்டையும் ஒருதனமையாகக கோ டலின, பயனகளுமில்வாயின. (௬)

௬௩0. இன்னொமை யின்ப மெனககொளி னுருந்தன்
னென்றா விழையுளு சிறப்பு. ௧0

இ-ள். இன்னொமை இனபம எனக கொளின—ஒருவன் வினைசெய்யுமிடத்து முயற்சியான வருந்துன்பநதனையே தனக்கினபமாகக கற்பித்துக்கொளவனா யின,— தன ஒன்றா விழையும் சிறப்பு ஆகும்—அதனாற றனபகைவா நன குமகித்தறகேதுவாய உயாசசியுண்டாம். எ-று.

துன்பநதானும் உயிரககியலபனறிக கணிகமாய மனதநிடை நிகழுவதோர கோட்பாடாகலின, அதனை மாறுபடக்கொள்ளவே, அதற்கழிவினறி மனமகிழ ச்சியுடையனா அதனாற றொடங்கிய வினை முடித்தேவிடு மாறறலுடையனாமெ ன்பது கருத்து. இவைநானகுபாட்டானும் மெயவருத்தததானாயதற்கு அழி யாமையும் அதற்குபாயமுற கூறப்பட்டன. (௧0)

அரசியல முறயிறறு.

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியனடாததற்க்கண ஒன்றறகொன்று துணையாய அங்ககனாரநனத்பலபு முப்பத்திரண்டதிகாரத்தாற கூறுவானெடுததுகொண்பி, அவையாறனுளறும் காவறசாகாடுகைத்தற்க்கண அவவாசறகிணையாய அமைச்சனகியலபுபத்ததிகாரத்தாறகூறுவானரெடங்கிமுத்தற்க்கண அமைச்சக கூறுகின்றாரா.

கூச ம அதி.— அமைச்சு.

அஃதாவது அமைச்சனது தனமை: எனறது அவன்றன குணங்களையுஞ் செயல்களையும்.

கூகக. கிருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு

மருவினையு மாண்ட தமைச்சு. க

கூச ம அதி.— அமைச்சு.

கஅடு

இ-ள. கருவியும் — வினைசெய்யுங்கால அதற்கு வேண்டிக்கருவிகளும்— காலமும்—அதற்கேற்ற காலமும்—செய்கையும் — அது செய்யுமாரும்— செய்யும் அருவினையும்—அவ்வாறறிற்செய்யப்படும அவவரியவினைதானும்— மாண்டது அமைச்சு—வாயப்பவெண்ணவல்லவனே அமைச்சனாவான். எ-று.

கருவிகள் தானையும் பொருளும். காலம் அது தொடங்குகாலம். செய்கையெனவே, அது தொடங்குமுபாயமும் இடையூறுகீகி முடிவுபோக்குமாரும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியாற பெரிய பயன றருவதென்பார், அருவினையென்றாரா. இவையையறதனையும் வடதுலாரா மந்திரத்திற்க்கங்கமென்ப. (க)

கூகஉ. வனகண குடிகாததல கறற்றித லாள்வினையோ
டைரதுடன் மாண்ட தமைச்சு. உ

இ-ள. வனகண—வினைசெய்தற்க்கண அசைவினமையும்—குடி காததல— குடிகளைக காததலும்—கறறு அறிதல—நீதிநூல்களைக கறறுச செய்வன தவிர வனவறிதலும்—ஆள்வினை—முயற்சியும்— ஐதுடன் மாண்டது அமைச்சு—மேறசொல்லிய அவ்வங்ககளைரதுடனே திருத்தவுடையானே அமைச்சனாவான். எ-று.

எண்ணெடு நீண்டது. அவ்வவறதெனசு சுடறி வருவிகக. இரநான்களையும் மேறகூறியவற்றெடு தொகுத்தக கூறியது, அவையுயிவற்றெடு கூடியே மாடசுமைப்படவேண்டுநலானும், அவற்றிற்கு ஐறதெனநூறதொகை பெறுதற்கும்.

இனி இதனை ஈண்டெண்ணியவற்றிடகே தொகையாகக்கிக் குடிக்காததென்ப தனைக் குடிப்பிறப்பும் அதனையொழுக்கநதநாதகாததலுமென்ப பகுப்பாரும், கற்றறிதென்பதனைக் கற்றலும் அறிதலுமென்ப பகுப்பாரும்முனா. அவா உடனென்பதனை முற்றமமைப்பொருட்டாக்கியும், குடியென்பதனை ஆகுபெயராக் கியும் இடாப்படுப. (2)

கூரு. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப் பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு. ரு

இ-ள். பிரித்தலும்—வினை வரதுழிப பகைவாக்குத ஸ்ணையாயினுரை அவ ரிற்பிரிக்கவேண்டிற் பிரித்தலும்— பேணிக்கொளலும்— தம்பாலாரை அவா பிரியாமற் கொடை இன்சொற்களாற் பேணிக்கொள்ளுதலும்— பிரித்தவாப் பொருத்தலும்—முன்னே தமயினுந் தம்பாலாரினும் பிரிந்தானா மீண்பிப பொ ருத்தவேண்டிற் பொருத்தலும்— வல்லது அமைச்சு— வல்லவனே அமைச்சு னாவான். எ-று.

இவற்றுள் அப்பொழுத்கிலைக்கேற்ற செயலறிதலும் அதனை அவரறியா மல ஏற்றவுபாயத்தாற் கடைப்பிடித்தலும் அரியவாதன்கை, வல்லதெனறா. வடனாலா இவற்றுட பொருத்தலைச் சந்தியெனறும், பிரித்தலை விக்கிரகமெ னறுங் கூறுப. (ரு)

கூரு. தெரித்தலுந் தோரது செயலு மொருதலையாச் சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு ச

இ-ள். தெரித்தலும்—ஒருகாரியச்செய்கை பலவாறறும்றேனறின் அவற்றுள் ஆவதாராயநறித்தலும்— தோரது செயலும்— அது செய்யுங்கால் வாயக 2சு

ஆகு கூசு ம்-அதி.— அமைச்சு.

ஞந்திறுடிச் செயத்தலும்— ஒருதலையாச் சொல்லலும்— சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல்செயற்கண் அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலதென்று துணிவுபிறக் கும்வகை சொல்லுதலும்— வல்லது அமைச்சு — வல்லவனே அமைச்சு னாவான், எ-று.

தெரித்தல் செய்பனமேலதாயிறறு, வருகின்றது அதுவாகலின். (சு)

கூரு. அறனறிந் தான்றமைநக சொல்லானெரு ஞானறுந் திறனறிநதான் தோச்சித் துணை. ரு

இ-ள். அறன் அறிநது ஆன்று அமைநத சொல்லான — அரசனற செயய

பப்டிம அறங்களையறிந்தது தனக்கேற்ற கலவியானிறைந்தமைந்த சொல்லையு
 டையரூய — எஞ்ஞானமும் திறன் அறிந்தான— எக்காலத்தும் வினை செய
 யுந்திறங்களையறிந்தான— தோச்சித் துணை— அவறஞ்ச சூழ்ச்சித்துணையாம
 எ-று.

தன்னரசன் சுருங்கியகாலத்தும் பெருங்கியகாலத்தும் இடைநிகராயகாலத்
 துமென்பார, எஞ்ஞானதுமெனறார. சொல்லானென்பதனை ஒய்வுருபின்பொ
 ருட்டாய ஆணுருபாக்கியுரைப்பாருமுளா. இவையைநதுபாட்டாரும் அமைச்
 சரது குணத்தனமை கூறப்பட்டது. (டு)

கூகூ. மதிதுடப நூலோ டிடையார்க கதிதுடபம்
 யாவுள முன்னிற பவை. கூ

இ-ள். மதிதுடபம் நூலோடு உடையார்ககு— இயற்கையாகிய நுண்ணறி
 வைச் செயற்கையாகிய நூலறிவோடு உடையராய அமைச்சார்ககு— அதிது
 ட்பம் முன நிற்பவை யா உள—மிககதுடபத்தையுடைய சூழ்ச்சிகளாய முன
 னிற்பன யாவையுள் எ-று.

மதிதுடபமென்பது பின்மொழிநிலையல். அது தெய்வநதரவேணுதலின்
 முறகூறப்பட்டது. நூலென்பது உம மதிதுடபமென்பது உம ஆகுபெயா. அந்
 யென்பது வடசொல்லுள் மிகுதிப்பொருள்தோரிடைச்சொல்; அது திரிந்தது
 துட்பமென்பதனோடு தொக்கது. முனனிறறல் மாறறாசூழ்ச்சியாயின தருசூ
 ழ்ச்சியால் அழியாதுநிறறல். இனி அதிதுடபமெனது பாடமோதி, அதனினுட
 பம் யாவென்றுரைப்பாருமுளா, அவா சூழ்ச்சிக்கினமாய முனசுட்டப்படு
 வதொன்றிலலாமையும், சுட்டுப்பெயா ஐந்தாமுருபேற்றவழி அவவாறு நிலலா
 மையும்நிறதிலா. பக்கவா சூழ்வனவறறைத் தாமறிந்தது அழித்தது அவறிந்த
 ழியாதன தாஞ்சூழ்வொன்பது கருத்தது. இதனால் அவரது சிறப்புக் கூறப
 ட்டது. (கூ)

கூகூ. செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகக்
 தியற்கை யறிந்து செயல். எ

இ-ள். செயற்கை அறிந்தக்கடைத்தும் — நூனெறியான வினைசெய்யுநதி
 ரங்களையறிந்தவிடத்தும்,— உலகத்து இயற்கை அறிந்தது செயல்—அப்பொ
 முது நடக்கின்ற உலகவியற்கையையறிந்தது அதனோடு .பொருந்தச் செய்க.
 எ-று.

கண்டதமென்புழிதது பருதிப்பொருள்விருதி. துனெநியேயாயினும் உலகெநியோடு பொருநதான செயயற்கு, செயயின அது பழிககுமென இயற்கையறிவாற் பயன கூறியவாறு. (எ)

கூடஅ. அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி யுழையிருந்தான் கூறல கடன். அ

இ-ள். அறி கொண்டு அறியான என்னும்—அந்நகுசொல்லியாரது அறிவை யுழித்தது அரசன தானுமறியானேயாயினும்,—உறுதி கூறல உழையிருந்தான கடன் — அககுறறம் நோக்கியொழியாது அவனுக்கு உறுதியாயின கூறுதல அமைச்சனுக்கு முறைமை. எ-று.

அறியென்பது முதனிலைதொழிற்பெயர். கோறல தானகொள்ளாமமே லும் இகழ்நகூறுதல உழையிருந்தானென்ப பெயர் கொடுத்தாரா, அமர்த்திய றொணைம வடமொழிப்பெயர்களும் பொருணமை அதுவாகலின.* உறுதிகூறு க்கால் அவனதிருதியெய்தறகுறறகதை உலகந தனமேலேறறுமென்பாரா, கூறல கடனென்றார். இவையிரண்டுபாடாரும் அவாசெயல கூறப்பட்டது. (அ)

கூடகூ. பழுதெண்ணு மநநிரியிற பககத்தூட டெவவோ ரொழுபது கோடி யுறும். கூ

இ-ள். பககத்துள பழுது எண்ணும் மநநிரியின— பக்கத்திருநது பிழைப பவெண்ணும் அமைச்சரெருவனில— ஓரொழுபதுகோடி தெவ உறும்—அரச னனுக்கு எதிரிறபார ஓரொழுபதுகோடி பகைவருறுவர். எ-று.

எழுபதுகோடியென்றது மிகப்பலவாயவெண்ணிறகொன்று காட்டியவாறு. வெளிப்படநிறறலான அவர் காக்கப்படுவார், இவன் உட்பகையாய நிறறலற காக்கப்பட்டானென்பதுபற்றி, இவ்வாறு கூறியார். எழுபதுகோடிமடங்கு நல லொன்றுரைப்பாரும், எழுபதுகூறு தலையென்று பாடமோதுவாருமுளார். (க)

கூடசூ. முறைப்படச சூழநது முடிவிலவே செயவா திறப்பா டிலாஅ த்வா. கூ

இ-ள். முறைப்படச சூழநதம் முடிவிலவே செயவா—செயயப்பதிம வினை களை முன அடைவுபடவெண்ணிவைத்ததம், செயயங்கால அவை முடிவிலவா கவே செயயாநிற்பா—திறப்பாடி இலாதவா—முடிந்ததற்கேறற கூறுபாடில லாதார். எ-று.

அக்கூறுபாடாவன வநசு வநதவிடைபூறுகட்கு ஏறறவேறற பரிகாரமறி நது செயதலும், தாநதிணையாராதலுமாம். பிழையாமலெண்ண வலலராய

வைத்தும் செய்துமுடிக்கமாட்டாருமுளரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டா
னும் அமைச்சருள் விடப்படுவாரது குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

* அமாததியரென்பானுள் அமா என்பதற்குப்பொருள் அண்மை.

கஅஅ

கூடு ம் அதி.—சொல்வன்மை.

கூடு ம் அதி.— சொல்வன்மை.

அஃதாவது தான் கருதிய வினை முடியுமாற்றால் அமைச்சியனடததற்
கேதுவாய சொற்களைச் சொல்ல வல்லனாதல். மேல ஒருதலையாச் சொல்ல
லும் வல்லதென்றதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்தகாக்கின்றமையின, இஃது
அமைச்சினபின் வைக்கப்பட்டது.

கூசக. நான்ல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யான்லத துள்ளதுஉமனது. க

இ-ள. நான்லம் எனலும் நலன் உடைமை — அமைச்சாக்கு இனறியறற
யாக குணமாவது சானரோரான நான்லமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும
நலத்தினையுடையராதல்,—அந்நலம் யான்லத்து உள்ளதுஉம அன்று—அந்ந
லம் பிறாக்கும் பிறநலமெல்லாவறறுள்ளும் அடங்குவதன்றி யிக்கதாகலான.
எ-து.

நாவாலுளதாய நலமென விரியும். இந்நலம் உலகத்தைத் தமவயத்ததாக
கும் அமைச்சாக்கு வேறாகவேண்டுமென்னும் நீதிதூலவழக்குப்பற்றி நான்ல
மென்னுநலனென்றும், பிறாக்கும் இதுபோறசிறந்தது பிறிதினமையான அந்ந
லம் யான்லத்துள்ளதுஉமனறென்றுங் கூறினார். பிரித்தல் பொருத்தல் முதலிய
தொழிலிலலாதார்க்கும் இஃகின்றியமையாதாயபின் அததொழிலார்க்குக்
கூறவேண்டுமோவென்பது கருத்து. (க)

கூசஉ. ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற
காததோமபல சொல்லினகட சோரவு. உ

இ-ள. ஆக்கமும கேடும் அதனால் வருதலால்—தமமாசற்கும் அங்கங்கட
கும் ஆக்கவழிவுகள் தஞ்சொல்லான வருமாகலான,—சொல்லினகண சோர

வு காத்து ஓம்பல — அப்பெற்றித்தாய சொல்லினகட்சோதலை அமைச்சா தவகணிகழாமற போற்றிக காக்க. ௭-று.

ஆககத்திற்கேதுவாய நற்சொல்லியும் கேட்டிற்கேதுவாய தீச்செய்யும் சொல்லாதலொப்புமைபற்றி அதனாலென்றா. செய்யுளாகவின், சுட்டி யா முனவந்தது. பிறா சோவுபோலாது உயிரகட்கெல்லாம் ஒருங்குவருக, காத்தோம்பலென்றா. இவைவிரண்பாட்டானும் இஃது இவர்க்கினியமை யாதென்பது கூறப்பட்டது. (2)

கூசக. கேட்டாராப பிணிகருந் தகையவாயக கேளாரும்
வேடப மொழிவதானு சொல. ௩

இ-ள. கேட்டாராப பிணிகரும தகை அவாய — நடபாயேற்றுக்கொண்டா ரைப பின வேறுபடாமற பிணிகருங் குணங்களை அவாவி — கேளாரும் வேடப மொழிவது—மறறைப பகையாய ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும் பின அப பகைமையொழிந்த நடபின வ்ருமபுமவண்ணஞ்சொல்லப்படுவதே—சொல் லாம—அமைச்சாகருச் சொல்லாவது. ௭-று.

அககுணங்களாவன வழுவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயனற்றதலென்றவை முதலாயின. அவற்றையவாவுதலாவது சொல் லுவான குறித்தனவேயன்றி வேறு துணுணுணாவுடையோ கொள்பவற

கூடு ம அகி— சொல்லவன்மை. கஆக

நினமேலும் நோககுடைத்தாதல், அவாயெனனுஞ்செய்தெனெச்சம மொழி வதெனனுஞ்செய்ப்பாட்டுவின்னை கொண்டது. இனிக கேட்டார கேளாரென்ப தற்கு ஊலகேட்டார கேளாதானவும், வினவியார வினவாதானவுமுறைப பாருமுளா. தகையவாயென்பதற்கு எல்லாருந் தகுதியையுடையவாயென்று னைத்தார, அவா அபபனமை மொழிவதெனனும் ஒருமையோடு இயையாமை நோககிறநிலா. இதனா சொல்லினதிலக்கணம் கூறப்பட்டது (௩)

கூசச. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்
பொருளு மதனிணூஉங் கில. ௪

இ-ள. சொல்லைத் திறன அறிந்தது சொல்லுக — அப்பெற்றித்தாய சொல் லை அமைச்சா தம்முடையவுங் கேட்பாருடையவுமாய திறங்கையறிந்தது சொ ல்லுக,—அதனை ஊங்கு அறனும் பொருளும் இல—அறநனாரு சொல்லுத் தற்கு மேறபட்ட அறனும் பொருளும்மில்லையாகலான. ௭-று.

அத்திறங்களாவன குடிப்பிறப்பு, கலவி, ஒழுக்கம், செலவம், உருவம், பருவமென்பவற்றான வருந்தகுதிவேறுபாடுகள். அவற்றையறிந்து சொல்லுதலாவது அவற்றை நமக்கும் அவாகுமுளவாய ஏற்றத்தாழவுகளையறிந்து அவ்வமரபாற சொல்லுதல். அஃது உலகத்தோடொட்டவொழுகையும் இனிமையையும் பயத்தலின் அறனாயிற்று, தங்காரியமுடித்தலிற் பொருளாயிற்று. அறமும்பொருளுமெனக் காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறினார். (ச)

சுசரு. சொல்லுக சொல்லீப பிறிதோசொ லசசொல்லீ வெல்லுஞ்சொ வினமை யறிந்து. ரு

இ-ள். சொல்லீப பிதிது ஓசொல வெல்லும் சொல இனமை அறிந்து— தாளுசொல்லக் கருதிய சொல்லீப பிதிதோசொல்லாய வெல்லவல்லதொரு சொல இல்லாமையறிந்து, — அசசொல்லீச சொல்லுக — பின் அசசொல்லீச சொல்லுக. எ-று.

பிதிதோசொல் மாற்றரது மறுதலைசொல. வெல்லுதல் குணங்களானமிருதல். அதுவே வெல்லச சொல்லுகவென்பதாம். இனிப் பிதிதோசொல வெல்லுஞ்சொல்லெனச் செய்வெண்ணக்கி, ஒத்தசொல்லும் மிக்கசொல்லுமுளவாகாமற் சொல்லுகவென்றுரைப்பாருமுளார். இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

சுசசு. வேட்பத்தாரு சொல்லீப பிறாசொற பயன்கோடன் மாடசியின் மாசறாரா கோள. சு

இ-ள். வேட்பத் தாம் சொல்லீப பிறா சொற்பயன் கோடல்— பிறாக்குத தாளுசொல்லுங்கால அவா பின்னுக்கேட்கை விரும்புமாறு சொல்லி, அவா தமக்குச் சொல்லுங்கால அசசொல்லீனபயனைக் கொண்டாழிதல்— மாடசியின் மாசு அறாரா கோள— அமைச்சியலுட்குற்றமற்றரது துணிபு. எ-று.

பிறாசொறகளுட் குற்றமுளவாயினும் அவை நோக்கியிகழாரொன்பதாம். வல்லாராயிகழ்தல் வல்லநாககுத தகுதியனமைபின், இதுவுமுடனகூறினார். இவைமுன்றுபாட்டானும் அதனைச் சொல்லுமாறு கூறப்பட்டது. (சு)

சுசஎ. சொல்லவல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை யிகலவெல்லல யாககு மரிது. எ

கூதீ சுரு ம அகி— சொல்வன்மை.

இ-ள். சொல்ல வல்லன் — தானெண்ணியகாரியங்களைப் பிறாக்கேற்பச் சொல்லுதல்வல்லைய— சோர்வு இவன்— அவை மிகப் பலவாயவழி ஒன்றி

ஹஞ்சோவிலுயை— அஞ்சான—அவைக்கஞ்சானுயினுன யாவன்—அவனை இகல் வெல்லல யார்க்கும் அரிது — அவனை மாறுபாட்டினகண் வெல்லுதல யாவாக்கமுரிது. எ-று.

ஏறபச்சொலலுதல அவாக்கநு அவை காரியமலலவாயினும் ஆமெனத துணியுமவகை சொலலுதல. சோஷு சொல்லவேணவதனை மறப்பாடுழிதல். இம்முனதுகுணமுமுடையானை மாறறாராயப பிரித்தல பொருத்தலசெயது வெலவாரிலையெனபதாம. (எ)

கூசஅ. வினாநது தொழிலகேடகு ஞால நிரநதினிது சொலலுதல வலலாப பெறின. அ

இ-ள. தொழில நிரநது இனிது சொலலுதல வலலார்ப் பெறின— சொல்லபபடுககாரியங்களை நிரலபடக கோதது இனிதாகச சொலலுதலவலலாராப பெறின,— ஞாலம வினாநது கேட்கும்—உலகம அவறறை வினாநதேறதுக கொளரும். எ-று.

தொழில சாதுயொருமை. நிரலபடக கோததல முனசொலலவனவும பின சொலலவனவுமநிறநது அமமுறையே வைததல. இனிதாகல கேட்பாக்கணபம பயத்தல். சொலலுதலவலலான தூருயிரவருளொருவன எனற வடமொழி பறநிப் பெறினெனஞா. ராண்டிங் கேட்கல் ஏறதுககோடல். இவையிரண்டுபாடாளும அவவாறறற சொலலுதலவலலாரது கிறப்புக் கூறப்பட்டது. (அ)

கூசக. பலசொல்லக காமுறுவர் மன்றமா சறற சிலசொல்ல தேறற நவா. கூ

இ-ள. மாச அறற சில சொல்லல தேறறநவா—குறறமறறனவாயச சிலவாய வாததைகளை அவவாறறற சொலலுதலையறியாதார—பல சொல்லக காமுறுவா—பலவாய வாததைகளைத தொடுத்தசசொல்ல விருமபுவா. எ-று.

குறறம மேறசொல்லிய குணங்கடகு மறுதலையாயின. இடைவிடாது பல சொலலுதலையுரு சொலலவனமையெனது விருமபுவாருளா, அவா இவவாறு சொல்லமாட்டாதாரே, வலலார அதுசெயயாரொன யாபபுறுப்பார, மனறவெனஞா. (க)

கூடு. இணருமுதது நாரூ மலரனையர் கறற துணர விரிததுரையா தார. கடு

இ-ள. கறறது உணர விரிதது உரையாதார—கறறுவைதத துலைப பிறாறியுமவண்ணம விரிததுகாக்கமாட்டாதவா — இணா ஊமுததம நாரூ மலரானையா — கொத்தினகணனை மலரநதுவைததம நாரூத பூவையொப்பா.

எ-து.

செவ்விபெற மலாநதுவைததும் நாற்றமில்லாத பூச சூடப்பட்டாதவாறுபோல
நூலைக கற்றுவைத்துஞ் சொல்லமாட்டாதா நன்குமதிக்கப்படாரொன்றைம
யின், இது தொழிலுவமையாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அது மாட்டா
தாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

சு ம் அதி.— வினைத்துயமை.

கக்க

அதி.— வினைத்துயமை.

அஃதாவது ~~செவ்விய~~ வினைகள் பொருளேயன்றி அறமும் புகழும்
பயநது நல்லவாதல். ~~செவ்விய~~ செயலும் நன்குகவேண்டுமென்பின்
றமைபின், இது சொல்லியமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சுருக. துணைநல மாககந் தருஉம வினைநலம
வேண்டிய வெல்லாந தரும. க

இ-ள. துணை நலம் ஆக்கம தருஉம—ஒருவனுகருத்தணையது நனமை செ
ல்வமொன்றையுக்கொடுக்கும்,— வினை நலம வேண்டிய எல்லாம தரும—
அவ்வளவன்றி வினையது நனமை அவன வேண்டியன யாவற்றையுக்கொடுக்
கும். எ-து.

வேண்டியவெல்லாமொன்றது இமமைக்கள் அறம பொருளின்பமுதலாயவ
ற்றையும் மறுமைக்கடடானவிருமிய பதங்கனையும். இதனற காணப்படுந
துணைநனமையினுக்கருதப்படுமவினைநனமைசிறப்படுத்தின வினை ததாயமையது
சிறப்புக கூறப்பட்டது. (க)

சுருஉ. என்று மொருவுதல வேண்டும் புகழ்துதி
நன்றி பயவா வினை

இ-ள. புகழொடு நன்றி பயவா வினை—தமமரசனுக்கு இமமைக்கட புகழும்
மறுமைக்கண் அறமும் பயவாத வினைகளை — எனறும் ஒருவுதலவேண்டும்
—அமைச்சாககு எக்காலத்ததொழிதலவேண்டும். எ-து.

பெருகல, சுருகல, இடைநிறறலென்னும் நிலைவேறுபாடு காலத்தான வரு
தலின், எனறுமொன்றா. வேண்டுமென்பது தாண்டி இன்றியமையாதென்னும்

பொருட்டு.

(2.)

கூடுநூ. ஓஓதல வேண்டு மொளிமாழகுரு செயவினை
யாஅது மென்னு மவா. நூ

இ-ள். ஆதம எனஹமவா— மேலாகக்கடவேமென்று கருதுவாரா — ஒளி
மாழகும வினை செய ஓதலவேணமும்— தமமொளி கெடுதற்குக் காரணமாய
வினையைச் செயதலைத் தவிராக. எ-று.

ஓதலவேண்டுமென்பது ஒருசொன்னீமைதது. ஓவுதலென்பது குறைந்த
நின்றது. ஒளி தாமுன்காலத்தது எல்லாரானும் நனகுமதிககப்பிதல. செயயெ
னனும் முதலிலைத்தொழிற்பெயா மாற்றப்பட்டது. அன்றிச் செயவினையென
வினைத்தொகையாக்கியவழிப் பொருளினமையறிக. ஒளி கெடவருவது ஆக்க
மனறென்பதாம். (நூ)

கூடுசு. இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவா. ச

இ-ள். இடுக்கட்படினும் இளிவந்த செய்யார்—தாமிடுக்கணிலேபடவரினும்,
அது தீர்த்தப்பொருட்டு முன செயதாக்கு இளிவந்த வினைகளைச் செய்யார்—
நடுக்கு அற்ற காட்சியவா— துளக்கமற்ற தெளிவினையுடையார். எ-று,
கூடூ கூடூ ம அஹி.---வினைத்தாயமை

சிறித்போழுகிற கழிவதாய இடுக்கட்கேக்கி எஞ்ஞான்றதுகழியாதவிழிவு
எய்தறபாலதனறென்பதுஉம அஃதெய்தினுலும் வருவது வருமென்பதுஉம
தெளிவராகலால், செய்யாரொன்றா. (ச)

கூடுநூ. எறறென் றிரங்குவ செயயறக செயவானேன
மற்றன்ன செயயாமை நன்று. நூ

இ-ள். எற்று எனது இரங்குவ செயயறக—யான் செய்தது எத்தன்மைத்
தென்று பின் றுனேயிரங்கும் வினைகளை ஒருவாறுசெய்யாதொழிக, —
செய்வானேல் மற்ற அன்ன செயயாமை நன்று — அன்றி ஒருகாணமயங்கி
அவற்றைச்செய்யுநதனமைபனாயினாயின, பின்னிருந்து அவ்விரங்கல்களைச்
செய்யாதொழிதல் நன்று. எ-று.

இரங்குவவென முனவந்தமையிற் பின் அன்னவெனச் சுட்டியொழிந்தாரா.
அவ்வினைகளது பன்மையான, ஓக்கமும் பலவாயின. அச்செயற்குப் பின்னி

ருநதிரவகுவனாயின, அது தீரும் வாயிலற்றதிலன்னெனவும், திடப்பயிலன்ன
 வும், பயனில்லன செய்கின்றனெனவும், தன்பழியைத் தானே துறந்துகின்ற
 னெனவும், எல்லாருமிழுதலிற் பின்னிரங்காமை நனநெனரா. இதுவும், வினை
 தனயாரா செய்கின்றன, உடன்கூறப்பட்டது. பிறரொடாதற்குச் செய்வானு
 டு அவைபோலவனவுஞ்செய்யாமை நனநெனப பிறரொலலாம இயைபற்
 வுரைத்தாரா. (டு)

சுருசு. ஈனரூள பசிகாணபா னுயினுஞ் செயயறக
 சானரோ பழிகுகும் வினை. சு

இ-ள். ஈனரூள பசி காண்பான ஆயினும்—தனனைப் பயந்தானது பியை
 வறுமையாறகண்டிரங்குந தனமையானுன்னென்னும், — சானரோ பழிக
 கும் வினை செயயறக—அது சுட்டி அறிவுடையாரா பழிகுகும் வினைகளை ஒரு
 வன செய்யாதொழிக. எ-று.

இறந்த மூப்பினராய இருமுதுகுரவருங் கறப்புடமனைவியுங் குழுவியும் பசி
 யான வருநதுமெல்கைகண தீயனபலவுஞ்செய்தாயினும் புறந்தருகவென்னும்
 அறநூற்பொதுவிதி பொருணூலவழியொழுதலும் அரசாத்தொழிற்குரியராத
 லும் நனகுமதிககற்பாடுமுடைய அமைச்சாககெய்தாமைபற்றி, இவ்வாறு
 கூறினா. இவையையநதுபாட்டானும் பாவமும் பழியும் பயகுகும் வினை செய
 யறகவெனபது கூறப்பட்டது. (சு)

சுருசு. பழிமலைந தெயதிய வாககத்திற சானரோ
 கழிநல குரவே தலை. எ

இ-ள். பழி மலைநது எயதிய ஆககத்தின—சாலாதார தீயவினைகளைச் செயது
 அதறாபழியைத் தமமேறகொண்கி பெற்ற செலவத்தின— சானரோ கழி
 நலகுரவே தலை—அது மேறகொள்ளாத சானரோரனுபவிக்கும் மிகக் கலகு
 ரவே உயாநதது. எ-று.

நிலையாத செலவத்தினபொருட்டு நிலையின பழியை மேறகோடல் சால
 போடியையாமையின, சானரோகழிநலகுரவே தலையென்றா. (எ)

சுஎ ம அகி... வினைத்திட்டம் கண்ட

*சுருஅ. கடிந்த கடிந்தொரார் செயதார்க கவைதா

முடிந்தாலும் பீழை தரும்.

அ

இ-ள். கடிந்த கடிந்த ஓரா செய்தாககு—நூலோர் கடிந்த வினைகளைத் தாமுங்கடிந்தொழியாது பொருளுக்கிச் செய்த அமைச்சர்க்கு — அவை தாம் முடிந்தாலும் பீழை தரும்—அவை தாயவனமையின் முடியா, ஒருவாற்றான முடியினும் பின்றுனபதகையே கொடுக்கும். எ-று.

முடிதல கருதியபொருடருதல். பீழைதருதலாகிய பொருளினொழியல் அதற்குக் காரணமாய வினைகணமேற்றப்பட்டது. (அ)

கூருகூ. அழககொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிறப்பகரு நற்பா லவை.

இ-ள். அழக் கொண்ட எல்லாம் அழப் போம் — ஒருவன் தீயவினைகளைச் செய்து பிறிரங்கக் கொண்ட பொருளெல்லாம் இமமையிலே அவன்றூறிக் கப்போகாநிற்கும்,—நற்பாலவை இழப்பினும் பிறப்பகரும்—மற்றைத் தாய வினையான வந்த பொருள்கள் முன்னிழந்தானாயினும் அவனுக்குப் பின்னாவந்த பயன் கொடுக்கும். எ-று.

பின்னெனவே, மறுமையும்டங்கிறது. பொருள்களான அவற்றிற்குக் காரணமாய வினைகள்தியலடி கூறியவாறு. (க)

கூகூ. சலத்தாற பொருளசெய்தே மார்த்தல பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யறறு.

இ-ள். சலத்தால் பொருள் செய்து ஏமாத்தல— அமைச்சன் தீயவினைகளாறபொருள்படைத்து அதனால் அரசனுக்கேமஞ்செய்தல்— பசுமட்கலத்துள நீர் பெய்து இரீஇயறறு— பசியமட்கலத்துளளே நீரைப்பெய்து அதற்கேமஞ்செய்ததனூடொக்கும். எ-று.

முன் ஆக்கம் பயப்பன்போற்றென்றிப் பின்னழிவே பயத்தலால், அவை சலமென்பப்பட்டன. ஏமாத்தலென்பது ஏமாத்தலென்றாயிறறு; ஏமத்தையடையபண்ணுதலென்றவாறு. இருந்ததில் நெய்க்காலமிருப்ப்ச்செய்தல். அரசனும் பொருளும் சேரப்போமென்பதாம். பிறொல்லாம் ஏமாத்தலென்று பாடமோதி, அதற்கு மகிழத்தலென்றும், இரீஇயறறென்பதற்கு வைத்தாறபோலுமென்றுமுறாததார, அவர் அவை தனவினையும் பிறிசின்வினையும்மாய் உவமையிலக்கணத்தோரி மாறுகோடல் நோக்கிறதிலா. இவைநான்குபாட்டானும் அதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (க0)

கூஎ ம அதி. — வினைத்திட்டம்.

அஃதாவது அதனாய வினை முடிப்பானுககு வேண்டியதாய மனத்தினமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சூசக. வினைத்திட்டப மெனப தொருவன் மனத்திட்டப
மறறைய வெல்லாம பிற. க

இ-ள். வினைத்திட்டபம எனபது ஒருவன மனத்திட்டபம்— வினைசெய்தற்கட்டி
டிண்மையெனது சொல்லப்படுவது அதனை முடித்தறகுரியானொருவன் மன

உரு

சூசக

சூசக ம அஃதி— வினைத்திட்டபம்

த்தினது தின்மை— மற்றைய எல்லாம பிற— அஃதொழிந்தனவெல்லாம
அதற்குத் தின்மையெனது சொல்லப்படா. எ-து.

ஒழிந்தனவாவன படை, அரண, நட்பு முதலியவற்றினறினமைகள், அவை
யும் அதற்கு வேண்டியவனவாய இனமாகலின மற்றையவெனதும், வேண்டிலும்
அஃதிலவழிப பயனிலவாகலிற பிறவெனதுங் கூறினா. இதனால் வினைத்திட்ட
பமாவது இன்னதெனபது கூறப்பட்டது. (க)

சூசகஉ. ஊரொரா லுறறபி னெல்காமை யிவ்விரண்டி
னெனப ராயநதவா கோள. உ

இ-ள். ஆயநதவா கோள— முன நீதியாராயநத அமைச்சரது துணிபு—
ஊது ஓரால் உற்றபின ஒல்காமை இவ்விரண்டின ஆறு எனபா—பழுதுபடும்
வினைகளைச் செய்யாமையும் செய்யுமவினை தெய்வத்காரப்பழுதுபட்டவழி அத
ற்குத் தளராமையுமாகிய இவ்விரண்டன வழியெனபா நூலோர். எ-து.

தேவாகுகும் அசுராகுகும் அமைச்சப பூண்ட வியாழ வெளளிகளது துணிபு
தொகுத்துப் பின் நீதிநூலுடையார கூறியவாறு கூறுகின்றமையின, ராணி
வினைத்தனாயமையும் உடனகூறினா. உறுதலுடையதனை முன ஊறெனறமை
யின உறறபினெனதும், இவ்விரண்டினகணானே பட்டதெனபார இரண்டின
றெனதுங் கூறினா. ஊரொரானெனது பாடமோதுவாருமுளா, அஃது ஒல்கா
மையென்றுமெனனேனும் இரண்டெனனூந தொகையோடும் இயையாமை
அவரறிந்திலா. (உ)

சூசகந. கடைக்கொட்கச செயதகக தாணமை யிடைக்கொட்கி

னெறறா விழுமந தரும

ந

இ-ள். கடைக் கொட்கச செயதககது ஆண்மை — செய்யப்படும் வினையை

முடிவீனகட் புலப்படுமவகை முன்னெல்லாம மறைத்துச் செய்வதே தீடப்
 மாவது,— இடைக கொட்கின றறா விழுமம தரும்—அங்கனமன்றி இடை
 யே புலப்படுமாயின் அபபுலப்பாடு செய்வானுக்கு நீங்காத இடுமபையைக
 கொடுக்கும். எ-று.

மறைத்துச் செய்வதாவது அங்கமைந்தமெண்ணியவாறு பிறரறியாமலும்,
 தானறிந்தனும், தன்னிங்கிதம், வடிவு, செயல், சொற்களான அவருயத்து
 ணராமலும் அடக்கிச் செய்தல். அதீட்பம், ஆண்டனமையான வருதலின்,
 ஆண்மையென்பபட்டது. றறாவிழுமமாவன பகைவா முன்னறிந்து அவவி
 னையை விலக்குதல், செய்வானை விலக்குதல் செய்வராகலின், அவற்றான
 வருவன. விழுமம சாதிப்பெயா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனது பகுதி
 கூறப்பட்டது. (௩)

௬௬௪. சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாளு
 சொல்லிய வண்ணா செயல. ச

இ-ள். சொல்லுதல் யார்க்கும் எனிய — யாம் இவவினையை இவ்வாறறா
 செய்தமென நிரலபடச் சொல்லுதல் யாவார்க்குமெளிய, — சொல்லியவண்
 னம் செயல் அரியவாம் — அதனை அவ்வாறறானே செய்தல் யாவர்க்குமரிய
 வாம். எ-று.

௬௬௫ ம் அதி.— வினைத்திட்டம். ௩௬௫

சொல்லுதல், செபலென்பன சாதிப்பெயா. அரியவறறையெண்ணிச்சொ
 லுதல் தீட்பமில்லாதார்க்குமியறலின், எனியவெனறார். இதனால் அதனதரு
 மை கூறப்பட்டது. (௪)

௬௬௬. வீறெயதி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன்க
 ணுறெயதி யுள்ளப் படும. ௬

இ-ள். வீறு எய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம்—எண்ணத்தாற சிறப்பெய்திப்
 பிறவிலக்கணங்களானும் மாட்சிமைபபட்ட அமைச்சரது வினைத்திட்டம்,—
 வேந்தன்கண் ஊறு எய்தி உள்ளப்படும— வேந்தன்கண்ணே உறுதலையெய
 தலான, எல்லாரானும் நன்குமதிக்கப்படும. எ-று.

வேந்தன்கணுறெயதல் எடுத்தவினை அதனான முறறுபபெறறுச் செலவழும்
 புகழும் அவன்கண்ணவாதல். எய்தலானென்பது திரிந்து நின்றது. உள்ளல்

மதிப்பான மறவாமை. இதனால் அதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (இ)

சுசுசு. எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப் வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின். சு

இ-ள். எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப்— தாமெய்த எண்ணிய பொருள்
களெல்லாவற்றையும் அவ்வெண்ணியவாறே எய்துவா, — எண்ணியார் திண்
ணியராகப் பெறின்— எண்ணியவா அவற்றிற்கு வாயிலாகிய வினைகட டிண்
மையுடையராகப் பெறின். எ-று.

எளிதினெய்துப்பெனப்பா, எண்ணியாங்கெய்துப்பெனரா. அவர் அவ்வா
றல்லதெனாமையிற் திண்ணியராகவே வினைமுடியும், அது முடிய அவை
யாவையுங்ககூறிமெனப்பது கருநா. இதனால் அஃதுடையாரெய்தும் பயன்
கூறப்பட்டது. (சு)

சுசுஎ. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தோர்க
கச்சாணி யனனா ருடைத்து. எ

இ-ள். உருள பெருந்தோர்க்கு அச்ச ஆணி அனனா உடைத்து— உருளா
நின்ற பெரிய தோர்க்கு அச்சின்கண்ணிபோல வினைகட டிண்ணியாராயுடை
த்து உலகம், — உருவு கண்டு எள்ளாமைவேண்டும்— அதனால் அவரை வடி
வின சிறுமை நோக்கி இகழ்தலையொழிச. எ-று.

சிறுமை, எள்ளாமைவேண்டுமெனப்பதனாலும், உவமையாலும், பெறலும்.
அச்ச உருள்கோத்த மாம. ஆணி உருள கழலாது அரண்கடைக்கட செருகு
மது. அது வடிவாற் சிறிதாயிருந்தே பெரியபாரத்தைக் கொண்டிருந்திட்
பமுடைத்து அதுபோல, வடிவாற் சிறியராயிருந்தே பெரிய வினைகளைக் கொ
ண்டிருந்திட்பமுடைய அமைச்சருமுளா, அவரை அடங்கிப்போகக் கிறிந்து
கொள்கவென்பதாம். இதனால் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

சுசுஅ. கலங்காது கண்ட வினைகட டிளங்காது
துக்கங் கடிந்து செயல. அ

இ-ள். கலங்காது கண்ட வினைகண்— மனந்தெளிந்து செய்வதாகத் துணி
ந்த வினையின்கண்— துளங்காது துக்கம் கடிந்து செயல — பின்னசைதவி
னறி நீட்டித்தலையொழிந்து செயல. எ-று.

கண்களையவழி ஒழிவதும் செய்வதபோற்றோன் தமக்கலின், தெளிந்து யலகா
 லாராய்ந்து தாஞ்செய்வதாக ஒர்த்த வினையைக் கலங்காது கண்டவினையென்
 றார். தளங்காமை திட்பமுடைமை. (அ)

சுசக. துன்ப முறவரினானு செயக துணிவாற்றி
 யின்பம் பயக்கும் வினை. சு

இ-ள். தன்பம் உற வரினும் — முதற்கண் மெயம்முயற்சியாற நமக்குத்
 தன்பம் மிக வருமாயினும், — இன்பம் பயக்கும் வினை, துணிவு ஆற்றிச் செயக
 — அது நோக்கித் தளராது முடிவினகண இன்பம் பயக்கும் வினையைத் திட்
 பமுடையராயச செயக. எ-று.

துணிவு கலங்காமை. அஃதடையாககலலது கணிகமாய முயற்சித்துன்ப
 நோக்காது நிலையுதலுடைய பரிணாமவின்பத்தை நோக்கிச் செயதல் கூடா
 மையின, துணிவாற்றிச்செயகவெனரா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவா
 வினைசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

சுஎ0. எனைத்திடப மெயதியக கண்ணும வினைத்திடபம்
 வேண்டாரா வேண்டா துலகு. சு0

இ-ள். வினைத்திடபம் வேண்டாரா — வினைத்திட்பத்தை இது நமக்குச் சிற
 ந்ததென்று கொள்ளாத அமைச்சரை, — எனைத்திடபம் எயதியககண்ணும் —
 ஒழிந்ததிட்பங்களெல்லாமுடையராயவிடததம், — வேண்டாது உலகு — நன
 குமதியார உயாநதோர். எ-று.

மனத்தினகட் டிடபயிலலாதாககுப படை, அரண, நடபு முதலியவற்றின
 திட்பங்களெல்லாம் உளவாயினும், வினை முடியாதாம், ஆகவே, அவையெல
 லாங் கெடுமென்பதுபற்றி உலகு வேண்டாதெனரா. இதனால் வினைத்திடபம்
 ல்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

சுஅ ம் அதி. — வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது அத்திட்பமுடையவமைச்சன அவவினையைச் செய்யுநதிறம்.

அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சுஎக. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த் லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத நீது. க

100
100
100

இ-ள். சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல—விசாரத்திற்கெல்லையாவது விசாரி
க்கின்றான இனி இது தப்பாதெனலுநதுணிவினைப் பெறுதல, — அததுணிவு
தாழ்ச்சியுள் தங்குதல நீது— அவனனநதுணிவுபெற்ற வினை பின நீட்டியபின
கட்டங்குமாயின, அது குற்றமுடைதது. எ-று.

சூழ்ச்சிமுடிவு துணிவெய்தலெனவே, துணிவெய்துமளவுகு சூழவேண்டுமெ
னபது பெற்றும். பின்னாத துணிவு ஆகுபொயா. நீட்டியபு செய்யுங்காலத
துச செய்யாமை. அஃதுளவழிக காலக்கழிவாகலானும், பகைவா அறிநதழி
ததலானும் முடியாமையின, அதனைத் தீதெனறார். (க)

சுஎஉ. தூங்குக தூங்கிச செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. உ

சுஅ ம் அதி.—வினைசெயலவகை.

சுஎஉ

இ-ள். தூங்கிச் செயற்பால தூங்குக—நீட்டித்துச் செய்யும் புகுதியவாய
வினைகளுள் நீட்டிக்க;— தூங்காத செய்யும் வினை தூங்கற்க — நீட்டியபு
செய்யும் வினைகளுள் நீட்டியாதொழிக. எ-று.

இருவழியும் இயதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகைவி
னைகளும் வலியானுக்காலத்தானும் அறியப்படும். மாறிச்செய்யின், அவைவா
யாவென்பது கருத்து. மேறநூங்காமையென்றா, ஈண்டதனைப் பகுத்துக்கூறி
றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெய்யுந்திறந கூறப
பட்டது. (உ)

சுஎக. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்கார
செல்லும்வாய் நோக்கிச செயல. கூ

இ-ள். ஒல்லும் வாய எல்லாம் வினை நன்று — வினைசெய்யுங்கால இயலு
மிடத்தெல்லாம் போராறசெய்தல நன்று, — ஒல்லாக்கால செல்லும்வாய
நோக்கிச் செயல—அஃதியலாவிடத்தது ஏனைமுனறுபாயத்தளந்ம அது முடி
வதோருபாயநோக்கிச செயல. எ-று.

இயலுமிடம் பகையிறுளு வலியனாய காலம். அக்காலத்துத் தண்டமே நன
றென்றா, அஞ்சுவது அதற்கேயாகலின. இயலாவிடம் ஒத்தகாலமும் மெலிய

காலமும். அவ்விரணிகாலத்தொரு சாம பேத தானககளுள் அது முடிய முப்பாயத்தாற செயகவெனறூ, அவை ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடுடையவே னும் உடம்பித்தம்பபததாற நமமுளொகருமாகலின. இதனான வலியான, ஓபபான, மெலியானென நிலை மூவகைததெனபதுஉம அவறறள வலியது சிறப்பும், கூறப்பட்டன. (ந)

கூஎச. வினைபகை யென்றிரண்டி னெசச நிலையுங்காற்
நீயெசசம போலத் தெறும். ச

இ-ள. வினை பகை எனற இரண்டின எசசம—செயயத தொடங்கிய வினை யும் கனையத தொடங்கிய பகையுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டனதொழி வும்— நிலையுங்கால தீயெச்சமபோலத் தெறும்— ஆராயுங்காற நீயினதொ ழிவுபோலப் பின் வளாநது கெடுக்கும். எ-று.

இனி இககுறை எனசெயவதென்று இகமுநதொழியறக, முடியசசெயகவெ ன்பதாம். பின் வளாதலொப்புமைபறறிப் பகையெசசமும் உடன கூறினா. இதனான வலியான செயபுநிறு கூறப்பட்டது. (ச)

கூஎரு. பொருள்கருவி காலம் வினைபிடனெ டைந்து
மிருடர வெண்ணிச செயல. ரு

இ-ள். பொருள் கருவி காலம் வினை இடனெடு ஐந்தம் — வினைசெய்யுமி டத்தப் பொருளுந் கருவியுந் காலமும் வினையும் இடனூமாகிய இவ்வைநத னையும்—இருள் தீர எண்ணிச் செயல—மயகமறவெண்ணிச் செய்க. எ-று.

எனனெடு பிறவழியுங்குட்டப்பட்டது. பொருள் அழியும்பொருளும் ஆகும் பொருளும். கருவி தன்னையும் மாறறூதானையும். காலம் தனக்காங்கால மும் அவாக்காங்காலமும். வினை தான் வல்லவினையும் அவா வல்லவினையும். இடம் தான் வெலறுமிடமும் அவா வெலறுமிடமும். இவறறைத தான் வென றியெயதநதிறததிற பிழையாமலெண்ணிச செயகவென்பதாம். (ரு)

கூஅ அக அக அகி,— வினைசெயலவகை.

கூஎசு. முடிவு மிடைபூறு முற்றியாக் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச செயல. ச

இ-ள். முடிவும் — வினைசெய்யுங்கால அது முடிதறகுளதாம் முபற்சியும் — இடைபூறும— அதற்கு வருமிடைபூறும — முற்றியாங்கு எய்தும் படு

பயனும்— அது நீங்கி முடிந்ததற்குரியபெயரும்— பார்த்துச் செயல்— சோதனைச் செயல். எ-று.

முடிவு ஆகுபெயர். முயற்சியிடைபூறுகள்தளவிற பயன்தளவு பெரிதாயிற் செய்கவென்பதாம். (க)

கௌ. செயலினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை

யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல. எ

இ-ள். செயலினை செய்வான் செயன்முறை— அவ்வாறன்ற செயப்பபிம் வினையைத் தொடங்கின செய்முறைமைப்பாவது — அவ்வினை உள் அறிவான் உள்ளம் கொளல— அதனதுபாடடினையறிவான் கருத்தினைத் தானறிதல. எ-று.

அவ்வாறென்றது பொருண்முதலியவெண்ணையம் முடிவுமுதலியனக்கூறியும். உள்ளறிவான் முன்செய்து போந்தவன். அவன்கருத்தது அவன் செய்து போந்த உபாயம். அதனையறியவே, தானும் அதன்றசெய்து பயனெய்துமென்பதாம். இவைமுன்னதுபாட்டானும் ஒப்பான செய்யுந்நிங் கூறப்பட்டது.

கௌ. வினையான் வினையாகக்கி கோட னனைகவுள் யானையால யானையாத தற்று. அ

இ-ள். வினையான் வினை ஆக்கிக்கோடல் — செய்கின்ற வினையாலே அன்னது பிறிதுமோவினையை முடித்ததுகொள்க, — நனை கவுள் யானையால யானை யாததற்று—அது மத்தநானனைந்த கபோலத்தினையுடைய யானையாலே அன்னது பிறிதுமோயானையைப் பிணித்ததனோடொகும். எ-று.

பிணித்தற்கருமை தோன்ற நனைகவுளென்பது பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. தொடங்கிய வினையானே பிறிதுமோவினையை முடித்ததற்குப்பாயமாமாது எண்ணிச்செய்க, செய்யவே, அம்முறையான எல்லாவினையும் எளிதின முடியுமென்பதாம். (அ)

கௌ. நட்பார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல. ச

இ-ள். நட்பார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே— வினைசெய்வான்ற நன் நட்பார்க்கு இனியவற்றை; செயதலினும் விரைந்து செயப்பபிம்— ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல—தன்பகைவார்பி ஒட்டாரைத் தனக்கு நட்பாகக்கிக் கோடல். எ-று.

அவ்வினை வாயத்தற்பயத்தவாய இவ்விரண்டிம் பகைவர்க்குத் தன்மெலிவு

புலனுவதனமுன்னே செய்கவென்பாரா, வினாரத்தெனரா. வினாரது செய்ய
பயிஉதென்றவாறு, வினைசெய்யுநதிறமாகலிற பலகவரோடொட்டாராயிறது.
தன்னொட்டார பிறருட்கடாமல் மாறறி வைத்தலெனினுமமையும். (க)

கக ம் அதி.— தூது.

ககக

கஅ0. உறைசிறியா ருண்ணடுகக லஞ்சிக குறையெழிற
கொள்வர் பெரியார்ப பணிரது. க0

இள். உறை சிறியா — ஆளுமிடஞ்சிறியராப அமைச்சா, — உள் நடுங்
கல் அஞ்சி — தம்மின்வலியா எதிராதவழித தம்பகுதி நடுககையஞ்சி,—
குறை பெறின பெரியார்ப பணிரது கொள்வா—அநநிலைக்கு வேண்டுவதாய்
சரது கூடுமாயின், அவரைத் தாழ்ந்து அதனையேற்றுக்கொளவா, எ-று.

இடம நாடும அரணும. அவற்றது சிறுமை ஆள்வாரமேலேற்றப்பட்டது.
மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியா இயைதலரிதாகலின, பெறினென்றார். அடி
யிலே மெலியாராயினா தம்பகுதியுமஞ்சி நீங்கின முதலொடுக கெடுவராகலின,
அது வாராமறசிறிது கொடுததுஞ் சந்தினையேற்றுக்கொள்கவென்பதாம். பணி
தல மானமுடையார்க்குக் கருதநன்மையின், கொளவொன உலகியலாற கூறி
னார். இவைமுன்னுபாட்டானும் மெலியாரா செய்யுந்நது கூறப்பட்டது. (க0)

கக ம் அதி.— தூது.

இஃதாவது சந்தி வீகநிரகநகடகு வேற்றுவேந்தரிடைச செலவாரது
தன்மை. அவ்வீரனடனையும் மேல் வினைசெய்வகையென்றமையின், இஃதக
னபின வைக்கப்பட்டது. தான வகுத்தக கூறுவான, கூறியது கூறுவானெனத்
துது இருவகைப்படும. அவருள முன்னேன அமைச்சனோடொப்பானுகலானும்,
பின்னேன அவனிற காறகூறு குணக குறைதோளுகலானும், இஃதமைச்சிய
லாயிற்று.

கஅக. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல வேந்தவாரம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு. க

இள். அன்பு உடைமை — தன்சுற்றத்தாராமாட்டு அன்புடையனதுதலும்—
ஆன்ற குடிப்பிறத்தல — அமைச்சுப் பூணறகமைந்த குடியினகடப்பிறத்தலும்
—வேந்த அவாம பண்பு உடைமை — அரசாசாதி வீருமபும பண்புடை
யனதுதலும்—துது உரைப்பான் பண்பு—துதுவாரத்தை சொல்லுவானுக்கில

ககணம். எ-று.

முன்னையவிரண்டனாலும், முறையே சுறத்தாராககுத தீவரு வாராமற றுன் பெணியொழுக்கமும், தன்முன்னோ சாதியல கேட்டறிதலும், பெறறும். வேற தவாமபண்புடைமை முன்னா மன்னசாசசோநதொழுக்ககட் பெறப்படும. அதனால் வேற்றரசரும் அவன வயததராதல பெறுதும். (க)

சுஅஉ. அன்பறி வாராயந்த சொலவனமை தூதுரைப்பார்க் கினறி யமையாத மூன்று. உ

இ-ள். அன்பு — தமமரசனமாட்டன்புடைமையும் — அறிவு — அவனுக்கு ஆவனவறியுமறிவுடைமையும் — ஆராயந்த சொலவனமை — அவறறை வேற்ற ரசரிடைச சொல்லுங்கால ஆராயந்த சொல்லுதல வனமையுமென — தூது உரைப்பார்க்கு இனறியமையாத மூன்று — தூதுரைக்கவறியார்க்கு இனறிய மையாத குணங்கள் மூன்று, எ-று.

சுஅஉ. அன்பும் அறிவும் தூதுரை

ஆராய்தல் அவற்றிற்குடம்படுஞ்சொற்களைத் தெரிதல். இனறியமையாத மூன்றுமெனவே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லிய பிற குணங்களும் வேணயுமென்பது. பெறறும். இவையிரண்டு பாட்டாலும் இருவகையார்க்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (உ)

சுஅரு. தூலாரு ணூல்வல்ல னுகுதல் வேலாருள் வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. கூ

இ-ள். வேலாருள் வென்றி வினை உரைப்பான் பண்பு — வேலையுடைய வேற் றரசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வென்றிதரும் வினையைச் சொல்லுவா னுக்கு இலக்கணமாவது — தூலாருள் தூல வல்லன் ஆகுதல் — நீதிதூலையுண ர்த்த அமைச்சரிடைத் தான அநதூலை வல்லனாதல். எ-று.

கோறன்மாலையொன்பது தோன்ற வேலாரொன்றும், தூதுவினையிரண்டி மடங்க வென்றிவினையென்றுங் கூறினா. வல்லனாதல் உணர்வுமாதிரிமுடைய ராய அவாமுன வகுக்குமாற்றலுடையனாதல். (கூ)

சுஅசு. அறிவுரு வாராயந்த கலவிபிம மூன்றன் செறிவுடையான செலக வினைககு. ச

இ-ள். அறிவு — இயற்கையாகியவறிவும — உரு — கண்டாவிரும்புந் தோற் றப்பொலிவும — ஆராயந்த கலவி — பலரோடும பலகாலுமாராயப்பட்ட கல்வி

யுமென—இம்முனநன செறிவு உடையான—நனகுமதித்தற்கேதுவாய இம்
 முன்றனது கூட்டதகையுடையான—வினைகஞ்சு செலக—வேறறுவேநரி
 டைத் தூதுவினைக்குச் செலக. எ-று.

இம்முனநன ஒருவனபாறகூடுதலரிதாகலின, செறிவுடையானென்றார். இவ
 றமுன நன்குமதிப்புடையனாகவே, வினை இனிதுமுடியுமெனபது கருதது. (ச)

சுஅடு. தொக்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நக்சொலலி
 நன்றி பயப்பதான தூது. டு

இ-ள். தொக்ச் சொல்லி—வேறறசாக்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லும்
 வழிக காரணவகையாற நொகுத்துச்சொல்லியும்—தூவாத நீக்கி நக்ச சொ
 ல்லி—இனதைகாரியங்களைச் சொல்லுமவழி வெய்யசொற்களை நீக்கி இனிய
 சொற்களான மனமகிழ்ச்சொல்லியும்—நன்றி பயப்பது தூதாம்—தன்னா
 சனுக்கு நனமையைப் பயப்பவனே தூதனாவான். எ-று.

பலகாரியங்கட்குடமபடாதார பரமபகையான அவற்றிறகுக் காரணமாய
 தொன்றைச் சொல்ல அதனால் அவை வினையுமாறுயத துணரவருமையானுஞ் சுரு
 ககத்தானுமுடமபடுவா, இனதைவற்றிறகுடமபடாதார தமமனமகிழ்ச்சொல்ல
 அவவினனமை காணுது உடமபடுவராதலின, அவவிருவாறமுறும் தனகாரியநத
 வறும்ல் முடிக்கவல்லானெனபதாம். எனனுமமைகள விகாரத்தாறறொக்கன.

சுஅசு. கிறறுக்கண் ணஞ்சான செலசொலலிக காலத்தாற்
 நகக தறிவதான தூது. சு

இ-ள். கற்று—நீதிநூலகளைக் கற்று—செலச் சொல்லி—தான் சென்ற
 கருமததைப் பகைவேந்தர் மனங்கொளச் சொல்லி—கண் அஞ்சான்—அவர்.
 செய்யாத்துரோக்கின் அநரோக்கிறகஞ்சாது—காலத்தால் தக்கது அறிவது
 கூகும் அறி.—தூது. ௨௦௧

தூதாம்—காலத்தோடு பொருநத அது முடிக்கதக்கவுபாயமறிவானே தூத
 னவரன். எ-று.

அவ்வபாயமறிதறபொருட்டு நீதிநூற்கல்வியும், அதனானன்றிப்பிறிதொன்றான்
 முடியுநகாலமயின அவ்வாறு முடிக்கவேண்டுதலிற காலத்தாறறக்கதறிதலும்,
 இலக்கணமாயின. (சு)

சுஅஎ. கடனறிந்து காலங் கருதி யிடினறிந்

இ-ள. கடன அநிரத—வேறரசரிடத்துத் தான செய்யமுறைமையநிரத
—காலம கருதி—அவாசெவவி பாராதது—இடன அநிரத—சென்ற கரும
ஞ்சொல்லுதற்கேற இடமநிரத—எண்ணி—சொல்லுமாற்றை முன்னே
விசாரித்து—உரைப்பான தலை—அவவாறு சொல்லுவான் துதிரினமிக்கான்.
௭-து.

செய்யமுறைமையாவது அவாநிலையும தன்னரசனிலை முதன்னிலையும் துகளி
அவறறிகேறபக காணுமுறைமையும் சொல்லுமுறைமையும் முதலாயின.
செவவி தனசொல்லையேறறுககொளனும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலவயதத்தாக
விற காலமெனரா. இடம தனககுத துணையாவாருடனாயவிடம. எண்ணுதல்
தான அது சொல்லுமாதும் அதற்கு அவாசொல்லுமுத்தரமும அதற்குப் பின்
முன்னசொல்லுவனவுமாக இவ்வாறமுனமேனமேறமுனே கற்பித்தல். வடநூலார்
இவ்விருவகையாருடன ஒலைகொடுத்த நிறபாராயுகூட்டித் துதரைத் தலை,
இடை, கடைபென்று வகுத்துக்கூறினாராகலின, அவாமதமுநதோன்றத் தலை
யெனரா. துதென்பது அநிகாரத்தான வரத்தது. இவையையநதுபாட்டானும்
தான வகுத்துக்கூறுவானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௭)

கூஅஅ. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்முன்றின்
வாயமை வழியுரைப்பான பண்பு. ௮

இ-ள. வழி உரைப்பான பண்பு—தன்னரசன் வாரதநையை அவன்சொ
ல்லியவாறே வேறரசாககுச சென்றுசொல்லுவானதிலக்கணமாவது —
தூய்மை—பொருள் காமங்களைறறாயனாதலும்—துணைமை—தனக்கு அவ
ரமைச்சா துணையாரதனமையும்—துணிவுடைமை—துணிதலுடைமையும்—
இம்முன்னினவாயமை—இம்முன்னேடுகூடியமெயமமையுமெனவிலை. ௭-து.
பொருள் காமங்களபற்றி வேறுபடக் கூறமைப்பொருட்டித் தூய்மையும்,
தன்னரசனுக்கு உயாசசிகூறியவழி எம்மனோக்ககூதியலபெனக்கூறி அவா
வெகுநிரீககுதறப்பொருட்டித் துணைமையும், இது சொல்லின் இவரோதஞ்செய
வொன்றெழியாமறப்பொருட்டித் துணிவுடைமையும், யாவரானுநதேறப்படுதற
பொருட்டிமெயமையும், வேண்டப்படன. இன ஒடுவின்பொருட்கணவரத்தது

கூஅக. வீடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன. ௯

இ-ள். வீடு மாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான்—தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட
வார்த்தையை வேறரசாக்குச் சென்று சொல்லுபவான—வடு மாற்றம்

வாய்சோரா வன்கணவன— தனக்கு வருமேததிறகஞ்சி அவனுக்குத் தாழ
உக

௧௦௨ எம் ஆதி.— மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

வான வார்த்தையை வாய்சோரதுஞ்சொல்லாத திண்மையையுடையன, எ-று.
தாழ்வு சாதிதருமமனமையின், வடுவென்றா. வாய்சோராவெனக் காரியங்
காரணத்துளடக்கப்பட்டது. (க)

௬௯௦. இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற

குறுதி பயப்பதாந தூது. க௦

இ-ள். இறுதி பயப்பினு மெஞ்சாத—அவவாரத்தை தன்னுயிர்க்கிறுதி தரு
மாயினும் அதற்கஞ்சியொழியாது— இறைவற்கு உறுதி பயப்பது னாதாம—
தன்னரசன் சொல்லியவாறே அவனுக்கு மிருதியை வேறரசரிடைச் சொல்
லுவானே தாதலான. எ-று.

இறுதிபயப்பினுமென்றதலை, ஏனைய பயத்தல் சொல்லவேண்டாவாயிறறு.
இவைமூன்றுபாட்டாறுங் கூறியது கூறுவானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க௦)

எம் ஆதி.— மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைச்சர் அரசரைப் பொருநகியொழுகுமாறு. இது, வேந
தவாமப்பண்டைமையென மேலே வேண்டப்பட்டமையின், துதினியின்வைக்
கப்பட்டது.

௬௯௧. அகலா தணுகாது தீக்காயவார் போல்க
விகலவேநதாச சோந்தொழுகு வார. க

இ-ள். இகல வேநதாச சோநது ஒழுகுவார — மாறுபடுதலையுடைய அரச
ரைச் சோந்தொழுகும் அமைச்சர்— அகலாது அணுகாது தீக்காயவார போ
ல்க—அவரை மிகநீருவதும் மிகச்செறிவதஞ்செய்யாது தீக்காயவாரபோல
இடைநிலத்திலே நிற்க. எ-று.

கடிதின் வெகுநூதனமையொன்பது தோன்ற, இகலவேந்தொன்றா. மிக வகலிற பயன கொடாது மிகவணுகின அவமசிபற்றித் தெறும வேந்தாககு, மிகவகலிற குளிர் நீக்காது மிகவணுகிற சடுவதாயதீயோடுளதாய தொழிலுவமம பெறப்பட்டது. (க)

௬௬௨. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மன்னிய வாககந் தரும். ௨

இ-ள். மன்னர் விழைப விழையாமை— தமமாற சேரப்பட்ட மன்னர் விரும்புவனவற்றைத் தாம் விரும்பாதொழிதல்— மன்னரான மன்னிய ஆக கம தரும் — அமைச்சாக்கு அவரானே நிலைபெற்ற செலவுததைக் கொடுக்கும். எ-று.

• ஈண்டு விழைபவென்றது அவாக்குச் சிறப்பாகவுரியவற்றை. அவை துரர ப்படுவன, ஒப்பனை, மேனமையென்றிவை முதலாயின. இவற்றை ஒப்பிற்க குசித தாம் விழையாதொழியவே, அவவச்சநோக்கியவநது அவராதாமே எல்லாச்செலவமும் நலகுவொன்பது கருதது. எனவே, அவற்றை விரும்பிற் கேடு தருமென்பதாம். (உ)

௬௬௩. போற்றி அரியவை போற்றல் கடித்தபின்
றேற்றுதல் யார்க்கு மரிது. ௩

௭0 ம அதி.— மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல். ௨0௩

• இ-ள். போற்றின் அரியவை போற்றல்— அமைச்சர் தமமைக காக்கக் கரு தின அரியபிழைகள் தங்கணவாராமற் காக்க, — கடித்தபின் தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது— அவற்றை வந்தனவாகக் கேட்டு அவவரசர் ஐயற்றால் அவரைப் பின்றெளிவித்தல் யாவாக்குமரிதாகலான. எ-று.

அரியபிழைகளாவன அவரார்பொறுத்தற்கரிய அறைபோதல், உரிமையொடு மருவல், அருமபொருள் வெளாவென்றிவை முதலாயின. அவற்றைக் காத்தலாவது ஒருவன் சொல்லியக்கால தருமோவென்றையுறுது தகாதென்றே அவர் துணியவொழுகல், ஒருவாற்றற்றெளிவித்தாலும் கடனகொண்டானறேனறப் பொருடோனதுமாறுபோலக் கண்டுழியெல்லாம அவை நினைக்கப்படுதலின், யார்க்குமரிதென்றா. இவைமுனதுபாட்டானும் அது பொதுவகையாற கூறப்

பட்டத்து.

(௩)

கூகூசு. செவிசசொல்லுஞ் சோந்த நகையு மவித்தொழுக
லானற பெரியா ரகத்து. ச

இ-ள. ஆனற பெரியாரகத்து— அமைந்தவாரச் சூட்டுந்நதால், — செவிச
சொல்லும் சோந்த நகையும் அவித்தது ஒழுகல்—அவாகாண ஒருவனசெவிகக
டசொல்லுதலையும் ஒருவனமுக்கநோகங் நகுதலையுடையவிரதொழுக. எ-று.

சோதல் பிறனோடு சோதல், செய்தொழுகின, நங்குற்றங் கண்டு செய்தன
வாக்க கொள்வொன்பது கருத்து. (ச)

கூகூரு. எப்பொருளு மோரார தொடராமற தப்பொருளை
விட்டககாற கேடக மறை. ரு

இ-ள. மறை—அரசனுகருப பிறரோடு மறை நிகழவுழி— எப்பொருளும்
ஓரார—யாதொருபொருளையுஞ் செவிகொடுத்ததுக கேளாது,— தொடரார—
அவனை முய்கி வினவுவதுஞ் செய்யாது,—அப்பொருளை விட்டககால கேடக
—அமமறைப்பொருளை அவனறானே அடக்காது சொல்லியககாற கேடக. எ-று.

ஓாதற்கேறமொப்பொருளாயினுமொன்பார, எப்பொருளுமொன்றார. மறறுவீனை
மாறறினகண் வந்தது. (ரு)

கூகூசு. குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில்
வேணடுப வேடபச சொல்ல. கூ

இ-ள. குறிப்பு அறிந்து— அரசனுகருக காரியஞ்சொல்லுங்கால அப்பொ
முது நிகழ்கின்ற அவனகுறிப்பினையறிந்து,— காலம் கருதி— சொல்லுதற
கேறற காலத்தையும் நோக்கி,—வெறுப்பு இல் வேணடுப வேடபசு சொல்ல
— வெறுப்பில்வுமாய வேணடுவனவுமாய காரியங்களை அவனமனம் விரும்பு
மவகை சொல்லுக, எ-று.

குறிப்புக் காரியத்தின்கண்ணறிக காம வெகுளியுள்ளிட்டவறறினிகழ்வுழியும்
அதற்கேலாக்காலத்துஞ் சொல்லுதல் பயனினறாகலிற குறிப்பறிந்துகாலங்கரு
தியெனறும், அவனுடம்படாதன முடிவுபோகாமையின வெறுப்பில்வென்றும்,
பயனில்லவும் பயனகருங்கியவுஞ் செய்தல்வேண்டாமையின வேணடுபவென்
றும், அவறறை இனியவாயச சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய சொறகளாற
சொல்லுகவென்பார வேடபசசொல்லென்றுகூறினார. (சு)

கூகூசு எஃம் அறி. மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

குகௌ. வேட்பன, சொல்லி வினையில வெளுநூன்றுங் :

கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல.

எ 1

இ-ள். வேட்பன சொல்லி— பயன பெரியனவுமாய அரசன விரும்புவனவுமாய காரியங்களை அவன கேட்டிலையினுஞ் சொல்லி, — எஞ்ஞானமும் வினை இல கேட்பினும் சொல்லாவிடல்—எஞ்ஞானமும்பயனிலவாயவற்றைத் தானே கேட்டாலுஞ் சொல்லாதவிடிக, எ-று.

வினையிலவெனவுங் கேட்பினுமெனவும வந்த சொற்களான, அவற்றின மறு தலைச்சொற்கள வருவிக்கப்பட்டன. வினையானவருகலின் வினையெனமும், வறுமைக்காலமுமடங்க எஞ்ஞானமென்றுங் கூறினார். சொல்லுவனவுஞ் சொல்லாதனவும் வருத்துக்கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானுஞ் சிறப்புவுகையற கூறப்பட்டது. (எ)

குகூஅ. இனைய ரினமுறைய ரொன்றிகழார் நின்ற

வொளியோ டொழுகப பிடும்.

அ

இ-ள். இனையா இன முறையா என்று இகழார்— இவா எமயினையொன்றும் எமக்கினன முறையினையுடையொன்றும் அரசரையவமசியாது, — நின்ற ஒளியோடு ஒழுகப்பிடும்—அவாமாட்டி நின்றவொளியோடு பொருந்த ஒழுகுதலசெயப்பிடும். எ-று.

ஒளி உறங்காநிறகவுந் தாமுலகவகாக்கினற அவா கடவுட்டனமை. அதனோடு பொருந்தவொழுகலாவது அவா கடவுளருந் தாம் மக்களுமாயொழுகுதல. அவ்வொளியாற போக்கப்பட்டவிளமையும் முறையுமபற்றி இகழ்வராயின, தாமும் போக்கப்படுவொன்பது கருதது. (அ)

குகூகூ. கொள்ப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செயயார துளக்கறற காட்சி யவர். கூ

இ-ள். கொள்ப்பட்டேம எனதுஎண்ணிக்கொள்ளாத செயயார—அரசனாலயாம் நனகுமதிககப்படேமென்று கருதி அவன விருமபாதவற்றைச் செயயார்— துளக்கு அறற காட்சியவர்— நிலைபெற்றவறிவினையுடையார். எ-று.

கொள்ளாதன செயதழிவெயதுவார கொள்பாடடிதகுப பினறமமை வேறொருவராகக் கருதுவராகலின், முன்னையராகவே கருதியுஞ்சியொழுகுவாராத

துளக்கற்றகாட்சியவொன்றா.

(க)

எ00. பழைய மெனக்கருதிப பண்பல்ல செய்புந
கெழுதகைமை கேடு தரும். க0

இ-ள். பழையம எனக் கருதிப பண்பு அல்ல செய்யும் கெழுதகைமை—
அரசனுக்கு யாம் பழையமெனக் கருதித் தமக்கியல்பல்லாதவற்றைச் செய
யுமுரிமை— கேடு தரும்— அமைச்சர்களுக்குக் கேட்டினைப் பயக்கும். எ-று.

அவன் பொழுது செறும்பொழுதின அபபழைமைநோக்கிக் கண்ணோடாது
உயினாவெளவுதலான, அவனவேண்டாதன செயதற்கேதுவாய கெழுதகைமை
கேடுதருமென்றா. இவைமூன்றுபாட்டானும் பொறுப்பொன்று அரசர் வெறு
ப்பன செயயற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

எக ம் அதி.— குறிப்பறிதல்.

உ00

எக ம் அதி.— குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசர் கருதியவதனை அவர் கூறாமலறிதல். இது, மனனாச
சேர்ந்தொழுகற்கு இன்றியமையாதாகலின், அதனின் வையகப்பட்டது.

எ0க. கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாறாநீர் வையக கணி. க

இ-ள். குறிப்புக் கூறாமை நோக்கி அறிவான்—அரசனும் குறித்த கருமத்தை
அவன் கூறவேண்டாவகை அவன்முகமானாக கண்ணுநோக்கி அறியுமமை
ச்சன— எஞ்ஞான்றும மாறா நீர் வையககு அணி— எஞ்ஞான்றும வறறாத
நீரறகுழப்பட்ட வையததுள்ளாராககு ஓராபரணமாம். எ-று. ௪

ஒப்பமுடையறைய எல்லார்க்கும் அழகுசெய்தலான, வையககணியென்றார்.
குறிப்பும் வையமும் ஆகுபெயர். வையத்திறகென்பது விகாரப்பட்டுநின்றது.

எ0உ. ஐயப் படாஅ தகந்த துணாவானைத்
தெயவத்தோ டொப்பக கொளல். உ

இ-ள். அகத்தது ஐயப்படாது உணாவானை— ஒருவன் மனத்தின்கணிகழவ
தனை ஐயப்படாது ஒருதலையாகவுணரவல்லானை — தெயவத்தோடு ஒப்பக்
கொளல்— மகனையாயினும், தெயவத்தோடொப்ப நன்குமதிக்க. எ-று.

உடம்புமுதலியவற்றான ஒவ்வானியினும் பிறாநினைத்ததுணருந்தெயவத்தன்

வன! எ-று.

முதற்குள் குறிப்பு ஆகுபெயர். குறிப்பறிதற்குள் இணையாதறசிறப்புப்பற்றி உயிரதுணர்வு கண்மேலேற்றப்பட்டது. அக்கண்களாற்பயனிலையென்பதாம். இவையிரண்டுபாடானும் குறிப்பறிபாரதிற்பு கூறப்பட்டது. (டு)

எ0கூ. அடுத்தது காடமீ பளிங்குபோல நெஞ்சங்
கடுத்தது காடமீ முகம். கூ

இ-ள். அடுத்தது காடமீ பளிங்குபோல—தன்மையடுத்தபொருளது நிறத்தைத் தானே கொண்டிகாடமீ பளிங்குபோல— நெஞ்சங் கடுத்தது முகம் காடமீ—ஒருவனெஞ்சத்து மிக்கதனை அவன்முகம் தானேகொண்டி காடமீ. எ-று.

அடுத்ததென்பது ஆகுபெயர். கடுத்ததென்பது கடியென்னுமுரிச்சொல்லுயாயவந்த தொழிற்பெயர். உவமை ஒருபொருள் பிறிதொருபொருளினப்பைக கொண்டி தோற்றுதலாகிய தொழிலபற்றி வந்தது. (சூ)

எ0எ. முகத்தின் முதுகருறைந்த துண்டோ வுவுப்பினுங்
காயினுந் தானமுந் துறும். எ

இ-ள். உவப்பினும் காயினும் தான முந் துறும்—உயிர் ஒருவனையுவததலானாக காயதலானுமுறின, தானறிந்து அவற்றின்கண் அதனினமுறப்படுநிறகுமாக லான,— முகத்தின் முதுகருறைந்தது உண்டோ—முகம்போல அறிவுயிக்கத்து பிறிதுண்டோ இலலை. எ-று.

உயிரககே அறிவுளளது ஐமபூதங்களானியன்ற முகத்திற்கிலையென்பாரா நோக்கி, உயிரது கருத்தறிந்து அஃதுவககுறின மலராதது காயவுற்றகருகியும் வரலான, உண்டென மறுப்பார்போனது, குறிப்பறிதற்குக் கருவி கூறியவாறு. (எ)

எ0அ. முகநோக்கி நிறக வமையு மகநோக்கி
யுற்ற துணாவாரப் பெறின. அ

இ-ள். அகம் நோக்கி உற்றது உணாவாரப் பெறின — குறையுறுவானும் தன்மனத்தைக் குறிப்பானறிந்து தானுற்றவதனைத் தீர்ப்பார்பப் பெறின,— முகம் நோக்கி நிறக அமையும்—அவா தன்முகம் நோக்குமவகை தானும் அவா முகநோக்கி அவ்வெலலைக்கணிக்கவமையும். எ-று.

உணாவாரானக காரியநத்தைக் காரணமாக்கிக் கூறினார். அவ்வெலலையைக் கடந்து சொல்லுமாரினை இருவாக்குகு சிறுமையாமாகலின், அது வேண்டாவென்பதாம். குறையுறுவானியல்பு கூறுவார்போனது கருவி கூறியவாறு. இவை

மூன்றுபாட்டானும் குறிப்பறிதற்கருவி முகமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

எ0கூ. பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைகருங் கண்ணின்
வகைமை யுணாவாப பெறின்.

இ-ள். கண்ணின் வகைமை உணாவாப பெறின் — வேந்தர் தந்நோக்கு
வேறுபாட்டினறமையை அறியவல்ல அமைச்சரைப்பெறின், — பகைமை
எஉ ம் அதி.— அவையறிதல். ௨0௭

யும் கேண்மையும் கண் உரைக்கும் — அங்கு மனததுகூடாத பகைமை
யையும் ஏனைக்கேண்மையையும் வேறுவேறா சொல்லிறறியிராயினும் அவா
கண்களே சொல்லும். எ-று.

இதுதிகடகண ஆகுபெயர். நோக்குவேறுபாடாவன வெறுத்தநோக்கமும்
உவந்தநோக்கமும். உரைதல் அவற்றை அவ்வகருதிகளானறிதல். (க)

எ0க0. நுண்ணிய மென்பா ரளகருங்கோல காணுங்காற
கண்ணல்ல திலலை பிற. ௧0

இ-ள். நுண்ணியம எனபா அளகரும கோல—யாம நுண்ணறிவுடையே
மென்றிருக்கும் அமைச்சர் அரசாருத்தனையளகருங் கோலாவது—காணுங்
கால் கண்ணல்லது பிற இலை — ஆராயுமிடத்து அவர்கண்ணல்லது பிறவி
ல்லை. எ-று.

அறிவினுண்மை அஃதுடையாமேலேறப்பட்டது. இங்கிதம், வடிவு, தொ
ழில், சொல்லென்பன முதலாகப் பிறாகருத்தளகருமளவைகள் பல, அவையெ
ல்லாம முன்னறிந்தவழி அவரான மறைக்கப்படும, நோக்கம் மனத்தொழி
கலத்தலான ஆண்டு மறைக்கப்படாதென்பதுபற்றி, அதனையே பிரித்தாக கூறி
னார். இனி அலைகருங்கோலென்று பாட்டுமோடு, நுண்ணியமென்றிருக்கும் அமை
ச்சரை அரசாலைகருங்கோலாவது கண்ணெனவுரைத்து, தனவெகுளினோக்
கால் அவர் வெகுடறகுறிப்பறிகவென்பது கருத்தாகருவாருமுளார். இவையிர
ண்டுபாட்டானும் நுண்கருவி நோக்கென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

எஉ ம் அதி.— அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனோடுருந்த அவையின்கியலையறிதல். காரியஞ்சொ
ல்லுங்கால் அவனகுறிப்பறிதலையெனறி இதுவும் வேண்டுதலின், இஃதனைபின
வைக்கப்பட்டது.

எகக. அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
 ரொகையறிந்த தூயமை யவா. க

இ-ள். சொல்லின் தொகை அறிந்த தூயமையவா — சொல்லின் குழுவீனை யறிந்த தூயமையினையுடையா — அவை அறிந்த ஆராய்ந்து சொல்லுக— தாமொன்றசொல்லுங்கால அப்பொழுதையவையினையறிந்து ஆராய்ந்து சொ லலுக. எ-று.

சொல்லின் குழுவெனவே, செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல் லென்னும் மூவகைச்சொல்லுமடங்கின.* தூயமை அவற்றள தமக்காகாதன வொழிந்த ஆவன கோடல். அவையென்றது ஈண்டதளளவை. அது மிகுதி, ஒப்பு, தாழ்வென மூவகைதது. அறிதல் தமமொடு தூக்கியறிதல். ஆராய்தல் இவ்வகைக்கட்சொல்லுங்காரியம் இது, சொல்லுமாறிது, சொன்னால் அதன் முடிவிதவென்று இவையுள்ளிட்டனவாராய்தல். (க)

* செஞ்சொல் இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல்லென்பவற்றை முறையே வடநூலாரா அபிதை, இலக்கணை, வியஞ்சுவலிநுத்தியென்பா.

௨௦௮ எட ம் அறி. — அவையறிதல்.

எகக. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி
 னடைதெரிந்த நன்மை யவா.

இ-ள். சொல்லின் நடை தெரிந்த நன்மையவா — சொற்களினடையினை ஆராய்ந்தறிந்த நன்மையினையுடையார்—இடை தெரிந்த நன்கு உணர்ந்து சொல்லுக— அவைககண ஒன்றுசொல்லுங்கால அதன்செவ்வியையாராய்ந தறிந்து வழப்படாமல் மிகவுறதெளிந்தசொல்லுக. எ-று.

சொற்களினடையாவது அம்மூவகைச் சொல்லுமசெம்பொருள், இலக்கண ப்பொருள், குறிப்புப்பொருளென்னும் பொருளகளைப் பயக்குமாறு. செவவி கேட்டறகண விருப்புடைமை. வழு சொல்வழுவும் பொருளவழுவும். இவையி ரண்டிபாட்டானும் ஒன்றுசொல்லுங்கால அவையறிந்தே சொல்லவேண்டுமெ ன்பது கூறப்பட்டது. (உ)

எகக. அவையறியார் சொல்லனமேற கொள்பவா சொல்லின்

இ-ள். அவை அறியார சொல்லல மேற்கொளபவா சொல்லின வகை அறியார—அவையினநளவையறியாது ஒன்று சொல்லுதலைத் தமமேற்கொளவார அசொல்லுதலின்கூறுபாறும் அறியார,— வல்லது உ மில்— கறறு வல்ல நலையும் அவாககிலலை. எ-று.

அமமுவகைசொறகளால வருளு சொல்லுதலவகைமை கேட்பாரதுணாவு வகைமைபறறி வருதலாற சொல்லினவகையறியாரொன்றும், இஃதறியார யாது மறியாரொன்று எல்லாரானுமிகழப்படுதலின வல்லது உ மில்லென்றுமகூறினா. இதனால அவையறியாககால வருளுகுறறற கூறப்பட்டது. (௩)

எகச. ஒளியாரமுன் னெளளிய ராதல வெளியார்முன்
வாண்கதை வண்ணங் கொளல. ச

இ-ள். ஒளியாரமுன் னெளளியா ஆதல— அறியாரொளளியார அவைக்கட டாமுமொளளியராக, — வெளியாரமுன் வாண்கதை வண்ணம் கொளல— ஏனைவெளளிகளவைக்கட் டாமும் வாலியசுதையினிறத்தைக் கொளக. எ-று.

ஒளளியாரொன்றது மிககாராயும் ஒத்தாராயும். அது விகாரத்தால ஒளியாரொன் றின்றது. ஒளளியாராதல தநதுலறிவுளு சொலவனமையுநதோன்ற விரித்தல. அவையறியாத புல்லரை வெளியாரொன்றது, வயிரயினமரததை வெளிறென்னும் வழக்குபறறி. அவா மதிக்குமவகை அவரினும் வெண்மையுடையராகவென்பார, வாண்கதைவண்ணங்கொளலென்றார. அவையளவறிந்தார செய்யுநதிறம் இதனாறெருகுததுக்கூறப்பட்டது. முனனா விரிததுக் கூறுப.

எகடு. நன்றென்ற வறறுளாரு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச செறிவு. டு

இ-ள். நன்று எனறவற்றுள்ளும் நன்றே—ஒருவற்கு இது நன்றென்று சிறப்பிததுச் சொல்லப்பட்டகுணங்கொளலாவறறுள்ளும் நனறே—முதுவருண்முநது கிளவாச செறிவு—தமயின் மிக்காரவைக்கண அவரின் முற்பட்டி ஒன்றினச சொல்லாதவடக்கம். எ-று.

தனது குறையும் அவாயிசுதியும் முநதுகிளநதாறபயிமுக்கும் கிளவாக்காலெயது நின்மையும் அறிநதேயடங்கினமையின, அவ்வடக்கத்தினை நன்றென்றவறறுள்ளநநநெனரா. முனகிளததலையே விலகினமையின், உடனகிளத்தலும் பினகிளததலுமாமென்பது பெறறும். இதனான மிககாரவைக்கடசெய்யுநதிறங் கூறப்பட்டது. (இ).

எககூ. ஆறறி நிலைதளநத தறறே வியன்புல
மேறறுணாவார முன்ன ரிமுககு. கூ

இள். ஆறறி நிலை தளநதறறு—வீடெயதறபொருட்டு நனனெறிக்கணினறூனெருவன அநநெறியினனறும் நிலை தளநதற மீழநதாலொக்கும— வியன்புலம் ஏறறு உணாவாரமுன்னா இமுககு—அகனற னாறபொருளகளையுட்கொண்டி அவறறினமெயமமையுணரவலலாரவைக்கண வலலாநெருவன் சொல்லிமுக்குப்படுதல். எ-று.

நிலைதளநதற மீழ்தல உரனென்னுந தோட்டியானேனாநதுகாத்தொழுகியான பினனிமுககிககூடாவொமுககததலுதல். பயனிழததலேயனறி இகழவுமபயிமென்பதாம். இதனான அதனகணிமுககிடவழிப்படுகறறற கூறப்பட்டது.

எககௌ கீறறறிநதார கலவி விளங்குங் கசடறச
சொறறெறிதல் வலலா ரகதது. எ

இ-ள். கசடு அறச சொறறெறிதல் வலலாரகதது— வழுப்படாமற சொறகளையாராயதலவலலாரவைக்கடசொல்லின்,— கறறு அறிநதார கலவி விளங்கும— பலநூலகளையுகறறு அவறறினய பயனையறிநதாரது கலவி யாவாகும விளங்கித்தோன்றும். எ-று.

சொல்லினென்பது அவாயநிலையான வரதது. ஆண்டேசொலகவென்பதாம்.

எககடி. உணாவ துடையாரமுற சொல்லல வளாவதன்
பாததியு ணீர்சொரிந தறறு. அ

இ-ள். உணாவது உடையாரமுன சொல்லல—பிறருணாததலினறிப்பொருளகளைத தாமேயுணரவலல அறிவினையுடையாரவைக்கட கறறூ ஒனறனைச சொல்லுதல்—வளாவதன் பாததியு ணீர்சொரிநதறறு—தானே வளாவதொருபயிர் நின்ற பாததிககண நீரினைச சொரிநதாறபோலும். எ-று.

தானேயும் வளாதறகுரிய கலவி மிக வளருமென்பதாம். இவைபிரணடிபாட்டாரலும் ஒததாரவைக்கண் எவவழியுஞ்சொல்லுகவென்பது கூறப்பட்டது.

எககஈ. புலலவையுட பொசசாந்துரு சொல்லற்க நலலவையு
ணன்கு செலசசொல்லு வார. கூ

இ-ள். நல்லவையுள் நன்கு செலச சொல்லுவாரா—நல்லாரிருந்தவவைக்கண் நல்லபொருள்களை அவாமனங்கொளளச சொல்லுதற்குரியாரா — புல்லவையுள் பொச்சாரதும் சொல்லறக—அவையறியாத புல்லாரிருந்தவவைக்கண் அவறற மறறதுஞ்சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லின, தம்மவையறியாமையை நோக்கி நல்லவையும், பொருளறியாமையற புல்லவைதானும் இகழ்தலின, இரண்டவைக்குமாகாரொன்பது கருதிப பொச்சாரந்துஞ்சொல்லறகவென்றார. (க)

உஎ

உகல் எஊ ம் அதி.— அவையஞ்சாரமை.

எஉ0. அங்கணத்து ளுக்க வயிழ்தற்றும் றங்கணத்த ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். க0

இ-ள். தம் கணத்தர் அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்— நல்லார் தம்மினத்தரல்லாதாரவைக்கண் ஒன்றையுஞ்சொல்லறக,—அங்கணத்தள உக்க அயிழ்தறறு—சொல்லின, அது னாயதலலாத முறறத்தினகணுக்க அயிழ்தினையொக்கும். எ-று.

கொள்ளென்னும் முதனிலைதொழிறபெயா முனனினது பின்னெதிராமறையல்விசுதியோடு கூடி “மகனெனல” எனபதுபோனினறது. சொல்லின அது வென்பன அவாய்நிலையான வறதன. பிறொல்லாங் கொளலென்பதனைத தொழிறபெயராக்கியுரைத்தார, அவா அத்தொழில அயிழ்தெனனும் பொருளுவமையோடு இயையாமை நோக்கிறறிலா. சாவாமருறதாதலறறது றுகாவாராகையினும்படாது அவவங்கணத்துக்குமியையினறிககெட்டவாறு தோனற, உக்க வயிழ்தெனாரா. அசசொறபயனில்சொல்லாமென்பதாயறறு. இவையிரண்டு பாட்டானும் தாமுறதாரவைக்கண் ஒருவழியுஞ்சொல்லறகவென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

எஊ ம் அதி.— அவையஞ்சாரமை.

அஃதாவது சொல்லுதற்குரிய அவையினையறறது சொல்லுறகால அதறகஞ்சாரமை. அதிகாரமுறமைபும் இதனனே விளறகும்.

எஉக. வகையறறந்து வல்லவை வாய்சோரார சொல்லின

டுருகையறிநது தூய்மை யவர்.

க

இ-ள். வகை அறிநது வலலவை வாய்சோரார்—கறறுவலலவவை, அலலா வவைபெனனும் அவைவகையினையறிநது வலலவவைக்கண ஒன்றுசொல்லுந் கால் அச்சத்தான் வழுப்பட்சசொல்லார—சொல்லின தொகை அறிநது தூய் மையவர்—சொல்லினடுருகையெல்லாமறிநது தூய்மையினையுடையார். எ-று.

இருநதாரது வனமை அவைமேலேறறப்பட்டது. வலலவையென்பதற்குத் தாங்கறறுவல்ல தூற்பொருள்களையெனறுரைப்பாருமுளர். அச்சத்தானென பது அதிகாரத்தான வரதது. சொல்லினடுருகை, தூய்மையென்பனவற்றிற்கு மேலுரைத்தாங்குரைக்க. (க)

எஉஉ. கற்றூருட் கற்றூ ரொனப்படுவார் கற்றூர்முற
கற்ற செலசசொல்லு வார். ௨

இ-ள். கற்றூருள கற்றூரானப்படுவார்—கற்றூரொல்லாரினும் இவா நன்குக் கற்றூரொன்று உலகத்தாராற சொல்லப்படுவார்—கற்றூரமுன் கற்ற செலச சொல்லுவார்—கற்றூரவைக்கண் அஞ்சாதே தாங்கற்றவற்றை அவாமனங்கொள்ளும் வகை சொல்லவல்லார். எ-று.

உலகமறிவது அவரையேயாகலின், அதனற் புகழ்ப்படுவாரும் அவரென் பதாம். (உ)

எஉ ம அநி.— அவையஞ்சாமை. ௨க்க

எஉ௩. பகையகத்துச் சாவா ளெரிய ரரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர். ௩

இ-ள். பகையகத்துச் சாவா ளெரியா—பகையிடையஞ்சாது புகுஞ்ச் சாவ வல்லார உலகத்துப் பலா,—அவையகத்து அஞ்சாதவா அரியா — அவையி டையஞ்சாது புகுஞ்ச சொல்லவல்லார சிலர். எ-று.

அஞ்சாமை சாவாரொண்பதனோடுங்கூட்டி, அதனற் சொல்லவல்லாரொண்பது வருவித்ததாகக்கப்பட்டது. இவையென்றுபாட்டானும் அவையஞ்சாரது சிறப் புகூறப்பட்டது. (௩)

எஉச. கற்றூர்முற் கற்ற செலசசொல்லித் தாங்கறற
யிககாருண் யிக்க கொளல. ச

இ-ள். கற்றூரமுன் கற்ற செலச சொல்லி—பலதூலகையுறகற்றூரவைக்கட் டாங்கறறவற்றை அவாமனங்கொள்ளுமாற்றற சொல்லி —நாம் கற்ற யிக்க

மிககாருள கொள்ள—அவற்றின் மிககபொருள்களை அமமிகககற்றாரிடத்தநிந துகொளக. எ-று.

எல்லாம ஒருவாக்குக் கற்றல் கூடாமையின் வேறுவேறாய கலவியுடையார் பலரிருந்த அவைககட டாங்கற்றவற்றை அவாககேறபச சொல்லுக, சொல்லவே, அவரும் அவையெல்லாஞ்சொல்லவராகலான, ஏனைககறகபபெருதன கேட்டநியலாமென்பதாயிற்று. இதனால் அதனதொருசாபயனகூறப்பட்டது.

எஉடு. ஆற்றி னளவறிந்து கறக வவையஞ்சா

மாற்றங் கொடுத்ததற் பொருட்கி. டு

இ-ள். ஆற்றின் அளவு அறிந்து கறக— சொல்லிலக்கணநெறியானே அளவைநூலை அமைசசா உட்படிக கறக,—அவை அஞ்சா மாற்றம் கொடுத்தற் பொருட்கி —வேற்றுவேந்தரவையிடையஞ்சாது அவா சொல்லிய சொறகு உத்தரஞ்சொல்லுதற்பொருட்கி. எ-று.

அளவைநூல் சொன்னால் கற்றே கறகவேண்பிதலின, அதற்கஃதாரென்பப்பட்டது. அளகருங் கருவியை அளவென்றூர், ஆகுபெயரான. அவாசொல்லி வெவ்வதொருசொற சொல்லலாவது நியாயத்த வாத செறப விதனைககரும் சல சாதிகளும் முதலிய கற்றூர்ககேயாகலின, அவற்றைப பிழையாமற் கறக வென்பதாம். இதனால் அதனகாரணக கூறப்பட்டது. (டு)

எஉசு. வாரொடென் வனகண்ண ரல்லார்க்கு துலொடெ

னுண்ணவை யஞ்சு பவாக்கு.

கூ

இ-ள். வனகண்ணரல்லார்க்கு வாரொடென் என—வனகணமையுடையரல்லா தாரகருவாரொடென்னவியைபுண்பி,—நுண்ணவை அஞ்சுபவாக்கு துலொடென் என—அதபேலை நுண்ணியாரதவையையஞ்சுவார்க்கு துலொடென்னவியை புண்பி எ-று.

இருந்தாரது நுண்மை அவைமேலேற்றப்பட்டது. நூற்குரியரல்லொன்பதாம். (கூ)

எஉஎ. பகையகத்துப் பேடி கை யொள்வா ளவையகத

தஞ்சு மவன்கற்ற நூல்.

எ

உகஉ

எக ம் அது. — அவையஞ்சாமை.

இ-ள். பகையகத்துப் பேடி கை ஓளவாள்— எறியப்படும பகைநிவண அதனையஞ்சும பேடி பிடித்த கூர்வானையொக்கும்— அவையகத்து அஞ்சும

வன் கற்ற தூல்—சொல்லப்படும் அவைநடுவண அதனையஞ்சுவன கற்றதூல்.
எ-று.

பேடி பெண்ணியலடிமிக்கு ஆணியலடிமுடையவள. களமும் வாய்ததுத
தானும் நனரூயிருநததேயாயினும் பிடிதவள்குறறததால் வாள சிறப்பினரூ
யிறறபோல, அவையும் வாய்ததுத தானும் நனரூயிருநததேயாயினுங் கற்ற
வனகுற்றத்தால் தூல் சிறப்பினரூயிறறு. (எ)

எஉஅ. பலலவை கற்றும் பயமிலலோ நலலவைபு
ணன்கு செலசசொல்லல தார். அ

இ-ள், நல்லவையுள் நனகு செலச சொல்லலதார்—நல்லாரிருநதவவைக்கண
நல்லசொறபொருளகளை ததமமசசததான அவாக்கேறகசசொல்லமாட்டாதார்
— பலலவை கற்றும் பயம் இலலோ— பலதூலகளைக் கற்றரூயினும் உலகி
ற்குப் பயன்படுத்தலிலா. எ-று.

அறிவாரமுறசொல்லலமையிற கலவியினுணமையறிவாரிலையெனபதாம்.
இனிப் பயமிலலொனபதற்குக் கலவிப்பயனுடையரல்லொனறுரைப்பாருமுளா.

எஉக. கலலா தவரிற் கடையெனப கற்றறிநது
நல்லா ரவையஞ்சு வார். க

இ-ள். கற்று அறிநதும் நல்லா அவை அஞ்சுவார்—தூலகளைக் கற்றுவை
ததும் அவறறறபயனறிநதவைத்தமநல்லாரிருநத அவையினையஞ்சி ஆண்டுச
சொல்லலதாரை—கலலாதவரின கடை எனப—உலகத்தார் கலலாதவரினுங்
கடையொன்று சொல்லுவார். எ-று.

அககலவியறிவுகளாற பயனரூமுமெயதாது பிறணாயெயது விப்பதஞ்செய
யாது கலவிததுனபமேயெயதிநிறறலின, கலலாதவரிற் கடையென உலகமபழி
கருமென்பதாம். (க)

எஉஃ. உளரொனினு மிலலாரொ டொப்பர் களனஞ்சிக்
கற்ற செலசசொல்லல தார். கஃ

இ-ள். களன அஞ்சிக் கற்ற செலச சொல்லலதார்— அவைககளத்தையஞ்
சித் தாங்கற்றவறறை அதற்கேறகச சொல்லமாட்டாதார்— உளா எனினும்
இல்லாரொடு ஒப்பா — உயிர் வாழ்கின்றரூயினும், உலகத்தாராலெண்ணப்ப
டாமையின இறநதாரோடொப்பார். எ-று.

ஈணடுக களனெனறு ஆண்டிருநதாரை. இவையெநதுபாட்டானும் அவை

அங்கவியலில் அமைச்சியல் முற்றிறது.

எச ம் அதி.— நாடு.

உகக

எச ம் அதி.— நாடு.

இனி அவ்வரசனாலும் அமைச்சனாலும் கொண்டியக்கப்படுவதாய ஏனைய ரண்முதலிய அங்கங்கடகு இனநியமையாச சிறப்பிற்குய நாடு ஓரநிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.

எகக. தள்ளா விளையுந் தக்காநுந் தாழ்விலாச செலவருளு சோவது நாடு. க

இ-ள். தள்ளா விளையும— குன்றாத விளையுள்ச் செயவோரும் — தக்காரும்— அறவோரும் — தாழவு இலாச செலவரும—கேடில்லாத செலவருமடையோரும்— சோவது நாடு— ஒருங்கு வாழுவதே நாடாவது. எ-று.

மறறையுயாதிணைப்பொருள்களோடு சோதறொழிலோடும் இயையாமை யின, விளையுள்ளபது உழவாமேனின்றது. குன்றாமை எல்லாவுணவுகளும் நிறையவுளவாதல், இதனால் வாழவார்க்கு வறுமையினமை பெறப்பட்டது. அறவோர் தறறதோர், அந்நனாமுதலாயினார். நறறவஞ்செயவார்க்கிடந்தவஞ்செயவார்க்கும்கிடமென்றார் பிறரும். இதனால் அழிவினமை பெறப்பட்டது. கேடில்லாமை வழங்கத்தொலையாமை செலவா கலத்தினுறு காலி(அ) அருமபொருடரும் வணிகர். இதனால் அரசன்க்கும் வாழவார்க்கும் பொருவாயத்தல் பெறப்பட்டது. (க)

எகஉ. பெருமபொருளாற் பெட்டக்க தாதி யருங்கேட்டா லாற்ற விளையது நாடு. உ

இ-ள். பெருமபொருளால் பெட்டக்கது ஆகி — அளவிறந்த பொருளுடையாற பிறதேயத்தாரானும் விரும்பத்தக்கதாய — அருங்கேட்டால் ஆற்ற விளையது நாடு—கேடினமையோடு கூடி மிகவிளையதே நாடாவது. எ-று.

அளவிறப்பு பொருள்களது பணமைமேலும் தனித்தனி அவற்றின் மிகுதிமேலும் நின்றது. கேடாவது மிககபெயல், பெயலினமை, எலி, விட்டில், கிளி,

அரசனமையெனநிவற்றான வருவது. “மிககபெய லோய்பெய லினமையெலி விட்டிலிளி— யககணர சனமையோ டாது.” இவற்றை வடநூலாரா ரதிக ளெனப். இவற்றை முன்னையவற்றினமை அரசனறத்தானும், பின்னையதின மை அவனறத்தானும், வரும். இவ்வினமைகளான மிகவினவதாயிற்று. (உ)

எஃக. பொறையொருங்கு மேலவருங்காற ருங்கி யிறைவற கிறையொருங்கு நோவது நாடு. க

இ-ள். பொறை ஒருங்கு மேலவருங்கால தாங்கி—பிறநாடுகள பொறுத்த பாரமெல்லாம ஒருங்கே தனகணவருங்கால அவற்றைத் தாங்கி — இறைவ றகு இறை ஒருங்கு நோவது நாடு—அதனமேற்றனனரசனாககு இறைப்பொ ருண்முழுதையும் உடம்படிக கொடுப்பதே நாடாவது. எ-று.

பாரங்க ள மககடொகுதியும் ஆனெருமைமுதல்ய விவகுத்தொகுதியும். தாங்குதல் அவை தத்தநதேயத்துப் பகை வநதிறுத்ததாக, அரசகோல் கோடி யதாக, உண்வினமையானாகத் தனகண வநதால் அவவத்தேயங்களைப்போல இனிதிருப்பச் செயதல். அச்செயலால் இறையைக் குறைபடுத்தாது தானே கொடுப்பதென்பார, இறையொருங்குநேர்வதென்றார். (க)

உஃச எச ம அதி.— நாடு.

எஃச. உறுபசியு மோவாப பிணியுஞ் செறுபகையுஞ் சேரா தியலவது நாடு. ச

இ-ள். உறு பசியும்— மிகக பசியும்—ஓவாப பிணியும்—கீங்காத நோயும் —செறு பகையும் சேராது—புறத்தநினதுவநகழிவுசெய்யும் பகையுமினநி —இயல்வது நாடு— இனிது நடப்பதே நாடாவது. எ-று.

உறுபசி உழவருடைமையானும் ஆற்றவினைதலானும் சேராதாயிற்று. ஓவா பிணி தீக காற்று மிகககுளிர் வெப்பங்களும் துகரப்படுமவற்றது தீமை யுமினமையிற சேராதாயிற்று. செறுபகை அரசனறறனும் நிலைப்படையும் அட விடும் அரணுமுடைமையிற சேராதாயிற்று. (ச)

எஃக. பலகுழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங் கொலகுறுமபு மிலலது நாடு. டி

இ-ள். பல குழுவும் — சங்கேதவயத்தான மாறுபட்டுக் கூடும பலகூட டமும்—பாழ் செய்யும் உட்பகையும்—உடனுறையானினதே பாழாகச் செய்யு முட்பகையும்—வேநது அலைக்கும்கொல குறும்பும் இல்லது நாடு—அளவுவந

ால் வெநதீனையகக்குங்கொலவினைக்குறும்பருமிலலாததே நாடாவது. எ-று. இன் சங்கேதம் சாதிபற்றியும் கடவுளபற்றியும் பலாககுளதாமொருமை. உட்பகை ஆறலைப்பாரா, களவா, குறளைகூறுவாரா முதலிய மக்களும் பன்றி, புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளும். உட்பகை குறும்பென்பன ஆகுபெயா. இம்முனறும் அரசனாலும் வாழ்வாராலும் கடியப்பட்டு நடப்பதே நாடென்பதாம்.

எகசு. கேடறியாக் கெட்ட விடததும் வளங்குனறா
நாடென்ப நாட்டிற றலை. சு

இ-ள. கேடு அறியா— பகைவாரா கெடுதலறியாததாய— கெட்டவிடததும் வளம் குன்றா நாடு— அரிதிறகெட்டதாயினும் அப்பொழுதுநதனவளங்குனறாத நாட்டினை— நாட்டின தலை எனப— எல்லாநாட்டினுநதலையென்று சொல்லவர் னாலோ. எ-று.

அறியாத குனறாதவெனனும் பெயொச்சங்களினிதுதிநிலைகள் விகாரததாறறொககன. கேடறியாமை அரசுறறலானாக கடவுட்புசையறறங்களென்றிவறறது செயலானும் வரும். வளம் ஆகறங்களிறப்பிவனவும் வயலிறுநதண்டலையினும் வினைவனவுமாம். குனறாமை அவை செய்யவேண்டாமல் இயலபாகவே யுளவாரும் முன்னீட்டப்பட்டுககுறைவறுதல. இவையாறுபாட்டானும் நாட்டிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (சு)

எகஎ. இருபுனலும் வாயந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற குறுப்பு. எ

இ-ள். இருபுனலும்— கீழகீர் மேனீனொன்பபட்ட தனகனீரும்—வாயநத மலையும்—வாயப்புடைத்தாய மலையும்—வருபுனலும்—அதனினினறும் வருவதாய கீரும்— வல்லரணும் — அறியாத நகரியும் — நாட்டிறகு உறுப்பு— நாட்டிறகவயவமாம். எ-று.

ஈணடுப் புனலெனறது தரவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆதாரங்களை, அவயவமாதற்குரியன அவையேயாகவின. அவறமுன் வானம் வறப்

எச ம் அதி.— நாடு. உகடு

பினும் வளனுடைமை பெறப்பட்டது. இடையதன்றியொருபுடையதாகலும் தனவளநதருதலும் மாரிக்கணுண்டகீர் கோடைக்கணுமிறதலுமுடைமைபற்றி வாய்நத மலையென்றார். அரண் ஆகுபெயா. இதனை அதனவயவங்கூறப்பட்டது. (எ)

எஃஅ. பிணியின்மை செலவம் விளைவின்ப மேம

மணியென்ப நாடடிற்சிவ்வைவந்து. அ

இ-ள். பிணியின்மை செலவம் விளைவு இன்பம் ஏமம் இவ்வைவது—நோயினமையுரு செலவம் விளைதல இன்பம் காவலென்றிவையுடைமையுமாகிய இவ்வைவந்திணையும்— நாடடிற்ரு அணி எனப் — நாடடிற்ருகழுகென்றுசொல்லுவாதுலோர. எ-து.

பிணியின்மை நிலநலத்தான வருவது. செலவம் மேற்சொல்லியன. இன்பம் விழவும் வேள்வியுரு சானரோருமுடைமையானும், துகாவனவுடைமையானும், நிலநீர்களது நனமையானும், வாழ்வாராககு உணனிகழுவது. காவலெனவே அரசனகாவலும் வாழ்வோரகாவலும் அரசனகாவலும்டங்கின. பிறதேயவகளிணுள்ளாரும் விழைந்த பிண அவையுள்ளமைக்கேதுவாய அதனமுரு இதனாறகூறப்பட்டது. (அ)

எஃகூ. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல

நாட வளந்தரு நாடு. கூ

இ-ள். நாடா வளதகன நாடு எனப்—தங்கனவாழ்வார தேடி வருந்தாமல் அவாபாறரூனேயடையுரு செலவததையுடையவற்றை தூலோ நாடென்று சொல்லுவா,—நாட வளம் தரும் நாடு நாடு அல்ல—ஆதலாற தேடிவருந்தச செலவம்டைவிகும நாடுகன நாடாகா! எ-து.

நாடுதல் இருவழியும் வருத்ததினமேனினைறது. பொருளசெய்வாக்குமஃகிடமெனரூ பிறரும். தூலோவிதிபற்றி எதிராமறைமுகத்தாறகுற்றங்கூறிய வாறு. இவ்வாறனி எனப்பெண்பதினப் பிணனுக்கூடி இருபொருளபடவுரைப்பின, அணுவாதமாம். (க)

எஃ0. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே

வேந்தமை விலலாத நாடு. க0

இ-ள். வேந்த அமைவு இல்லாத நாடு—வேந்தனேடு மேவுதலிலலாத நாடு—ஆங்க அமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயம் இன்றே— மேற்சொல்லியருணங்களெல்லாவற்றானும் நிறைந்திருந்ததாயினும் அவற்றாற பயனுடைத்தன்று. எ-து.

வேந்தமைவெனவே, குடிகள் அவன்மாட்டனபுடையராதலும் அவன்றூன் இவாமாட்டருளுடையனாதலும் அடங்கின. அவையிலவழி வாழ்வோரினமையின், அவற்றாறபயனின்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனகுற்றம்

எசுசு.

எடு ம் அதி.— அரண்.

எடு ம் அதி.— அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்கு உறுப்பாயடங்குமாயினும் பகைவரார்றொலைவுவந்தழி
அதுதனக்கும் அரசனானக்கும் ஏமமாதற்சிறப்புப்பற்றிப் பிறிதோரங்கமாக
வோதப்பட்ட அரண் இவ்வதிகாரத்தாறகூறுகின்றார்.

எசுசு. ஆற்று பவாக்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற
போற்று பவர்க்கும் பொருள். க

இ-ள். ஆற்றுபவாக்கும அரண் பொருள்—மூவகையாற்றலுமுடையராயப
பிறர்மேறசெலவாக்கும் அரண் சிறந்தது.—அஞ்சித் தற்போற்றுபவாக்கும்
(அரண்) பொருள் — அவையினரித் தமமேலவருவாக்கஞ்சித் தனனையேய
டைவாக்கும் அரண் சிறந்தது. எ-று.

பிறாமேறசெல்லுநகால உரிமை பொருணமுதலியவற்றைப் பிறனொருவன்
வெளவாமல வைத்துச் செல்லவேண்டுமாகலானும், அப்பெருமை கொலைநி
றுதிவந்தழிக கடனடுவனுடைகலத்தார்போனது ஏமங்காணுதிருவராகலா
னும், ஆற்றுபவாக்கும் போற்றுபவாக்கும் அரண் பொருளாயிற்று. அரணில்
வழி அழியும்பாலராகலின், அவரை முறகூறினார். இதனால் அரணினது சிறப்
புக்கூறப்பட்டது. (க)

எசுஉ. மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற
காடு முடைய தரண். உ

இ-ள். மணி நீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழறகாடும் உடையது அரண்
—மணிபோலுநிறத்தினையுடைய நீரும் வெள்ளிடைநிலமும் மலையுள் குளிராத
நிழலையுடைய காடுமுடையதே அரணாவது. எ-று.

எஞ்ஞானம வறகுத் தீரொன்பார மணிநீரொன்றும், நீருநிழலுமில்லா முரு
நிலமென்பார மண்ணென்றும், செந்நிற காடென்பார அணிநிழறகாடென்றுங்
கூறினார். மதிப்புறத்தாமருநிலம்பகைவா அரண்பற்றமைப்பொருட்டு. நீரரண்,

நிலவரண, மலையரண, காட்டரணை இயற்கையுரு செயற்கையுமாய் இந்நா
னகரணுருகுமுப்படுவது அரணைப்பதாம். (உ)

எசகூ. உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர ணென்றுகாக்கு தூல. கூ

இ-ள். உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை இந்நான்கின அமைவு—உயர்ச்சி
யும் அகலமும் திண்மையும் அருமையுமென்று சொல்லப்பட இந்நான்கின
மிகுதியையுடைய மசிலை— அரண எனறு உரைக்கும் தூல — அரணென்று
சொல்லுவா தூலோ, எ-று.

அமைவு தூலென்பன ஆகுபெயர். உயர்வு ஏணியெய்தாதது. அகலம் புறத்
தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும், அகத்தோர்க்கு நின்று வினைசெய்யலாக
தலையகலமும். திண்மை கல்லிடிகைகளாதசெய்தலிற் குத்தப்படாமமை. அரு
மை பொறிகளான அணுகற்கருமை. பொறிகளாவன “வளைவிற பொறியு மயிற
செறி நிலையுங்—கருவிர லாகமும் கல்லுமிழ் கவணும்—பரிவுறு வெந்நெயும்
பாகடி குழிசியுங்— காய்ப்பொன லுலையு கல்லிடு கூடையுந்— தூண்டிலுந்
தூடகரு மாண்டலை யடுப்புந்—கவையுந் கழுவுந் புறையும் புழையு—மைய
எடு ம அகி.— அரண். உகள்

விந் தூலாமு கைபெய்ருசியு—சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணியு—
மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிற கணையமு— கோலுந் குந்தமும் வேலுஞ் சூல
மும” எனநிலை முதலாயின. (கூ)

எசச. சிறுகாப்பிற பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
யூகக மழிப்ப தரண. ச

இ-ள். சிறுகாப்பிற போ இடத்தது ஆகி — காக்கவேண்டியிடஞ்சிறிதாய்
அகன்றவிடத்தையுடைத்தாய—உறு பகை ஊக்கம் அழிப்பது அரண்—தன
னைவரது முற்றிய பகைவரது மனவெழுச்சியைக் கெடுப்பதே அரணுவது.
எ-று.

வாயிலும் வழியுமொழிந்தவிடங்களை மலை, காடு, நீர்நிலையென்றிவற்றுள் ஏற
பனவுடைத்தாதலபற்றிச் சிறுகாப்பினென்றும், அகத்தோர் நலிவின்றியிருத்
தலபற்றிப் பேரிடத்ததாகியென்றும், தம்வலி நோக்கி இதுபொழுதேயழித்த
மென்று வருமபகைவர் வந்துகண்டால் அவலுக்கமொழிதலபற்றி ஊக்கமழி
ப்பதென்றுகூறினார். (ச)

எசடு. கொளறகரிதாயக கொண்டகூழத் தாகி யகத்தார்
நிலைககெளிதா நீர தரண. ௫

இ-ள. கொளறகு அரிதாய— புறத்தாராற கோடறகரிதாய — கொண்ட
கூழத்தாவி— உட்கொண்ட பலவகையுணவிற்றாய,— அகத்தார நிலைக்கு எளி
தாம நீரது அரண— அகத்தாரது போநிலைககெளிதாய நீரமையையுடையதே
அரணவது. எ-று.

கோடறகருமை இளை கிடங்குகளானும் பொறிகளானும் இடங்கொள்ளுதற
கருமை. உணவு தலைமைபற்றிக கூறினமையின, மறறுள்ள னுகரப்படுவன
வுமடங்கின. நிலைககெளிதாநீரமையாவது அகத்தார விட்வாயுதமுதலிய புறத
தாரமேலெளிதிறசேறலும், அவாவிட்டன அகத்தாரமேறசெலலாமையும், பத
ணப்பரப்பும் முதலாயின. ௫

எசசு. எல்லாப பொருளு முடைததா யிடத்துதவு
நல்லா னுடைய தரண. ௬

இ-ள. எல்லாபொருளும் உடைததாய— அகத்தோரக்கு வேண்டுமபொருள
களைலாவற்றையும் உள்ளேயுடைததாய— இடத்து உதவும் நல்லாள் உடை
யது அரண— புறத்தோரால அழிவெயறுமெல்லிசகண அஃதெய்தாவ கையு
தவிக்காக்கும் நல்லவீரரையுமுடையதே அரணவது. எ-று.

அரசனமாட்டனபும் மானமும் மறமும்சோவினமையும் முதலிய நறகுண
ங்களுடைமைபற்றி நல்லாளென்றா. ௬

எசஎ. முறறியு முறறு தெறிநது மறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண. ௭

இ-ள். முறறியும்— புகலொடு போககொழியும்வகை நெருங்கிச்சூழ்ந்தம்—
முற்றது எறிநதம்— அநகனருகுழாது நெகிழநதவிடனோக்கி ஒருமுகமாகப்

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

௨௮

௨௧௮ எடு ம் அதி.— அரண.

பொருதம்;— அறைப்படுத்தும்— அகத்தோரை அவாதெளிநதோரைவிட்டுக்
கீழறுத்தத திறப்பிததம்— பறறறகு அரியது அரண— புறத்தோராரகொள
ளுதற்கரியதே அரணவது. எ-று.

இமமுனறுபாயததளரும் முதலது எல்லாப்பொருளுமுடைமையானும்,
ஏனைய நல்லாளுடைமையானும், வாயாவாயின. (எ)

எசஅ. முறமுறறி முற்றி யவராயும் பறமுறறிப
பற்றியார வெலவ தரண. அ

இ-ள். முறறு ஆறறி முறறியவராயும்—தானைப்பெருமையாற சூழதலவல
லராய வறது சூழறது புறததோராயும் — பறறியார் பறறு ஆறறி வெலவது
அரண—தனைப்பறறியவகததோர தாம பறறியவிடம விடாதே நினறு பொ
ருது வெலவதே அரணுவது. எ-று.

உமமை சிறப்பமமை பறறிற்கண்ணையாறறியெனவிரியும். பறறு ஆகுபெ
யா. வெலவதென உடையாராதொழில் அரணமேனினறது. பெருமபடையா
னைச சிறுபடையான பொறுதது நிறகுறதுணையேயனறி வெலவறியலபினதெ
ன்பதாம. இதறகுப பிறிதுரைப்பாருமுளா. இவையேமுபாட்டானும் அதனறி
லக்கணங்குறப்பட்டது. (அ)

எசக. முனைமுகத்தது மாறறலர் சாய வினைமுகத்தது
வீறெய்தி மாண்ட தரண. கூ

இ-ள். முனைமுகத்தது மாறறலர் சாய வினைமுகத்தது வீறு எயதி—போதொ
டங்கினவளவிலே பகைவா கெடுமவண்ணம அகத்தோரசெய்யும் வினைவேறு
பாடுகளான வீறுபெறறு—மாண்டது அரண—மறறும் வேண்டுமாட்சியெய்யு
டையதே அரணுவது. எ-று.

தொடக்கத்திற கெட்டா பினறுங்கடிப்பொருதல கூடாமையின, முனைமு
கத்துசசாயவெனறா. வினைவேறுபாடுகளாவன பகைவா தொடங்கியபோரி
ணையறிந்து எயதல, எறிதல, குததுதல, வெட்டுதலென்றிவை முதலாயின வினை
களுள அதனைச சாயப்பன செயதல. மறறும்வேண்டுமாட்சியெனறது புறத
தோரறியாமற புகுதல போதல செயதறகு கண்ட சுருங்ககவழி முதலாயி
னவுடைமை. (க)

எடு0. எனைமாட்சித் தாகியக கண்ணும் வினைமாட்சி
யிலலாக ணிலல தரண. க0

இ-ள். அரண—அரண,—எனைமாட்சித்தது ஆகியககண்ணும்— மேறசொல
லப்பட்ட மாட்சியெல்லாமுடைததாயவிடததும்,—வினைமாட்சி இல்லாகண
இல்லது—வினைசெயதறகண் மாட்சியிலலாதாமாட்சி அவையிலதாம. எ-று.
வாளாவிருததலும் அளவறியாது செயதலும் ஏலாதது செயதலுமெல்லாம்
அடங்க வினைமாட்சியிலலானறும், ஏறறவினையைளவறிந்துசெயது காவா
க்கால் அமமாட்சிகளாற பயனினறியழியுமென்பா அவையுடைததனறென

எக ம் அதி.— பொருள்செயல்வகை.

உகக

எக ம் அதி.— பொருள்செயல்வகை

இனிப் பெரும்பான்மையும் நாட்டானும் அரணும் ஆக்கவும் காக்கவும்
படுவதாய் பொருளைச் செயதலினறிதம் இவ்வதிகாரத்தாற் கூறுகின்றா.

எருக. பொருளல லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல லிலை பொருள். க

இ-ள். பொருள் அல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளலது—ஒரு
பொருளாக மதிக்கப்படாதாராயும் பரிவாராகச் செய்யவல்ல பொருளையொ
ழிய—பொருள் இலை—ஒருவனாகுப் பொருளாவதிலை. எ-று.

மதிக்கப்படாதார அறிவிலாதார, இழிகுலத்தார. இழிவுசிறப்புமமை விகார
த்தாற்றெக்கது. மதிக்கப்படுவாராகச் செய்தல் அறிவுடையாரும் உயரகுலத்
தாரும் அவாபாற்சென்று நிறகப் பண்ணுதல். அதனால் ஈட்டப்படுவது அது
வே பிறிதிலையென்பதாம். (க)

எருஉ. இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவா செலவரை
யெல்லாருளு செயவா சிறப்பு. உ

இ-ள். இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவா—எல்லாநன்மையுமுடையாராயினும்
பொருளில்லாரை யாவருமிகழுவா, — செலவரை எல்லாரும் சிறப்புச் செய
வா— எல்லாத்நன்மையுமுடையாராயினும் அஃதுடையாரை யாவருமுயரச்செய
வா. எ-று.

உயரச்செய்தல் தாநதாழ்வு நிறநல். இகழ்தற்கண்ணுந் தாழ்தற்கண்ணும்
பகைவா, ஈட்டார, ரொதுமலனெனும் முவகையாருமொத்தலின, யாவருமெ
னரா. பின்னுமகூறியது அதனைவலியுறுத்தற்பொருடே. (உ)

எருக. பொருளென்னும் பொயயா விளகக மிருளறுகரு
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று. க

இ-ள். பொருள் என்னும் பொயயா விளககம்—பொருளென்று எல்லாரா

ஹகுசிறப்பிக்கப்படும் நரதாவிளககு— எண்ணிய தேயத்துச சென்று இருள் அறுகுகும்— தன்னைச செயதவாககு அவா நினைதந தேயத்துச சென்று பகையென்றுமிருளைக கெடுக்கும். எ-று.

எல்லார்க்கும் எருஞானமும் நினைநியமையாதசாய வருதல்பற்றிப் பொய்யாவிளககமென்றும், ஏனைவிளககோடு இதனைட வேறறுமைதோன்ற எண்ணியதேயத்துசசென்றென்றுங் கூறினார். ஏகதேசவுருவகம். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொருளது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

எடுச. அறனீனு மினபமு மீனூந திறனறிநது
தீதினறி வந்த பொருள. ச

இ-ள். திறன அறிநது தீது இனறி வந்த பொருள — செய்யுந திறத்தனை யறிநது அரசனகொடுக்கொணமையிலகை உளதாயபொருள— அறன ானும் இனபமும் ானும்— அவனுககு அறத்தையுநகொடுக்கும், இனபத்தையுநகொடுக்கும். எ-று.

செய்யுநதிறம் தான பொருளசெய்தறகுரிய நெறி. இலகைவென்பது இன்றியெனத திரிநதுநின்றது. செங்கோலென்று புகழ்ப்படுதலானும் கடவுட்

220

எசும் அதி.— பொருள்செயல்வகை.

பூசை தானங்களற பயனெயதலானும் அறனீனுமென்றும், நெடுங்காலின்று தயக்கப்படுதலான இன்பமீனுமென்றுகூறினார். அதனான் அததிறத்தானீட்டுகவென்பதாம். (ச)

எடுடு. அருளொடு மன்பொடும் வாராப பொருளாககம்
புலலார புரள விடல. டு

இ-ள். அருளொடும் அன்பொடும் வாராப பொருள ஆக்கம்— தானகுடி கணமாட்டுச செய்யுமுருளொடும் அவா தமமாட்டுச செய்யுமுன்போடுநகடி வாராத பொருளீட்டத்தை— புலலார புரள விடல— அரசா பொருந்தாது கழியவீடுக. எ-று.

அவறறோடு கூடிவருதலாவது ஆறிலொன்றாய் வருதல். அவ்வாறு 'வாராத பொருளீட்டம் பசுமட்கலததுணர்போலச செயதானையுநகொண்டிறத்தலின, அதனைப் புலலானொருழியாது புரளவிடலென்றுகூறினார். (டு)

எடுசு. உறுபொருளு முலகு பொருளுநதன் னென்றாத
தெறுபொருளும் வேந்தன பொருளா. சு

இ-ள். உறு பொருளும்—உடையாரினமயிற ழுனேவநதுறற பொருளும்
— உலகு பொருளும்—சுங்கமாசிய பொருளும் — தன ஒனனாத தெறு
பொருளும் — தனபகவவாத திறையாகககொளளும் பொருளும்—வேந்தன
பொருள்— அரசனுக்குரிய பொருள்களா. எ-று.

உறுபொருள வைத்தாரிறநதுபோக நெடுங்காலம் நிலத்தினகடகிடரது பின
கண்டெடுத்ததும், தாயத்தார பெருத்ததும். சுங்கம் கலத்தினுங் காலி
னும் வரும் பண்டங்கடகிறையாயது. தெறுபொருள தெறுதலான வரும்
பொருளென விரியும். ஆறிலொன்றெழியவும் உரியன கூறியவாறு. இவைமு
னதுபாட்டானும் அஃதீட்டுநெறி கூறப்பட்டது. (சு)

எடுஎ. அருளென்னு மன்பீன குழவி பொருளென்னு
செலவச செவிலியா லுணடு. எ

இ-ள். அன்பு ன அருள என்னும் குழவி—அன்பினுலீனப்பட்ட அருளெ
ன்னுங்குழவி— பொருள என்னும் செலவச செவிலியால உணடு — பொரு
ளென்று உயாததுசொல்லப்படுகுசெலவததையுடைய செவிலியானுள்வளரும்.
எ-று.

தொடாபுபறறுதே வருத்தமுறறாமேற செலவதாய அருள தொடாபுபறறிச்
செல்லுமன்பு முதிர்நதுழி உளதாவதாகலின அதனை அன்பினகுழவியெனறும்,
அது வறியாமேறசெலவது அவவறும் களையவல்லாராககாதலிற் பொருளை
அதற்குச் செவிலியெனறும், அஃது உலகிறசெவிலியாபோலாது தானேயெல
லாப்பொருளுமுதவி வளாத்தலிற் செலவசசெவிலியெனறும் கூறினார். (எ)

எடுஅ. குன்றேறி யானைப்போ கண்டறறற றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச செய்வான் வினை. அ

இ-ள். தன கைத்து உண்டாக ஒன்று செய்வான் வினை—தன கையதாகிய
பொருளுண்டாக ஒருவினையெடுத்ததுக்கொண்டான அதனைச் செயதல—
குன்று ஏறி யானைப்போர் கண்டறற—ஒருவன் மலைமேலேறிநின்று யானைப்
போகைக் கண்டாலொக்கும். எ-று.

எ எ ம் அதி.— படைமாட்சி.

ஒன்றென்பது வினையாதலசெயவானென்றதனறபெறும். குன்றேறியான அச்சமும் வருத்தமுமின்றி நிலத்திடை யானையும் யானையும் பொருபேராத தானினிதிருநது காணுமதுபோலக கைத்துண்டாக வினையை மேற்கொண்டா னும் அச்சமும் வருத்தமுமின்றி வல்லாரையேவித தானினிதிருநது முடிக்கது மென்பதாம். (அ)

எருகூ. செய்க பொருளைச் செதுநா செருக்கறுக்கு
மெஃகதன்றி கூரிய தில். கூ

இ-ள். பொருளைச் செய்க—தமக்கொன்றுண்டாகக் கருதுவார பொருளை யுண்டாகருக, — செதுநா செருக்கு அறுக்கும் எஃகு— தம்பகைவாதருக்கி னையறுக்கும் படைக்கலம் அதுவாம்; — அதன்றி கூரியது இல— அதற்கது போலக கூரிய படைக்கலம் பிறிதில்லை. எ-று.

அதுவாம் அதற்கென்பன அவாயநிலையான வந்தன. பொருளைச் செய்யவே பெரும்படையும் நடப்புமுடையராவா, ஆகவே, பகைவா தருக்கொழிந்ததுதாமே யடங்குவனொன்பார செதுநாசெருக்கறுக்கமெஃகாமென்றும், ஏனையெஃகுகள் அதுபோல அருவப்பொருளையறுக்கமாட்டாமையின அதன்றிகூரியதில்லென றுங் கூறினார். (க)

எசூ0. ஒன்பொருள காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு
ளேனை பிரணமி மொருங்கு. க0

இ-ள். ஒன்பொருள காழ்ப்ப இயற்றியார்ககு—நெறியான வரும் பொருளை இறப்ப மிகப்படைத்தார்ககு—ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு எண்பொருள்—மற றையறனுமின்பமும ஒருங்கேயெளியபொருள்களாம். எ-று.

காழ்த்தல் முகிதல். பயன்கொடுத்தலலது போகாமையின ஒன்பொருளெ ன்றும், ஏனையிரண்டும் அதனவினைவாகவிற ருமேயொருகாலத்திலேயுளவா மென்பார எண்பொருளென்றும் கூறினார். இவை நான்குபாட்டானும் அதனை வரும் பயன் கூறப்பட்டது. (க0)

எஎ ம் அதி.—படைமாட்சி.

இனி அப்பொருளினுவதாய வெலவதாய படை இரண்டதிகாரத்தாற கூறுவானொருங்கி, முதற்கட படைமாட்சி கூறுகின்றார். அஃதாவது படை யினது நன்மை.

எசு.க. உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெலபடை வேந்தன்
வெறுககையு ளெலலாந் தலை. க

இ-ள் உறுப்பு அமைந்து ஊறு அஞ்சா வெலபடை—யாணை முதலிய நான குறுப்பானும் நிறைந்துபோரினகணூறுபிதறகஞ்சாது நின்று பகையை வெல வதாய படை— வேந்தன் வெறுக்கையுள் எல்லாம தலை— அரசனசெல்வ ங்களெல்லாவற்றுள்ளுந் தலையாய செலவம். எ-று.

நாண்டிப் படையென்றது அநநான்களொருகுதியை. ஊறஞ்சியவழி வேறல கூடாமையின் ஊறஞ்சாவெனதும், ஒழிந்தவங்ககடகும் அரசன்நனக்குங் காவலாகலின் வெறுககையுள்ளெலலாந்தலையென்றுங் கூறினார். (க)

௨௨௨ எள ம் அநி— படைமாட்சி.

எசு.உ. உலைவிடந் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
தொலபடைக கலலா லரிது. உ

இ-ள். தொலைவிடநது உலைவிடநது ஊறு அஞ்சா வன்கண்—தான சிறிதா யவழியும் அரசற்குப் போரினகணூலைவுவந்தால் தனமேலுறுவதறகஞ்சாது நின்று தாங்கும் வன்கண்மை— தொலபடைககலலால் அரிது— அவனமு னனோரைத் தொடங்கி வரும் படைககலலது உளதாகாது. எ-று.

இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாறொககது. மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டி ப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, கைப்படையெனனும் அறுவகைப்படை யுள்ளுஞ்சிறப்புடையது மூலப்படையாகலான, அதனை அரசன“வெலபொதியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுங் — கொல்களீறுமாவுங் கொடுத்தளி கக” எனபது குறிப்பெச்சம். இப்படையை வடநூலாரா மெளலமென்ப. (உ)

எசு.ந. ஒலித்தககா லெனனா முவரி யெளிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக கெடும ன்

இ-ள். எலிப்பகை உவரி ஒலித்தககால எனனும்— எலியாய பகைநிரண்டி கடலபோலவொலித்தால் நாகத்திற்கு எனனவேதம வரும்! — நாகம் உயிர்ப பக கெடும—அநநாகமுயிரத்ததுணையானே அதுதானே கெடும. எ-று.

உவமைச்சொற றொககுநின்றது. இத்தொழிலுவமத்தாற நிரட்சிபெறாரும். வீரரல்லாதார பலா திரண்டாரத்தால் அதற்கு வீரனஞ்சான அவன் கிளாநத துணையானே அவாதாககெடுவொன்பது தோன்ற நின்றஊமயின், இது யிரிது

மொழிதலெனலுமலகாரம. வீரலலாதார்பலரினும் வீரனொருவனையாடல்
 நனறெனபதாம். இவைமூன்றுபாடாரும்முறையே அரசனுக்குப்படைஏனைய
 வகவகளுட்கிறநததெனபதுஉம், அதுதன்னுள்ளும் மூலப்படை சிறநததென
 பதுஉம், அதுதன்னுள்ளும் வீரன சிறநதானெனபதுஉவ கூறப்பட்டன. (ங)

எகசு. அழிவின றறைபோகா தாகி வழிவந்த
 வனக ணதுவே படை. ச

இள். அழிவு இன்று— போரினகட்கெடுத்தலினறி— அறைபோகாதாகி—
 பகைவரற சீழறுக்கப்படாததாய—வழிவந்த வனகணதுவே படை—தொன
 றுதொட்டுவந்த தறுகணமையையுடையதே அரசனுக்குப் படையாவது. எ-று.

அழிவினமையான மறமானகளுடைமையும், அறைபோகாமையான அரசு
 னமாட்டன்புடைமையும், பெறப்பட்டன. வழிவந்த வனகணமை “கணினி
 னெனத்தகணவன் களப்பட்டான—முன்னின்று மொயயவிரதாரொனையா—
 பினனின்று—கைபோயக கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி—யெயபோற
 டுடநதானென னேறு.”† எனபதனைவிக. குறையிலுக்கரத்தின்முன்னர் உடம
 படுமெயவிகாரத்தான வந்தது. இது வருகினறபாட்டுள்ளுமொகரும். (ச)

* வெண்பாமாலை, துமபைப்படலம், உ.—வெலபொறியு நாடும் விழுப்பொ
 ருநர் தண்டையுந—கொல்களிது மாவுந கொடுத்தளித்தான—பலபுரவி
 —நனமணித திண்டோ நயவார தலைபனிப்பப்—பனமணிப பூண படைககு.

† வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், உஉ. *

எள ம் அகி.—படைமாட்சி.

உஉக.

எகரு. கூறறுடன்று மேல்வரினாக கூடி யெதிரிற்ரு
 மாறற லதுவே படை. ரு

இள. கூறறு உடன்று மேல்வரினும்—கூறறுவனறானே வெகுணடு மேல்
 வந்தாலும்—கூடி எதிரிற்றும் ஆறறலறவே படை—நெஞ்சொத்த எதிர்
 நின்று தாங்குமாறறலையுடையதே படையாவது. எ-று.

மருநதிலகூறறுகலின, உமமை சிறப்புமமை. மிகப்பலா நெஞ்சொத்தற்குக்
 காரணம் அரசன்மேலையு. ஆறறல மனவலி. (ரு)

எசுசு. மறமான மாண்ட வழிசசெலவு தேற்ற
மெனநானகே யேமம படைக்கு ஈ

இ-ள. மறம் மானம் மாண்ட வழிசசெலவு தேற்றம் என நானகே—தறு
கண்மையும் மானமும் முனவீரராயிரா சென்ற நனனெறிக்கட்சேறலும் அர
சனறதேறப்படுத்தலுமென இநநானகுருணமுமே— படைக்கு ஏமம—படை
க்கு அரணுவது எ-று.

இவற்றான முறையே பகைவகாக கடிதிறநொன்றுநிறறலும், அரசன்குத்
தாமழவாராமறகாததலும், அழியுநாபுறக்கொடையிலவாளோசசாமை முத
லியவும், அறைபோகாமையும்கிய செயகைகள் பெறப்பட்டன. இசசெயகை
யாராகுப் பகைவா நணுகாராகலின, வேறண வேண்டாவென்பதாம். (சு)

எசுஎ. தாராதாங்கிச செலவது தானே தலைவநத
போதாநாகுந தன்மை யறிநது. எ

இ-ள. தலைவநத போ தாங்கும் தன்மை அறிநது — மாற்றாரால் வகுக்க
பபட்டித தன்மேலவநத படையினபோனா விலக்கும வகுப்பறிநது வகுத்துக்
கொண்டி—தார தாங்கிச செலவது தானே—அவாதுசியைத தன்மேல வாரா
மறறிததுத தான அதன்மேறசெலவதே படையாவது. எ-று.

படைவகுப்பாவது விபூகம்; அஃது எழுவகையுறுப்பிறறாய, வகையானுண்
காய, விரியானமுப்பதாம். உறுப்பேழாவன அரமுதறறோட்டியீரயின. வகை
நானகாவன தண்டம், மண்டலம், சங்கதம், போகமெனவிவை. விரி முப்ப
தாவன தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், சங்கதவிரியாதும்,
போகவிரியைநதுமெனவிவை. இவற்றின் பெயர்களும் இலககணமும் நண்டு
ரைப்பிறபெருகும், அவையெல்லாம் வடநூலகளுட்கணிக்கொள்க. இவைநா
னகுபாட்டாறும் படையின இலககணகூறப்பட்டது. (எ)

எசுஅ. அடறறகையு மாற்றலு மிலலெனினுந் தானே

படைததகையாற பாடி பெறும். அ

இ-ள. தானே— தானே,— அடறறகையும் ஆற்றலும் இல் எனினும்—பகை
மேற் றுனசென்றறிநததுகணமையும் அது தன்மேலவநதாற பொறுக்குமாற
றலும் இலையாயினும்,— படைததகையால் பாடி பெறும் — தனறேறறப்ப
பொலிவானே பெருமையெய்தும். எ-று.

இலலெனினுமெனவே, அவற்றதின்றியமையாமை பெறப்பட்டது. படைத்
தகையென்றது ஒருபெபாமாததிரமாய நின்றது. தோற்றப்பொலிவாவது அல
ங்கரிக்கப்பட்ட தோ, யானே, குறுகைகளுடனும் பதாகை, கொடி, குடை, பல

லியம், காசுமுதலியவற்றுடனும் அணிந்து தோன்றாமழகு. பாடி கண்டவள
விலே பகைவரஞ்சம பெருமை. (அ)

எகக. சிறுமைபுளு செல்லாத் துனியும் வறுமைபு
மிலலாயின வெலலும் படை. க

இ-ள். சிறுமையும் செல்லாத துனியும் வறுமையும் இல்லாயின் — தான
நேயநது சிறிதாகலும் மனநினைந்து நீங்காத வெறுப்பும நல்குரவும் தன
கதிலையாயின, — படை வெலலும் — படை பகையை வெலலும். எ-று.

விட்டுப்பாதலும் நின்றது நல்கூர்தலும் அரசன் பொருள்கொடாமையான
வருவன. செல்லாததுனியாவது மகனிகா வெளவல, இளிவரவாயின செயதன
முதலியவற்றான வருவது. இவைபுளவழி அவன்மாட்டனபினறி உற்றுப்பொ
ராமையின, இல்லாயின வெலலும்மென்றா. (க)

எஎ0. நிலைமககள சால வுடைததெனினுந் தானே
தலைமகக ளிலவழி யில. க0

இ-ள். நிலைமககள சால உடைதக எனினும் — போரினகணியுடைய
வீரரை மிகவுடைததேயாயினும், — தலைமககள இலவழித தானே இல — தனக்
குத தலைவராகிய வீரரிலலாதவழித தானே நிலலாது. எ-று.

படைததலைவா நிலையுடையரணிப போவாராயிற காண்போரிலலென்ப
பொராது தானும் போமென்பார, தலைமககளிலவழியிலலென்றா. இவைமு
னதுபாட்டானும் முறைசீய படைததகையினமையானும், அரசன்கொடைத
தாழவுகளானும், தலைவரினமையானும், தாழவு கூறப்பட்டது. (க0)

எ அ ம அதி.— படைச்செருக்கு.

அஃகாவது அப்பகையது மறயிகுதி. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே
விளங்கும்.

எஎக. என்னைமுன் னிலலன்மின் நெவ்வீர பலொன்னை
முன்னின்று கன்னின நவா. க

இ-ள். தெவ்வீர என ஐமுன நின்ற கல நின்றவா பலா — பகைவீர, இன
றிங்கெனநிலவெனதிர போரோற்று நின்ற அவனவேலவாய கீழநது பினகல
வினகண்ணே நின்றவீர பலா, — என ஐமுன நிலலன்மின் — வீர அதன
கண்ணறி துமமுடறகணிற்றலவேண்டின, எனநிலவெனதிர போரோற்றுநிறற

லையொழியின. ௭-து.

எனையெனத தனனொடு தொடர்புபடுத்திக் கூறினமையின, அவனவேல வாயமீழதலெபற்றும். கல நடுகல. "நமபன சிலைவாய நடக்குங்களை மீச்சி லல்லா—லம்பொன முடிபபூ னரசமயிலை" எனப் பதமுக்கனகூறினாற்போல

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவததையாரிலம்பகம், நுகள்.—பைம்பொற புள கப் பருமக்களி யானை யீட்டரு— செம்பொ னெடுநதேர்த் தொகைமாககடற ரூனை வெள்ள—நமபன் சிலைவாய நடக்குங்களை மீச்சி லல்லா — லம்பொன மணிபபூ னரசமயிலை யென்று நக்கான.

எ.அ. ம. அ.தி.— படைச்செருக்கு.

உஉடு

ஒருவீரன தனமறம அரசனமேலவைததுக கூறியவாறு. இப்பாட்டு செடுமொ
புி வருகி.* (க)

எ.எ. காண முயலெயத வம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த வினிது. உ

இ-ள். காண முயல் எயத அம்பினில்—காணத்தினகனேடும் முயலைப் பிழை யாமலெயத அம்பையேநதலினும்—யானை பிழைத்த வேல ஏநதல இனிது— வெள்ளிடைநின்ற யானையைபெறிந்து பிழைத்த வேலையேநதுதல நன்று. ௭-து.

காணமுயலெனறதனால வெள்ளிடைநின்றவென்பதும், பிழைத்தவெனறத னற பிழையாமலென்பதும், முயறகுத் தக எயதவெனறதனான் யானைக்குத்தக எறிதலும், வருவிக்கப்பட்டன. இது வேறநரசனபடையொடு பொருதானோ வீரன அது புறங்கொடுத்ததாக நானிய பின்னவனறனமேறசெல்லுறமுனது கூறறு. (உ)

எ.எ. பேராண்மை பென்ப தறுகனென் றுற்றக்கா
ஊராண்மை மறறத னெஃகு. கூ

இ-ள். தறுகனபோ அண்மைஎன்ப—பகைவாமேற கனனேடாது செய்யும் மறறதை தாலோ மிக்கவாண்டனமென்று சொல்லுவா,—ஒன்று உறற க்கால் ஊராண்மை அதன் எஃகு(என்ப)—அவாககு ஒரு,ராமவு வந்ததாயிற கணனேடி அது தீர்த்தககோடறபொருடடி ஊராண்மைசெய்தலை தாலோர் அதறகுக் கூர்மையென்று சொல்லுவா. ௭-து.

என்பவென்பதுபின்னுமியைநதது, ஊராண்மை உபகாரியாநதனமை, அஃதோ

வது இலங்கையாவேநதன போரிடைத் தனரூனைமுழுதுமபடத் தமிழனாயகப்
 பட்டானது நிலைமை நோக்கி, அயோதகியரிற்ற மேறசெல்லாது இன்றுபோய
 நாளை சினரூனையோடு வாவென விட்டாறபோலவது. இவையிரண்டிபாட்டிர
 தமிழ்ச்சி.† (௩)

எஎச. கைவேல களிற்றொடு போககி வருபவன்
 மெயவேல பறியா நஞம ச

இ-ள். கைவேல களிற்றொடு போககி வருபவன் — தனகைப்படையாய
 வேலைத் தனமேலவநத களிற்றொடு போககி வருகின்ற களிற்றுககு வேழைத்
 திரிவான்—மெய வேல பறியா நஞம— தனமாபினகணின்ற வேலைககண்டு
 பறித்தது மகிழும். எ-று.

களிற்றொடு போககல களிற்றினதுயினாக கொடுபோமாறு விடுதல. மகிழ்
 ச்சி தேடியதெயதலான. இதனுட களிற்றையல்லதெறியானென்பதுஉம, சின
 மிகுடியான வேல்கைபோழ்தததிறதிலெனென்பதுஉம, பினனும் போமேல்
 விருப்பினெனென்பதுஉம, பெறப்பட்டன. நூழிலாட்டு.‡ (ச)

* நெடுமொழிவஞ்சியென்பது ஒனனாதார படைகெழுமித்—தனனாமை
 யெடுததுணாததனறு.

† தமிழ்ச்சியென்பது அழிபவா புறகொடை யயிலவா னோச்சாக்—
 கழித்து கணமை காத்தித துணாததனறு.

‡ நூழிலாட்டுென்பது களங்கமுமிய படையிரிய — வுளங்கழிந்தவேல்
 பறித்தோசசினறு.

உசு

உஉசு எஅ ம் அதி.— படைச்செருககு.

எஎடு. விழித்தகண் வேலகொண டெறிய வழித்திமைபபி
 டுேட்டன்றோ வன்க ணவர்ககு. டு

இ-ள். விழித்த கண்—பகைவரை வெருணடுநோக்கிய கண் — வேலகொ
 ணடு எறிய அழித்தது இமைப்பின—அவா வேலைககொணடெறிய அஃதாறறுது
 அநநோக்கையழித்தது இமைககுமாயின,— உனகணவாககு ஓட்டு அன்றோ—
 அது வீராககுப புறகொடுதகலாம. எ-று.

அவவெருளிநோக்கமீட்டலும் போரினகணமீட்டியெனககருதி அதுவுஞ்செ
 யயாரென்பதாம். (டு)

என்கு. விழுப்புண படாதநா ளெல்லாம வழுககினுள
 வைககுநதன ளுனை யெடுத்தது. சு

இ-ள. தன நாளே எழுதது—தனக்குச சென்ற நாளகனையெடுத்தெண்ணி,
 —விழுப்புண படாத நாளெல்லாம வழுககினுள வைக்கும்—அவற்றுள் விழு
 புண்படாத நாளகனையெல்லாம பயன்படாது கழிந்தநாளுளளே வைக்கும்
 வீரன. எ-று.

விழுப்புண முகத்தினும் மார்பினும் பட்டபுண. போபெற்றறிருக்கவும் அது
 பெருத நாளகனோடுகூட்டுமென்பதாம். இவைமுன்றுபாட்டானும் ஊறஞ
 சாமை கூறப்பட்டது. (சு)

எளள. சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரா
 கழலயாபபுக காரிகை நீர்த்து எ

இ-ள். சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரா—தற்ககத்ததந்தமமொடு
 செல்லாது வையததைச சூழலது நிற்கும் புகழை வேண்டி உயிராவாழ்தலை
 வேண்டாத வீரா—கழல யாபபுக காரிகை நீர்த்து—கழலகூட்டுதல் அலங்கார
 நீராமையுடைத்தது. எ-று.

வையததைச சூழமெனவே, அதன பெருமை பெற்றும். செயப்படுபொருள
 வருவிக்கப்பட்டது. சூழ்சல அகத்தூடல் தற்ககமும் புகழும் எளிதினெய்தவ
 ராகலின, ஆபரணமாவது அதுவேயென்பதாம். (எ)

எளஅ. உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
 செறினுஞ்சீ ருன்ற விலா அ

இ-ள. உறின உயிர அஞ்சா மறவா—போபெற்றிற் றமமுயிரப்பொருட்டஞ
 சாது அதன மேறசெல்லும் வீரா—இறைவன செறினும் சீர ருன்றல இலா—
 தம்யிறைவன அது வேண்டாவென்றுமுனிவிலும் அவவீரயிசூறி ருன்றா. எ-று.

போபெற்றறியாமைபின, அது பெற்றால் அரசனறியபிறும் நிலலான
 பதாம். பிறரும் “போரொறிற் புகலும் புனைகழன மறவா” எனறும் “புடப
 கத—தேவ ளுகலிற சாவேம யாமென—நீங்கா மறவா வீங்குதோள் புடை
 ப்ப” எனறங கூறினா. (அ)

எளகூ. இழைத்த திகவாமைச் சாவாரா யாரோ
 பிழைத்த தொறுககிற பவர். சு

எகூ ம் அதி.— நடபு.

உ.உ.எ

இ-ள். இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரா— தாங்குறின வஞ்சினந்தப்பா

யென இரவகைப்படும. அவற்றுள் இப்பகை பிறப்புமுறைபாறையூஉம தேய முறையாயுதாஉமெனவிருவகைப்படும. அவற்றுள் முனையைய கூற்றமாக லின அது சுற்றநதழாவினடங்கிறது, ஏனையது பகையடைபிட்டதேயத்ததாக லின, அது துணைவலியென வலியறிதலுளடங்கிறது. இனி ராணிசு சொல்லபடுவது முனசெய்தவுதவிபற்றி வருஞ்செயற்கைபேயாகலின, அதனறிப்பது இதறை கூறப்பட்டது. (க)

உஉஅ

எக ம அதி.— நடபு.

எஅஉ. நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமகிப
பின்னீர பேதையார நடபு. உ

இ-ள். நீரவர் கேண்மை பிறை நிறை நீர — அறிவுடையார நட்புக்கள் பிறை நிறையுநதனமைபோலநாடோறுநிறையுநதனமையவாம. — பேதையார நட்பு மகிப பின் நீர — மறறைப்பேதைமையுடையார நட்புகள நிறைநத மகி பின் குறையுநதனமைபோல நாடோறுநகுறையுநதனமையவாம. எ-து, நீரவொன்றா, இனிமைபற்றி. கேண்மை, நடபென்பன ஒருபொருட்களவி. செய்தாரது பன்மையான நட்பும் பலவாயின. அறிவுடையாரும் அறிவுடையாரஞ்செய்தன முனசருங்கிப பின்பெருகறகும், பேதையாரும்பேதையாரஞ செய்தன முனபெருகிப பின்சருங்கறகுகாரணம தம்முணமுன்னறியாம யும் பின்னறிதலுமாம. (உ)

எஅந. நய்றொறு தூனயம போலும் பயிற்றொறும
பண்புடை யாளா தொடாபு. ந

இ-ள். பண்புஉடையாளா தொடாபு பயிற்றொறும—நறகுணமுடையமக்கள் தம்முடசெய்த நட்புப பயிலுநதோறும அவாக்கின்பஞ்செய்தல—தூல நயி றொறும நயமபோலும்— தூறபொருள கறகுநதோறுந கறஞாக்கின்பஞ்செ ய்தலையொக்கும். எ-து.

நயத்தினைச செயதலான, நயமென்பப்பட்டது. இருமையினும் ஒருகாலைக் கொருகால மிகுமென்பதாம. இவையிரணிபாட்டானும் அசசிற் பிறகேது கூறப்பட்டது. (ந)

எஅச. நகுதற பொருட்டனறு நடடன் மிகுதிககண்
மேறசென நிழ ததற பொருட்டு. ச

இ-ள். நடடல நகுதறபொருட்டனறு— ஒருவகையொருவன நட்புசெய

தல தம்முணகுதற்கியைநதன சொல்லி நகையாடறபொருட்டனது,—மிசுநி
ககண மேறசென்று இடித்தறபொருட்டு—அவாகரு வேண்டாதசெய்கையுள்
தாயவழி முறபட்டிக கழறுத்தறபொருட்டு. ௭-று.

பழியும் பாவமுநதருசெய்கை தனபமே பயத்தலான வேண்டப்படுவதன
மையின் அதனை மிசுநியென்றும், அந்நசெய்தறகு முன்னே மீட்டலவேணித
லின மேறசென்றென்றும், இனசொறகு மீளாமையின் இடித்தறபொருட்டு
னதுநகூறினா. இதனான நடபினபயன கூறப்பட்டது. (ச)

௭அரு. புணாச்சி பழகுதல வேண்டா வுணாச்சிதா
னடபாங் கிழமை தரும். ரு

இ-ள. புணாச்சி பழகுதல வேண்டா—ஒருவனோடொருவன நடபாதறகுப
புணாச்சியும்பழகுதலுமாயி காரணங்கள வேணிவழிலை,—உணாச்சிதான
நட்பாம் கிழமை தரும்— இருவாக்குமொத்தவுணாச்சிதானே நடபாழரிமை
யைக கொடுக்கும் ௭-று.

புணாச்சி ஒருதேயத்தாராதல, “இன்றே போலகதும் புணாச்சி தானே.”
என்றதும் அதனை பழகுதல் பலகாற்கண்டுஞ் சொல்லாடியும் வருவதல. இவ்வி
ரணடியினதிக் கோப்பெருநுசோழனுக்கும் பிசிராநதையார்க்கும்போல உண

எக ம அதி.— நடபு.

உஉக

ாச்சியொப்பின், அதவே உடனுயிரீங்குமுரிமைத்தாய நடபிணப பயக்குமெ
னபதாம். நடபிறகுப புணாச்சி,பழகுதல், உணாச்சியொத்தலென்னலுக்காரண
முனறனுளநம் பின்னது சிறப்புடைத்தென்பது இதனான கூறப்பட்டது.(ரு)

௭அகூ. முகநக நடபது நடபன்று நெருசத்
தகநக நடபது நடபு. கூ

இ-ள. முகம நக நடபது நடபு அன்று—கண்டவழி அகமொழிய முகமா
த்திரமே மலருமவகை நட்குமது நடபாகாது,—நெருசத்தகம நக நடபது
நட்பு—அனபால் அகமுமலர நட்குமதே நடபாவது. ௭-று.

நெருசினகணிகழுவதனை நெருசென்றா. இறநததுதழீஇயவெச்சவும்மை
விகாரத்தாற்றெக்கது. அதனால் இரணமும் ஒருவகே மலரவேணிமென்பது
பெறறும். (சு)

௭அ௭. அழிவி னவைநீக்கி யாறுயத தழிவிள்க
ணல்ல லுழப்பதா நடபு. ௭

இ-ள். அழிவினவை நீக்கி ஆறு உயதது — கேட்டினைத்தருநிநெறிகளைச

செலவழிகளால் விலக்கி ஏனைநனனெறிகளைச் செல்லாககாற செலுத்தி— அழி
 வினகண அல்லல உழப்பது நடபாம—தெய்வநதாறகேடுவந நுழி அது விலக்
 கப்படாமையின் அத்துன்பத்தை உடனனுப்பிப்படுக ஒருவனுக்கு நடபாவது.
 எ-து.

ஆறென வருகின்றமையின், அழிவினைதருமவையென்றெழிந்தாரா. “நெரு
 ண்டவறிவினவா” எனபுழிப்போல இனசாரியை நிறக இரண்டறுருபு தொக
 கது. இனி நவையென்று பாடமோதி, அதற்குப் போரழிவினரு செலவவழி
 வீறும்வந்த துன்பங்களென்றும், அழிவினகணென்பதற்கு யாககையழிவின
 கணென்றும் உரைப்பாருமுளா. (எ)

எஅஅ. உடுககை யிறந்தவன் கைபோல வாங்கே
 யீடுககண் களைவதா நடபு 2

இ-ள. உடுககை இழந்தவன் கைபோல—அவையிடையாடைமுலைநவனுக்கு
 அப்பொழுதே கைசென்றுதவி அவவிளிவரல கையுமாறுபோல, — ஆங்கே
 இடுக்கண் களைவது நடபாம — நடவாறுக்கு இடுக்கண் வந்துழி அப்பொ
 முதே சென்றுதவி அதனைக் களைவதே நடபாவது. எ-து.

அற்றங்காததற்கட கை தன்மனத்தினுமுற்படுதலின், அவவினாவு இடுக்கண்
 களைவுழியம் அசற்கொத்த தொழிலுவமையினும் வருவிக்க. உடையவனெ
 ழில நடபினமேலேற்றப்பட்டது. (அ)

எஅக. நடபிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற கொட்பினறி
 யொல்லுமவா யூன்று நிலை. 3

இ-ள. நடபிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின — நடபினுக்கு அரசிருக்கை
 யாதெனின,—கொட்பு இனறி ஒல்லுமவாய ண்னதும் நிலை—அஃது எஞ்ஞா
 ன்நுறநிபினறி இயலுமெல்லையெல்லாம் அறம்பொருள்களிறறளராமைத தா
 றுருந தினமை. எ-து.

உகஉ 20 ம அதி.— நடபாராய்கல்.

ஒருஞான்தம் வேறுபடாது மறுமைபிமமைகட்கு உறுதியாய அறம்பொ
 ருள்களிறறளநுழி அததளாசசி நீக்கி அவநனைகணியுத்ததற்குமேல ஒரு
 செயலுயின்மையின், அதனை நடபிற்கு முடிந்தவெல்லையென்றா. (க)

எகஉ. இனைய ரிவொமக கினனமயா மென்று
 புனையினும் புல்லெனனு நடபு. 30

இ-ள. இவா எமக்கு இனையா யாம இனனம் என்று புனையினும் — இவா

நமக்கித துணையனபினா யாயிவாகதிதநனமையமென்று ஒருவரையொருவா புனைநதுசொல்லினும்,— நடப்பு புல்லெனும்— நடப்பு புல்லதாயத தோன தும். ௭-று.

இவாக்கென்பது வருவிககப்பட்டது. தாம் அவ்வொன்றும் வேற்றுமையின் நிலைததுப புனைநதுரைப்பினும் வேற்றுமையுண்டாமாகலின், நடப்பு புல்லெ ன்றுமென்றா. இவைபைநதுபாட்டானும் நடபினதிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

அம் அதி.— நட்பாராயதல்.

அஃதாவது மேற்சொல்லியவிலக்கணத்தாரையாராயநதநிநதே நடகவே ணநிதலின், அவரையாராயுநதிறம் அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எகக. நாடாது நடடலிற கேடிலலை நடடபின
வீடிலலை நடபாள பவாகரு க

இ-ள. நடபு ஆனபவாகரு நடடபின வீதி இலலை—நடபினேவிருமி அதனக ணனே நிறபாகரு ஒருவனோடு நடபுச்செய்தபின் அவனை வீதிதலுண்டா காது,—நாடாது நடடலிற கேதி இலலை—ஆகலான, ஆராயாது நடபுச்செ யதலபோலக கேதி தருவது பிதிதலலை. ௭-று.

ஆராயதல் குணச்செய்கககள் ஏ நனமையையாராயதல். கேதி ஆகுபெயா, நடகிறமுமவொன்றும் வேற்றுமையின்மையின் வீடிலலையெனமும், அவவேற துமையின்மைபான அவன்க—பழிபாவங்கள் தமவாமாகலின் இருமையுங்கெடு வ்வொன்பது நோக்கி நாடாது நடடலிறகேடிலலையெனதுங்கூறினா. (க)

எகஉ. ஆயநதாயநது கொள்ளாதான கேணமை கடைமுறை
தானசார துயரந தரும. உ

இ-ள. ஆயநது ஆயநது கேணமை கொள்ளாதான — குணமுஞ்செய்கை யும் நல்லனென்பதும் அல்லனென்பதும் பலதாலாராயநதும் பலவாறறஞராய்நதும் ஒருவனோடு நடபுக்கொள்ளாதவன்—கடைமுறை தான ஈாம் துயரம் தரும—முடிவிற குணசாதநகேதுவாய துன்பதற்குணை தனமாறரா வினைகக வேண்டாமற றானே வினைகரும். ௭-று.

கடைமுறைககணனென இறுக்ககடடொக்க ஏழாவது விரிக்க. குணமுஞ் செயலுந தீயானோடு கொள்ளின அவற்கு வரும் பகைமையெல்லாந தனமே லவாய்ப்பின் அவற்றானிறநதுவிதிமென்பதாம். இவைபிரண்டுபாட்டானும்

ஆராயவழிப்பிடுகுகுக் கூறப்பட்டது.

(2)

எகூட. குணனுங் குடிமையும் குறறமுங் குன்றா
வினனு மயிரகியாகக நடபு. நட

அம் அதி.—நடபாராயதல.

உகூக

இ-ள. குணனும் குடிமையும் குறறமும குன்றா இன்னும் அறிந்தது—ஒருவன் குணத்தினையும் குடிப்பிறப்பினையும் குறறத்தினையும் குறைவற்ற சுறறத்தினையும் மாராயநதிறந்து, —நடபு யாகக—அவனோடு நடபுச்செயக. எ-று.

குறறயிலலாதார உலகத்தினமைபின் உள்ளது பொறுக்கப்படுவதாயின் அவாநடபு விடறபாறறனறெனபார குறறமுமெனதும், சுறறப்பிணிப்புடையார நடாரோடும் பிணிப்புணடுவருநதலு குன்றாவினனுமெனதும், விடப்படிற றங் குறையாமெனபார அறிநகியாககவென்றுஙகூறினா. (கூ)

எகூச. குடிப்பிறந்து தன்கட பழிநாணு வாளைக்
கொடுத்ததுங் கொள்ளவேணடு நடபு. ச

இ-ள். குடிப்பிறந்து தன்கட பழி நாணுவாளை — உயாநதகுடியின்கடபிறந்து தனமாட்டு உலகாசொல்லும் பழிக்கஞ்சுவாளை — கொடுத்ததும் நடபுக கொள்ள வேணடும்—சில கொடுத்ததாயினும் நடபுககோடல் சிறந்தது. எ-று.

குடிப்பிறப்பாற றுண பிழைசெயயாமையும், பழிக்கஞ்சுலாற பிழைத்தன பொறுத்தலும், பெறும். இவையிரண்டுமுடையாளைப் பெறுதலருமையின், அவனடபை விலைகொடுத்த துயகொளகவென்பதாம். (சு)

எகூடு. அழ்ச்சொல்லி யல்ல கிழுகது வழக்கறிய
வல்லாரநட பாயநது கொள்ள. டு

இ-ள. அல்லது அழ்ச சொல்லி—தாம் உலகவழக்கல்லது செய்யக கருகிற சோகம்பிறகருமவகை சொல்லி விலக்கியும்—ஒடித்தது—செய்தககாற பின்னுஞ்செய்யாவகை நெருங்கியும்—வழக்கு அறியவல்லார—அவ்வழக்குச் செய்யாவழிச் செயலிக்கவும் வல்லாரை—ஆயநது நடபுக கொள்ள—ஆராயநது நடபுககொளக. எ-று.

அழ்ச்சொல்லிப்பிறந்தெனவந்த பரிசாரவினைகளான அவற்றிற்கேற்ற குறறவினைகள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு உலகத்தார அடிப்பட்ச செய்துபோந்த செயல. தமமொடு நடாரும் அறியும்வகை அறிவித்தலரிதாக்கலின், அறியவல்லாரொன்றா. இரண்டாவது இறுதிககடடொக்கது. (டு)

எககூ. கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர கோல. கூ

இ-ள. கிளைஞரை நீட்டி அளப்பது ஓகோல—ஒருவனுக்குக் கேடென்பது தன்னடடாராகிய புலங்களையெஞ்சாமலளப்பதோரகோல, — கேட்டினும் ஒருறுதி உண்டு— ஆகலின அதனகண்ணும் அவனாற பெறப்படுவதோரலல றிவுண்டு. எ-று.

தத்தநடபெலகைள சுருங்கியிருக்கவும் செலவககாலதருப புறத்துத்தோ ன்றமுறபோதநார பினகேடு வந்துழிச செயலவேறுபடுதலின அக்கேட்டால் அவை வரையறுக்கப்படுமென்பதுபற்றிக் கேட்டினைக்கோலாககியும், அதனால் அவரையளநதநிரதால் ஆவாராயே கோடலின அவவறிவை உறுதியெனறுங் கூறினார். கிளைஞர ஆகுபெயர். இஃதேகதேசவுருவகம். இவைநானகுபாட்டா னும் ஆராயுமாறும ஆராயநதால்நடகப்படுவார இவரென்பது உங்கூறப்பட்டன.

எககூ. உறுதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொர்இ விடல. எ

உகஉ.

அம் அகி.—நடபாராயதல.

இ-ள. ஒருவற்கு ஊதியமென்பது—ஒருவனுக்குப் பேறென்று சொல்லப்ப டுவது— பேதையார் கேண்மை ஓர்இ விடல—அறிவிலாரோடு நடபுககொ ண்டானாயின் அதனையொழிநது அவரினீறகுதல. எ-று.

நடபொழிநதாலும் நீங்காககால் வெறிகமழ சநதனமும வேங்கையும் வேமாறுபோலத தீங்குவருதலின விடலெனறும, நீங்கியவழித்தீங்கொழிதலே யனறி இருமையினபததிரகுரிமையெய்நலு முடைமையின் அதனையூதியமெ னறுங்கூறினார். (எ)

எககூ. உள்ளறக வுள்ளஞ சிறுகுவ கொள்ளறக
வல்லறக ன்றறறுப்பார நடபு. அ

இ-ள. உள்ளம் சிறுகுவ உள்ளறக — தமமுககஞ்சுருவகுதற்குக் காரண மாய வினைகளைச் செய்யகினையாதொழிக, — அல்லறகண ஆற்று அறுப்பார நடபுக கொள்ளறக — அ.நபோலத தமக்கொருதுன்பம் வந்துறிக கைவிடு வார நடபினைக் கொள்ளாதொழிக. எ-று.

உள்ளஞ்சிறுகுவாவன தமமினவலியாரோடு தொடங்கியனவும் பயனில்ல
னவுமாம். ஆற்றெனபது முதனிலைதொழிற்பெயர். முன்னெல்லாம் வலியரா
வார்போனது ஒழிதலின, வலிய நுப்பாரொன்றார். எடுத்தககாடடுவகை. கொள
லின அழிந்தேவிடுமென்பதாம். (அ)

எசுசு. கெடுங்காலைக கைவிடுவார கேண்மை யடுங்காலை
யுள்ளினு முள்ளஞ சடும. சு

இ-ள். கெடுங்காலைக கைவிடுவார கேண்மை — ஒருவன கெடுங்காலத்து
அவனைவிட்டு நீங்குவார் முன்னவனோடுசெய்த நடப்பு, — அடுங்காலை உள்ளினும்
உள்ளம் சடும — தனனைக கூற்றடுங்காலத்து ஒருவனைப்பினும், அநனைத்தவு
ளளத்தைச சடும. எ-று.

நனைத்ததுணையானே இயைபிலலாத பிறனுகருவ கூற்றினுகொடிதாமெ
னக கைவிடுணைச செய்த நடபின கொடுமை கூறியவாறு. இனி அவனரூ
ணே ஆகியகேடு தனனையடுங்காலையுள்ளினும் அககேடினனுகுசடுமென்றுரை
ப்பாரமுளா. இவைமுனதுபாட்டானும் ஆராயநதால் நடகப்பாநார இவரொ
னபது கூறப்பட்டது. (க)

அ00. மருவுக மாசறார கேண்மையொன நீத்து
மொருவுக வொப்பிலார நடப்பு. சு0

இ-ள். மாச அறார கேண்மை மருவுக — உலகோடொத்தக குற்றமற்றார்
நடபினையே பயிலக, — ஒப்பு இலார நடப்பு ஒன்று ரத்தம் ஒருவுக — உலகோ
டொத்தலிலார நடபினே அறியாது கொண்டாராயின, அவாவேணடியதொன
றனைக கொடுத்தாயினும் விடுக. எ-று.

உலகோடொத்தார நடப்பு இருமையின்பமும் பயத்தலின மருவுகவென்றும்,
அதனோடு மாறியிராநடபு துன்பமே பயத்தலின அதனொழிவை விலைகொடு
த்துக்கொள்கவென்றும் கூறிரா. இதனால் அவவிருமையுந் தொகுத்துக்கூறப்
பட்டன. (க0)

அகம் அகி.— பழமை.

அஃதாவது நட்பாரது பழையராநதன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தனபொறுத்தல், காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயிற்று. ஆராய்ந்து நட்கப்பட்டாரொன்றும் பொறுக்கப்படுவதற்குமுடையராகலானும் ஊழல்கையானும் நட்பாரமாட்டுப்பிழையுள்ளதாமென்பது அறிவித்தற்கு, இது நட்பாராயதலன்பினவைக்கப்பட்டது.

அ0க. பழமை பென்பபடுவ தியாதெனின் யாதுங்
கிழமையைக் கீழநகிடா நட்பு. க

இ-ள். பழமை எனப்படுவது யாதெனின்— பழமையென்று சொல்லப்படுவதெனவென்று வினவின, — கிழமையை யாதும் கீழநகிடா நட்பு— அது பழமையோர் உரிமையாற்செய்வனவற்றைச் சிறிதுஞ்சிதையாது அவற்றிற்குடம்படும நட்பு. எ-று.

கிழமை ஆகுபெயர். கெழுதகைமையென வருவனவுமது, உரிமையாற்செய்வனவாவன கருமமாயின செய்யுங்காற் கோளது செய்தல், கெடும்கை செய்தல், தமக்கு வேண்டியன தாமே கோடல், பணிவச்சங்கலினமையென்றிவை முதலாயின. சிதைத்தல் விலக்கல். இதற்கு பழமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப்பெற்றித்தாய நட்பென்பது கூறப்பட்டது (க)

அ0உ. நட்பிற்கு குறுப்புக் கெழுதகைமை மறந்தற்
குப்பாதல் சான்றோர் கடன உ

இ-ள். நட்பிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை— நட்பிற்கவயவமாவன நட்பார் உரிமையாற்செய்வன, — அதற்கு உப்பாதல் சான்றோர் கடன — அதனால் அவ்வுரிமைக்கு இனியராதல் அமைந்தாராகரு முறைமை. எ-று.

வேறானமைதோன்ற உறுப்பென்றோ, உறுப்பென்பது அண்டிலக்கணையடியாகவந்த குறிப்புச்சொல். அவயவமாதலறிந்தே இனியவராவொன்பது தோன்றச்சான்றோமேல் வைத்தார. (உ)

அ0க. பழகிய நட்பெவன செய்யுந் கெழுதகைமை
செய்தாங்க கமையாக கடை. க

இ-ள். கெழுதகைமை செய்தாங்கு அமைப்பாககடை— தாழ்மட்படாதனவேனும் நட்பார் உரிமையாற்செய்தனவற்றிற்குத் தாஞ்செய்தாற்போல உடம்படாராயின, — பழகிய நட்பு எனவ செய்யும்— அவரோடு பழையதாயவந்த நட்பு எனப்பயனைச்செய்யும். எ-று.

செய்தாற்போலவுடம்படுதலாவது தாழ்ம அவரிடத்தரிமையாலுடம்படுதல்.

இவையிரண்டுபாட்டாரும் பழைமையான வருமுரிமையது சிறப்புக் கூறப் பட்டது. (௩)

௮0௪. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பார் கெழுதகையார்
கேளாது நடடார் செயின். ச

இ-ள். நடடார கெழுதகையால் கேளாது செயின்—தங்கருமத்தை நடடார
உரிமையாதகேளாது செய்தாராயின்,—விழைதகையான வேண்டி இருப்பார்

௩0

உ௩௪

௮௧ ம அதி.— பழைமை.

—அச்செயலது விழையப்படுநதனமைபற்றி அதனை விருமபுலா அறிவுடையார். எ-து.

ஒருவாக்குத தங்கருமநதாமறியாமன முடிநதிருததலினூஉங்கு நனமையினமையின், அச்செயல விழையததகதாயிற்று. அதனை அவ்வாறறிநது விருமபுதல அறிவுடையார்ககலலகினமையின், அவாமேலவைததுககூறினார். வேண்டியிருப்பொன்பது எழுநதிருப்பொன்பதுபோல ஒருசொன்னீமைத்தது. இதனா கேளாது செய்துழி அதனைவிருமபுகவென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

௮0௫. பேதைமை யொன்றே பெருங்கிழமை யென்றுணாக
நோதகக நடடார் செயின். (௫)

இ-ள். நோதகக நடடார் செயின்—தாம வெறுக்கத்தககனவறறை நடடார் செய்தாராயின், —பேதைமை ஒன்றே பெருங்கிழமை என்று உணாக—அதற்குக் காரணம் ஒன்றிற்பேதைமையென்றதல ஒன்றினமிக்கவுரிமையென்றதல கொள்க. எ-து.

ஒன்றேவென்பது எண்ணிடைச்சொலால். செயினெனவே, தமமியலபாறசெய்யாமை பெற்றும். இது வருகின்றவறறுளருமொகரும். இழலுழான வருமபேதைமை பாவாககுமுனைமையிற நமக்கேதககொண்டாரொன்றதல ஊழுவகையான எமயினவறறபாலது ஒற்றுமையிருப்பற்றி அவரினவநதென்றதல கொளவதலலது அன்பினமையென்று கொள்ளப்படாதென்பதாம். கெடுமவகை செயயின் அதற்குக் காரணம் இதனாகூறப்பட்டது. (௫)

௮0௬. எலலைகக ணின்றூ துறவார தொலைவிடத்தூந
தொலலைகக ணின்றூ தொடாபு. ச

இ-ள். எலலைககண ணின்றூ—நடபுலரமபிகவாது அதனகணனே ணின்றவா—தொலலைககண ணின்றூ தொடாபு தொலைவிடத்தும் துறவார—தமமொடு

பழைமையிறநிரியாது நினரூது நட்பினை அவராறொலைவுவந்தவிடத்தம் விடா. எ-று.

பழைமையிறநிரியாமை உரிமையொழியாமை. தொலைவு பொருட்கேடும் போகக்கேடும். (சு)

அ0எ. அழிவந்த செய்யினு மன்பரூ ரன்பின வழிவந்த கேணமை யவா. எ

இ-ள. அழிவந்த செய்யினும் அனபு அரூ— நடடா தமக்கழிவுவந்தவற றைச் செயதாராயினும் அவாமாடனபொழியா — அனபின வழி வந்த கேணமையவா— அனபுடனே பழையதாயவந்த நட்பினையுடையா. எ-று.

அழியென்பது முதனிலைதொழிற்பெயா. அழிவு மேற்சொல்லிய கேட்கள. இவையிரண்டுபாட்டானு க்கேடுசெய்தககணணும் நடபு விடறபாற்றனறென பது கூறப்பட்டது. (எ)

அ0அ. கேளிமுக்கங் கேளாக கெழுதகைமை வல்லார்க்கு நாளிழுக்க நடடார் செயின். அ

இ-ள. கேள இழுக்கம கேளாக கெழுதகைமை வல்லார்க்கு — நடடா செயதபிழையைத் தாமாகவேயன்றிப் பிறாசொனனூலும் கொள்ளாத உரிமை அஉ ம அதி.— தீநடபு. உஉடு

யறியவல்லார்க்கு— நடடா இழுக்கம் செயின் நாள — அவா பிழை செய் வாராயின், அது பயன்பட நாளாம எ-று.

பிழைபாவன சொல்லாது நறபொருளவெளவல், பணியாமை, அஞ்சாமை முதலாயின. கேடடல் உட்கோடல். கெழுதகைமைவல்லாரொன்பது ஒருபெய ராயக்கேளாதவென்னுமெச்சத்திறகு முடிபாயிறறு. செயதுபோரதுழியல்லது அவவணமை வெளிப்படாமையின், செய்யாதன நாளல்லவாயின். இதறற பிழைபொறுத்தறசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (அ)

அ0க. கொடாஅ வழிவந்த கேணமையா கேணமை விடாஅர் விழையு முலகு. கூ

இ-ள. கொடா வழி வந்த கேணமையா கேணமை—உரிமையரூது பழைய தாய வந்த நட்பினையுடையாரது நட்பினை — விடா உலரு விழையும்—அவா பிழைநோக்கி விதிதலசெய்யாதாரை உலகம் நடபுககுறித்து விரும்பும்-எ-று.

கொடென்பதனிதுநிகிலை விகாரத்தாறொககது. விடாதாரையெனவே, விதிதற்காரணங்கூறப்பட்டது. நமமாடும் றுவரித்தனமையராவொன்று யா

வருந்தாமே வந்து நடப்பவரென்பதாம். கொடொன்று பாடமொன்று, நடப்புத்தன்மையிற் கொடாராகியென்றுரைப்பாருமுளா. (க)

அகலி. விழையார விழையப் படுப பழையாரகட
பண்பிற றலைப்பிரியா தாரா. க0

இ-ள். பழையாரகண பண்பின் தலைப்பிரியாதாரா—பழைய நடடார பிழை செய்தாராயினும் அவாமாடபித்த தம்பண்பினீங்காதாரா— விழையார விழையப் படுப— பகைவராரும் விரும்பப்படுவாரா. எ-று.

தம்பண்பாவது செய்யாதமுன்போல் அன்புடையராதல். மூன்றனுருபுஞ்சிறப்புமற்றும் விகாரத்தாற்றொக்ககண. அத்கிரிபின்மை நோக்கிப் பகைவரும் நடடாராவரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டாரும் பழைமைபறிவார எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (க0)

அஉ ம அதி. — தீநட்பு.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையின் விடறபாலதாய நட்பு நடபாராயத்தக்கசுருக்கசொல்லிய னுனையானடங்காமையின் அதனையிருவகைப்படுத்தி இரண்டுகாரத்தாற கூறுவானொருடங்கி, முத்தகடமடபுக கூறுகின்றாரா. அஃதாவது தீக்குணத்தாரோடு உளநாய நட்பு. குணத்தினறிமை ஒற்றுமைபற்றி உடையாரமேற்றாயது, பின் அவரோடு செய்த நட்பின்மேற்றாயிற்று. அதிகாரமுற்றமை கூறுமையே விளங்கும்.

அகக. பருகுவார போலினும் பண்பிலார கேணமை
பெருகலிற குன்ற வினிது க

இ-ள். பருகுவாரபோலினும் பண்பு இலார கேணமை—காதனயிகுநியாற பருகுவாரபோன்றாராயினும் தீக்குணமுடையாரநட்பு— பெருகலின் குன்றல் இனிது— வளாதலிறேயதன்னது. எ-று.

“பருகு வனன் வருகா நோக்கமொடு” என்றா பிறரும். நற்குணயிலலாரொனவே, தீக்குணமுடையாரென்பது அருத்தாபத்தியான வந்தது. பெருகி உகக. அஉ ம் அதி. — தீநட்பு.

ஊல் வருக்கேடு குன்றிலை வாராமையின், குன்றலினிதென்றாரா. இத்தாற தீநட்பினது ஆகாமை பொதுவகையாற கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற கூறுப. (க)

அகஉ. உறினட டறினொரு உ மொப்பிலார கேணமை

நகுண்டாசலின் இலலையாதல நனது. எ-து.

சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றெக்கது. அரணுகாமை தொலைவினகண விட்டி நீங்குதல. எயதலினெய்தாமை நனறென்பதற்கு மேலுலாத்தாறுகுறாகக.

அஉ ம் அதி.—நீநடபு.

உகௌ

சாராதவெண்ணுமபெயரெச்சம கேண்மையெனனுமபெயா கொண்டது; சிறிய வொன்பதனைக கொள்ளின, செயதென்பது நினது வறறும். இவைபிரணதிபா ட்டானூர் தொலைவிறறுணையாகாத நடபினநீமை கூறப்பட்டது. (டு)

அகக. பேதை பெருங்கெழீஇ நடபி னறிவுடையா
ரோதின்மை கோடி யுறும். கூ

இ-ள. பேதை பெருங்கெழீஇ நடபின—அறிவிலானது மிகச்செறிந்தநடபின — அறிவுடையார ஏதின்மை கோடி உறும்—அறிவுடையானது பகைமை கோடிமடங்கு நனது. எ-து.

கேழீஇடவென்பதனிதுநினைவிலை விகாரத்தாற்றெக்கது. பன்மை உயாததற்கண வந்தது. அறிவுடையானபகைமை ஒருநிதிகும் பயவாஹையாறும், பேதைநடபு எல்லாதநிதிகும் பயததலானும், கோடியுறும்மெனரா. பெருங்கழிநடபென்று பாடமோதுவாருமுளா. (சு)

அகௌ. நகைவகைய ராகிய நடபிற பகைவராத
பததித்த கோடி யுறும். எ

இ-ள. நகை வகையா ஆகிய நடபின— தாமறிதலவகையராகாத நகுதல வகையராததகேதுவாகிய நடபான வருவனவறறின் — பகைவரால் பதது அபித்த கோடி உறும்— பகைவரான வருவன பததுககோடிமடங்கு நல்ல, எ-து.

நடபு ஆகுபெயா. அநநடபாவது விடமருந னூர்த்தரும் வேழமபரும்போ னறு பலவகையானகுவித்ததுத தாம பயன்கொண்டொழிவாரோடு உளதாய ற. பகைவராலென்பது அவாயநிறறலின், வருவனவென்பது வருவிககப்பட்டது. பததித்தகோடி பததாகத்தொகுத்தகோடி. அநநடபான வருமின்பககளின் அபபகைவரானவருநதுன்பககள இறப்பநல்லவென்பதாம். இதற்குப் பிறரால் லாளுசொல்லிலககணததோடு மாறுகொளவுரைத்தா. (எ)

அகஅ. ஒல்லுங் கரும் முடறறு பவாகேண்மை
சொல்லாடார சோர விடல. அ

இ-ள. ஒல்லும கரும்ம உடறறுபவா கேண்மை— தம்மான முடியுங்கரும்

ததை முடியாதாகச்சி செய்யாதாரோடு கொண்ட நட்பினை — சொல்லாடார சோரவிடல்—அது கண்டால் அவரறிபச்சொல்லாதே சோரவிடுக. எ-று.

முடியாதாகுதல் முடியாதாகநடித்தல்.சோரவிடல் விரிகின்றவாறு தோன்றாமல் ஒருகாலையெனக்கொருகாலையவிரித்தல். அறியச்சொல்லினும் விரிகின்றவாறு தோன்றினும் அதபொழுது பரிகரித்ததுபின்னநடபாயொழுகக்கருதுவராக வின, சொல்லாடாரொன்றுஞ் சோரவிடலென்றுங் கூறினார். இவையென்றுபாட்டானும் முறையே பேதையார், நகுவிப்பார், இயல்வதுசெய்யாதாரொன்றிவாக ண்டபின்நீமை கூறப்பட்டது. (அ)

அகசு. கனவினு மின்னாது மன்னே வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. சு

இ-ள். வினை வேறு சொல் வேறு பட்டார் தொடர்பு — வினையுஞ்சொல்லு மொவ்வாறு வேறுவேறாயிருப்பார்ப்பு—கனவினும் இன்னாது — நனவினக் கண்ணையனரிக் கனவினகண்ணுமின்னாது. எ-று.

உக.அ

அந் ம அநி.—கூடாநட்பு.

வினை சொற்கள்தொவ்வாமை முத்தனமேலேற்றப்பட்டது. அஃதாவது வினை யிற பகைவராய்ச சொல்லின நடடாராயிருத்தல். நிகழுவின்னகண் உளதாயிரு த்தலால், கனவினுமின்னாத்தென்றார். உமமை எச்சவுமமை, இழிவுசிறப்புமமை யுமாம். மன்னும் ஒவும் அசைநிலை. (க)

அஉ. வினைததுங் குறுகுத லோமபன மனைககெழீஇ
மனறிற பழிப்பார தொடர்பு. சு

இ-ள். மனைக கெழீஇ மனறிற பழிப்பார தொடர்பு — சனியே மனைகக் கண்ணிருந்துழி நடபாடிய பலரோடு மனறினகணிஞ்சுதுழிப் பழிகூறுவார்ப்பு — வினைத்தம குறுகுதல் ஒம்பல் — சிறிதாயினும் தமமை நனுகுதலைப் பரிக ரிக்க. எ-று.

மனைககடகெழுமலும் மனறினகடபழித்தலுந தீதாகலின, அவர் ஒருகாலுந தமமை நனுகாவகை குறிகொண்டி காக்கவென்பார், அவர் நடபின்மேல் வைத்துக் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் வஞ்சாநடபின்நீமை கூறப்பட்டது. (க)

அக ம அதி.—கூடாநட்பு.

இனியேனக்கூடாநட்புக கூறுகின்றா. அஃதாவது பகைமைபான் அகத தாறகூடாதிருந்தே தமக்கு வாயககுயிடம் பெறுவதுணையும் புறத்தாற கூடியொழுதுவார நட்பு.

அஉக. சீரிடங் காணி நெறிதற்குப் பட்டடை

நேரா நிரந்தவா நட்பு க

இ-ள. நேரா நிரந்தவா நட்பு—கூடாதிருந்தே தமக்குவாயக்குயிடம் பெறுவதுணையும்கூடியொழுதுவாரநட்பு,— சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை—அது பெற்றால், அறவெறிதற்குத் துணையாய் பட்டடையாம். எ-று.

எறியுமெலலை வாராமுன்னெல்லாந் தாய்குவதுபோன்றிருந்து வந்துழி அறவெறிவிப்பதாய் பட்டடைக்கும் அதனமைத்தாய் நட்பிற்குத் தொழிலொப்புமையுணமையான, அதுபற்றி அநநட்பினைப் பட்டடையாகவுபசரித்தாரா. தீர்விடமென்று பாடமோகி முடிவிடமென்றுரைப்பாருமுளா. (க)

அஉஉ. இனம்போன நினமல்லார கேணமை மகளிரா
மனம்போல வேறுபடும உ

இ-ள. இனம்போன்று இனமல்லார கேணமை—தமக்குறறாபோன்று உறறாரோடு உளதாய் நட்பு—மகளிரா மனம்போல வேறுபடும—இடம்பெற்றாறபெண்பாலாராமனம் போல வேறுபடும. எ-று,

அவாமனம் வேறுபடுதல் “பெணமனம் பேதின ரொருப்படுப பேனென்னுமெண்ணி லொருவன்” எனபதனனுமறிக. நட்பு வேறுபடுதலாவது பழையபகையேயாதல். இவையிரண்டிபாடானுங் கூடாநட்பினது குற்றங் கூறப்படடது. (உ)

அஉக. பலநல்ல கற்றககடைத்தம் மனநல்ல
ராகுகன் மாணார்க கரிது. ங

அக ம அதி.—கூடாநட்பு. உஉக

இ-ள. நல்ல பல கற்றககடைத்தம் — நல்லன பலதூலகளைக் கற்றவிடத்தம்— மனம் நல்லா ஆகுதல் மாணார்க்கு அரிது— அதனான மனநிறுந்தி நட்பாதல் பகைவாக்கிலலை. எ-று.

நல்லன மனக்குற்றங்கெடுப்பன. மனநல்லொனச சினைவினை முதன்மேனின்று. நல்லராகுதல் செற்றம் விடுதல். உள்ளே செற்றமுடையாராக கலவி

யுடைமைபற்றி நட்பெனது கருதற்கவென்பதாம்.

(க.)

அஉச. முகத்தி னிரிய நகாஅ வகத்தினு

வஞ்சனா யஞ்சப படும. ச

இ-ள. முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்த இனனா வஞ்சனா — கண்டபொ
முது முகத்தால் இனியவாகச சிரித்து எப்பொழுதும் மனத்தாண்னாராய
வஞ்சனா— அஞ்சப்படும— அஞ்சலவேணடும. எ-று.

நகையது வகைபற்றி இனியவெனறும், அகத்துச செற்றம் நிகழவும் அதற்கு
மறுதலையாய் நகையைப் புறத்துவினாததலின் வஞ்சனெனறும், அச்செற்றங்
குறிப்பறிதற்கருவியாய முகத்தானுநதோனமுமைபின் அஞ்சலசெய்யப்படு
மெனறங் கூறினா. இவைவிரண்டுபாட்டானுங் குறத்திற்கேதுவாய அவா
கொடுமை கூறப்பட்டது. (ச)

அஉரு. மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றுரு

சொல்லினுற தேற்றபாற றனறு. ரு

இ-ள. மனத்தின் அமையாதவரை — மனத்தாற றமொடு மேவாதாரை
— எனைத்தொன்றும் சொல்லினுல தேற்றபாறறு அனறு — யாதொருகரு
த்தினுஞ் சொல்லாற நெளிதனமுறைமைத்தனநெனறு சொல்லும் நீதினூல.
எ-று.

நீதினூலென்பது அவாயநிலையான வந்தது. பகைமைமுறைத்தற்பொருட்கு
சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச்சொல்லைச் செவ்வியசொல்லெனக் கருதி அவரைக்
கருமங்கன்றெளிதல நீதினூனமுறைமையன்நென்பதாம். (ரு)

அஉசு. நடடாராபோ னலலவை சொல்லினு மொட்டாராசொ

லொலலை யுணரப படும. கூ

இ-ள. நடடாராபோல நலலவை சொல்லினும்— நடடாராபோன்று நன்மை
பயக்குஞ்சொற்களைச் சொன்னாராயினும்,— ஒட்டார சொல ஒலலை உணரப
படும— பகைவாசொற்கள அது பயவாமை அச்சொல்லியபொழுதேயறியப்ப
படும. எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமையே பெற்றும். ஒட்டாராதலாற நீமை
பயத்தல ஒருதலையென்பாரா, ஒலலையுணரப்படுமெனறா. (சு)

அஉஎ. சொலவணக்க மொன்னூர்கட கொள்ளறக் வில்வணக்கந்

தீங்கு குறித்தமை யான. ன

இ-ள. வில்வணக்கம் தீங்கு குறித்தமையான—வில்லினது வணக்கம் ஏற்ற
வாக்குத தீமைசெய்தலைக் குறித்தமையால்,— ஒன்றாகண சொலவணக்கம்

கொள்ளறக—பகைவாமாடபி பிறக்குஞ்சொல்லினது வணக்கத்தையும் தமக்கு நன்மைசெயதிலை குறித்ததென்று கருதற்க. எ-று.

உசு0

அக ம் அஜி.— கூடாநட்பு.

தம்வணக்கமனறென்பது தோன்றச சொல்வணக்கமென்றும், வில்வணக்கம் வேறாயினும் 'வணங்குதலொப்புமைபற்றி அதனகுறிப்பையே துவாக்கியுபுகூறினா. வில்லியதுகுறிப்பு அவனினுய வில்வணக்கத்தினமேனிற்றலான, ஒன்றாதுகுறிப்பும் அவனினுய சொல்வணக்கத்தின்மேலதாயிற்று. இதுவுநதீவகுகுறித்த வணக்கமென்றே கொண்டனூசிக் காக்கவென்பதாம். இவையுனது பாட்டானும் அவரைச சொல்லாறறெனியறகவென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

அஉஅ. தொழுதகை யுளளும் படையொடுவகு மொன்றாரழுதகண ணீரு மனேதது. அ

இ-ள. ஒன்றா தொழுத கையுள்ளும் படை ஓடுவகும—ஒன்றார் குறிப்பையுணரவல்லார்க்கு அவா தொழுத கையகத்தும் படைக்கலம் மறைந்திருக்கும்,— அழுத கணணீரும் அனைத்து—அவாழுதகணணீரும் அவவாறே அது மறைந்திருக்கறகிடனும். எ-று.

தாநடபென்பதனைத் தகையாரான கண்ணாநதேற்றிப் பின் கோற்றகுவாக்கவீருக்கின்றபடைக்கலம் உயத்துணாவுழித் தேற்றுகின்றபொழுதே அவற்றுள்ளே தோன்றுமென்பார, ஓடுவகுமென்றார. பகைவா தமமெனமை காட்டித் தொழினுமழினும், அவாகுறிப்பையே நோக்கிக் காக்கவென்பதாம். இஃனால் அவரைச செயலாறறெனியறகவென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

அஉக. மிகசசெயது தமமெளள வாரா நகசசெய்து நடபினுட சாப்புலலற பாரறு. கூ

இ-ள. மிகச செயது தம எளளவாரா—பகைமை தோன்றமுற புறத்தினகண நடபினை மிகசசெயது அகத்தினகட்டமமையிகழும் பகைவரை,—நகச செயது நடபினுள சாப்புலலறபாரறு—தாமும் அநநடபினகணனே நின்று புறத்தினகண அவாமகிழும்வண்ணஞ்செயது அகத்தினகண அதுசாமவண்ணம், பொருநதறபானமையுடைத்த அரசகீக். எ-று.

நிளறென்பதுஉம அரசகீதியென்பதுஉம அவாயநிலையான வநதன். அகனென்று புறனென்றதல் ஒருவறகுத் தகாதெனினும் பகைவாமாட்டாயிற்றகுமென்பது நீதிநூற்றுணிபென்பார், அதன்மேல்வைத்துக் கூறினா. சாவ

வென்பதன்றுதிநிலை விகாரததாற்றொக்கது, “கோடடினவாயசசாகருத்தி” என்புழிப்போல. எனளுவார்ப புல்லெனக்கூட்டுக. (க)

அந். பகைநடபாங் காலம் வருங்கான் முகநட
டகநட பொரிஇ விடல. க0

இ-ள், பகை நடபாம காலம் வருங்கால—தம்பகைவா தமக்கு நட்டாரா யொழுக்குகாலம் வந்தால்,—முகம் நட்டு அகம் நடபு ஓரிஇ விடல—தாமும் அவரோடு முகத்தால் நடபுச்செய்து அகத்தால் அதனைவிட்டுப் பின்னதுவுந்த விாக, எ-று.

அக்காலமாவது தம்மானும் பகையென்று வெளிப்படநீக்கலாகாதவளவு. இதனானே ஆமளவெல்லாம் நீக்குகவென்பது பெற்றும். இவையிரண்டுபாட் டாலும் அநநப்பிடையொழுக்குமாறு கூறப்பட்டது. (க0)

அச ம் அதி.— பேதைமை. உச்ச

அச ம் அதி.— பேதைமை.

இனி அந்நடபினையெதிர்மதததப் பகைமுகத்தாறகூறிய தொடங்கினார். அப்பகைதான் முற்றக்கடியுக்குற்றமன்மையினுவாய வெகுளியானுக் காமத் தானும்வருவதாம். அவற்றளவெகுளியான்வருவன ஐந்ததிகாரத்தானும்காம ததானவருவன ஐந்ததிகாரத்தானாகூறுவார, அவ்விரண்டற்கும் அடியாயமய ககத்தை இருவகைப்படுத்தி, இரண்டதிகாரத்தாறகூறுவானொடங்கி, முத றகட்பேதைமை கூறுகின்றார். அஃதாவது யாதும்நியாமை.

அந்.க. பேதைமை யென்பதொன் நியாதெனி னேதங்கொண்
தேயம் போக விடல. க

இ-ள். பேதைமை என்பது ஒன்று—பேதைமையென்று சொல்லப்படுவது ஒருவனுக்கு ஏனைக்குற்றங்களெல்லாவற்றினும்பிக்ககதொன்று,—யாது எண்ண ஏதம்கொண்டு ஊதியம் போகவிடல—அதுதான் யாதென்று வினவின், தனக் குக்கேடு பயப்பனவற்றைக் கைக்கொண்டு ஆககம் பயப்பனவற்றைக் கைவி டுதல், எ-று.

தேடு வறுமை, பழி, பாவங்கள். ஆககம் செல்வம், புகழ், அறங்கள். தானே

தன்னிருமையுறகெடுத்தக்கோடலென்பதாம். (க)

அந். உ. பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையலல தனகட் செயல. உ

இ-ள். பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை—ஒருவனுக்குப் பேதைமையெ
ல்லாவதற்குள்ளும் மிகக் பேதைமையாவது— கையல்லதன்கண காதன்மை
செயல— தனக்காகாத ஒழுக்கத்தினகட்காதன்மை செயதல். எ-று.

இருமைக்கும் ஆகாவென்று நூலோர் கடிந்த செயல்களை விரும்பிச் செய
தலென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பேதைமையதிலக்கணங்கூறப்ப
ட்டது. (உ)

அந். ஈ. நாணுமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணுமை பேதை தொழில. ஈ

இ-ள். நாணுமை—நானவேண்டுமவற்றுக்கு நாணுமையும்— நாடாமை—
நாடவேண்டுமவற்றை நாடாமையும்—நார இனமை—யாவாமாட்டும் முறிந
தசொறசெயலுடைமையும்—யாதொன்றும் பேணுமை—பேணவேண்டுமவற்
று ள யாதொன்றையும் பேணுமையும்—பேதை தொழில—பேதைபது தொ
ழில. எ-று.

நானவேண்டுமவை பழி பாவங்கள், நாடவேண்டுமவை கருமங்களிற்செ
யவன தவிரவன. முறிதல் கண்ணுதல். பேணவேண்டுமவை குடிப்பிறப்பு,
கல்வி, ஒழுக்கமுதலாயின. இவை பேதைக்கு எஞ்ஞானதுமியல்பாய வருந
வன, தொழிலென்றோ. (ஈ)

அந். ச. ஒதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தூர் தானடங்காப்
பேதையிற பேதையா ரில. ச

இ-ள். ஒதி—மனமொழிமெய்களடங்குதற்கேதுவாய நூல்களையோதியும்,
—உணர்ந்தும்— அவவடக்கத்தான் வரும் பயனையுணர்ந்தும், — பிறர்க்கு
ஈக

உ. ச. உ. அச ம் அதி.— பேதைமை.

உரைத்தும் — அதனையறியவற்றைப் பிறர்க்குரைத்தும், — தான் அடங்காப்
பேதையின— தான அவையடங்கியொழுகாத பேதைபோல— பேதையா
ரில— பேதையா உலகத்திலலை. எ-று.

உம்மை முன்னுறகூட்டப்பட்டது. இப்பேதைமை தனக்கு மருந்தாய இவ
ற்றூறநீராமையானும், வேறறுமருந்தினமையானும், பேதையிறபேதையாரில

வெனரா. இவையிரண்டுபாட்டானும் பேதையது தொழில் பொதுவகையாற்
 கூறப்பட்டது. இனிச சிறப்புவுகையாறகூறபு. (ச)

அந்நி. ஒருமைச செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந்
 தான்புக கழுந்து மளறு. (ரு)

இ-ள். பேதை — பேதையாயினான் — எழுமையும் தான புககு அழுந்தும்
 அளறு—வரும்பிறவிகளெல்லாந் தானபுககழுந்தும் நிரயத்தினை — ஒருமைச
 செயல்! ஆற்றும்—இவ்வொருபிறப்புள்ளே செயதுகொள்ள வல்லனாம். எ-து
 எல்லாப்பிறப்பும ஏழாயடங்குதல் அறியப்பட்டமையின, முறறுமை கொடு
 த்தார். அமுரதுதற்கிடைய நிரயம். ஈண்டைப்பிறப்புக்களினுங் கொடுவினைவ
 யத்தால் அந்நிரயத்தனபமேயுழந்துவருதலின, எழுமையுந் தான புககழுந்து
 மளறென்றா. முடிவிலகாலமெல்லாம் தான நிரயத்தனபமுழத்தற்கேதுவா
 ந்கொடுவினைகளையேறிநது சிலகாலத்துள்ளே செயதுகோடல் பிறாககரிதா
 கலின, ஆற்றுமெனரா. இதனான அவனமறுமைசசெயல் கூறப்பட்டது. (ரு)

அந்நி. பொய்படு மொன்றே புனைபூணுங் கையறியாப்
 பேதை வினைமேற கொளின். (சு)

இ-ள். கை அறியாப் பேதை வினைமேறகொளின்—செய்யுமுறைமையறியா
 த்பேதை ஒருகருமத்தை மேற்கொள்வனாயின, —பொய்ப்பிம் ஒன்றே புனை
 பூணும்— அதுவும் புறாபட்டித தானுந்நினைபூணும். எ-து.

புறாபட்டிதல் பின் ஆகாவகை உள்ளழிதல். ஒன்றேவென்பது எண்ணிடைச
 சொல். அதனைபுககெடுத்தது தானுந்கெடுமென்பதாம். இதனால் அவன் செல்
 வம் படைக்குமாறு கூறப்பட்டது. (சு)

அந்நி. ஏதிலா ராரத தமாபசிப்பார் பேதை
 பெருஞ்செல்வ முறறக கடை. ஏ

இ-ள். பேதை பெருஞ்செல்வம் உறறககடை — பேதையாயின பெரிய
 செல்வத்தைத் தெய்வத்தானெய்தியவழி, — ஏதிலா ஆரத தமா பசிப்பா—
 தன்னோடு ஓரியையுமில்லாதா நிறைய, எல்லாவிையுமுடைய தமராயினா
 பசியாநிற்பா. எ-து.

எல்லாநன்மையுஞ்செயதுகோடற்கருவியென்பது தோன்றப் பெருஞ்செல்
 வமென்றும், அதனைப் படைக்குமாற்றல்லலாமை தோன்ற உறறக்கடையெ
 ன்றும், எல்லாம் பெறுதற்குன்ற ஆரவென்றும், உணவுமபெறுமை தோன்றப்
 பசிப்பொன்றாகுகறினா. (ஏ)

அக.அ. மைய லொருவன் களித்தற்றும் பேதைகள்
கையொன் றுடைமை பெறின. அ

அரு ம அதி.— புல்லறிவாண்மை.

க.சக.

இ-ள. பேதை தன்கை ஒன்று உடைமை பெறின—பேதையாயினான் தன்
கைக்கண்ணே ஒன்றையுடைமையாகப் பெற்றானாயின, — மையல ஒருவன்
களித்தற்று—அவன் மயங்குதல முன்னே பித்தினையுடையானொருவன் அம்ம
யக்கத்தினமேலே மதுவுண்டு மயங்கிற்றபோலும். எ-று.

பெறினெனவே, தெய்வத்தானன்றித் தனனறபெருமை பெற்றும். பேதை
மைபுரு செல்வக்களிப்பும ஒருங்குடைமையால் அவன் செயவன் மையலும்
மதுக்களிப்பும ஒருங்குடையான செயவன்போற றலைதிமாறுமென்பதாம்.
இவையிரண்டிபாட்டானும் அவன் செல்வநெய்தியவழிப்பயன கொள்ளுமாறு
கூறப்பட்டது. (அ)

அக.க. பெரிதினிது பேதையா கேணமை பிரிவின்கட
பீழை தருவதொன் றில. க

இ-ள. பிரிவின்கண தருவது பீழை ஒன்று இல்—பின் பிரிவுவரதுழி அஃதி
ருவாகருநதருவதொரு உண்பயிலலை,—பேதையா கேணமை பெரிது இனிது
—ஆகலாற பேதையாயினா தாமுட்கொண்ட ஈடுபு மிகவினிது. எ-று.

நாடோறுநதேயநது வருதலின், கணபநாராநாயிறறு. புகழ்வார்போன்று
பழித்தவாறு. இதலை அவரது நட்பினகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

அச.0. கழாஅககால பளளிபுள வைத்தற்றற சான்றோர்
குழாஅத்துப பேதை புகல. க0

இ-ள. சான்றோ குழாந்ரப பேதை புகல—சான்றோவையின்கட பேதை
யாயினான் புகுதல—கழாககால பளளியுள வைத்தற்று—ஆயவலை மிதித்த
காலை இன்பநதரும் அமளிககண்ணே வைத்தாறபோலும். எ-று.

கழுவாககாலென்பது இடக்கரடகரு. அதலை அவவமளியும் இழிக்கப்படு
மாறுபோல இவனால் அவவவையும் இழிக்கப்படுமென்பதாம். இஃனால் அவன்
அவையிடையிருக்குமாறு கூறப்பட்டது (க0)

அரு ம அதி.— புல்லறிவாண்மை.

இனி ஏனைப்புல்லறிவாண்மை கூறுகின்றா. அ ர புல்லியவறிவினையாடற

நன்மையென விரியும். அஃதாவது தான் சிறந்தவினனாயிருந்தே நன்னைப் பேரறிவினனாக மகிந்தது உயாந்தோர் கூறும் உறுதிச்சொற்கொள்ளாமை.

அசக. அறிவினமை பின்மை|| ளினமை பிறிதின்மை
பின்மைபா வையா துலகு. க

இ-ள். இனமையுள்ள இனமை அறிவினமை— ஒருவனுக்கு இல்லாமை பல வற்றுள்ளும் மிககவிலலாமைபாவது அறிவிலலாமை, — பிறிதின்மை இனமையா வையாது உலகு — மறறைப்பொருளிலலாமைமீயாவென்ன, அதனை அப்பெற்றித்தாய இல்லாமைபாகக் கொள்ளா உலகத்தாரா. எ-று.

அறிவென்பது ஈண்டித தலைமைபற்றி நல்லறிவினமேனினறது. புல்லறிவாளா செவ்வமெய்தியவழியும் இம்மை மறுமைப்பயனெய்தாமையின அதனை இனமையுள்ளினமையெனதும், நல்லறிவாளா வறுமையெய்தியவழியும் அஃதி உச்சு அடு ம் அதி:— புல்லறிவாண்மை.

மூலமையின் அதனை இனமையாவையாதெனதும் கூறினார். இதனூறு புல்லறிவினது குற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

அசஉ. அறிவிலா நெஞ்சுவந் தீதல பிறிதியாது
மில்லை பெறுவான் றவம். உ

இ-ள். அறிவிலான நெஞ்சு உவந்தா தல — புல்லறிவுடையான் ஒருவனுக்கு மனமுவந்த ஒன்று கொடுத்தல் கூடிற்றாயின, — பெறுவான் தவம் பிறிதியாதும் இல்லை— அதற்குக் காரணம் பெறுகின்றவனல்லவையே, வேறென்று மில்லை. எ-று.

ஒரோவழி நெஞ்சுவந்தீதலகூடலிற புல்லறிவாளரும் நல்வினைசெய்ய என பாக்குப் பெறுவான வீழ்பொருளெய்தியானபோலவதல்லது இம்மை நோக்கியாக மறுமை நோக்கியாக ரகின்றாரல்லவெனக் கூறியவாறு. கூடிற்றாயின அதற்குக்காரணமெனனுஞ்சொற்கள் அவாயநிலையான வந்தன. இதனால் அஃதுடையார தம்மாட்டு நல்லன செய்தலறியாமை கூறப்பட்டது. (உ)

அசங். அறிவிலார தாந்தம்மைப் பீழிகரும் பீழை
செறுவாக்கருஞ் செயத லரிது. ங்

இ-ள். அறிவிலார தாம் தம்மைப் பீழிகரும் பீழை — புல்லறிவுடையார தாமே தம்மை வருத்தும் வருத்தம்—செறுவாக்கரும்செய்தல அரிது—அது செயதற்குரியராய தம்பகைவாக்கருஞ் செயதலரிது. எ-று.

பகைவா தாம் அறிந்ததொன்றனைக் காலம்பாராத்கிருந்து செய்வதல்லது

வறுமை, பழி, பாவமுதலிய பலவற்றையும் எககாலத்தொடு செய்யமாட்டாமை யின, அவாககுஞ்செய்தலரிதெனரா. இதனால் அவாதமமாடிர தீயன செய தலறிவொன்பது கூறப்பட்டது. (ந)

அசச. வெண்மை யென்பபடுவ தியாதெளி னெண்மை
புடையமயா மென்னுஞ் செருககு. ச

இ-ள். வெண்மை எனப்படுவது யாது எனின—புலலறிவுடையெய்து சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின,—யாம ஒண்மை உடையம எனலும் செருககு—அது தம்மைததாமே யாம நல்லறிவுடையமென்று நன்குமதிக்கும் மயக்கம். ஏ-று.

வெண்மையாவது அறிவுமுதிராமை. ஒண்மையெனக் காரியப்பெய்து காரண த்திறகாயிறு. உலகத்தாரிகழ்தல் அறிந்துவைத்தும் அவ்வாறு மதித்தலான, மயக்கமெனரா. (ச)

அசடு. கல்லாத மேற்கொண் டொழுக்கல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும். டு

இ-ள். கல்லாத மேற்கொண்டு ஒழுக்கல்—புலலறிவாளா தாங்கல்லாததூலக் கையுங் கற்றாராகத் தாம் மேலீட்டுக்கொண்கி ஒழுக்குதல், — கசடு அற வல லதூஉம் ஐயம் தரும்—கசடறக் கற்றதொருநூலுண்டாயின், அதனகண்ணும் பிறர்க்கையததை வினைக்கும். ஏ-று.

வல்லதென ஏழாவது இறுதிக்கட்டொககது. உண்டாயினென்பது அவாய்ரி லையானவாதது. ஐயம் அதுவல்லொன்பதூஉம் இவ்வாறுகொல்லோவென்பது.

அடு ம் அதி— புல்லறிவாண்மை. டு, டு

அசக. அற்ற மறைத்தலோ புலலறிவு தம்வாயிற்
குறற மறையா வழி. ச

இ-ள். தம் வயின் குறறம மறையாவழி — புலலறிவாளர் தங்கணிகமுடி குறறங்களையறிந்து கடியாராயின,—அற்றமமறைத்தலோ புலலறிவு—ஆடையால் அற்றமறைத்தாராகத் தம்மைக் கருதுதலும் புலலறிவாம். ஏ-று.

குறறமறைத்தலாவது அவற்றை இலவாககுதல். மறைக்கப்படுவன பலவ றதுளளும் உயாதவற்றையெல்லாம் மறையாது தாழ்ந்ததொன்றையே மறை தது அவவளவாற மமைபுமுலகவொழுக்கினராக மதித்தலும் புலலறிவென பதாம். இவைமுன்றுபாட்டானும் அவா தமமை வியத்தற்குறறக் கூறப்பட

அசுஎ. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனகரு. எ

இ-ள். அருமறை சோரும் அறிவிலான — பெறுதற்கரிய உபதேசப்பொருளைப் பெற்றாலும் உட்கொள்ளாது போகும் புலலறிவாளன்—தானே தனக்குப் பெருமிறை செய்யும்—அவ்வுறுதியறியாமையாற ருணே தனக்கு மிக்க வருத்தத்தைச் செய்துகொள்ளும். எ-று.

சோருமென இடத்து நிகழ்பொருளினரெழிலி இடத்தினமேனினறது. மிக கவருதம் பொறுத்தற்கரிய துன்பங்கள். இனி அருமறைசோருமென்பதற்குப் பிறரெல்லாம் உள்ளத்தடக்கப்படுமென எண்ணத்தை வாய்சோரந்து பிறர்க்குக் குகாக்குமென்றுரைத்தாரா. அது பேணுமையெனனும் பேதைமையாவதன்றிப் புலலறிவாண்மையெனையறிக்க. (எ)

அசுஅ. ஏவவுரு செய்கலான் ருன்றேரு ளவ்வுயிரி
போலு மளவுமோ ரோய. அ

இ-ள். ஏவவும் செய்கலான்—புலலறிவாளன் தனக்குறுதியாயவறறை அறிவுடையா சொல்லாநிற்கவுரு செய்யான,— தான தேருன— அதுவன்றித் தானுக்கும் இவை செய்வனவென்றறியான, — அவ்வுயிரி போமளவும் ஓரோய — அவ்வுயிரி யாககையினீங்குமளவும் நிலத்திற்குப் பொறுத்தற்கரிய தொருரோயாம். எ-று.

உயிரி தான உணராதறன்மைத்தாயிருந்தும் நின்ற யாககைவயத்தான மருடறன்மைத்தாய வேறுபடுதலின அவ்வுயிரொன்றும், அதனினீங்கியபொழுதே அதற்கு இரண்டனொன்றாகுகிறதலிற் போமளவுமென்றும், குலமலை முதலிய பொறுக்கின்ற நிலத்திற்குப் பாவயாககை பெருமபொறையாய்த் துன்பஞ்செய்தலின ஒருரோயென்றாகுகறினார். (அ)

அசுசு. காணாதாற காட்டுவான் ருன்காணான் காணாதான்
கண்டாணந் தானகண்ட வாறு. சு

இ-ள். காணாதாற காட்டுவான் தான காணான்—தன்னை எல்லாமறிந்தானாக மதித்தலாற பிறரால் ஓன்றறியுநதன்மையிலாதானே அறிவிககப்படுவான் அவ னாற்பழிக்கப்பட்டித தான அறியாளுய முடியும்; — காணாதான் தான கண்ட வாறு கண்டாணம்—இனி அவ்வுறுதியுநதன்மையிலாதானகொண்டது விடாமையாறானறிந்தவாற்றால் அதனை அறிந்தானுய முடியும். எ-று.

புல்லறிவாளர்க்கு நல்லறிவு கொடுவுதல் ஒருவாறானும் இயைவுதனறெ
 னபதாம். (க)

*அரு0. உலகத்தா ருண்டென்ப நிலலென்பான் வையத்
 தலகையா வைக்கப் படும. க0

இ-ள். உலகத்தா உண்டி எனபது இல் எனபான — உயாநதோபலரும்
 உண்டென்பதோபொருள்த தன் புல்லறிவானிலையென்று சொல்லுவான
 —வையத்து அலகையா வைக்கப்படும—மகனென்று கருதப்படான, வைய
 த்துக் காணப்படுவதோ பேயென்று கருதப்படும. எ-து.

கடவுளும் மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் முதலாக அவா உளவென்பன
 பல்வேறு சாதிபற்றி உண்டென்பதென்றும், தானே வேண்டியகூறலால் ஒப
 பும வடிவால் ஒவ்வாமையுமுடைமையிற நனயாக்கை கரநது மக்களயாககை
 யுடனானதுதலவல்ல அலகையென்றுங்கூறினா. இவைநானகுபாட்டானும்
 உறுதிசொற்கொள்ளாமையது குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

அகம் அதி.—இகல்.

இவ்வி அவற்றான வரும் வெகுளி காமங்களுள் அரசாக்கு வெகுளி பெரும்
 பாணமைத்தாகலின், அதனான வருவன கூறுவானறொடங்கி, முநறகண இகல்
 கூறுகின்றா. அஃதாவது இருவா தம்முட்பொருந வல்தொலைதறகேதுவாய
 மாறுபாடு.

அருக. இகலென்ப வெல்லா வுயிரகும் பகலென்னும்
 பண்பினமை பாரிககு நோய. க

இ-ள். எல்லா உயிரகும் பகலென்றும் பண்பு இனமை பாரிகும் நோய
 — எல்லாவுயிரகடும் பிறவுயிரகளோடு கூடாமையென்னும் தீகருணத்தை
 வளர்க்குகுற்றம் — இகல் எனப — இகலென்று சொல்லுவா துலோ.
 எ-து.

மக்களையும் விலங்குகளோடொப்பப்படுத்தென்பது தோன்ற எல்லாவுயிரககு
 மென்றும், பருதிகருணத்தை இடையின்று விளைத்தலிற பகலென்னும் பண்பின
 மையென்றுங்கூறினா. நறவுணமினமை அருந்தாபத்தியாற்றிகருணமாயிறு.
 இதனால் இகலதுகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

அருஉ. பகலகருதிப் பற்ற செயினு மிகலகருதி

இ-ள. பகல கருதிப் பறகு செயினும் — தம்மோடுகூடாமையைக் கருதி ஒருவன் வெறுப்பன் செயதானுயினும், — இகல கருதி இனஞ் செயயாமை தலை — அவனோடு மாறுபடுதலைக் குறித்துத் தாம்வனுக்கு இனஞ்செய்வற்றைச் செயயாமை உயாந்தது. எ-று.

செய்யிறபகைமைவளராத தாநதாமுநதுவரலானும், ஒழியின அப்பறகுதன் தாமேயோயநதுபோகத் தாம் ஒங்கிவரலானும், செயயாமை தலையெனஞா. பறகுதவென்பது விகாரமாயிறறு. (உ)

அக ம் அகி.— இகல.

உசஎ

அடுக. இகலென்னு மெவ்வனோய நீக்கிற றவலிலலாத தாவில விளக்கந தரும். கூ

இ-ள். இகல என்னும் எவவ நோய நீக்கின— மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பத்தைச்செய்யு நோயை ஒருவன் தன்மனத்தினின்று நீக்குமாயின,— தவல இலலாத தாவில விளக்கம் தரும் — அவனுக்கு அநீகருதல எஞ்ஞானதும் உனாத்தறகேதுவாய புகழைக் கொடுக்கும். எ-று.

தவலிலலாமை அருத்தாபத்தியான அப்பொருட்டாயிறறு. தாவிலவிளக்கம் வெளிப்படை. யாவருந்ணபராவா, ஆகவே எல்லாச்செலவமுமெயங்கி கொடைமுதலியகாரணங்களாற புகழ்பெறுமென்பதாம். (க)

அடுச. இன்பத்தது ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந் துன்பத்ததுட ின்பங் கெடின. ச

இ-ள. இகல என்னும் துன்பத்ததுள துன்பம் கெடின — மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கதுன்பம் ஒருவனுக்கிஸ்ஸையாயின,— இன்பத்ததுள இன்பம் பயக்கும் — அவவினமை அவனுக்கு இன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கவின்பத்தினைக் கொடுக்கும் எ-று.

துன்பத்ததுட்கின்பம் பலனோடு பொருது வலிதொலைதலான யாவாக்குமெளியறுபுதுவது. அதனை இடையின்றியே பயத்தலின, இகலென்னுமெனஞா. இன்பத்ததுளின்பம் யாவருநடபாகலின எல்லாப்பயனுமெயங்கியறுவது. (ச)

அடுரு. இகலென்திர சாயநதொழுக வல்லாரை யாரோ மிகலூக்குந தன்மை யவா. ரு

இ-ள. இகல் எதிரா சாயநது ஒருக வல்லாரை — தம்முள்ளதது மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனையேறறுககொள்ளாது சாயநதொழுகவல்லாரை—மிகல ஊககும் தனமையவா யாரா—வெல்லக கருதுநதனமையுடையா யாவா! எ-று.

இகலையொழிநதொழுகல் வேந்தாககு எவ்வாறறறும் அரிதாகலின வல்லா கையென்றும், அவா யாவாககும் நணபாகலின அவரை வெல்லககருதுவா யாவருமில்லையென்றுஙகூறினா. இவைநானகுபாட்டாலும் இகலாதாககு வரும் நனமை கூறப்பட்டது. (டு)

அடுகூ. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழுககை தவலுங் கெடலு நணிதது. கூ

இ-ள. இகலின மிகல் இனிது எனபவன் வாழுககை — பிறரோடுமாறுபடு தற்கண் மிகுதல் எனககு இனிதென்று அதனைச் செய்வானது உயிவாழ்ககை — தவலும் கெடலும் நணிதது—பிழைத்தலும் முறறககெடுதலுஞ் சிந்துபொ முதுள் உளவாம், எ-று.

மிகுதல் மேனமேலாககுதல். இனிதென்பது தானவேறலகுறித்தல். பிழை த்தல் வறுமையானினுதாதல். முறறககெடுதல் இறத்தல். இவற்றோடு நணி ததென்பதனைத் தனித்தனிகூட்டி, உமமைகளை எதிராதம் இறநததாதழீஇய வெசவும்மையாகவுகாகக. பொருட்கேடும் உயிரககேடும் அப்பொழுதேயுள் வாமென்பதாம். (சு)

உசுஅ . அக ம் அதி.— இகல்.

அடுஎ. மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணா ரிகன்மேவ லின்ன வறிவி ளவா. எ

இ-ள். இகல் மேவல் இனனா அறிவினவா — இகலோடு மேவுதலையுடைய இனனாதவறிவினையுடையாரா—மிகல் மேவல் மெய்ப்பொருள் காணா—வெற றிபொருநததலையுடைய நீதிநூற்பொருளையறியமாட்டார. எ-று.

இனனாவறிவு தமக்கும் பிறாககுநீதிகு பயககும்றிவு. வெறறி வழிநின்றூர் க்கு உளதாவது. காணப்படுமபயத்ததாகலின், மெயநனாலென்பப்பட்டது. இக லால அறிவு கலநகுதலின், காணொன்றா. இவையிரண்டிபாட்டாலும் இகலி னாக்கு வருநதீங்கு கூறப்பட்டது. (எ)

அடுஅ. இகலிற கெதிரசாயத லாகக மதனை

மிகலாகுகி னாகுமாம் கேடு. அ

இ-ள். இகலிற்கு எதிர சாயதல் ஆககம்—தன்னுள்ளதது மாறுபாடு தோன நியவழி அதனையெதிராதலையொழிதல் ஒருவனுக்கு ஆககமாம்,—அதனை மிகல ண்க்கின கேடு ண்க்குமாம் — அதுசெய்யாது அதனகணயிருதலை மேறகொ ளவானுயிற கேடுநதனகணவருதலை மேறகொளளும். எ-று.

எதிராதல் ஏறறுககோடல். சாயநதபொழுதே ஈருதலின, சாயதல் ஆக்கமெ னறா. இகலிறகெனவு ம அதனையெனவும் வநதன வேறறுமைமயக்கம். (அ)

அருக. இகல்காணு னாககம் வருங்கா லதனை மிகலகாணுங் கேடு தரறகு. கூ

இ-ள். ஆககம் வருங்கால இகல காணு — ஒருவன றனகணக்கம் வரும் வழிக காரணமுண்டாயினும் இகலை நினையான,—கேடு தரறகு அதனை மிகல காணும—தனககுக் கேடுசெய்துகோடற்கட் காரணயினறியும் அதனகண யிரு தலை நினைகரும். எ-று.

இகலான் வருங்கேடு பிறரானன்றென்பது தோனறத தரறகெனறார். நான் காவதும் இரண்டாவதும் ஏழாவதனகண வநதன. ஆக்கககேடுக்கு முன்ன டப்பன் இகலினது இனமை உணமைகளைப்பதாம். (க)

அகூ0. இகலானு மின்னாத வெலலா நகலானு றன்னய மென்னுளு செருககு. கூ0

இ-ள். இகலான இனனாத எலலாம் ஆம் — ஒருவனுக்கு மாறுபாடொன றுனே இனனாதனவெலலாம் உளவாம்,— நகலான றன்னயம் எனனும் செரு க்கு ஆம்—நட்பொனறுனே நல்லநீதியெனனும் பெருருசெலவம் உளதாம். எ-று.

இன்னாதன வறுமை, பழி, பாவமுதலாயின. நகல் மகிழ்தல். நகலென்ப துஉஞ் செருக்கென்பதுஉம தததவகாரணங்கடகாயின. நயமென்னுஞ்செருக் கெனக் காரியததைக் காரணமாகவுபசரித்தார. இவைமுன்றுபாட்டானும் அவ் விருமையுங்கூறப்பட்டன. (க0)

அள ம அகி.—பகைமாட்சி.

அஃகாவது அறிவினமைமுதலிய குற்றங்களுடைமையாறபகையை மாட்சிப்படுத்தல். அரசாக்கு எவ்வாறநூறும் பகையினமை கூடாமையின் மேற்பொதுவகையான விலக்கப்பட்ட இக்கலை ஈனடுச் சிறப்புவுகையான விதிக்கின்ற ராகலின, இஃததனபின் வைக்கப்பட்டது.

அகுக. வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியாமேன மேக பகை. க

இ-ள். வலியார்க்கு மாறு ஏறல் ஒம்புக — தமயினவலியார்க்குப் பகையா யெதிர்ந்தலை ஒழிக, — மெலியாமேல பகை ஒம்பா மேக—ஏனை மெலியார்க்குப் பகையாதலை ஒழியாது விருமபுக. எ-று.

வலியாரொன்புழித துணைவலியுமடங்கலின, மெலியாரொன்புழித துணைவலியினமையுங்கொள்ளப்படும. அததுணைதான படை பொருணமுதலிய வேற்றுமைத்துணையும் நல்லறிவுடைமை நீதிநூலவழியொழுகனமுதலிய ஒற்றுமைத்துணையுமெனவிரண்டாம். அவவிரண்டுமில்லாரா வெலவார்க்கு வல்தொலையாமையின அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. சிங்கநோக்காங்கிய இதனுட்பகைமாட்சி பொதுவகையாற கூறப்பட்டது. (க)

அகுக. அனபில னுன்ற துணையிலன் ருன்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான துபபு. உ

இ-ள். அனபு இலன — ஒருவன தனசுறத்தசினமேலனபிலன், — ஆனற துணை இலன—அதுவேயன்றி வலிய துணையிலன்,—தான துவவான்—அதன்மேற ருனவலியிலன்,— ஏதிலான துபபு என பரியும் — அப்பெறறியான மேலவந்த பகைவன வலியின யாநகனநதொலைக்கும்) எ-று.

சுறறமும் இருவகைத்துணையும் தனவலியுமில்லாகலின, அவனமேற செலவார்க்கு வலி வளாவதனறித தொலையாதெனபதாம். துவவான் துவவினைச்செய்யான. (உ)

அகுக. அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான
றஞ்சு மெளியன பகைகக்கு க

இ-ள். அஞ்சு — ஒருவன அஞ்சவேண்டாதவற்றற்கு அஞ்சாநிற்கும்,— அறியான— அறியவேண்டுமவற்றையறியான,— அமைவு இலன்—பிறரோடு பொருத்தமில்ன்,—ராகலான—இவற்றினமேலும் யாவாமாட்டும் இவறனமாலையன்,—பகைக்குத தஞ்சுமெளியன—இப்பெறறியான பகைவார்க்கு மிக்கவ

னியன. எ-று.

தஞ்சமெளியனென்பன ஒருபொருட்பனமொழி. இந்நான்குமுறமுமுடையான பகையினறியுமழியுமாகலின், தஞ்சமெளியனெனறா. (க)

அகசு. நீங்கான் வெகுளி நிறையில நெஞ்ஞான்றும்
யாங்கனும் யார்க்கு மெளிது. ச

இ-ள். வெகுளி நீங்கான்—ஒருவன வெகுளியின்கான்,—நிறை இலன்—
அதுவேயன்றித தான் நிறையுடையனல்லன், — எஞ்ஞான்றும் யாங்கனும்
கூஉ.

உ-இஊ அள ம் அகி.— பகைமாட்சி.

யார்க்கும் எளிது—அவனமேறசேறல எககாலத்தம் எவவிடத்தம் யார்க்கு
மெளிது. எ-று.

நிறை மறைபிறறியாமை. வெகுடனமாலையகாலானும், மறைவெளிப்படுத்த
தலானும், மேறசெலவார்க்கு காலமும இடனும் வலியுமறிநது சேறலவேண்டா
தாயிறறு. இனி இனிதெனறுபாடமோதி அவனபகைமை இனிதெனறுபாபா
ருமுளா. (ச)

அகசுரு. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பறறாக கினிது. ரு

இ-ள். வழி நோக்கான்—ஒருவன் தீதினாலையோதான்,— வாய்ப்பன செய
யான—அது விதித்ததொழிலகளைச் செய்யான,— பழி நோக்கான்—தனக்கு
வருமபழியைப் பாரான,— பண்பு இலன்—தானபண்புடையனல்லன்,— பற
றார்க்கு இனிது—அவனபகைவார்க்கு அப்பகைமையினிது. எ-று.

தொல்லோரடிப்படதி வழங்கிவந்ததாகலான வழியெனறும், தப்பாது பய
ன்படுத்தலின் வாய்ப்பனவெனறும், இக்குறறங்களுடையான றுனையழிதலிற
பற்றாக்கினிதெனறுகூறினா. (ரு)

அகசுசு. காணச சினத்தான் கழிபெருந் காமத்தான
பேணமை பேண்ப படும. கூ

இ-ள். காணச சினத்தான்— தனையும் பிறறாயுந தானறியாமைக்கேது
வாகிய வெகுளியையுடையான் யாவன,— கழி பெருந்காமத்தான்—மேன
மேல வளராநின்ற மிக்க காமத்தையுடையான யாவன,—பேணமை பேண்ப
படும— அவரது பகைமை விருமபிக கொள்ளப்படும. எ-று.

காண்தசினமென்பது விகாரமாயிற்று. முன்தோனுககு யாவரும் பகையா கலானும், ஏனோனுககுக் காரியாதோனரூமையானும், தாமேயழிவொன்பது பற்றி, இவாபேணமை பேணப்படுமென்றா. (சு)

அசுஎ. கொடுதநுந கொளலவேண்டு மன்ற வடித்திருந்து மாண்த செயவான் பகை. எ

இ-ள். அடுத்த இருநது மாண்த செயவான பகை — வினையைத் தொடங்கியிருநது அதற்கேலாதன செயவான பகைமையை—கொடுத்தும் கொளல மன்ற வேண்டும் — சிலபொருளழியக் கொடுத்தாயினுக் கோடல ஒருதலை யாகவேண்டும். எ-து.

ஏலாதன மெலியரூயவைத்துத்தணிதலும், வலியரூயவைத்துத் தணிதலும், முதலாயின. அப்பொழுது அதனாசிலபொருளழியினும் பின் பலபொருளெய தற்குஐயமின்மையின, கொளலவேண்டும் என்றவென்றா. இவையாறுபாட்டா னும் அது சிறப்புக்கையாற கூறப்பட்டது. (எ)

அசுஅ. குணனிலரூயக் குறறம் பலவாயின் மாற்றார்க கினனிலரூ மேமாப புடைத்து. அ

இ-ள். குணன இலரூயக் குறறம் பலவாயின் இன்ன இலனும்— ஒருவன் குணனெனறுமில்ரூய உடைய குறறம் பலவாயழி, அவன துணையிலமை, அஅ ம அதி.— பகைத்திறந்தெரிதல. உடுக

— மாற்றார்ககு ஏமாப்பு உடைத்து — அவ்விலனாதரூனே அவன்பகைவாக குத் துணையாதலையுடைத்து. எ-து.

குணம இறைமாட்சியுடசொல்லியன. குறறம இவவதிகாரத்துச சொல்லி யனவும் மறறமத்தனமையனவும். துணை சுற்றம், நடப்பு, பொருள, படை முதலாயின. பகைவாககு இவறரூனாள்தாம பயனரூனேயுள்தாமாகலின, ஏமா ப்புடைத்தென்றா. இல்லையெனரூகு செபத்தெனசசம உடையவென வரத் பெயசொசசகுறிப்புக் கொண்டது. (அ)

அசுசு. செறுவார்ககுச சேணிகவா வினப மறிவீலா வஞ்சும் பகைவாப பெறின. சு

இ-ள். அறிவு இலா அஞ்சும் பகைவாப பெறின—நீதியையறிதலில்லாத அஞ சும் பகைவாப பெற்றால்,—செறுவார்க்குச சேண இனபம இகவா —அவ ரைச செறுவார்ககு உயாநதவினபங்கள் நீங்கா. எ-து.

உபாயமறிதலும் அநிந்தாற செய.துமுடிசுந நினைமையுமிலலாதாரோ பகை வராதல கூடாமையிறபெறினெனறும், அவரையறிந்து மேறசென்றபொழுதே பகையினமையுளு செலவமும ஒருங்கேயெயதலிற சேணுடையின்பங்கள இக வாவெனறுங்கூறினார். (க)

அஎ0 கலலான் வெகுளுளு சிறுபொரு ளெளுளுன்று
மொலலானை யொலலா தொளி ௧0

இ-ள. கலலான வெகுளும சிறுபொருள ஓலலானை—நீதிநூலைக கலலாதா னோடு பகைத்தலான வரும் எளியபொருளை மேவாதானை — எளுளுனறும் ஒளி ஓலலாது—எளுளுனறும் புகழ் மேவாது. எ-று.

சிறுபொருள முயற்சி சிறிதாய பொருள நீதியுரியாதானை வேறல எளிதா யிருக்கவும் அது மாட்டாதானை வெற்றியான வரும் புகழ் கூடாதென்பதாம்; ஆகவே, இசுகிறிய முயற்சியாற பெரிய பயனெயதுகவென்றவாரூயிறறு. இது றகுப பிறவொலலாம அதிகாரத்தோடு மாறாதனமேஓம ஓபொருடொடாபு படாமலுனாததார.இவைமூன்றுபாட்டானும் அநலினுய பயன கூறப்பட்டது.

அஅ ம அதி.— பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது மாண்பு பகையை ஆககுதறகுறறமும, முன் ஆகினிற பகை யுள நட்பாககறபாலதும், நொ துமலாககறபால தும், அவற்றினகடசெயவறும, ஏனைக்களைதறபாலதனகடசெயவனவும், களையும் பருவமும, களையாககாறபடு மிழுகமும எனறு இததிறங்களை ஆராயதல. இரடநிறமொழிறலெனபதறற பகையது திறமும பகையிடததாககுற திறமுமென விரிக்கப்பட்டது. இவையெ லலாம மாண்பு பகையவாகலின, இது பகைமாட்சியினபின வைக்கப்பட்டது.

அஎக. பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ னகையேயும் வேண்டறபாற றனறு. ௧

இ-ள. பகை என்னும் பண்பு இலதனை — பகையென்று சொல்லப்படுற நீமைப்பயபதனை — ஒருவன நகையேயும் வேண்டறபாறறு அனறு — ஒரு
2-டுஉ அஅ ம அதி.— பகைத்திறந்தெரிதல்.

வன் வினையாட்டினகணையாயினும் விருமபுதலியறகைத்தனறென்று கூறும் நீதிநூல். எ-று.

மாண்புபகையையாக்கிக்கோடல எவவாறறூறுநீமையேயததலிற பண்பில

தென்றும், அதனை விளையாடமுன்கண் வேண்டினுஞ் செற்றமே வினைநது
மெய்யாமாகவின நகையேயுமென்றும், வேண்டாமை தொலையோரது துணி
வென்பாரீதிநானமேலவைததுக்கூறினா. அப்பெயா அவாய்நிலையானவந்தது.

அளஉ. வில்லே ருழவா பகைகொளினுங் கொள்ளறக
சொல்லே ருழவா பகை. ௨

இ-ள். வில் ஏர் உழவா பகை கொளினும்—ஒருவன் வில்லை ஏராகவுடைய
உழவரோடு பகை கொண்டானுயினும்,—சொல் ஏர் உழவா பகை கொள்ள
றக — சொல்லை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொள்ளாதொழிக. எ-று.

சொல் ஆகுபெயரான நீதிநான்மேனிநறது. வீரம ருழ்ச்சியெனலும் ஆற்ற
ல்களுள் வீரமேயுடையாரோடு பகைகொண்டாற கேடுவருதல் ஒருதலையன்று,
வந்ததாயினுந் தனக்கேயாம், வீணசகூழ்ச்சியுடையாரோடாயிற் றனவழியினு
ள்ளார்க்குந் தப்பாது வருதலின, அது கொள்ளினும் இது கொள்ளறகவென
றா. உமமையான அதுவுமாகாமை பெறுதும். இரண்டுமுடையாரோடு கொள
ளலாகாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உருவகவிசேடம். (௨)

அளந. ஏமுற றவரினு மேழை தமிழரையப
பல்லார பகைகொள பவன். ௩

இ-ள். தமிழரையப பல்லார பகை கொளபவன் -- தான் தனியரையவைத்
தப பலரோடு பகைகொளவான்—ஏமுறறவரினும் ஏழை— பித்தறமுரினும்
அறிவிலன். எ-று.

தனிமை சுற்றம் நட்புப படைமுதலியவின்மை. மயக்கத்தால் ஒப்பாராயி
னும் ஏமுறறவா அதனறநீங்கெய்தாமைபின், தீங்கெய்துதலுமுடைய இவனை
அவரினும் ஏழையென்றா. தீங்காவது துணையுளவழியும் வேறல் ஐயமாயிருக்க
அஃதின்றியும் பலரோடு பகைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு பொருதற்கண்
ணும் ஒருங்குபொருதற்கண்ணும் அழிந்தேவிடுதல். இவையுனறுபாட்டானும்
பகைகோடறகுற்றம் பொதுவினுஞ் சிறப்பிற்றுக்கூறப்பட்டது. (௩)

அளச. பகைநட்பாக கொண்டொழுக்கும் பண்புடையாளன்
றகைமைககட டங்கிற துலகு. ௪

இ-ள். பகை நட்பாக கொண்டு ஒழுக்கும் பண்புடையாளன் தகைமைககண்
— வேண்டியவழிப பகையை வேறுபடுத்தித் தனக்கு நட்பாகச்செய்துகொ
ண்டொழுக்கும் இயல்பிணையுடைய அரசனது பெருமையுள்ளே — தங்கிறறு
உலகு— அடங்கிறறு இவவுலகு. எ-று.

வேண்டியவழியென்பது ஆகக்கதானவரத்தது. வேறுபடுததல பகைநிலைமையின்கருதல, ஒழுக்கல நீதிவழியொழுக்கல. பெருமை பொருள, படையென இருவகைததாய ஆற்றல. அதனவழித்ததாற்றகு எஞ்சானதுநதிரிபின்மையின, அததுணிவுபற்றித நகுகிறமென்றா. (ச)

அ. அ. ம. அ. தி.— பகைத்திறந்தொரிதல. ௬. ௩௩.

அ. எ. னு. தன்முனை யின்றூற் பகைபிரண்டாம் ருனெருள்
 னின்றுணையாக கொள்கவற்றி னென்று. ௩

இ. எ. தன்முனை இன்று — தனக்குதவு துணையோவெனின இல்லை, — பகை இரண்டு—நலிவுசெய்யும் பகையோவெனின இரண்டு, — ஒருவன் தான் அவற்றின் ஒன்று இனமுணையாக கொள்க— அந்நன்மாயநின்றவழி ஒருவனாகிய தான் அப்பகையிரண்டாடபொருநதியதொன்றை அப்பொழுதைக்கு இனிய துணையாகச் செய்துகொள்க. எ-று.

பொருநதியது ஏனையதனை வேற்றகு ஏற்றது. அப்பொழுது அவ்வெலலும் பொழுது. திரிபின்குக்கச் செய்துகொள்கவென்பாரா, இனமுணையாவென்றா. ஆல்கள அகச. இவையிரண்டுபாட்டாலும் நடபாக்கறபாலது கூறப்பட்டது.

அ. எ. கூ. தேறினூந தேரு விடினு மழிவின்கட
 டேருன பகாஅன விடல. ௬

இ. எ. தேறினும் தேருவிடினும்—பகைவனை முன தெளிநதானாயினூந தெளிநதிலனாயினும்—அழிவின்கண தேருன பகான விடல—தனக்குப் புறத்தொருவினையாற்றமுடிவு வரதுழிக் கூடாது நீக்காது இடையேவிட்டு வைக்க. எ-று.

முனநெளிநதானாயினும் அப்பொழுது கூடாநொழிகவென்றது, உள்ளாயநின்ற கெடுத்ததனோக்கி. தெளிநதிலனாயினும் அப்பொழுது நீக்காதொழிகவென்றது, அவ்வழிவற்றகுது துணையாதனோக்கி. இதனை நொதுமலாக்கறபாலது கூறப்பட்டது. (சு)

அ. எ. னு. நோவற்க நொந்த தறியாரக்கு மேவறக
 மென்மை பகைவ ரகத்தது. ௭

இ. எ. நொந்தது அறியாரக்கு நோவறக—நொந்ததனைத் தாமாகவறியாத நடடாரக்குத் தன்னோவு சொல்லறக, —மென்மை பகைவரகத்தது மேவறக—வலியினமை பாததிறுக்கும் பகைவாமாட்டு அவ்வலியினமையை மேல்டுக் கொள்ளறக. எ-று.

நோவெனனும் முதனிலைதொழிற்பெயா ஈண்டு அதுசொல்லுதற்கனையிற்று. பகைவாகட்டவிரவது கூறுவாரா, நடடாகட்டவிரவதும் உடனகூறினார். இதனால் அவவிருபகுதிககண்ணுஞ் செய்வது கூறப்பட்டது (எ)

அஎஅ. வகையறிந்தது தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவாகட்ட பட்ட செருககு. அ

இ-ள. வகை அறிந்தது தற்செய்து தற்காப்ப—தான் வினைசெய்யும்வகையை அறிந்தது அது முடித்தற்கேற்பத் தன்னைப் பெருக்கி மறவி புகாமற்றனைக்காகக்கவே,— பகைவாகண பட்ட செருககு மாயும் — தன்பகைவாமாட்டிள தாயகளிப்புக்க கெடும். எ-று.

வகை வலியனாய்த தானெதிரே பொருமாதும், மெலியனாய்வளவிற போர விலக்குமாதும் முதலாயின. பெருக்கல் பொருள படைகளாற பெருக்கச்செய்தல். களிப்பு இவற்றான் வேறுமெனறெண்ணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவவிறுத்தலறிந்தது தாமே அடங்குவொன்பதாம். இதனால் களைதற்பாலதனகட்டசெய்வன கூறப்பட்டது. (அ)

௨௫௪ அக ம அதி.— உட்பகை.

அஎகூ. இளைதாக முண்மரங் கொலக களைபுநர்
கைகொல்லுங் காழத்த விடத்து. கூ

இ-ள. முண் மரம் இளைதாகக் கொலக — களையவேண்டிவதாய முண்மரத்தை இளைதாய நிலைமைக்ககளைக, — காழத்தவிடத்துக் களைபுநர் கைகொல்லும்—அன்றியே முதிர்ந்த நிலைமைக்ககளையலுற்ற களைவாராகையினை அதுதான் களையும். எ-று.

களையப்படுவதாய தம்பகையை அது மெலிதாயகாலத்தே களைக அன்றியே வலிதாயகாலத்தக களையலுற்றறமமை அதுதான் களையுமென்பது தோன்ற நின்றமையின, இது பிறிதமொழிதல். இதனால் களையும்பருவங்கூறப்பட்டது.

அஅ0. உயிர்ப்ப வுளரலலா மன்ற செயிர்ப்பவா
செமமல சிதைக்கலா தாரா. க0

இ-ள செயிர்ப்பவா செமமல சிதைக்கலாதாரா— தமமொடி பகைப்பாரது தருக்கினைக் கெடுக்கலாயிருக்க இகழ்ச்சியான அது செய்யாதவரசா — உயிர்ப்ப உளரலலா மன்ற—பின் உயிரக்குமாதிரித்திறக்கும் உளரலலா ஒருதலை

யாக, எ-று.

அவா வலியராயத தமமைக களைதல் ஒருதலையாகலின், இறந்தாரோயாவ
ொண்பதாம். அவருயிரத்த துணையானே தாமிறப்பொனினுமமையும். இதனற
களையாவழிப்படுமிழுகருக கூறப்பட்டது. (க0)

அகம் அதி.—உட்பகை.

அஃதாவது புறப்பகைக்கு இடகைக்க கொடுத்தது அது வெவ்வேறு துணையும்
உள்ளாயிற்றகும் பகை. இதுவும், களையப்படுவதனபாலதாகலின், பகைத்திறர்
தெரிதல்களின் வைக்கப்பட்டது.

அஅக. நிழனீரு மினனாத வினனாத தமாநீரு
மினனாவா மினனா செயின. க

இ-ள. நிழல் நீரும் இனனாத வினனா— ஒருவனுக்கு அனுபவிககவே யிவ
னவாய நிழலும் நீரும் முன இனியவேனும் பின் நோயசெயவன இனநீரு
— தமா நீரும் இனனாசெயின இனனாவாம்— அதபோலத தமுவுவோ
னவாய தமரிபலபுகளும் முன இனியவேனும் பின் இனனாசெயவன
வாம். எ-று.

நோய பெருங்கால, பெருவயிறு முதலாயின. தமனொறதனால் உட்பகை
யாதற்குரியராய ஞாசியொண்பதறிக, இனனாசெயல முனவெளிப்படாமறி
ன்று துணைபெற்றவழிக் கெடுத்தல. (க)

அஅஉ. வாள்போல பகைவரை யஞ்சறக வஞ்சக
கேளபோல பகைவா தொடர்பு. உ

இ-ள. வாளபோல பகைவரை அஞ்சறக—வாளபோல எறிதுமென்று வெளி
ப்படாநிறகும பகைவரை அஞ்சாதொழிக, —கேளபோல பகைவா தொடர்பு
அஞ்சக—அவநனம் நிலலாது கேளபோல மறைநதுநிறகும பகைவாரடபினை
அஞ்சக, எ-று.

அகம் அதி.— உட்பகை.

உருகு

முன்னையறதது காக்கப்படுதலான அஞ்சறகவெனதும், அவ்நனம் அறிய
வும் காக்கவும்படாமையிற் கெடுத்தல் ஒருதலையெனப்பதுபறறி அஞ்சகவென
துறக்கறினா. பின்செய்யும் பகையினுக்கொடிதாக்கலானும், காக்குக்காலம்
அதுவாகலானும், அஞ்சப்படுவது முனசெய்த அவாதொடாபாயிற்று. இவையி

ரண்பாட்டானும் உட்பகை ஆகாதென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

அஅங். உட்பகை யஞ்சித்தற காகக வீலவிடத்து
மடபகையின் மாணத் தெறும். கூ

இ-ள். உட்பகை அஞ்சித் தறகாகக—உட்பகையாயினொய்யஞ்சித் தனனைக
காத்துக்கொண்டொழுக்கு, —உலவிடத்து மடபகையின் மாணத் தெறும்—
அவ்வனமொழுகாதவழித் தனக்கோதளாச்சி வாதவிடத்துக் குயவன் மடக
லததையறுக்குறகருவிபோல அவா தப்பாமறகெடுப்பா. எ-று.

காததல அவரணைபாமலும் அவாககுடம்படாமலும் பரிகரித்தல. மண்ணை
பபுகுக்குறகருவி மடபகையென்பட்டது. பகைமை தோன்றாமல் உள்ளாயி
ருந்தே கீழறுத்தலின, கெடுதல தப்பாடுதென்பதாம். (ங)

அஅச. மனமாண வுட்பகை தோன்றி னினமாண
வேதம பலவுந் தரும். ச

இ-ள். மனம் மாண உட்பகை தோன்றின—புறநதிருந்தியதுபோன்று அக
நதிருந்தாத உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின, — இனம் மாண ஏதம்
பலவும் தரும்—அஃது அவனுக்குச் சுற்றம் வயமாகாமகேதுவாகிய குற
றம்பலவறறையுறகொடுக்கும். எ-று.

அவை சுற்றத்தாரை உள்ளாயின்று வேறுபடுத்தலும், அதனால் அவா
வேறுபட்டவழித் தானறேழுமையும், பின் அவற்றான விளைவனவுமாம். (ச)

அஅடு. உறனமுறையா னுட்பகை தோன்றி னிறனமுறையா
னேதம் பலவுந் தரும். டு

இ-ள். உறல் முறையான உட்பகை தோன்றின—புறத்து உறவுமுறைத்த
னமையோடு கூடிய உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின, —இறல் முறை
யான ஏதம் பலவும் தரும்—அஃது அவனுக்கு இறத்தனமுறையோடு கூடிய
குற்றம்பலவறறையுறகொடுக்கும். எ-று.

அவை புறப்பகைத் துணையாய் நின்றே அது தோன்றாமற் கோறனமுதலிய
வஞ்சனை செயதலும், அமைச்சாமுதலிய உறுப்புக்களைத் தேயத்தலும் முதலா
யின. (டு)

அஅசு. ஒன்றமை யொன்றியார் கடபடி னெஞ்ஞான்றும்
பொன்றமை யொன்ற லரிது. கூ

இ-ள். ஒன்றமை ஒன்றியாரகண படின — பகைமை தனக்குள்ளாயினா
மாட்டே பிறக்குமாயின, — பொன்றமை ஒன்றல் எஞ்ஞான்றும் அரிது—
அரசனுக்கு இறவாமை கூடுதல் எஞ்ஞான்றும்மிது. எ-று.

பொருள படை முதலிய உறுப்புக்களாறபெரியஞாயகாலத்தமென்பார், எஞ்ஞானமென்றா. இவைவாணசுபாட்டானும் அதனாறன்ககு வருநீங்கு கூறப்பட்டது. (சு)

உருக

அக ம் அகி.— உட்பகை.

அஅஎ. செப்பின் புணாச்சிபோற கூடினுங் கூடாதே
புட்பகை புறற குடி. எ

இ-ள். செப்பின் புணாச்சிபோல கூடினும்—செப்பினது புணாச்சிபோலப் புறறது வேறறுமை தெரியாமற கூடினாயினும், — உட்பகை உறற குடி கூடாது—உட்பகை உண்டாயகுடியிலுள்ளார அகத்தத தமமுடகூடா. எ-று.

செப்பினதுபுணாச்சி செப்பு முடியோடு புணாறத புணாச்சி, உட்பகைடான மனம வேறுபட்டமையிற புறப்பகை பெறறுழி ஷீறறுஷீறறுவொன்பதாம, குடிகூடாதென்பதனை நாரி வற, நென்பதுபோலக கொளக. உட்பகை தானு றறகுடியோடு கூடாதென்றும் உட்பகையுண்டாயகுடி அப்பகையோடு கூடாதென்றும் உரைப்பாருமுளா. (எ)

அஅஅ. அரம்பொருத பொன்போலத தேயு முரம்பொரு
துட்பகை புறற குடி. அ

இ-ள் உட்பகை உறற குடி—முன வளாறதுவறத்தாயினும் உட்பகையுண்டாய குடி—அரம்பொருத பொன போலப் பொருது உரம தேயும்—அரத்தாறப்பொரப்பட்ட இரும்புபோல அதறைப்பொரப்பட்டி வலிதேயும். எ-று.

பொருதென்னுஞ்செய்ப்பாட்டுவினையெச்சம தேயுமென்னும் வினையொண்டது. அஃது, உரத்தினெழுழிலாயினும்குடிமேலெறறுதலின, வினையுதல்வினையாயிறறு. காரியஞ்செய்வதுபோன்று பொருத்தி மெல்லமெல்லப் பிரிவித்தலான, வலி தேயுறறுவிடுமென்பதாம. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவன்குடிக்கு வருநீங்கு கூறப்பட்டது. (அ)

அஅக. எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை புள்ளதாற கேடு. க

இ-ள். உட்பகை எட்பகவு அன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்—அரசனது உட்பகை அவனப்பெருமையை நோக்க எள்ளினபிளவையொத்த சிறுமையுடைய தேயாயினும்,—கேடு உள்ளதாம—பெருமையெல்லாம் அழியவருங்கேடு அநகைத்ததாம. எ-று.

எத்தனையும்பெரிதாயகேடு தனக்கெல்லவருதுணையும் எத்தனையும்பெரிசிறி

தாய உட்பகையுள்ளேயடங்கியிருந்து வந்தால வெளிப்பட்டுநிற்குமென்பதாம். இதனால் அது சிறிதென்று இகழ்ப்படாதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

அகூ. உடம்பா மிலாதவா வாழ்ககை குடங்கருட
பாமபோ டுடனுறைந தறறு. கஃ

இ-ள். உடம்பாடு இலாதவா வாழ்ககை—மனப்பொருத்தமில்லாதாரோடு கூட ஒருவன வாழும்வாழ்ககை— குடங்கருள பாம்போடு உடன உறைநதறறு— ஒருகுடிவள்ளே பாம்போடுகூட உறைநதாறபோலும். எ-று.

குடங்கமெனனும் வடசொற்றிநிந்தினறது. இடச்சிதுமையானும் பயிற் சியானும் பாம்பாறகோட்படல ஒருதலைபாம், ஆகவே, அவவுவமையால அவனுயிர்க்கு இறுதி வருதல ஒருதலையென்பது பெறறும். இதனாற கண்ணோடா தவரைக கடிக்கவென்பது கூறப்பட்டது. (கஃ)

கஃ ம அதி.— பெரியாரைப்பிழையார்மை. உருள்

கஃ ம அதி.— பெரியாரைப்பிழையார்மை.

அஃதாவது பெரியாராயினொர் அவமதித்த ஒருகாமை. இரட்டுறமொழி தலென்பதனாற பெரியாரொன்பது ஆறறலாறபெரியாராய வேந்தாமேலும் தவ ததாறபெரியாராய முனிவாமேலும் நின்றது. மேறசொல்லாது எஞ்சினின்றதா கலின, இது வெஞ்சுளியான வருவனவறறதிறுதிக்கண வைக்கப்பட்டது.

அகூக. ஆறறுவா ராற்ற லிகழாமை போறறுவார்
போறறலு ளெல்லாந தலை. க

இ-ள். ஆறறுவா ஆறறல இகழாமை—எடுத்ததுகொண்டன யாவும் முடிக்கவல்லாருடைய ஆறறலகளை அவமதிக்காமை — போறறுவா போறறலுள் எல்லாம தலை— தங்கடங்கருவாராமறகாப்பார செய்யுங்காவல்களெல்லாவறறினும் மிக்கது. எ-று.

ஆறறலென்பது பெருமை, அறிவு, முயற்சியெனனும் முனறனமேலும் நிறறலிற சாதியொருமை. இகழறதவழிக கையகிலலாரொன்பது தோனற ஆறறுவாரொனறும், அரண, படை, பொருள், நட்பு முதலிய பிறகாவல்கள அவரா னழியுமர்கலின அவலிகழாமையையத தலையாயகாவலெனறறுகூறினா, பொது

வகையால் அவ்விருத்தந்தநாயும் பிழையாமையது சிறப்பு இதனாகூறப்பட்டது. (க)

அகூஉ. பெரியாரைப் பேணு தொழுகிற பெரியாராற்
பேரா விடுமபை தரும். உ

இ-ள். பெரியாரைப் பேணுது ஒழுக்கின— ஆற்றல்களாதபெரியாராயினுரை வேர்தா நன்குமதியாது அவமதித்த ஒழுருவாராயினா, —பெரியாரால் பேரா இடுமபை தரும்—அவ்வொழுக்கம் அப்பெரியாரால் அவாககு எஞ்ஞானமும் நீங்காத துன்பங்களைக் கொடுக்கும். எ-று.

அததுன்பங்களாவன இருமையினும் இடையறாது வரும் மூவகைத்துன்பங்களும். அவையெல்லாந் தாமே செயதுகொள்கின்றனனொன்பது தோன்ற, ஒழுகாததை வினைமுதலாகியும் பெரியாரைக் கருவியாகியுங்கூறினார். பொதுவகையால் அவரைப் பிழைத்தறகுறமும் இதனாகூறப்பட்டது. இனிச்சிறப்பு வகையாறகூறப்ப. (உ)

அகூங். கெடலவேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
முற்று பவாக ணிமுககு. ங

இ-ள். அடல் வேண்டின ஆற்றுபவாகண இமுககு— வேற்றுவேர்தாக்கீ கோறல்வேண்டியவழி அதனை அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேர்தாமாடப்பிழையின— கெடல் வேண்டின கேளாது செய்க— தான கெடுதலவேண்டினனாயின ஒருவன நீதிநூலைக் கடந்தசெய்க. எ-று.

அப்பெரியாரைக் “காலனாங் காலம் பாராகும் பாராது — வேலி ன்டுதானை விழுமியோ தொலைப—வேண்டிடத் தடேம வெல்போ வேர்தா” எனரூபிற்றும். நீதிநூல் செயலாகாதெனறுகூறலின, கேளாதெனரார். (ங)

அகூசு. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தறகு லாற்றுவார்க்
காற்றதா ரின்னா செயல. ச

ங்ங

உகூஅ கூம் அகி.—பெரியாரைப்பிழையாமை.

இ-ள். ஆற்றுவாக்கு ஆற்றதார் இன்னா செயல்—மூவகையாற்றவுமுடையாககு அவையிலலாதார் தாம் முறப்பட்டு இன்னாதவற்றைச் செய்தல்—கூறத்ததைக் கையால் விளித்தறகு—தானேயும் வரற்பாலனாய் கூற்றுவினை அந்ற்கு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தாலொக்கும். எ-று.

கையால் விளித்தல் இகழ்ச்சிக்குறிப்பிற்று. தாமேயும் உயிரமுதலிய கோட

ற்குரியானா அதற்கமுன்னே விரைநது நமமேல வருவித்தகொளவார இற
பினது உண்மையும் அண்மையுங்கூறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும்
வேந்தரைப்பிழைத்தலின் குற்றங்கூறப்பட்டது. (ச)

அகூடு. யாண்டுசென நியாண்டு முளராகார வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட டவா. (ரு)

இ-ள். வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவா—பகைவாகரு வெயதாய வலி
யினையுடைய வேந்தரைசெறப்பட்ட அரசா— யாண்டுச சென்று யாண்டும்
உளராகார — அவனைத் தப்பி ாங்கேபோயுளராவா, ஓரிடத்தும் உளராகார.
எ-று.

இடைவந்த சொற்கள அவாயநிலையான வந்தன. வெந்துப்பின் வேந்தாக
லால் தநிலம் விடசிப்போயவாகரு இடங்கொடுப்பாரிலை, உளராயின இவா
இனியாகாரொன்பது நோக்கி அவனோடு நட்புககோடறபொருட்டிம தாமே வந
தெய்திய அவருடைமையை வெளவுதறபொருட்டுங்கொலவா, அனறெனின
உடனேயழிவொன்பன நோக்கி, யாண்டுசசெனநியாண்டுமுளராகாரொன்றா.
இதனால் அக்குற்றமுடையார அருமையுடைய அரண சோந்தும் உயயாரொன
பது கூறப்பட்டது. (ரு)

அகூசு. எரியாற் சுடப்படினு முயவுண்டா முயயார
பெரியாரப பிழைத்தொழுகு வார. (சு)

இ-ள். எரியால் சுடப்படினும் உயவு உண்டாம்—காட்டிடைச சென்றொ
ருவன் ஆண்டைத்தீயாறசுடப்பட்டானாயினும் ஒருவாற்றின, உயிருயதல்கூடும்,
—பெரியாரப பிழைத்த ஒழுகுவார உயயார—தவத்தாற பெரியாராப்பிழை
த்த ஒழுகுவார எவ்வாற்றினும் உயிருயயார. எ-று.

தீ முன் உடம்பினைக் கதவி அதுவழியாக உயிரமேறசேறலின இடையே
உய்யவுகூடும், அருந்தவாவெகுளி அன்னதனறித தானிறபது கணமாய அத
ற்குள்ளே யாவர்க்குங் காத்தலரிதாகலின, அது கூடாதாகலான அதற்கேது
வாய பிழை செய்யறகவென்பதாம். (சு)

அகூஎ. வகைமாண்ட வாழுககையும் வான்பொருளு மென்னுந்
தகைமாண்ட தககார செறின. (எ)

இ-ள். தகை மாண்ட தககார செறின — சாபவருள்கட்கேதுவாய பெரு
மை மாட்சிமைப்பட்ட அருந்தவா அரசனை வெகுள்வராயின, —வகை மாண

டவாழககையும் வான பொருளும் எனலும்—உறுப்பழகுபெற்ற அவனரசாட்
 சியும் ஈட்டிவைத்த பெருமபொருளும் எனப்படவில்லிமீ எ-று.

உறுப்பு அமைச்சு, நாடு, அரசு, படையெனவிலை. செறினென்பது அவர்
 செருமை தோன்ற நின்றது. இவ்வெச்சத்தான முன் வருவனவற்றிற்கும்

கூக ம் அகி.— பெண்வழிச்சேறல். உருக

இஃதொக்கும். அரசா தஞ்செல்வக்களிப்பான் அருந்தவாமாட்டுப் பிழை செய
 வராயின, அச்செல்வம் அவர் வெகுளித்தியான ஒருகணத்தாளே வெந்தவிலி
 மென்பதாம். (எ)

அகூஅ. குன்றன்னூர் குன்ற மதிப்பிற குடியொடு
 நின்றனனா மாயவா நிலத்தது. அ

இ-ள். குன்று அனனா குன்ற மதிப்பின்—குன்றத்தையொக்கும் அருந்த
 வா கெடநினைப்பாராயின, —நிலத்தது நின்றது அனனா குடியொடு மாயவா—
 அப்பொழுதே இந்நிலத்தது நிலப்பெற்றறபோலுஞ்செல்வா தங்குடியொடும் மா
 யவா. எ-று.

வெயில் மறை முதலிய பொறுத்தலுஞ் சலியாமையும் உள்ளிட்ட குணங்க
 ளுடைமையின, குன்றனனானனா “மல்லன மலையினைய மாதவா” எனனா
 பிறரும். நிலப்பெற்றறபோறலாவது இறப்பப்பெரியராகவின் இவாககு எஞ்ஞா
 னனும் அழிவில்லையென்று கண்டாராறகருதப்படுவல். (அ)

அகூகூ. ஏந்திய கொள்கையார சீறி னிடைமுரிந்தது
 வேந்தனும் வேந்தது கெடும். கூ

இ-ள். ஏந்திய கொள்கையார சீறின—காததற்கருமையான உயாந்த விரத
 நகனை உடையார வெகுளவராயின, — வேந்தனும் இடை வேந்த முரிந்தது
 கெடும்—அவராதறலான இந்நிரனும் இடையே தன்பதம் இழந்தகெடும். எ-று.

“வேந்தன மேய தீமபுன லுலகமும” எனனா பிறரும். நகுடெனன்பான்
 இந்நிரன்பதம்பெற்றுச் செல்கின்ற காலத்துப் பெற்ற களிப்புமிகுதியான அக
 ததியின வெகுளவதோரியழைசெய அதனாரசாப்பெயதி அப்பதம் இடையே
 இழந்தானென்பதனைபுட்கொண்கு, இவ்வாறு கூறினா. இவைநான்குபாட்டா
 ளும் முனிவரைப் பிழைத்தலினகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

கூ00. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முயயார
 சிறந்தமைந்த சீரார செறின. க0

இ-ள். சிறந்த அமைந்த சீரா கெறின—கழியயிகக தவத்திணையுடையா வெகுளவராயின, —இறந்த அமைந்த சார்பு உடையராயினும் உயயார—அவ ரானவெகுளப்பட்டார கழியப்பெரியசார்பு உடையராயினும், அதுபற்றி உயய மாட்டார. எ-று.

சார்பு அரண, படை, பொருள, நடபெனவ்வை. அவையெல்லாம் வெகு ணடவரது ஆற்றலாற்றிரிபுரம்போல அழிந்தவிதிமாகலின, உயயாரொனரா. சீருடையது சீரென்பட்டது. இதனால் அக்குற்றமுடையார சார்புபற்றியும் உயயாரொன்பது கூறப்பட்டது. (க0)

கூக ம அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

இணிக காமத்தான வருவன நேரோ பகையல்லவாயினும் ஆககஞ்சிதைத தல் அழிவுதலைத்தருதலென்னுற தொழிலகளாற பகையோடொத்தலிற பகை பபாறப்பெவனவாமாகலான, அவற்றைப் பகைப்பகுதியதிருதிகககூறுவான் றெடங்கி, முதறகட்பெண்வழிச்சேறல் கூறுகின்றாரா. அஃதாவது தன்வழி யொழுகற்பாலளாய இல்லாளவழியே தான் ஒழுக்குதல்.

கூக ம அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

கூ0க. மனைவிழைவார மாண்பய னெயதார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளு மது. க

இ-ள். மனை விழைவார மாண் பயன எயதார—இன்பங்காரணமாகத் தம் மனையான விழைந்த அவடன்மையராய ஒழுக்குவார தமக்கு இன்றுணையாய அறத்தினையெயதார, — வினை விழைவார வேண்டாப் பொருளும் அது— இனிப் பொருளசெய்தலைமுயலவார அதற்கிடையீடுனறு இகமுமபொருளும் அவ்வின்பம். எ-று.

மனையும் விழைதலும் பயனும் ஆகுபெயர். அவ்வின்பம் அவடனமையரா தற்கு ஏதுவாயவின்பம். அஃது அவளாறப்பயனாயவறத்தினும் அவவறத்திற்குந தனக்கும் ஏதுவாய பொருளினுஞ்செல்லவிடாமையின, விடறபாறறென்பதாம்.

கூ0உ. பேணாது பெண்விழைவார கைகம பெரியதோ
நாணை நாணுத் தரும். உ

இ-ள் பேணாது பெண் விழைவான ஆககம்—தன்னாணமையை விடீ மனை யாளது பெணமையை விழைவான எய்திநின்ற செலவம்— பெரியது ஓ

நாண ஆக நாணுத தரும்— இவவுலகத்து ஆண்பாலாககெல்லாம் பெரிய தோர்நாணுண்டாகத் தனக்கும் நாணுதலைக் கொடுக்கும். எ-து.

எய்தினிறதாயிற்று, படைக்கும் ஆற்றலிலுக்கலின. அச்செல்வததால் நத லுந் துயத்தலும் முதலிய பயன்கொள்வான அவளாகலின, அவ்வாணமைச செய்கை அவளகண்ணதாயிறறென்று ஆண்பாலாயாவரும் நாண அதனாற னாணமையினமை அறிந்த பின தானும் நாணுமென்பதுநோக்கிப் பெரிய தோர்நாணுக் நாணுத்தருமென்றா. இவையிரண்போட்டானும் மனைவிழைதற குற்றங்கூறப்பட்டது. (உ)

கூ0௩. இல்லாள்கட டாமுநத வியலபின்மை யெஞ்ஞான்று நல்லாரு னுணுத தரும். ௩

இ-ள். இல்லாள்கண் தாமுநத இயல்பு இனமை—ஒருவன் இல்லாணமாட் டித தாமுநதகு ஏதுவாய அச்சம — நல்லாருள நாணு எஞ்ஞானம தரும் —அஃகிலிராய நல்லாரிடைச செல்லுங்கால நாணுதலை அவனுக்கு எககாலத் துங்கொடுக்கும். எ-து.

அவடான அஞ்சி ஒழுக்குதல இயல்பாகலின, அவனையஞ்சுதல இயல்பினமை யாயிற்று. அவ்வனமஞ்சியொழுக்குதலின, அவனை நியயிப்பாரிலையாம், ஆகவே, எல்லாக்குற்றமும் வினையுமென்பது நோக்கி, எஞ்ஞானமும் நாணுத்தருமெ ன்றா. (௩)

கூ0௪. மனையானை யஞ்சு மறுமைபி லாளன் வினையாண்மை வீறெய்த வின்று. ௪

இ-ள். மனையானை அஞ்சும மறுமை இலாளை—தனமனையானையஞ்சி ஒழு குகின்ற மறுமைப்பயனிலலாதானுக்கு— வினை ஆணமை வீறு எய்தல் இன்று — வினையை ஆளுநதன்மை உண்டாயவழியும் நல்லோராரற்கொண்டாடப்ப டாது. எ-து.

கூக ம அகி. — பெண்வழிசசேறல் ௨௬௬

உண்டாயவழியுமென்பது அவாயநிலையான வந்தது. இல்லறஞ்செய்தறகுரி யநனமையினமையின மறுமையிலாளனென்றும், வினையையாளுநதனமை தனறனமையிலலாத அவனான முடிவுபோகாமையின வீறெய்தலினறென்று க்குறினா. (௪)

கூ0௫. இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற நெஞ்ஞான்று
நல்லார்க்கு நல்ல செயல. ௫

இ-ள். இல்லாளை அஞ்சுவான—தனமனையானையஞ்சுவான — நல்லார்க்கு
நல்ல செயல் எஞ்ஞான்றும் அஞ்சும— நானறேடிய பொருளையாயினும் அத
னால் நல்லார்க்கு நல்லனசெய்தலை எஞ்ஞான்றும் அஞ்சாநிற்கும். எ-று.

நல்லா தேவா, அருந்தவா, சானறோ, இருமுதுகுரவா முதலாயினாரும்
நல்லிருந்தினாரும். நல்லனசெய்தல் அவாவிருமபுன கொடுத்தல். அது செய
யவேண்டும் நாள்களினுமென்பாரா, எஞ்ஞான்றுமென்றாரா. “இல்லாளை யஞ்சி
விருந்தினமுக்க கொன்ற நெஞ்சிற—புல்லாளனாக” எனறா பிறரும். (௫)

கூ0௬. இமையாரின் வாழினும் பாடினலோ யிலுலா
எமையாரதோ ளஞ்சு பவா. ௬

இ-ள். இல்லாள அமை ஆர தோள அஞ்சுபவா—தமயிலலானடைய வேய
போலுந்தோளினை அஞ்சுவாரா,—இமையாரின் வாழினும் பாடி இலா— வீரத
தாறஅறக்கமெய்திய அமராபோல இவவுலகத்தது வாழநாராயினும், ஆணமை
யிலா. எ-று.

அமராபோலவாழநலாவது பகைத்த வீரா தோள்களையெல்லாம் வேறலான
நன்குமதிக்கப்படரி வாழ்தல். அது கூடாமையின, வாழினுமென்றாரா. அமை
யாரதோளெனவே, அஞ்சுதற்காரணத்தது எண்மை கூறியவாறு. வீராதோள
களை வென்றாராயினும் இல்லாடோள்களை அஞ்சுவாரா ஆணமையிலொன்பதாம்.
இவைநான்குபாட்டானும் அவனையஞ்சுதற்குறறங்கூறப்பட்டது. (௬)

கூ0௭. பெண்ணேவல செயதொழுது மாண்மையி னுணுடைப
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து. ௭

இ-ள். பெண் ஏவல செய்து ஒழுக்கும் ஆணமையின—நாணினறித தன்னி
ல்லாளது ஏவறறொழிசை செய்து திரிகின்றவனது ஆண்டனமையின—நாண
உடைப பெண்ணே பெருமை உடைத்து—நாணினையுடைய அவள பெண்டன
மையே மேம்பாடுடைத்து. எ-று.†

நாணுடைப்பெண்ணென வேண்டாது கூறியது அவளேவலசெய்வானது
நாணினமை முடித்தற்காதலின, அமமறுத்தலைதொழில வருவிககப்பட்டது.

* சீவகசிரதாமணி, மணமகளிலம்பகம், உகௌ.— இல்லாணை யஞ்சி விருக துனமுகவ கொன்ற நெஞ்சிற—புல்லாள் னை மறந்தோறகி லென்பு கைகநது —விலலா ளமும பிளநதுடி வெகுணடி நோக்கிக— கொலயாணை யுநதிக்குடைமேலுமோ கோரெடு திததான.

† பெண்மை ஆண்மைக்குப் பொருள கப்புலனாகிய அமைதித்தன்மை ஆளுநதன்மை எனபா நச்சினூக்கினியா.

உகௌ கூஉ ம அநி.— வனாவின்மகவிரர்.

ஏவல் துக்குபெயர். இதுதிக்கப்பெண்ணென்பது உம அது. ஏவல்செயவிதநக் கோடறசிறப்புத்தோன்றப பெண்ணேயென்ப பிரித்தார். (எ)

கூ0அ. நட்டார் குறைமுடியா நன்றறறா நன்னுதலாள்
பெட்டாங் கொழுகு பவா. அ

இ-ள். நன்னுதலாள் பெட்டாங்கு ஒழுகுபவா—தாம வேண்டியவாறன்றித் தம்மணையாள வேண்டியவாறு ஒழுகுவா—நட்டார் குறை முடியா— தம்

மொழி நப்புச்செயதார உற்ற குறை முடிககமாட்டார், —நன்று ஆற்றார்— அதுவேயன்றி மறுமைக்குத் துணையாய அறஞ்செய்யவுமாட்டார். எ-று.

நன்னுதலாளென்பதனை “அமையாதோள்” எனபுழிப்போலக் கொள்க. அவடானே அறியது ஏவலும் பொருள்கொடுத்தலுங்கூடாமையின, இருமை க்கும வேண்டிவன செய்யமாட்டாளென்பதாம். (அ)

கூ0கூ. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல செய்வாக ணில. கூ

இ-ள். அறவினையும்—அறச்செயலும்—ஆனற பொருளும்—அது முடித்த நகு ஏதுவாய பொருட்செயலும்—பிற வினையும் — அவவிரண்டின வேறாய இன்பச்செயல்களும்—பெண் ஏவல செய்வார்களை இல்—தம்மணையாள ஏவல செய்வாமாட்டி உளவாகா. எ-று.

புலன்களைநதாகலின, பிறவினையென்ப பன்மைபாயிற்று. அவைநோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்கள முன்னையொழிநதார்க்குத் தலைமை அவள கண்ணதாகலின, பின் அவைதாமும் இல்லாயினவென்பது தோன்ற, அவற் றைப பிரித்துக்கூறினா. இவைமுன்றுபாட்டாறும் அவளேவலசெய்தறகுற

கூக0. எண்ணேர்ந்த நெஞ்சுத திடனுடையார்க கெஞ்ஞான்றும்
பெண்ணோர்தாம பேதைமை யில. க0

இ-ள. எண் சோரந நெஞ்சுதது இடன உடையாராககு— கருமசஞ்சுழ்ச்சிக்
கட்டுனற நெஞ்சுத்தினையும் அதனினைய செலவததினையும் உடையராய வேந

தாககு—பெண் சோரந ஆம பேதைமை எஞ்ஞான்றும் இல—மனையானைச
சேர்தலான வினையும் பேதைமை எககாலத்தும் உண்டாகாது. எ-று.

“இடனிலபருவத்தும்” எனவும் “இடனினறியிரநதோககு” எனவும் வர
தமையான், இடனென்பது அப்பொருட்டாதலறிக. இளைமைக்காலத்தமென
பார, எஞ்ஞான்றமென்றா. அப்பேதைமையாவது மேறசொல்லிய விழை
தல, அஞ்சல, ஏவலசெயதலென்னும் மூன்றறகுக்காரணமாயது. எதிராமறை
முகத்தான அமமூன்றும் இதனறறெகுத்தக கூறப்பட்டன. (க0)

கூஉ ம அதி. — வரைவின்மகளிரர்.

அஃதாவது தநநலம் விலைகொடுப்பார் யாவாக்கும் விற்பதல்லது அத
றகு ஆவார் ஆகாதாொன்றும் வரைவிலாத மகளிரது இயலடி, ஆதலால் தம
ககுரிய மகளிரான வருங்குறறத்தினபின வைக்கப்பட்டது.

கூஉ ம் அதி. — வரைவின்மகளிரர்.

கூகந.

கூகக. அன்பின் விழையார் பொருளவிழையு மாய்தொடியா

ரினசொ விழுக்குத தரும்.

க

இ-ள். அன்பின விழையார பொருள விழையும் ஆய தொடியார—ஒருவனை அன்புபற்றி விழையாத பொருள்பற்றி விழையும் மகளிர்—இன சொல இழுக்குத் தரும்—அது கையுறுநதுணையும் தாம் அன்புபற்றி விழைநதாராகச் சொல்லும் இனிபசொல அவனுக்குப் பின இஊமைமையப் பயக்கும். எ-று.

பொருளென்புழி இன விகாரததாற்றெருக்கது. ஆயநதொடியிணையுடையா னொன்றதனாலும், இனிபசொல்லென்றதனாலும், அவாகருவி கூறப்பட்டது. அச்சொல் அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின வறுமை பயத்தலின, அது கொள்ளறகவென்பதாம். (க)

கூகஉ. பயன்றாககிப பண்புகாகும் பண்பின மகளிர்
நயன்றாககி நள்ளா விடல. உ

இ-ள். பயன் ஊக்கிப பண்பு உரைக்கும் பண்பு இல் மகளிர்—ஒருவனுக்கு உள்ளபொருளை அளந்தறிந்து அஃதெயதுநதுணையும் தம்பண்புடைமை சொல்லும் பண்பிலலாத மகளிரது—நயன் ஊக்கி நள்ளா விடல—ஒழுக்கலாற்றினை ஆராயநதறிந்து அவரைப் பொருநதாறு விடுக. எ-று.

பண்பு சொல்லினகணலலது தங்கடகிடவாமை தோன்றப் பண்பினமகளி னொன்றும், அவாககு அது சாதிதரும்மாதல் ஊலானேயனறி அவாசெயலா னுமறிந்தென்பார நயன்றாககியென்றும், அவவறிவு அவரை விடுத்தற்கு உபாயமென்பது தோன்றப் பின நள்ளாவிடலென்றுங்கூறினார். (உ)

கூகக. பொருட்பெண்டிர் பொயமமை முயக்க மிருட்டறையி
லேதில பிணநதழீஇ யறறு. கூ

இ-ள். பொருட்பெண்டிர் பொயமமை முயக்கம்—கொடுப்பாரை விரும்பாத பொருளையே விரும்பும் பொதுமகளிரது பொயமமையையுடைய முயக்கம்—இருட்டு அறையில் ஏதில பிணம் சழீஇயறறு—பிணமெடுப்பார இருட்டறைக்கண்ணே முன்னறியாத பிணத்தைத் தழுவிற்றபோலும். எ-று.

பொருட்குமுயங்கும் மகளிர் கருத்ததுசெயலும் ஆராயாது சாதியும் பருவமும் ஒவ்வாதனை முயங்குங்கால் அவாசுறிப்புக் கூலிகுப் பிணமெடுப்பார காணப்படாததோரிடத்தினகண இயைபிலலாததோபிணத்தை எடுக்கருங்கால் அவாசுறிப்போடொக்குமெனவே, அகத்தால் அருவராநின்றும் பொருளைக் கிப புறத்தாற்றழுவுவா அதனையொழிகவென்பதாம். இவைமுன்றுபாட்டானும் அவாசொல்லும் செயலும் பொயயென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

ககச. பொருட்பொருளார் புன்னலந தோயா ரருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவா. ச

இ-ள. பொருட்பொருளார் புன்னலம்—இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து
பொருளாகிய பொருளையே விருமபும மகளிரது புல்லியநலத்தை— அருட்
பொருள் ஆயும் அறிவினவர் தோயார்— அருளோடு கூடியபொருளை ஆராய
நதுசெய்யும் அறிவினையுடையார் தீண்டார், எ-று.

ககச. கூஉ ம அகி.— வராவின்மகளிர்.

அறமுதலியநானும் பொருளென்பபிதலின், பொருட்பொருள் அருட்
பொருளென விசேடித்தாரா, புன்னலம் இழிநதாககே உரித்தாதல. தாம் விரு
மபுகின்ற அறத்திற்கு அவாமெயநலம் மறுதலையாகலின, தோயாரென்ப
தாம். (ச)

ககரு. பொதுநலத்தார புன்னலந தோயார மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவா. ரு

இ-ள. மதி நலத்தின மாண்ட அறிவினவா— இயற்கையாகிய மதிநலம்
யான மாட்சிமைப்பட்ட செயற்கையறிவினையுடையாரா— பொது நலத்தார
புன்னலம் தோயாரா— பொருள்கொடுப்பாக்கெல்லாம் பொதுவாய ஆசையி
னையுடைய மகளிரது புல்லியநலத்தைத் தீண்டார், எ-று.

மதிநலம் முற்பிறப்புகளிறசெய்த நலவின்களான மனநெளிவுடைத
தாதல, அதனுணர்நிக கலவியறிவு மாட்சிமைப்படாமையின மதிநலத்தின
மாண்டவறிவினவரென்றும், அவ்வறிவுடையாராகரு அவராசையது பொயம்
மையும் மெயநலத்தது பொதுமையும் விளங்கித் தோன்றலின தோயாரொ
ன்றுகூறினார். (ரு)

ககசு. தநலம் பாரிப்பார தோயார தகைசெருக்கிப
புன்னலம் பாரிப்பார தோள. சு

இ-ள. தகை செருக்கிப புன்னலம் பாரிப்பார தோள — ஆடல், பாடல்,
அழகென்பவற்றை களித்துத் தமபுல்லிய நலத்தை, விலைகொடுப்பார யாவா
மாட்டும பரப்பும் மகளிரதோளினை— தம் நலம் பாரிப்பார தோயாரா— அறி
வொழுககங்களாய தமபுகழை உலகத்துப் பரப்புதற்குரிய உயாநதோ
தீண்டார், எ-று.

ஆடனமுதலிய மூன்றுமுடைமை அவாகரு மேம்பாடாகலின தகையென

மும், தோயின அறிவொருக்ககன அழியுமாகலின அவற்றறபுகழ்பரபுவார
தோயாரொனறுகுகறிஞா. தநலமென்புழி நலம ஆகுபெயா. இவைமுனறுபா
ட்டானும் அவரை உயார்தோ தீண்டாரொன்பு கூறப்பட்டது. (சு)

குகள. நிறைநெஞ்ச மிலலவா தோயவா பிறநெஞ்சிற
பேணிப புணாபவா தோள. எ

இ-ள. நெஞ்சின பிற பேணிப புணாபவா தோள—நெஞ்சிறுபிறவற்றை
ஆசைப்பட்டு அவை காரணமாகக் கொடுப்பாரை மெய்யாறபுணரும் மகளிரா
தோளகளை— நிறை நெஞ்சம இலலவா தோயவா — நிறையாறநிருந்திய
நெஞ்சமிலலாதார தோயவா. எ-று.

பொருளும் அதனாபடைக்கப்படுவனவும் விருமபும் நெஞ்சு அவற்றினமே
லதாகலின, புணாவது உடம்புமாததிரமென்பதறிந்து அதுவழி ஓடாதுநிறகும்
நெஞ்சினையுடையார தோயாமையின, அஃதிலார தோயவவன்றார். (எ)

குகடி. ஆயு மறிவின ரலலாரக கணங்கென்ப
மாய மகளிர முயககு. அ

இ-ள. மாய மகளிர முயககு—உருவுசொறசெயல்களான் வஞ்சித்தலைவல்ல
மகளிரது முயக்கத்தை — ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கு என்ப—
குக ம அதி.— களஞண்ணமை. உகடு

1

அவவஞ்சனை ஆராயநதரியுமறிவுடையரலலாரககு அணங்குதாக்கென்றுசொல
லவா னாலோ. எ-று.

அணங்கு காமநெறியான உயிரகொளளும் தெயவமகன. தாக்குத்தீண்டல்.
இவவுருவகதகான அமமுயககம முன இனித்போனறு பின உயிரகோடல்
பெற்றும். இது னாலோ துணிவென்பது தோன்ற அவாமேலவைத்துக் கூறி
ஞா. அப்பெயா அவாயநிலையான வந்தது. (அ)

குகக. வரைவிலா மாணிழையார மென்றோள் புளாயிலாப
பூரியாக ளாழ மளறு. கூ

இ-ள. வரைவு இலா மாண இழையார மென்றோள்— உயார்தோர் இழிக
தோரொனனாறு விடிகொடுப்பார யாவனாயும் முயங்கும் மகளிரமெலவிய
தோள்கள—புறா இலாப பூரிபாகன ஆழும் அளறு—அககுறறத்தையறியும்
அறிவிலலாத தீழமக்கள புககமுநதுநிரயம். எ-று.

உயாதறகேதுவாகலின, புறாபென்பப்பட்டது. சாதுயானிழிநதாரினீக்குத
றகுப புறாயிலாபபூரியாகனெனறும், அவா ஆழுகறகேது உருவமுதலியமுன
றுமென்பது தோன்ற மாணிழையார மென்றோளெனறும், அவாககு அளற்றி

வேயிடையினறிப பயககுமென்பது நோன்ற உருவகமாகியுங்குறிஞா. (க)

கூஉ0. இருமனப பெண்டிருங் களஞ்ருங் கவறுந்

திருநீக்கப படடாா தொடாபு. க0

இ-ள. இருமனப பெண்டிரும களஞ்ரும கவறும — கவாக்த மனதநீனையு
டைய மகனிரும் களஞ்ரும சூ றமென் றிமமுன்தும — திரு நீக்கபபடடாா
தொடாபு — திருமகளாறறறறகபபடடாாகரு நடபு. எ-று

இருமனம ஒருவனோடு புணர்தலும் புணராமைபட ஒருகாலத்தேயுடைய
மனம. கவறு ஆருபெயா. ஒத்த நூற, நூவாகலின, களஞ்ரும சூ றம உடனகூ
றப்படடன. வடநூலாரும் திககருந்தான விநனமென் உடனகூறிஞா. வரு
கினற அநிகாரமுறைமையும் தீரனூறிக. தீனையிராயெண்ணியவழிப பன
மைபறறி முடிபுகோடலின, றாணி அஃறினையாறகொண்டது. திருநீக்கபபட்
டமை இக்குறிகளான அநியப்பறிமென்பதாம். இவைநானகுபாட்டானும் சோ
வார இழிந்தோனென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

கூஉ1 அநி. — களஞ்ருணாமை.

இனி ஒழுககமும் உணர்வுமழித்தறகண அவ்வவைவின்களிரோடொப்ப
தாய களளினையுணாமையது சிறப்பு எதிமறைமுகத்தாறகூறுகினஞா.

கூஉக. உடகப படாஅ ரொளியிழப்ப ரொருஞான்துங்

கடகாதல கொண்டொழுகு வார. க

இ-ள. கடகாதல கொண்டு ஒழுகுவார — களளினமேறகாதலசெய்தொழு
குமரசா — ஒருஞான்தும உடகபபடாா — எஞ்ஞான்தும பகைவரானஞ
சபபடார், — ஒளி இழப்பா — அதவேயனறி முனனெய்திநின்ற ஒளியினையு
யிழப்பா. எ-று.

கூச

கூசுகூ கூஉ1 அநி. — களஞ்ருணாமை.

அறிவின்கைபால பொருள் படை முதலியவற்றை பெரியராயகாலத்தம
பகைவர் அஞ்சார், தமமுனனோரென்பதிறினற ஒளியினையும் இகழறபாட்
டான் இழப்பொன்பதாம். இவையிரண்டானும் அரசு இனிதசெல்லாதென
பது இதறைகூறப்பட்டது. (க)

கூஉஉ. உண்ணறக களளே யுணிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப படவேண்டா தார. உ

இ-ள். கள்ளை உண்ணாதக—அறிவுடையராயினா அஃதிலராதற்கு ஏதுவாய கள்ளினை உண்ணாதொழிக்,— உணில சானரோரான எண்ணப்பட வேண்டா தரா உணக—அன்றியே உண்ணலவேண்டுவாரா உளராயின, நல்லாரால் எண்ணப்படுதலை வேண்டாதார உணக. எ-து.

பெறுதற்கரிய அறிவைப் பெற்றுவைத்தும் கள்ளானழித்துக்கொளவாரா இயலபாகவே அஃதிலலாத விலங்குகளுடனும் எண்ணராகவின, சானரோரா எண்ணப்படவேண்டாதாருணக்கவெனரா. (உ)

கூஉக. ஈன்றூண முகத்தேயு மினனாதா வெனமறறுச சானரோ முகத்துக களி. ஈ

இ-ள். ஈன்றூண முகத்தேயும் களி இனனாத—யாது செய்யினும் உவககுந தாயமுனபாயினும் கள்ளுண்டு களித்தல இனனாதாம்,— மறறுச சானரோ முகத்து என—ஆனபின குறறம யாதும் பொருத சானரோமுனபு களித்தல அவாககியாதாம் எ-து.

மனமொழிமெய்கள தமவயத்தவனமையான நாணழியும், அழியவே,ானரூ டுடும் இனனாதாயிறறு, ஆனபின,கள இருமையுக்கெடுத்தலறிந்து சேயமைக்க ணனே கடியுஞ்சானரோககு இனனாததல சொல்லவேண்டிமோவென்பதாம்.

கூஉச. நானென்னு நல்லாள புறங்கொடுக்குங கள்ளென்னும் பேண்ப பெருங்குறறத தாராகு. ச

இ-ள். கள எனனும் பேண்ப பெருங்குறறத்தாராகு— கள்ளென்று சொல் லப்படுகின்ற யாவருமிகமும் மிக்ககுறறத்தினைபுடைப்பாரா— நாண எனனும் நல்லாள புறங்கொடுக்கும் — நானென்று சொல்லப்படுகின்ற உயாகதவள நோக்குதற்கஞ்சி அவாகக்கெதிராமுகமாகாள். எ-து.

காணுதற்குமஞ்சி உலகத்தார சேயமைக்கணனே நீங்குவராகலிற பேண வென்றும், பின ஒருவாறரூணுங கழுவப்படாமையிற பெருங்குறறமென்றும், இழிந்தோரானிலலாமையின நல்லாளென்றும், கூறினா. பெண்பாலாக 7 வடமொழிமுறைமைபற்றி. இவைமுனற்பாட்டானும் ஒளிபிரக்யபாரணங் கூறாட்டி. (ச)

கூஉடு. னைகயழி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுந்து மெய்யழி யாமை கொளல. ஈ

இ-ள். பொருள கொடுத்த மெய அறிபாமை கொளல—ஒருவன விலைப் பொருளைக் கொடுத்த கள்ளாபுறணககு மெயமமறப்பினைக் கொள்ளுதல— கை அறிபாமை உடைத்து—அவன்பழவினைப்பயமுய செய்வதறியாமையைத

தனக்குக்காரணமாகவுடைத்து. எ-று.

கூட ம அதி.— கள்ளுண்ணாமை.

கூஉள்

தனையறியாமையெனவே, ஒழிந்தன யாவும்றியாமையெனவே னடவாயிற்று. கை அப்பொருடாதலுமே பற்றுடைப பெருமரம வீழ்ந்தெனக் கையறது" எனபதனும்றிக. அறிவார வினைகொடுத்த ஒன்றைக்கொள்ளு, ன்காற்றியதொள்ளாமையின, மெய்யறியாமையென முனையறியாமையான வந்ததென்பதாம். (நி)

கூஉக. துஞ்சினா செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று நஞ்சுண்பார கள்ளுண்பவா. கூ

இ-ள். துஞ்சினா செத்தாரின் வேறல்லா— உறங்கினா, செத்தாரின் வேறாதலுமையேனும், அக்காலத்தறிவினமையான வேறென்பபடா; — கள உண்பவா எஞ்ஞானம நஞ்சு உண்பார— அவ்வாறே கள்ளுண்பார, நஞ்சுண்பாரின் வேறாதலுமையேனும், எக்காலத்தறிவினமையான வேறென்பபடா, அவ்வாறேமையாவா. எ-று

உறங்கினாகம கள்ளுண்பார்க்கும வேறறுமை உயிர்ப்புறிறல், வேறாதலும் வேறானமபுறுடைமைகாட்டபுற உயிரை புணாடுப்பபடது. இதனை நிரணிறையாகதி, துறிககப்படுத்தலால் உறங்கினும் நஞ்சுண்பாருமொப்பா, கையிடப்படுத்தலாற செத்தாருங்கள்ளுண்பாருமொப்பொன்றுபாபாருமுளா. அக்காரப்பொருள பின்னதாயிருக்க யாதுமியயிலலாத நஞ்சுண்பார்க்கு உயமைபுணாதது ஈண்டிக்கூறல் பயனினருகலானும், சொற்கிடக்கை நிரணிறைக்கேலாமையானும், அஃதுரையனமையறிக. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர தறிவிழ்த்தகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

கூஉஎ. உள்ளொற்றியுள்ளார நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங் கள்ளொற்றிக கணசாய பவா. எ

இ-ள். கள ஒற்றிக கணசாயபவா— கள்ளைம வந்துண்கி அக்களிப்பாறறம மறிவு சளாவா— உள்ளார உள்ள ஒற்றி எஞ்ஞானம நகப்படுவா— உள்ளார வாழ்பவரான உண்கணிகழ்ந்தென்ற மயத்ததுணாந்து எஞ்ஞானம நஞ்சுதெய்ய யப்படுவா. எ-று.

உள்ளார ஆடுபெயர், உண்டுண்பது அவாயநிலையான வந்தது. உயத்துணாதல் தளாசாயாறகனிப்பினையுணாந்து அதனாகள்ளுண்டதுணாதல். (எ)

கூஉஅ. களித்தறியே னென்பது கையறிக நெஞ்சுத தொளித்தது உ மாங்கே மிகும். அ

இ-ள். களிதது அறியேன எனபது கைவிடுக—மறைநதுண்டுவைத்து யான
 கள்ளுண்டறியேனென்று உணராதபொழுது தம்மொழுககவகூறுதலையொழிகு,
 —நெஞ்சுதது ஒளித்ததும் ஆங்கே யிசும்—அவவுண்டபொழுதே பிறறியின
 இழுககாமென்று முன்னெஞ்சுதொளித்தகுறறமும் முன்னையளவினயிககு
 வெளிப்படுத்தலான. எ-று.

களித்தறியேனெனக காரியத்தாறகூறினா. இவையிரண்டுபாட்டாரும் அது
 மறைக்கப்பட்டாதென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

கூஉகூ. களித்தானைக காரணங் காட்டுதல கீழ்க்காக்
 குளித்தானைத் தீதகூர்இ யறறு. கூ

கூஉஅ கூச ம அதி.— சூது

இ-ள். களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல —கள்ளுண்டு களித்தானொருவனை
 இஃதொகாதென்று பிறொருவன காரணங்காட்டித் தெளிவித்தல — நீக்க
 கீழ்க் குளித்தானைத் தீதகூர் இயறறு — நீருண்மூழ்கிஞொருவனைப் பிறொ
 ருவன விளக்கினால் நாயிதலையொககு. எ-று.

களித்தானையென்னுயிரண்டாவது “அறிவுடை யந்தண னவனைக்காட டென
 றுறே” எனபுழிப்போல நின்றது. நீருள விளக்குச செல்லாதாறபோல அவ
 னமனத்தக காரணஞ்செல்லாதென்பதாம். இதனை அயனைத்தெளிவித்தல
 முடியாதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

கூஉஓ. கள்ளுண்ணைப் போழ்திற களித்தானைக காணுங்கா
 லுள்ளானகொ லுண்டதன சோரவு. கூ

இ-ள். கள் உண்ணுப் போழ்தில களித்தானை—கள்ளுண்பாரொருவன தான
 அஃதுண்ணுது தெளிந்திருந்தபொழுதினகண் உண்டு களித்த பிறனைக காணும
 னறே,— காணுங்கால் உண்ட தன சோரவு உள்ளானதொல— காணுங்கால்
 தானுண்டபொழுது உளதாளுசோரவினை அவனசோராவால் அதுவுயிறறென்று
 கருதானபோலும் எ-று.

சோரவு மனமொழிமெய்கள தனவயத்தவல்லவாதல. கருதலளவையான
 அதனிழுககிணையுயத்ததுணரின் ஒழியுமென இதனால் அஃதொழித்தகாரணங்
 கூறப்பட்டது. (கஓ)

கூச ம அதி.— சூது.

இனி அக்கள்ளுண்டல்தொல அறம் பொருள இன்பங்கடகு இடையீடாகி

யசூதாடலும் பணியுழத்தலுங்கூறுவானொடங்கி, முகற்கடசூதினதியலபு
கூறுகின்றார்.

கூடக. வேண்டறக வென்றிடினுளு சூதினை வென்றதூஉற
தூண்டிறபொன மீனவிமுங்கி யறறு க

இ-ள். வென்றிடினும் சூதினை வேண்டறக — தான் வெல்லுமாற்றலுடை
யறையினும் சூதாடலை விருமபாடுதாழித, — வென்றதூஉற தூண்டிறபொன
மீன விமுங்கியறறு — வென்று பொருளொயறவார உளராலெனின அவ்வெ
ன்றபொருடாறும் இரையான மறைந்த தூண்டிலிருமபினை இறையெனக்கருதி
மீன விமுங்கிற்றேபோலும். எ-று.

வேறல ஒருதலையனமையின வென்றிடினுமெனதும், கரும்ங்களபலவுங்கெ
டுதலின வேண்டறகவென்றுங்கூறினார். எய்தியபொருள சூதாடுவார நீங்கா
மைக்கு இட்டதோதலையென்பதூஉற, அதனாற்பின்றுயருழத்தலும், உவமை
யாறபெற்றும். (க)

கூடஉ. ஒன்றெயதி தூறிழகருளு சூதாகரு முண்டாங்குகொ
னன்றெயதி வாழுவதோ ராறு. உ

இ-ள். ஒன்று எய்தி தூறு இழகரும் சூதாகரும் — அதனூண்டிறபொன
போன்ற ஒன்றனை முன்பெற்று இன்னும்பெறுதமென்னுங்கருந்தால் தூறி
னையிழந்து வறியரானசூதாகரும் — நன்று எய்தி வாழுவது ஓராறு உண்
கூசு ம அதி.— சூது. உகூசு

டாங்கொல — பொருளால அறனுமின்பமுமெயதி வாழுவதொருகெறியுண்டா
மோ ஆகாத. எ-று.

அவ்வாறறற பொருளியுநதேவருதலான, அதனாலெயதம் பயனும் அவாக்
கிலையென்பதாம். (உ)

கூடக. உருளாய மோவாது கூறிற பொருளாயம்
போலுய புறமே படும. க

இ-ள். உருள ஆயம் ஒவாது கூறின — உருளுங்கவறறினகடபட்ட ஆய
ததை இடைவிடாதுகூறிச சூகாடுமாயின, — பொருள ஆயம் போயப புற
மே படும—அரசனீட்டியபொருளும் அவன்பொருளவருவாயும் அவனைவிட்டு
போயப பகைவாகண்ணே தங்கும். எ-று.

கவறறினதுருட்சியை அதனினாய ஆயநன்னமேறேறியும், சூதாடலை அது

கூறலாகிய காரணத்தினமேலிடிகூறியிருர். பொருளாயமென்பது உமமைத் தொகை. ஆயம வடமொழித்திரிசொல். காத்தற்கண்ணும் இப்பற்றகண்ணும் கருத்திலகைலீன, அவையிரண்டும் பகைவாபாற்செல்லுமென்பதாம். (௩)

கூகச. சிறுமை பலசெய்து சீரழிகருகு சூதின
வறுமை தருவதொன றில். ச

இ-ள். சிறுமை பல செய்து சீர அழிகருகு சூதின—தனனை விழைநதார்கு முன்னிலலாத துன்பங்களபலவற்றையும் வினைத்து உள்ளபுகழையுங்கெடுக்க குகு சூதுபோல— வறுமை தருவது ஒன்று இல் — நலகுரவினைக கொடுக்க வல்லது பிறிதொன்றில்லை. எ-று.

அததுன்பங்கள் முன்னாகுகூறப்ப, நலவினைகளையும் நலவினததையும் நீக்கித் தீவினைகளையும் தீயினததையுங்கூட்டுதலால், சீரழிகருகுமென்றார். வறுமைகரு எல்லையாவொன்பதாம். (ச)

கூகரு. கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருகி
யிவறியா ரில்லாகி யார். ரு

இ-ள். இல்லாகியார்—முற்காலத்துத் தாமுளராகியே இல்லராகியொழுகிருார் —கவறும் கழகமும் கையும் தருகி இவறியார்—கவற்றினையும் அஃதாங்கி களத்தினையும் அவவாடற்குவேண்டுகளை; தொழிலினையும் மேற்கொண்டு கைவிடாத வேந்தர் எ-று.

கைத்தொழில் வெல்லுமாபம்படப் பிடித்தெறிதல். அவவில வுநலாறபாண்டவா தமமாசுவிட்டு வனத்திடைப்போய ஆண்டிமறைந்தொழுகிருாரென அனுபவங்கூட்டியவாறு. இவையைநதுபாட்டானும் அதனது வறுமைபயத்தற்றற்றங்கூறப்பட்டது. (ரு)

கூகக. அகடாரர் ரல்ல உழப்பாரு, தென்னு
முகடியான் மூடப்பட்டார். கூ

இ-ள். சூது என்னும் முகடியால் மூடப்பட்டார்— தனபெயாசொல்லல மங்கலமனமையிறகுதென்று சொல்லப்படும் முகடியான விழுங்கப்பட்டார் —அகதி ஆரார் அல்ல உழப்பா—இமமைக்கண வயிரூரப்பெறார், மறுமைக கண நிரயத்துன்பமுழப்பார். எ-று.

கூககி கூச ம அதி.— சூது..

செலவறகெய்தது நலகுரவுகொடுத்தறறொழில் வேறுபடாமையிற்ருதெனறு
 முகடியெனறும, வெற்றிதோலவிகளேககி ஒருபொழுதும் விடாராகவின் ஈண்
 டி அகடாராரொனறும, பொய்யுங் களவும முதலியபாவங்களீட்டலின் ஆண்டு
 அல்லலுழப்பொனறுங்கூறினா. வயிராமை சொல்லவே, ஏனைப்புலன்கணுகர
 பபெருமை சொல்லவேண்டாவாயிறறு. உழப்பொனபது எதிரகாலவினை. (க)

**கூங். பழகிய செலவறம பண்புங் கெடுகருங்
 கழகத்துக காலீ புகின். எ**

இ-ள். காலீ கழகத்துப புகின் — அறம் பொருளினபங்கட்கடைத்தகாலம்
 அரசனுக்குச் சூதாடுகளைத்தன்கடகழியுமாயின, — பழகிய செலவறம பண்பும
 கெடுகரும — அககழிவு தொன்றுதொடங்குநத அவனசெலவறதினையும் நறகு
 ணங்கனையும் போகரும. எ-று.

பழகியவெனபது பண்புடனூயியையும். தான செயற்கொளளும் அறமுத
 லியவேயனறி முனனோரைத்தொடங்கி வருகின்ற செலவறம முனசெய்த
 நலவினையின்பயனாய் பண்பும இல்லவாமென்பதாம். (எ)

**கூங். பொருள்கெடுத்ததுப பொய்மேற கொளீஇ யருள்கெடுத
 தலல லுழப்பிகருளு ருது. அ**

இ-ள். ருது — ருது — பொருள கெடுத்தது — தனைப்பயின்றவனபொருளைக்
 கெடுத்தது, — பொய் மேற்கொளீஇ — பொய்மமையைமேற்கொள்ளப்பண்ணி,
 — அருள கெடுத்தது — மனத்தெழும் ஆருளைக்கெடுத்தது, — அல்லல உழப்பிக
 ரும் — இவ்வாறான அவனை இருமையினூதனபமுதுவிகரும. எ-று.

இத்தொழில்கணமுனறறகும ருது வினைமுதலாகவும், தோலவி, வெற்றி,
 செறறமென்பன முறையே கருவிகளாகவுங்கொள்க. முனனதனூ இமழை
 யினும், ஏனையவற்றான மறுமையிறுமாம பொருள்கொடுத்தெனபது பாடமா
 யின, அவ்வெச்சத்திறகு முடிவு மேற்கொளீஇயென்புறி மேற்கோடலாகிய
 வினைமுதலவினை. (அ)

**கூங். உடைசெலவ சமுனூளி கலவியென் றைநது
 மடையாவா மாயங் கொளின, கூ**

இ-ள். ஆயம கொளின — அரசன் சூனைத்தனக்கு வினோத்ததொழிலாக
 விரும்புமாயின, — ஒளி கலவி செலவற ஊண உடை என்ற ஐதும் அடை
 யாவாம் — அவனை ஒளியும் கலவியும் செலவறம ஊணும் உடையுமென்றிவ
 வைநதுசாராவாம். எ-று.

ஆயம ஆகுபெயா. இச்சிறப்புமுறை செய்யுளுக்கப் பிறழ்நின்றது. செல்வம் அறுவகையுறுபுகுகள். ஊனுடையென்பனவற்றால் துப்புரவுகளெல்லாவக கொள்ளப்படும். காலமும் கருதும் பெருமையின, இவையுள்வாகாவென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் சிறுமைபலசெய்து அவற்றினிருமையுங்கெடுத்தல் கூறப்பட்டது. (க)

கூச0. இழத்தொறுஉங் காதலிக் குரு சூதேபோற றுன்பு
முழத்தொறுஉங் காதற றுயிரா. க0

கூடு ம் அதி.— மருந்து.

உளக

இ-ள். இழத்தொறுஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல—சூதாடலான் இருமைப் பயன்களையுமிழ்கருநோறும் அதனமேறகாதலசெய்யுஞ்சூதன்போல— தன்பம் உழத்தொறுஉம் காதறறு உயிரா—உடம்பான மூவகைததன்பங்களையும் அனுபவிக்கருநோறும் அதனமேறகாதலியுடைத்த உயிரா-று.

குது ஆகுபெயா. உயிரினதறியாமை கூறுவார்போன்று சூதனதறியாமை கூறுதல் கருததாகலின, அதனையாபுறுததறபொருட்கு உவமமாக்கிக்கூறினார். இதனெதிராமறைமுகததார சூதினைவெறுதொழிவாணையொக்கும் உடம்பினை வெறுத்தொழியுமுயிரொனவுங்கொள்க. இதனை அஃதொழிதறகருமையும் ஒழிந்தாரதுபெருமையுங்கூறப்பட்டன. (க0)

கூடு ம் அதி.— மருந்து.

பழவினையானும் காரணங்களானும் மகக—கு வாசமுதலியினிகளவரும், அவற்றுட்பழவினையான வருவன அதனகழிவினக ணலலது தீராமையின அவையொழிந்து, ஏனைகாரணங்களான வருவனவற்றைத் தீர்க்கும் மருந்துநின்றிறங்க கூறுகின்றார். காரணங்களாவன உணவுசெயல்களென்றவவாசமயாகலினபிணிகளுபகாரணத்தான வருவனவாயின.

கூசக. மிகினும் குறையினு நோயசெய்யு தூலோரா
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று க

இ-ள். மிகினும் குறையினும்— உணவுஞ் செயல்களும் ஒருவன்பகுதிக்கொதலவளவினவன்றி அதனின மிகுமாயினும் குறையுமாயினும்,— தூலோரா வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று நோய செய்யும்— ஆயுள்வேசமுடையாரால் வாதமுதலாகவெண்ணப்பட்ட மூன்றுநோயும் அவனுககுத துன்பஞ்செய்யும்.எ-று.

நாலோபாணணியவெனவே, அவர் அவற்றானவகுத்த வாந்பபகுதி பித்தப பகுதி ஐப்பருதியெனனும் பகுதிப்பாடும் பெற்றும். அவற்றிறகுணவொத்தலாவது சுவை கீரியங்களானும் அளவானும் பொருநதுதல. செயல்களொத்தலாவது மனமொழி மெய்களாறசெய்யுநதொழில்களை அவ்வவருநதுவதற்கு முன்னையொழிதல. இவையிரண்டும் இங்ஙனமன்றி யித்தல குறைதலசெய்யின, அவை தத்தரிடையினிலலாவாய வருத்தமென்பகாம். காரணமிரண்டும் அவாயநிலையான வந்தன. முறநுமமை விகாரதகாறஞ்சுகது. இதனால், யாககைகடகியலபாகிய நோய மூவகைதநென்பதூஉம, அவை னுன்பருசெய்தற்காரணம் இருவகைதநென்பதூஉம, கூறப்பட்டன. இன்பருசெய்தற்காரணம் முன்னாககூறப்ப. (க)

கூசஉ. மருந்தென வேண்டாவாம் யாககைக கருநதிய தற்றது போற்றி யுணின. உ

இ-ள். அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின — ஒருவன் முன்னுண்டது அற்றப்படியைக குறிகளாற்றெளியவநிந்தது பின்னுணனுமாயின, — யாககைககு மருந்த என வேண்டாவாம் — அவனயாககைககு மருந்தென்று வேறுவேண்டாவாம். எ-று.

உளஉ கூறும் அறி.— மருந்தது.

குறிகளாவன யாககைநொயமமை, தேக்கினறுயமை, காணங்கடொழிற குரீயவாதல, பசுமிகுதலெனவிலை முதலாயின. பிணிகள யாககையவாகலின, யாககைககென்றா, உணினென்பது அதனருமை தோன்ற நின்றது. (உ)

கூசந. அற்ற லளவநிந் துண்க வஃதுடமபு பெற்ற நெடிதுயககு மாறு. ன

இ-ள். அற்றல அளவு அறிந்த உண்க — முன்னுண்டது அற்றற பின்னுண்பதனை அளவளவநிந்த அவ்வளவிற்கு உண்க, — உடமபு பெற்றான நெடிது உயககு மருந்த ஊஃது — இறப்பவும்பலவாய பிறயாககைகளிற்பிழைத்துப் பெற்றகரிய இமமாறுடயாககையைப் பெற்றான அதனை நெடிதுகாலங்கொண்டு செலுத்தநெறி அறவாகலான. எ-று.

இமமை மறும வீதிபே நகலெய்தறபாலது ரதொன்றுமேயாகலின உடமபுபெற்றானென நம, அஃ நெடி விளையுறி அவை பெருகச்செய்துகொள்ள லாமாகலின நெடிதுயககு மாற்றென்றுயககுநிஞா. பெற்றாலென்று பாடமோற

வாருமுளா.

(க.)

கூசச அறந் தியிந் து கடைப்பிடித்தது மாறலல
துயகக துவரப பரிதது ச

இ-ள. அறந் து அறிந் து முனனனடது அறந்படியையநிந் து, — துவரப
பரிதது—பிந் திகப்பரிதது, — மாறலல கடைப்பிடித்தது துயகக—உண்ணு
வகால மாறுகொளளாத உணவுகளைக் குறிக்கொண்குக. எ-று.

அறந் துநிந் துநென நுமபெயாந் துநா அந் துநையாபுதுததறபொருட்கி. உண
டது அறந் தும அந் துநையநுநிய இந் துநமுநாநகலான அந் துநுமறலவேண்கிமெ
னபா, மிகப்பரிதெனரா. பரிததலவினை ராண்கி உடையானமெனினறது.
மாறுகொளளாமையாவது உண்பானபகுதியோடு மாறுகொளளாமையும்,
காலவியலீபோடு மாறுகொளளாமையும், சுவை வீரியநகலாறறமமுணமாறு
கொளளாமையுமாம். அவையாவன முறையே வாந் திதத ஐகலாநுய பகு
திககடாந் தவறறச செயவனவாந் தலும், பெருமபொருது சிறுபொழுதெனனு
காலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றாகாவன பிறிதொன்றறகாகாமையும், தேனுநெய
யுநகமமுனொத்த நஞ்சாகலபோலவனவுமாம். அவறறைக குறிக்கொளளாது
மணமபட்டொறமுறதுபபிந் து அந் துநை நோயும மாணமும வருதலின, கடை
ப்பிடித்தெனரா. (ச)

கூசரு மாறுபா டிலலாத வுணடி மறுத்துணணி
னூறுபா டிலலை யுயிரககு. ரு

இ-ள. மாறுபாடு இல்லாத உணடி மறுத்து உண்ணின— அமமுவுகைமா
றுகொளுமில்லாத உணவைத் தன்னுள்ளம வேணடியவளவினானறிப் பிணி
வாராவளவினல் ஒருவனுண்ணுமாயின, — உயிரககு ஊறுபாடு இல்லை—அவ
னுயிரககுப் பிணிகளாறதுநபம் வினை துணடாகாது. எ-று.

உறுவதனை ஊறெனரா, அஃது இனபததிறசெலலாதாயிறது, இல்லையென்
பது தொடர்பாகலின. துன்பமுறுவது உயிரோயாதலின, அதனமேலவைததுக்
கூறினா. மாறுபாடிலவழியுங்குறைதல் நனறென்பதாம். இவைநான்குபாட்
டாலும் உண்பப்படுவனவும், அவறறதளவும், காலமும, பயனுங்கறப்பட்டன.

கூரு ம் அந் தி.— மருந்து. உளக:

கூசகூ. இழிவறிந் துன்பான்க ணின்பம்போ ணிற்குக்
கழிபே ரினாயான்க னேய. கூ

இ-ள. இழிவு அறிந் து உண்பான்கண இனபம்போல—அக்குறைதலை நன
றெனறிந் து அவ்வாறேயுண்பவனமாட்கி இனபம் நீககாது சிலைநிறகுமாறு

போல,—கழி போ இராயானகண நோய நிறகும—மிகப்பெரியவிரையை விழுங்குவான்மாட்டு நோய நீங்காது நிலைநிற்கும். எ-று.

அவ்வாறேயுண்டல உண்ணலாமளவிறசிநிதருறையவுண்டல், இன்பமாவது வாநமுதலியமுறளும் தத்தநிலையிறநிரியாமையின மனமொழிமெய்கள் அவன வயத்தவாதலும் அதனான அறமுதலியநானகுமெயத்தலுமாம். இராயையள வினநியெடுத்தது அதனாவருநதம விலங்கோடொத்தலின், இராயானென ரூா. விதியெதிராமறைகளை உவமமும பொருளுமாககியது இரண்டானும் பெ றுதறகு. (சு)

கூசஎ. தீயள வன்றித தெரியான் பெரிதுண்ணி
யேயள வின்றிப படும. எ

இ-ள. தெரியான தீ அளவு அன்றிப பெரிது உண்ணின — தன்பகுதியும் அதற்கேற்றவுணவும் காலமுமாராயாநு வேண்டியதோருணவை வேண்டிய தோகாலதது வயிறறுத்தீயளவனநி ஒருவன மிகவுண்ணுமாயின்,—நோய அளவு இன்றிப படும—அவனமாட்டு நோய்கள எல்லையற வளரும். எ-று.

தெரியாமவினைககுச செயப்படுபொருள்கள அநிகாரத்தானவந்தன.நோய சாந்யொருமை. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவவகையுணவழிப்படுமிழுக் குககூறப்பட்டது. (எ)

கூசஅ. நோய்நாடி நோயமுத னாடி யதுதணிக்கும்
வாயநாடி வாயப்பச செயல. அ

இ-ள. நோய நாடி—மருததுவையினான ஆறானமாட்டு நிகழ்கின்ற நோ யை அதனகுறிகளான இன்னதென்று துணிகந்து,—நோய முதல நாடி— பின அதுவருதறகாரணத்தை ஆராயநது தெனிகந்து,—அது தணிக்கும் வாய் நாடி—பின அநதீர்க்குமுபாய், துணையநிகந்து,—வாயப்பச செயல—அதனைச் செய்யும்வழிப பிழையாமறசெயக. எ-று.

காரணம் உணவு செயலென முறகூதியவிரண்டும். அவறறை ஆயுளவேத முடையார நிரானமென்ப. அவைநாடிதறப்பயன நோயினையும் வாயினையும் ஐய மறததுணிகதல. மருந்துசெயதல, உதிரங்களைதல, அறுததல, சுடுதனமுதலிய செயல்களெல்லாம் அடங்குகறகு,அதுதணிக்குமவாயெனரூா. “கமுவாயுமுள” எனரூா பிறரும். பிழையாமை பழையமருததுவா செயதுவருகின்றமுறைமை யிறறப்பாமை. (அ)

கூசகூ. உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கறறான் கருதிச செயல. கூ

இ-ள். கற்றான்—ஆயுளவேதத்தினைக் கற்றமருததுவன்,— உற்றான் அளவும்
 பிணி அளவும் காலமும் கருதிச் செயல் — அவவுபாயத்தினைச்செய்யுங்கால்,

கூடு

கூடு ம் அதி.— மருந்து.

ஆதரணளவினையும் அவனகணிகழ்கின்ற நோயினளவினையும் தன்செயற்கேற்ற
 காலத்தினையும் அந்நானெறியால் நோகி, அவறறேறிப்பொருதச்செய்க.எ-று.

ஆதரணளவு பகுதி பருவம வேதனை வல்களினளவு. பிணியளவு சாத்தியம,
 அசாத்தியம, யாப்பியமெனனாகு சாதிவேறுபாடும்,* தொடக்க நடுவீறென்னும்
 அதன்பருவவேறுபாடும், வனமை மெனமைகருமுதலாயின. காலம மேற்சொ
 ல்லியன. இமமுனதம பிழையாமல் நானெறியானும் உணாவுயிருதியானும்
 ஆராய்ந்தசெய்கவென்பார், கற்றான்கருதிச்செயலெனரா. இவையிரண்பிபா
 ட்டானும் அவ்விழுக்குப்பட்டுழி மருததுவன்றீர்ககுமாறு கூறப்பட்டதி. (க)

கூடு0. உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செலவானென்
 றப்பானும் கூறறே மருந்து. ௧0

இ-ள். மருந்து— பிணிக்கு மருந்தாவது— உற்றவன்— அதனையுற்றவன்,
 —தீர்ப்பான்— அதனைத் தீர்க்குமருததுவன்,— மருந்து— அவனுக்குக் கரு
 வியாகிய மருந்து,— உழைச் செலவான எனற அப்பால் நாதகூறறு— அதனை
 ப்பிழையாமல் இயற்றுவானென்று சொல்லப்பட்ட நானகுபகுதியையுடைய
 நானகுதிற்ற்த்து. எ-று.

நான்கெனனு மெண்வருகின்றமையின, அதுநோகி அப்பாலென்றெழிந்
 தார். நாதகூறறதென்பது விகாரமாயிற்று. அவற்றுள் உற்றவனவகைநானகா
 வன்பொருளுடைமை, மருத்துவனவழிநிறைவு, நோயநிலையுணாதலவனமை,
 மருத்துத்தனபம்பொறுத்தலெனவிலை. தீர்ப்பானவகைநானகாவன பலபி
 ணிநோயகாண்டறகஞ்சாமை, ஆசிரியனைவழிபட்டோகியகலவியுறுணணறிவு
 முடைமை, பலகாலுநதீர்த்தவருதல, மனமொழிமெய்கதேயவாதலெனவிலை.
 மருநதின்வகைநானகாவன பலபிணிகடகுமேற்றல, சுவை வீரியம்வினைவாற
 றல்களானமேம்படுதல, எளிதினெயதப்படுதல, பகுதியோடுபொருததலென
 விலை. இயற்றுவானவகைநானகாவன ஆதரணமாட்டனபுடைமை, மனமொ
 ழிமெய்கதேயவாதல, சொல்லியன அவவாரேசெய்தலவனமை, அறிவுடைமை
 யெனவிலை. இவையெல்லாங்கூடியவழிபலலது பிணி தீராமையின, இத்தொ

குதியையும் மருந்தெனரா. ஆயுள்வேதமுடையாரும் இவை காலகளாக நடக்க
 குமென்பதுபற்றிப் பாதமெனலும், இவை மாறுபட்டவழிச சாததியமுமுதி
 ர்ந்து அசாததியமாமெனலுநகூறினார். இதனால் அதனைத்தீர்த்தற்கு வேண்டி
 வனவெல்லீளாரதொருததுக்கூறப்பட்டன. (க0)

அங்கவியல முறயிற்று.

* சாததியம் தீர்க்கததக்கது. அசாததியம் தீர்க்கததகாதது. யாப்பியம்
 பெரும்பான்மை தீர்க்கததக்கதும் சிறுபான்மை தீர்க்கததகாததுமெனக்கொ
 ளளத்தக்கது.

கூக ம அதி.— குடிமை.

உஎடு

ஒழிபியல்.

இனி அவ்வரசியலிலும் அங்கவியலிலும் அடங்காதொழிந்தவற்றதியலபு
 பதினமூன்றதிகாரத்தாற கூறுவானரெட்டங்கி, முதற்கட்டுடிமைகூறுகின்றார்.

கூக ம அதி.— குடிமை.

அஃதாவது உயாந்தகுடியினகடபிறந்தாரது தன்மை. உயாந்தகுடிப்பிற
 பு நால்வகைவருணத்தாராகும் இன்றியமையாதாகலீன, அச்சிறப்புப்பற்றி
 இது முனைவைக்கப்பட்டது.

கூடுக. இறப்பிறந்தார கண்ணலல திலலை யியலபாகச
 செப்பமு நாணு மொருங்கு. க

இ-ள். செப்பமும் நாணும் —செமமையும் நாணும்—ஒருங்கு இறப்பிறந்தார
 கண அல்லது இயலபாக இலலை—சேரக குடிப்பிறந்தாரமாட்டல்லது பிறாமா
 டடியறகையாக உளவாகா. எ-று.

இல்லுக்குடியென்பன ஈண்டியாந்தவற்றினமேல். செமமை கருத்துஞ் சொ
 லலுஞ் செயலுத்தமமுணமாறக்காமை. நாண பழி பாவங்களின் மடங்குதல்.
 இவை இறப்பிறந்தாரக்காயின ஒருவாதற்பிக்கவேண்டாமறமுமேயுளவாம், பிற

ரக்காயிற கற்பித்தவழியும் செடிதுநிலலாவென்பதாம். (க)

கூடுஉ. ஒழுக்கமும் வாயமைபு நாணுமும் மூன்று
மிழுககார குடிப்பிறந தார. 2

இ-ள். குடிப் பிறநதார — உயாததகுடியினகட் பிறநதார — ஒழுக்கமும்
வாயமைபும் நாணும் இம்மூன்றும் இழுககார—மகசூரிய ஒழுக்கம் மெய்ம
மை நானென்பபட்ட இம்மூன்றன்கண்ணும் நலவியானனறித தாமாகவே
வழுவார். எ-து.

ஒழுக்கமுதலியன மெய்மொழிமனவகளிவாகலின, அம்முறையவாயின.
இழுககுதல் அறியாது வருகின்றமைபின், இழுககாரொன்றா. (உ)

கூடுங். நுகையீகை யினசொ ளிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாயமைக குடிககு. ௩

இ-ள். வாயமைக குடிககு—எக்காலத்தநதிரிபிலாத குடியினகடிப்பிறநதா
ராககு—நகை நகை இனசொல இகழாமை நான்கும் வகை எனப—வறியார்
சென்றவழி முகமலாசசியும், உள்ளன கொடுத்தலும், இனசொறசொலலுதலும்,
இகழாமையுமாகிய இநநான்கும் உரிய கூறென்று சொல்லுவா னாலோ. எ-து.

பொய்மமை திரிபுடைமையிறநிரிபினமையை வாயமையென்றும, இல்லாரா
யெல்லாருமெளந்வராகலின இகழாமையை அவாகுறுக்கியுங்கூறினா. குடி
ஆகுபெயர். நான்கின்வகையென்பது பாடமாயின, வாயமைக்குடிப்பிறநதாரக்
குப் பிறினை வேறுபாடி இநநான்கானுளநாமென்றுரைக்க. இவைமூன்றுபாட்
டானுகுடிப்பிறநதாரதியலடி கூறப்பட்டது. (ங)

கூடுசு. அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செயத விலர். ௪

உ-ள். கூசும் அதி. — குடிமை.

இ-ள். அடுக்கிய கோடி பெறினும— பலவாகவடுக்கிய கோடியளவிறறிய
பொருளைப் பெற்றாராயினும்,—குடிப் பிறநதார குன்றுவ செயதல் இலா—
உயாததகுடியினகடிப்பிறநதாரதம்மொழுககற்குன்றுநதொழிலகளைச் செயயார.
எ-து.

அடுக்கியகோடியென்பது ஈண்டெண்ணப்பயிம் பொருண்மேனிவறது. குன
றுநதொழிலகளை குன்றுதற்கேதுவாயதொழிலகள். (ச)

கூடுடு. வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற றலைப்பிரித வினது. (டு)

இ-ள். பழங்குடி—தொனறுதொடடுவருகின்ற குடியினகட்பிறந்தாரா—வழ
ங்குவது உளவீழ்ந்தக்கண்ணும்—தாங்கொடுக்குமபொருள பண்டையிறசுருங்
கியவிடத்தம—பண்பின தலைப்பிரிதல இனது— தமபண்புடைமையின நீங்
கார. எ-று.

தொனறுதொடடுவருதல சேர சோழ பாண்டியனொறறதபோலப படைபுக
காலந்தொடங்கி மேம்பட்டுவருதல. அவாக்கு நலகுரவாவது வழங்குவது உள
வீழ்வதாகலின, அதனையே கூறினார். (டு)

கூடுகூ. சலம்பறறிச சாலபில செயயாராமா சற்ற
குலம்பறறி வாழ்துமென பார். (கூ)

இ-ள். மாசு அற குலம் பறறி வாழ்தம் எனபா — வசையறறு வருகி
ன்ற நங்குடிமரபினோடொத்த வாழ்க்கடவேமெனது கருதி அவவாறு வாழ்
வாரா,—சலம் பறறிச சாலபு இல செயயார — வறுமையுற்றவழியும், வருச
ணையப்பொருநதி, அமைவிலவாய தொழிலகளைச செயயார. எ-று.

அமைவினமை அமமரபிறகேலாமை இவைமுனறுபாட்டானும் அவா வறு
மையுற்றவழியும் அவவியலினவேறுபடானொன்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

கூடுஎ. குடிப்பிறந்தார கண்விளங்குங் குற்றம் விசுமபின்
மதிககண மறுப்போ லுயாநது. எ

இ-ள். குடிப் பிறந்தாரகண குற்றம்—உயாநதகுடியினகட்பிறந்தாராமாட்டு
ளதாங்குற்றம்—விசுமபின் மதிககண மறுப்போல உயாநது விளங்கும்—தா
னசிறிதேயாயினும் விசுமபினகணமதிவிடத்தமறுப்போல ஓங்கித்தோனதும்.
எ-று.

உயாகுடிமுதலிய பொருளவகைமுனற்றதும் விசுமபு முதலிய உவமைவகை
யொத்துப் பாணமாறுபட்டது. குடியதுயாசசியானும், மதிபோன்ற அவா
நற்குணங்கனோடு மாறாதலானும், உலகெங்கும் பரந்த வெளிப்படுமென்ப
தாம். (எ)

கூடுஅ. நலத்தின்க ணரின்மை தோன்றி னவனைக
குலத்தின்க ணையப் படும். அ

இ-ள். நலத்தின்கண நார் இனமை தோன்றின்—குலநலமுடையயை வரு
கின்றவன்கணனே நாயினமையுளதாமாயின,—அவனைக குலத்தின்கண் ஐய
ப்படும்— அவனை அக்குலப்பிறப்பினகண்ணே ஐயப்படும் உலகம். எ-று.

நலமும் குலமும் ஆகுபெயர். நாரினமையாற் கொடாமையுறுகதிஞ்சொல்
 . ஆமுதலிய கூறப்பட்டன. தோன்றினென்பது தோன்றாமெவ்ளக்கிநின்றது.

கூள ம அதி.— மாணம்.

உள்ள

நலனுடையனுவருதலினிகையே இவை தோன்றலின், உள்ளது ஐயமாயிற்று.
 உலகமென்பது அவாயநிலையானவந்தது. ஐயப்படலென்பது பாடமாயின, ஐய
 ப்படுகவேன விதியாககியுரைக்க. இவையிரண்டுபாட்டானும் வேறுபட்டவழிப
 பதியிழுக்குக கூறப்பட்டது. (அ)

கூடுகூ. நிலத்திற கிடந்தமை காலகாட்டுங் காட்டுங்

குலத்திற பிறந்தாவாயச சொல. கூ

இ-ள. நிலத்திற கிடந்தமை கால காட்டும் — நிலத்தினிபல்லை அநக
 ண்முனைத்த முனை காட்டும், — குலத்திற பிறந்தா வாயச சொல காட்டும்—
 அதபோலக் குலத்தினியலை அதனகடபிறந்தாவாயசொற்காட்டும். எ-று.

கிடந்தமை உள்ளபடி. முனைத்தமாத்நிரத்தானே நனமையுநீமைபுறேரி
 தலின், இலைமுதலிய கூறாயினா, ஆகவே, பொருளினுஞ் செயனமுதலிபன
 வேண்டாவாயின. குலத்தியலபறித்தகருவி கூறுவார்போனது, இனசொலவே
 ணிமென்றவாறாயிற்று. (க)

கூகூ0. நலம்வேண்டி னுணுடைமை வேண்டிங் குலம்வேண்டின

வேண்டிக யார்க்கும் பணிவு.

க0

இ-ள. நலம் வேண்டின நாண உடைமை வேணடும்— ஒருவன் தனக்கு
 நலனுடைமையை வேண்டிவனாயின, நானுணுடையனாதலை வேண்டிக, — குலம்
 வேண்டின யார்க்கும் பணிவு வேண்டிக— குலனுடைமையை வேண்டிவனா
 யின, பணிபபடுவார யாவாமாட்டும் பணிதலை வேண்டிக. எ-று.

நலம் புகழ், புண்ணியங்கள். வேண்டுமென்பது விதிப்பொருட்டாய் நின்
 றது, “வினைப்பதி தொருகியி னுமமை வேணடும்” எனபுழிப்போல். அந்தனர்
 சானரோ அருந்தவத்தோர் தமமுனரோ தந்தை நாயென, நிவரொலாரும்
 டங்க, யார்க்குமென்றா. பணிவு இருக்கையெழும்ம எதிரசெல்லும் முதலா
 யின. இவையிரண்டுபாட்டானும் குடிமைக்கு வேண்டிவனகூறப்பட்டன. (க0)

கூள ம அதி.— மாணம்.

இனிக குடிப்பிறந்தார்க்கு உரியவாய் குணங்கள் கூறுவானரெட்டவங்கி,

முதற்கண் மானகூ ருதினரா. அஃதாவ ரு எருநானறு ௪ தநநிலையிறழாமையும, தெய்வத்தாறமுவுவரதுழி உயிரவாழாமையுமாம். இஃங், அககுடிப்பிறப்பினை நிறுத்ததுதலுடைமையின, அச்சிறப்பப்பறநி முனைவைக்கப்பட்டது.

கூகக. இனநி யமையாச சிறப்பின வாயினுங்
குறை வருப விடல. க

இ-ள. இனநி அமையாச சிறப்பின ஆயினும்—செய்யாதவழித தாம் அமையாதசிறப்பினையுடையவேயெனினும், —குறை வருப விடல— தநகுடிப்பிறப்புத தாழ்வருஞ்செயல்களையொழிக. எ-று.

அமையாமை இறத்தல. குடிப்பிறப்பென்பது அதிகாரமுறைமைபான் வந்தது. இறப்பவருவழி இளிவரதனை செய்தாயினும் உயகவென்னும் வடநூன் முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது நிலையினமையையும் மானத்தினது நிலையுடைமையையுநன்க்கி அவைசெய்யற்கவென்பதாம். (க)

உஃஅ சூன ம அநி.— மானம்.

கூகஉ. சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு

பேராண்மை வேண்டி பவர். உ

இ-ள். சீரினும் சீர அல்ல செய்யாரா -- புகழ்செய்யுமிடத்தூந்தநகுடிமைக கொள்வாத இளிவரவுகளைச் செய்யாரா—சீரொடு பேராண்மை வேண்டிப்பவா — புகழுடனே மானத்தைநிறுத்ததுதலை விரும்புவார. எ-று.

எவ்விடத்தம் நிலைகுலையாத திணமையான உளதாதலபறநிப் பேராண்மையெனப்பட்டது. நிலையுடையபுகழின்பொருட்டாகவுஞ்செய்யாரொன்பதாம்.(உ)

கூகங். பெருக்கத்து வேண்டி ம பணிதல சிறிய

சுருக்கத்து வேண்டி முயாவு. ங

இ-ள. பெருக்கத்துப் பணிதல வேண்டி ம — குடிப்பிறந்தார்க்கு நிறைந்த செல்வமுளதாயவழி யாவாமாடும் பணிவு வேண்டி ம, — சிறிய சுருக்கத்து உயர்வு வேண்டி ம—குறைந்த நல்குரவுளதாயவழிப் பணியாமை வேண்டி ம. எ-று.

பணியாமை தாழ்வவாராமற பறையவுபாசசிக்கண்ணே நிறறல். செல்வக்காலை அஃதுயாசசி செய்யத தாநதாழ்தலும், அல்லறக்காலை அது தாழ்வுசெய்யத் தாமுயாதலும், வேண்டிமென்பதாம். இவைமுனைபாட்டானும் தாநதாழ்தறகேதுவாயின செய்யாமைச்சிறப்புக கூறப்பட்டது. (ங)

கூகூசு. தீலையி னிழிநத மயிரினையா மாநதா
நிலையி னிழிநதக கடை. ச

இ-ள். மாநதா—குடிப்பிறந்தமாநதா,—நிலையின இழிநதக்கடை—தமமுய
ர்நதநிலையைவிட்டு அதனினை நதாழாதவழி,—தலையின இழிநத மயிர அனையா—
தலையைவிட்டு அதனினை நதம வீழ்நத மயிரினையொப்பா. எ-று.

அநநிலையை விடாதுநின்றவழிப் பேணப்படுதலும், விட்டுத்தாழ்நதவழி இழி
க்கப்படுதலும், உவமையாறப்பெறறும். (ச)

கூகூரு. குன்றி னனையாருங் குன்றுவா குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின. ரு

இ-ள். குன்றின அனையாரும்—குடிப்பிறப்பான மலைபோலயாராதோரும்
— குன்றுவ குன்றி அனைய செயிற் குன்றுவா— தாழ்நதகேதுவாகியசெய
ல்களை ஒருகுன்றியளவாயினுஞ் செய்வாரிற்றழுவா. எ-று.

குன்றியனையவுமெனறும் இழிவுசிறப்புமமை விகாரததாறறெக்கது. தாழ்
தற்கேதுவாய் செயல்களாவன இனிவநதன, சொற்பின்வருநிலை. (ரு)

கூகூசு. புகழின்முற புத்தேனாடு டியயாதா லென்மற
றிகழவார்பின் சென்று நிலை. கூ

இ-ள். இகழ்வார்பின் சென்று நிலை—மானததைவிட்டுத் தனனையவமதிப்பா
ர்பின்னே ஒருவனசென்று நிறசின்றநிலை — புகழ் இன்று— இவவுலகத்துப்
புகழ்பயவாது,—புத்தேன நாட்டு உய்யாது—ஏனைப்புத்தேனலகத்துச் செறு
நீசாது,—மறறு என—இனி அவனுக்கு அது செய்வதாயாது! எ-று.

கூஎம் அதி.— மானம். ௨௭௯

புகழ்பயப்பதனைப் புகழென்றா. பயனாய் இவ்விரண்டிமின்றிக் கொள்ளே
மானங்கெடுகின்றது என்னையென்பதாம். இவையுணறுபாட்டானும் அவை
செய்தற்குறறாகுறப்பட்டது. (சு)

கூகூஎ. ஒட்டார்பின் சென்றெருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே
கெட்டா னென்பபடுத னன்று. எ

இ-ள். ஒட்டார்பின் சென்று ஒருவன் வாழ்தலின்—தனனையிகழ்வார்பினனே
சென்று பொருள்பெறறு அதனாலொருவன் உயிரவாழ்தலின்,— அநநிலையே
கெட்டான எனப்படுதல நன்று—அது செய்யாது இறநதானென்று சொல்ல
ப்படுதல அவனுக்கு நன்று. எ-று.

ஒட்டிதல் பொருந்தாதல். அந்நிலையையென்றது செல்லாத முன்னேநிலைக்க
 ன்ணே நின்றென்றவாறு, அப்பொழுதேபெனதுமாம. புகழும் புத்தேநூறும்
 பயவாதேனும் பொருளபெற்று உயிர்வாழ்வாமென்பாரா நோக்கிக் கூறியது.

கூகூஅ. மருந்தோமற ஹானோமபும வாழககை பெருந்தகைமை
 பீடழிய வந்த விடத்து அ

இ-ள். பெருந்தகைமை பீடி அழிய வந்தவிடத்து— உயாகுடிப்பிறப்புத்
 தனவலியாகிய மாணம் அழியவந்தழி, — ஊன் ஓம்பும் வாழககை மறறு
 மருந்தோ — இறத்தலொழிந்த பபனிலலாதவுடம்பினைக் காக்குமவாழ்க்கை
 பின்னுயிற்றவாமைக்கு மருந்தாமோ! எ-று.

மறறென்பது மேறசொல்லிய இறப்பினை மாற்றிநின்றது. நறகுணங்கட்கெ
 ல்லாம இடனூதற்சிறப்புப்பற்றிப் பெருந்தகைமையென்றும், அவையெல்லா
 வறறுள்ளும் அதற்கு வலியாதற்சிறப்புப்பற்றிப் பீடென்றும், அஃகழிந்தால்
 நின்றவெறுடம்பு இழிக்கப்படுதலின் அதனை ஊனென்றும், பின்னுயிற்றதல்
 ஒருதலையென்பார மருந்தோவென்றுவகூறினார். மாணத்தினரெழில் அதற்கி
 டனூகிய குடிப்பிறப்பினமேனின்றது. (அ)

கூகூகூ. மயிரீப்பின் வாழாக கவரிமா வன்னு
 ருயிரீப்பா மாணம் வரின. கூ

இ-ள். மயிரீப்பின் வாழாக கவரிமா அன்னா— தன்மயிரத்திரளின் ஒரு
 மயிர நீங்கினும் உயிர்வாழாத கவரிமாவையொப்பாரா, — மாணம் வரின உயிர்
 ரீப்பா — உயிரீக்கத்தான மாணமெய்துமெல்லவரின, அதனைத்தாய்காற்றிப்
 பா. எ-று

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. உயிரும மாணமும் உடனிலலா
 மைக்கண், பின்னும் போவதாய உயிரைத்தது எஞ்ஞானமும் நிற்பதாய மாண
 த்தையெய்துவொன்பதாம். உவமை அவாகு அஃதியலபென்பது விளக்கி
 நின்றது. (க)

கூஎ0. இனிவரின் வாழாத மாணமுடையா
 ரொளிதொழு தேதது முலகு. க0

இ-ள். இனி வரின வாழாத மாணம் உடையார் ஒளி — தமக்கோரிழிவுவந்
 தவழிப் பொறுத்த உயிர்வாழாது அதனைநீத்த மாணமுடையாரது புகழ்வுடி
 உயு0 கூஅ ம அகி.— பெருமை.

வினை — தொழுது ஏத்தம் உலகு — எஞ்ஞானதுநதொழுது ததியாநிறபர் உலகத்தார். எ-று.

4 புலவா பாடும புகழுடையோ விசமபின—வல்ல னேவா வான லூதி யெய்து"வராகலின, தறககசசெலவு சொல்லவேண்டாவாயிறறு. இவைநான குபாட்டானும மானப்பொருடாய இறப்பினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

கூஅ ம அதி. — பெருமை.

அஃதாவது செயற்கரியசெய்தல், தருகநினைமை, பிறாகுறற்கூறும்மையென நினைமுதலிய நறகுணங்களாறபெரியாரது தன்மை. நிலையினுமேனமே லுயாத்தறபய நதவாயவினை உளவாவது நிலையிறழாமையுளவழியாகலின, இது மானத்தினபின வைககப்பட்டது.

கூஎக. ஒளியொருவற குளள வெறுககை யினியொருவற
கஃதிறநது வாழ்து மெனல. க

இ-ள. ஒருவறகு ஒளி உளள வெறுககை — ஒருவனுக்கொளியாவது பிறரா செயற்கரிய செயவேமெனது கருதம் ஊககமிக்குதி, — ஒருவறகு இனி அஃது இறநது வாழ்தம் எனல — ஒருவனுக்கு மாசாவது அசசெயலையொழிநது உயிவாழககடவேமெனது கருததல். எ-று.

ஒளி தாணுளனாயகாலதது மிகருத்தோனதுறலுடைமை. "ஒளிரிஞ்ஞேவகு புகழ செயயான" எனறா பிறரும். மேலும் செயற்கரியசெய்வார பெரியொனறாராயினும், ராணி ஆவை அளவிறநதவொப்புரவு ராகமுதலியவாம். அவறறிஞ்ஞாய பெருமைமைய அதனகாரணத்தினமேலிட்டு உளளவெறுககையெனறும், அததனையே அதனகாரியமாநிய ஒளியாக்கியுறகூறினா. இவவாறு இதனெதிராமறைககணனுமொகரும். இதறாற பெருமையினசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

கூஎஉ. பிறப்பொககு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில வேறறுமை யான். உ

இ-ள. எல்லாவியாகுதம் பிறப்பு ஒககுதம் — எல்லாமக்களுயிர்க்கும் பொதுவாகிய பிறப்பியல்பு ஒககுமேயெனினும், — சிறப்பு ஒவ்வா செய்தொழில

வேறுமையான — பெருமை சிறுமையெனப்பட்ட சிறப்பியல்புகளொவ்வா, அவைசெய்யுநதொழில்களது வேறுபாட்டான. எ-து.

வேறுபாடு நல்லனவும், தீயனவும், இரண்டுமாயினவும், இரண்டுமல்லவாயினவுடைய அளவிற்றந பா.சுபாடுகள். வினைவயத்தாற பஞ்சபூதபரிணாமமாகிய யாக்கையைப் பொருநதிதின்று அதன்பயனனுபவித்தல எல்லாவருணத்தார்க்

குமொத்தலிற் பிறப்பொகருமென்றும், பெருமைசிறுமைகட்குக் கட்டளைக்கல்லாகிய தொழிறபாசுபாடுகள் வருணாதோறும் யாககைதோறும் வேறுபடுதலிற் சிறப்பொவ்வாவெனதுகூறினார். (உ)

கூஎகூ. மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லார் கீழல லவர். கூ

கூஅ ம் அதி.— பெருமை.

உஅக

இ-ள். மேல அல்லார மேல இருத்தம மேல அல்லா—செயற்கரியசெய்கலாது சிறியராயினார், உயர்நதவமளிமுதலியவற்றினயிசையிருந்தாராயினும், பெரியராகார, —கீழ அல்லவா கீழ இருத்தம கீழ அல்லா —அவைசெய்து பெரியராயினார், தாழ்நத வறுநிலத்திருந்தாராயினும், சிறியராகார. எ-து.

மேலிருந்தல்கீழிருந்தல்களாற்செல்வநலசூரவுகளும், மேல கீழ்களாற்பெருமைசிறுமைகளும், கருதப்பட்டன இவையிரண்டுபாட்டானும் முறையே குடிமைமாததிரத்தானுஞ் செல்வமாததிரத்தானும் அஃதுளதாக்காமையுடையது.

கூஎசு. ஒருமை மகளிரோ போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான கொண்டொழுதி னுண்டு.சு

இ-ள். ஒருமை மகளிரோ போல — கவராமனத்தினையுடைய மகளிர நிறையினவழுவாமற் றமமைத தானகாததுக்கொண்டொழுதுமாறுபோல, —பெருமையும் தன்னைத் தான கொண்டி ஒழுதின உண்டு—பெருமைகருணனும், ஒருவன் நிறையினவழுவாமற் றனனைத் தானகாததுக்கொண்டொழுதுவானாயின, அவன்கண்ணடாம. எ-து.

பொருளினறொழில் உவமையினும் வந்தது. கற்புண்டாதல தோன்றநின்றமையின, உமமை எச்சவுமமை. ஒழுதுதல மனமொழிமெய்களையொடுக்கி

ஒப்புரவு முதலிய செயற்போதல. இதனால் அஃதுளதாமாறு கூறப்பட்டது.
 கூஎடு. பெருமை யுடையவ ராற்றுவர ராற்றி
 னருமை யுடைய செயல. (ரு)

இ-ள். பெருமை உடையவா— அவ்வாற்றாற பெருமையுடையராயினா —
 அருமை உடைய செயல ஆற்றின ஆற்றுவாரா— தாம் வரியராயவழியும் பிற
 ராறசெய்தறகரியவாய தஞ்செயல்களை விடாந் அவைசெய்யுநெறியாற கடை
 போகசெய்தலை வல்லாராவா. எ-று.

வறியராயவழியுமென்பது, முனசெய்துபோதமை தோன்றப் பெருமையு
 டையவொன்றநனாறும், ஆறதுபாரொன்றதனாறும், பெற்றும். இதனால் அதனை
 யுடையராசெய்தி கூறப்பட்டது. (ரு)

கூஎகூ சிறியா ருணாசசியு ளிலலைப் பெரியாரைப்
 பேணிகுகொள வேமெனறு நோகரு. கூ

இ-ள். பெரியாரைப் பேணிக கொளவேம எனறும் நோகரு—அப்பெற்றிய
 ராய பெரியாரைவழிபட்டு அவரியலபினை யாங்கோடுமெனறுகருதது —
 சிறியார உணாசசியுள இலலை — மறறாச சிறியராயினுர்மனத்தினகண உள
 தாகாது. எ-று.

குடிமை, செல்வம், கலவியெனறிவற்றது உணமைமாதநிரததால தமமை
 வியநதிரூபபாாககு அவை நமகசியலபெனறு அமைநதிரூபபாரை வழிபபட்டு
 அஃதுடையராதல கூடாதென்பதாம். (கூ)

கூஎள. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாளு சிறப்புந்தான்
 சீரல லவாகட படின. எ

இ-ள். சிறப்புத தானும்—தனக்கொகருமபெரியாரிடத்தது அமைநதிரூத்தலைச்
 செயலதாயசிறப்புததானும்,— சீர அல்லவாகட படின — தனக்கொவ்வாத
 டுகூ

உ-று. கூகூ ம் அது.— சான்றாண்மை.

சிறியாரிடத்துப்படுமாயின, —இறப்பே புரிந்த தொழிறாரும் — அதனையொ
 ழிந்து தருக்கினகணனே மிககசெயலையுடைததாம். எ-று.

தருக்கினை மிகசெய்யுமென்பதாயிறறு. சிறப்புக்குடிமை, செல்வம், கலவி

களினாயிருக்கி. இவையிரண்டுபாட்டானும் அஃதிலாசெய்தி கூறப்பட்டது. (எ)

கூஎஅ. பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை

யணியுமார் தன்னை விபரது. அ

இ-ள. பெருமை என்றும் பணியும்—பெருமையுடையார அசிறப்பிண்டா யஞானநுந தருக்கினறி அமைந்தொழுதுவார, — சிறுமை (என்றும்) தன்னை வியரது அணியும்—மறறைச சிறுமையுடையார அஃதிலாநஞான நுநமமை வியரது புனையாநிறபா. எ-று.

பொருளின் றொழில்கள பண்பினமேலேற்றப்பட்டன. இஃது அறமறைக குமபெருமையென்புழியுமொககும. என்றமென்பது பின்னும்வந்தியைநதது. ஆமென்பவ்விரண்டும் அசை. புனைதல பிறரிற்றமக்கோயிருக்கியேறறிக கோடல். இதற்கு உயர்நதார நாமுவார நாமுநதார உயாவார இஃதொரு விரோதமிருந்தவாறெனனென உலகியலைவியரது கூறிறறாககுவாருமுளா. (அ)

கூஎகூ. பெருமை பெருமித மினமை சிறுமை

பெருமித மூரநது விடல். கூ

இ-ள். பெருமை பெருமிதம் இனமை—பெருமைககுனமாவது காரணமு ண்டாயவழியும் அஃதியலபாதிகைக்கித தருக்கினறியிருந்தல், — சிறுமை பெருமிதம் ஊரநது விடல்— சிறுமைககுனமாவது அஃதிலவழியும் அதனை யேறறிக்கொண்டி தருக்கினமுடிவினகணனே நினதுவிடுதல். எ-று.

அளவறததருக்குந்லென்பதாயிறறு. விடுமென்று பாடமோதவாருமுளா; முறறுத்தொடரும் எழுவாயத்தொடரும் தமமுளியையாமையின், அது பாட மன்மையுணர்க. (க)

கூஅ0. அற மறைககும பெருமை சிறுமைதான

குறறமே கூறி விடும க0

இ-ள. பெருமை அறம மறைககும—பெருமையுடையார பிறாமானத்தை யேகூறி அவமானத்தை மறையாநிறபா, — சிறுமை குறறமே கூறிவிடும—மற றைச சிறுமையுடையார பிறாகுணத்தை மறைத்துக் குறறத்தையே கூறிவிடு வா. எ-று.

மறைத்தலுங் கூறலும் ஏனையிடத்துமையையரதன. அறம ஆகுபெயா. தா னென்பது அசை. இவைமூன்றுபாட்டானும் இருவாசெயலும் ஒருங்குகூறப் பட்டன. (க0)

கூக ம அதி. — சான்றாண்மை.

அஃதாவது பலகுணங்களானுநிறைந்த அவறறையாடறறன்மை. பலகுணங்களானுமென்பது சாலுத்தறறொழிலாறபெறப்படுதலின், அவறறறையென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பெருமையுள்ளவகாத குணங்கள்பலவறறையுற தொகுத்தககொண்டுநிறறறலின, இஃததனபின வைக்கப்பட்டது.

கூக ம அதி. — சான்றாண்மை.

உஅக.

கூஅக. கடனென்புநலலைவ யெல்லாவ கடனறிந்து சான்றாண்மை மேறகொள பவாக்கு. க

இ-ள, கடன அறிந்த சான்றாண்மை மேறகொளபவாக்கு — நமக்குத்தகு வது இதுவெனறிந்த சான்றாண்மையமேறகொண்டொழுதுவார்க்கு — நல்லவை எல்லாம் கடன எனபு — நல்லனவாயகுணங்களெல்லாம் இயல்பாயிருக்குமென்று சொல்லுவா நூலோர். எ-று.

சிலகுணங்களிலவாயவழியும் உள்ளன செயதுகொண்டனவாயவழியுஞ்சான்றாண்மையெனறுஞ்சொறபொருள கூடாமையின, நூலோர் இவவேதுபெயாபறறி அவரிலக்கணம இவவாறு கூறுவொன்பதாம். (க)

கூஅஉ. குணநலளு சான்றோ நலனே பிறநல மெநநலத துள்ளதூஉ மனறு. உ

இ-ள. சான்றோ நலன குணநலமே — சான்றோநலமாவது குணங்களாளுபநலமே; — பிற நலம எநநலதம உள்ளது அன்று — அஃதொழிந்தவுறுபுக்களானுநலம ஒருநலமகிணமுள்ளதனற. எ-று.

அகநலத்தை முன்னேபிரிந்தநமையின ஏனைப்புறநலத்தைப பிறநலமெனதம, அது குடிப்பிறப்புக்கலையிழுந்தலாக நூலோரொழிந்தநலங்களுட்புகுதாமையின எநநலததுள்ளதூஉமனறென்றுங்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் சாலபிறகேறறகுணங்கள் பொதுவகையாறகூறப்பட்டன. (உ)

கூஅக. அன்புநா ஸ்ரெப்புரவு கண்ணோட்டம வாயமையோ டைந்துசால பூனறிய தூண க.

இ-ள. அன்பு — சூறறநாராமேலையனறிப பிறாமேலுமுளதாயவனபும — நாண — பழிபாவங்கரிணைலும் — ஒப்புரவு — யாவாமாட்டுமொப்புரவுசெயதலும் — கண்ணோட்டம — பழையாமேறகண்ணோட்டலும் — வாயமை — எவலிடததம மெயமமைகூறலுமென — சாலபு உணறிய தூண ஐந்த —

சாலபென்னுமபாரததை, ததாபயிய ஊனகளைநது. எ-று

எண்ணெயி முன்னவறமுேயிபகூடி. இக குணங்களிலவழிச சாலபு நிலை பெறாமயின, இவற்றைத ஊனெனரூ ஏகசெசவுருவகம். (க)

கூஅச. கொல்லா நலத்தது நோனமை பிறாதிமை

சொல்லா நலத்தது சாலபு ச

இ-எ, நோனமை கொல்லா நலத்தது — பிறவறங்களுமவேணமிமாயினுத தவம் ஒருயியாயுகொல்லாநவறத்தின்கண்ணதாம், — சாலபு பிறா தீமை சொல்லா நலத்தது—அதுபோலப பிறபுணங்களும வேணமிமாயினுஞ சாலபு பிறாகுறறத்தைசசொல்லாத குணத்தின்கண்ணதாம். எ-று.

நலமென்னும் ஆகுபெயாபபொருளிரண்டனையுந தலைமைதோன்ற இவவிர ண்டறகுமதிகாரமாகிக கூறினா தவத்திற்குக கொல்லாவறஞ்சிறந்தாறபோ லச சாலபிறகுப பிறாகுறறஞ்சொல்லாககுணஞ்சிறந்ததென்பதாம். (ச)

கூஅடு. ஆற்றுவா ராற்றல பணித லதுசானரோர் மாறரூனா மாறறும படை. (டு)

கூஅச கூக ம் அதி. — சான்றூண்மை.

இ-எ. ஆற்றுவார் ஆற்றல பணிதல— ஒருகருமத்தைசசெய்த முடிபபார தாற்றலாவது அதற்குதுணையாவாத தாமுநதுகூடிக்கொள்ளுதல, — சானரோ மாறரூனா மாறறும படை அது—இனிச சாலபுடையா தம்பகை வரைப பதைமையொழிககுறகருவியும் அது. எ-று.

ஆற்றல அதுவலராரதனமை. இறந்ததுதீஇப்பவெசசவுமமை விகாரத தாற்றெக்கது. சாலபிற்கேற்ற பணிதற்குணத்ததுசிறப்புக்கூறுவார, ஏனைய தமுடன்கூறினார். (டு)

கூஅக. சாலபிற்குக கட்டளை யாதென்ற ரேல்வி துலையலலாரா கண்ணுங கொளல. ச

இ-எ. சாலபிற்குக கட்டளை யாது எனின— சாலபாகிய பொன்னினளவ றித்தற்கு உரைகலலாகியசெயல யாதெனின,— தோலவி துலை அலலாரகண னும் கொளல—அது தமமினியார, ராமாடிகுகொளளுநதோலவியை இழிந தாரமாடிகுகோடல. எ-று.

துலை ஓப்பு. எசசவுமமையான இருதிறத்தாரகண்ணும் வேணபிதல பெற றும். கொளளுதல வெல்லுமாற்றலுடையராயிருந்தே ஏறறுக்கொளளுதல.

இழிநதாரை வெலலுதலகருசித தமமோடொபயிததுககொளளாது தோலவியான் அவரினுயாவராயின, அதனாசாலபளவறியப்படுமென்பதாம். (சு)

கூஅஎ. இன்னஞ்செய தாராகரு மினியவே செய்யாககாலெனன பயதத்தோ சாலபு. எ

இ-எ. இனன செயதாராகரும இனியவே செய்யாககால— தமககினனாத வறறைச செயதாராகரு சாலபுடையார ினியவறறைச செய்யாராயின,— சாலபு எனன பயததது— அசசாலபு வேறெனனபயணியுடைதது எ-று.

சிறப்புமமை அவா இனனஞ்செயதறகிடனலவிளகழிசிறறது. ஓகாரம அகச. வினா எதிராமறைப்பொருட்கி. தாமுமினனஞ்செயவராயின, சாலபொருட்பய னுமிலலையென்பதாம். இவையையநதுபாட்டானுரு சிறப்புவகையறகூறப்ப டடது. (எ)

கூஅஅ. இனமை யொருவற கினிவனறு சாலபென்னுந தினமையுண டாகப பெறின. அ

இ-ள். சாலபு எனனும் தினமை உண்டாகப பெறின— சாலபென்றுசொ லலப்படும வலியுண்டாகப்பெறின,— ஒருவறகு இனமை இனிவு அனறு— ஒருவனுக்கு நலகுரவு இனிவாகாது. எ-று.

தளராமைநாட்கிதலின, வலியாயிறறு. இனமையான வருவதனை இனமை தானுகவுபசரிததுக்கறினா. சாலபுடையார நலகூரநதவழியும் மேம்பிதலு டையொன்பதாம். (அ)

கூஅகூ. ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார சான்றாணமைக காழி யென்பபடு வார. கூ

இ-ள். சான்றாணமைக்கு ஆழி எனப்படுவார— சாலபுடைமையாகிய கட றகுக் கரையென்றுசொல்லப்படுவார,— ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரார— ழனைக்கடலுறு கரையுணிலலாமற காலநதிரநதாலும், தாரநதிரியார. எ-று.

க00 ம் அகி. — பண்புடைமை. உஅஅ

சான்றாணமையது பெருமைதோன்ற அதனைக கடலாகவியும், அதனைத தாக கிக்கொண்படுகிறறவின அஃதடையாராக கரையாகவியுங்கறினா, “பெருமை கடற காழி யனைபன மாதோ” எனறா பிரரும். ஏகதேசவுருவகம். (க)

கூக0. சான்றவா சான்றாணமை குன்று னிருநிலநதான் றுங்காது மனனே பொறை. க0

இ-ள். சானறவா சானறாணமை குனறின — பலகுணங்களானுநிறைநதவந் தந்தன்மை குனறவராயின, — இருநிலநதான பொறை தானகாது — மறநை யிருநிலநதானுந தனபொறையைத தானகாதாயமுடியும். எ-று.

தானுமென்னுமெசசவுமமை விகாரததாறறொக்கது. அவாக்கதுகுனறாமையும் அதற்ககதுதானகலும் இயல்பாகலான, அவையெகுருனறுமுளவாகாநினறன வென்பது தோனறநினறமையின, மன ஒழிபிசைக்கணவநசது. ஓகாரம அசை. இதற்கு இருநிலம் பொறைதானகுவது சானறவா துணையாகவருதலான அதுவும் அது தானகலாறறறதெனறுபாபாருமுளா. இவைமுனறுபாட்டானும் அவற றுனிறைநதவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

க00 ம அதி.— பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சானறாணமைகளிறறும்வமுவாதுநினறே எல்லா ரியல்புகளும்நிறதொததொழுதல, “பண்பொன்ப படுவது பாடநிற தொழு கல்” எனறா பிறரும். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கூகூக. எனாதததநா லெயத லெளிதென்ப யாராடடும
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. க

இ-ள். யாராடடும எனபதததால் — யாவாராடடுமெளியசெவவியராத லால் — பண்புடைமை எனனும் வழக்கு எய்தல் எளிது எனப — அரிதா யபண்புடைமையெனனும் நனனெறியினையெய்துதல் எளிதெனறுசொல்லுவா னாலோ. எ-று.

குணங்களானிறைநது செவவியெளியருமாயக்காற பண்புடைமைதானே உளதாமாகலின, எனபதததாலெயதலெளிதெனறும, அஃதுலகததையெல்லாம வசிகரிததறபயதததநாகலின அதனைத தொல்லோசெனற நனனெறியாககியும், அதனையெளிகினையதுதற்கு இது னாலோரோறியவுபாயமென்பார் அவாமேல வைத்துகுகறினா. (க)

கூகூஉ. அன்புடைமை யானற குடிப்பிறதத விவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யெனனும் வழக்கு. உ

இ-ள். அன்புடைமை ஆனற குடிப பிறததல் இவ்விரண்டும் — பிறாமேல ன்புடையானுதலும் உலகததோடமைநதகுடியின்கடபிறததலுமாகிய இவ்விர ண்டிம் — பண்புடைமை எனனும் வழக்கு — ஒருவனுக்குப் பண்புடைமையெ னறு உலகத்தாசொல்லும் நனனெறி. எ-று.

அமைதல் ஒத்துவருதல். குடிப்பிறத்தலென்றது பிறநதாராயலை. தனித் தவழி ஆகாத இரணநிகழடியவழியே ஆவதென்பது தேரனற, முறமும்மை கொடுத்தார். காரணங்கள் காரியமாகவுபசரிக்கப்பட்டன. இவையிரண்டுபாட்டாளும் பண்புடையராதற்காரணங்கூறப்பட்டது. (உ)

உ.ஆசு க00 ம் அடி— பண்புடைமை.

கூகூ. உறுப்பொத்தன மக்களொப பன்றால் வெறுத்தகக
பண்பொத்த லொபபதா மொப்பு. ன.

இ-ள். உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள் ஒப்பு அன்று—செறியத்தகாதவுடம்பாலொத்தல் ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடொப்பாகாமையின் அதுபொருளுவதன்று, —ஒப்பதாம் ஒப்பு வெறுத்தகக பண்பு ஒத்தல் — இனிப் பொருளுவதாய்வொப்பாவது செறியத்தகக பண்பாலொத்தல். எ-று.

வடநூலார அங்கமென்றமையின், உறுப்பென்றார். ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பெறப்படுமொப்பாவது உயிரினவேறாய நிலையதல்லலாவுடம்பொத்தலென்று வேறன்றிநிலையுதல்கூடைய பண்பொத்தலாகலான, அப்பெற்றித்தாய அவா பண்பினையுடையனாகவென்பதாம். (ஊ)

கூகூசு. நயனெடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு. ச

இ-ள். நயனெடு நன்றி புரிந்த பயன் உடையார் பண்பு—நீதியையும் அறத்தையும் விருமபுநலாற பிறாகருத்தம்கரும் பயன்படுத்தலுடையாரது பண்பினை— உலகு பாராட்டும்— உலகத்தார கொண்டாடாநிற்பார். எ-று.

புரிந்தவென்றும்பெயசொச்சம ாண்டிக்காரணப்பொருட்கி. நயனெடுநன்றிபுரிதலும் பயனுடைமையும் பண்புகாரணமாக வந்தமையின், அதனைப்பாராட்டுமென்றார். (ச)

கூகூரு. நகையுள்ள மினனா நிகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள்ள பாடநிவார மாட்டு. டி

இ-ள். நிகழ்ச்சி நகையுள்ளும் இன்னனா—தன்னையிகழத்தல் ஒருவற்கு வினைபாட்டின்கண்ணும் இன்னனா—பாடு அறிவாரமாட்கிப் பகையுள்ளும் பண்பு உள்— ஆகலாற பிறாபாட்கித்தொழு தவாரமாட்கிப் பகைமையுள்ளவழியும் அங்ளுளதாகாத இனியவாய பண்புகள் உளவாவன. எ று.

பாடநிவாரெனவே, அவ்வினாறும்பறிதலும் பெற்றும். அதனையறிந்தவா

பின் அதனையபா டிவி பீவ்செய்வாரொனபந கருதது. இத்தகுப பிறொல
லாம இரணத்தொடரு நமமுளி ரயயாமஊராபாரும், இன்னுதென்னுஞ்சொ
றகுப பிறவாதெனறுராபாரும்மாயினா. (ஈ)

கூகூகூ. பண்புடையார்ப பட்டுண டிலக மதுவினதேன்

மண்புகரு மாயவது மன.

சு

இ-ள. பண்பு உடையார்ப பட்டு உலகம உண்டு — பண்புடையாரகண்ணே
புதிதலால உலகியல எஞ்ஞானறுமுண்டாய வாராநின்றது, — இன்றேல அது
மண்புகரு மாயவது — ஆண்டுபபிதலிலையாயின, அது மண்ணினகட்புகரு
மாயநதுபோவதாம். எ-று.

படவென்பது திரிநதுநின்றது. உலகு ஆகுபெயா. மறறைபண்பில்லார சா
ர்பன்மையின ஓசார்புமினறி மண்ணினகட்புகருமாயுமதுவேண்டாவாயிறறெ
ன்பது ப- நின்றமையின, மன ஒழியிசைக்கணவநதது. இவைநான்குபாட்டா
ஹும அதனையுடையாரதுயாசசி கூறப்பட்டது. (சு)

க00 ம் அதி. — பண்புடைமை.

உஅள

கூகூஎ. அரம்போலுங் கூர்மைய றோனு மரம்போல்வர்
மககடபண் பிலலா தவா. எ

இ-ள. மககடபண்பு இல்லாதவா — எனமககடகேயுரிய பண்பிலலாதவா, —
அரம்போலும் கூர்மையறோனும் — அரத்தில கூர்மைபோலுங் கூர்மையையுடை
யரையினும், — மரம் போலவா — ஓரறிவிறறயமரத்தினையொப்பா எ-று.

அரம் ஆகுபெயா. ஓரறிவு ஊறறினையறிதல. உவமைபிரண்டனூள, முன்னது
கான மடிவினறித தனையுறறொருளகளை மடிவிதலாகிய தொழில்பற்றி
வநதது, ஏனையது விசேடவறிவினமையாகிய பண்புபற்றி வநதது. அவவிசே
டவறிவிறகுப பபறைய மககடபண்பினமைமின, அதுதானுமிலையென்பதாயி
றது. (எ)

கூகூஅ. நண்பாறறா ராநி நயமில் செயவாராகும்
பண்பாறறா ராதல கடை. அ

இ-ள. நண்பு ஆறறாநி நயம் இல செயவாராகும் — தம்மொநி நடப்பினை
செய்யாது பகைமைபைச செய்தொழுநுவாரமாட்டும் — பண்பு ஆறறாநல
கடை — தாமபண்புடையரையொழுக்காமை அறிவுடையாரகதிமுககாரம். எ-று.
நயம் சாரம். சிறப்புமமை அவா பண்பாறறாமக கட்டுதல றோன்றிநின்றது.

அதனைச் செய்வதற்கும் அவா தனமையராவொன்பார, கடையெனரா. (அ)

கூகூகூ. நகலவல்ல ரலலாகரு மாயிரு ஞாலம்

பகலும்பாற படடன றிருள. கூ

இ-ள. நகல வல்லா அலலாக்கு—பண்பின்மைபான ஒருவரோடுகலந்த உணமகிழ்தனமாட்டாதாகரு — மாயிரு ஞாலம் பகலும் இருட்பாறபட்டனது— மிகவுட்பெரியஞாலம் இருளிலலாத பதற்பொழுதினும் இருளினகட்கிடந்ததாம். எ-று.

எல்லாரோடுகலந்தறியப்பெறாமையிற்பண்பிலலாக்கு உலகியல் தெரியாதென்பார, உலகயிருளின்கடபட்டதெனரா. பாழ்பட்டனறிருளெனதுபாடமோதி, இருணீங்கிறறனறெனதுபாபாருமுளா. (க)

க000. பண்பிலான பெற்ற பெருஞ்செலவ நன்பால்
கலந்தீமை யாறறிரிந தறறு. க0

இ-ள. பண்பு இலான பெற்ற பெருஞ்செலவம் — பண்பிலலாதவன முன்னிலைநலவியையானெய்திய பெரியசெலவம் அககுறறத்தால் ஒருவறகுமபயன்படாதுகெழிதல்— நனபால் கலந்தீமையால் துரிந்தறறு — நலவானபால் ஏற்றகலத்தினகுறறத்தால் இனசுவைதநாகாது கெட்டாறபோலும். எ-று.

கலத்தீமையென்பது மெலிந்தறினறறு. தொழிலுவமமாகலின், பொருளின்கண ஒத்ததொழில் வருவிககப்பட்டதுபடைககுமாறறலிலுதைரேனறப்பெற்றவெனறும், எல்லாபயனுங்கோடறகேறற இடனுடைமைதோனறப்பெருஞ்செலவமென்றுங்கூறினா. அச்செலவமும் பயன்படாதெனற இதனான வருகின்ற அதிகாரப்பொருணமையுந்தோறறவாயசெய்யப்பட்டது. இவைநானகுபாட்டானும் அஃதிலலாரதிழிவு கூறப்பட்டது. (க0)

உ-அ-அ க0க ம் அதி. — நன்றியில்செலவம்.

க0க ம் அதி. — நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது ஈட்டியாறகும் பிறாககும் பயன்படுதலில்லாத செல்வத்தினதியல்பு. உடையானதுகுறறகு செல்வத்தினமேலெறறப்பட்டது. அதிகாரமுறைமை மேறரேறறவாயசெய்தவதனறப்பெறறும்.

க00க. வைத்தானவாய சானற பெருமபொரு ளஃதுண்ணுண்
செத்தான செய்ககிடந்த தில. க

இ-ள. வாய சான்ற பெருமபொருள் வைத்தான் அஃது உண்ணு—தன் மனையகலமெல்லாம் நிறைதழைக்கதுவாய பெருமபொருளையீட்டிவைத்து உலோபத்தால் அதனையுணராதவன் — செத்தான் செயக கிடந்தது இல—உளையினுஞ் செத்தானும், அதன்கண் அவற்றசெய்ககிடந்ததோருரிமையினமையான். எ-று.

வைத்தானென்பது முற்றெச்சம். உண்ணுதல் அதனினமபுலன்களையும் துகர்தல். வாயசான்றபெருமபொருளை வைத்தானெருவன் அதனையுணராதசெத்தவழி அதன்கண் அவற்றசெய்ககிடந்ததோருரிமையிலையாகலான், வையாது பெற்றபொழுதே துகாகவென்றுரைப்பினுமமையும். இதற்குச் செத்தானென்பது எச்சம். இதனால் எட்டியானுக்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (க)

க00உ. பொருளானு மெல்லாமென நீயா திவறு
மருளானு மாண்பு பிறப்பு ௨

இ-ள். பொருளான எல்லாம் ஆம் என்று—பொருளொன்றுமுண்டாக அதனெல்லாமுண்டாமென்றறிந்து அதனையீட்டி—ராயாது திவறும் மருளான்—பின் பிறாககீயாது பற்றுள்ளஞ்செய்யும்பக்கத்தாலே — மாண்பு பிறப்பு ஆம்—ஒருவனுக்கு நிறைதல்லலாத பேயப்பிறப்புண்டாம். எ-று.

இருமையினுமெயதுமினபங்களபலவுமடங்க எல்லாமென்றும், ஈட்டித்தற்கு முன்னுண்டாயவறிவு பின்மயங்குதலின் மருளென்றும், பொருளுண்டாயிருக்கப் பிறாபசிகண்டிருந்ததிவினைபற்றி உணவுகளுள்வாயிருக்கப் பசித்துவருந்தும் பிறப்புளதாமெனதுவகூறினார். (உ)

க00ஈ. ஈட்ட மிவறி இசைவேண்டா வாடவா
தோற்ற நிலககுப பொறை. ஈ

இ-ள. ஈட்டம் இவறி இசை வேண்டா ஆடவா தோற்றம்—யாம் பிறரின்றிகலீட்டுதமென்று பொருளினதீட்டன்மாதநிரதகையேவிருமபி அதன்பயனாய்புகழைவிரும்பாத மக்களது பிறப்பு—நிலககுப பொறை—நிலத்திற்குப் பாரமாமத்துணையே. எ-று.

இசை இருமைக்குமுறுதியாய அறமாகலின் ரகையான அதனையேவேண்டல் செய்யாது ஈட்டறநுன்பத்தையும் காத்தறநுன்பத்தையும் வேண்டியவறிவின்மைப்பற்றி, நிலககுபபொறையென்றார். பிறப்பென்றது அதற்குரியவுடம்பின். (ஈ)

க00சு. எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
எச்சப் படாது தவன். ச

இ-ள. ஒருவரால் நச்சுப்படாதவன்— ஒருபொருளுமீதறியாமையின் ஒரு வராலும் நச்சுப்படுத்தல்லாதவன் — எச்சமென்று என் எண்ணுங்கொல்— தானிறந்தவழி ஈண்டொழிந்ததுநிற்பதாக யாதனைக்கருதுமோ! எ-று.

ஈண்டொழிந்ததுநிற்பது நாவானமேலன்றி நிலலாமையின் அவனுககத னேடியாதுமியையிலையெனப்பார, எனெண்ணுங்கொல்லோவெனரா. ஓகா ரம் அசை. இவைமுன்றுபாட்டானும் பிறர்க்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (ச)

க00ரு. கொடுப்பது உந் துயப்பது உ மிலலார்க் கடுக்கிய கோடியுண்டாயினு மில. ரு

இ-ள. கொடுப்பது உம துயப்பது உம இல்லார்க்கு — பிறர்க்கீவதம் தாது காவதமாய இரண்டுசெய்கையமுடையரல்லாதார்க்கு — அடுக்கிய கோடி உண்டாயினும் இல—பலவாகவடுக்கிய கோடிபொருளுண்டாயினும் ஒன்றுமி லலை. எ-று.

இன்பத்தினும் அறஞ்சிறந்தமைநின், கொடுத்தறமுழில் முற்கூறப்பட்ட து. அடுக்கியகோடியென்றது ஈண்டெண்ணப்படும பொருண்மேனினறது. ஒன்றுமில்லார்போலப் பயனிரண்டுமிறத்தலின், இல்லெனரா. (ரு)

க00சு. ஏதம் பெருஞ்செலவம் தானறுவ்வான தக்கார்க்கொன் றீத வியலிலா தான. கூ

இ-ள. தான துவ்வான தக்கார்க்கு ஒன்று நல்ல இயலிலாதான—தானுக ராறாய அதன்மே லுடதகுத்தியுடையார்க்கு அவாவேண்டியதொன்றனை நூலிய றகையிலனாயின—பெருஞ்செலவம் ஏதம்—இரண்டுஞ்செய்தறகிடனுடைத தாய செலவத்திறகு ஒருநோய. எ-று.

தகுதி தானங்கோடறகேற்புடைமை. ஏதம் ஆகுபெயர். துக்கப்படுத்தலும் ஈயப்படுத்தலுமாகிய தொழிற்குரியநனை அனருக்கிளமைநின், நோயெனரா. நூலியலிலாதானது பெருஞ்செலவம் அவனுக்கு ராட்டல காந்தனமுதலியவ றறால் தன்பமேயாமென்றுரைப்பாருமுளா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனி ருமையும் உடனகூறப்பட்டன. (சு)

க00எ. அறநூல்கொன் றுறநூலான செலவம் மிகநலம் பெறா டமியணமுத தற்று. எ

இ-ள. அறநூல்க்கு ஒன்று ஆறநூலான செலவம்—ஒருபொருளுமில்லாயினு

ராகரு அவாவேண்டியதொன்றைக் கொடாதானது செல்வங் கொண்குழி
தல—மிகநலம் பெற்றாள நமியள மூததற்று—பெண்டிரின மிககநலத்தினைப்
பெற்றாளொருத்தி கொடுப்பாரினமையிற கொழுநனிவந்த தமியளாய மூதத
தனமைதது. எ-று.

நலம் வடிவின்னமையும் குணத்தினனமையும். இரண்டுமொருங்குபெறுத
லரிதாகலின, பெற்றாளொன்றா. கொடுப்பாருங்கொழுநனுமேயன்றித் தானும்
பயனிழந்து கழிந்த குமரியோடுவமைகூறினமையின, தானுமேற்பானுமேயன்
றிச் செல்வமும் பயனிழந்து கழியுமென்பதாயிற்று. (எ)

க00அ. நச்சுப் படாதவன் செல்வ நடுவுரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று. அ

ந.எ

க00

க02 ம் அதி. — நானுடைமை.

இ-ள். நச்சுப்படாதவன் செல்வம்—வறியாக்கணியனாயிருந்தும் ஒன்றுங்
கொடாழையின் அவரானச்சுப்படாதவன் செல்வமெய்துதல—ஊர் நடுவுள்
நச்சுமரம் பழுததற்று — ஊரிடைநிற்பதோர்நச்சுமரம் பழுததாறபோலும்.
எ-று.

நடுவுரென்பது பின்முன்கைத்தொக்கவாரும்வேறுமைத்தொகை. அண்
மையுடைமைகளற்ற பயனிலையென்பதாம். (அ)

க00க. அன்பொரித தற்செற றறநோக்கா தீட்டிய
வொண்பொருள கொளவார பிறா. கூ

இ-ள். அன்பு ஓரிது—ஒருவன் கொடாமைப்பொருட்டிச் சுற்றத்தாரிட
டார்கண் அன்புசெய்தலையொழிந்தது—தற்செறறு—வேண்டிவன் துக்காது
தன்னைச்செய்தது—அறம் நோக்காது—வறியாக்கொ ரதனமுதலியவறத்தை
நினைப்பதஞ்செய்யாது—ரட்டிய ஒண்பொருள கொளவார பிறா—ரட்டிய
வொளளியபொருளைக் கொண்டபோய்ப பயன்பெறுவார பிறா. எ-று.

பயனாய அறனும் இன்பமுஞ்செய்துகொள்ளாதானுககுப்பொருளாவுளளது
ரட்டறறுன்பமேயென்பது தோன்ற ஈட்டியவென்றும், அவனவழியினுள்ளார
க்கும் உதவாதென்பது தோன்றப் பிறொன்றுநகூறினா. (க)

க00க0. சீருடைச செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர தீனைய துடைத்தது. க0

இ-ள். சீர உடைச செலவா சிறுதுணி—புகழுடைத்தாய செலவதநீயையுடையவரது நிறகுங்காலஞ்சிறிதாய வறுமை — மாரி வறங்கூரநதனையது உடைத்து—உலகத்தையெல்லாம நிலைநிறுத்தமுமேகம வறுமையிககாறபோலவதோரியலபினையுடைத்தது. ௭-று.

துணி வெறுப்பு, அதனைச்செயதலாறதுணியெனப்பட்டது. யாவாககுமபயன்பட்டார அதனானவறியராயவழியும் அவவறுமை கடிதீனீங்குதலிற் பின்புஞ்செலவராயப பயன்படுவொன்பது உவமையாற்பெறப்பட்டது, படவே, நன்றியிலலாதசெலவம எஞ்ஞானம பயன்படாதென்பதாயிற்று. இதற்குச் சீருடைச்செலவா இரவலரோடு வெறுகம நிலையிலவெறுப்பு மாரிவறங்கூரநதனைய தன்மையையுடைத்தென அதிகாரத்தோடு பொருநதாமைமேலும் ஓபொருடொடாபுடாமலுரைப்பாருமுளா. இவைநானகுபாட்டானும் அச்செலவத்ததுகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

க02 ம் அதி.— நாணுடைமை

அஃதாவது மேற்சொல்லிய சாலபு பண்புமுதலியகுணங்களானாயாதோ தமக்கொவ்வாத கருமங்களில் நாணுதலுடையாராதனமை, அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க0கக. கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருநுத
னல்லவர் நாணுப பிற. க

இ-ள். நாணுக் கருமத்தால் நாணுதல்— நன்மக்கனானவது இழிந்தகருமங்காரணமாக நாணுதல்,— பிற திருநுதல் நல்லவர் நாணு—அஃதன்றி மன

க02 ம் அதி.— நாணுடைமை, உகக

மொழிமெய்களதொடுக்கத்தான வருவனவோவெனின, அவை அவரளவல்ல அழகியதுதலினையுடைய குலமகளிராணகள. ௭-று.

பிற குலமகளிராணைனறதனான ஏனையது நன்மக்கனானபதும், நாணுதலெனறதனான கருமத்ததிழிவும, பெற்றும். திருநுதன்ல்லவொன்பது புகழ்ச்சிககுறிப்பு. ஏதுபணமைபறறிப பிறவெனரா. இனி அறறமறைததன்முதலியன பொதுமகளிராணோடொக்குமெனறுரைப்பாருமுளா. அவாக்கு நாணகேடுபயக்குமென விலக்கப்பட்டமையானும், அவாபெயராரகூறப்படாமையானும், அஃதுரையனமையறிக. இதனான நாணினதிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (க)

க0க2. ஊணுடை யெச்ச முயிராககெலலாம வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தா சிறப்பு. 2

இ-ள். ஊணு உடை எச்சம் உயிராககெலலாம் வேறு அல்ல — ஊணும் உடையும் அவையொழிந்தனவும் மககளுயிராககெலலாம பொது, — மாந்தா சிறப்பு நாணுடைமை—நன்மக்கட்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே, அவையல்ல. எ-று.

ஒழிந்தன உறக்கமும் அச்சமுங் காமமும், சிறப்பு அவயுயிராகளினவேறுபாடு. அச்சமென்று பாடமோதுவாருமுளா. (2)

க0க3. ஊணைக் குறித்த வுயிரொலலா நானென்னு
நன்மை குறித்தது சாலபு. 3

இ-ள். உயிரொலலாம ஊணைக் குறித்த— எல்லாவயிராகளும் உடம்பினைத்தமக்கு நிலைக்களனாகக்கொண்டு அதனைவிடா, — சாலபு நாண எனனும் நன்மை குறித்தது — அதுபோலச் சூலபு நானென்னுநன்மைக்குண்ததைத் தனக்கு நிலைக்களனாகக்கொண்டு அதனை விடாது. எ-று.

உடம்பென்பது சாதியொருமை. நன்மை ஆகுபெயா. உயிர உடம்போடு கூடியல்லது பயனெயதாதவாறுபோலச் சாலபு நானோடுகூடியல்லது பயனெயதாதென்பதாம். ஊணைக்குறித்தவென்று பாடமோதுவாருமுளா. (3)

க0க4. அணியன்றோ நாணுடைமை சானறோக்கஃ தின்றேற
பிணியன்றோ பீடு நடை. 4

இ-ள். சானறோக்கு நாணுடைமை அணியன்றோ — சானறோக்கு நாணுடைமையாபரணமாம், — அஃது இன்றேல பீடு நடை பிணியன்றோ— அவ்வாபரணமில்லையாயின அவாபெருயித்ததையுடையநடை கண்டாக்குப் பிணியாம். எ-று.

அழகுசெய்தலின் அணியென்றும், பொறுத்தற்கருமையிற பிணியென்றுங் கூறினா. ஓகாரவிடைச்சொற்கள் எதுமறைக்கண வந்தன. இவையென்றுபாட்டாளும் அதனசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (4)

க0க5. பிறாபழியுந் தம்பழியு நாணுவார நாணுக்
குறைபதி யென்னு முலகு. 5

இ-ள். பிறா பழியும் தம்பழியும் நாணுவார — பிறாக்கு வரும்பழியையும் தமக்கு வரும்பழியையும் ஒப்பமித்தது நாணுவாரா—உலகு நாணுக்கு உறைபதி எனனும்— உலகத்தார நாணுக்குறைவிடமென்று சொல்லுவா. எ-று.

ஒப்பமதித்தல அதுவுநதமக்குவநததாகவே கருதுதல. அக்கருத்துடையா பெரியராகலின், அவரை உயாநதோராயவரும் புகழவொனபதாம். இதனால் அதிசையுடையாது சிறப்புக கூறப்பட்டது. (ரு)

க0கக. நாணவேலி கொள்ளாது மனனே வியன்ஞாலம்
பேணலா மேலா யவா. கூ

இ-ள. மேலாயவா—உயாநதவா,—வேலி நாண கொள்ளாது—தமக்கேம மாகநாணிகைகொளவதனறி,— வியன ஞாலம் பேணலா — அகனறஞாலத் தைககொள்ள விருமபா. எ-று.

பழிபாவங்கள் புகுதாமற்காததலின், வேலியென்றா. நாணும் ஞாலமுநதம் முணமாறயவழி அநநாணிகை கொளவதலலது அவை புகுதுநெறியாய ஞால ததினைககொள்ள விருமபாொனபதாம். மனனும் ஒவும் அசை. நாணுகிய வேலி யைப்பெற்றலலது ஞாலம்பெற விருமபாரெனறுபாபாருமுளா. (கூ)

க0கக. நாணை உயிரைத் துறப்ப ருயிரப்பொருடா
னாணிறவா நாணுள பவா. எ

இ-ள. நாண ஆளபவா — நாணினதுசிறப்பறிநது அதனை விடாதொழுது வாரா — நாணை உயிரைத் துறப்பா— அநநாணுமுயிருநதம்முணமாறயவழி நாணசிகையாமறப்பொருடா உயிரைநீப்பா, — உயிரப்பொருடா நாண துற வாரா— உயிரசிகையாமறப்பொருடா நாணிகை நீக்காரா. எ-று.

உயிரினும் நாணசிறந்ததெனபதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவாசெயல கூறப்பட்டது. (எ)

க0கஅ. பிறாநாணத் தககது தானுணை யுயி
றநாணத் தகக துடைத்தது. அ

இ-ள. பிறா நாணத்தககது தான நாணுயின்— கேட்டாருங்கண்டாருநா ணத்தககப்பழியை ஒருவன் தானுணைதுசெய்யுமாயின,— அறம நாணத்தககது உடைத்தது— அநநாணமை அவனை அறம விட்டுநீங்கத்தகக குற்றத்தினைபுடை தது. எ-று.

தானனைச செயவானைப பிரிகவின்றாராகலின், பிறொன்றா. நாணுடையி ல்லாதானை அறஞ்சாராதெனபதாம். (அ)

க0கக குலஞ்செய்து கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்செய்தி
நாணினைமை நின்றக கடை. கூ

இ-ள், கொள்கை பிழைப்பிற குலம் சுடும்— ஒருவனுக்கொழுக்கம் பிழை
க்குமாயின அப்பிழைப்பு அவன்குடிப்பிறப்பொன்றையென்கெடுக்கும்,—நாணி
னைமை நின்றககடை நலம் சுடும் — ஒருவன்மாட்டு நாணினைமை நின்றவழி
அநநிலை அவனலமயாவற்றையென்கெடுக்கும். எ-று.

ஈற்றல் ஒருபொழுதுநீங்காமை. நலம் சாதினொருமையாகலின், பிறப்பு,
கலவி, சூணம்,செயல்,இனமென்றிவற்றின வந்தனவெல்லாங்கொள்ளப்படும.
ஒழுக்கவழிவினும் நாணழிவு இறப்பததீதென்பதாம். (க)

க0உ0. நாணகத் திலலா ரியகக மரப்பாவை
நாண லுயிர்மருட்டி யறறு. க0
க0க ம் அதி.— குடிசெயல்வகை

உயர்வு

இ-ள். அகத்த நாண் இல்லா இயக்கம்— தம்மனத்தினகண் நாணிலலா
தமக்கள உயிருடையார்பொன்றியககுதின்றவியக்கம்— மரப்பாவை நாணல்
உயிர் மருட்டியறறு — மரத்தாற்செய்தபாவை இயந்தரக்கயிறறினாயு தன்
னியக்கத்தால் உயிருடைத்தாக மயக்கின்றபோலும். எ-று.

கருவியே கருத்தாவயிறறு. நாணிலலாத மக்களியக்கம் நாணுடைய பாவை
யியக்கம்போலவதல்லது உயிரியக்கமனறென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும்
நாணிலலாரதிழிவு கூறப்பட்டது. (க0)

க0க ம அதி.— குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவனானபிறந்தகுடிபை உயரச்செய்தலின்றிற்றம். இது
தாழ்வினகண்ணுதலுடையார்களுநாவதாகலின் நாணுடைமையினபின் வைக
கப்பட்டது.

க0உக. கருமஞ செய்வொருவன் கைதாவே னென்னும்
பெருமைபிற பீடுடைய தில். க

இ-ள். கருமம் செய்க கைதாவேன எனறும் பெருமையின்—தன் குடிசெய
தற்பொருட்டுத் தொடங்கிய கருமமுடியாமையின் எண்ணியகருமஞ்செய்தற
கியான்கையொழியேனென்னும் ஆளவினைப்பெருமைபோல — ஒருவன் பீடு

உடையது இல — ஒருவனுக்கு மேம்பாடுடையபெருமை பிற்றிலலை. எ-று.
 குடிசெய்தறகெனபது அதிகாரத்தான வந்தது பலவகைத்தாய்கருமசெய்யலாற செலவமும புகழுமெயசிக குடியுயருமாகலின, லீட்டையதெலெனரா-
 குடிசெய்தறகருமமே நடத்தலால், தனகருமஞ்செய்யவென்றம பிறாகருமஞ்செய்யவெனதுமுரைப்பாருமுளா தனகருமமும அத்துவேயாகலானும், பிறரோவலசெய்தல் தலைமையனமையானும், அவையுரையனமையறிக. (க)

க0உஉ. ஆளவினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டி
 னீளவினையா லீளுறு குடி. ௨

இ-ள. ஆளவினையும் ஆன்ற அறிவும் என இரண்டின் நீளவினையான்—முயற்சியும் நிகரத்தவறிவுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினையுமுடைய இடையருத கருமசெய்யலால்— குடி நீளும்— ஒருவனகுடியுயரும. எ-று.

நிகரத்தல இயற்கையறிவு செயற்கையறிவோடுகூடி நிரம்புதல, ஆளவினை மடிபுகுதாமற்பொருட்டு. ஆன்றவறிவு உயாதற்கேற்றசெயல்களும் அவைமுடி கருந்திறமும பிழையாமலெண்ணுதற்பொருட்டு. இவையிரண்டுபாட்டானும் அசெய்யற்குக் காரணங்கூறப்பட்டது. (உ)

க0உ௩. குடிசெய்வ லென்று மொருவற்குத் தெயவ
 மடித்தறுத் தானமுந் துறும் ௩ *

இ-ள. குடி செய்வல் எனனும் ஒருவற்கு— என்ருடியினையுயரச்செய்யக்கடவேனென்றுகொண்டு அதற்கேற்ற கருமங்களினமுயலும் ஒருவனுக்கு — தெயவம் மடி தறுத் தான முந்தறும்—தெயவம் ஆடையத் தறுக்கொண்டு தானமுந்தறுதிறகும எ-று.

௩௩௪ , ௩0௩ ம் அறி.— குடிசெயல்வகை.

முயற்சியை அதனகாரணத்தாறகறினா. தறுதல இறுகவுடுத்தல, முன் னடப்பாரசெயல் நியதிமேலேற்றப்பட்டது. (௩)

க0உ௪. குழாமற ருனே முடிவெய்துந் தககுடியைத்
 தாழா துளுறு பவர்க்கு. ௪

இ-ள். தங்குடியைத் தாழாது உளுறுபவர்க்கு — தககுடிக்காம்பினையை விரைந்தமுயலவார்க்கு—குழாமல் தானே முடிவெய்தும்— அவவினைமுடிக்குந்திறம் அவாருழவேண்டாமறருனேமுடிவெய்தும். எ-று.

* குடி ஆகுபெயர். தெயவமுந்தறுதலாற பயனகூறியவாறு. இவையிரண்டு

பாட்டானும் அதற்குத் தெய்வநதீணயாதல கூறப்பட்டது. (ச)

க0உரு. குற்ற மிலனாக குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச சுற்று முலகு. ரு

இ-ள். குற்றம் இலனாக குடி செய்து வாழ்வானை— குற்றமாயின செய
யாது தனகுடியையுயரச்செய்தொழுதுவானை— சுற்றமாச சுற்றம் உலகு—
அவனுக்குச் சுற்றமாகவேண்டித் தாமே சென்றுகுழுவா உலகத்தாரா. எ-று.
குற்றமாயின அறநீதிகடகு மறுதலையாய செயல்கள். தாமும் பயனெய்த
னோக்கி யாவருஞ்சென்றுசாராவொன்பதாம். (ரு)

க0உசு. நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
விலலாண்மை யாகுகிக கொளல. சு

இ-ள். ஒருவற்கு நல்லாண்மை எனபது— ஒருவனுக்கு நல்லாண்மையெ
னது உயாததுசொல்லப்படுவது— தான பிறநத இல்லாண்மை ஆகுகிககொ
ளல — தான பிறநதகுடியினையாளுநதன்மையைத் தனக்குளதாகுகிககோடல.
எ-று.

போர்தொழிலினீக்குதற்கு நல்லாண்மையென விசேடித்தாரா. குடியின
யாளுநதன்மை குடியிலுள்ளாராயுயரச்செய்து தனவழிப்படுத்தல. அதனை
செய்துகோடல நல்லாண்மையாமாறு வருகின்றபாட்டாறபெறப்படும. (சு)

க0உஎ. அமரகத்து வன்கண்ணா போலத் தமரகத்து
மாறறுவார மேறறே பொறை. எ

இ-ள். அமரகத்து வன்கண்ணாபோல—களத்தினகட்சென்றா பலராயினும்
போர்தானகுதல வன்கண்ணாமேலதாறாறபோல, — தமரகத்தம் பொறை
ஆறறுவாரமேறறே— குடியினகடபிறநதார பலராயினும் அதன்பாரம்பொறு
த்தல அதுவல்லாராமேலதாம். எ-று.

பொருட்கொக்கவேண்டுசொறகள் உவமைக்கண் வருவிக்கப்பட்டன. நன
குமதிக்கப்படுவார அவரையென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அதுசெய
வாரெய்துஞ்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

க0உஅ. குடிசெய்வார்க கிலலைப பருவ மடிசெய்து
மாணங் கருதக கெடும. அ

இ-ள். மடி செய்து மாணம் கருதக கெடும—தங்குடியினையுயரச்செய்வார்
அச்செயலையேநோக்காது காலத்தைநோக்கி மடியினைச்செய்துகொண்டி மாண

க0ச ம் அதி.— உழவு.

உசுரு

ததைபுங்கருதுவராயிற குடி கெடும, — குடி செய்வாக்குப் பருவம் இலலை—
ஆகலான அவாக்குக்காலநியதியிலலை. எ-று.

காலத்தைநோக்கி மடிசெய்தல வெயினமழைபனியென்பனவுடைமைநோக்
கிப பினனாசசெய்துமென்றெழிநதிருத்தல. மானகருத்தல இக்குடியிலுள
ளாராயாவரும் இன்பமுற இக்காலத்ததனபமுறுவேன் யாடுவென்று உட்
கோடல். மேல் இகலவெல்லுமவேதாக்கு வேண்பிமபொழுதென்றதுட்கொ
ண்டி இவாககுமவேண்பிமோவென்றுகருதினும் அதுகருத்தகவென்று மறுத்த
வாறு. (அ)

க0உகூ. இடும்பைககே கொளகலங் கொல்லோ குடிமபத்தைக
குற்ற மறைப்பா னுடமடி. கூ

இ-ள. குடிமபத்தைக குற்றம் மறைப்பான உடமடி— மூவகைத்தனபமுமு
றறபாலதாய தனகுடியை அவையுறமுறகாக்கமுபலவானது உடமடி— இடும்
பைககே கொளகலங்கொல— அமுமுயறசித்தனபத்திறகே கொளகலமாமத்து
ணையோ, அஃதொழிந்து இன்பத்திறகாதல்லையோ! எ-று.

“உறைப்பெய லோலை போல—மறைக்கவன பெருமநிற குறித்த வருவலே”
என்புழியும் மறைத்தல இப்பொருட்டாயிறறு. எனகுடிமுழுநமின்புறறுயாவே
நாளிருமைபுமெயதுதலான இமமெயவருத்தமாததிரம் எனக்குநன்றென்று
முயலுமறிவுடையான அஃதொருநூனறுமொழியாமைநோக்கி, இடும்பைககே
கொளகலங்கொல்லோவென்றோ. இது குறிப்புமொழி. இவையிரண்டுபாட்டா
ஹம் அவா அதுசெய்யுமியலடி கூறப்பட்டது. (க)

க0கூ0. இடிககண்கால கொன்றிட வீழு மடித்துன்று
நல்லா ளிலாத குடி. க0

இ-ள. இடிககண்கால கொன்றிட வீழும— துன்பமாகிய நலியம் புகுந்து
தனமுதலைவெட்டிச சாயகக ஒருபறநினறி வீழாநிறகும— அடித்து ஊனறும
நல்லாள இலாத குடி — அக்காலத்தப பறறுவனகொடுத்தத தாக்கவல்ல
நல்லவாணமகன பிறவாத குடியாகியமரம். எ-று.

முதல அதன்வழிக்குரியாரா. வளாப்பாரைப பெறறுழி வளாநதுபயன்பித
லும் அல்லாவழிக் கெடுத்தலுமுடைமையின, மரமாகினூ, “சூங்குசிறை வாவ
லுறை தொனமாங்க எனன — வோங்குருல ரையவத னுடபிறந்த வீரா—
தாக்கலகட னுருந்தலை சாயப்பவரு தீசசொ— னீங்கனமட வாரகளகட னென
றெழுந்த போந்தான.” எனறா பிறரும். இது குறிப்புருவகம். இதனூ அவ

க0ச ம அதி.— உழவு.

அஃதாவது சிறுபான்மை வாணிகாக்கும் பெரும்பான்மை வேளாளாக்கு முரித்தாய உழுதறறொழில். செயலிக்குறகால ஏனையோர்க்குமுரித்து, இது, மேற்குடியுயாதறகேதுவென்ற ஆளவினைவகையாகலின், குடிசெயலவகையின் பின வைக்கப்பட்டது.

* சீவகசிரதாமணி, காரதருவதையாரிலம்பகம், சு.
 உச்சு க0ச ம் அதி.— உழவு.

க0க. சமுன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனா
 உழநது முழவே தலை. க

இ-ள். சமுன்றும ஏப்பினனது உலகம்— உழுதலானவரும் மெயவருத்த நோக்கிப் பிறதொழிலகளைச் செய்துதிரிந்தும், முடிவில் ஏருடையாவழியதாயிற்று உலகம்,— அதனால் உழநதும் தலை உழவே—ஆதலான எல்லாவருத்த முறையும், தலையாயதொழில் உழவே. எ-து.

ஏ ஆகுபெயர். பிறதொழிலகளாறபொருளெயசிபவழியும் உணவினபொருட்டு உழுவாகடசெல்லவேணித்தலிற் சமுன்றுமோப்பினனதுலகமென்றும, வருத்தமில்வேறும் பிறதொழிலகளை நடைபெனபது போதர உழநதுமுழவே தலையென்றுங்கூறினா. இதனால் உழவினதுசிறப்புக கூறப்பட்டது. (க)

க0கஉ. உழுவா ருலகத்தாராக காணியஃ தாறறா
 தெழுவாரா யெல்லாம பொறுத்தது. உ

இ-ள். அஃது ஆறறது எழுவாரா எல்லாம பொறுத்தது — அவவுழுதலைச் செயயமாட்டாது பிறதொழிலகளைமேறசெல்வார யாவராயுநதாங்குத்தலால், — உழுவார உலகத்தாராக்கு ஆணி — அதவல்லார உலகத்தாராகிய தோக்கு அச்சாணியாவா. எ-து.

காடுகொன்று நாடாக்கிக் குளநதொட்டென்றறபோல உழுவாரொன்றது உழவிப்பாராமேலுஞ்செல்லும். உலகத்தாரொன்றது அணடிவரையொழிந்தாரை. கலங்காமனிதத்தற்கண ஆணிபோறலின், ஆணியென்றா. பொறுத்தலானென்பது திரிந்ததின்னறது. ஏகதேசவுருவகம். அஃதாறறா தொழுவாரேயெல்லாமபொ

றுத்தென்று பாடமோதி, அதுமாட்டாதார புரப்பாசெய்யுமபரிபவமெலலாம் பொறுத்த அவரைத்தொழுவாரோயாவரென்றுரைப்பாருமுளா. (உ)

க0௩௩. உழுதுண்டு வாழவாரோ வாழவாரமற நெலலார்
தொழுதுண்டு பிளசெல பவா. ௩

இ-ள். உழுது உண்டு வாழவாரோ வாழவாரா—யாவருமுண்ணுமவகை உழு தலைசெய்து அதறறமுமுண்டு வாழினறறோ தமக்குரியராய வாழின றவா, — மறநெலலாம தொழுது உண்டு பிளசெலபவா — மறறையாவெ லாம பிறரைத்தொழுது அதறறமுமுண்டு அவரைப பிளசெலசென்றவா. எ-று.

மறநென்பது வழக்குப்பற்றி வந்தது. தாமுமக்கடபிறப்பினராயவைத்துப் பிறரைத்தொழுது அவா சிலகொடுப்பத தமமுயிரோமயி அவாபிளசெலவார தமக்குரியரல்லொன்பது கருத்தது. (௩)

க0௩௪. பலகுடை நீழலும் தங்குடைககீழக காண்ப
ரலகுடை நீழ லவா. ௪

இ-ள். அலகு உடை நீழலவா—உழுதறறழிலான் நெல்லிணையுடையராய தண்ணியுடையோ— பலகுடைநீழலும் தங்குடைககீழக காண்பா— பல வேந்தாகுடைநீழலதாய மணமுமுதிணையுந தமவேந்தாகுடைககீழே காண்பார். எ-று.

அலகு கதிர, அஃதிண்டாகுபெயராய் நெனமேலதாயிற்று. உடையவென்ப து குறைதானிற்றது. நீழலபோறலின, நீழலென்பபட்டது. நீழலவாரென்றது

க0௪ ம அதி.— உழுவு. ௩௩௩

இரப்போர்க்கெல்லாமாதனோக்கி. ஒறுமைப்பற்றித்தங்குடைபென்றார், குடை நீழலென்பதனும் ஆகுபெயா, “ஊன்றுசாண மருகுகி வின்றதன் பயனே” என் றதனால் தம்மரசனாகுக கொற்றமபெருகி மணமுமுதம் அவனதாகக்கண்டி ருப்பொன்பதாம், “இரப்போர் சுற்றமம் புரப்போர் கொற்றமு முழவிடை விளைப்போர்” எனறா பிறரும். (௪)

க0௩௫ இரவா நிரப்பாராககொன நீவா கரவாது
கைசெய்துண மாலை யவா. ௫

இ-ள். கைசெய்து ஊண மாலையவா இரவார— தனகையாலுழுதுண்டலை யியலபாகவுடையார பிறரைத நாயிரவார, — இரப்பாரக்கு ஒன்று கரவாது ஈவா — தமமையிரப்பாரக்கு அவாவேண்டியதொன்றனைக் கரவாதுகொடு ப்பா. எ-று.

செய்தென்பதற்கு உழுதலையெனவருவிக்க, கைசெய்துண்மாலையவொன்பது ஒருஞானம அழிவில்லாதசெவ்முடையொனனும் ஏதுவையுட்கொண்டி நின்றது. (ரு)

க0௩௬. உழவினா கைம்மடங்கி னிலலை விழைவது உம்
விட்டேமென பாககு நிலை. சு

இ-ள். உழவினா கைம்மடங்கின — உழுதலையுடையாரை அதனைச் செய யாது மடங்குமாயின, — விழைவது உம் விட்டேம எனபாக்கு நிலை இல்லை — யாவருமவிழையுமுணவும் யாரதுறந்தோமென்பாககு அவ்வறத்தின்கணிற் றலுமுளவாகா, எ-று.

உம்மை இறுதிககணனும் வந்தியைநதது. உணவின்மையால், தாமுண்ட லும் இல்லறஞ்செய்தலும் யாவாகருமிலையாயின. அவருறுப்புமாதிரமாய கை வாளாவிருப்பின உலகத்து இம்மை மறுமை வீடெனனும் பயன்கள் சிகழா வென்பதாம். ஒன்றனை மனததாலவிழைதலுமொழிந்தேமென்பாக்கெனவுரை ப்பாருமுளா. இவையைரதுபாட்டானும் அதனைச்செய்வாரது சிறப்புக் கூறப் பட்டது. (சு)

க0௩௭. தொடிப்புழுதி கஃசா வுணககிற பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப படும. எ

இ-ள். தொடிப்புழுதி கஃசா உணககின் — ஒருநிலத்தினையுழுதவன் ஒருப லப்புழுதி கஃசாமவண்ணம அதனைக காயவிடுவனாயின, — பிடித்து எருவும் வேண்டாது சாலப படும — அதனகடசெய்தபயிர ஒருபிடியினகண்டங்கிய எரு வழிடவேண்டாமற பனைததுவினையும். எ-று.

பிடித்து பிடியினகண்ணது, பிடித்தவென்பதனவிகாரமென்பாருமுளா. வே ண்டாமல், சானறு எனபன திரிந்ததுநின்றன. (எ)

க0௩௮. ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல கட்டபி
னீரினு நன்றதன் காப்பு. அ

இ-ள். ஏரினும் ஒரு இடுதல நனறு — அப்பயிராக்கு அவவுழுதலினும் எருப் பெய்தல் நனறு, — கட்டபின அதனகாப்பு நீரினும் நனறு — இவ்விரண்டு செய்து களைகட்டால் அதனைக்காததல அதற்கு நீர்காலயாத்தலினுநனறு. எ-று.

௩௮

ஏர் ஆகுபெயர். காததல பட்டமுதலியவற்றான அழிவெய்தாமற்காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், களைகட்டல், நீரகாலயாததல, காததலென்றிம்முறையவாய இவ்வைந்தம் வேண்டிமென்பதாம். (அ)

க0கக. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி விடும். க

இ-ள். கிழவன் செல்லான இருப்பின—அந்நிலத்திற்குரியவன் அதனகனூடோறுஞ்சென்றுபாராதது அந்நிலத்தையயாதது மடிநதிருக்குமாயின,—நிலம் இல்லாளி புலநது ஊடிவிடும்—அஃது அவனிலாளபோலத தன்னுள்ளே வெறுத்தப் பின்னவனோடிவிடும். எ-து.

செல்லுதல் ஆகுபெயர். பிறகையேவியிராது தானேசேறலவேண்டிமென்பது போதரக கிழவனென்றார். தனகட்சென்று வேண்டிவனசெய்யாத வேறிடத்திருநதவழி மனையானிடமாறுபோலவென்றது அவன போகயிழத்தனோக்கி. இவையுணர்பாட்டானும் அதுசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

க0ச0. இலமென் றசைஇ யிருப்பாராக காணி
னிலமென்னு நல்லா னாகும். க0

இ-ள். இலம் என்று அசைஇ இருப்பாராக காணின—யாம வறியேமென்றுசொல்லி மடிநதிருப்பாராக கண்டால், —நிலம் எனலும் நல்லாள் நரும்—நிலமகனென்று உயாததுசொல்லப்படுகின்ற நல்லாள் தன்னுள்ளே நகாநிறகும். எ-து.

உழுதனமுதலிய செயவாராயாகருகு செலவங்கொடுத்துவருகின்றவாறு பற்றி நல்லாளென்றும், அதுகணிவைத்தும் அதுசெய்யாது வறுமையுறுகின்றபேதைமைபற்றி நகுமென்றுககறினார். இரப்பாரையென்று பாடமோதுவாருமுளர். இதனை அதுசெய்யாதவழிப்பயிழ்க்குககூறப்பட்டது. வருகின்றவதிகாரமுறைமைககுக்காரணமுயிது. (க0)

க0ரு ம அதி.— நல்குரவு.

அஃதாவது தகரப்படுவனயாவியிலாமை.

க0சக. இன்மையி னினனாக தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யினனாக தது. க

இ-ள். இன்மையின இனனாக யாத என்ன—ஒருவனுக்கு வறுமைபோ

லவின்னாது யாதென்று வினவின, — இன்மையின் இன்னாது இன்மையே
— வறுமைபோலவினாதுது வறுமையே, பிறிதிலலை. எ-று.

இன்னாது தனபடுசெய்வது, ஒப்பதிலையெனவே, மிக்கதின்மை சொல்லவேண்டாவாயிறறு. (க)

க0சஉ. இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும். உ

இ-ள். இன்மையென ஒருபாவி — வறுமையென்று சொல்லப்படுகின்றொரு
பாவி — மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் — ஒருவனுழை வருகுகூல
அவனுக்கு மறுமையின்பமுமிம்மையின்பமுமிலையாக வரும். எ-று.

க0இ ம அதி. — நலகுரவு. உகக

இன்மையெனவொருபாவியென்பதற்கு மேல அழக்காறெனவொருபாவி
யென்புழியுறாததாக்குகாக. மறுமை இம்மையென்பன் ஆகுபெயர். ஈயா
மையானுந் துவவாமையானும் அவையிலவாயின. இன்றிவிடுமென்று புட
மோசுப பாவியாலென விரித்தரைப்பாருமுளா. (உ)

க0சக. தொலவரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நலகுர வென்னு நசை. க

இ-ள். நலகுரவு எனலும் நசை — நலகுரவென்றுசொல்லப்படுமாசை —
தொலவரவும் தோலும் தொகையாகக் கெடுக்கும் — தன்னுறப்பறப்பபுடா
ருடைய பழையகுடிவரவினையும் அதற்கேற்ற சொல்லினையும் ஒருங்கேகெடுக்
கும். எ-று.

நசையிலவழி நலகுரவுமிலையாகவின நலகுரவையேநசையாக்கி, அஃது அக்
குடியிறறொலலோககிலலாத இழிதொழில்களையும் இனிவந்தசொறகனையுமுள
வாககலான அவவிரண்டினையுமொருங்கு கெடுக்குமென்றா “குடிப்பிறப் பழி
கரும் விழுப்பங் கொல்லும்” என்றா பிறரும். தோலாவது “இழுமென மொழி
யால விழுமியது துவறல” என்றா தொலகாப்பியனாரும். இதற்கு உடம்பெ
னறுரைப்பாருமுளர் அஃததற்குப்பெயராயினும் உடம்புகெடுக்குமென்றதகோ
ரொருடசிறப்பிலலாமையதிக. (க)

க0சச. இறப்பிறநதார் கண்ணோயு மின்மை யினிவந்த
சொறப்பிறககுளு சோரவு தரும். ச

இ-ள். இறப்பிறநதாகண்ணையும் — இனிவந்தசொறப்பிறவாத குடிப்பிறநதார்
மாட்டேயும் — இனிவந்த சொற பிறக்கும் சோரவு இன்மை தரும் — அதுபிற

ததற்கேதுவாகிய சோவினை நலகுரவு உண்டாக்கும். எ-று.

சிறப்புமமை அவாமாடயி அது பிறவாமை தோன்ற நின்றது. இனிவந்த சொல் இனிவருதற்கேதுவாகியசொல். அஃதாவது எமக்கீயவேண்டிமென்றல். சோவு தாமுறுகின்றதுன்பமிகுதிபற்றி ஓரோவழித தம்பிறப்பினை மறந்து அதுசொல்லுவதாக நினைத்தல். (ச)

க0ச0௫. நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பலகுரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும. ௫

இ-ள். நலகுரவு எனனும் இடும்பையுள்—நல்குரவென்று சொல்லப்படுகிறது என்பொன்றனுள்ளே— பஃதுன்பங்கள் சென்று பரிம் — பலதுன்பங்களும் வந்துவிடும். எ-று.

குரை இசைநிறை. செலவு விகாவின்கண்வந்தது. துன்பமுநதானுமுடனே நிகழ்தலின் நல்குரவைததுன்பமாக்கியும், அத்ததுன்பமடியாகச செலவாகடை நோக்கிசசேற்றதுன்பமும், அவகாககாண்டறதுன்பமும், கண்டானமறுத்துழிநிகழுநதுன்பமும், மறுவழியும் அவாகொடுத்ததுவாங்கற்றுன்பமும், அது கொடுவந்த துகர்வனகூட்டறதுன்பமுமுதலாயின நாடோறும் வேறுவேறுக வருதலின் எல்லாததுன்பங்களுமுளவாமென்றுகூறினார். இவையையென்பாட்டானும் நல்குரவின்கொடுமை கூறப்பட்டது. (௫)

க0ச0௬. நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொறபொருள் சோர்வு படும. ௬

க0௫

க0௫-ம் அஃதி. — நல்குரவு.

இ-ள். நற்பொருள் நன்கு ஊனாத சொல்லினும்—மெய்க்குறப்பொருளைத் தெளியவறிந்து சொன்னாராயினும், —நல்கூர்ந்தார் சொற பொருள் சோர்வு பரிம்—நல்கூர்ந்தாரசொல்லுஞ்சொற பொருளினமையைத்தலைப்படும. எ-று.

பொருளினமையைத்தலைப்படுத்தலாவது யாமிவாசொல்லியன விருமபிகேட்குமாயிற கண்ணேடி இவருறுகின்ற குறைமுடிக்கவேண்டிமென்றஞ்சி யாவருகுகேளாமையிற பயனிலசொல்லாயமுடிதல். கலவியும் பயன்படாதென்பதாம்.

க0ச0௭. அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும. ௭

இன். அறம் சாரா நலகுரவு — அறத்தோடிப்பில்லாத நலகுரவுடையான — ஈனற தாயானும் பிறன்போல நோக்கப்படும் — தனனையீன்றதாயானும் பிறனைக் கருதாமறுபோலக் கருதி நோக்கப்படும். எ-று.

அறத்தோடுகூடாமை காரணகாரியங்களுள்ளொன்றாயியையாமை. நலகுரவு ஆகுபெயர், சிறப்புமமை அவளதியறகையனபுடைமை விளக்கிநின்றது. கொள்வதினறத்தலேயன்றிக் கொடுப்பதுண்டாதலுமுடைமையின, அதுநோக்கிச் சுற்றத்தார்யாவருநதுறப்பொன்பதாம். (எ)

க0சஅ. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு. அ

இ-ள். நெருநலும் கொன்றதுபோலும் நிரப்பு—நெருநறறுங்கொன்றதுபோன்று எனக்கினனாதவறறைச்செய்த நலகுரவு — இன்றும் வருவதுகொல்—இன்றும் எனபால் வரக்கடவதோ, வரதால் இனி யாதுசெயவேன்! எ-று.

அவவின்றானவாவன மேற்சொல்லிய துன்பங்கள். நெருநனயிகவருநதித்தன்வயிறுநிறைத்தானெருவனகூறறு. (அ)

க0சக. நெருப்பினுட டெருசலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கணபா டரிது. கூ

இ-ள். நெருப்பினுள் தருசலும் ஆகும்—மந்திரமருந்துகளான ஒருவனுக்கு நெருப்பினையேகிடநதுறங்கலுமாம்,—நிரப்பினுள் யாதொன்றும் கணபாடு அரிது— நிரப்புவதழி யாதொன்றானுமுறக்கயிலலை. எ-று.

நெருப்பினும் நிரப்புக்கொடிதென்றவாறியிறறு. இதுவுமவனகூறறு. இவை நான்குபாட்டானும் நலகூர்ந்தாக்குளதானகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

க0ரு0. துப்புர வில்லார துவரத் துறவாமை
புப்பிறகுங் காடிகுருங் கூறறு. க0

இ-ள். துப்புரவு இல்லார துவரத் துறவாமை— துக்கரப்படுமபொருள்களில்லாதா தமமாறசெயறபாலது முற்றத்தறத்தலேயாகவும அதுசெய்யாதொழிதல்— உப்பிறகும காடிக்கும் கூறறு— பிறரிலினுளவாய உப்பிறகுங்காடிக்குங்கூறறும். எ-று.

மானமுழியாமையிற செயறபாலது அதவேயாயிறறு. முற்றத்தறத்தல் சுற்றநதானேவிட்டமையின ஒருவாறமுறறுநதாராயினா நின்ற தம்முடம்பிணையுறத்தறதல். அதுசெய்யாதுகொண்டிருத்தல் இரண்டனையுமாள்பபண்ணுதலின, அதனை அவற்றிறகுக்கூறறென்றார். இனி முற்றத்தறத்தலாவது துப

புரவிலைமையின் ஒருவாற்றாற்றாநதாராயினா பின்னவற்றைமனததாற்றாற்ற
வாமைபெனதுரைப்பாருமுளா. இதனான அஃதுனதாயவழிச் செய்வது கூறப
பட்டது. (க0)

கடுக ம் அதி.—இரவு.

இனி மானந்திராவிரவு இரவாமையோடொத்தலின, அதனானும் வீடெய்தற
பயத்ததாய உடம்போமப்படுமென்னும் அறனாலவழக்குப்பறதி மேலெய்திய
தவரத்தறத்தல விலக்குதறப்பொருட்டு இரவுகறுகினரா. அதிகாரமுறைமை
யும் இதனானே விளங்கும்.

கடுக. இரகக வீரத்தககாராக காணிற கரப்பி
னவர்ப்பழி தம்பழி யன்று. க

இ-ள். இரத்தககாராக காணின இரகக — நலகூரநதார இரத்ததற்கேற்புடை
யாராக காணின, அவாமாட்டிரக்க, — கரப்பின் அவாப்பழி தம்பழி அன்று
—இரநதால அவா கரநதாராயின் அவர்க்குப் பழியாவதல்லது தமக்குப் பழி
யாகாமையான. எ-று.

இரவென்னுமுதனிதெதொழிறபெயரநிறுதிக்கண நானகனுருபு விகாரத்தா
றறொக்கது. இரத்ததற்கேற்புடையராவா உரையாமையுன்னுருமொண்மை
யுடையராய மாற்றுகீவார. அவர் உலகத்தரியாரகலிற காணினென்றமும், அவா
மாட்டிரநதாராககு இரவானவருயிழிவினமையின இரககவென்றமும், அவரீதலிற
குறைகாட்டாமையிற் கரப்பினென்றமும், காட்டுவராயின அப்பழி துவெள்ளன்று
வைககண மாசுபோல அவாகடகடிதுசேறலின அவாப்பழியென்றமும், ஏறிலாரா
மாட்டிரவனமையிற நம்பழியனறெனதுங்கூறினா. (க)

கடுகஉ. இனப மொருவற கிரத்த விரந்தவை
துனப முறாஅ வரின். உ

இ-ள். ஒருவறகு இரத்ததல் இனபம் — ஒருவறகு இரத்ததறும் இனபத்தி
றகேதுவாம, — இரந்தவை துனபம் உற வரின் — இரநதப்பொருள்கள் ஈவார
துணாவுடைமையாற றுனதுனபுமுமல வருமாயின. எ-று.

இனபம் ஆகுபெயா, உறமலெனபது கடைக்குறைநதுநின்றது. துனபம்

சாதியொருமைப்பெயர். அவையாவன ராவாகடகாலமுமிடனுமறிந்தசேற
 லும், அவர்குறிப்பறிதலும், அவரைத்தமவயத்தராககலும், அவாமனநெடுமவ
 னநாடிச்சொல்லலுமுதலியவற்றான வருவனவும், மறுத்துழி வருவனவுமாம்.
 அவையுருமல் வருதலாவது அவர் முன்னுணர்நதீயக்கோடல். இரந்தவர்
 னபமுருவாரினென்று பாடமோதி, இரக்கப்பட்டவர் பொருளினமைமுதலிய
 வற்றறறுன்புறுது எதிராவநிவராயினென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டு
 பாட்டானும் நல்குரவானுயிரீங்குமெல்கைகண இனிவிலலாங்கீரவு விலக்கப்ப
 டாதென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

க0ருக. கிரப்பிலர் நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
 றிரப்பமுோ றேள ருடைத்தது. கூ

கூ0உ. க0க ம அகி.— இரவு.

இ-ள். கிரப்பிலர் நெஞ்சிற் கடன அறிவார் முன் நின்று இரப்பும்—கரத்த
 வில்லாதநெஞ்சினையுடைய மானமறிவார்முன்னாநின்று அவாமாடடொன்றிர
 ததலும்—ஒரோ உடைத்தது—நல்கூரநதார்க்கு ஓரழகுடைத்தது. எ-று.

சிறியசருக்கத்தவேண்டுமுயாவென்றதனால், அவர்க்கு அதுகடனென்பப
 டுது. அதனையறிதல் சொல்லுதலுறறுகாககலாகாமைக்கேதுவாய அதனிய
 லபினையறிதல். அவவறிவுடையார்க்கு முன்னிறனமாததிரமேய்க்கைமதலின் மு
 ன்னின்னறென்றும், சொல்லுதலான்வருஞ்சிறுமையெய்தாகையின் ஒரோருடை
 ததென்றுங்கூறினார் உம்மை அதனிழிபுவிளக்கினின்றது. (கூ)

க0ருச. இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல
 கனவிலுங் தேற்றாதார் மாட்டு. ச

இ-ள். கரத்தல கனவிலும் தேற்றாதார்மாட்டு இரத்தலும்—தமக்குளளது
 கரத்தலைக் கனவினகண்ணுமறியாதார்மாட்டுச்சென்றெனநீயிரத்தலும்—
 ஈதலேபோலும்—வறியாக்கீதலேபோலும். எ-று.

உமமை ஈணமவவாறுநின்றது. தான புகழ்பயவாதாயினும் முன்னுளதாய
 புகழ்க்கெடவாராமையின், ஈதலேபோலுமென்றார். ஏகாரம் ஈற்றசை. (ச)

க0ருரு. கிரப்பிலார் வையகத துணமையாற கண்ணின்
 றிரப்பவா மேற்கொள வது. ரு

இ-ள். கண்ணின் இரப்பவா மேற்கொளவது — சொல்லுதனமாட்டாது
 முன்னிறனமாததிரத்தான இரப்பவா உயிரோம்பறப்பொருட்டு அதனை மேற

கொண்டு போதுகின்றது—கரப்பிலா வையகத்து உண்மையான—அவர்க்கு உள்ளதுகரவாது கொடுப்பாசிலா உலகத்துளராய தன்மையானே, பிற்றொன்றானது. எ-று.

அவரிடையாயின, மாணீககமாட்டாமையின உயிரீப்பொன்பதாம். (டு)

க0டுக. கரப்பிடும்பை யிலலாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை
யெலலா மொருங்கு கெடும். கூ

இ-ள். கரப்பிடும்பை இலலாரைக் காணின—உள்ளதுகரத்தலாகியநோயிலலாரைக் கண்டால்,—நிரப்பிடும்பை எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்—மானமவிடாநிரப்பார்க்கு நிரப்பான வருநதுன்பங்கெல்லாளுசேரக்கெடும். எ-று.

கரத்தல ஒருவற்கு வேண்டியதொன்றன்மையின அதனை நோயென்றும், அஃதிலலாத இரக்கத்தககாரைக் கண்டபொழுதே அவர் கழியுவகையராவாகலின் எல்லாமொருங்குகெடுமென்றுகூறினார். இடும்பை ஆகுபெயர். முழுதுங்கெடுமென்று பாடமோதி, எஞ்சாமற்கெடுமென்றுரைப்பாருமுளா. (சு)

க0டுள. இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ஞுவப்ப துடைத்து. எ

இ-ள். இகழ்ந்து எள்ளாது ஈவாரைக் காணின — தம்மையவமதித்திழிவு சொல்லாது பொருள்கொடுப்பாரைக்கண்டால்,—உள்ளம் மகிழ்ந்து உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து—அவ்விரப்பாரது உள்ளமகிழ்ந்து உள்ளுள்ளேயுலக்குந தன்மையுடைத்து. எ-று.

க0க ம் அதி. — இரவு.

க0க

இகழ்ந்தெள்ளாதெனவே, நன்குமதித்தலும் இவியவைகூறலும் பெறுதும். நிரப்பிடும்பை கெடுத்தெனவேயன்றி ஐம்புலன்களானும் பேரின்பம்ய்திராராக கருதலான், உள்ளுஞுவப்பதுடைத்தென்றார். இவையைந்துபாட்டாலும் அவ்விரத்தக்காரதியுலகு கூறப்பட்டது. (எ)

க0டுஅ. இரப்பாரை யில்லாயி னீர்க்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தறறு. அ

இ-ள். இரப்பார இல்லாயின,—வறுமையுற்றிரப்பாரிலையாயின,—ஈர்க்கண்மா ஞாலம்—குளிராதவிடத்தையுடையபெரியஞாலத்துள்ளாரா செலவு வர

வுகள்—மரப்பாவை சென்று வந்ததது—உயிரிலலாத மரப்பாவை இயந்திரக் கயிறற்றசென்றுவந்தாற்போலும். ஏ-று.

ஐகாரம் அசைநிலை, ஞாலமெனனும் ஆகுபெயாப்பொருட்டு உவமையோ டொத்ததொழில் வருவிககப்பட்டது. ஞாலத்தாளளாரொன்றது அவையொழிந தாரை. அவாகதீதலைசெய்து புகழும் புண்ணியமுமெயநாமையின, உயிருடையரல்லொன்பதாம், “ஈவாருக கொளவாரு மிலலாத வானத்தது—வாழ்வாரே வனக ணவா” எனரா பிறரும். இத்தொடையினபநோக்காது இரப்பவரிலலாயினென்று பாடமோதுவாருமுளா. (அ)

க0டுகூ. ஈவாரக ணென்னுண்டார் தோற்ற மிரந்துகோண்
மேவா ரிலாஅக கடை. கூ

இ-ள். இரந்தகோள மேவா இலாககடை—அவாபாறசென்று ஒன்றனை யிரந்தகோடலை விரும்புவாரிலவழி—ஈவாரகண் தோற்றம என உண்டாம்—கொடுப்பாராமாடடி எனன்புகமுண்டாம் யாதுயிலலை, ஏ-று.

தோற்றம் ஆகுபெயா. மேவுவாரொன்பது விகாரமாயிறறு. கொடுத்தலவன்மை வெளிப்படாமையின, அதனாறுபுகழெயதாரொன்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டானும் உலகிறகிரப்பாரவேணடுமென்பது கூறப்பட்டது. (க)

க0கூ0. இரப்பான் வெகுளாமை வேணடு நிரப்பிடுமபை
தானேயுஞ் சாலுங் கரி. க0

இ-ள். இரப்பான் வெகுளாமை வேணடும — ஈவாருக்குப் பொருளுதவாவழி இவனெனகதீதனிலெனென்று அவனையிரப்பான வெகுளாதொழிதலவேண்டும்,—நிரப்பிடுமபைதானேயும் கரி சாலும்—அது வேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறுசான்று வேண்டா, நிரப்பாகிய தன்னிடுமபைதானேயுஞ்சான்றுதலமையும். ஏ-று.

யாவாகமும்வேணடுதலும் நிலையினமையுமுதலிய பிறசான்றுமுண்டென்பது பட நின்றமையின், உமமை எச்சவுமமை. தனக்கேயன்றி மற்றையிரந்தார் க்கும் அறறைக்கன்று பொருளகடைககூட்டற்கு அவனுறாறுதன்பதைத் தனக்கேயாகவைத்தது தானுறாறுதன்பநதானிறந்து வெகுளறகவென்பதாம். இத் ஞல் அவர்க்கின்றியமையாததோரியலு கூறப்பட்டது. (க0).

கௌ ம் அநி.—இரவச்சம்:

அஃதாவது மானந்தீரவருமிரவிறகருசதல. அதிகாரமுறைமையும் இத னுனே விளங்கும்.

க0கூக. கரவா துவந்தியுங் கண்ணன்ரா கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும். க

இ-ள். கரவாது உவரது ஈயும் கண அனனூர்கண்ணும் இரவாமை—தமக் குளளது கரவாது இவா வரப்பெறறேமென்று உணமசிமுநதுகொடுக்குங்கண போலச சிறந்தார்மாட்டும் இரவாதே ஒருவன வறுமைகூாதல — கோடி உறும்— இரந்தசெல்வமெயநலிற கோடிமடங்கு நனது. எ-று.

நலகுரவுமறைக்கப்படாத நட்டாரமாட்டும் ஆகாதென்பதுபடரின்றமைபின், உமமை உயர்வுசிறப்பின்கணவந்தத. அவவிரவானமானந்தீராதெனனூரதுணையல்லது அதற்கு மிகுதி கூடாமையின, வல்லதோமுயற்சியானுயிரோம்பலே நல்லதென்பது கருத்தது. (க)

க0கூஉ. இரந்து முயிர்வாழதல வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியறயி யான. உ

இ-ள். உலகு இயற்றியான இரந்தம உயிரவாழதல வேண்டின—இவவுலகத தைப்படைத்தவன இதன்கண வாழ்வாரககு முயன்றுயிரவாழதலையனறி இர ந்தமுயிரவாழதலவேண்டி விதித்தானாயின,— பரந்து கெடுக — அககொடியோனனூறும் அவரைப்போன்று எங்குமலமந்து கெடுவானாக. எ-று.

மக்களுயிரகெல்லாம வாழநாளும் அதற்கு வேண்டியதாயவுண்டியும் அதற்கேதுவாய செய்தொழிலும் பழவினைவயத்தாற கருவொடுகலநதவனறே அவ ன்கற்பிக்குமனறே, அவற்றுட்சிலவுயிரககு இரத்தலையும் ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின அததிவினைபாற னூறும் அததுன்பமுறலவேண்டிமென்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டானும் அவவிரவினகொடுமை கூறப்பட்டது. (உ)

க0கூஈ. இன்மை யிடுமபை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வனமையின் வனபாட்ட தில. ஈ

இ-ள். இனமை இடுமபை இரந்து தீர்வாம எனனும் வனமையின்—வறுமையான வருந்தனபத்தை முயன்று கீக்கககடவேமென்று கருத்தது இரந்

தரீக்கககடவேமென்று கருதும் வனமைபோல— வனபாட்டது இல்—வலி
மைப்பாடுடையது பிரிதிலலை. எ-று.

நெறியாய முயற்சி நிற்க நெறியல்லாத இரவாறநீரகக்கருதுதலின, வன
மையாயிற்று. வனபாடு முருட்டுத்தனமை, அஃதாவது ஓராதுசெய்துநிறைல்.
இதனால் வறுமைநீரதற்குநெறி இரவன்நெனப்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

க0கச. இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொல்லாச சாலபு. ச

இ-ள. இடம் இல்லாக்காலும் இரவு ஒலாச சாலபு—துகரவேணடுவனவி
ன்றி நல்கூராதவழியும் பிறப்பாறசென்றிரததலையுடம்படாத அமைதி—இ-
மெல்லாம் கொள்ளாத தகைத்தே—எல்லாவுலகும் ஒருங்கியைநராறுங்கொ
ள்ளாதபெருமையுடைத்தது. எ-று.

க0எ ம் அகி.— இரவசசம். க0இ

அவ்விரத்தகைச சாலபு விலகருமாகலின, இரவொல்லாமை அதனமேலே
றறப்பட்டது. இதனால் அநநெறியல்லதனைச சாலபுடையார செயயாரெனப்பது
கருத்தது. (ச)

க0கரு. தெண்ணீ ரடுபுறகை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணளி னூங்கினிய தில. ரு

இ-ள. தாள தந்தது தெண்ணீர அடுபுறகையாயினும்—நெறியாய முயற்சி
கொடுவதது தந்தது தெள்ளிநதநீரபோலும் அடுபுறகையேயாயினும்,—உண்ண
லின் ஊறகு இனியது இல— அதனையுண்டறகுமேலினியதிலலை. எ-று.

சூடநதகூழ செறிவின்றித் தெண்ணீர்போன்றதாயினும் இழுவாய இரவா
னவந்ததன்றித் தமமுடைமையாகலின, அமிழத்ததோடொக்குமெனப்பதாம்.
இதனால் நெறியினையது சிறிதேனும் அது செய்யுமினபம் பெரிதெனப்பது
கூறப்பட்டது. (ரு)

க0ககச. ஆவிற்கு நீரொன் றிரப்பினு நாவிற
கிரவி னினிவந்த தில. கூ

இ-ள. ஆவிற்கு நீரொன்று இரப்பினும்— தண்ணீர்பெருது இறக்குநிலைமை
ததாயதோராவனைக கண்டு அறனெக்கி இதற்குத் தண்ணீரதரலவேண்டிமெ
ன்றிரந்தசொல்லவகாலும்,— இரவின் நாவிற்கு இனிவந்தது இல— அவவி
ரவுபோல ஒருவகுவிற்றினிவந்தது பிரிதிலலை. எ-று.

ஆகாததோமபல பேரறமாகலின ஆவிறகெனறும், பொருளகொடுத்ததுககொளளவேண்டாத எண்மைததாகலின நீனொறும், இரககினறனுக்கு இளிவு அச்சொல்லளவேயாகலின நாவிறகெனறும், அதுதான எல்லாவிளிவிலும் மேறபுதிதலின இளிவரததிலலெனறுங்கூ, ரிஞா. இதனான அறறும் முயனறுசெய்வதலலது இரநதுசெய்யறகவேன்பது கூறப்பட்டது. (க)

க0கௌ. இரபப னிரபபாரா யெல்லா மிரபபிற்
கரபபா ரிரவனயி னெனறு. எ

இ-ள. இரபபாரா எல்லாம இரபபன — இரபபாராயெல்லாம் யானிரவா நினறேன, — இரபபிற கரபபா இரவனயின எனறு — யாது சொல்லியெனின, தமககிரககவேண்டிமாயிற தமக்குளளது கரபபாராயிரவாதொழியினெனறுசொல்லி. எ-று.

இரண்டாவது விகாரததாறறொக்கது. இவவிளிவரதசெயலான ஊட்டியவழியும் உடம்பு நிலலாதாகலின இதுவேண்டாவென்பது தோனற, இரபபனெனறா. இதனான மானநதிரவருயிரவு விலக்கப்பட்டது. (எ)

க0கஅ. இரவெனனு மேமாபபி ரேணி கரவென்னும்
பார்தாககப பகரு விடும். அ

இ-ள. இரவு எனனும் ஏமாபபு இல தோணி—இவவறுமையென்னுங்கடலை இதனாற்கடததமெனறுகருகி ஒருவனேறிய இரவெனனுக்கு சேமமறற தோணி—கரவு எனனும் பா தாககப பகருவிடும்— அதனகனெடுககாற கரததலென்னும் வன்னிலத்தோடு தாககுமாயிற பிளநதுபோம். எ-று.

நகூ

க0கௌ க0எ ம் அநி. — இரவசகம்.

முயற்சியாறகடபபதனை இரவாறகடககலுறறான அதனககாணாமையின், ஏமாபபிரேணியென்றா. ஏமாப்பினமை தோணிமேலேறறப்பட்டது. அதுகடத்தறகேறறதனமையானும், நிலநறியாது செலுத்தியவழி உடைதலானும், அதன்கனெறறகவென்பதாம். இஃதவயவவுருவகம். (அ)

க0ககூ. இரவுள்ள வுள்ள முருகுறு கரவுள்ள
வுள்ளது உ மின்றிக கெடும. கூ

இ-ள். இரவு உள்ள உள்ளம் உருகும— உடையாரமுன இல்லாசென்றிரநதுநிறறலினகொடுமையை நினைநதால் எமமுளளங்ககாரநதுருகாநிறகும,—

கரவு உள்ள உள்ளது உள் இனதிக கெடும்—இனி அநநிலையைக்கண்பிவைத்த வா இலலையெனறலினகொடுமையை நினநதால அவவுருகுமளவுநானுயினதிப பொன்றிவிடும். எ-று.

“இரவினை— யுள்ளநகா லுள்ள முருகுமா லெனகொலோ— கொள்ளுங் காத கொளவார குதிப்பு.”* எனறா பிறரும். இரவினுநகரவுகொடிதென்பதாம். இதற்குப் பிறதொலலாம இரககினறவருள்ளமுருகுமென்றுரைத்ததாம். (க)

க0எ0. கரப்பவாக கியாங்கொளிககுங் கொல்லோ விரப்பவா சொல்லாடப் போலு முயிர்.

இ-ள, சொல்லாட இரப்பவா உயிர் போம—கரப்பார இலலையென்றுசொ ல்லாடியதுணையானே இரப்பார்க்கு உயிர் போகாநின்றது, — கரப்பவாக்கு யாங்கு ஒளிககுங்கொல— இனிச் சொல்லாடுகின்ற அவாதமக்கு உயிர் பின்னு நிறறலான அப்பொழுது எப்புகாயுட்புக்கொள்ததுநிற்கும் எ-று.

உயிர் போகலாவது இனி யாமெனசெய்துமெனறேங்கிச் செயலற்றுநிறறல, “அநநிலையே—மாயானே மாறநி விடின”† எனறா பிறரும். கேட்டாகைகொ லலவறறாய்சொற் சொலவார்கைகோறல சொல்லவேண்டாவாயினும் அதுகா ண்கினதிலம் இஃதெனனேவென்பதாம். வறுமைபுறறுழி மறையாது இரக்க பபபிராராய கேளிரகட்கும் அதனைச்சொல்லாட உயிர் போம, ஆனபின் மறை க்கப்பபிவாராய பிறாக்குச் சொல்லாடியக்காத போகாதெங்கையொளித்ததுநிற கும இரண்டானுமேயெனறேவென இரவருரினானெருவன கூறறுக்கியுரை யபாருமுளா. இவைமுன்றுபாட்டானும் அவ்விரவினகுறறமும கரவினகுறற மும ஒருங்குகூறப்பட்டன. (க0)

* நாலடியாரா, இரவச்சம, —கரவாத திண்ணனபிற கண்ணனனா கண்ணு —மிரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை—யிரவினை— யுள்ளநகா லுள்ள முருகு மா லெனகொலோ—கொள்ளுநகாத கொளவார குதிப்பு.

† நாலடியாரா, இரவச்சம, — புறத்துத்தன் னினமை நலிய வகத்துத்தன் ன, —எனனான நீக்கி நிறீஇ யொருவனை—யீயா யெனக்கென திரப்பானே ளநநிலையே—மாயானே மாறநி விடின.

கௌ ம அதி.— கயமை.

இஃதாவது மேல அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளுஞ்சிறப்புவுகையாற கூறப்பட்டகுணங்களுள் ஏறபுடையன குறிப்பினால் யாவாகமுடியாதவைத்த மையின் ஆணதிக குறிப்பாறகூறியனவும ஈண்டொழியியலுள் வெளிப்படக்கூறியனவுமாய குணங்க யாவுயிலராய கீழோரது தனமை. அதனால் இஃதெல்லாவற்றிற்குமின் வைக்கப்பட்டது.

கௌக. மககளை போலவா கயவ ரவரன்ன
வொப்பாரி யாங்கண்ட தில. க

இ-ள. மககளைபோலவா கயவா — வடிவான முழுஞ் மககளையொப்பா கயவா, — அவா அன்ன ஒப்பாரி யாம கண்டது இல— அவா மககளையொத்தாறபோன்றவொப்பு வேறிரண்டுசாதிக்கண யாங்கண்டதிலை. எ-று.

முழுமொத்தல தேற்றேகாராயுறபெறும். அவொன்றது அவாமாட்டுள தாய்வொப்புமைபை, மககடசாதிக்கண்கயசசாதிக்கம வடிவொத்தலிற குணங் களது உணமையினமைகளானல்லது வேறதுமையறியப்படாதென்பதாம். இத னாற கயவாது குறறயிசுதி கூறப்பட்டது. (க)

கௌஉ. நன்றறி வாரிற கயவா திருவுடையா
நெஞ்சுத தவல மிலா. உ

இ-ள. நன்று அறிவாரிற கயவா திரு உடையா — தமககுறுதியாவனவறிவா ரின அவையறியாத கீழமககள ஈனமையுடையா, — நெஞ்சுதது அவலம இலா — அவாபோல அவைகாரணமாகத் தநெஞ்சுத்தினகடகவலையிலரகலான, எ-று.

நன்றென்பது சாதியொருமை. உறுதிகளாவன இமமைமறுமைவீடுக்குறிய வாய புகழறஞானங்கள். இவற்றையறிவார இவைசெய்யாரினதே மிகச்செ யப்பெறுகின்றிலேமென்றும், செய்கின்றவிவைதமக்கு இடைபூதுவருங்கொ லென்றும், இவற்றினமதுதலையாய பழிபாவமறியாமையென்பனவற்றுள் யா துவினையுமொவென்றும், இவ்வாற்றறகவலையெய்வவா, கயவா அபபுகழமுத லியவொழிதப பழிமுதலியசெய்யாரினனும் யாதுங்கவலையுடையரலராக லாற திருவுடையொனக குறிப்பாலிகழறதவாறு. இதனாறபழிமுதலியவற்றிற கஞ்சாொன்பது கூறப்பட்டது. (உ)

கௌக. தேவ ரனையா கயவ ரவருநதா

மேவன செய்தொழுக லான. ௩

இ-ள. தேவா அணையா கயவா—தேவருங்கயவரும் ஒருதன்மையா,— அவரும் தாம் மேவன செய்து ஒருகலான — அஃதியாதனெனின, தேவரைப் போன்று தமமை நியமிப்பாரினதிக கயவருநதாம் வீருமபுவனவறறைச செய தொழுகலான. ௭-று.

உயாசசியும் இழிவுமாகிய அதனகாரணவேறுபாடு குறிப்பாறறேனறநின்ற மையின், இது புகழவாராபோனதுபழித்தவாராயிறறு. இதனால் விலக்கறபாடினறி வேண்டியசெய்வொன்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௩௦௮

௩௦௮ ம் அதி. — கயமை

௩௦௭௪. அகப்படடி யாவாக்க காணி னவரின்
மிகப்படடுச செம்மாககுங கீழ. ௪

இ-ள. கீழ—கீழாயினுள், — அகப்படடி ஆவாக்க காணின்— தன்னிற சுருங்கிய பட்டியாயொழுதுவாக்க கண்டானாயின, — அவரின் மிகப்படடுச செம்மாககும — அவ்வொழுகத்தினகண் அவரிறருனமேம்பட்டி அதனற நன்மிகுதிகாட்டியிறமாககும. ௭-று.

அகப்படடி அகமாகியபட்டி, பட்டிபோன்று வேண்டியவாறெயொழுகலின், பட்டியென்றா, “நோதக்கசெய்யுஞ்சிறுபட்டி” எனரா பிறரும. இதனால் அவா மேம்படுமாறு கூறப்பட்டது. (௪)

௩௦௭௫. அசசமே கீழுகள தாசார மெசச
மவாவுண்டே லுண்டாளு சிறிது. ௫

இ-ள். கீழுகளது ஆசாரம அசசமே—கயவரதாயவாசாரங்கண்டதுண்டாயின அதற்குக்காரணம அரசனான ஏதமர்—ருமென்றசுமசுசமே, — எச்சம அவா உண்டேல சிறிது உண்டாம—அஃதொழிநதால், தமமால் அவாவப்பிடுமொருள அதனலுண்டாமாயிற சிறிதுண்டாம. ௭-று.

ஆசாரத்தினகாரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்படுவதனை அவாவென்றும் கூறினார். எச்சத்தினகண்ணெனனுமேழாவது இறுதிக்கடொக்கது. பெருமபானமை அசசம, சிறுபானமை பொருட்பேறு இவ்விரண்டானுமன்றி இயல்பாகவுண்டாகாதென்பதாம். வேண்டியசெய்தலே இயல்பு ஆசாரருசெய்தல

இயல்பன்றென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

(6)

க0எசு. அறைபறை யனனா கயவாதாங் கேட்ட
மறைபிறாக குயததுகாகக லான. சு

இ-ள். தாம் கேட்ட மறை உபத்துப் பிறாககு உரைக்கலான்—தாங்கேட்ட
மறைகளை இடந்தோறுநதாங்குகொண்டிசென்று பிறாககுசொல்லுநலான,
—கயவா அறை பறை அனனா—கயவா அறையப்படும பறையினையொப்பா,
எ-று.

மறை வெளிப்படிற் குற்றமவீனையுமென்று பிறமைறைத்து ஒருவன்சொல்
விய சொல். பிறா அமமறைத்தற்குரியாரா. உயத்தென்றா, அவாககதுபெரும
பாரமாதனாககி. பறை ஒருவன்கையாற்றனனையறிவித்ததொன்றனை இடந்
தோறுங்கொண்டிசென்று யாவராயுமறிவிகுமாகலான, இதுதொழிலுவமம்.
இதனால் அவரதுசெறிவின்மை கூறப்பட்டது. (சு)

க0எஎ ஈர்ங்கை விதிராரா கயவா கொடிறுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவாககு. எ

இ-ள். கயவா கொடிறு உடைக்கும் கூன்கையா அல்லாதவர்க்கு—கயவா
தங்கதுப்பினெடுப்பதாக வளைந்த கையினையுடையரல்லாதாராககு—ஈரங்கை
விதிராரா—தாமுண்டுபூசியகையைத் தெறித்தலவேண்டிமென்றிரநதாலுநதெறி
யாரா. எ-று.

வளைந்தகை முறுக்கியகை. மெல்வாராககு யாதுங்கொடாரா, நலிவாராககு எல்
லாங்கொடுப்பொன்பதாம். (எ)

க0அ ம அதி. கயமை.

௩0௩

க0எஅ. சொல்லப பயன்படுவா சான்றோ கரும்புபோற
கொல்லப பயன்படுங் கீழ். அ

இ-ள். சொல் ளப பயன்படுவா சான்றோ—மெல்யார சென்று தங்குறை
யைச்சொல்லியதுணையானே இரங்கிப் பயன்படுவா மேலாயினா;—கீழ் கரும்
புபோல கொல்லப பயன்படும— மறறைக்கீழாயினா கரும்புபோல வலியார
நையநெருக்கியவழிப் பயன்படுவா. எ-று.

பயன்படுதல உள்ளதுகொடுத்தல. கீழாயினாத்திவித்தோன்ற, மேலாயினா
ரையும் உடனகூறினா. இவையிரண்டுபாடானும் அவா கொடுக்குமாறு கூற
ப்பட்டது. (அ)

க0௭௬. உடுப்பது உ முண்பது உங காணிற் பிறர்மேல
வகிகாண வறறாகுங கீழ
சு

இ-ள. உடுப்பது உ உண்பது உம கீழ் காணின— பிறா செவ்வதநாற்பட
பிறகு கிலுமுடித்தலையும் பாலோடடிசிலுண்டலையும் கீழாயினுன காணுமாயின,
— பிறாமேல வகிக காண வறறாகும— அவறறைப் பொழுது அவாமாட்டி
வடுவிலையாகவும் உண்டாகக்கவல்லமும். ௭-து.

உடுப்பது உண்பதென்பன ஂண்டவவத்தொழினமேனின்றன: அவறறற் பூ
ண்டல ஂனாதனமுதலிய பிறதொழில்களுங்கொள்ளப்படும. அவறறைக கண
டதுணையானே பொழுமையெய்தலிற் காணினெனறும், கேட்டார இதுகூடுமெ
னறியையபபடைத்தல அரிதாகலின வறறாகுமெனறும் கூறினார். இதறை பிறா
செவ்வமபொழுமை கூறப்பட்டது. (௬)

க0௮0. எற்றிற் குரியா கயவரொன றறறககால
விறறற குரியா விராநது. க0

இ-ள. கயவா ஒன்று உறறககால விராநது விறறறகு உரியா—கயவா தம
மை யாதானுமொருதுன்பமுறறககால அதுவே பறறுக்கோடாக விராநது
தமமைப் பிறாககு விறறறகுரியா, —எற்றிற்கு உரியா— அதுவன்றி வேறெந்
தொழிறகுரியா) ௭-து.

உணவினமையாகப் பிறிதாக ஒன்றுவந்தறறதுணையானென்பது தோன்ற
ஒன்றுறறக்காலெனறும், கொள்கின்றார் தங்கயமையறிந்து வேண்டாவென
றறகுமுன்னே விறறுநிறறலின விராந்தெனறும் கூறினார். ஒருதொழிறகுமுரி
யரல்லொன்பது குறிப்பெச்சம். இதறை றும் பிறாககடிமையாயறிப்பொன்பது
கூறப்பட்டது. (௧0)

ஒழியியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

காமத் துப்பால்.

க ள வி ய ல்.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாகவுடைந்தாய இம்மையே பயப்ப
தாயவின்பங்கூறுவானெதிததுக்கொண்டார், ராணடின்பமென்றது ஒருகாலத்
நொருபொருளான ஐம்புலனுதுகாதற்சிறப்புடைத்தாயகாமவின்பத்தினை. இச
சிறப்புப்பற்றி வடநூலுட்போசராசனுஞ் சுவைபலவென்று கூறுவாரா கூறுக
யாங்கூறுவதின்பச்சுவையொன்றையுமேயென இதனையே மிகுத்துக்கூறினான்.
இது புணாச்சி பிரிவெனவிருவன்கப்படும. ஏனையிருத்தல, இரங்கல, ஊடலென
பனவோவெனின, இவா பொருட்பாருபாட்டினை அறம்பொருளின்பமென வட
நூலவழக்குப்பற்றியோ துதலான, அவவாறேயவறறைப்பிரிவின்கண்டககினொ
னக. இனி அவைதமமையே தமிழ்நூல்களோடும் பொருந்தப் புணாச்சிபைக்க
ளவெனநாம பிரிவைக கற்பெனநாம பெருமபானமைப்பற்றி வகுத்து, அவறறை
ச்சுவையிக்குதிப்பப்ப உலகநடையோடு ஒப்புமொவ்வாமைபுமுடையவாககிக்
கூறுகின்றார். அக்கைக்கோளிரண்டினுள்ளுந் களவாவது பிணிமூப்பிறப்புக்க
ளிளநி எஞ்ஞானமொருநதனமைப்பராய உருவர்திருவுமபருவமுநகுலனுநகு
ணனுமனப்புமுதலியவறறற நமமுள்ளொப்புமையுடையராய தலைமகனுந் தலைமக
னும் பிறாகொடுப்பவும் பிப்பவும்னநிப பாலவகையாறறறமேயெதிப்பபட்டிப
புணாநதுவருவது. அதனையேழதிகாரத்தாறகூறுவானரெட்டங்கி, முதற்கட்ட
கையணங்குறுத்தல்கூறுகின்றார்.

க0க ம அதி.— தகையணங்குறுத்தல.

அஃதாவது பொழிலவினையாடலிருப்பான ஆயநீங்க அதனகட்டமியளா
யநிளறனை வேடலிருப்பான இனையாரீங்கத தமிழனாயவநதுகண்ணுறற
தலைமகன் அவளவன்புத தன்னவருத்தமுறுவித்தலைச் சொல்லுதல. இது,
கண்ணுறறபொழுதே நிகழ்வதாகலின, முதற்கட்கூறப்பட்டது.

க0அக. அணங்குகொ லாயமயில கொல்லோ கனங்குழை
மாதாகொன மாலுமென னெஞ்சு. க

தலைமகனருவுமுதலியன முன்கீண்டறிவனவனநிச சிறந்தமையின
அவனைத் தலைமகனைபுறந்து.

இ-ள. கனங்குழை— இக்கனவியகுழைபையுடையாள்— அணங்குகொல
— இப்பொழிற்கணுறைவாளோரெதயவமகளோ, — ஆயமயில்கொல— அன
நியொருமயிலவிசேடமோ, — மாதாகொல— அனநியொருமாலுமாதரோ,

—என நெருசு மாலும்—இவ்வையினனெனது துணியமாட்டாது எனனெ
ருசு மயங்காரினறது. எ-று.

க0க ம் அதி.— தகையணங்குறுத்தல்.

ககக

ஓ அசை. ஆயமயில் படைத்தோன விசேடமாகவாயநதுபடைத்த மயில்,
மயிறசாதிபுடொரிந்தெழித்தமயிலெனதுமாம. கனபுழை ஆகுபெயா.*கண
ங்குழையென்று பாடமோசிப பலவாயத்திரண்டகுழையென்றுரைப்பாருமு
ளா. எழுதலாகாவுருவுநசனவருத்தமுமபற்றி அணங்குகொலென்தும், சாய
லும் பொழிலவயினிறறலும்பற்றி ஆயமயில்கொலென்்தும், தன்னெருசுருசெ
னறமையும் அவனெதிரோக்கியவாறுமபற்றி மாதாகொலென்துங்குறினான்.

க0அஉ. நோககிண னோககெதிர நோகருக ருக்கணங்கு
தானைகொண்டன்ன துடைத்தது. உ

மாணுமாதராதறெளிந்த தலைமகன் அவனோககிணைய
வருத்தங்குறியது.

இ-ள. நோககிணை நோககெதிர நோகருதல் — இப்பெற்றித்தாய வணப
பிணையுடையாள எனனோககிறகெதிரோகருதல்— தாகரு அணங்கு தானைக்
கொண்டனனது உடைத்தது— தானே தாககிவருக்குவரோணங்கு தாகருத்
றகுத் தானையையுங்கொண்கிவந்தாறபோலுநசனமையையுடைத்தது. எ-று.

மேலும் அணங்குகொலாயமயில்கொலெனறமையான, இகாசசுடரி வருவிக்
கப்பட்டது. எதிரோகருதலெனறமையின, அது குறிப்புரோக்காயிற்று. வண
ப்பாலவருநதுதனமேலுந குறிப்புரோககாலவருநதுதல் கூறிப்பவாறு. நோக
கிணைபதற்கு எனனோககப்பட்டாளென்துரைப்பாருமுளா. (உ)

க0அங். பண்டறியேன் கூறறென பதனை யிவியறிந்தேன்

பெண்டகையாற பேரமாக கடடு.

க

இதுவுமது.

இ-ள. கூற்று என்பதனைப் பண்டு அறியேன்— கூறறென்று தூலோசொ
லவதனைப் பண்டுநேட்டறிவதல்லது கண்டறியேன், — இனி அறிந்தேன் —
இப்பொழுது கண்டறிந்தேன், — பெண்டகையால் போ அமாக கடடு—அது
பெண்டகையுடனே பெரியவாய அமாததகணகையுடைத்தது. எ-று.

பெண்டகை நாணம், மடம், அச்சம், பயிப்பெனறுங்குணங்கள். அவை
அவ்வககுறிகளானறிப்பபட்டன. அமாததல் அமாசெய்தல், பெயரடியாயவினை.

பெண்டகையால் இனப்பமயத்தலுமுண்டேனும் துன்பமயத்தனமிகுதிபற
 நிக கூறறுக்கிக கூறினான். (௩)

க0அச. கண்டா ருபிருணணுந தோற்றதகாற பெண்டகைப
 பேதைக கமாத்தன கண. ச

இ-ள். பெண்டகைப பேதைக்குக கண—பெண்டகையையுடையவிபேதை
 க்கு உளவாய கண்கள — கண்டார உயிர உணனும் தோற்றத்தான அமா
 த்தன — தமமைக்கண்டாருபிருணணுநதோற்றத்ததுடனேகூடி அமாத்கிருந
 தன. எ-று.

*கணங்குமையெனறதனை ஆகுபெயரளறென மறுத்தது, அனமொழித்தொ
 கையெனக்கொளவா இலக்கணவிளக்கச்சூருவனியாரா. ஆகுபெயாகும் அன
 மொழித்தொகைக்கும் வேறறுமை தொலகாப்பியசசூத்திரவிருத்தியிறகாணக.

கூகஉ. க0க ம அநி.— தகையணயகுறுத்தல.

அமாததல மாறுபிதல. குணங்கட்சும பேதைமைக்குமேலாது கொடிய
 வாயிருந்தனவென்பதாம் (ச)

க0அரு. கூறறமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர
 தேககமிம மூன்று முடைத்தது. ரு
 இதுவுமது.

இ-ள். கூறறமோ—எனனைவருத்ததுலுடைமையாறகூறறமோ,—கண்ணோ
 —எனமேலொடுதலுடைமையாறகண்ணோ,—பிணையோ— இயலபாகவெருவு
 தலுடைமையாற பிணையோ, அறிகினறிலேன,— மடவரல நோககம இமமூ
 னறும் உடைத்தது— இமமடவரல கண்களினோககம இமமூனறனறணமையை
 யுமுடைத்தாயிராநின்றது. எ-று.

இனபமுநதுன்பமும ஒருங்குசெயயாரினறநென்பகாம். தொழிலபறறிவநத
 ஐயநிலைபுவமம். (ரு)

க0அகூ. கொடுமபுருவங கோடா மறைப்பி னடுங்களு
 செய்யல மணனிவள கண. கூ
 இதுவுமது.

இ-ள். கொடுமபுருவம் கோடா மறைப்பின—பிரியாநட்பாய கொடுமபுருவ

நகடாரு செப்பமுடையவாய் லிலககிணவாயின, — இவள கண நடுங்கு அஞா செயயல—அவறறைககடநது இவளகணகன எனகருநடுங்குநதுயரைசசெய யமாட்டா. எ-து.

நட்டாரைக்கமுறுவாரகருத தாளுசெமமையுடையராதலவேண்டலிறகோடா வென்றம, செயகிணற அவறறிறகும உறுகிணற தனககும இடைநின்றவிலக் குறநாளுஞ்சிறிதிடைபெறின அதுவழியாக வந்த அஞாசெய்யுமாகலின மறை பபினென துறகூறினா, நடுங்குநா நடுங்கறகேதுவாயவஞா, தாமியலபாகக கோடுதலுடைமையான அவறறை மிகுதிககணமேறசென்றிடிக்கமாட்டாவா யினவென்பதுபட நின்றமையின, மன ஒழியிசைக்கண வந்தது (சு)

க0அஎ. கீடாஅக களிற்றினமேற கடபடா மாதா
படாஅ முலைமேற துகில. எ

அவணமுலைகளினுய வருததங்கூறியது.

இ-ள். மாதா படா முலைமேறதுகில—இம்மாதா படாமுலைகளினமேலிட்ட துகில, —கடாக களிற்றினமேற கடபடாம—அவை கொல்லாமறகாததலின், கொலவதாய மதககளிற்றினமேலிட்ட முகபடாததினையொககும. எ-து.

கண்ணைமறைததல்பறறிக் கடபடாமென்றான. துகிலானமறைததல் நாணு டைமகளிராகியலபாகலின, அத்துகிலோடு அவறறினவெமமையுமபெருமையு ங்கண்கி இததுணையாறறலுடையன இனியெருஞானறுஞ்சாயவிலவெனக்கரு திப் படாமுலையென்றான. உவமை சிறிதுமறையாவழி உவை கொலலுமென்ப துதோன்ற நின்றது. (எ)

க0அஅ. ஒண்ணுதற் கோல வுடைந்ததே ஞாட்பினு
ணண்ணுரு முடகுமென் பீடு. அ

துதலினுய வருததங்கூறியது.

கக0 ம அதி — குறிப்பயிதல்.

ககக

இ-ள். ஞாட்பினுள் நண்ணுரும உடகும என பீடு — போர்க்களத்த வந்து நேராத பகைவரும நோநதாராவாயககேட்டருசுதறகேதுவாய என்வலி — ஒண்ணுதற்கு உடைந்ததே— இம்மாதரதொள்ளியதுதலொன்றற்குமே அழிந் துவிட்டது. எ-து.

மாதொன்பது அதிகாரத்தான வந்தது. ஞாட்பினுள்ளென்றதறை பகைவரா தல பெறறம. பீடென்றபொதுமையான மனவலியுங்காயவலியுங்கொள்க. ஒவெனனுமவியப்பினகடசூறிப்பு அவவலிகளது பெருமையும் துதலது சிறு

மைபுநதோன்ற நின்றது. கழிந்ததற்கிரங்கலிற நறபுகழ்தலனரூயிறது. (அ)

க0அகூ. பிணையோ மடநோகரு நாணு முடையாட
கணியெவலே வேதில தந்து. கூ
அணிநலததாருப வருத்தவகூறியது.

இ-ள். பிணையோ மடநோகரும நாணும உடையாடரு—புறத்தது மான்பிணையொத்தமடநோகங்ளையும் அகத்தது நாணியுமுடையளாயவிவட்டு— ஏதிலதந்து அணி எவன—ஒற்றுமைபுடைய இவ்வணிகளேயமைநகிருக்க வேறறுமைபுடையவணிகளைப் படைத்தணிதல எனப்பயனுடைத்தது எ-று.

மடநோக்கு வெருவுதலுடையநோகரு. இவடகுப்பாரமாதலும எனக்கணவகாதலுக்கருநாமையின, அணிநதார அறிவில்லொன்பதாம். (க)

க0க0 உண்டாராக ணலல தநிரளுக காமம்போற்
கண்டார மகிழ்செய்த வின்று க0
தலைமகளருதிப்பறிதலுறான சொல்லியது.

இ-ள். அநிரரு—அடப்படுநரு,—உண்டாரகண அலலது—தனையுண்டாராமாட்டு மகிழ்ச்சியைச் செய்வதலன்று,— காமம்போல கண்டார மகிழ்செய்தல இன்று— காமம்போலக கண்டாரமாட்டு மகிழ்ச்சியைச்செய்தலுடைத்தனது. எ-று.

அநிரரு வெளிப்படை, காமமென்றது ஈண்டு அதுகாதற்கிடனாகியாரை. கண்டாரகணெனநுமேழாவது இறுதிககடடொக்கது. மகிழ்செய்தற்கட காமம நறவினுஞ்சிறாகதேயெனினும் இவளருதிப்பாராயநதரியாமையின யானதுபெற்றிலெனெனக குறிப்பெச்சம வருவித்தனாகக, “ அரிமயிததிரணமுனகை” எனனும் புறப்பாடிறகுறிப்புப்போல. (க0)

கக0 ம அதி — குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது தலைமகன தலைமகளருதிப்பினையறிதலும், தோழிகுறிப்பிணையறிதலும், அவடான அவவிருவாகுறிப்பினையுறித்தலுமாம். தகையணவருறற தலைமகனறலைமகளைக்கூடுகால இதுவேணடுமாகலின, தகையணங்குறுத்தலினபின் வைக்கப்பட்டது.

க0கக. இருநோக கிவளுணக ணுள்ள தொருநோகரு
நோயநோககொன நநநோய மருந்து. க
தலைமகனறலைமகளுளப்பாடிகுறிப்பிணையவனோககிணைநிறதது.

இ-ள். இவள் உண்கண உளளது இருநோககு—இவளுடையவுண்கணகத் ததாய நோககு இதுபொழுது என்மேலிரண்டுநோககாயிறு, —ஒருநோக்கு நோய நோககு ஒன்று அநநோய மருதது — அவறறள ஒருநோககு என்஑ னையசெய்யுநோக்கு, ஏனையது அநநோயககு மருததாயநோககு. எ-று.

உண்கண மையுண்டகண. நோயசெய்யுநோககு அவணமனத்தினுய காம ககுறிப்பினைவெளிப்படுககின்ற நோககு. மருததாயநோககுத தனகணிகழுகின்ற அறபுநோககு. நோயசெய்யுநோககினைப பொறுநோககெணபாருமுளா. அது நோயசெயிற கைககிளையாவதல்லது அகமாகாமபறிக. இவவருததந தீருமவாயிலுமுண்டாயிறறென்பதாம். (க)

க0கூஉ. கண்களவு கொள்ளுரு சிறுநோககங் காமத்திற செம்பாக மன்று பெரிது. உ இதுவுமது.

இ-ள். கண்களவுகொள்ளும் சிறுநோககம் — இவளகண்கள யானகாண மல் எனமேலேககுகின்ற அருகியநோககம்—காமத்தில் செம்பாகம் அன்று பெரிது—மெய்யுறுபுணாசசியின ஒத்தபாதியளவனது, அதனினுயிக்கும். எ-று.

தானேககியவழி நாணியிறைஞ்சியும் நோககாவழி உறறுநோககியும் வருத லாற களவுகொள்ளுமெனதும், அஃதுளநாங்காலஞ்சிறிதாகலிற சிறுநோகக மெனதும், அஃது உளபபாமிளவழி நிகழுவதாகலின இனிப்புணாதல் ஒருதலை யென்பான செம்பாகமன வுபெரிதெனறுவகூறினா. (உ)

க0கூங. நோககினு னேககி யிறைஞ்சினு ளஃதவள யாப்பினு ளட்டிய நீர். ங நோககினுநாணிணுமறிந்தது.

இ-ள். நோககினு — யானேககாவளவிற றுனெனனையன்போடுநோககி னுள, —நோக்கி இறைஞ்சினுள—நோககி ஒன்றையுட்கொண்டு நாணி இறை ஞ்சினுள, —அஃது யாப்பினுள அவள அட்டிய நீர்— அக்குறிப்பு இருவேயி டையுநதோன்றிய அறப்புப்பயிவளர அதனகணவளவாரத்த நீராயிறு. எ-று.

அஃதென்றுஞ்சுட்டிப்பெயா அசசெயகைககேதுவாய குறிப்பினமேனின றது. யாப்பினுயதனை யாப்பென்றா. ஏகதேசவுருவகம். (ங)

க0க0ச. யானோகருவ காலில் நிலனோகரு நோககாககாற்
 ருனோககி மெல்ல நகும். ச
 நாணிணலுமகிழ்ச்சியிணலுமறிநதது.

இ-ள. யான நோகருவகாலில் நிலன நோககும் — யானறனைநோகருவ
 காற ருனெனிரோககாது இறைஞ்சி நிலத்தைநோக்காநிறகும்,— நோககா
 க்கால தான நோககி மெல்ல நகும்—அஃதறிநதியானோககாககாற ருனென்
 னைநோக்கித் தனனுள்ளே மகிழாநிறகும். எ-று.

மெல்ல வெளிப்படாமல். மகிழ்ச்சியாற புணாதற்குறிப்பினிதுவிளங்கும்.
 மெல்லநகருமென்பதற்கு முதுவல்கருமென்றுரைப்பாருமுளா. (ச)

க0க0ரு. குறிக்கொண்டி நோககாமை யல்லா லொருகண்
 சிறககணித்தாள் போல நகும். ரு
 இதுவுமது.

ககர் ம் அகி.— குறிப்பறிதல். க.க0ரு

இ-ள். குறிக்கொண்டி நோக்காமை அல்லால்— நேரே குறிக்கொண்டிநோ
 க்காத்துண்டல்லது — ஒருகண் சிறககணித்தாளபோல நகும் — ஒருகண்
 னைச்சிறககணித்தாளபோல எனனைநோக்கிப் பிளறனனுள்ளேமகிழாநிறகும்!
 எ-று.

சிறககணித்தாளொன்பது செய்யுளவிதாரம். சிறககணித்தல் கருங்குதல்.
 அதுதாஹம் வெளிப்பட நிகழாமைபிற போலவென்றான. நோககியென்பது
 சொல்லெச்சம். இனியிவையெய்ததல் ஒருநிலைப்பென்பது குறிப்பெச்சம். (ரு)

க0க0க. உருஅ தவாபோற சொலினுஞ் செருஆரசொ
 லொலலை யுணரப் படும. கூ
 தோழிசேட்பிடுதவழி அவளகுறிப்பறிநததலைமகன்
 தனனுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள. உருதவாபோல சொலினும்—புறநது நொதுமலாபோலக கடுஞ்சொ
 ற்சொனாராயினும்,—செரா சொல ஒலலை உணரப்படும—அகத்துச செறு
 தல்லாதாசொற பிறப்பததல் குறையுறராறகடிநிதியப்படும. எ-று.

கடுஞ்சொலென்பது இவவிடங்காவனயிருத்யுடைதது வரறபாலிரல்லொன்
 றனமுதலாயின செருனெனவே, அருளுடைமை பெறப்பட்டது. தனகுறைமு
 டிக்கககருதிபே சேட்பிடுததமை குறிப்பானறிநது, உலகியனமேலிடிக்கூ
 றியவாறு. இது வருசினறபாடடிதகுமொகரும். (க)

கடுகன. செருஅச சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ கேககு
முறாஅபோன றறரா குறிப்பு. எ

இதுவுமது.

இ-ள். செருச சிறுசொல்லும—பின்னிசீராய முன்னினனாநாயசொல்லும
—செற்றார்போல நோகும் — அகத தசசெருதிருநே புறததசசெற்றார்
போன்ற வெகுளிநோகும்— உறாபோன்று உறரா குறிப்பு—நொதுமலா
போன்று நடபாவினாககு ஒருகுறிப்புப்பற்றி வருவன. எ-று.

குறிப்பு ஆகுபெயா. இவை உள்ளேபொருபயனகுறித்தசசெய்கின்றன
இயலபலவாகலான, இவற்றிற்கருசவேண்டாவென்பதாம். (எ)

கடுகஅ. அசையியற குண்டாண்டோ ரேளாயா கேககப
பசையினள பைய நரும். அ

தனனேநோககிம்கிழநதலைமகளைககண்டு தலைமகனகூறியது.

இ-ள். யான நோககப பசையினள பைய நரும் — எனையகற்றுகின்ற
சொறகாற்றுகியானிரநதநோககியவழி அஃதிறிந்த நெகிழநது உள்ளே மெல
லநகாநின்றன, — அசை இயறகு ஆண்டு ஒரோ உண்டு— அதலை துடங்கி
யவியலபினையுடையாடகு அநநகையினகண்ணேதோனதுகின்றதோரநனமை
க்குறிப்புண்டு. எ-று.

ஏ ஆகுபெயா. அககுறிப்பு இனிப்பமுதாகாதென்பதாம். (அ)

கடுகக. ஏதிலார போலப் பொதுநோககு நோககுதல்
காதலார் கண்ணே யுள். க

தோழி மதிபுடம்படுவாடன்னுள்ளேசொல்லியது.

கடுகக ககம் அதி.— புணர்ச்சிமகிழ்தல.

இ-ள். ஏதிலார்போலப் பொதுநோககு நோககுதல் — முன்னறியாதார
போல ஒருவையொருவா பொதுநோககததானோககுதல்—காதலாரகண்ணே
உள்— இக்காதலையுடையாரகண்ணேயுளவாகாநின்றன. எ-று.

பொதுநோககு யாவாமாடும் ஒருதனமைததாய நோககு. நோககுதற்றொ
ழில், ஒன்றேயாயினும் இருவாகண்ணுகிழ்தலானும், ஒருவாகடாநுவகுறிப்
புவேறுபாட்டாறபலவாமாகலானும், உள்வென்பபனமையாற கூறப்பட்டது.
இருவரும் மதமறைநதுண்டோரமகிழ்ச்சிபோல உள்ளததுள்ளே மகிழ்தலின்
அதுபற்றிக் காதலாரென்றும், அது புறத்துவெளிப்படாமையின் ஏதிலார

போலவென்று கூறினாள்.

(க)

கக00. கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொகின் வாய்ச்சொறக
ளெனன பயனு மில்.

க0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கு ஒக்கின—காமத்திற்குரியவிருவருள
ஒருவாகண்களோடு ஒருவாகண்கள நோக்காலொகருமாயின, —வாய்ச்சொ
றகள எனனபயனும இல — அவாவாயமைதோன்றச சொல்லுகின்ற வாய்ச
சொறகள ஒருபயனுமுடையவல்ல, எ-று.

நோக்காலொததல காத்தனோகினவாதல. வாய்ச்சொறகள மனநதின்கணி
னி வாயளவிறேரூனதுகின்றசொறகள, இருவாசொல்லுகேட்டு உலகியள
மேலவைததுகூறியவாறு. இருவாசொல்லுமாவன அவள புனமகாவனமே
லும் அவன வேட்டததினமேலுஞ்சொல்லுவன. பயனில்சொறகளாகலின,
இவை கொள்ளப்படாவென்பதாம், இவை புணாதனிமித்தம்.

(க0)

ககக ம அதி.—புணாச்சிமகிழ்தல்.

அஃநாவது அங்மனவகுறிப்பறிந்து புணாத தலைமகன அப்புணாச்சி
யினை மகிழ்ந்துகூறல். அங்காரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக0க. கண்டுகேட மிண்டுயோத துறறறியு மைமபுலனு
மொண்டொடி கண்ணே யுள.

க

இயறகைப்புணாச்சியிற்றுக்கிட்சொல்லியது.

இ-ள். கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உறறு அறியும் ஐம்புலனும்—கண்
ணறகண்கிம் செவியாறகேட்டிம் நாவாலுண்கிம் மூக்கானமோந்தம் மெய்யா
றநீண்டியும் அனுபவிககப்படுமெம்புலனும் — ஒண்டொடிகண்ணே உள —
இவ்வொள்ளியதொடியையுடையாள்கண்ணையுளவாயின. எ-று.

உமமை முறறுமமை. தேற்றேகாரம வேறிடத்தினமை விளக்கின்றது.
வேறுவேறுகாலங்களில் வேறுவேறுபொருள்களானனுபவிககப்படுவன ஒருகா
லத்து இவர்கண்ணையனுபவிககப்பட்டனவென்பதாம். வடநூலார இடக்கா
ப்பொருளவாகச் சொல்லிய புணாச்சித்தொழில்களும் ஈண்டக்கிகூறப்ப
ட்டன.

(க)

கக0உ. பிணிககு மருந்து பிறம னணியிழை
தனனோய்க்குத தானே மருந்து. உ

இ-ள். பிணிக்கு மருந்து பிற—வாதமுதலியபிணிகட்கு மருந்தாவன அவற்றிற்கு நிதானமாயினவனறி மாறாயவியலபிணையுடையனவாம்,—அணியிழைதன நோய்க்கு மருந்து தானே—அவ்வாறன்றி இவ்வணியிழையிணையுடையான தன்னியைபிணிக்கு மருந்துதானேயாயினாள். எ-று.

இயற்கைபுணர்ச்சியை நினைந்து முனவருந்தினாகலிற நனனோயெனறும், அவ்வருத்தநதமியானையிடதெக்தொபபடுத்த தீரந், நானாகலிற ருனேமருந்தென்றுநகநினை. இப்பணியும் எளியவாயவற்றற்றீரப்பெற்றதிலமென்பதுபடநின்றமையின, மன ஒழியிசைக்கணவந்தது. (உ)

கக0க. தாமவீழ்வார மென்றோட மியிலி வினிதுகொ
முமரைக கண்ண னுலகு. கூ

நிரதிசயவின்பத்திறகுரிபடீ இச்சிறநின்பத்திறகினையாதல
தகாதென்ற பாங்ககருச சொல்லியது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார மென்றோடமியிலின இனிதுகொல—ஐம்புலனகளைபுதுகாவாக்குத தாமவிருமபுமகளிராமெல்லியரோளினகடமியிலுந் நயிலபோல வருந்தாமலெயதலாமோ — தாமரைக்கண்ண னுலகு — அவற்றைத்திறந்தயோகிகளெயதுஞ்செங்கணமா லுலகம். எ-று.

ஐம்புலனகளைபுதுகாவாரொன்னுமபெயா அவாயநிலையான வந்தது. இப்பெற்றித்தாய துயிலைவிடதித வயோகங்களான வருந்தவேண்டிதவின, எமமனோரக்காகாதென்னுங்கருத்தால இனிதுகொலென்றான். இந்நிரலுலகென நுரைப்பாருமுனா தாமரைக்கண்ணனென்பது அவனுக்குப் பெயரனமையின, அஃதுகாயனமையதிக. (கூ)

கக0ச. நீங்கிற நெறாஉங் குறுகுங்காற நண்ணென்னுந்
தீயாண்டிப பெற்றா ளிவளா. ச

பாங்கறகூட்டத்திறுதிககட்சொல்லியது.

இ-ள். நீங்கின தெறாஉம குறுகுங்கால தண்ணென்றும் தீ—தனனையகனறுழிச சுடாநிற்கும் அணுகுழிக குளிராநிற்கும் இப்பெற்றித்தாயதீயை — இவள யாண்டிப பெற்றாள — எனகூட்டுத்தற்கு இவளெவவுலகத்துப்பெற்றாள! எ-று.

கடாமுனதுன்புறுதலின நீங்கிறதெறுஉமென்றும், கூடியபின்னின்புறுதலிற
குறுகுறுகாற்றணனென்னுமென்றும், இப்பெற்றியதோரீ உலகத்தலையா
மாகலின யானநிப்பெற்றுள்ளென்றுகூறினான். தனகாமத்தீத்தனனையே அவ
டந்தாளாகக்கூறினான், அவளானஅது வெளிப்படுத்தலின். (ச)

கக0டு. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார கதுப்பின டோள். டு

தோழியிறகூட்டத்திறுதிககடசொல்லியது.

இ-ள். வேட்டபொழுதின அவையவை போலுமே — மிகவினியவாயபொ
ருளகளைப் பெறுது அவற்றினமேலவிருப்பங்கூரந்பொழுதின்கண் அவைய
வைதாமேவந்தினபஞ்செய்யுமாறுபோல் இனபஞ்செய்யும்,—தோட்டார கது
கூகடி ககக ம அநி— புணாச்சிம்கிழ்தல்.

பயிஞ்சுள் தோள்—எப்பொழுதும் பெற்றுப்புணரினும், பூவினையனிரத தழைநத
கூந்தலினையுடையாடோள்கள். எ-று.

தோடு ஆகுபெயர். இயற்கைப்புணாச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கறகூட்டத
துககண முன்னரே நிகழாநிருக்கப் பின்னரும் புதியவாய நெஞ்சம்பிணித்த
லின், அவவாராமைப்பற்றி இவ்வாறுகூறினான். தொழிலுவமம். (டு)

கக0சு. உறுதோ றுயிராதளிப்பத தீண்டலாற பேதைக
கமிழறி னியன்றன தோள். கூ

இதுவுமது.

இ-ள். உயிர உறுதோறு தளிப்பத தீண்டலால்—தன்னைப்பெறுது வாடிய
என்னுயிர பெற்றுறுந்தோறுந தளிர்ககுமவகை தீண்டிதலான,—பேதைக்குத
தோள் அமிழ்தின இயன்றன—இப்பேதைக்குத தோள்கள் தீண்டப்படுவதோ
ரமிழ்திறைசெய்யப்பட்டன. எ-று.

ஏதுவாகலாற நீண்டல அமிழ்திறகுமெய்திறு. வாடியவுயிரைத் தளிப்பி
ததலப்பற்றி, அவையமிழ்தினியன்றனவென்றான். தளிர்ந்தல் இனப்பதாற்றழை
த்தல். (சு)

கக0எ. தமயி லிருநது தமதுபாத் துண்டறரு
லமமா வரிவை முயககு. எ

இவளை நீவநாநதுகொண்டு உலகோர தமயிலலிருநது
தமதுபாதுதுணையிலலறத்தோடுபடலவேண்டுமென்ற
தோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள். அம மா அரிவை முயககு—அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய அரிவையது முயககம—சமயில் இருந்து தமது பாதது உண்டறறு—இன்பமயததற்கட்டமகருரியவிலலினகணிநுந்து உலகோ தந்தாளானவந்த பொருளைத் தென்புலத்தார தெயவம விருந்தொக்கலகடகுப்பகுததுத தங்கூறறையுண்டாறபோலும். எ-று.

தொழிலுவமம. இல்லறஞ்செயதாரொயதுநதுறககத்தினபம எனககிப்புணாச்சியேதருமென வரைவுடனபடானகூறியவாறூயிறறு. (எ)

கக0அ. வீழு மிருவாக இனிதே வளியிடை
போழ்ப படாஅ முயககு. அ

ஒதவனபுடைய துமககு ஒருபொழுதுமவீடாத முயககமே
இனியதென வரைவுகடாயதோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள். நீசொல்லுகின்றதொகரும், — வளி இடை போழ்பபடா முயக்கு—ஒருபொழுதுநெடுமாமையிற கறறூலிடையறுககப்படாதமுயககம—வீழும இருவாககு இனிதே — ஒருவரையொருவா விழ்வாரிருவாககுமினிதே. எ-று.

முறதும்மை விகாரத்தாறறெககது. ஏகாரம் தேற்றத்தினகண்வந்தது. ஈணடி இருவரிலலை இன்மையான இஃதொவவாதென்பது கருத்தது. களவிறபுணாச்சியமமகிழந்து வரைவுடனபடான்கூறியவாறு. (அ)

கக0 ம அதி.— நலம்புனைந்துரைத்தல. கக0க

கக0க. ஊட லுணர்தல புணர்த லிவைகாமங்
கூடியா பெறற பயன். கூ

சுரத்தலவேண்டாமையின இடையறவிலலாதகூட்டமே இன்பப்பய
னுடைததென வரைவுகடாவிபாடகுச சொல்லியது.

இ-ள். ஊடல உணர்தல புணர்தல இவை—புணாச்சியினித; தறபொருட்கி வேண்டிவதாயலுடலும் அதனைபளவறிறதுநீங்குதலும் அஃனபினிகழுவதாயவபுணாச்சிதானுமெனவியையனறே—காமம கூடியா பெறற பயன்—வரைநதுகொண்டி காமத்தைவிடைவிடாடுயசியவா பெறற பயனகள். எ-று.

ஆடவாக்குப பிரிவென்பதொனதுளதாதனமேலும் அதுநான பரஃதையா மாட்டாதலும் அதனையறிறத மகனிநுடிநிறறலும் அவலுடலைத் தவறுசெயதவாதாமே தந்தவறினமைகூறிககலும் பிணறும்வவிருவரும் ஒதவன்பினராயககூடலுமனறே முனவரைந்தெயத்ராபெறறப்பன், அப்பயன் இருநலைப்பு

எனினொருயிராய உழுவுலன்புடையவெமககுவேண்டாவென அவ்வரைந்தெய்த
 லையிகழறதுகூறியவாறு. (க)

ககக0. அறிதோ றறியாமை கண்டறறூற காமநு
 செறிதோறுஞ் சேயிழை மாடடு. க0

புணர்துடனபோகினருன றனனுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். அறிதோறு அறியாமை கண்டறறு—தூல்களானும் துண்ணுணாவா
 ளும் பொருள்களையறியவறிய முன்னையறியாமை கண்டாறபோலக் காண்பய
 டாநின்றது—சேயிழைமாடடுச செறிதோறும காமம்—சிவந்தவிழையினையு
 டையான இடைவிடாது செறியசெறிய இவணமாடடுக காதல. எ-று

களவொழுக்கத்திற்பலவிடையீடுகளானெய்தப்பெறாது அவாவுறருன இது
 பொழுது நிரந்தரமாகவெய்தப்பெற்றமையின, செறிதோறுமெனருன. அறிவி
 றகெல்லையினமையான மேனமேலறியவறிய முன்னையறிவு அறியாமையாயமு
 டியுமாறுபோலச செறிவிற்றகெல்லையினறி மேனமேறசெறியசெறிய முன்னை
 சசெறிவு செறியாமையாயமுடியாநிற்கின்றகெனத தனனூராமைகூறியவாறு.
 இப்புணாசசிமநிழ்தல தலைமகடருமுண்டேனும் அவணமாடடுக குறிப்பானிகழ
 வதலலது கூறருனிகழாமையறிக. (க0)

ககக2 ம அதி.— நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகனறலைமகணலந்தைப புனைந்தசொல்லியது. இது,
 புணாசசிமநிழறதுழி நிகழுவதாகலின, புணாசசிமநிழ்தலினபின வைககப்ப
 டது.

கககக. நன்னீரை வாழி யனிசசமே நினனினு
 மென்னீரள யாம்வீழ பவள. க
 இயறகைப்புணாசசியிறுதிககடசொல்லியது.

இ-ள். அனிசசமே வாழி நன்னீரை—அனிசசப்பூவே, வாழ்வாயாக, மென்
 மையால நீயெல்லாப்பூவினுநல்லவியறகையையுடையை, — யாம் வீழ்பவள்
 நினனினும் மென்னீரள—அங்கனமாயினும் எமமாலவிருமப்பபட்டவள் நின
 னினுமெல்லியவியறகையையுடையள். எ-று.

ககஉ0 ககக2 ம அதி.— நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அனிசசம ஆகுபெயா. வாழியென்பது உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. இனி யானே
 மெல்லியனெனனுநதருக்கினையொழிவாயாகவென்பதாம். அதுபொழுதுறறி

நதானுகலின், ஊற்றினினிமையையே பாராட்டினான். இன்னீரளென்று பாட
மோதுவாருமுளா. (க)

கககஉ. மலாகாணின மையாததி நெஞ்சே யிவள்கண்
பலாகாணும பூவொககு மென்று. ௨
இடநதலைப்பாட்டினகடசொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே,—இவள கண் பலாகாணும பூ ஒரும என்று
—யானேகாணப்பெற்ற இவளகண்களைப் பலரானுகாணப்பப்டிம பூக்கள ஒக்
குமென்று கருதி—மலாகாணின மையாததி—தாமரை, குவளை, நீலமுதலிய
மலாகளைக்கண்டால் மயங்காதினரூப, நினனறிவிருநதவாறெனி எ-து.

மையாததல ாணி ஒவ்வாதவறறையொககுமெனக்கோடல, இறுமாததல
செமமாததலென்பனபோலவொருசொல. இயறகைப்புணாச்சிநீக்கமுதலாகத
தலைமகனகண்களைக காணப்பெறாமையின அவறறேடொருபுடையொககுமல
ாகளைக கண்டுழியெல்லாம அவறறினகடகாதலசெயதுபோநதான, இதுபொ
முது அககண்களினலமுமுதுநநானேதியானையிடத்தெதிராபபட்டனுபவிததா
னுகலின் அமமலாகள ஒவ்வாமகண்டு ஒப்புமைகருதிய நெஞ்சையிகழ்ந்தது
கூறியவாறு. (உ)

கககக. முறிமேனி முதத முறுவல வெறிநாறறம
வேலுணகண வேயத்தோ எவடகு. ௩
கூட்டுதலுறறபாங்கறகுத தலைமகனறலைமக
ளதியலபுகூறியது.

இ-ள். வேயத்தோளவடகு—வேயபோலுநதோனினையுடையவடகு—மேனி
முறி — நிறநதளிர்நிறமாயிருக்கும்,— முறுவல முததம— பலலுமுததமா
யிருக்கும்,—நாறறம வெறி—இயல்பாயநாறறம நதுநாறறமாயிருக்கும்,—
உணகண வேல — உணகண்கள வேலாயிருக்கும். எ-து.

பெயரடையாணுமஒரியலபு கூறப்பட்டது. முறி, முறுவலென்பன ஆகுபெயா.
உருவகவகையறகூறினமையின, புனைநதுராயாயிறது. நினறைகருதப்பட்டா
ளையறியேனென்று சேடபித்த தோழிக்குத தலைமகன சொல்லியது உமாம.

கககச. காணிற குவளை கவிழ்ந்தது நிலகைககு
மாணிழை கண்ணொவவே மென்று. ௪
பாங்கறகூட்டததுசசென்றுசாராதலுறுவான
சொல்லியது.

இ-ள். குவளை—குவளைபலுக்கடாமும்,—காணின—காண்டற்ருழிலையுடை

யவாயினு—மாண இழை கண ஒவ்வேம என்று கவிமுநது நிலை நோக்கும்—
மாண்டவிழையினையுடையாளகணகளை யாமொவவேமெனறுகருதி அநநாணி
இலிழைகுசி நிலத்தினேநோகுகும். எ-று.

ககஉ ம அதி.—நலம்புனைந்துரைத்தல்.

௩௨௧

பண்பானேயனறித தொழிலானுமொவவாதெனபான காணினைன்றும்,கண்டால்
அவ்வொவவாமையால் நானுடைத்தாமென்பது தோன்றக் கவிமுநதெ
ன்றுககநினை. காட்சியுநானுயினமையிற செமமானது வானேநேர்க்கினவெ
ன்பதாம். (சு)

கககரு. அனிச்சப்புகுக் கால்களையாள் பெய்தா னுசுப்பிறகு
நல்ல படாஅ பறை. (ரு)

பகற்குறிககட்புவனிகண்டு சொல்லியது.

இ-ள. அனிச்சப்புகு கால்களையாள் பெய்தாள— இவள தனமெனமைக
ருநாது அனிச்சப்புகுவை முகிழுகையாது குடினாள்,—துசுப்பிறகு நலை பறை
படா— இனியிவளிடககு நலைபறைகொலியா. எ-று.

அமமுசிழிப்பாரம்பொருமையின இடை முரியும்,முரிநதால் அதற்குச் செத
சாாகருரிய நெய்தறபறையே பரிவதென்பதாம். மககடருரிய சாக்காடும்
பறைபிதலும் இலககனைககுறிப்பால் துசுப்பினமேலேற்றப்பட்டன.* (ரு)

கககக. மதியு மடநதை முகனு மறியா
பதியிற கலங்கிய மீன. சு
இரவுககுறிககண மறிகண்டு சொல்லியது.

இ-ள. மீன— வானதது மீன்கள்,— மதியும் மடநதைமுகனும் அறியா—
வேறுபாடு பெரிதாகவும் தமமறியினையும் எமமடநதைமுககதினையும் இதுமதி
இதுமுகமென்றறியமாட்டாது,— பதியிற கலங்கிய— தநநிலையினின்றுகல
ங்கித தீரியாநின்றன. எ-று. .

ஒரிடநதுநிலலாது எப்பொழுதுயியங்குதலபறரிப பதியிறகலங்கியவென
றாள். வேறுபாடு வருகின்றபாட்டாற்பெறப்படும. இனியிரண்டினையும் பதியி
றகலங்காத மீன்களறியுமல்லது கலங்கின மீன்கள் அறியாவென்றுரைப்பினும்
மையும். (சு)

ககககள். அறுவாய நிறைந்த வவிராமதிககுப் போல
மறுவுண்டோ மாதா முகத்து. எ

இதுவுமது.

இ-ள. அமயீன்கள் அங்ஙனங்கலங்குதற்குக் காரணம் யாது?— அதுவாய் நிறைந்த அவிர் மதிக்குப்போல— முன்குறைந்தவிடம் வந்துநிரம்பியே விளங்குமதிக்கடபோல— மாதா முகத்தது மறு உண்டோ— இம்மாதாமுகத்தது மறுவுண்டோ? எ-று.

இடம கலை. மதிக்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். தேய்தலும் வளர்த்தலும் மறுவுடைமையுமினமைபற்றி வேறுபாடறியலாபிருக்க அநிந்திலவெனவிசுவநதுகூறியவாறு. (எ)

கககஅ. மாதர் முகம்போ லொளிவிட் வலலையேற
காதலை வாழி மதி. அ
இதவுமது.

* இவ்விலக்கணையடியாய்த் தோன்றியகுறிப்பை வடநூலார் இலக்கணமூலத்தொனியென்பார்.

சக

ககஉ. கககம் அதி.— காத்தற்சிறப்புரைத்தல்.

இ-ள். மதி வாழி — மதியே, வாழ்வாயாக, — மாதா முகம்போல ஒளிவிட வலலையேல் காதலை— இம்மாதாமுகம்போல யான மகிழும்வகை ஒளிவீசவலலையாயின, நீயுமெனகாதலையுடையாயி. எ-று.

மறுவுடைமையின அதுமாட்டாய், மாட்டாமையின எனறாங்காதலிக்கவுமபடாயென்பதாம். வாழியென்பது இகழ்ச்சிக்ககுறிப்பு. (அ)

கககஆ. மலரான கணனா முகமொத்தி யாபிற
பலாகாணத தோனறன மதி. கூ
இதவுமது.

இ-ள். மதி—மதியே,— மலர் அனன கணனா முகம் ஒத்தியாயின— இம்மலர்போலுங்கண்ணினையுடையான்முகத்தை நீயொககவேண்டுதியாயின, — பலா காணத் தோனறல்— இதுபோல யானகாணத் தோன்று, பலாகாணத் தோன்றாதொழி. எ-று.

தானே முகத்தினலமுமுதுங்கண்டரூபவிததானாகலின ஈண்டும பலாகாணத்தோனறலையிழித்தகூறினான். தோன்றின நினக்கவவொப்புண்டாகாதென்பதாம். (ஆ)

ககஉ0. அனிச்சமு மனனத்தின் றாவிபு மாத
ரடிககு நெருஞ்சிப பழம். க0

உடனபோககுரைத்த தோழிககு
அதனதருமைகூறி மறுத்தது.

இ-ள். அனிச்சமும அனனத்தின னூவியும்—உலகத்தாரான மெனமைககெ
டுககப்பட்ட அனிச்சப்பூவும அனனப்பள்ளினசிறகுமாயிரணமும்—மாதா
அடிககு நெருஞ்சிப்பழம்— மாதரடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்போல வருத்தஞ்செ
யயும். எ-று.

முள வலிதாதலுடைமையிற பழமெனறூன. இதனமைத்தாயவடி பரத்தி
யனனகுடிககூர்வகறகையுடைய வெஞ்சரத்தை யாங்ஙனங்கடக்குமென்பது
குறிப்பாறபெறப்பட்டது. செம்பொருளேயனறிக குறிப்புப்பொருளும் அடி
நலனழியாமையாகலின, இதுவுயிவவதிகாரத்ததாயிறறு. (க0)

ககந ம அதி.—காதற்சிறப்புணாத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன தனகாதனயிருதிகூறலும், தலைமகன தனகாதன
யிருதிகூறலுமாம். இது, புணாச்சியும் நலனுமபற்றி நிகழ்வதாகலின, புணா
ச்சிமகிழ்தல நலம்புணரதுரைத்தல்களினயின வைககப்பட்டது.

ககஉக. பாலொடு தேன்கலந தறறே பணிமொழி
வாலெயி னூறிய நீர். க

இயற்கைப்புணாச்சியிறதிக்கட்டலைமகன

றனையப்புணாததியது.

இ-ள். பணிமொழி வால எயிற ஊறிய நீர் — இமமெல்லியமொழியினை
யுடையாளது வாலியவெயிறுறியநீர்— பாலொடு தேன கலந்தறறு— பாலு
டனே தேனைக்கலந்த கலவைபோலும். எ-று.

ககக ம அதி.—காதற்சிறப்புணாத்தல்.

ககஉக

கலந்தறறெனபது விகாரமாயிறறு, கலககப்பட்டதெனறவறு. பாலொடு
தேனெனறவதனால அதனசுவைபோலுஞ் சுவையினையுடைத்தென்பதாயிறறு.
எயிறுறியவென இடத்துநிகழ்பொருளினறெழில இடத்தினமேனிணறறு. வே
றுவேறறியப்பட்ட சுவையவாய பாலுநதேனுங்கலந்தழி அக்கலவை இன்ன
தெனறறியலாகாத இனசுவைத்தாமாகலின, அது பொருளாகிய நீர்கருமெ
யதுவிகக. (க)

ககஉஉ. உடம்பொ டியிரிடை யெனன மறறன்ன
மடந்தையொ டெமயிடை நடபு. உ

பிரிவுச்சங்குதியது.

இ-ள. உடம்பொடு உயிரிடை எனன அனன— உடம்போடுயிரிடையுளவாய் நடபுகுகள எத்தனமைய அதனமைய— மடநதையொடு எமயிடை நடபு— இமமடைநதையொடு எமயிடையுளவாய் நடபுகுகள. எ-று.

எனனவெனப பனமையாறகூறியது, இரணநீரொனதுதொடரி வேறறு மையினறிக கலநசுவருதல, இனபததுனபங்கொககவனுபவிததல, இனறியமையாமையெனறிவறறை நோககி. தெயவபுணாசசியாகலான அதுபொழுது உணாசசியிலனாகியான பிணருகையளாமனறே, ஆயவழி இவனயாவன கொலெனவும் எனகண்புடையனகொலெனவும் இனனுயிவனைத்தலைபெயதலகூடுங்கொலெனவும் அவணமனததினகணிகமும், அநநிகழவனவறறைககுப்பானறிரது அவவநீரககூறியவாறு. எனனையெனறு பாடமோதுவாருமுளா.

ககஉகூ. கருமணியிற பாவாயநீ போதாயாம வீழும்
திருநுதற திலலை யிடம கூ

இடநதலைப்பாட்டினகட்டலைமகணிககததுச சொல்லியது.

இ-ள. கருமணியிற பாவாய நீ போதாய — எனகணணிகருமணியினகணுறையும் பாவாய, நீயங்குதினறும் போதருவாயாக, — ஈரம் வீழும் திருநுதறகு இடம இலை— போதராதிருததியாயின, எமமாலவிருமப்பபட்ட திருநுதலையுடையாடகு இருககவிடமிலையாம. எ-று.

யானகாணுதமையாமையின இவாபுறததுப்போகறபாலனனி எனகணணுளிருககறபாலன, இருககுங்கால தினனோடொருநடுருகக இடம்போதாமையின தினனினுளுசிறந்தவிவடகு அவவிடததைககொடுதது நீபோதுவாயாகவெனபநாம. (கூ)

ககஉச. வாரித லுயிரககனன ளாயிழை சாத
லதறகனன லீங்கு மிடதது. ச

பகறகுறிககடபுணாநுநீங்குவான சொல்லியது.

இ-ள. ஆயிழை உயிரககு வாழதல அனனள — தெநிரதவிழையினையுடையான எனகருப புணருமிடதது உயிரககுடம்போடுகூடியவாழ்தலபோலும், — நீங்குமிடதது அதறகுச சாதல அனனள — பிரியுமிடதது அதறகு அதனினீங்கிப்போதலபோலும். எ-று.

எனககெனபதம புணருமிடததெனபதம அவாயநிலைபான வநதன, வாழுங்காலதது வேறறுமையினறி வழிநிறறலாலும், சாங்காலதது வருத்தஞ்செயதலாலும், அவறறை அவளபுணாவுபிரிவுகக்குவமையாககிணு. (சு)

ககஉரு. உள்ளூவன மன்யான மறப்பின் மறப்பறியே
 டொள்ளமாக கண்ணுள குணம். (ரு)

ஒருவழித்தணநதுவநதலைமகன் நீயாதணநதனானறு
 எம்மையுள்ளியுமறிதீரோவென்ற தோழிகருச சொல்லியது.

இ-ள. ஒள்ளமாக கண்ணுள குணம் யான மறப்பின் உள்ளூவன — ஒள
 ளியவாய அமரைசசெய்யுங்கண்ணினையுடையாளகுணங்களை யானமறநதேனா
 யின, நினைப்பென்,—மறப்பு அறியேன—ஒருபொழுதும் மறத்தலையறியேன,
 ஆகலான நினைத்தலையுமறியேன. எ-று.

மன ஒழியிசைக்கண வநதது. குணங்கள் நாணம், மடம், அச்சம், பயிப்பு
 முதலாயின. இத்தனையுநதலைமகனகூறறு, மேற்றலைமகனகூறறு. (ரு)

ககஉசூ. கண்ணுள்ளிற போகா ரிமைப்பிற பருவரா
 றுண்ணியொங் காத லவா. கூ

ஒருவழித்தணப்பினகட்டலைமகனைத தோழி இயறப
 ழிகருமென்றஞ்சி அவளகேட்பத தன
 னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள. தாங்காணுமைப்பறிச சேயமைக்கடபோயினொனறு கருதுவார கரு
 துக,—எங்காதலவா கண்ணுள்ளிற போகார—எமமுடையகாதலாஎங்கண்ண
 கத்தநினறும் போகார,— இமைப்பிற பருவரா— யாமறியாதிமைத்தேமா
 யின் அதனல்வருநதுவதுஞ்செய்யார,— றுண்ணியா—ஆகலாற காணப்படா
 றுண்ணியா. எ-று.

இடைவிடாதநினைவினமுதிராசரியான எப்பொழுதும் முன்னேதோன்றலிற்
 கண்ணுள்ளிறபோகாரொன்றும், இமைத்தழியும் அது நிறறலான இமைப்பிற
 பருவராரொன்றாகுகறினா. (சூ)

ககஉஎ. கண்ணுள்ளார காத லவராகக 'கண்ணு
 மெழுதேங் கரப்பாக கறிநது. எ
 இதுவுமது.

இ-ள. காதலவா கண் உள்ளாராகக கண்ணும் எழுதேம்—காதலா எப்பொ
 ழுதுமெங்கண்ணினுள்ளாராகலாற கண்ணினையஞ்சனததாலெழுதுவதுஞ்செ
 ய்பேம்,— கரப்பாக்கு அறிநது — அத்தனைக்காலமும் அவாமறைத்தலையறி
 நது. எ-று.

இழிவுசிறப்புமமை மாற்றப்பட்டது. கரப்பாககென்பது வினைப்பெயர். வருகின்ற வேபாக்கென்பதும். யானிடையீழ்ந்திககாண்கின்றவரைப் பிரிந்தானென்று கருதுமாறெனையென்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

ககஉஅ. நெஞ்சத்தாரா காதலவராக வெயதுண்ட
லஞ்சதும் வேபாக கழிந்து. அ .

இ-ள். காதலவா நெஞ்சத்தாராக வெயது உண்டல அஞ்சதும்—காதலா எநெஞ்சினுள்ளாராகலான உண்ணுவகால வெயதாக உண்டலையஞ்சாநின்மேம்—வேபாககு அறிந்து—அவா அத்தனை வெயதுறையறிந்து, எ-று.

ககச ம அதி.— நானுத்துறவுரைத்தல. ௩௨௫

எப்பொழுதும் எனெஞ்சினகணிசுகின்றவரைப் பிரிந்தானென்று கருதுமாறெனையென்பது குறிப்பெச்சம். (அ)

ககஉக. இமைப்பிற கரப்பாக கழிவ லீனத்திறகே
யேதில றென்னுமிவ ளூ. கூ

வரைவிடைவைத்தபிரிவினகட்டலைமகளாறதுறப்பொருட்டுத் தோழி தலைமகனையிறப்பித்தவழி அவனியறப்படொழிந்தது.

இ-ள். இமைப்பிற கரப்பாககு அறிவல்—என்கண்ணிமைகடமுமாயின உள் ளிருக்கின்ற காதலா மறைதலையறிந்து இமையேன, —அனைத்திறகே ஏதிலர் எனறும் இவளூ— அவ்வளவிற்கு அவரைத் தயிலாகோயசெய்தாரா அன்பிலானென்று சொல்லாரிற்கும் இவளூ. எ-று.

தனகருத்தறியாமைபற்றிப் புலரதுசொல்லுகின்றாராகலின, தோழியையேறுபடுத்தி இவளூரெனாள். ஒருபொழுதும் பிரியாதவரைப் பிரிந்தானென்று பழிக்கறபாலையலையென்பதாம். (க)

கக௩0. உவந்துறைவ ருள்ளதது றென்று மிகந்துறைவ
ரேதில றென்னுமிவ ளூ. க0

இதுவுமது.

இ-ள். என்றும் உள்ளததுள் உவந்து உறைவர்—காதலா எஞ்ஞான்றும் எனனுள்ளததுள்ளையுவந்துறையாரிற்பா, —இகரது உறைவா ஏதிலா எனறும்

இவ்வூர் — அதனையறியாது அவரைப் பிரிந்துகொண்டிருக்கின்றார் அன்பிலொன்று சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர். எ-று.

உவந்ததைவொன்றதனால் அன்புடைமைகூறினான். பிரியாமையும் அன்புமுடையாரை இலொன்ப பழிக்கறபாலையலையென்பதாம். (க0)

ககச ம அதி.— நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது சேடபடுக்கப்பட்டு ஆற்றறைய தலைமகன் தோழிகுருந் தன்னாணுநிறவுரைத்தலும், அறத்தொடுநிற்பிக்கலுறற தலைமகன் அவடகுந் தன்னாணுநிறவுரைத்தலுமாம். இது, காதலமிகருழி நிகழவதாகலின், காதலநிற்புரைத்தலினினை வைக்கப்பட்டது.

கககக. காம முழந்து வருந்தினாக கேம
மடலல்ல திலலை வலி. க

சேடபடுக்கப்பட்டு ஆற்றறைய தலைமகன் சொல்லியது.

இ-ள், காமம் உழந்து, வருந்தினாகரு— அரியராய மகளிரோடு காமத்தை யனுபவித்தது பின்னதுபெறாது தன்புறறவாடவாகரு— ஏமமடல அல்லது வலி இலலை — பண்டும் ஏமமாயவருகின்ற மடலல்லது இனியெனகரு வலியாவதிலலை, எ-று.

ஏமமாதல் அதனுபநீங்குமவகை அவயனுபவத்தினைக்கொடுத்தல், வலி ஆகுபெயர். பண்டுமாவராயினா இன்பமெய்திவருகின்றவாறுநிறக நினைய தற்குத்தனையென்று கருகிக் கொள்ளேமுயன்ற யான் இதுபொழுது அல்லா மையையறிந்தேனாகலான இனி யானுமவவாற்றான அதனையெய்தவென்பது கருத்தது. (க)

ககஉச ககச ம அதி.— நாணுத்துறவுரைத்தல்.

கககஉ. நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுத்தது. உ

நாணுடையதுமககு அது முடியாதென மடலிலக்கலுறகுட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நோனா உடம்பும் உயிரும் மடல ஏறம் — அவருத்தத்தினைப்பொருதவுடம்புமுயிரும் அதற்கேமமாய மடனமாவினையூக்கருதாரின்றன, — நா

ணியை நீக்கிவிடுதது— அதனை விலகருவதாய நாணியையகற்றி. எ-று.

வருநதினாககென மேலவநாதமயிற செயப்பதிபொருள ாணிக கூறூராயினா. மடல ஆகுபெயா. நீக்கிவிடுததென்பது ஒருசொன்னீரமைதது. அறிவுநிறையோப்புக்கடைபிடிமுதலிய முன்னேநீங்கவும் நாணீங்காதுநின்றது, அதுவுமிதுபொழுதுநீங்கிறென்பான, உடம்புமுயிருமென்றான. அவைதான் தமமுணீங்காமற்பொருட்டி மடலேறுமென்றது அவள தன்னறமுமையநிந்தது கடிதிறகுறைநோதனோக்கி. (2)

ககநக. நானொடு நல்லாண்மை பணியிடையே னின்னுடையேன காமுறற ரேறு மடல. ௩

நானேயனநி நல்லாண்மைமுமுடைமையின முடியாதென்றாடகுச சொல்லியது.

இ-ள். நானொடு நல்லாண்மை பணி உடையேன— நானும் மிக்கவாண்டகைமையும் யான பணியிடையேன, — சாமுறறா ஏறும் மடல இன்று உடையேன—அவை காமத்தானீங்குதலான, அககாமமிககாரோறும் மடலீன யின்னுடையேன. எ-று.

நாண இழிவாயினசெயதற்கணவிலகருவது. ஆண்மை ஒன்றற்குநதளராது நிறறல். அவை பணியினான, இன்றுள்ளது இதுவேயாகலிற கடிதினமுடியுமென்பதாம். (௩)

ககநச. காமக் கடுமபுன வுயக்குமே நானொடு நல்லாண்மை யென்னும் புணை. ௪

நானுநல்லாண்மையுந காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாகலின அதனால் அவைநீங்குவனவல்லவேபென்றாடகுச சொல்லியது.

இ-ள். நானொடு நல்லாண்மை எனறும் புணை—யானறனைக்கடத்தற்குக் கொண்டநானும் நல்லாண்மைமுமாயிய புணைகளை— காமக் கடுமபுனல உயக்குமே—என்னிற்பிரித்தது காமமாயிய கடியபுனல கொண்டிபோகாநின்றது. எ-று.

அதுசெய்யமாட்டாத ஏனைபுனலினீக்குதற்குக் கடுமபுனலென்றான. இப்புனற்கு அவை புணையாகா, அதனால் அவை நீங்குமென்பதாம். (௪)

ககநரு. தொடலைக் குறுநதொடி தநதாண் மடலொடு மாலை புழக்குந துயா. ௫

இவ்வாறமுமையும் மடலும் தமக்கெவ்வாறு

இ-ள. மாலை உழகரும் தயா மடலொடு— மாலைப்பொழுதின் கணனுபவிக
குந்தயரினையும் அதற்குமருந்தாயமடலினையும் முன்னறியேன்,— தொடலை
குறுக்தொடி தந்தாள— இதுபொழுது எனக்கு மாலைபோலத்தொடாந்த சிறு
வளையினையுடையாடந்தாள. ஏ-று.

காமம் ஏனைப்பொழுதுகளினுமுளதேறும் மாலைக்கணமலாசுலுடைமையின
மாலைபுழக்குந்தயொனதும், மடலும் அதுபற்றி வந்ததாகவின அவவிழிவும்
அவளாற்றரப்பட்டதெனதும், அவடான நீசூறியதேசூழியினையெனபது
தோன்றத் தொடலைக்குறுக்தொடிபெனறுகுகுறினாள். அப்பெயர் உவமை
ததொகைப்புறத்துப்பிறந்தவன்மொழித்தொகை. இவையவடந்தனவாகவின
நினனான் வகுமென்பது கருத்தது. (நி)

ககநக. மடலூராதல யாமதது முள்ளுறவேன் மன்ற
படலொலலா பேதைக்கென் கண். கூ
மடலூரும்பொழுது இறறைக்குகழிந்ததென்றாட்டுச்
சொல்லியது.

இ-ள. பேதைக்கு என கண படல ஒலலா— நினபேதைகாரணமாக என
கண்கள ஒருகாலுநதுயிறலைப்பொருந்தா, — யாமததும மன்ற மடலூராதல
உள்ளுறவேன் — அதலை எல்லாருநதுயிலுமிடையாமத்தும் யானிருநது மட
லூராதலையே கருதாநிற்பேன். ஏ-று.

பேதையென்றது பருவம்பற்றியன்று மடமைபற்றி. இனிக்குறைமுடிப்பது
நானையெனவேண்டாவென்பதாம். (சு)

ககந௭. கடலன்ன காம முழநது மடலேறூப
பெண்ணிற பெருந்தகக தில. ஏ
பேதைக்கென்கணப்படலொலலாவென்பதுபற்றி
அறிவிலராயமகளிரினும் அஃதுடையராயவாடவரனறே
ஆற்றறபாலொன்றாட்டுச் சொல்லியது.

இ-ள. கடல அன்ன காமம் உழந்தும் மடல ஏறூப பெண்ணின—கடலபோ
லக கரையற்றகாமநோயினையுபவித்தும் மடலூராதலைசெய்யாது ஆற்றியிரு
க்கும பெண்பிறப்புப்போல—பெருந்தககது இல — மிககதகுதியினையுடைய
பிறப்பு உலகத்திலை. ஏ-று.

பிறப்புவிசேடத்தால் அவ்வடக்கம் என்கிலையாகாதினறது, நீயித்தினை நிலையென்பதாம். இத்துணையுநதலைமகனகூறது, மேற்றலைமகனகூறது. (எ)

ககநடஅ. நிறையரியா மன்னளிய றொனனாது காம
மறையிறந்து மனறு படும. அ

காப்புசிறையிககுக் காமம்பெருகியவழிச் சொல்லியது.

இ-ள. நிறை அரியா (எனனாது)— இவாநிறையால் நாமீனாத்தமகரியொன் றருசுதலசெய்யாது, — மன அளியர் எனனாது — மிகவுமளிக்கத்தககாரொ னநிரங்குதலசெய்யாது,—காமம மறை இறந்து மனறுபடும— மகளிரகாம மும் அவாமறைத்தலைக்கடந்து மனநின்கண்ணே வெளிப்படுவதாயிருந்தது. எ-று.

ககஉஅ ககடு ம அகி.— அலராய்வுறுத்தல.

எனனாநென்பது முன்னுங்கடடி மகளிரொன்பது வருவிககப்பட்டது. எச்ச வுமமை விகாரத்தாற்றொககது. மனநென்பது தந்தைதனையாரோககி. உல கத்துப் பெண்பாலாரகாமத்தியலபுகூறுவாளபோன்று, தனகாமம பெருகியவா றும் இனியறத்தொழிநிறறலவேண்பிமென்பதுவகுறிப்பாறகூறியவாறாயிறறு.

ககநகூ. அழிநிலா றொல்லாரு மென்றேயென காம
மறுகின மறுகு மருண்பி. கூ
இதுவுமது.

இ-ள. எல்லாரும அழிநிலா என்று—யானமுன்னடங்கி நிறறலான எல்லா ருமெனையறிதலிலா இனியவவாறுநிலலாதுயானேவெளிப்பட்டறிவிப்பலென் றுகருகி,—எனகாமம மறுகில மருண்பி மறுகும—எனகாமம இவநூாமறுகி ன்கண்ணே மயங்கிச் சுழலாதினறது. எ-று

மயங்குநல அம்பலாதல, மறுகுநல அலராதல. அம்பலுமலருமாயிறறு, இனி யறத்தொழிநிறறலவேண்பிமென்பதாம். அறிவிலாரொன்பதுஉம பாடம். (க)

ககச0. யாங்கண்ணிற காண நகுப வழிவிலலார
யாமபட்ட தாமபட்டா வாறு. க0

செவிலிககறத்தொழிநினறுவைத்தது யானிறகுமாறெனனை

யென்று நகையாடிய தோழியொழி புலநது

தனறுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். யாம கண்ணிறகாண அறிவிலலார நகுப—யாங்கேட்குமாறுமனநிக கண்ணாறகாணுமாறு எமமையறிவிலார நகாநினாரா, — யாம பட்ட தாம

படாவாறு—அவரவனைஞ்செய்கின்றது யாமுற்றநோய்கள தாமுறமையான. எ-று.

கண்ணினென்றது முன்கண்டறியாமையுணரரினறது. அறத்தொடுநின்ற மையறியாதுவரைவுமாட்சிமைப்படுகின்றிலென்ப புலககின்றாளாகலின், ஏது லாளாககிக கூறினாள். இது, நகாநின்றசேடபடுகருநதோழிககுத தலைமகன கூறியதாங்கால, அதிகாரத்திற்கேலாமையறிக. (க0)

ககடு ம அதி.— அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது களவொழுககமவேண்டிய தலைமகன பிறாகுறுகின்றவலர் தனக்காகின்றபுறறைத தோழிககறிவுறுத்தலும், வரைவாக உடனபோகக்காக ஒன்றுவேண்டிய தலைமகளுநதோழியும் அவவலரையவன்றனககறிவுறுத்தலு மாம். இது, நாணுத்தறந்தவழி நிகழவதாகலான, நாணுத்தறவுரைத்தலின்பி ன வைக்கப்பட்டது.

ககசக. அலொழ வாருயிர நிறகு மதனைப பலரறியார் பாககியத தால். க

அல்லகுறிப்பட்ட பிறறைஞான்று வந்த தலைமகனைத் தோழி யலாகூறி வரைவுதடாயவழி அவன சொல்லியது.

இ-ள். அலா எழ ஆருயிர நிறகும — மடநதையொடெம்மிடைநட்பு ஊரி ன்கணலராயெழுதலான அவனைப்பெருதுவருநதுமெனனரிபூவுயிர பெற்றது ககடு ம் அதி.— அலரறிவுறுத்தல். கஉக

போனது நிலைபெறும்;— அதனைப பாக்கியத்தால் பலர் அறியார்—அந்நிலை பெறறைத தெய்வத்தால் யானேயறிவதல்லது கூறுகின்றபலருமறியார். எ-று.

அல்லகுறிப்பட்டுத் தலைமகனையெய்தப்பெருத வருத்தமெல்லாநதோன்ற அறியவுயிரொன்றும், அங்குனமறியானை எளியளாக்கியெடுக்கின்றமையின், அஃத வவாருயிரக்குப் பறறுக்கோடாகாநின்றதென்பான அலொழவாருயிர்நிற்குமெ ன்றும், பறறுக்கோடாதலை அவவேதிலாரறியிறுற்றறகுதொழிவா ஒழியவே ஆரு யிர்போமாகலான் அவரறியாதொழிகின்றது தெய்வத்தானென்றுங்கூறினாள். முறறுமமை விகாரத்தாற்றுககது. (க)

ககசஉ. மலரன்ன கண்ணு ளருமை யறியா தலொமக கீநத்திவ ளூர். உ

இதுவுமது.

இ-ள். மலா அன்ன கண்ணா அருமை அறியாது—மலாபோலுங்கண்ணையுடையாளது எய்தற்கருமையறியாது, — இவ்வூர் அலா எமக்கு ஈந்தது— இவ்வூர் அவனையெளியளாக்கி அவனோடலாகூறலை எமக்குபகரித்தது. எ-று.

அருமை அல்லகுறிப்பாட்டானும் இடையீடுகளானும் ஆயது. ஈந்ததென்றான, தனக்குப்பற்றுக்கோடாகலின. அலாகூறவாரா அவாசெய்தவுதவிபற்றி இவ்வூரென்றான. (உ)

ககசங். உறாஅதோ வூரறிந்த கெளவை யதனைப் பெறாஅது பெற்றனன நீர்த்து. ங

இதுவுமது.

இ-ள். ஊர் அறிந்த கெளவை உறாதோ—எங்கடருக்கூட்டமுண்மை இவ்வூரறிதலான வினைநகவலா எனக்குறுவதொன்றானறே—அதனைப் பெறாது பெற்றனன நீர்த்து—அதுகேட்டவெனமனம் அக்கூட்டத்தைப்பெறாதிருந்தே பெற்றறபோலுநீர்மைபையுடைத்தாகலான, எ-று.

பெற்றனனநீர்மை பெற்றவழியுளநாயினபமபோலுமின்பமுடைமை. நீர்த்தென்பதற்கேற்ற மனமெனலும் வினைமுதல வருவிககப்பட்டது. (ங)

ககசச. கவவையாற கவ்விது காம மதுவினறேற்றவ்வென்னுந தன்மை யிழந்து. ச

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் கவ்வையால் கவவிது—எனகாமம் இவ்வூரெடுக்கின்ற அலாநையலர்தலையுடைத்தாயிற்று, — அது இன்றேல தன்மை இழந்து தவ்வெனலும்— அவ்வலரில்லையாயின, தன்னியலிழந்து சுருங்கும். எ-று.

அலாதல மேனமேனமிகுதல. செவ்வையுடையதனைச்செவவிதென்றறபோலக் கவ்வையுடையதனைக் கவவிதென்றா. இயலடி இன்பமபயத்தல. தவ்வென்னுமென்பது குறிப்புமொழி, “துலகால யாதத மாலை வெண்குடை— தவ்வென் றசைஇத தாழ்துளி மறைப்ப” எனபுழியுமது. (ச)

ககசரு. களிததொறுங களஞண்டல வேட்டற்றூற் காமம் வெளிப்படுந் தேறு மினிது. ரு

இதுவுமது.

சஉ

ககரு ககரு ம் அகி. அலரறிவுறுத்தல்.

இ-ள். களித்தோறும் கள் உண்டல வேட்டறறு—கள்ளுண்பாக்குக களிக் குந்தோறும் கள்ளுண்டல இனிதாமாறுபோல,—காமம் வெளிப்படுதோறும் இனிது—எனக்குக் காமம் அலராததோறும் இனிதாகாநின்றது. எ-று.

வேட்கப்பட்டறறுலென்பது வேட்டறறுலெனநின்றது. வேட்கையிருக்கியால் அலரும் இன்பஞ்செய்யாநின்றதென்பதாம். (இ)

ககசசு கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண்டறறு. சு

இடையீடுகளானும் அல்லகுதியானுந் தலைமகனையெய்தப்பெறாத் தலை

மகள் அவனசிறைப்புறத்தானாகத் தோழிகுஞ்சு சொல

லுவாளாய அலரறிவுநீஇ வரைவுகடாயது.

இ-ள். கண்டது ஒருநாள—யான் காதலரைக் கண்ணுறப்பெற்றது ஒருநா னறே,—அலா திங்களைப் பாம்பு கொண்டறறு—அதனினியவலா அவளளி றறனறிந் திங்களைப்பாம்புகொண்டவலாபோன்று உலகெய்குமபரந்தது. எ-று.

காரியத்தைக்காரணமாகவுபசரித்துப் பாம்புகொண்டறறெனறூள். இருவழி யும் மனனும் உமமையும் அசைநிலை. காட்சியினறியும் அலாபரகுகின்ற இவ்வொ ருக்கம் இனியாகாது, வரைநதுகோடலவேண்டுமென்பதாம். (சு)

ககசஎ. ஊரவா கெளவை யெருவாக வளனைசொன்
னீராக நீரூயிந் நோய எ

வரைவுநீட ஆறறளாய தலைமகளைத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத்

றிந்ததோழி ஊரவரலரும் அனைசொல்லுநோக்கியாற்றலவே

ண்டுமெனச சொல்லெடுப்பியவழி அவளசொல்லியது.

இ-ள். இந்நோய—இக்காமநோயாகிய பயிர்,—ஊரவா கெளவை எருவாக அனைசொல் நீராக நீரூம்—இவ்வூயினமகளிரொடுக்கின்ற அலா எருவாக அது கேட்டு அனை வெருண்டுசொல்லுகின்ற வெருசொல் நீராக, வளராநின்றது. எ-று.

ஊரவொன்பது தொழிலான ஆடுழித்ததுநின்றது. ஏகதேசவுருவகம் சுரு க்குதற்கேதுவாவன தாமே விரிதற்கேதுவாகாநின்றனவென்பதாம். வரைவா னுதல் பயன். (எ)

ககசஅ. நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றறறுற கெளவையாற
காம நுதுப்பே மெனல. அ

இதுவுமது.

இ-ள. கௌவையால காமம் துதுப்பேமெனல— ஏதிலாரெடுக்கின்ற அலரால் நாங்காமத்தையவித்ததுமென்று கருதுதல்— நெய்யால் எரி துதுப்பேமென்றற்று — நெய்யாலெரியையவித்ததுமென்று கருதுதலோடொகுகும். எ-று. மூன்றனுருபுகள் கருவிக்கணவநதன. கிளாதற்காரணமாய அலரால் அவித்தல்கூடாதென்பதாம். (அ)

ககசக. அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை, கூ
ககசு ம அதி.— பிரிவாற்றுகை, கூகக

வகாவிடைவைத்துப்பிரிவினகற்றாளுய தலைமகளை அவனவ
நது சிறைப்புறத்தானாதலறிநது அலரஞ்சியாற்றலவேண
மீமென்ற தோழிகஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள. அஞ்சலோம்பு என்றார் பலர் நாண நீத்தககடை— தமமையெதிர்
பட்டடூரானது நினைவிற்பிரியேன அஞ்சலோம்பென்றவாதாமே இன்று கண்டா
பலரும் நாணமவகை நமமைத துறநடிபின்— அலர் நாண ஒலவதோ—
நாமேதிலாகூடும்மலருக்கு நாணககூடுமோ கூடாது. எ-று.

நாணவென்றும் வினையெச்சம ஒலவதென்னுநதொழிற்பெயருள் ஒலவதற
றெழிலோடு முடிந்தது. கண்டாராணநிலைமையமாய யாம நாணுதல யாண
டையதென்பதாம். (க)

ககடு0. தாமவேணடி. எனலசெய்காதலா யாமவேண்டிங்
கௌவை. ஓர். கூ

தலைமகன்பிரிவுகாகும் வன்கதோழி தலைமகடஞ்சசொல
ஓவாளிவ இரவனு நவைன உடன்போககு
நயப்பச் செவ்வியது.

இ-ள. யாம வேணடிம கௌவை இவ்வூர் எடுகுகும்— உடன்போகுகேது
வாகனெகி யாமபண்டேவிரும்புவதாயவலரை இவ்வூரானையெடாநின்றது,
—காதலாதாம வேணடின நலருவா— இனிககாதலாதாமும் யாமவேணடிய
ககால அதனையினிதினோவா, அதனை இவ்வலர் நமகருநனரூயவநது. எ-று.

எச்சவுமமை விகாரத்தாற்றெடுக்கது. நககட்காதலுடைமையின் மறொன
பது தோன்றக காதலொன்றான. இவ்விருபதுபாடும் புணராதனியித்தம். (க0)
களவியல முறயிறறு

க ற் பி ய ல்.

இன்க கறப்பு பதினெட்டகாரத்தாற கூறுவானொடங்கி, முதற்கடபி ரிவாற்றமை கூறுகின்றா.

கககூ ம அதி.— பிரிவாற்றமை.

அஃதாவது வகாரதெயறியபின தலைமகன அறம்பொருளினபகள்ளி பொருட்கிச சேயிடையினும் ஆயிடையினுநதலைமகளைப் பிரிந்துசெல்லும் செல லுஞானது அபிரிவினை அவளாற்றாளாதனைமை. அஃது ஈண்பிப் பிரிவுணாத றியதலைமகற்குத் தோழி கூறலும், அவடனக்குத் தலைமகடானே அவனகுறிப்பா னுணாதகூறலும், பிரிவுணாதறியவழிககூறலும், தலைமகன்பிரிந்துழி ஆறறு விக்ஞரதோழிக்குத் தலைமகனமறுத்துககூறலுமென நாலவகையாறகூறப்பதும்.

ககருக. செல்லாமை யுண்டே லெனக்குவா மறறுநின
வலவரவு வாழ்வார்க குணா . க
பிரிந்துகடிதின்வருவென்ற தலைமகற்குத்
தோழி சொல்லியது.

கககூஉ.

கககூ ம அதி.— பிரிவாற்றமை.

இ—ள். செல்லாமை உண்டேல எனக்கு உரை — நீயெம்மைப்பிரியாமையு ண்டாயின் அதனையெனக்குச்சொல, — மறறு நின் வலவரவு வாழ்வார்க்கு உரை—அஃதொழியப் பிரிந்துபோய விரைநவருதலசொலவையாயின் அதனை அப்பொழுது உயிரவாழ்வார்க்குச் சொல. எ-று.

தலைமகனையொழித்து எனக்கென்றாள், தானவளென்னும் வேறறுமையின் மையின. அக்காலமெல்லாமாறறியிருந்து அவவரவுகாணவல்லெள்ள, பிரிந தபொழுதேயிறநதுபடுமென்பதாம். அழுங்குவிநதல பயன. இதனைத் தலைம கனகூறற்குக்கியுரைப்பாருமுளா. (க)

ககருஉ. இன்க ணுடைத்தவா பார்வல பிரிவஞ்சும்

புன்க னுடைநுதாற புணாவு. ௨

பிரிவு தலைமன்ன காண்புணாநிநத தலைமகன
தோழிகொண்டறது—அதலை

இ-ள். அவா பாவல இனகண வலாபோன்று உலகெங் கணியுங்கொண்டு
பின்னின்றனாறு அவாநோககுடும்ப பாபுணா குறித்தமையான நம
க்சினபமுடைததாயிருக்கும், — "பு பிரிவஞ்சம புன்கண உடைதது—
இன்று அபுணாசசிதான நிகழாநிறகவும் அது பிரிவொன்றஞ்சமசசதநினை
யுடைததாயிறது, அவரனபினிலைமையிது. எ-று.

பாவலென்றதனாற புணாசசிபெருத பின்னிலைக்காலம் பெறப்பட்டது. புன
கணென்னுங்காரியப்பெயர் காரணத்தினமேலதாயிறது. அவவசசதநினையுடை
ததாதலாவது "முளனாறழ முளையெயிற நமிழதாறுந தீநீரைக—களினி மசிழ
செய்யு மெனவுரைதது மமையானெ—னொளளிழை திருத்தம்" பண்டையி
றசிறப்பால் அவன பிரிதற்குறிப்புக்காட்டி அசசஞ்செய்தலுடைமை. அமுங்
குவித்தல பயன. (௨)

ககருங். அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார கண்ணும
பிரிவோ ரிடத்துணமை யான. ௩
இதுவுமது.

இ-ள். அறிவு உடையார்கண்ணும—பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லும் நம்பிரி
வாற்றாமையும் அறிதலுடையராய காதலார்கண்ணும்,--ஓரிடத்துப் பிரிவு உண்
மையான—ஒரோயழிப் பிரிவு நிகழ்தலான,--தேற்றம் அரிது—அவாசொல
லும் தலையனியும்பற்றி நமமாட்டனபுடையொனத தேற்றத்தேற்றம் அரிதாயி
ருந்தது. எ-று.

அரோ அசைநிலை. உமமை உயாவுசிறப்பினகண வந்தது. (௩)
ககருசு. அளித்தஞ்ச லென்றவா நீப்பிற நெளிகததசொற
நேறியாக குண்டோ தவறு. ௪
இதுவுமது.

இ-ள். அளித்து அஞ்சல என்றவா நீப்பின—எதிர்ப்பட்டனானநே தலைய
ளிசெய்தது நின்னிற்றபிரியேன அஞ்சலென்றவாதாமே பின் பிரிவராயின, —
தெளித்த சொற நேறியாக்குத தவறு உண்டோ — அவாக்கனி அவாதெ
ளிவித்தசொல்லி மெய்யெனத் தெளிந்தாக்குக குற்றமுண்டோ! எ-று.

ககரு ம அறி. — பிரிவாற்றாமை. ௫

தேரியானபது தண்பை பிறாபோதகறல. சொல்லுஞ்செயலுமொவ்வா
மைக்குறறம் அவாககெயதம், அஃதெயதாவகையமுங்குவி்யென்பதுகருதது.
ககருடு. ஒம்பி னமைந்தா பிரிவேமபன் மறறவர்
நீங்கி னரிதாற் புணாவு. கு

இதுவுமது.

இ-ள. ஒம்பின அமைந்தா பிரிவு ஒம்பல்—என்னுயிசைசெல்லாமற்காத்
தியாயின, அதனையாளுதறகமைந்தாருடைய செல்வினை அமுங்குவிப்பாயாக;
—மறறு அவா நீங்கி புணாவு அரிது—அமுங்குவிப்பாரினதி அவாசெல்ல
ராயின அவராலாபபட்டவுயிருஞ்செல்லும், சென்றற பின்னவகாககூடுதல்
எனக்கரிதாம். எ-று.

ஆளுதறகமைதல் இறைவராதறகுத தெய்வத்தாலேற்புடையராதல். மறறு
வினைமாற்றினகண வந்தது. (கு)

ககருசு. பிரிவுகாககும் வனகண்ண ராயி னரிதவா
நல்குவ ரென்னு நசை. சு

தலைமகன பிரிவுணாததியவாறு வந்ததுசொல்லிய தோழிககுச
சொல்லியது.

இ-ள. அவா பிரிவு உகாககும் வனகண்ணராயின்—நங்கவவுககிமையறி
ந்ததலைவாதாமே நமமுனின்று தம்பிரிவினைபுணாததம் வனகணமைபுடைய
ராயின,—நல்குவா என்னும் நசை அரிது—அத்தனமையார பின்பு நமமாறறு
மையறிந்து வந்து தலையளிசெய்வொன்றிருககுமாசை விடப்படும. எ-று.

அருமை பயன்படுதல்லலாமை. கூடியிருந்தே அன்பினறிப் பிரிவெண்ணுத
லும் உணாததலும்வல்லராயினா பிரிந்துபோய அன்புடையராய நமமைநினை
த்துவந்து நல்குதல் யானடையதென்பதாம். அமுங்குவித்தல் பயன். (சு)

ககருஎ. துறைவன் துறந்தமை தூறறுகொன முன்கை
யிறையிறவா நினற வளை. எ

இதுவுமது.

இ-ள. துறைவன் துறந்தமை—துறைவன் என்னைப் பிரியலுறறமையை—
முன்கையிறை இறவாநினற வளை தூறறுகொல—அவனுணாததாமறறமு
ணரந்து எனமுன்கையினிறையினின்றங்கமுலாநினற வளைகள் எனக்கறிவியா
வோ, அவனுணாததவுணாநதுவந்து நீயறிவித்தலவேணகிமோ! எ-று.

முன்கைநிகழந்தமையிற துறந்தமையென்றும், கேட்டதுணையான மெலி
ந்து ஆறறமுமையின இறவாநினறவென்றுகூறினாள். அமுங்குவித்ததுவந்துகூற

றபாலையலையாய நீயும் இவ்வனைகளசெய்தனவே செயதாபென்ப புலநதுகூறியவாறு. (எ)

ககடுஅ. இன்ன தினனில்லூர் வாழ்த லதனின்று
மின்ன தினியார்ப பிரிவு. அ
இதவுமது.

இ-ள. இன்ன இல ஊர் வாழ்தல இன்னது—மகளிரகருத தகருநிப்பறியுந
தோழியரிலலாத வேறறாரினகண வாழ்தலினனது;—இனியார்பிரிவு அதனி

ககடுச ககடுக அகி.— பிரிவாற்றாமம்.

ஊம இன்னது—அதனமேலுந தனகாதலரைப்பிரிதல அதனின்றுமினனது. எ-று.
தலைவனசெவ்வியையமுங்குவீத த வாராது உடன்பட்டிவநதமைபற்றிப் புல
ககினுளரகலின, இன்னில்லூரொனனார். உலகியலகூறுவாளபோனது தனகக
வவிரண்டிமுணமைகூறியவாறு. (அ)

ககடுக. தொழிற சுடினலலது காமநோய போல
விழற சுடலாறறுமோ தீ. கூ
காமநதியேபோன்று தானினறவிடத்தைச சுமிமாகலான
நியாறறலவேண்டிமொற தோழிகருச் சொல்லியது.

இ-ள. தீதொழிற சுடிற சுடலலலது — தீத தனைததொட்டாறசுமிமா
யிறசும்தலலலது— காமநோயபோல விழற சுடல ஆறறுமோ—காமமாகிய
நோயபோலத் தனையகனறற றப்பாதுசும்தலை வறறோ, மாட்டாது. எ-று.

சுமிமாயினென்பது மந்திரமருந்துகனாறறமிககப்படாதாயினென்றவாறு.
காமத்திறகதுவுமில்லையென்பாள வாளா சுடலெனறள. அகறல நுகராமம்.
சுடலென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. தீயினுங்கொடியதனை யானறறுமாறெ
னையென்பதாம். (க)

ககடுஊ. அரிதாறறியலலலைய நீககிப் பிரிவாறறிப்
பினனிருநது வாழ்வார பலா. கஊ

தலைவியாபலரும் பிரிவாறறியிருப்பா அது நீசெய்கின
றிலையெறற தோழிகருச சொல்லியது.

இ-ள. நீசொல்லுநின்றதொகரும, — அரிது ஆற்றி அல்லலநோய நீக்கி — பிரிவுணாததியவழி அதற்குடம்படுபி பிரியுங்கால நிகழும் அல்லலினையு நீக்கி — பிரிவு ஆற்றிப் பின் இருந்த வாழ்வார பலா — பிரிந்தால் அப்பிரிவுதன் னையும்மாற்றிப் பின்னுமிருந்த உயிர்வாழ்வுமகளிர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

பண்டையிற்சிற்றப்பத தலையளிப்பெற்றின்புறுகின்றவெல்லைக்கண்ணே அஃதி ழந்தது துன்புறுதற்குடம்படுதல் அரியதொன்றாகலின் அரியதனைச் செய்தென்று ம, செல்லுந்தேயத்து அவாகநியாது நிகழுமென்றும் வருந்தினையும் யாமாற நியிருக்கமுமாறென்னென்றும் அவ்வரவுதான எஞ்ஞான்று வந்தெய்துமென்றும் இவ்வாறருகிநிகழுகவலை மனத்தநீங்காதாகலான அல்லலையுநீக்கியென்றும், பிரிந்தால் வருந்தினையும் அகத்து நிகழுகாமவேதனையும் புறத்து யாழிசை, மதி, தென்றலென்றிவைமுதலாக வந்து அதனை வளாப்பனவும் ஆற்றலரியவாக லிற பிரிவாற்றியென்றும், தங்காதலரையின்றியமையா மகளிருள் இவையெ லலாம பொறுத்ததுப் பின்னுமிருந்த உயிர்வாழ்வார ஒருவருயிலலையென்பது குறிப்பாற்றென்றப் பின்னிருந்தவாழ்வார்பலொன்றுகூறினாள். அரிதென்பது வினைக்குறிப்புபெயர். பிரிவின்கணிகழுவனவறறைப் பிரிவென்றாள். செய்து, நீக்கி, ஆற்றியென்பன ஓசைவகையான அவ்வவற்றதருமைபுணர் லின்றன. சிற ப்புமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. யானுயிற்றநுபடுவென்பது கருத்து. (கூ0)

ககள ம அகி. — படர்மெலிந்திரங்கல். கூகூடு

ககள ம அகி. — படர்மெலிந்திரங்கல்.

அது படரான்மெலிந்திரங்கலெனவிரியும். அஃதாவது பிரிவாற்றினாய தலைமகள் தானுநின்ற துன்பத்தினை எப்பொழுதும் நினைத்தலின் அந்நினை வான மெலிந்திரங்குதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கககூக. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்புவாக
கூறறுநீர் போல மிகும். க
காமநோயை வெளிப்படுத்தல் நினைநுணுககேலா
தென்ற தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள. நோயை யான மறைப்பேன் — இந்நோயைப் பிறரறிந்தாணின் யான

மறையாரினதேன, — இஃதோ இறைப்பவாககு ஊறறுநீர்போலயிதும்—நிறப்
 வும், இஃது அநரணவகா நிலலாது நீரவேணடுமெனநிறைப்பவாககு ஊறறு
 நீரமிசுமாறுபோன மிகாநினறற. எ-று.

அமமறைத்தலாற பயனென்னென்பதபட நின்றமையின, மன ஒழியிசைக
 கணவநதது. “இஃதோ செலவாக கொத்தனெனயான” எனபுழிப்போல ஈண்
 டிச சுடடுப்பெயர்று திரிநதநின்றது. இஃதோநோயெயென்று பாடமோது
 வாரமுளா, அது பாடமனமையநிக இனி அநறகநிததது நீசெயலவேணடு
 மென்பதாம். (க)

கககூஉ. கரததலு மாறறேனிந் நோயைநோய செயதாராக
 குரைத்தலு நாணுத தரும. ௨

ரண்டையாரநியாமன மறைத்தல ஆண்டையாரநியததுதுவி
 மெனென்றுமிரண்டனள ஒன்றுசெயலவேணடுமெ
 னற தோழிகஞ்சு சொல்லியது.

இ-ள. இந்நோயைக கரததலும் ஆறறேன—இந்நோயை ரண்டையாரநியா
 மனமறைத்தலும் வல்லெனுகின்றிலேன, —நோய செயதாராககு உரைத்தலும்
 நாணுத தரும — ஆகாககால, நோயசெயதவாககுரைக்கவெனின, அதுவும்
 எனககு நாணினைததாராநின்றது, இனியெனசெயகோ! எ-று.

ஒருகாலைகொருகானயிருதலிற கரததலுமாறறேனென்றும், சேயிடைச்செ
 ன்றவாககு இதுசொல்லித துதுவிட்டால் இன்னுயிருநதேனென்பது பயக்கு
 மென்னுங்கருததால் நாணுததருமென்றுங்கூறினாள். (உ)

கககூங. காமமு நாணு முயிரகாவாத தூங்குமென்
 லேலு வுடம்பி எனகதது. ௩
 இதுவுமது.

இ-ள. காமமும் நாணும் — காமநோயும் அதனைச் செயதவாககு உரைக்க
 லொல்லாத நாணும் — நோன என உடம்பின அகதது—தமமைப்பொருத
 எனனுடம்பினகண்ணே—உயிர காவாத தூங்கும்— உயிர காததண்டாக அத
 னிருதலையினுந தூங்காநின்றன. எ-று.

பொருமை மெலிவாயது. தூங்குமென்பது, ஒன்றினென்று மிகாது இரண்
 டும் ஒத்தசீரவென்பது தோன்ற, நின்றது. துதுவிட்டவும் ஒழியவுமபண்ணுவன
 வாய காமநான்கள தம்முளொதது உயிரினையிறுவியாநின்றன, யான் அவற்று
 ளொன்றினகணிநகமாட்டாமையின இஃதிற்றேவிடுமென்பதாம். (ங)

கககசு. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில. ச

தலைவியா காமககடற்படார படினும் அதனை ஏறற
புணையானீநீதக் கடப்பொன்ற தோழிக்குச
சொல்லியது.

இ-ள். உண்பி காமககடலே—யாவாகும உளவாயவருகின்ற இவவிரண்ட
னுள்ளும் என்கருணடாகின்றது காமககடலே, —அது நீர்தம் ஏமப புணை இல
—அதனை நீர்தம் அரணிய புணையிலலை. எ-று.

இருவழிபும மன்னும் உமமும் அசைநிலை. தூதுவிட்டு இதற்குபுணையாகற
பாலையாயநீயும் ஆயிறநிலையென்பது கருதது. (ச)

கககரு. துபபி னெவனொவா மறகொ றுயர்வரவு
நடபினு ளாற்று பவா. டு

தூதுவிடாமேநோககித தோழியொடு
புலந்தொசொல்லியது.

இ-ள். நடபினுள துயாவரவு ஆறதுபவா—இன்பஞ்செய்தற்குரிய நடபினக
ண்ணை துன்பவரவினைச செய்யவல்லவா—துபபின எவனொவாகொல—துன்பப
ஞ்செய்தற்குரிய பகைமைககண என்செய்வாகொல்லோ! எ-று.

துபபுப பகையுமாதல “துபபெதுந தோககே யுள்ளாச சேயமைய—னட
பெதுந தோககே யங்கை யணமையன்” எனபதனனுமறிக. அபபகைமை
நுணடிக்காணமையின அவாசெய்வதுமறியப்பெற்றிலேமென்பதுபட நின்றமை
யின, மன ஒழியிசைக்ககண வந்தது. துயாவருதலை விலக்கலாயிருக்க அதுசெ
யகின்றிலையென்ப புலக்கின்றமைபின, துயாவரவுசெய்தாளாககியும் பிறளாக்
கியுங்கூறினா. (டு)

கககசுசு. இன்பங் கடன்மறறுக காம மஃதடுங்காற
றுன்ப மதனிற பெரிது. சு

காமததானின்பமுறறாககு அதனியை துன்பமும் வரு
மெனற தோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள். காமம் இன்பம் கடல—காமம் புணாவாலின்பஞ்செய்யுங்கால, அவ
வின்பங்கடலபோலப்பெரிதாம், —மறறஃது அடுங்கால துன்பம் அதனிறபெ

ரித—இனி அதுதானே பிரிவாற்றுன்பஞ்செய்யுங்கால, அத்துன்பம் அக்கடலி
 னுமபெரிதாம். எ-று.

மற்று வினைமாற்றினகண் வந்தது. அடுங்காலென வந்தமையின, மறுதலை
 யெச்சம் வருவிககப்படடது. பெற்றவின்பத்தோடொத்துவரின் ஆற்றலாம்,
 இஃததனதளவனறென்பது கருதது. (ஈ)

கககூஎ. காமக கடுமபுன னீந்திக கலாகானேன்

யாமத்தும் யானே யுளேன். எ

காமக்கடல நிறை புணையாக நீர்தப்படு

மெனருடகுச சொல்லியது.

ககள ம் அதி.—படாமெளிந்திரங்கல்.

கககூ

இ-ள. காமக கடுமபுனல நீர்திக கலாகானேன்—காமமாகியகடலை நீர்தா
 தேனலலேன், நீர்தியும் அதற்குக் கலாகானகினதிலேன்,—யாமத்தும் யானே
 உளேன்—அக்காணுமைக்காலநான் எல்லாருடையிலும் அறையிருவாயிற்று,
 அவ்வறையிருக்கணும அதற்கொருதுணையினி யானேயாயினேன், ஆயும்
 இறநதுபடுபயரதுடோகாதனோகாநினறேன், ஈதொருதீவினைப்பயனிருநத
 வாரென்! எ-று.

கடுமை ஈணடு யிருக்ககனிநறது. உமமை முன்னுறகட்டப்பட்டது. யா
 நேயாயினேனென்பது நீதுணையாயிறதிலையெனதுகுறிப்பிற்று. (எ)

கககூஅ மன்னுயி ரெல்லாந துயிறறி யளித்திரா

வென்னலல திலலை துணை. அ

இரவினகொடுமைசொல்லியிரங்கியது.

இ-ள. இரா அளித்தது—இவ்விரா அளித்தாயிருந்தது,—மன உயிர எல்லாம்
 துயிறறி எனனலலது துணை இலலை—உலகத்த திலைபெறுகின்ற உயிரகளையெ
 லலாநதானேதுயிலப்பண்ணுதலான எனனையலலது வேறுதுணையுடைத்தாயிற
 திலலை. எ-று.

துயிறறியெனத திரிநதுகின்ற வினையெச்சம் அவாயநிலையான்வந்த உடைத
 தாதலோடு முடிந்தது. துணையோடொன்றுகின்ற உயிரகளெல்லாம் விட்டு
 இறநதுபடுமெலையெனாய எனனையே துணையாகக் கோடலின அறிவின்றென
 பதுபற்றி அளித்தெனறாள், இகமுச்சிககுறிப்பு. (அ)

கககக. கொடியார கொடுமைபிற றுங்கொடிய வீந்நா
 ணெடிய கழியு மிரா. கூ
 இதுவுமது.

இ-ள, இந்நாள நெடிய கழியும் இரா— காநலரொடு நாயினபுற முனனா
 ளகளிற் குறியவாய அவாபிரிவாற்றேமாதினற இந்நாளகளிலே நெடியவாயச
 செலகின்ற கங்குலகள— கொடியார கொடுமைபின் தாம் கொடிய — அக்
 கொடியாரது கொடுமைகருமேலே தாங்கொடுமை செயயாதினறன். எ-று.

தனனாறமுமை கருதாது பிரிதலின், கொடியாரொனனா. கொடுமை கடிதின்
 வாராதுநீட்டிதல. அவாபிரிவாறும் நீட்டிப்பானுமுளதாய ஆறமுமைகருக
 கண்ணோடாமைமேலும் பண்டையினெடியவாயக கொடியவாகாதினறனவெ
 னபதாம். (க)

ககஎ0. உள்ளம்போன் றுள்வழிச செலகற்பின் வெள்ளநீர்
 நீர்தல மனனேவென் கண். க0
 நினகண்கள பேரழகழிசினறனவாகலின் அழறபாலை
 யலலையெனறாடகுச சொல்லியது.

இ-ள, உள்ளம்போனறு உளவழிச செலகறின் — மனம்போலக் காநல
 றுள்ளதேயதது கடிதிறசெல்லவலலனவாயின,— என கண் வெள்ளநீர் நீர
 தல— எனகண்கள இறகணம் வெள்ளமாகிய தரநீரை நீர்தா. எ-று.

அதுமாட்டாமைபின் இனி அவற்றிற்கு நீர்துதலையுள்ளதென்பது படநின்ற
 மையின், மன ஒழியிசைக்கண வரதது. மனத்திற்குச் செல்வாவது நினைவே
 சந.

ககஉ அ ககஅ ம் அகி:— கண்விதுப்பழிதல.

யாகலின் உள்ளம்போன்றென்றும், மெய்க்கு நடநதுசெல்லவேணிதலிற் கண
 கள அதனெடுசென்று காநலகாக் காண்டலகூடாதெனனுகருததாற செல
 கறபினென்றுநகூறினா. இதனான வருகின்றவதிகாரமுநதோறறுவாயசெய
 யப்பட்டது. (க0)

ககஅ ம் அகி— கண்விதுப்பழிதல்!

அஃதாவது கண்கள தங்காட்சிவிதுப்பான வருநதுதல. காட்சிவிதுப்பது
 தலைமகனைக் காண்டறகு விராதல. இது, படரானமெலிந்தவழி நிகழ்வதாகலி
 ன், படாமெலிந்திரங்கலினபின் வைக்கப்பட்டது.

ககஎக. கீண்டாங் கலுழுவ தெவன்கொலோ தண்டாநோய
தாங்காட்ட யாங்கண்டது. க

ரின்கண்கள கலுமுநது தமமழகிழுவாரினறன சீயாறறல
வேண்டிமென்ற தோழிகரு, த தலைம்கள
சொல்லியது.

இ-ள். தண்டா நோய யாம கண்டது தாம காட்ட— இந்நணியானோயை
யாமறிந்தது தாமமெகருக காதலனாக காட்டலானனரோ, —கண தாம் கலு
ழுவது எவன்கொல்—அன்று அததொழிலவாய கண்கள இன்று எம்மைக கா
ட்டச்சொல்லியமுடினறது என்கருளி எ-று.

காட்டவென்பதற்கேற செயப்படுபொருள் வருவிககப்பட்டது. இன்றுந
தாமேகாட்டிதல்லலது யாங்காட்டிநல யாண்டையதென்பதாம். (க)

ககஎஉ. தெரிநதுணரா நோககிய வுண்கண பரிநதுணராப
பைத லுழபப தெவன. உ

இதுவுமது.

இ-ள். தெரிநது உணரா நோககிய உண்கண— மேலவீனவதனைபாராயந
தரியாது அன்று காதலரை நோக்கிநிற உண்கண்கள—பரிநது உணராப
பைதல உழபபது எவன்— இன்று இது நமமாலவந்தநாகலிற பொறுத்தல
வேண்டிமென்க கூறுபடுததுணராது துண்பமுழபபது என்கருளி எ-று.

வீனவது பிரிநதுபோயவா வாராமையிற காண்டறகரியராய வருத்ததல்.
முன்னே வருவதறிநது அதுகாவாதாக்கரு அது வந்தவழிப பொறுத்தலன்றே
யுள்ளது, அதுவுஞ்செய்யாது வருத்ததல் கழிமடச்செய்கையென்பதாம். (உ)

ககஎங. கதுமெனத தானோககித தாமே கலுமு
மிதுநகத தகக துடைத்து ங

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் கதுமென நோககித தாமே கலுமும இது—இக்கண்கள அன்று
காதலனாத தாமே விரைநதுநோககி இன்றுந தாமேயிருந்தமுடினறவிது —
நகத்தக்கது உடைத்து—நமமாறசிரிக்கத்தககவியலபினையுடைத்து. எ-று.

கண்களென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. இதுவென்றது மேற்கூறிய கழி
மடச்செய்கையை. அது வருமுன்னாக்காப்பாக்கரு நகைவினைகருமாகலான,
நகத்தக்கதுடைத்தென்றான. (ங)

ககஅ ம அதி— கண்விதுயபழிதல்.

கூசக

ககஎசு. பெயலாறறூ நீருலந்த வுண்க ணுயலாறறூ
 வுயவீனே யென்க ணிறுதது. ச

இ-ள. உண்கண—உண்கண்களா, —உயலாறறூ உயவு இல ரோய என்கண்
 றிறுதது—அன்று யாறுபயமாட்டாமக்கேதுவாய ஒழிவிலலாதநோயை என்
 கணனே றிறுதது, —பெயலாறறூ நீர உலந்த—தாமமுதலைமாட்டாவண்ணம்
 நீரவறறிவிட்டன. எ-று.

றிறுதது, தல பிரிதலும் பினகூடாமையுமுடையானாக காட்டி அதனால் நிகைபெ
 ற்செய்தல. முன என்கணினுதனசெய்தலாற பின கமக்கணனாக தாமே
 வநதனவென்பதாம். (ச)

ககஎடு. படலாறறூ பைத லுழகருங் கடலாறறூக
 காமநோய ரெயநவென கண. டு

இதுவுமது.

இ-ள. கடல ஈறறூக காமநோய செயந என்கண—என்கருக கடலுஞ்சி
 றிதாமவண்ணம் பெரிதாய காமநோயைச் செயந என்கண்களா—படல ஈறறூ
 பைதல உழகரும—அதநீவினையாற ருமுறையிலகிலவாயத துன்பதையுமுழ
 வாரிணறன. எ-று.

காமநோய காட்சியான வந்ததாநலின, அதனைக் கண்களே செய்ததாககிக
 கூறினாள். தன்பம அமுதலாடையது. (டு)

ககஎக. ஒல வினிதே யெமகநிநோய செயதகண
 டாஅ மிகறபட டது ச

இதுவுமது.

இ-ள. எமகரு இரோப ரெயந கண தரிம இதறபட்டது—எமககிககா
 மநோயினைச் செயந கண்கடாமும இததுவிலாதமுதறகணனேபட்டது—ஒல
 இனிதே—மிகவுமினிதாரிற்று. எ-று.

ஒவென்பது மிகுகிப்பொருட்கணவநத குறிப்புச்சொல். நமமால் வருந்தமு
 றறவெமகரு அது தீரநாரிப்பாறறதென்பதாம். (சு)

ககஎஎ உழநதுமுந துண்ணீ ரறுக விழைநதிழைந்து
 வேணடி யவாககண்ட கண. எ

இதுவுமது.

இ-ள. விழைந்து இழைந்து வேண்டி அவாக கண்ட கண—விழைந்து உண்
 ணெகிழந்த விடாதே அன்று அவகாககண்ட கண்களா—உழநதுமுநது உள

நீர் அதுக—இன்று இ. நாயிலாதமுங்கலாய துன்பத்தினையுமூலத்துறது தமமக ததுளளநீர் அறறேபோக. எ-று.

அங்கு இடைவிடாமெககண வந்தது. அதுதலாடிய இடத்தனிகழ்பொரு ளினொழில் இடத்தினமேனின்றது. (எ)

ககஎஅ. பேணுது பெட்டா ருளாமனனே மறறவாக காணு தமைவில கண். அ

காதலா பிரிந்தபோயிராலலா அவர்ணடுளா அவரைக காணுமளவும நீயாறறலவேணி மெனற தோழிககுச சொல்லியது.

ககஅ ம் அதி.— கண்விதுப்பழிதல்.

இ-ள். பேணுது பெட்டா உளா—நெஞ்சால் விழையாதுவைத்துச சொன மாததிரத்தால் விழைந்தவா இவவிடத்தேயுளா;—மறறு அவாக் கண காணுது அமைவில்—அவவுணமையாற பயன யாது, அவரைக கண்கள காணுதமைகின றனவில்லையாயின. எ-று.

செயலாறபிரிந்துகின்றமையிற பேணுதெனறும, முன்னலமபாராட்டிப்பிரிவ ச்சமும் வனபுறையுங்குறினாராகலிற பெட்டாொன்றுங்குறினா. மன ஒழியி சைக்கண வந்தது. மறறு வினைமாற்றினகண வந்தது. ஓகாரம அசைநிலை, யா னுறறவுக கண்கள அவரைக காண்டறகு விருமபாநின்றனவென்பதாம. இனிக கொண்களையென்று பாடமாயின, எனகண்கள தமமைக் காணுதமைகின்ற கொண்களைத் தாங்காணுதமைகின்றனவில்லை இவவாறே தமமையொருவாவி ழையாதிருக்கத் தாமவரை விழைந்தார உலகத்துளரோவென்றுகைக. இத் தறகு மன அசைநிலை. (அ)

ககஎக. வாராககாற துஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை யாரரு ருறறன கண். க

நீயுமாற்றி நினகண்களுநதுயிலவனவாதலவேணி மெனற தோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள். வாராக்கால் துஞ்சா—காதலா வாராதனான்று அவாவரவுபார்த்துத் துயிலா,— வரின துஞ்சா—வந்தனானறு அவாபிரிவகுசித் துயிலா,— ஆயி டைக கண் ஆரஞா உறறன—ஆகலான அவவிருவழியும் எனகண்கள பொறு ததற்கரிய துன்பத்தினையுடைய. எ-று.

ஆயிடையெனச சுடடு நீண்டது. இனி அவறறிறகுத துயில ஒருஞானயி

ககஅ0. மறைபெற லூராராக கரிதன்ற லெமபோ
லறைபறை கண்ணு ரகத்து. ௧0

காதலரை இவ்வூ இயறபழியாமல் அவாகொடுமையை
மறைக்கவேண்டிமென்ற தோழிகஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள. எம்போல அறைபறை கண்ணு அகத்து மறை பெறல் — எமமைப
போலும் அறைபறையாகிய கண்ணினையுடையார தந்நெஞ்சினகண்டககிய
மறையையறிதல்—ஊராராக அரிதன்று—இவ்வூரினகணுள்ளாராகு எனிது.
எ-று.

மறையென்றது ஈண்டு மறைக்கப்படுவதனை. அகத்துநிகழுவதனைப் புறத்து
ள்ளாராக கரிவித்தலாகிய தொழிலான ஒற்றுமைபுண்மையின், அறைபறையா
கியகண்ணென்றது. இவ்வண்ணுசெய்யுள்விகாரமாக்காது அறைபறைக்கண்ணு
ஒன்று பாடமோதுவாருமுள். யான் மறைக்கவும் இவை வெளிப்படுத்தாநி
ன்றனவென்பதாம். (௧0)

ககக ம் அதி.— பசப்புறுபருவரல்.

௩௪௧

ககக ம் அதி.— பசப்புறுபருவரல்.

அது பசப்புறபருவரலென விரியும். அஃதாவது பசப்புறுதலானாய வரு
த்தம். இதனைப் பந்தெறிந்தவயாவென்பதுபோலக் கொள்க. பசப்பாவது பிரி
வாறறமையான வருவதோநிறவேறுபாதி. இது, தலைமகனைக் காண்பெற்றது
வழி நிகழுவதாகலின், கணவிதுபபழிதலினபின் வைக்கப்பட்டது.

ககஅக. நயந்தவாககு நலகாமை நோநதேன பசந்தவென
பண்பியாராக குரைக்கோ பிற. ௧

முன பிரிவுடம்பட்ட தலைமகள் அஃதாறறது பசந்தவழித்
தனனுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள. நயந்தவாககு நலகாண்ட நோநதேன — எனனை நயந்தவாககு அது
பொழுது பிரிவையுடம்பட்டநான்—பசந்த எனபண்பு யாராகு உரைக்கோ—
அதனையாறறது இதுபொழுது பசந்தவெனனியலபினை யாராகுச சொல்வேன!
எ-று.

பிறவென்பது அசைநிலை. உடம்படாவழி ஒழிதலகுறித்துப் பிரிவுணாதநி

னராகலின் அவரன்புடையொன்னுங்கருத்தான நயநதவொன்றும், இதுவேயுடம்பாடாக மேலும் பிரிவுநிகழாமாகலின் இனி அவரைக் கூடுதலரிதென்னுங்கருத்தான நலகாமைபென்றும், முன்னருடம்பநிதலும் பின்னராற்றறுபசுத்தலும் பிறாசெய்தனவல்லவென்பாள பசுநதவென்பென்றும், யான செய்துகொண்டதுன்பத்தினை இனியொருவாககுசு சொல்லலும் பழியாமென்னுங்கருத்தால யாராகுரைக்கோவேனறுங்கூறினாள். (க)

ககஅஉ. அவாதந்தா ரொன்னுந தகையா லிவாதநதென்
மேனிமே லூரும பசுபபு உ

ஆற்றொளெனக கவனற தோழிககு ஆற்றுவலென்பது
படசு சொல்லியது.

இ-ள. யானாறியுள்ளேனாகவும், — பசுபபு—இப்பசுபபுத்தான, — தந்தா அவா எனனும் தகையால்— எனனையுண்டாககினா அவொன்னும் பெருமித்ததான், — எனமேனிமேல் இவாதநது ஊரும— எனமேனியை மேலகொண்டு செலுத்தாநின்றது. எ-று.

“ குருதிகொப பினிகுடும் வேலான கூந்தனமா விவாதது செலல்” எனபுழியும் இவாதல இப்பொருடாதலறிக. இஃது உரிமைபற்றியூகின்றது, இதற்கு நீகவல்லவேண்டாவென்பதாம். (உ)

ககஅங். சாயலு நாணு மவாகொண்டார கைம்மாற
ரோயும் பசுலையுந தநது. ங

அழகுநாணுமழியாமல் நீயாற்றலவேண்டுமென்ற
தோழிககுசு சொல்லியது.

இ-ள. கைம்மாற ரோயும் பசுலையும் தநது — பிரிகின்றருளாதே அவவிரண்டற்குநதலைமாறாக இக்காமநோயினையும் பசுலையையும் எனக்குத் தநது, — சாயலும் நாணும் அவா கொண்டார — என்மேனியழிகினையும் நாணினையும் அவாகொண்டுபோயினாள், எ-று.

ககஅஉ ககக ம அதி. — பசுபபுறுபருவரல.

எனிராநின்றை. அடக்குநதோறும் மிகுதலான, நோய நாணிற்ருத் தலைமாறியிறது. இனி அவா தந்தாலல்லது அவையுளவாகலும் இவையிலவாகலுங்கூடாவென்பதாம். (ங)

ககஅச. உள்ளுளவன மனயா னுரைப்ப தவாற்றிற்றாற
களளம பிறவோ பசுபபு ச

பிரிவுணதவா தெளிவித்த சொற்களையம் அவா
 நற்றிற்றங்களையும்றிசியாகவின் நீட்டியாது வருவொன்ற
 வழிச சொல்லியது.

இ-ள. யான உள்ளவன்—அவாசொற்களை யான மனத்தானினையாநிற்பேன்,
 —உரைப்பது அவாநிறம்—வாககாலுரைப்பதும் அவாநற்றிற்றங்களையே,—
 பசப்புக் களளம்—அகவனஞ்செய்யாநிறக்கட்டி, பசப்பு வாறு நின்றது, இது
 வஞ்சனையாயிருந்தது. எ-று.

பிறவும் ஒவும் அசைநிலை. மெய் மறைமனவாகருக்களினவழித்தாகவின்
 அதனகண்ணும் வரறபாற்றளசூயிருக்க வந்தமையின், இகனசெயல் களளமா
 யிருந்ததென்ற தானூறுகின்றமை கூரியவாறாயிற்று. (ச)

ககஅரு. உவககாணொங் காதலா செலவா ரிவககாணென்
 மேனி பசப்பூ வது. (ரு)

காதலா பிரிந்தனித்தாயிருக்கவும் அறறுகின்றிலையென்ற
 தோழிகு முன்னிகழ்ந்தது கூரியது.

இ-ள. எவகாதலா உவககாண செலவா—பணமும் உவகாதலா உவகசெல்
 வாராக,—எனமேனி பசப்பூவது உவககாண—எனமேனி பசப்பூவதின்கே
 யன்றோ அப்பெறியது இன்று பிறிதொன்றாமோ எ-று.

உவககாண இவககாணென்பன ஒட்டிநின்றவிடைச்சொற்கள். தேயவண்
 மையாற காலவண்மை கருதப்பட்டது. அவாசெலவும் புசப்பின் னவரவும் பக
 லிரவுகாணசெலவும்வரவும்போலவதறித்துவைத்து அநியாதாயபோல நீசொ
 லலுகின்றதெனனைபென்பதாம். (ரு)

ககஅசு. விளகநற்றம் பாககு மிருளேபோற கொண்கன
 முயகநற்றம் பாககும பசப்பு. சு

இ-ள. விளககு அற்றம் பாககும இருளேபோல—விளகநின்ற மெலிவுபா
 ரத்து நெருங்கியிருமிருளேபோல—கொண்கன முயககு அற்றம் பாககும
 பசப்பு—கொண்கனமுயககின்ற மெலிவுபாரத்து நெருங்கியும் இப்பசப்பு.
 எ-று.

பாககுமென்பன இலககனைச்சொல். முன்பிரியாதிருக்கவுந் தனக்கவகாச
 மபாரத்துவரும் பசப்புப் பிரிவுபெற்றால் எனசெய்யாதென்பதாம். (சு)

ககஅள புலலிக் கிடந்தேன புடைபெயாந்தே னவவளவி
 லளளிககொள வறறே பசப்பு. ஏ

இதுவுமது.

இ-ள. புலவிககிடநதேன் புடைபெயாநதேன்— முன்னொருநான்று காது
லாப புலவிககிடநத யான் அறியாது புடைபெயாநதேன்,— அவ்வளவில்
கககூ ம அகி.— பசப்புறுபருவரல். ஈசகூ.

பசப்பு அளளிககொளவறது— அபுபுடைபெயாநதவளவிலே பசப்பு அளளி
ககொளவதுபோல வந்த செறிநதது. எ-று.

கொளவென்பது குறைநதுநின்றது. அளளிககொளவது அளளிககொளளப
பரிமபொருள். அபுபுடைபெயாசசிமாத்திந்திற்றது அவவாறாயது இப்பிரிவின
கணுமாறு சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம். (எ)

ககஅஅ. பசநதா ளிவளென்ப தலலா பிவள்த
துறநதா ரவரென்பா ளில். அ
நீயநநம பசககறபாலையலையென்ற நோழியொடு
புலநதுசொல்லியது.

இ-ள. இவள பசநதாள் எனபது அல்லால்—இவள ஆறநியிராது பசநதா
ளென்று எனனைப பழிகுறுவுதலலது — இவளை அவா துறநதா எனபா
இல்—இவளையவா துறநதுபோயினொன்று அவரைக கூறுவாரொருவருமில்லை.
எ-று.

என்பாரென வேறுபித்தககூறினா, தனனையே நெருங்குதலபற்றிப் புல
ககினறமையின. (அ)

ககஅகூ. பசகசமற படடாங்கென மேனி நயப்பித்தார
நனனிலைய ராவ ரெனிள. கூ
இதுவுமது.

இ-ள. நயப்பித்தார நனனிலையராவா எனின—இப்பிரிவையாரேயுடமபரிம
வகை சொல்லியவா இன்று நினகருத்தான நல்லநிலையினராவாயின,— என
மேனி படடாங்கு பசகக— எனமேனி படடதுபடப பசப்பதாக. எ-ற.

நனனிலையராநல நனமைககணனேநிறழையுடயராநல. படடாங்காகவெ
ன ஆககம வருவிநதுநாகக. முன இப்பிரிவினகொடுமைபரியாநவெனனை
இதறகுடமபித்திப பிரிந்தவா சவறிலராகவேவேண்டுவது, எனமேனியும் பச
பபும யாதுசெய்யினெனென்பதுபட நின்றமைபின, மன ஒழியிசைககண

கககூ0. பசுபபென்ப போபெறுத னனறே நயபித்தார
 நலகாமை தூறறூ ரொனின க0
 தலைமகளாறறுதறபொருட்டுத் தோழி தலைமகனையிற
 பழித்தவழி அவள இயறபடமொழிந்தது.

இ-ள. நயபித்தார நலகாமை தூறறூரொனின—அன்று தாங்குறைநயபித்
 துக் கூடினவாக்கு இன்று நலகாமையை நடடோர தூறறூராயின, — பசுப
 பென்ப போபெறுதல நனறே—பசுபுறறூளென வேறறுமைபானனறிப பசு
 பபுத்தானுயினுளென ஒறறுமையாறறூஞ்சொல்ல அப்பெயரைப்பெறுதல என
 க்கு நன்று. எ-று.

நடாரொன்பது அவாயநிலையான வந்தது. இயறபழித்தலபொறுது புலக்
 கினறூளாகலின், இகழ்ச்சிககுறிப்பாறகூறிஞள். அவரை அருளிலொனனது
 இன்னும் பசுநதாளிவளெனகையே யானாறுநெறியாவதென்பதாம். (க0)

ககசச

க20 ம் அதி.— தனிப்படாமிகுதி.

க20 ம் அதி.— தனிப்படாமிகுதி.

அது தனியாகிய படாமிகுதியென விரியும். அஃதாவது படாமிகுதி தலை
 வனகணினைத் தனகண்ணதேயாதல கூறுதல. அறமும் பொருளுநோக்கிப்
 பிரிதலின அவனகண இலலையாயிறறு. இது, பசுபுறறு வருந்தியாட்குரியதா
 கலின, பசுபுறறுபருவரலினபின வைககப்படது.

கககூக. தாமவீழ்வார தமவீழ்ப பெறறவா பெறறூரோ
 காமத்துக் காழில கனி. க

காதலரும் நினனிறுமாறறூராயக கடிதன்வருவா நீயவரொடு
 பேரினபதுகாசியெனற தோழிககுசு சொல்லியது.

இ-ள. தாம வீழ்வார தம வீழ்ப பெறறவா—தமமாறகாதலிக்கப்படுங்கண
 வா தமமைக் காதலிக்கப்பெறற மகளார — பெறறூரோ காமத்துக் காழ் இல
 கனி—பெறறூரனறே காமதுகாசியெனறும் பரலிலலாத கணியை. எ-று.

காமம் ஆடுபெயா. அதது அலவழிக்கண வந்தது. முன்னைநலவினை இல
 வழிப் பெறப்படாமையிற பெறறூரொனறும், அவராற றடையினறி துகரப்படு
 தலற காழிலகனிபெனறுவகூறிஞள். நங்காதலா பிரிதலேயனறிப பின வாரா

மையுமுடைமையின், அக்கனி யாம பெற்றிலேமென்பதாயிற்று. (க)

கககூஉ. வீழ்வாராககு வானம பயந்தறமுல வீழ்வாராககு
வீழ்வா ரளிககு மளி. உ

இதவும து.

இ-ள். வீழ்வாராககு வீழ்வா அளிக ரும அளி—அறமும பொருளுநோக்கிப்
பிரிந்தாற நமமையினரியமையா மகளிராககு அவரையினரியமையாக கணவா
அளவறிந்த வந்து செய்புந்தலையளி — வாழ்வாராககு வானம பயந்தறது—
தன்னையே நோக்கி உயிரவாழ்வாராககு வானம அளவறிந்தபெயதாறபோலும்.
எ-று.

நங்காதலா நமமை விழையாமையின் அததலையளியிலலையாகலான, மழை
வறந்துழி அதனான வாழ்வார்போல இறந்துபடுதலே நமக்குள்ளதென்பதாம்.

கககூநூ. வீழூநா வீழ்ப படுவாராக கமையுமே
வாழூந மென்னுளு செருககு. நூ
இதவும து.

இ-ள். வீழூநா வீழ்பபடுவாராககு அமையுமே — தாம் விழையுங்கணவரான
விழையப்படுமகளிராககு ஏறபுடைதது—வாழூநம எனறும் செருககு— காந
லா பிரிந்தாராயிறும் நமமை நினையு கடிநினவருவா வந்தால் நாயினபுறது
வாழூநமென்றிருககுந்தருககு. எ-று.

நாம அவரான வீழ்பபடாமையின், நமக்கமைவது இறந்துபாடுன்பதாம்.

கககூசு. வீழ்ப படுவாரா கெழீஇயிலா தாமவீழ்வாரா
வீழ்ப் படாஅ றொனின். ச

காதலனாயிறப்பறித்தலையொசி அவருளின்மை மறைத்த நீ கடவுட்
கற்பினையாகலிற கற்புடைமகளிரால நன்குமதிக்கப்படுதியெ
ன்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

கஉஉ ம அதி.— தனிப்புடர்மிசூதி. கூ,சுரு

இ-ள். வீழ்பபடுவாரா — கற்புடைமகளிரால நன்குமதிக்கப்படுவாரும்—
தாம் வீழ்வாரா வீழ்பபடாறொனிற கெழீஇயிலா— தாம் வீரும்புங்கணவரான
வீரும்பப்படாராயிற நீவினையாட்டியா. எ-று.

சிறப்புமமை விகாரத்தாறறொக்கது. கெழீஇயினமை நல்வினையின்மை, அஃ
து அருத்தாபதகியாறநீவினையுடைமையாயிற்று. தீவினையுடையேறகு அந்நன்

குமதிப்பாற பயனிலையெனபதாம்.

(ச)

கககூடு. நாங்காதல கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல கொள்ளாக் கடை.

டு

அவாமேற்காதலுடைமையின அவாகருத்தநிந்தாற்றினு
யென்ற தோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள. நாம காதல கொண்டார் நமக்கு எவன் செய்ப—நம்மாற்காதலசெ
யப்பபட்டவா நமக்கென்னவின்பத்தைச செய்வா,— தாம காதல கொள்ளா
ககடை—அவவாறே தாமும் நங்கடகாதலசெய்யாவழி. எ-று.

எசசவுமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. அக்காதலுடைமையால் நாம் பெற்றது
துன்பமேயென்பதாம்.

(ரு)

கககூசு. ஒருதலையா னின்து காங்காப் போல
வ்ருதலை யானு மினிது.

சு

இ.அவுமது.

இ-ள. காங்க ஒருதலையான இனது — மகளிர ஆடவொன்றுமிருதலையி
றும் வேடகை ஒருதலைக்கண்ணையாயின அஃதினது, — காப்போல இரு
தலையானும் இனிது—காவினதுபாரம்போல இருதலைக்கண்ணுமொப்பின, அஃ
தினிது. எ-று.

மூன்றனுருபுகள ஏழன்பொருணமைக்கண வந்தன. கா ஆகுபெயா. எனமா
ட்டுண்டாயவேடகை அவாமாட்டுமுண்டாயின, யானிவ்வாறு துன்பமுழத்தல்
கூடுமோவென்பதாம்.

(சு)

கககூஎ. பருவரலும் பைதலுங் காண்கொல காம
னொருவாக் கணினொழுது வான.

எ

இ-ள. ஒருவாகண நினது ஒழுதுவான காமன்—காமதுகாதற்குரியவருவரிட
த்தம் ஒப்பநிறறலொழிந்து ஒருவரிடத்தே நினது பொருகின்ற காமக்கட
வுள்— பருவரலும் பைதலும் காண்கொல — அவவிடத்துப் பசப்பாறாய
பருவரலும் படாமிருதியும் அறியானகொலோ! எ-று.

விழைவும் வெறுப்புமினி எல்லாகண்ணுநிகழந்தனவறிதற்குரிய கடவுளும்
என்கண வேறுபட்டான, இனி யானுபயுமாறெனையென்பதாம்.

(எ)

கககூஅ. வீழ்வாரி னின்சொற் பெறாது துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணு ரில.

அ

தலைமகன்று துவரக்காணுது சொல்லியது.

இ-ள். கீழ்வாரின் இன்சொற பெருது வாழ்வாரின்—தம்மால் விரும்பப்ப
டுகாதலாதிறத்ததின்மும் ஒரினசொலளவும் பெருதே பிரிவாறதி உயிரவா
சுசு

கசக ககக ம் அதி.— நினைந்தவர்புலம்பல.

ழ்கின்ற மகளிர்போல—வனகணூ உலகத்து இல —வனகண்மையுடையார்
இவவுலகத்திலலை. எ-று.

காதலாதிறத்ததசொல யாதானும் எனககினிதெனனுங்கருத்தால், இன்சொ
லெனருள. இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாற்றெடுக்கது. யான வனகண்ணேரு
கலின, அதுவும்பெருது உயிரவாழாநின்றேனென்பதாம். (அ)

கககக. நசைஇயார நலகா ரொளிணு மவாமாட
டிசையு மினிய செவிகரு சு
இதுவுமது.

இ-ள். நசைஇயார் நலகா எனினும்— என்னுல நசுபபட்டகாதலா என
மாட்டன்பிலையாயினும்,—அவாமாட்டு இசையும் செவிகரு இனிய— அவா
திறத்தியாதானுமோசொலலும் எனசெவிக்கினியவாம். எ-று.

இழிவுசிறப்புமமை, அவா வாரலொனனுருசொலலாயினும் அமையுமென்ப
துபட, நின்றது. அதுவும் பெற்றிலேனென்பதாம். (க)

கஉ00. உரூஅக குறுநோ டுபாபபாய கடலைச
செருஅஅய வாழிய நெருசு. க0
தலைமகனறு துவரபபெருது நானறு தவிடக்கருதியாள
நெருசொடி சொல்லியது.

இ-ள். உரூககு உறுநோய உபாபபாய நெருசு—நினனேடுகுதாக்ககு நின
னுறுநோயையுரைக்கலுற்ற நெருசே,— கடலைச ரெறய— நீயாற்றாயினும்
அரிதாய அதனையொழிந்தது, நினககுத துயரஞ்செய்கின்ற கடலை தூக்க மு
யலவாயாக, அஃதெனின. எ-று.

உரைக்கலுற்றது அனவிறநநோயாகலானுங் கேட்பார உறவிலராகலானும்
அது முடிவதொன்றன்று, முடிந்தாலும் பயனிலையென்பது கருத்தது, முய
லாநின்றையெனனுருதிப்பான, வாழியவெனருள. (க0)

கஉக ம் அதி.— நினைந்தவர்புலம்பல்.

அஃதாவது முன்கூடியஞானறையினபத்தினை நினைநது தலைமகடனிமை
யெய்தலும், பாசறைக்கடடலைமகனறனிமையெய்தலுமாம். இவ்வாறு இருவ
ர்க்கும் பொதுவாதலபற்றிப் பனமைப்பாலராகுறப்பட்டது. இது, படாமிகுதி
தனகண்ணதாகினைநத தலைமகடருமுரித்தாகலின, அவ்வியைப்புறறித தனி
ப்படாமிகுதியினபின வைக்கப்பட்டது.

கஉ0க. உள்ளினுந் தீராப பெருமகிழ் செய்தலாற
களளினுங் காம மினிது. க

துதாயச்சென்ற பாங்கனுகுத தலைமகன சொல்லியது.

இ-ள. உள்ளினும் தீராப பெருமகிழ் செய்தலால்—முன்கூடியஞானறையி
னபத்தினைப் பிரிநதுழி நினைநதாலும் அதுபொழுது பெற்றறப்போல் நீங்காத
மிகமகிழ்ச்சியைத் தருதலால்,— களளினும் காமம் இனிது— உண்பிழியல
லது மகிழ்ச்சியெய்யாத களளினுங் காமம் இனபமயத்தலுடைத்து. எ-று.

தன்றனிமையுந் தலைமகனைமறவாமையுங்கூறியவாறு. (க)

கஉக ம அதி.— நினைந்தவர்புலம்பல். கூசள

கஉ0உ. எனைத்தொன நினைதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் றில. உ

இதுவுமது.

இ-ள. சாம வீழ்வார் நினைப்ப வருவது ஒன்று இல்—தமமால் வீருமப்ப்பி
வாரைப் பிரிவின்கண்ணைத்தால அந்நினைவாக்ககு அப்பிரிவான வருவதோறு
னபமில்லையாம்,— காமம் எனைத்து இனிது ஒன்றேகாண் — அதனறகாமம்
எததுணையேனுமினிதொன்றே காண். எ-று.

புணாநதுழியும் பிரிநதுழியும் ஒப்பவினிநென்பான,எனைத்தமிழினிநென்றான.
சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொருகது. தானறறியவகை கூறியவாறு. (உ)

கஉ0கூ. நினைப்பவர் போன்று நினையாராகொ றுமமல
சீனைப்பது போன்று கெடும். கூ

தலைமகனை நினைநது வருநதுகின்ற தலைமகன தோழிககுச
சொல்லியது.

இ-ள. துமமல சீனைப்பதுபோன்று கெடும் — எனக்குத் துமமல எழுவது
போன்று தோன்றிக் கெடாநின்றது,— நினைப்பவர்போன்று நினையாராகொல
—அதனற சாதலா எனனைநினைப்பார்போன்று நினையாராகலவேண்டும்.எ-று.

கிளைத்தல் அருமபுதல். சேயமைக்கணனராப கேளிர நினைந்தழி அநநி
 னைக்கப்படடாராககுத துமமரேனதுமெனநுமுலவியலபற்றித தலைமகனெயித
 துக்கொண்ட வினை முடிவதுபோனது முடியாமையுணர்ந்தாள சொல்லியதா
 யிறது. (ங)

கஉ0ச. யாமு முளேங்கொ லவாநெஞ்சுத தெந்நெஞ்சத்
 தோலு வுளரோ யவா. ச

இதுவுமது.

இ-ள். எந்நெஞ்சத்து அவா ஒ உள்ளோ — எமமுடையநெஞ்சத்து அவா
 எப்பொழுதுமுள்ளோயாயிராநினரா, — அவா நெஞ்சத்து யாமும் உள்ளே
 கொல்—அவ்வகையே அவருடைய நெஞ்சத்தும் யாமுமுளமாதமோ, ஆகே
 மோ! எ-று.

ஓகாரவிடைச்சொல் ரண்டிடைவிடாமையுணர்த்தினிற்றது. உள்ளமாயும் வினை
 முடியாமையின் வாராராயினாரோ, அது முடிந்தம இலமாகலின் வாராராயி
 னாரோவென்பது கருத்து. (ச)

கஉ0ரு. தந்நெஞ்சுத தெமமைக கடிக்கொண்டார நாணர்கொ
 லெந்நெஞ்சுத தோவா வரல. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். தந்நெஞ்சுதது எம்மைக கடிக்கொண்டார— தமமுடையநெஞ்சினக
 ணனே யாருசெல்லாமல் எம்மைக காவல்கொண்ட காதலர்— எந்நெஞ்சுதது
 ஓவா வரல நாணர்கொல்—தாமமமுடையநெஞ்சினகண் ஒழியாது வருதலை
 நாணர்கொல்லோ! எ-று.

ஒருவரைத் தங்கண் வருதற்கு ஒருகாலமுடம்படாது தாமவாகட்பலகால
 ள்சேறல் நாணுடையாரசெயலன்மையின், நாணர்கொலெனராள். (ரு)

கஉ0சு கஉக ம அதி. — நினைந்தவர் புலம்புல்.

கஉ0சு. மற்றியா நென்னுளேன் மன்றே வவரோடியா
 னுறறநா ளுள்ள வுளேன். சு

அவரோடு புணராதஞானறையின்பதை நினைந்து இறந்துபாடெய
 தாநினராய அதுமறத்தலவேண்பிமென்றாடருச
 சொல்லியது.

இ-ள். யான அவரோடு உறற நாள் உள்ள உள்ளே—யான் அவரோடு புண
 ராதஞானறையின்பத்தை நினைதலான் இத்தனப்பவெள்ளத்தும் உயிர்வாழ்கி

னறேன,—மறது யான எனனுளேன—அதுவின்றாயின, வேறெத்தால உயிர் வாழ்வேன! எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்தற்கு வேறுமுன், அவைபெற்றிலெனென்பது பட நினறமையின, மன் ஒழியிசைக்கண வந்தது. அவை அவனறுதுவருதல், தனறுதுசேறனமுதலாயின. அவை யாவுமினமையின, இ நவலலது என்கரு ப பறறுக்கோடிடையென்பது கருத்தது (சு)

கஉ௦௭. மறப்பி னெவனுவன் மறகொன மறப்பறியே
னுள்ளினு முள்ளரு சுடும். எ

இதுவுமற.

இ-ள். மறப்பு அறியேன உள்ளினும் உள்ளம சுடும்—அவவினபத்தை மற ததலறியேனய இன்றுள்ளாறிறகவும், பிரிவு எனனுள்ளத்தைச சுடாநினறது, —மறப்பின எவனுவன்—அங்கவனம் பிரிவாறறுத யான மறநதால இறநதுப டாது உளேனுவது எத்தால! எ-று.

மறக்கப்படுவது அதிகாரத்தான வந்தது. மனாணடும் அது படநினறு ஒழி யிசையாயிறறு. கொல அசைநிலை. (எ)

கஉ௦௮. எனைத்து நினைப்பினும் காயா ரனைத்தன்றே
காதலா செய்யுளு சிறப்பு அ
இததுன்பமறநதுவந்து காதலா நின்ககினபரு
செய்வொன்றாட்குச சொல்லியது.

இ-ள். எனைத்து நினைப்பினும் காயா — தமமை யானெத்ததுணையும் மிகநி னைநதாலும் அதற்கு வெகுளா, — காதலா செய்யும் சிறப்பு அனைத்து அன றே—காதலா என்கருச செய்யுமினபமாவது அவவளவன்றே! எ-று.

வெகுளாமை அதற்குடம்பட்டு நெருசின்கணிறறல். தன்கரு அவவினபத்தி ற்சிறநததினமையின, அதனைச சிறப்பென்றாள். காதலர்ந்மமாடடருளென அறும், செய்யுங்குணமென அறும், பாடமோதுவாருமுளா. தோழி கூறியவதனைக குறிப்பானிகழநதுகூறியவாறு. (அ)

கஉ௦௯. விளியுமெ னின்னுயிர் வேறலல மென்பா
ரளியினமை யாற்ற நினைநது. சு
தலைமகனறுதுவரக காணாது வருநதுகினறாள் வறபுதுத்தா
தோழிகருச சொல்லியது.

இ-ள். வேறு அலலம் எனபா அளியினமை ஆற்ற நினைநது — முன்பெ லலாம நாமிருவரும் வேறலலமென்று சொல்லுவாரதளியினமையை மிகவுநி

னேரது,— என இன்னுயிர விளியும்—எனதினியவுயிர கழியாநின்றது.எ-று.
 ௧௨௨ ம அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல். ௧௨௪௯

அனியினமை பினவருவராகலுமாயப்பிரிதலும், பிரிந்தவாராமையும், ஆன்
 டினதுழித னுதுவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவாற்றல்வேணுமென வறபு
 துத்தாடரு எனனுயிர கழிகின்றது பிரிவிற்கனது அவரன்பினமைககென எதி
 ரழிந்தது கூறியவாறு. (௧)

௧௨௧0. விடாஅது சென்றாராக கணணிற்ற காண்ப
 படாஅதி வாழி மதி. ௧0

* வனபுறையெதிரழிந்தாள காமயிக்ககழிபடராறசொல்லியது.

இ-ள். மதி—மதியே,—விடாது சென்றாராக கணணிற்ற காண்ப படாதி
 —எனெனெனின இடைவிடாதிருந்தே விடப்படுபாயினொ யானெனகண்ண
 ளவானாயினும் எதிர்ப்படுமவகை நீ படாதொழிவாயாக. எ-று.

கண்ணளவானெதிர்ப்படுதலாவது மதி இருவரானுநோக்கப்படுதலின இரு
 வாகண்ணும் அதனகண்ணே சோதல். முதலொடு சினைக்கொற்றுமையுணமை
 யிற சென்றாராககாணவெனறும், குறையறுகினரூளாகலின வாழியெனறும்
 கூறினாள். இனிப் படாதென்பது பாடமாயின, கனவிடைக கணணிற்றகாணு
 மாறு மதி படுகின்றதிலையென அதற்றறையிலபெருது வருநதுகினரூள கூற
 ருக்குக. இப்பொருட்கு வாழியென்பது அசைநிலை. (௧0)

௧௨௨ ம அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகள் தானகண்ட கனவினதுநிலைமைபைத் தோழிகருச
 சொல்லுதல். அககனவு நனவினகண்ணைவுயிருந்நியாறகண்டதாகலின, இது
 கினைந்தவாபுலம்பலினபின வைக்கப்பட்டது.

௧௨௧௧. காதலா தூதொடு வந்த கனவினுக்
 கியாதுசெய வேன்கொல விருநது. ௧
 தலைமகனறு தவரக்கண்டாள சொல்லியது.

இ-ள். காதலா தூதொடு வந்த கனவினுக்கு—யான வருநதுகின்றதறிந்து

அததீரக காதலா விடுதல துதினைக்கொண்டு எனமாடபியரத கனவினுகரு
—விருந்த யாது செயவேன—யான விருந்தாக யாதனைசெயவேன! எ-று,
விருந்தென்றது விருந்திறகுசெய்யமுடிகாரத்தினை. அது கனவிறகொன்று
காணாமையின, யாதுசெயவேனென்றாள். (க)

கஉகஉ. கயலுண்கண் யானிரபத துஞ்சிற கலந்தாக
குயலுண்மை சாற்றுவேன மன். உ
துதுவிடக்கருதியாள சொல்லியது.

இ-ள், கயல உண்கண் யான இரபத துஞ்சின— துஞ்சாதவருநதுகின்ற
என்கயலபோலுமுண்கண்கள யானிரந்தாற துஞ்சமாயின, — கலந்தாகரு
உயல உண்மை சாற்றுவேன—கனவிடைக காதலரைக காண்பென, கண்டால
அவாக்கியானுற்றியுள்ளையதனமையை யானே விரியசொல்லவேன். எ-று.

கயலுண்கணென்றாள், கழிந்தநலத்திற்கிரங்கி. உயல காமநோயகருத் தபு
நல, துதர்ககுசொல்லாது யாமடக்கவனவும சொல்லுவனவறதுள்ளருசுரு
கூடு0 கஉஉ ம் அறி.— கனவுநிலையுரைத்தல.

க்குவனவறநின்பரபுதீதான்றச்சொல்வெனென்னுங்கருத்தாறசாற்றுவேன
என்றாள். இனி அவையுநதுஞ்சா சாற்றலுங்கூடாதென்பதுபட நின்றமையின,
மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. முன நுநகண்டாள்சுற்றுகலின, கனவுநிலையுரை
த்தலாயிற்று. (உ)

கஉககூ. நனவினா னலகா தவரைக கனவினாற
காண்டலி னுண்டென னுயிரா. கூ
ஆறாளுனக கவனாருகு ஆறறுவலென்பதுபடச
சொல்லியது.

இ-ள், நனவினா னலகாதவரை — நனவின்கண வந்தது தலையளிசெய்யாதா
ரை—கனவினாற காண்டலின என உயிர உண்கி — யான கனவின்கட்குடை
காட்சியானே எனையிருண்டாகாநின்றது. எ-று.

முனறறுருபுகள ஏழன்பொருணமைக்கண வந்தன. அககாட்சியானே யானா
றநியுள்ளானுநேனை நீகவலவேண்டாவென்பதாம். (கூ)

கஉகச. கனவினா னுண்டாகுநி காம நனவினா
னலகாரா நாடித தாறகு. ச
இயவும வு.

இ-ள், நனவினா னலகாரா நாடித தாறகு — நனவின்கணவந்த தலையளி
செய்யாதாரா அவாசென்றுழி நாடிககொண்டிவா அ கனவு தருத்தலான,—

கனவினா காமம உண்டாகும் — அககனவின் கணனே என கதிர்பமுண்டாகா
நின்றது. எ-று.

காமம் ஆகுபெயர். நான்காவது முனறன்பொருணமைக்கண வந்தது. இய
லபான நலகாதவரை அவாசென்ற தேயமநீர்து சென்று கொண்டுவந்த நந்து
நலகுவிதந கனவால் யானாறதுவலென்பதாம். (ச)

கஉகடு. நனவினா கண்டதூஉ மாங்கே கனவுநதான்
கண்ட பொழுதே யினிது. டு

இதுவும் து.

இ-ள். நனவினா கண்டதூஉ (இனி ந) ஆங்கே — முன்னனவின் கண அவ
காககணி துகாநநவீனப்பதாணியினிதாயிறறு அப்பொழுதே, — கனவுநதான்
கண்டபொழுதே இனிது — இன்று கனவின் கண்டகண்டு துகாநநவீனப்பமும அக
கண்டபொழுதேயினிதாயிறறு, அதனான என கதிரணியொத்தநன். எ-று.

இனிதென்பது முனறநகூட்டப்பட்டது. கனவு ஆகுபெயர். முனறம யா
னபெறறதிவவளவே, இன்றும் அதுகொண்டாறதுவலென்பதாம். (டு)

கஉகசு. நனவென வொன்றிலலை யாயிற கனவினாற
காதலா நீங்கலா மன். சு

இதுவும் து.

இ-ள். நனவென ஒன்று இல்லையாயின — நனவெனறு சொல்லப்படுகின்ற
ஒருபாவிவிலையாயின, — கனவினாற காதலா நீங்கலா — கனவின் கணவநது
கூடிய காதலா எனனைப பிரியார். எ-று.

ஒன்றென்பது அதனகொடுமைவிளக்கி நின்றது. அஃது இடையேயுருந்து
கனவைப்போககி அவரைப பிரிவித்ததென்பது பட நின்றமையின, மன ஒழி
யிசைக்கண வந்தது, கனவிற்பெற்றறறுகின்றமை கூறியவாறு. (சு)

கஉஉட

கஉகஎ. நனவின
னென்னென்று
விழித்தழிக் கா
ஆறமுதல்

இ-ள். நனவினா நல்காக் கொ
தலையளிசெய்பாத கொடியவா —

டோறுங்கனவின் கணவநது நமமைவரு

மெப்பீழிப்பது என — நா
பவியப்புறறி எ-று.

பிரிதலும பின்னினைநதுவாராமையுநோநீதிக கொடியாரொனலும, கனவிற்
 ரோணமேலராய விழிததுழிக கரத்தலின அதனூறுநதுன்பமாகாநினற்தென
 பாள பீழிப்பதெனதுங்கூறினாள். நனவினிலலது கனவிநுமிலையென்பா, அது
 கண்டிலமென்பதாம். (எ)

கடகஅ. துஞ்சுங்காற் ரோணமேல ராநி விழிககுங்கா
 னெஞ்சுதத ராவா விரைநது. அ

தானாறுதற்பொருடிக தலைமகனையிழற்பழித்தாடகு
 இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள். துஞ்சுங்கால தோணமேலராநி — எனெனஞ்சுவிடாதுறைவிறகா
 தலா யானதுஞ்சுமபொழுது வந்த எனரோணமேலராய— விழிககுங்கால
 விரைநது நெஞ்சுததராவா—பின் விழிககுமபொழுது விரைநது பழையநெஞ்
 சினகண்ணராவா. எ-று.

கலவிவிடமிறையுங்கடுமைபற்றி விரைநதெனராள். ஒருகாலும என்னினீங்
 கியறியாதாரை நீ நோவுறபாலையலையென்பதாம். (அ)

கடககூ. நனவினா னலகாரை நோவா கனவினா
 காதலாக காணா தவா. கூ
 இதுவுமது.

இ-ள். கனவினா காதலாக காணாதவா — தமக்கொருகாதலினமையின
 அவரைக கனவிறகண்டறியாத மகளிர் — நனவினா னலகாரை நோவா—
 தாமறிய நனவினகண வந்து நலகாத நங்காதலரை அன்பிலொன நோவா
 நிற்பா. எ-று.

இயற்பழித்ததுபொழுது புலக்கினராளாகலின, நனமைதோன்றக் கூறினாள்.
 தமக்குங்காதலருளராய அவரைககனவிற கண்டறிவாராயின நங்காதலா கன
 வினகற்றறிநலகுதலறிந்த நோவாரொன்பதாம். (க)

கடஉ0. நனவினா னநீத்தா ரொன்பா கனவினா
 காணாகொ விவலு ரவா. க0
 இதுவுமது.

இ-ள். இவ்வூரவா நனவினா னநீத்தா எனபர் — இவ்வூரினமகளிர் நன
 வினகண நமமை நீத்தாரொன்று நங்காதலரைக கொடுமைகூறுநிற்பா,—கன்
 வினா காணாகொல—அவா கனவினகண நீங்காதுவருதல கண்டறியாரோ
 எ-று.

எனொடு தனனிடை வேறறுமையினரூயின யானகண்டது தானுங்கண்ட
 மையும், அதுகாணுது அவரைக்கொடுமைகூறுகினறமையின அயலாளையாமெ

கூடு கஉஉ ம் அதி.—கனவுநிலைபுனாத் ரங்கல்.

க்குவனவறநின்பரப்புரதோன்றச்சொல்வேனென்றூர டி-ரங்கல்.
 ன்றாள். இனி அவையுந் தருசா சாற்றலுங்கடாடுக்கண்டு தலைமகளிரங்குதல்.
 மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. முன அங்கனடாள்பாழுதாறநியிருந்தாட்டு உரி
 ததலாயிற்று. வைககப்பட்டது.

கஉஉக. மூலிகை எனலகா தவணைநதா ருயிருண்ணும்
 வேலை நீ னுண்டொழுது. க

பொழுதொழிபுலந்த சொல்லியது.

இ-ள. பொழுது— பொழுதே,— நீ மாலையோ அலை — நீ முனனாள் க
 ளின வந்த மாலையோவெனின, அலை,—மணநதார உயிர உண்ணும் வேலை
 — இருந்தவாறான அநநாடகாதலரைமணநத மகளிருயிரையுணனும் இது
 திக்காலமாயிருந்தாய். எ-று.

முனனாள் கூடியிருந்தாள். அநநாணமணநதாரொனவே, பின்பிரந்தாராதல
 பெறுதம். வாழியென்பது குறிப்புச்சொல் “வாலிழை மகளி ருயிரப்பொதி
 யவிழ்க்கருங் காலை” என்றோபோல ஈண்டுப் பொதுமையாற கூறப்பட்டது.
 வேலையென்பது ஆகுபெயர். வேலையென்பதற்கு வேலாயிருந்தாயென்பாரு
 முளர். (க)

கஉஉஉ. புனகண்ணை வாழி மருண்மலை யெங்கேளபோல
 வன்கண்ணை தோளின் றுணை. உ

தன்னுடையாறறை அதனமேலிட்ச சொல்லியது.

இ-ள. மருண்மலை— மயங்கியமாலாய,— புனகண்ணை—நீயுமெம்போலப்
 புனகணுடையாயிருந்தாய்,— நின் றுணை எங்கேளபோல வன்கண்ணைதோ
 — நின் றுணையும் எந் றுணைபோல வன்கணமையுடையதோ, கூறுவாயாக. எ-று.

மயங்குதல்கலுயிரவுந்தமமுள்ளே விரவுதல், கலங்குதலுந் தோன்றநின்றது.
 புனகண ஒளியிழத்தல், அதுபற்றித் துணையுமுண்டாகக்க கூறினாள். எச்ச
 வுமமை விகரத்தாற்றொக்கது. எமக்குததுன்பஞ்செய்தாய், நீயுமின்பமுற்றி
 லையெனனுகுறிப்பால் வாழியென்றாள். (உ)

கஉஉ௩. பனியருமபிப பைதலகொண் மாலை துனியரும்பித
துன்பம வளர வரும். ௩

ஆறறலவேணிமென்ற தோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள். பனி அருமபிப பைதலகொள மாலை — காதலாகடியராளெல்லாம
எனமுன நடுக்கமெய்திப்பசநதுவந்த மாலை— துனி அரும்பித துன்பம வளர
வரும்— இந்நாள எனக்கிறந்தபாபி வந்ததோன்றி அதற்குளதார்துன்பம ஒரு
காலைகொருகால மிகவாராநின்றது. எ-று.

ருளிாசசிதோன்ற மயங்கிவருமாலையெனனுஞ்செம்பொருள் இக்குறிப்புண
ரநின்றது. துனி உயிர்வாழ்தற்கணவெறுப்பு. அதனால் யாறாறுமாறெனனை
யென்பது குறிப்பெச்சம். (௩)

கஉஉ௪. காதல ரிலவழி மாலை கொலைககளத்
தேதிலர் போல வரும். ௪
இதுவுமது.

கஉ௩ ம் அதி.— பொழுதுகண்டி. சங்கல். ௩. ௩௩

இ-ள். மாலை— காதலர்நாளபொழுதெல்லாம் எனனுயிதநிராபப வந்தமா
லை,— காதலா இவ்வழி— அவரிலலரத இப்பொழுது— கொலைக்களத்த ஏதி
லாபோல வரும்— அஃதொழிநதுநிறறலேயனநிக கொலலுங்கூர்நியற்கொலை
ஞா வரும்புபோல அவவுயிரைக்கோடறகு வாராநின்றது. எ-று.

ஏதிலா அருளயாதமில்லார. முன்னெல்லாம என்கரு நடபாய இன்பஞ்செ
யதுவந்தபொழுதும் இன்று எனமேறபகையாயத துன்பஞ்செயதுவாராநி
றது, இனி யாறாறுமாறெனனையென்பதாம். (௪)

கஉஉ௫. கால்ககுச செய்தநன றெனகொ லெவன்கொல்யான்
மால்ககுச செயத பகை. ௫
இதுவுமது.

இ-ள். காலையும், மாலையும், அவா கூடியஞானறுபோலாது இஞ்ஞான்று
வேறுபட்டுவாராநின்றன. அவறதுள்,— யான கால்ககுச செய்த நன்று என
— யான கால்ககுச செயதவுபகாரம யாது? — மால்ககுச செயத பகை
எவன்— மால்ககுச செயத அபகாரம யாது? எ-று.

கூடியஞானறு பிரிவொன்றஞ்சப்பண்ணிய காலு அஃதொழிநது இஞ்ஞா

ன்று கங்குலவெள்ளத்திற்குக் கரையாய வாராநின்றதெனறுகருத்தால் நன
றென்கொலெனறும், கூடியஞான்று இனபஞ்செய்துவரநத மாலை அஃதொழி
நது இருஞான்று அளவிறுனபஞ்செய்யாநின்றதெனறுகருத்தாற் பகையெவ
ன்கொலெனறுங்கூறிஞாள். பகை ஆருபெயர். தனனோடொத்த காலைபோலா
து மாலை தன்கொடுமையாற்றறுனபஞ்செய்யாநின்றதென்பதாம். (டு)

கஉஉசு மாலைநோய் செய்தன மணநதா ரகலாத
காலை யறிநத திலேன. சு

இன்று இனையாகினற நீ அன்று அவாபிரிவிறகுடம்பட்ட
தெனையெனறுடகுச சொல்லியது.

இ-ள். மாலை நோய் செய்தல் — முனனெல்லாம் என்கருட்பாய இன்ப
ஞ்செய்துபோநத மாலை இன்று பகையாய்த அனபஞ்செய்தலை—மணநதார்
அகலாத காலை அறிநதது இலேன — காதலா பிரிதற்குமுனனே அறியப்பெ
றறிலேன்! எ-று.

இங்ஙனமவேறுபடுதலறிநதிலேன, அறிநதேனாயின அவாபிரிவிறகுடம்பட்டே
னென்பதாம். (சு)

கஉஉஎ. காலை யருமபிப பகலெல்லாம் போதாதி
மாலை மலருமிந் நோய. எ

மாலைப்பொழுதினகண இனையாதற்குக் காரண
மெனையெனறுடகுச சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோய்—இக்காமநோயாகிய பூ—காலை அரும்பி—காலைப்பொழு
தின்கணரும்பி,—பகல் எல்லாம் போது ஆகி—பகற்பொழுதெல்லாம் பேரரு
ம்பாய முகிர்நது,—மாலை மலரும் — மாலைப்பொழுதினகண மலராநிறகுடி.
எ-று.

சடு

கஉசு கஉஉ ம ஆதி.— பொழுதுகண்டிரங்கல.

துயிலெழுநதபொழுதாகலிற் கணவினகட்கூட்டநின்றதாற்றறுதலபற்றிக் கா
லையருமபியெனறும், பின் பொழுது செலசெல அதுமறநது பிரிவுள்ளியாற்றறு
ளாதலபற்றிப் பகலெல்லாம்போதாதினெனறும், தத்தநதுனையுள்ளிவநது
'சேரும் விலங்குகளையும் மக்களையுறகண்டு தான அககாலத்தினுகாரநதினப

நினைநதாறமுமையிக்குறிப்பறி மாலையெருமெனதுகுகறினாள். பூப்போல இந்
 ரோய காலவயதத்தாகாரின்றதென்பது உருவகத்தாறப்பெறப்பட்டது. ஏகதே
 சவுருவகம். (எ)

கஉஉஅ. அழலபோலு மாலையெருக் கூதாசி யாயன்
 குழலபோலுங் கொலலும படை. அ
 இதுவுமது.

இ-ள். ஆடன குழல — முன்னெல்லாம இனிதாயப்போந்த ஆயனகுழல
 — அழலபோலும மாலையெருத் கூதாசி — இதுபொழுது அழலபோல்கு சரி
 வதாய மாலையெருத் கூதாமாய, — கொலலும படை — அது வந்தென்கைகொ
 லவுழிக கொலலும படையுமாயிறது. எ-து.

பின்னின்ற போலுமென்பது உரையசை. முன்னரே வரவுணாததலிற் கூதா
 யிறது, கோற்றகருவியாகலிற் படையாயிறது. நானே சுடவலலமலை இது
 ணையும் பெறமுல எனசெய்யாதென்பதாம். (அ)

கஉஉக. பதிமருண்டி பைத லுழகரு மதிமருண்டி
 மலை படாதரும போழ்து. கூ
 இதுவுமது.

இ-ள். இதற்கு முன்னெல்லாம யானே மயங்கி நோயுழந்தேன், — மதி மரு
 ண்டி மலை படாதரும போழ்து — இனிக கண்டாரும மதிமருண்டிமவகை
 மலை வரும்பொழுது — பதி மருண்டி பைதல உழக்கும — இப்பதியெல்
 லாம் மயங்கி நோயுழகரும. எ-து.

மதிமருண்டிமவகை மதிமருண்டிமவகை திரிந்தானிந்தது. கூற்றமாகக் கரு
 திக் கூறினாளாகலின், மலைபடாதருமபோழ்தெனமுள். யானிறந்துபடுவெ
 னபதாம். மலை மயங்கிவரும் போழ்தென மதிமலைகலங்கி நோயுழகருமென்று
 ரைப்பாருமுள். (க)

கஉஉஊ. பொருண்மலை யாளையுள்ளி மருண்மலை
 மாயுமென மாயா வுயிரா கூ
 இதுவுமது.

இ-ள். மாயா என உயிரா — காதலாபிரிவைப் பொறுத்தது இறந்துபடாதிருந்த
 எனனுயிரா — பொருண்மலையாளையுள்ளி மருண்மலை மாயம — இன்று
 பொருளியல்பே தமக்கியல்பாகவுடையவரை நினைந்து, இம்மயங்குமலைக்க
 ணனே இறந்துபடாதினது. எ-து.

குறித்தபருவங்கழியவும் பொருணமுடிவுநோக்கி வாராமையிற சொல்வேறு
படாமையாகிய தமமியலபொழிந்தவா அப்பொருளியலபே தமமியலபாயினா,
காலம்துவாயிறு, இனி நீ சொல்கின்றவாற்றாறு பயனிலையென்பதாம்'(க0)
கஉச ம் அதி.— உறுப்புநலனழிதல். கடுகி

கஉச ம் அதி.— உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைமகடனகண்ணும், தோளும், துதலுமுதலாய அவயவங்
கள தமமழகழிதல். இஃது, இரககமிகுழி நிகழுவதாகலின், பொழுதுகண்டி
ரங்கலினபின் வைக்கப்பட்டது.

கஉக. சிறுமை நமக்கொழியச சேட்சென்றா ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண். க

ஆற்றமைமிகுதியான வேறுபட்ட தலைமகடகுத
தோழி சொல்லியது.

இ-ள். சிறுமை நமக்கு ஒழியச சேட்சென்றா உள்ளி—இவ்வாற்றாமை நன
கண்ணெறிபத தாருசேனிடையசென்ற காதலரை நீநினைநமுதலால், —
கண் நறுமலர் நாணின — நினகண்கள் ஒளியிழந்து முன்றமக்குநாணிய நறு
மலர்கடகு இன்று தானாணிவிட்டன. எ-று.

நமக்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். உள்ளவென்பது உள்ளியெனத் திரிந்து
நின்றது. உள்ளத்தென்பது காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயவாகுபெயர். இவை
கண்டார அவரைக்கொடுமைகூறுவா நீயாற்றலவேண்டுமென்பது கருந்து. (க)

கஉகஉ. நயந்தவா நலகாமை சொல்லுவ போலும்
பசநது பனிவாருங் கண். உ

இதுவும் த.

இ-ள். பசநது பனிவாருங் கண்—பசப்பெய்தன்மேனீவார்கின்ற நின்கண்
கள—நயந்தவா நலகாமை சொல்லுவபோலும்—நமமானயக்கப்பட்டவரது
நலகாமைபய பிறாகருச சொல்லுவபோலாநின்றன, இனி நீயாற்றலவேண்
டும. எ-று.

சொல்லுவபோறல் ஆதனைபவருணாதற்கருமானமாதல். நயந்தவாக்கென்று
பாடமோதுவாருமுளா. (உ)

கஉகக. தீணநதமை சால வழிவிப போலும்
மணநதநாள வீங்கிய தோள. க

இதுவும் த.

இ-ள. மணந்த நாள் வீங்கிய தோள்—காதலா மணந்தானு என்று இனபயிக்கு
 ஐயாறபூரித்த நினைவுகளாக—தணந்தமை சால அறிவிப்போலும்—இன்று
 அவாபிரிந்தமையை விளங்க உணரத்தவபோல மெலிபாரினறன, இது தகாது.
 எ-று.

அனறமவவாறுபூரித்த இனறுமியவாறுமெலிந்தால இரணியகண்டவா கடி
 தினறியது அவரைத தகவினமைகூறுவொன்பதாம். (ங)

கஉ௩ச. பணைநீங்கிப பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
 தொலகவின் வாடிய தோள். ச
 இதுவுமது.

இ-ள. துணைநீங்கித் தொலகவின் வாடிய தோள் — அனறநதநதுணை
 வா நீங்குதலான அவராறபெற்ற செயறகையழகேயனறிப பழையபயிற்செயற
 கஉ௩ச ம் அதி.— உறுப்புநலனழிதல்.

முசுமிழந்த இத்தோள்கள்— பணை நீங்கிப பைந்தொடி சோரும— இனறத
 ற்குமேலே தமபெருமையிழந்து வளை கழலாநினறன, இவையிதகனஞ்செயற
 பாலவல்ல. எ-று.

பெருமையிழத்தல் மெலிதல். பைந்தொடி பசியபொனறறசெயத்தொடி.
 சோருமெனறும் வளைத்தொழில் தோணமேனிறறது. அனறம பிரிந்தாரொன
 று அவரனபினமையுணாததி இனறறகுறித்தபருவதது வந்திலொன்று அவா
 பொயமையுணாததாநின்றன, இனி அவறறைக் கூறுகினறாராமேற குறையுண
 டோவென்பதாம். (ச)

கஉ௩௩. கொடியார கொடுமை யுரைகருந் தொடியொடு
 தொலகவின் வாடிய தோள் னு
 இதுவுமது.

இ-ள. கொடியார கொடுமை உரைகரும— கவவுககை நெகிழினும் ஆறற
 தாக்கு இக்காலநீட்டதது எனறமென்று நினையாத கொடியாரது கொடுமை
 யைத் தாமே சொல்லாநினறன—தொடியொடு தொலகவின் வாடிய தோ
 ள்—வளைகளுக்கமுன்று பழையவியறகையழகுமிழந்த இத்தோள்கள், இனியத்
 துணையாமறைகருமாறெனணை! எ-று.

உரைக்குமென்பது அப்பொருணமைதோன்ற நின்ற குறிப்புச்சொல். ஒடு
 வேறுவினைககண வந்தது. அவொடு கலந்த தோள்களே சொல்லுவனவானால்

அயலாசொல்லுதல் சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம். (ரு)

கஉககூ. தொடியொடு தோனெழிழ நோவ லவகாக
கொடிய றொனககூற றொநது. கூ

தானுறறுதற்பொருட்டியறப்பழித்த தோழிக்குத
தலைமகள சொல்லியது.

இ-ள். தொடியொடு தோள ரெகிழ — யானுறறவும் எனவயததவனறித்
தொடிகள் கழலுமாறு தோளகணமெலிய, — அவகாக கொடியா எனக கூறல்
நொநது நோவல் — அவறறைக கண்டு, நீயவகாககொடியொனக கூறுதலைப
பொருது யானென்னுள்ளே நோவாநினறேன். எ-று.

ஒடு மேலவநதபொருண்மைதது. யானுறறேனுகின்றது அவா வாராததற
கன்று நீகூறுநின்றதற்கென்பதாம். (கூ)

கஉகஎ. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியாக்கென
வாடுதோட பூச லுனாதது. எ

அவவியறப்பழிப்புப்பொருது தன்னெஞ்சிறகுசு
சொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே, — கொடியாக்கு என வாடு தோடபூசல் உனா
த்த—இவள் கொடியொன்கின்றவாக்கு நீசென்று எனமெலிகின்றதோளினுல
வினைகின்ற ஆரவாரத்தைச சொல்லி — பாடு பெறுதியோ — ஒருமேம்பாடெ
யதவலையோ, வலையாயின அதனையொப்பதில்லை. எ-று.

கொடியாக்கென்பது கொடியரல்லொன்பது தோனறநின்றகுறிப்புச்சொல்.
வாடுதோளென்பதும் அவை நாமே வாடாநின்றனவென்பது தோனறநின
கஉரு ம அதி. — நெஞ்சொடுகிளத்தல். கூருஎ

றது. பூசல் ஆகுபெயா. அஃது அவள தோனோககியியறப்பழித்தன்மேலும்
அதனாறறணககாறறுமைமிகளமேலும் நின்றது. நின்றனாகேட்டலும் அவா
வருவா, வநதால் இவையெல்லாநீங்கும், நீங்க அஃதெனக்குக காலதகிழாறசெ
யதநன்றியாமாகலின், அதன்பயனெல்லாமெயதுகியென்றுங்கருததாற பாடு
பெறுதியோவெனருள. (எ)

கஉகஅ. முயங்கிய கைகளை யூககப பசநத்து
பைநதொடிப பேதை துதல். அ
வினைமுடித்த மீடலுறற தலைமகன முன்னிகழ்ந்தது
நினைநது தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள. முயங்கிய கைகளை ஊக்க—தன்னையிறுக்க முயங்கிய கைகளை இவட் குநோமென்றுகருதி ஒருஞான நியானெகிழரீதகை,—பைந்தொடிப பேதை துதல் பசர்த்து—அததுணையும் பொறாது பைந்தொடிகளையணிந்த பேதையது துதல் பசர்த்து, அப்பெற்றித்தாய துதல் இப்பிரிவிற்செய்யுமோ! எ-று.

இனிக் கடித்திற்செல்லவேண்டிமென்பது கருத்தது. (அ)

கஉ௩௬. முயக்கிடைத தணவளி போழ்ப பசப்புறற

பேதை பெருமழைக கண. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. முயக்கிடைத தண் வளி போழ—அவ்வணங்கைகளை யூகருதலான அம் முயக்கிடையே சிறுகாறறு துழைந்ததாக,—பேதை பெருமழைக்கண பசப்புறற—அததுணையிடையீடும பொறாது, பேதையுடைய பெரியமழைக்கண்கள பசப்புறறண, அததன்மைபவான கண்கள மலைகளும், காடும், நாடும்மாய இவ விடையீடுகளையெல்லாம யாங்கவனம் பொறுத்தன! எ-று.

தன்மை ராண்டு மென்மைமேனிநறது. போழுவென்றது உடம்பிரண்டும் ஒன்றானதுதோன்ற நின்றது. மழை குளிர்ச்சி. (க)

கஉ௪0. கண்ணின பசப்போ பருவர லெயநினறே

யொண்ணுதல் செயதது கணி. க0

இதுவுமது.

இ-ள. கண்ணின பசப்போ பருவர லெயநினறு—தணவளி போழுவரத கண்ணினபசப்புற துன்பமுறறது,—ஒண்ணுதல் செயதது கணி—தனக் கயலாய ஒண்ணுதல் விளைத்த பசப்பைக கணி. எ-று.

அது கைகளை யூக்க அவ்வளவிற்பசர்த்து, யான கைகளை யூக்கி மெய்களு நீங்கிச சிறுகாறறு ஊடறுகருநதுணையும் பசர்திலெனனத தன்வளமையும் அத னமென்மையுங்கருதி வெள்கிறறென்பதாம்: ஆகவே, அவளுறுப்புக்கள ஒன்றி னென்று முறபட்டி நலனழியும், யாங்கடித்திற்சேறுமென்பது கருத்தாயிற்று.

கஉ௩ ம அதி.—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாயது ஆற்றமை மீதாரத தனக்கோபறறுக்கோடு காணாத தலைம கள தன்னெஞ்சொடு செய்திறனறியாது சொல்லுதல். இஃது, உறுப்புக்கள தநலனழிந்தவழி நிகழுவதாகலின, உறுப்புநலனழிதலினபின் வைக்கப்ப ட்டது.

கடசக. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று
மெவ்வநோய தீர்க்கு மருந்து. க

தனனாறருமைதீருநதிறனாயது.

இ-ள. நெஞ்சே— நெஞ்சே, — எவ்வநோய தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று—
இவ்வெவ்வநோயினத தீர்க்குமருநதாவதொன்றனை, —எனைதது ஒன்றும் நினை
ததுச சொல்லாய— யானறியுமாறறவிலன, எத்தனைமையதியாதொன்றாயினும்
நீயநிறதெனககுச சொல். எ-று.

எவ்வம ஒன்றானுநீராமை. உயிரினுஞ்சிறந்த நாணினையிடரச செயவதியா
தொன்றாயினுமென்பாள், எனைத்தொன்றுமென்றாள். (க)

கடசஉ. காத லவரில ராகநீ நோவது

பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. உ

தலைமகனைக காண்டறகண வேட்கையிருசுபாறசொல்லியது.

இ-ள. என நெஞ்சு வாழி — எனனெஞ்சே, வாழ்வாயாக, —அவா காதல
இலராக நீ நோவது—அவா நங்கடகாதலிலராகவும் நீயவாவரவுநோக்கி வரு
நதுதறகேது— பேதைமை—நின்பேதைமையே, பிறிதில்லை. எ-று.

நமமை நினையாமைபின் நங்கடகாதலிலனொன்பதறியலாம், அஃதறியாமை
மேலும் அவாபாறசெல்லக கருதாது அவாவரவு பாறது வருநதானினராய,
இது நீசெயதுகொள நின்றதெனனுங்கருந்தாற பேதைமையென்றாள். வாழி
இகழ்ச்சிககுறிப்பு. யாமவாபாறசேறலே அறிவாவதென்பதாம். (உ)

கடசந. இருநதுளளி யென்பரித நெஞ்சே பரிநதுள்ளல
பைதனைய செயதாக்க ணில. ந

இதுவுமக.

இ-ள. நெஞ்சே இருந்து உள்ளிப் பரிதல என—நெஞ்சே, அவாபாறசெல்
வதுஞ்செயயாது ஈண்டிறந்துபடுவதுஞ்செயயாதிருந்து அவாவரவுநினைந்து
நீவருநதுகின்றதெனனை — பைதல நோய செயதாக்கண பரிந்து உள்ளல
இல்— இப்பையுனையசெயதாாமாட்டு நமக்கிரங்கிவாககருந்துதல உண்டாகா
து. எ-று.

நமமாட்டருளுடையானமையிற றுமாக வாரா, நாளுசேறலே இனித தகு

வதென்பதாம்.

கஉசச

கண்ணுங் கொளசசேயி நெஞ்சே யிவையென்னைத் தின்னு மவாககாண லுறறு.

(ங)
ச

இதவும து.

இ-ள். நெஞ்சே கண்ணும் கொளச சேயி—நெஞ்சே, நீயவாபாறசேறலுறறு யாயின இககண்களையும் உடன்கொண்டு செலவாயாக, —இவை அவாக காணல உறறு எனனைத் தினனும்—அன்றி நீயே சேறியாயின, இவைதாறுகாட்சிவித்துப் பினால் அவரைக காண்டலவேண்டி நீகாட்டுனறு எனனைத் தின்பன்போனறு நலியாநிற்கும். எ-று.

கொண்டென்பது கொள்வெனத் திரிந்துநின்றது. தின்னுமென்பது இலக்கணைககுறிப்பு. அந்நலிவுதீர்க்கவேண்டுமென்பதாம். எனறது தானசேறலகுறித்து. (ச)

கஉரு ம அதி.— நெஞ்சொடுகிளத்தல.

கருக

கஉசரு. செற்றா னெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா முற்ற லுறறு தவா

ரு

இதவுமது

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே, —யாம் உற்றால் உறறுதவா — யாம் தமமையுறற் தாமுறறுதநகாதலரை—செற்றாநெனக்கைவிடல உண்டோ—வெறுத்தா னென்று கருதிப் புலநறு கைவிட்டிருக்காம வலி நமக்குண்டோ, இலகை. எ-று. உறுதல அன்புபடுதல. அவவலியின்மையின் அவாபாறசெலவதே நமக்குறறு தருவதென்பதாம். (ரு)

கஉசக. கலந்துணாததுங் காநலர்க் கண்டாற புலநதுணராய பொய்ககாய்வு காயதியென நெஞ்சு. தலைமகன்கொடுமைநினைநறு செலவுடன படாதநெஞ்சினைக கழறியது.

க

இ-ள். என நெஞ்சு — எனநெஞ்சே, — கலந்து உணாததுங் காநலர்க் கண்டாற புலநறு உணராய—யானறமொடு புலநதால் அப்புலவியைக கல விதனானே கீககவல்ல காநலரைக கண்டாற பொய்யேயாயினும் ஒருகாற புலநறு பின்னதனைநீநகமாட்டாய, —பொய்க் காயவு காயதி— அதுவுமாட்டாதநீ இப்பொழுது அவாக்கொடியொன்ப பொய்ககாயவுகாயாநின்றாய, இனி யிதனையொழிநறு அவாபாறசெலலத னுள்வாயாக. எ-று.

கலத்தலானெனனும் பொருட்டாய கலக்கவென்பது திரிந்துநின்றது. அக

ஞானாத் தலாவது கலவியின்பதைக காட்டி அகனாமயக்கிப புலவிக்ருதி
 பபினையொழிததல. பொயககாயவு நிலையிலவெறுப்பு. கண்டானமாட்டாதநீ
 காணாதவழி வெறுக்கின்றதன்ற பயனிலையென்பதாம். (சு)

கஉசஎ. காமம் விடுவொன்றே நாணவிடு நன்னெஞ்சே
 யானே பொறேனிவ விரண்டி. எ

நாண்டித்தலின் அச்செலவொழிவாள சொல்லியது.

இ-ள். நன்னெஞ்சே—உலலநெஞ்சே, — ஒன்று காமம் விடு—ஒன்றினுண
 விடமாட்டாயாயிற காமவேடகையை விடு,—(ஒன்று) நாண விடு—ஒன்றின
 துவிடமாட்டாயாயின நாணின விடு, — இவ்விரண்டு யானே பொறேன—
 அன்றியே இரண்டும்விடாமை நினகருத்தாயின, ஒன்றற்கொன்று மறுதலையாய
 இவ்விரண்டினையும் உடனறுகருமதுகை யானிலை. எ-து.

யானேவெனனும் பிரிநிலை நீபொறுப்பினுமென்பதபட நினறது. நன்னெ
 ஞ்சேயெனறது, இரண்டையும் விடாது பெணமையை நிலைபெறுததலின, நலலை
 யெனறுகருதிப்பிறது. அது நன்றேயெனிலும் எனையிருண்டாதல சாலாமை
 யின, அதற்காகின்றிலேனென்பதாம். முறறுமமை விகாரத்தாறறெக்கது. (எ)

கஉசஅ. பரிந்தவா நலகாரொன் றேநகிப பிரிந்தவா
 பின்செலவாய் பேதையென் னெஞ்சு. அ
 இதுவுமது.

இ-ள். என் நெஞ்சு—என்னெஞ்சே, — அவர் பரிந்த நல்காரொன்று—அவர்
 இவ்வாறருமையையறியாமையின நொநதுவரது தலையளிசெய்யாராயினொ

கஉசஓ . கஉச ம. அதி. — நிறையழிதல்.

ன்றுகருதி—பிரிந்தவர்பின் ஏககிச் செலவாய பேதை—அஃதறிவித்தறபொ
 ருட்டு நமமைப்பிரிந்தபோயவாயின ஏககிச் செலவுறற நீ யாதமறியாய்,
 எ-து.

ஆறருமைகண்டுவைத்தும் நலகாது போயினூகக் காணாதவழிச் சென்றறி
 வித்ததுணையானே நலகவருவொன்று கருதினமையிற பேதையென்றான. (அ)

கஉசக. உள்ளத்தாரா காத லவராக வுள்ளிநீ
 யாருழைச சேறியென் னெஞ்சு. க
 இதுவுமது.

இ-ள். என நெஞ்சு— எனனெஞ்சே, — காதலவா உள்ளத்தாராக—காதலா நினனகத்தாராக, — நீ உள்ளி யாருழைச சேறி—முனபெல்லாங்கண்ணிவைத்து இப்பொழுது நீபுறத்துக்கு தேடிச் செல்கின்றது யாரிடத்தி ள்-று.

உள்ளமென்புழி அமரூப பருசிப்பொருளவிகுதி. நினனகத்திருக்கின்றவரை அஃதறியாது புறத்துத்தேடிச் சேறல நகையுடைத்து, அதனையொழியென்பதாம். (க)

கஉரு0. துன்னா துறந்தாரா நெஞ்சத் துடையேமா
வின்னு மிழத்தாங் கவின. க0

அவமைற்றதாறலவேணிமென்பதுபடச சொல்லியது.

இ-ள். துன்னா துறந்தாரா நெஞ்சத்து உடையேமா — நமமைக்கடாவண்ணரதறந்துபோயினாரா நாம நமமகத்தையேமாக, — இன்னும் கவின இழத்தம் — முன்னிழந்த புறக்கவினேயன்றி நின்ற அகக்கவினுமிழப்பேம. ள்-று.

“ஞான்றி—னெஞ்சுபக வெறிந்த வஞ்சுடா நெடுவேல” எனபுழிப்போல நெஞ்சென்பது ஈண்டும் அகப்பொருட்டாய்நின்றது. அவா நமமைத்தன்னுமற்றுறந்தாராகவும், நாமவமைற்றதனமாட்டேமாகவும், போன மெய்ககவினேயன்றி நின்றநிறையுமிழப்பேமென்பதாம். (க0)

கஉகூ ம் அதி.— நிறையழிதல்.

அஃதாவது தலைமகள மனத்தடக்கற்பாலனவற்றை வேட்கைமிகுதியான அடக்கமாட்டாது வாபலிந்தல “நிறையென்ப படுவது மறைபிற ரதியாமை” எனறா பிறரும். அஃதழித்தகாரணம் நெஞ்சொடுகின்றதமையின, இது நெஞ்சொடுகின்றத்தலினபின வைக்கப்பட்டது.

கஉருக. காமக கணிச்சி யுடைகரு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ வீழ்த்த கதவு. க
நாணுநிறையுமிழியாமை நீயாறறலவேணிமென்ற தோழிக்குத்
தலைமகள சொல்லியது.

இ-ள். நாணுத தாழ வீழ்த்த நிறையென்னும் கதவு— நாணுகிய தாழினைக் கோத்த நிறையென்னுங்கதவினை — காமக் கணிச்சி உடைக்கும்—காமவேட்கையாகிய கணிச்சி முறியாநின்றது, இனி அவைநிறைவழிமில்லை, யாற்றறவழிமில்லை. ள்-று.

கணிச்சி கூநதாலி, நாணுள்ள துணையும் நிறையழியாதாகவின் அதனைத் தாழாக்கியும், அதததுக்கிடநதன பிறாகொள்ளாமறகாததவின் நிறையைக் கதவாக்கியும், வலியவாயத தாமாக நீறகாத அவவிரண்டினையும் ஒருங்குநீக்கலிற்றனகாமவேடகையைக் கணிச்சியாக்கியுநகூறினாள். (க)

கஉருஉ. காம மெனவொன்றோ கணணின்றென் னெஞ்சத்தை யாமத்து மாளுந் தொழில. உ

நெஞ்சினகடடோனறிய காமம நெஞ்சாலடககப்படு

மெனறூட்குச சொல்லியது.

இ-ள். யாமததம என நெஞ்சத்தைத் தொழில ஆளும—எல்லாருநதொழிலொழியுமிடையாமததம எனநெஞ்சத்தையொறுததுத் தொழிலகொள்ளாநினறது,— காமமென ஒன்று கண இன்று — ஆகலாற காமமெனறுசொல்லப்பட்டவொன்று கணனோடமினறூயிருநதது. எ-று.

ஒவென்பது இரக்கக்குறிப்பு. தொழிலினகணனையால தலைமகன்பாறசெலவிடுததல. தாயைப்பணிகோடல உலகியலனமையிற காமமெனவொனறெனறம, அது தனைக கொள்கின்றது அளவறியாது கோடலிந் கணணினறென்றுநகூறினாள். அடககப்படாமை கூறியவாறு. (உ)

கஉரு௩. மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித் தும்மலபோற் றோன்றி விடும். ௩

மகளிாகாமம மறைக்கப்படுமெனறூட்குச சொல்லியது.

இ-ள். காமத்தை யான மறைப்பேன — இக்காமத்தை யானென்னுள்ளே மறைக்கக்கருதுவேன,—குறிப்பு இனறித துமமல்போல தோன்றி விடும்—அதனை இவ்வெனக்கருதின் வாராது துமமலபோல வெளிப்படவேவிராநின்றது. எ-று.

மன ஒழியிசைக்கண வநதது. ஓகாரம் பிரிநிலைக்கண வநதது. தும்மலடககாதாறபோல அடககுக்கின்றதிலையென்பதாம. (௩)

கஉருச. நிறையுடையே னென்பேனமன் யானோவென் காம மறையிறநது மன்று படும. ச

இதவுமது.

இ-ள். யான நிறையுடையேன எனபேன—இனறினூங்கெல்லாம் யானெனனைநிறையுடையேனென்று கருதியிருந்தேன, — என காமம மறை இறநது

மன்று படும— அதனான இனறெனகாமம மறைததலைக்கடந்து மனறினகண
வெளிப்படாநின்றது. எ-று.

மனனும் ஓவும மேலவறறினகண வந்தன. மன்றுபடுதல பலருமறிதல். இனி
எனவரைத்தனறெனபதாம. (ச)

கஉருடு. செற்றூர்பின் செல்லாப பெருந்தகைமை காமநோ
யுற்றூ ரறிவதொன றன்று. டு

நம்மைமறந்தாரா நாமுமறக்கறபாலமெனருட்டுச்
சொல்லியது.
சுசு

கஉகஉ , கஉசு ம அதி.— நிறையழிதல்.

இ-ள். செற்றூர்பின் செல்லாப பெருந்தகைமை—தம்மையகன்றுசென்றூர்
பின் செல்லாது தாமும் அகன்றுநிறகுநிறையுடைமை — காமநோய உறறூ
அறிவது ஒன்று அன்று — காமநோயினையுறூதார அறிவதொன்றனறி உறறூ
அறிவதொன்றன்று. எ-று.

இனபததொடுகழியுணகாலதைத துன்பத்தொடுகழியுமாறு செயதலிற செ
ற்றூரொனரூள். பினசேறல மனததால் இடைவிடாதுநினைததல. பெருந்தகை
மை ராணடாகுபெயா, காமநோயுறூதார மானமுடையார. நனறெனவுணரார
மாடடு செனறேநிறகும யானறிவதொனறெனபதாம. (டு)

கஉருசு. செற்றவர் பினசேறல வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னை யுற்ற துயர். சு
இதுவுமது.

இ-ள். செற்றவாபின சேறல வேண்டி — எனனையகன்றுசென்றூர்பினனே
யான சேறலைவேண்டிதலான, —எனனை உற்ற துயா எறறு அளித்தது—எனனை
யுற்றதுயா எத்தனமையது சாலநன்று. எ-று.

செற்றவொன்றது ஈண்டும் அப்பொருட்டு. வேண்டவெனபது வேண்டியெ
னத் திரிநதுநின்றது. அளித்தெனபது இகழ்ச்சிக்ருதிப்பு. இக்காமநோய
யான்சொல்லவுங்கேட்கவுமாவதொன்றன்று, சாலககொடிதெனபதாம. (சு)

கஉருசு. நானென வொன்றோ வறியலங் காமததாற்
பேணியார பெடப செபின். எ

பரத்தையிறபிரிந்தவந்த தலைமகனோடு நிறையழிவாறகடிய

தலைமகள் நீ புலவாமைகருக காரணம் யாதெனற

தோழிகஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள். பேணியார் காமத்தாற பெடப செயின— நமமால் விரும்பப்பட்ட வா வந்த காமத்தால் நாம் விருமியவறறைச செய்யுமளவின், — நாண் என ஒன்றே அறியலம்—நாணென்றென்றையும் அறியமாட்டேமாயிருந்தேம். எ-று.

பேணியாரொனச செயப்படுபொருள வினைமுதலபோலக கூறப்பட்டது. விருமியன வேடகைமிகவிற்றைகருதியிருந்த கலவிகள். நாண் பரததையாதோ யந்தமாபைத தோயதற்கு நாணுதல். ஒன்றென்பது நாண்சி சிறிதெனனும் பொருட்டு. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாறொக்கது. நிறையழிவான அறியாது கூடிய தனகுற்றநோக்கி, அவ்வையமுளப்படுத்தாள. (எ)

கஉருஅ. பன்மாயக களவன பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைகரும் படை. அ
இதுவுமது.

இ-ள். நம்பெணமை உடைகரும் படை — நநநிறையாசியவரணையழிக்குக காண—பன்மாயக களவன பணிமொழியனறே— பலபொயகளைவல்ல கள் வறுடைய தாழ்ந்தசொற்களன்றே! ஆனபின் அதுநிற்குமாறெனனை எ-று.

பெண்மை நாணித தலைமடபறறி நிறைமேனிளறது. வந்தாறபுலககககட வேமெனறும் புலநதால் அவன்சொற்களானுஞ்செயல்களானும் நீங்கமெனறும் இவைமுதலாகவெண்ணிக்கொண்டிருந்தன யாவுங் காணுது கலவிக்கட்ட

கஉள ம அதி.— அவர்வயின்விதுமபல். கூகூகூ

ன்னினுமுறப்பிமவகை வந்ததோனறினெனபாள, பன்மாயககள்வெனறான, பணிமொழி நமயினுநதானன்புமிகுதியுடையனாகச சொல்லுஞ்சொற்கள். அவன் அததன்மையனாக, சொற்கள் அவையாக, நநநிறையழியாதொழியுமோ வென்பதாம். (அ)

கஉருக. புலபப லெனசசென்றேன் புல்வினே னெஞ்சந
கலத்த லுறுவது கண்டு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். புலபபல எனச சென்றேன — அவாவந்தபொழுது புலக்கககடவே னெனற கருதி முன்னிலலாது பிறிதோரிடத்துப் போயினேன, — நெஞ்சம கலத்தலுறுவது கண்டு புல்லினேன—போயும், எனெஞ்சம நிறையினிலலாது

அறைபோய அயரோடு கலத்தொடங்குதலையிறந்து, இனி அது வாயாதென்று புலவினேன். எ-று.

வாயாமை புலத்தற்கருவியாய நெஞ்சுதானே கலத்தற்கருவியாய நிறறவின அது முடியாமை. (க)

கஉசு0. நிணந்தீயி விட்டன்ன நெஞ்சினாக குண்டோ புணாரதாடி நிறபே மெனல. க0

இகவுமது.

இ-ள. நிணம் தீயில இட்டன்ன நெஞ்சினாககு— நிணத்தைத் தீயினகண ணையிட்டால் அஃதுருகுமாறுபோலத் தங்காதலகாக கண்டால் நிறையழிந தருகுநெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு,— புணாரது ஊடி நிறபேம எனல உன் டோ— அவா புணர யாமுடிப பின்பு உணராது அநநிலையே நிறக்ககடவே மென்று கருதுதலுண்டாகுமோ, ஆகாது. எ-று.

புணாதல ாணடு மிகநனுக்குல, எதிர்ப்படலுமாம. புணரவென்பது புணார தெனத்திரிநதுநின்றது. யானத்தனமையேனாகலின் எனக்கஃதிலையாயிறறெ ன்பதாம. (க0)

கஉஎ ம அதி.— அவர்வயின்விதும்பல்.

அஃதாவது சேயிடைபிரிவினகட்டலைமகனூரலைமகனும் வேட்கைமிக வினா ஒருவரையொருவா காண்டறகு வினாதல் தலைமகன்பிரிவுமதலைமகளா றறமையும் அதிகாரப்பட்டுவருகின்றமையின, இருவரையுஞ்சுட்டிப பொதுவா கிய பனமைப்பாலாறகூறினா. பிறொல்லாம இதனைத் தலைமகனைநினைந்து தலை மகளவிதுப்புறலென்றா சுட்டுப்பெயா சொல்லுவாராகுறிப்பொடு கூடியபொ ருணராததுவதலலது தானொன்றறகுப பெயராகாமையானும், கவிகுறைய அதிகாரத்துத் தலைமகன் உயரத்தறபனமையாறகூறப்படாமையானும், அஃது வாயனமையறிக. இதனுட்கலைமகனுகூறறு நிறையழிவானிகழந்ததாகலின், அவவியைப்புறறி நிறையழிதலினபின வைக்கப்பட்டது.

கஉசுக. வாளறறுப புறகென்ற கண்ணு மவாசென்ற நாளொறறித் தேயந்த விரல. க

தலைமகள் காண்டலவிதுப்பிறறசொல்லியது.

கஉசுச

கஉஎ ம அதி.— அவர்வயின்விதும்பல்.

இ-ள். அவா சென்ற நாள் ஒற்றி விரல தேயநத;— அஃ நமமைப்பிரி > துபோய நாங்கள் சுவரின் கணிழைத்தவறறைத்தொட்டு எண்ணுதலான என விரல்கடேய்நதன;— கண்ணும வாள அறதுப புறகென்ற— அதுவேயன்றி அவாவரும்வழிபாரதது எனகண்களும் ஒளியிழநது புலலியவாயின, இவ்வா ருபும் அவாவரவுண்டாயிறநிலலை. எ-து.

நாள் ஆகுபெயர். புலலியவாதல துண்ணியகாணமாட்டாமை. ஒற்றவென பது ஒற்றியெனத் திரிநதுநின்றது. இனி யானகாணுமாறெனையெனப்பதாம். நாளெண்ணலும் வழிபாரததலும் ஒருகாறசெய்தொழியாது இடையினறிச்செ யதலான, விதுப்பாயிறநது. (க)

கஉகஉ. இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றேணமேற கலங்கழியுங் காரிகை நீதது. உ

ஆறறமைமிகுதலின இடையின நினைககறபாலையல்லை சிந்திமறககலவேண்டுமென்ற தோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள். இலங்கு இழாய — விளங்காநின்றவிழையினையுடையாய,— இன்று மறப்பின—காதலரை இன்று யானமறப்பேனாயின, —மேல காரிகை நீதது எனறேள கலங்கழியும் — மேலுங்காரிகையெனனைநீப்ப எனறேளகள வளை கழலவனவாம். எ-து.

இலங்கிழாயென்பது இதற்கு நீ யாதமபரிபலையெண்ணுகுறிப்பிறநது. இன று யானிறநதுபடுகின்றவினது. மேலும் மறுபிறப்பினும், எச்சவுமமை விகார ததாறறெக்கது. நீப்பவென்பது நீத்தெனத் திரிநதுநின்றது. கழியுமெனலும் இடத்தநிகழ்பொருளினறொழில் இடத்தினமேனின்றது. இவ்வெலலைககண்களை நதால் மறுமைககண அவகையெய்தியின்புறலாம், அதனான மறக்கறபாலேனல லெனென்பதாம். (உ)

கஉகந. உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச சென்றா வரனசைஇ யினனு முளேன. ஈ. இதுவுமது.

இ-ள். உரன சசைஇ உள்ளம துணையாகச சென்றா — இன்பதுகாதலை நசசாது வேறலை நசசி நர்நதுணையாதலையிகழநது தமமுககநதுணையாகப் போ யிரா— வரல நசைஇ இனலும் உளேன — அவறறையிகழநது ாண்டிவரு தலை நசசதலான், யானிவ்வெலலையினுமுளேனாயினேன. எ-து.

உரனென்பது ஆகுபெயர். அநநசையானுயிர்வாழாநின்றேன, அஃதிலையா

யின இறநதுபடுவென்பதாம்.

(ந.)

கஉசூச. கூடிய காமம் பிரிந்தார வரவுளளிக
கோடுகொ டேறுமென னெஞ்சு. ச
இதுவுமது.

இ-ள். பிரிந்தார கூடிய காமம் வரவு உளளி—நீகூடுபகாமத்தராய நமமை
பிரிந்தபோய்வா மேற்கூடியகாமத்தடனே நங்கண்வருதலை நினைந்து, —
என்னெஞ்சு கோடுகொடு ஏதும்— என்னெஞ்சு வருத்தமொழிந்து மேனமே
றபினைத்தெழாநின்றது. எ-று.

கஉஎ ம் அநி.— அவர்வயின்விதும்பல்.

கககூ

வினைவயிற்பிரிவுழிக காமவின்பநோக்காமையும் அதுமுடிந்தழி அதவே
நோக்கலுநதலைமகறியலபாகலின், கூடியகாமமொடெனருள். ஒழிவுருபு விகா
ரத்தாற்றெக்கது. கோடுகொண்டேறலாகிய மாதத்ததொழில் நெஞ்சினமே
லேற்றப்பட்டது. கொண்டென்பது குறைநதுநின்றது. அஃதுளளிற்றறிலேனா
யின இறநதுபடுவென்பதாம்.

(ச)

கஉசூரு. காணகமற கொண்களைக கண்ணார்க் கண்டபி
னீங்குமென் மென்றோட பசப்பு. ரு
தலைமகனவரவுகூறி ஆறரூயாயப் பசக்கற்பாலை
யலையென்ற தோழிகஞ்சு சொல்லியது.

இ-ள். கண ஆரக கொண்களைக காணக — என்கண்களாருமவகை என
கொண்களை யான காண்பேனாக, —கண்டபின் என மென்றோடபசப்பு நீங்கும்
—அங்கனங்கண்டபின், எனமெல்லியதோளினகடபசப்புத தானே நீங்கும்.
எ-று.

காணகவென்பது ஈண்டு வேண்டுககோடறப்பொருட்கி. அது வேண்டிமென்
பதுபட நின்றமையின, மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. கேட்டதுணையானீங்கா
தென்பதாம்.

(ரு)

கஉசூசூ. வருகமற கொண்க னொருநாட பருகுவன்
பைதனோ யெலலாங் கெட. கூ
இதுவுமது.

இ-ள். கொண்கன ஒருநாள் வருக— இத்தனைநாளும் வாராககொண்கன
ஒருநாள என்கண வருவானாக, —பைதல நோயெலலாம கெடப் பருகுவன்—
வந்தாற பையுனைசெய்கின்ற இந்நோயெலலாங்கெட அவயமிழத்ததை வாயி

லகளைநதானும் பருக்ககடவேன். எ-று.

வருகவென்பதற்கும் மனனென்பதற்கும் மேலுரைத்தவாரே கொள்க. அக குறிப்பு அவ்வொருநாள்களுளளே இனி வரக்கடவரோயகளுக்கெய்ப்பலென்பதாம். (சு)

கஉசுஎ புலப்பேன்கொலபுலலுவேன்கொல்லோ கலப்பேன்கொல கண்ணன்ன கேளிர வரின. எ

இதுவுமது.

இ-ள். கண அனன கேளிர வரின—கணபோற்சிறந்த கேளிர வருவராயின், — புலப்பேன்கொல — அவர்வரவு நீட்டித்தமைநோக்கி யான புலக்ககடவேனோ,—புலலுவேன்கொல—அனநி எனனறறமுமைநோக்கிப் புலலக்கடவேனோ,— கலப்பேன்கொல — அவ்விரண்மிக வேணித்தலான அவ்விருசெயலகையும் விரவககடவேனோ, யாதுசெய்யக்கடவேன! எ-று.

புலவியும் புலலலும் ஓர்பொழுதினகண் விரவாமையிற கலப்பேன்கொலெனறாள். மூன்றையுஞ்செய்தல கருத்தாகலின், விதுப்பாயிறது. இனிக் கலப்பேன்கொலென்பதற்கு ஒருபுதுமைசெய்யாது பிரியாதநாட்போலக கலநதொழுதுவேனெனறுரைப்பாருமுளா. (எ)

கஉசுசு கஉஎ டி அதி. — அவர்வயின்விதும்பல்.

கஉசுஅ. வினைகலந்து வென்றிக வேநதன் மனைகலந்து மாலை யயாகம் விருநது. அ

வேநதற்குமுதுழிப்பிரிந்த தலைமகள் வினைமுடிவுநீட்டித் துழித் தலைமகளை நினைநது தன்னுளளே சொல்லியது.

இ-ள். வேநதன் வினை கலந்து வென்றிக — வேநதன் வினைசெய்தியுபுரிந்த வெல்வானாக,— மனை கலந்து மாலை விருநது அயாகம்—யாமும் மனைவியைச் சென்றுகூடி ஆண்டைமாலைப்பொழுதிற்கு விருநதயர்வேமாக. எ-று.

மனையென்பது ஈண்டாகுபெயா, “மங்கல மென்ப மனைமாட்சி” எனபுழிப்போல. வினைசெய்தற்கணவந்த மாலைப்பொழுதிற்கு எதிர்கோடல அலககரித்தன முதலியவினமையின், மனைகலந்துமாலைக்கு விருநதயாகமெனறான். நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றுககது. இது வினைமுடியாமுனகூறலான விதுப்பாயிறது. பிறொல்லாம இதனைத் தலைமகளகூறற்க்கியுரைத்தாரா. தலைமகளைக் கூறாது வேநதனவெலகவெனறும், மனைகலநதென்றும், மாலைப்பொழுதின்கண

விருந்தயாகமென்றும் வந்த அவவுரைதானே அது கூடாமைக்குக் கரியா யிறறு. (அ)

கஉசூ. ஒருநா ளெழுநாளபோற செலலுஞ்சேட சென்றா வருநாளவைத தேவரு பவாகரு. கூ
இதுவுமது.

இ-ள். சேண சென்றா வருநாள வைத்து ஏங்குபவர்க்கு—சேணிடையசெ ன்ற தங்காதலா மீண்டுவரகருதித்த நாளையுட்கொண்டு அதவருநதும்பும உயிர்தாங்க வருநதும்புகளாக்கு—ஒருநாள ளெழுநாளபோல செல்லும் — ஒரு நாள் பலநாளபோல நெடிதாகக் காட்டும். எ-று.

ஏமென்பது அதற்குமேலாய மிக்கபன்மைகுறித்துநின்றது, “ஒருவாகறை யெழுபருதிது” எனறறபோல. தலைமகளவருத்தம் பிராமேலிடிக கூறிய வாறு. இதனை இதுவுநதலைமகளகூறறகாமையறிக. இருநாளென்று பாட மோதுவாருமுளா. (க)

கஉஎ0. பெறினென்மும் பெறறககா லென்னு முறினென்னு முள்ள முடைநதுக்கக கால. க0
இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளம் உடைநது உக்கககால— காதலி நம்பிரிவினையாறறது உள ளமுடைநதிறநதுபட்டவழி,— பெறின என — நம்மைப் பெறக்கடவளானு லென,—பெறறககால என—அதுவன்றியே பெறறலென,—உறின என— அதுவன்றியே மெய்யுறக்கலநதாறறனென, இவையொன்றும் பயனிலலை. எ-று.

இமமூன்றும் உடம்பொடுபுணாததிக் கூறப்பட்டன, அதன்மேலும் முனனை வழக்குணமையின. அதற்குமுன்னே யானசெல்லவேண்டுமென்பது கருத்தா கலின, விதுப்பாயிறறு. இது தலைமகளகூறறயவழி இரங்கலாவதல்லது விது ப்பாகாமையறிக. (க0)

கஉஅ ம அதி.— குறிப்பறிவுறுத்தல். கூசுள

கஉஅ ம் அதி.— குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன, தலைமகள, தோழியென்றிவா ஒருவாகுறிப்பினை யொருவாக்கறிவுறுத்தல். இது, பிரிந்தபோய தலைமகனவரதுகூடியவழி நிகழுவதாகலின, அவாவயினவிதும்பலன்பின வைக்கப்பட்டது.

கஉஎக. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாரின் னுண்க
னுணாகக லுறுவதொன் றுண்டு. க

பிரிந்துகூடிய தலைமகன வேடகைமிகவிற்றபுதுவதுபனளுமபாராட
டத் தலைமகன இதுவொன்றுடைததெனவஞ்சியவழி அதனையவள
குறிப்பானறிந்து அவனவாடஞ்சசொல்லியது.

இ-ள, கரப்பினும— நீசொல்லாது மறைததாயாயினும்,—ஒல்லா கையிக
ந்து—அதற்குடம்படாதே நினனைக கைகடந்து—நின உண கண உரைககலு
றுவது ஒன்று உண்டு— நினனுண்கண்களே எனககுச சொல்லலுறுவதொரு
காரியமுண்டாயிராநின்றது, இனியதனை நீயே தெளியசொல்லாயாக,எ-று.

கரத்தல நாணடைகருதல. தனகடபிரிதற்குறிப்புளதாகக் கருதி வேறுபட்
டாளது வேறுபாடு குறிப்பானறிந்து அவடருந் தனபிரியாமைககுறிப்பறிவு
றுத்தவாறு. (க)

கஉஎஉ. கண்ணிறைந்த காரிகைக காமபோதோட பேதைககுப்
பெண்ணிறைந்த நீமை பெரிது. உ

நாணல அவள அதுசொல்லாளாயவழி
அவனரேழிக்குச சொல்லியது.

இ-ள், கண் நிறைந்த காரிகைக காமபு ஏா தோடபேதைககு — என்கண்
ணிறைந்தவழிகிணையும் வேயையொத்த தோளிணையுமுடைய நினபேதைக்கு—
பெண் நிறைந்த நீமை பெரிது—பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த மடமை அவ்
வளவவளி யிருந்தது. எ-று.

இலதாயபிரிவினைத் தன்கனேறறி அதற்கஞ்சுதலான, இவ்வாறுகறினா. (உ)

கஉஎங். மணியிற நிகழ்தரு நூலபோன் மடநதை
யணியிற் நிகழுவதொன் றுண்டு. ங

இதுவுமது.

இ-ள. மணியில் நிகழ்தரும நூலபோல— கோககப்பட்ட பனிககுமணிய
கததுக கிடந்து புறத்துப் புலனாநூலபோல—மடநதை அணியில் நிகழுவது
ஒன்று உண்டு— இம்மடநதையதணியகததுக் கிடந்து புறத்துப் புலனாகின்ற
தொருகுறிப்புண்டு. எ-று.

அணி புணாச்சியானையவழகு. அதனகததுககிடத்தலாவது அதனோடு உட
னிகழ்தற்பாலதனறிவைத்து உடனிகழ்தல. அதனை யானறிகுணறிவேன், நீயறி
ந்துகூறலவேண்டுமென்பது கருத்தது. (ங)

கஉஎச. முகைமொககு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை

நகைமொக்கு ஞள்ளதொன் துண்டி. ச
இதவுமது.

கூசு அ கஉ அம் அகி.— குறிப்பறிவுறுததல.

இ-ள். முகை மொக்குள உள்ளது நாற்றம்போல் — முகையதுமுகிழ்ப்பி னுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாத நாற்றம்போல—பேதைநகை மொக்குள உள்ளது ஒன்று உண்டு—நின்பேதை எனனொடி நகைகருதுநகையதுமுகிழ்ப் பிணுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாததோகுறிப்புண்டு. எ-று.

முகிழ்ப்பு முதிராச்சியாறபுடைபிதல. நகை புணாச்சியினபதநானிகழுவது. கஉஎடு. செறிதொடி. செய்திறந்த கள்ள முறுதுயா தீகக்கு மருந்தொன துடைத்து. ௫. இதவுமது.

இ-ள். செறி தொடி செயது இறந்த கள்ளம்—நெருங்கிய வளைகளையுடையாள எனகணிலலாததொன்றையுட்கொண்டி அதுகாரணமாக என்னைமறை ததுப்போன குறிப்பு — உறு துயா தீகக்கும் மருந்து ஒன்று உடைத்த—எனமிககதுயரைத் தீகக்கும்ருந்தாவதொன்றையுடைத்து. எ-று.

உட்கொண்டது பிரிவு. கள்ளம் ஆகுபெயா. மறைத்தற்குறிப்புத் தானமு டன்போககுட்கொண்டது. உறுதுயா நன்றசெய்யத தீங்குவிளைதலானும் அது தானநீரிதிறம்பெறாமையானும் உளதாயது. மருந்து அப்பிரிவினமை தோழி யாறறெளிவித்தல. நீயதுசெய்தலவேண்டுமென்பதாம். (௫)

கஉஎசு. பெரிதாறறிப் பெடபக கலத்த லரிதாறறி யன்பின்மை சூழுவ துடைத்து. ச தலைமகனகுறிப்பறிந்த தலைமகள் அதனை அதுதெளிவிக்கசசென்ற தோழிக்கறிவுறுத்தது.

இ-ள். பெரிது ஆறறிப் பெடபக கலத்தல — காதலா வரது தம்பிரிவினா னுய துன்பத்தினை மிகவுமாறறி நாமகிழுமவண்ணங்கல்கின்ற கலவி—அரிது ஆறறி அன்பின்மை சூழுவது உடைத்து — இருந்தவாறறான மேலுமத்துன பத்தினை அரிதாகவாறறியிருந்து அவரன்பின்மையை நினைபுந்தனமையுடைத் து. எ-று.

பிரிதற்குறிப்பினாசெய்கின்றதாகலான, முடிவில் இனனாதாகாநின்றதென்ப தாம். (சு)

கஉஎஎ. தண்ணந் துறைவன றணநதமை நமமினு

இதுவுமது.

இ-ள. தண்ணநதுறைவன தணநதமை — குளிரநததுறையையுடையவன நமமை மெய்யாறகூடியிருநதே மனத்தாறபிரிநதமையை— நமயினும் வளை முணனம உணாநத — அவனகுறிப்பானறிதற்குரிய நம்மினும் இவவளைகள் முன்னேயறிநதன. எ-று.

கருத்துநிகழநததாகலிறறணநதமையெனறும், யானறெளியவுணாநதற்குமு னனே தோள்கணுமெலிநதனவென்பாள் அதனை வளைமேலேறி அததன்னை. யுணாவுடைததாக்கியுடகறினாள். (எ)

கஉஎஅ. நெருநற்றுச சென்றொங் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி பசந்து. அ
இதுவுமது.

கஉகூ ம அகி.— புணாசசிலிதும்பல்.

கஉகூ

இ-ள். எங்காதலா சென்றா நெருநற்று — எங்காதலா பிரிந்துபோயினார் நெருநறே,— யாமும் மேனி பசந்து எழுநாளேம—அப்பிரிவிற்கு யாமும் மேனிபசந்து எழுநாளுடைபமாயினேம. எ-று.

நெருநற்றுசசெயத தலையளியாற பிரிவு துணியப்பட்டதென்பாள் நெருநற்றுச்சென்றொனறும், அதனையையுறறுசசெல்கின்றது எழுநாளுண்டாகலின் அன்றே மேனிபசந்தென்பாள் மேனிபசந்தெழுநாளேமெனறும் கூறினாள். இவ்வாறறற றலைமகனதுபிரிநதகுறிப்பினையுணாததிரின்றது. (அ)

கஉஎகூ. தொடிநோகறி மென்றோளு நோகறி யடிநோகறி
யஃதாண டவளசெய தது. கூ

தலைமகனகுறிப்பறிநத நோழி அதனைத் தலைமகறகறிவ்ந்தது.

இ-ள். யானதுதெளிவ்ந்தவழித் தெளியாது,—தொடி நோகறி—அவா பிரிய யானீனடிருப்பின இவை நிலலாவெனத தனறொடியை நோகறி, — மென்றோளும் நோகறி — அதற்கேதுவாக இவை மெலியுமெனத தனமென்றோள் களையுநோகறி,— அடி நோகறி— பின்னிவவிரண்டும் நிகழாமல் நீராநதது காததலவேணடுமெனத தன்னடியையுநோகறி, — ஆண்டு அவள செயதது அஃது — அவளனம அவளசெயத குறிப்பு உடன்போககாயிருந்தது. எ-று.

செயதகுறிப்புச செயதற்கேதுவாய குறிப்பு. அஃதென்றாள், செறிதொடி.

செய்திறந்தகள்ளமென்றனாகலின். பிரிதற்குறிப்புண்டாயின் அஃதழுங்குதல்
பயன், (க)

கஉஅ0. பெண்ணிறை பெண்மை புடைத்தென்ப கண்ணிறை
காமநோய சொல்லி யிரவு. க0

தலைமகனபிரியாமைககுறிப்பினைத்தோழிககறிவுறுத்தது.

இ-ள். காமநோய கண்ணிறை சொல்லி இரவு — மகளிர் தங்காமநோயி
னைத் தோழியாகும் வாயாற்சொல்லாது கண்ணிறைசொல்லி அதுதீர்க்க
வேண்டுமென்று அவரைபிரவாது உடன்போதலகுறித்தது தமமடியினையிரத்
தல—பெண்ணிறை பெண்மை உடைத்து எனப்—தமமகியல்பாகிய பெண்
மைமேலும் ஓர்பெண்மைபுடைத்தென்று சொல்லுவர் அநிந்தோர். எ-று.

தலைமகனதுஉடன்போதறறுணிபு தோழியாற்றெளிந்தானாகலின், தன்பிரிவின்
மைககுறிப்பினையறிவுறுப்பான, அவளபெண்மையினைப் பிறாமேல்டி வியந
துகூறியவாறு. (க0)

கஉகூ ம அதி.— புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது தலைமகனாக தலைமகனும் புணர்ச்சிக்கண்ணே விராதல. மேற்
புணர்ச்சிமிகுதிபற்றித் தலைமகனபிரிதற்குறிப்புறிவுறுத்தத்தலைமகன அவன்மாட்
டே நிகழாது வேடகையிகவிற்றைபின்னூதனகண்ணே நிகழ்தலான, இது குறி
ப்பறிவுறுத்தலினபின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஅக. உள்ளக களித்தலும் காண மகிழ்தலும்
கள்ளுகயில காமத்திற குணம். க

பிரிதற்குறிப்பினனாகியானே நீ புலவாமைக்குக் காரணம்
யாதென நகையாடிய தோழிககுத் தலைமகன
சொல்லியது.

சுள்

கஉகூ ம அதி.— புணர்ச்சிவிதும்பல்.

இ-ள்; உள்ளக் களித்தலும்—நினைந்ததுணையானே களிப்பெய்தலும்—கா
ண மகிழ்தலும்—கண்டதுணையானே மகிழ்வெய்தலும்— கள்ளுககு இல கா
மத்திறகு உணம்—கள்ளுண்டாக்கிலை, காமமுடையார்க்குணம். எ-று.

களித்தல் உணாவழியாதது. மகிழ்தல் அஃதழிந்தது. இவ்விரண்டும் உணம்
ழியலலதினமையிற கள்ளுககிலென்றன. உண்டென்பது இறுதிவிளக்ககு. அப

பெற்றித்தாய காமமுடைய யான புலத்தல யாண்டையதென்பதாம். (க)

கஉஅஉ. தீனைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுந்
காம நிறைய வரின். ௨

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் பனைத்துணையும் நிறைய வரின்—மகளிராகருக காமம் பனைய
ளவினும் மிகவுண்டாமாயின,—தீனைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும்— அவ
ரால், தன்காதலரோடு தீனையளவுமூடுதலசெய்யாமை, வேண்டப்படும். எ-று.

பனைத்துணையுமென்புழி ஐந்தனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. ஊடின வருத்த
மிகுமென்ப பிறாகருறுதிகூறுவாளபோன்று, தனவிதுப்புக் கூறியவாறு. (உ)

கஉஅங். பேணுது பெட்பவே செய்யினுங் கொணகளைக்
காணு தமையல கண். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். பேணுது பெட்பவே செய்யினும்—நமமையவமதித்தது தான வேண
டியனவே செய்யுமாயினும்,— கொணகளைக் கண் காணுது அமையல—கொ
ண்களை எனகண்கள காணுதமைகிணறனவிலை, எ-று.

தனவிதுப்புக் கண்கணமேலேற்றப்பட்டது. அததனமையானொடு புலகரு
மாற்றெனையென்பதாம். (ங)

கஉஅச. ஊடறகட சென்றேன்மற் றேழி யதுமறந்து
கூடறகட சென்றதென் னெஞ்சு. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். தோழி—தோழி,—ஊடறகண சென்றேன்—காதலரைக் காணமுன்
அவாசெய்த தவறறைத தனொடுநினைந்து யானவரோடுமீதறகணனே சென
றேன்,—என்னெஞ்சு அது மறந்து கூடறகண சென்றது— கண்டபின் என
னெஞ்சு அதனை மறந்து கூடுதறகணனே சென்றது. எ-று.

சேறணிகழதலநினைத்தறொஞ்சிறகுமொத்தலின், அது மறந்தென்றாள். அச்செ
லவாற பயனென்னென்பதுபட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது.
அவ்வெலலையிலே ரெஞ்சு அறைபோகலான, அது முடிந்ததிலையென்பதாம்.

கஉஅரு. எழுதுங்காற கோலகாணுக் கண்ணேபோற கொண்கண்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். எழுதுங்கால கோல காணுக் கண்ணேபோல—முன்னெல்லாங்கண்
டிருந்தும் எழுதுங்காலத்து அஞ்சனக்கோலினியலபுகாணமாட்டாத கண்ணே
போல,—கொண்கண்பழி கண்டவிடத்துக் காணேன்— கொண்கண்து தவறு

காணத்தவிடத்தெலலாங்கண்டிருந்து அவனைக்கண்டவிடத்துக் காணமாட்டேன். எ-று.

கஉகும் அதி.—புணர்ச்சிவிதும்பல்.

கஉக

கோல ஆகுபெயர், இயல்பு கருமை. என்னியல்பிதவாகலின மேலும் அது முடியாதென்பதாம். (இ)

கஉஅக. காணுங்காற காணேன றவறாய காணுககாற்
காணேன் றவறல லவை. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். காணுங்கால தவறாய காணேன—கொண்களை யான காணும்பொழுது அவனறவறாயவறறைக காண்கின்றிலேன,—காணக்கால தவறலலவை காணேன — காணுதபொழுது அவையேயல்லது பிறவறறைக காண்கின்றிலேன. எ-று.

செய்யப்படுபொருள் அதிகாரத்தான வந்தது. முன்பு நானின்னொடு சொல்லிய தவறுகள் இதுபொழுது காணமையிற் புலந்திலேனென்பதாம். (க)

கஉஅஎ. உயத்த லறிநது புனலபாய பவரோபோற
பொயத்த லறிநதென புலநது. எ

இதுவுமது.

இ-ள். உயத்தல அறிநது புனல பாயபவரோபோல— தமமையீர்த்துககொண்போதலறிநதுவைத்து ஒழுக்கின்ற புனலுட்பாயவாரசெயலபோல,— பொயத்தல அறிநது புலநது என—புலவி முடிவுபோகாமையறிநதுவைத்துக் கொண்களேடு புலநதுபெறுவதென! எ-று.

பாயபவரென்பது ஆகுபெயர். பொயத்தல புரைபிதல, புலநதாலும் பயனிலையென்பதாம். பொயத்தலறிநதெனென்பது பாடமாயின, உயத்தலறிய ஒடுநீருட்பாயவாரபோல முடிவறிய பண்டொருகாறபுலநது முடியாமையறிநதென இனி அதுசெயற்பாறறன்றெனவுரைக்க. (எ)

கஉஅஅ. இனித்தகக வினா செயினுங் களித்தாராகுக்
களளறறே களவறின மாபு. அ

தலைமகள்புணர்ச்சிவிதும்பறிநத நோழி

தலைமகற்குச் சொல்லியது.

இ-ள். களவ—வஞ்சகர், — களித்தாராகு இனித்தகக இனா செயினும்

களளறறே—தனையுணுகினித்தராககு இளிவரத்தகக இனனூதவறறைச செயயினும், அவரால மேனமேல விருமப்பபடுவநாய களளுப்போலும்—நின மா ருபு—என்கடகு நினமாபு. எ-று.

அவவினனூதன நாணினமை, நிறையினமை, ஒழுக்கமினமை, உணர்வின மையெனநிலைமுநலாயின. எங்கடகு நாணினமை முதலியவறறைச செய்யு மாயினும் என்களால மேனமேல விருமப்பபடாநின்றதெனபதாம். களவென நதிம அதுநோக்கி. (அ)

கஉஅகூ. மலரினு மெலவிது காமஞ சிலரதன
செவ்வி தலைப்படு வாரா. கூ
உணாப்புவினவாராஜுடறகடடலைமகன
சொல்லியது.

௩௭௨ கக௦ ம் அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

இ-ள். காமம் மலரினும் மெலவிது — காமவினபம மலரினுமெலவிதாயிருக கும—அதனசெவவி தலைப்படுவாரா சிலா—அவநனம மெலவிதாதலையறிந்து அதனசெவவியைப பெறுவார் உலகத்துச சிலா. எ-று.

தொட்டதுணையானே மனசசெவவியழிவதாய மலா எல்லாவறறினும் மெ ல்லிதெனபது விளக்கலின, உமமை சிறப்பினகண வரத்தது. குறிப்பும, வேட கையும், நுகர்ச்சியும், இன்பமும், ஒருகாலத்தின்கணையெயாதது நுகாதறகு ரியாரிருவா அதற்கேறற இடனுக காலமும் உபகரணங்களும் பெறறுக கூடிது கரவேணடுதலின அதனசெவவிதலைப்படுவாராசிலொன்றும், அவறறள யாதா னுமொன்றறற சிந்தி வேறுபடினும் வாநிதலின மலரினுமெலவிதெனறுங்கு றினூ. குறிப்பொவவாமையின யானதுபெறுகின்றிலேனெனபதாம். தலைமக னூடநீர்வது பயன. (க)

கஉகூ. கண்ணிற துனித்தே கலங்கிஞள் புலலுத
லெனலினூந தானவிதுப புறறு. க௦
இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணின துனித்தே— காதலி முன்னொருநானறு புலலவிதுபபி டசென்ற எனனொடு தன்கணமாத்திரதநானூடி, — புலலுதல எனினும் ற விதுபபுறறுக கலங்கிஞள் — புலலுதலை எனினுநதானவிதுமபலால தனையும அப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டாள, அதனூல யானித்தனமை னாகவும் விதுபபினறியுநிறக்கின்றவிவள அவளலலள. எ-று.

ணமாநதிரததானூடல் சொன்னிகழ்ச்சியினறி அது சிவரததுணையேயாதல்,
 ளாயின இங்ஙனமுடறகண்டீடொன்பது பயன். (க0)

கக0^{ம்} அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது காரணமுண்டாயவழியும் புலக்ககருதாது புணாசசிவீதம்
 னற நெஞ்சுடனே தலைமகள் புலத்தலும், தலைமகன் புலத்தலுமாம். அதிகா
 ரைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக0^{ம்}. அவாநெஞ்சு சவாக்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே
 நீயெமக காகா தது. க

தலைமகனகட்டவறுண்டாயவழியும் புலவிகருதாத

நெஞ்சிறகுத தலைமகள் சொலவியது.

இ-ள. நெஞ்சே— நெஞ்சே, — அவா நெஞ்சு அவாக்கு ஆதல் கணநிம்—
 ருடையநெஞ்சு நமமை நினையாது அவாக்காயநிறறலகணலிவைத்தும்,—
 மககு ஆகாதது எவன்— நீயெமககாய நிலலாது அவரை நினைத்தற்கார
 டயாது! எ-று.

அவாக்காதல் அவாக்கருதியதற்குடமபிதல். எமக்காகாததென்றது புலவிக
 மபடாமையை. ஒருகருமத்தைத் தாமாகவறிந்து செய்யமாட்டாதார செ
 ளாக்கண்டாயினுஞ்செய்வார, நீயதுவுஞ்செய்கின்றிலையென்பதாம். (க)

கக0^{ம்}. உறாஅ தவாக்கண்ட கண்ணு மவரைச

செறாரொனச சேறியென் னெஞ்சு. உ

இதுவுமது.

கக0^{ம்} அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

கக0^{ம்}

இ-ள. எனெனெஞ்சு—என்னெஞ்சே,— உறாதவாக் கண்டகண்ணும்—மேலு
 ம நமமாட்டனபுடையராகாதவரை உள்ளவாற்றிந்தவிடத்தும்,— செறாரொன
 அவரைச சேறி— நாஞ்சென்றால் வெகுளாரொன்பதுபற்றி நீயவாமாடுசிச் செ
 லலாநின்றாய், இப்பெற்றியதுமேலுமோரநியாமையுண்டோ! எ-று.

அவரையென்பது வேறறுமைமயக்கம். பழங்கண்ணோட்டமபற்றி வெகு
 ளாரொன்பது கந்தாகச சென்றாய், நீகருகியது முடியுமோவென்பதாம். (உ)

கக0^{ம்}. கெட்டாககு நடடாரில லென்பதோ நெஞ்சேநீ

பெட்டாங் கவாபின செல்ல.

கக0^{ம்}

இதவுமது.

இ-ள. நெஞ்சே— நெஞ்சே,— நீ பெட்டாய்க்கு அவாபின செல்ல— என மாட்டிநிலலாது நீங்கும்பியவாறே அவாமாட்டிச செல்லுதற்குக காரணம்— கெட்டார்க்கு நடரா இலலென்பதோ— கெட்டார்க்கு நடரா உலகத்தில லையெனனுநினைவோ, நினனியலபோ, கூறுவாயாக. எ-று.

எனனைவிட்டி அவாமாட்டிசசேறல நீபண்டேபயினறதென்பாள பெட்டாங் கெனறும், தானிதுபொழுது மானயிலளாகலிற கெட்டார்க்கெனறங்கறினாள். பினனென்பது றணடிடப்பொருட்கி. செல்லென்பது ஆகுபெயா. ஒலகிடத்த லப்பிலாவுணாவிலலா தொடாபாயிறது நினனெடுடாபென்பதாம். (ங)

கஉகூச. இனியனன நினனெடு குழவாயா நெஞ்சே துனிசெயது துவவாயகாண மறறு. ச இதவுமது.

இ-ள. நெஞ்சே— நெஞ்சே,— துனி செயது மறறுத துவவாய — நீய வரைக்கண்டபொழுதே இனபதுகரக கருதுவதல்லது அவாதவறுதோககி மு னபுலவிபையுண்டாககி அதனையளவறிதது பினனுகரககருதாய,— இனி அனன நினனெடு குழவா யா—ஆகலான, இனியப்பெற்றிப்பட்டவறறை நினனெ டெனணுவா யா யானதுசெய்யேன. எ-று.

அப்பெற்றிப்பட்டன புலக்குநிறங்களை. காணென்பது உளாயசை. மறறு வினைமாறநினகண வந்தது. முன்னெல்லாம புலப்பதாகவெண்ணியிருந்து பின புணாசசிவிதமபலின, இவ்வாறு கூறினாள். (ச)

கஉகூடு. பெறுஅமை யஞ்சம பெற்றிபிரி வஞ்ச மறறு அ விடும்பைத்தென நெஞ்சு. டு வாயிலாகச சென்ற தோழி கேட்பத தலைமகா சொல்லியது.

இ-ள. பெறுமை அஞ்சம— காதலரைப் பெறுதஞானது அப்பெறுமைக்க ஞ்சாநின்றது,— பெற்றின பிரிவு அஞ்சம—பெற்றறக்கால வரககடவபிரிவினை யுட்கொண்டி அதற்கஞ்சாநின்றது,— எனனெஞ்சு அற இடும்பைத்தது—ஆக லான, எனனெஞ்சமஎஞ்சானதும் நீங்காதவிடும்பையையுடைத்தாயிறறு.எ-று.

காதலரைப் பெற்றுவைத்துக் கலவிவிழத்தல உறுதியனறெனனுங்கருத்தான வாயினோகினறாளாகலிற பெறுமையஞ்சமெனறும், கலவியாராமையின இன னுயிவாபிரிவராயின யாது செயதுமென்பது நிகழ்தலிற பெற்றிபிரிவஞ்சமெ கூடீச கஉ0 ம அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

னறும், இவ்விரண்டுமல்லது பிறிதின்மையின எஞ்ஞான அமரூவிடும்கைத்தெ
ன்றுகூறினாள். (டு)

கஉகூசு. தனியே யிருந்து நினைத்தககா வென்னைத்
தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு. கூ
இதுவுமது.

இ-ள. எனனெஞ்சு இருந்தது— எனனெஞ்சு ரண்டிருந்தது,— தனியே
இருந்தது நினைத்தக்கால — காடலாப பிரிந்திருந்தது அவாகொடுமைகளை யா
னறனனெடுநினைத்தக்கால,— எனனைத் தினிய— அவவளவழிந்து எனனைத்
தின்பதுபோன்று துன்பஞ்செய்தறகே. எ-று.

எனமாடிருந்தது அன்று அவாகொடுமைகளையுட்கொண்டு எனககாறறு
மைசெய்தறகே, இன்று அவைநோக்கி அவொடு புலத்தறகனறென்பதாம். (சு)

கஉகூஎ. நானூ மறந்தே னவர்மறக கல்லாவென
மாணு மடநெஞ்சிற படடு. எ
இதுவுமது.

இ-ள. அவர் மறக்கல்லா என மாணு மடநெஞ்சிற படடு — தனனைமறந்த
காதலகாத தானமறக்கமாட்டாத எனமாட்சிமையிலலாத மடநெஞ்சுடனே
கூடி,— நானூ மறந்தேன— எனனுயிரினுஞ்சிறந்த நாண்டனையும் மறந்
துவிட்டேன. எ-று.

மாணுமை ஒருநிலையினிலலாமை. மடமை கண்டவழி நினைந்து காணவழி
மறக்குந்தவறறைக காணவழிநினைந்து கண்டவழிமறத்தல. நாண் எஞ்ஞான
துங்கூடியொழுநிலை அஞ்ஞானது கண்டார்போனெறொடுங்குதல. கண்டபொ
ழுநே புணாசலிவிறமபலின, அதனைமறந்தேனெனறாள். (எ)

கஉகூஅ. எள்ளி விரிவாமென நெண்ணி யவாநிற
முளஞ முயிரககாத னெஞ்சு. அ
இதுவுமது.

இ-ள. உயிரக காதல றெஞ்சு— உயிரமேறகாதலையுடைய எனனெஞ்சு,—
எள்ளின இளவு ஆம என்று எண்ணி— நமமையெள்ளிசெனறொன்று நா
முமெளஞ்சுவமாயிற பினனமகினிவாமென்று கருதி,— அவா திறம உள்ளும்
— அவாநிறத்தினையே நினையாநின்றது. எ-று.

எளஞ்சுதல வாயினமறுத்தல. இளவு வழிபடாமையானும், பிரிவாறறுமையா
னும், நானூ மிறையமுதலியவிழத்தலானும் உள்ளாவது. திறம வாயினோதலும்

வருதலும் கூடலுமுதலாயின. இனிவிறகஞ்சுதலானும் இறந்தபடமாட்டாமை யானுங் கூடக்கருதாரினறதெனபதாம். (அ)

கஉகூக. துன்பத்திற யியாரோ துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந துணையல வழி. கூ

உணாப்புவயினவாராபூடறகட்டலைமகன சொல்லியது.

இ-ள். துன்பத்திற்கு ஒருவாக்குத துன்பமவநதழி, அதற்குத்தற்கு, —
தாம் உடைய நெஞ்சம துணையலவழி — தாமுரித்தாகப்பெற்ற தமமுடைய
ககூக ம அதி.—புலவி. கூஎரு

நெஞ்சந துணையாகவழி, — துணையாவா யாரோ — வேறு துணையாவா ஒருவ
ருயில்லை. எ-று.

ஈண்டுத துன்பமாவது ஊடலுணாப்புவயின வாராமை. அதற்கு நெஞ்சந
துணையாகாமையாவது அவனையனபிலனெனறெழியாது கூடறகணனே வித
மபல, ஒருதுணையுமினமையின, இஃதறறுவிடுதலேயுள்ளதெனபதாம். (க)

ககூ00. துஞ்சந் தமரலல ரோதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந தமரல வழி. க0

இதவுமது.

இ-ள். தாம் உடைய நெஞ்சம தமா அலவழி — தாமுரித்தாகவுடையநெஞ்சம
ஒருவாக்குத் தமரல்லாவழி, — ஏதிலார தமா அல்லா தஞ்சம — அயலார தமா
லலராதல சொல்லவேண்டுமோ! எ-று.

பிறனொருத்தியைக காதலியென்று கருதி எனனெஞ்சே எனனை வருதரா
ரினறபின அப்பிறள புலக்கினறதெளிதெனபதாம். (க0)

ககூக ம் அதி.—புலவி.

அஃதாவது இருவாநெஞ்சம புணாச்சிவி தமபாது புலக்கக்கருதியவழி
ஒருவரோடொருவா புலத்தல. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ககூ0க. புலலா திராஅப புலத்தை யவருறு

மலலயேய காண்கரு சிறிது. க

வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலைமகன வாயினோதறப்பொருட்டு

அவனொடு நகையாடிச் சொல்லியது.

இ-ள். அவா உறும் அல்லல நோய் சிந்தி காண்கம—அங்ஙனம்புலநதாற்
காதலொய்துமலலனோயினே யாளுசிரிதகாண்ககடவேம,— புலலாறு இராப
புலததை—நீயவ்வாவிராநதுசென்று புலலாதே இத்தொழிலேமேலிடிககொ
ணடிருநது புலப்பாயாக. எ-று.

அல்லனோய் துன்பத்தைச்செய்யுறகாமநோய். சிந்திதெனறாள், புலவியைநீ
ளவிடலாகாதென்பதுபற்றி. புலததையென்புழி ஐகாரம் “கடம்பூண்டொரு
காணீவநதை” என்புழிப்போல முன்னிலைவினைவிருதி. புலநதையென்பது உம பா
டம். புலவிகருநிப்புககண்டு அவளவழியளாய் நின்ற நாமுறறவருத்தம் அவ
ருஞ்சிந்திதறறறிதலவேண்டுமென நகையாடி நோவித்தவாறு. (க)

கந.0உ. உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிரிது
மிககறறா னீள விடல். உ
புலவியொழிநது வாயினேருமவகை
அவளசொல்லியது.

இ-ள். புலவி உப்பு அமைநதற்று— புலவி கலவி இன்பஞ்செயறகு வேண
டுமளவிறகுதல உப்புத் துயப்பனவறறை இன்சுவையாக்கறகு வேண்டிமள வி
றகுதலபோலும்,—சிந்தி நீள விடல் அது மிககறறு—இனி அந்நையவ்வளவி
ற்சிந்தியுமிகவிடுதல அங்வுப்பு அளவினமிக்காறபோலும். எ-று.

கநக க ம அது.— புலவி.

நீளவிடல் அளவறிநதுணராது கலவிமேலெழுந்தகுறிப்பமுங்குமளவுஞ்
செய்தல. சிந்திநீளவிடலாகாதெனறாள், நோவிககினறாளாகலின். உப்புமிக்க
வழித துயப்பது சுவையினறகுறறபோலப் புலவிமிககவழிக கலவி இன்பமன்
ருமென்றமையின, இது பண்புவமை. (உ)

கந.0க. அலநதாரா யல்லனோய் செயதற்றாற தமமைப
புலநதாராப புலலா விடல். ஈ
பரததையரிடததுநின்றம வரந தலைமகனோயி
தலைமகள் புலநது சொல்லியது.

இ-ள். தமமைப புலநதாராப புலலா விடல்— தமமைப்பெறாது புலநத
மகரிதாப புலவிரீககிக் கலவாது ஆடவாசேறல — அலநதாரா அல்லல
நோய் செயதறறு—பண்டே துன்பமுறறழிநதாரா அதனமேலும் மிக்கதுன
பத்தினைச்செய்தாற்போலும். எ-று.

பிறாபாறசேறலின் தமமைப்பெறாது புலநதுடியிருக்கின்ற பரததையாப

போயப புலவீரீக்கிப புலவீராயின, அவராறறொனபதாம்.

(௩)

க௩0௪. ஊடி யவரை புணராமை வாடிய

வளளி முதலரிந தறறு. ச

இதவுமது.

இ-ள். ஊடியவரை உணராமை — நுமமோடிய பரததையரை ஊடலு
ணாததிக கூடாதொழிதல—வாடிய வளளி முதல அரிநதறறு—பண்டே ரீ
பெறாது வாடிய கொடியை அடியிலேயறுததாறபோலும். எ-று.

ரீ பரததையரிடத்திராயவழி எமபுதலவகைககண்டாறறியிருக்கறபாலமாய
யாம நுமமோடியேதற்குரியமலலம், அனமையின எமமையுணாததலவேண்டா,
உரியராயுடிய பரததையரையே உணாததலவேண்டிவது, அதனால் ஆண்டுச
செனமினெனபதாம். (ச)

க௩0௫. நலததகை நல்லவர்க கேளா புலததகை

பூவன்ன கண்ணா ரகதது. ௫

தலைமகளைப புலவீரீக்கிக கூடிய தலைமகன
றனனுளளே சொல்லியது.

இ-ள். நலததகை நல்லவர்ககு ஏா — நறகுணங்களாற்றகுதியுடையராய
தலைவாக்கும் அழகாவது — பூ அனன கண்ணா அகததுப புலததகை—
தம்பூவனனகண்ணாநெருசினகனை ரிகமும புலவியிருதியனறே. எ-று.

சிறப்புமமை விகாரததாறறொக்கது, தவறிலலாக்கும புலவி இனிதென
பான, நலததகைநல்லவர்ககுமெனறூன. அழகு இனப்பபயனைததலைப்பிதல.
தானுகாரதவினபததிறகேதுவாகிய புலவியை வியநதுகூறியவாறு. (௫)

க௩0௬. துனியும் புலவியு மிலலாயிற காமங்

கனியுங் கருக்காயு மறறு. ச

இதவுமது.

இ-ள். துனியும் புலவியும் இலலாயின—முதிராதகலாமாகியதுனியும் இளை
யகலாமாகியபுலவியும் இலலையாயின்,—காமம் கனியும் கருக்காயும் அறறு—
காமம் செவ்விமுதிராதபழமும் இளைங்காயும்போலும். எ-று.

க௩0௭ கம் அறி. — புலவி.

௩௭௭

யிகமுதிரந்திறுமெலலைத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு யிகவுயினிமைசெய்தலிற்
றுனியில்லையாயிற்கனியறறென்றும், கட்டினைமைத்தாய காய நுகருஞ்செவ்வித்
தனறாகவற புலவியில்லையாயிற கருக்காயறறென்றுக்கூறின. இவ்விரண்
பிம வேண்டிமென்று வியநதுகூறியவாறு. (௬)

(௬)

கக0௭. ஊடலி ஐண்டாங்கோ துன்பம் புணாவது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். புணாவது நீடுவது (கொல) அன்றுகொல என்று— இனிப்புணர்ச்சி
நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோவென்று கருதலான்,— ஊடலின ஓதுணபம் உண்டு
—இன்பத்திறகினறியமையாத ஊடலின்கண்ணேயும் ஒருதுன்பநிகழும். ௭-து.

என்றெனனுமெச்சத்திறக கருதலானென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சிறப்
புமமை விகாரததாறொககது. கொலலென்பதனை நீடுவதென்பதனுடனுங்கு
டடுக. ஆடுகென்பது அசைநிலை. ஊடல கூடறகணவிரைவிததலகறியவாறு.

கக0௮. நோத லெவன்மற்று நொநதாரொன் றுத்தியுங்
காதல ரிலலா வழி. ௮

உணாப்புவயினவாராஜுடறகட்டலைமகன தலைமகளோடு

புலநது சொல்லிவது.

இ-ள். நொநதாரொன்று அஃது அறியும் காதலா இல்லாவழி—இவர் நம்பொ
ருட்டாக நொநதாரொன்று அநநோவினையறியுமன்புடையாரைப் பெருவழி—
நோதல மற்று எவன்—ஒருவா நோகினறதறையினென் ௭-து.

அறிதலாணடீடலையினி துணாதல. மற்று வினைமாறறினகண் வந்தது. இவள்
நங்காதலியல்லள், அனமையின இநநோவறியாள, அறியாமையின நாம் புலக்
கினறதறையினிலையெனத தனறறமுமையுணாததியவாறு. (௮)

கக0௯. நீரு நிழல தினிதே புலவியும்

வீழூநா கண்ணே யினிது. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். நீரும் நிழலதே இனிது—உயிரகினறியமையாத நீரும் நிழலினகண்
ணதே இனிதாவது, ஏனைவெயிலினகண்ணது ஆகாது,— புலவியும் வீழூநாகண்
ணே இனிது—அதுபோலக கலவிகினறியமையாத புலவியும் அன்புடையார்
கண்ணே இனிதாவது, ஏனையனபிலாகண ஆகாது. ௭-து.

நிழறகணிருநத நீர் குளிர்சசியிக்குத தாகநதனிததலின இனிதாயிறறு. வீழூ
நா ஆறறமுமைக்கு நோதலுங் கூடுதறகண வேடகையுமுடையராவா. இவள்
நமமாடடு அவவிரண்டுமினமையின இப்புலவிதானுமினனாதாகாரினறதென்ப
தாம். (௯)

கக0௧0. ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்

கூடுவே மென்ப தவா.

க0

இதுவும் த.

இ-ள். ஊடல உணவக— தானூடற்கண்ணே மெலியாநிற்கவும்,— விடுவா ரோடு கூடுவேம் எனபது எனனெஞ்சம் அவா—விட்டிருக்கவல்லாரோடு கூட ககடவேமென்று எனனெஞ்சம் முயற்றகேது தன்னவாவே, பிறிதிலலை, எ-று.

சஅ

கூஎஅ ககஉ ம் அதி. — புலவிதுணுக்கம்.

அன்புமருளுமில்லாதாரை உடையொன்றும் அவரோடியாககூடுவமென்று ம்கருதி அதற்கு முயறல் அவாவுறறாசெயலாகலின, கூடுவேமென்பதவாவெ னறான். காரியங்காரணமாகவுபசரிக்கப்பட்டது. இக்கூட்டம் முடியாதென்ப தாம். (க0)

ககஉ ம் அதி. — புலவிதுணுக்கம்.

அது புலவியது துணுககமென விரியும். அஃதாவது தலைமகனுதலைமக னும் ஓரமளிககட்கூடியிருநதுழி அவனமாட்டிபுலத்தற்காரணமில்லையாகவுங் காதல கைம்மிகுதலான துணனியதோகாரணமுளதாகவுட்கொண்டு அதனை யவனமேலேற்றி அவள புலத்தல. காரணத்திதுணுககம் காரியத்தினமேனிந றது. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கககக. பெண்ணியலா ரொல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின மாபு. க
உலாபபோயவநத தலைமகன பள்ளியிடத்தானுகத்
தலைமகன சொல்லியது.

இ-ள். பரத்த—பரத்தமையுடையாய்,— பெண்ணியலா எல்லாரும கண் ணிற பொதுவுண்பா — நினனைப பெண்ணியலபினையுடையா யாவருநதங்க ண்ணை பொதுவாகவுண்பா,— நின மாபு நண்ணேன்—அதனால் அவாய்ச்சி லாய நினமாபினப பொருநதேன். எ-று.

கற்புநாண்முதலியநற்குணங்கனினைமையிற் பரததையாக்குளளது பெண்ணி யற்கைமாததரமேயென்றுங்கருநதநாற பெண்ணியலாரொன்றான, பொதுவாக வுண்டல தஞ்சேரிசெசெலவீன முறையானனறி ஒருகாலத்தொருவகுநோகரு தல் அதுவுமொருறம். தானோககியினபுறவாறே அவருநோககியினபுறவ றொனவாசங்கிதது அவாபாறபொருமையெயதுதலின, துணுககமாயிறு. (க)

கககஉ. ஊழி யிருந்தேமாத துமமினார் யாநதம்மை
நீடுவாழ கெனபாக கயிந்து. உ

தலைமகன்க்கததுச சென்ற தோழிகருத தலைமகள்
பாளியிடத்து நிகழ்ந்தது கூறியது.

இ-ள். ஊடி இருந்தேமாத துமயிலா—யானதம்மோடிடியுரையாடாதிருந்தே
மாகக் காதலா துமயிலா,— யாம் தமமை நீடு வாழ்கெனபாககு அறிந்து—
அதுநீங்கித் தமமை நீடுவாழ்கெனறுரையாடுவேமாகக் கருதி. எ-று.

தும்மியக்கால வாழ்த்துதல் மரபாகலான, உரையாடலவேண்டிற்றென்ப
தாம். இயலபானிகழ்ந்த தும்மலை குறிப்பானிகழ்ந்ததாகக் கோடலின, துணு
க்கமாயிற்று. (உ)

கககக. கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காபு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடீ ரொன்று. கூ

தலைமகள்புலவிகருதிப்பினைக கண்டு நீவிரகடியொழுக்காநிறக
வும் இது நிகழ்ந்தருக காரணம் யாதென்ற தோழி
கருத தலைமகள் சொல்லியது.

ககஉ ம் அகி.— புலவிதுணுக்கம் கூஎக

இ-ள். கோட்டுப்பூச் சூடினும் — யான கோடுதலைச்செய்யுமாலையைச்சூடி
னேனாயினும்,— ஒருத்தியைக் காட்டிய சூடீரீ எனது காயும்— தம்மாற்காத
லிக்கப்பட்டாரொருத்திககு இப்புவணிகாட்டலவேண்டிச் சூடீரீரொன்று வெ
குளாநிறகும், இததனமையாடகு ஒருகாரணம் வேண்டிமோ! எ-று.

கோடென்பது முதலில்தொழிற்பெயா. பூ ஆகுபெயா. வளையமாகச்சூடி
னுமென்பதாம், “கோட்டங் கண்ணியங் கொடுநதிரா யாடையும்” என்றா
பிறரும். இனியமமருதநிலததுப புவனறி வேற்றுநிலததுக்கோட்டுப்பூவைச்சூ
டினேனாயினும் ஈண்டையாள பிறொருத்திககு அவவேறதுப்புவணிகாட்டல்
வேண்டிச் சூடீரீரொன்று வெகுளுமெனினுமமையும். (கூ)

கககச. யாரினுங் காதல மென்றேனா ஆடினாள்
யாரினும் யாரினு மென்று. ச
இதுவுமது.

இ-ள். யாரினும் காதலம் என்றேனா — காமதுகாதற்குரியவிருவராயினா
யாவரினும் யாம் மிக்ககாதலையுடையெமென்பது கருதி யாரினுங்காதலமென
றேனாக,— யாரினும் யாரினும் என்று ஊடினா— நினரோழி அது கருநாது,
என்றாகாதலிக்கப்பட்டமகனிரபலருளாநம் நினகடகாதலுடையெனென்றே
னாகக்கருதி, அமமகளிராயாரினும் எனகடகாதலுடையராயினீரொன்றுசொல்லிப

புலரதாள. எ-று.

தலைமகள்கருததிறருத தனமைப்பனமை உயாசசிககணவந்தது. யானைபு
மிகுதியாறசொல்லியதனைக கருததுவேறுபடக கொண்டதலலது பிறிதுகார
ணமில்லையென்பதாம். (ச)

கககரு. இமமைப பிறப்பிற பிரியல மெனறேனாக
கண்ணிறை நீர்கொண்ட னள. (ரு)

இதுவுமது.

இ-ள், இமமைப பிறப்பிற பிரியலம் எனறேனா — காதனயிகுதியான இம
மையாகியபிறப்பினகண யாம பிரியமென்று சொன்னேனாக, — கண நிறை
நீர் கொண்டனள — அதனா ஏனைமறுமையாகியபிறப்பின கட்டிரிவென்னுங்
குறிப்பினேனாக கருதி, அவள தனகண்ணிறைந்த நீரினைக்கொண்டாள, எ-று.
வெளிப்படுசொல்லைக் குறிப்புச்சொல்லாகக் கொள்ளுதலலது எனபாற்ற
வறில்லையென்பதாம். (ரு)

கககசு. உள்ளினே னெனறேனமற மென்மறந்தீ ரொனறெனனைப
புலலாள புலததக கனள. (சு)

இதுவுமது.

இ-ள், உள்ளினேன எனறேன — பிரிந்தகாலத்து நினையிடையினறி நினை
நதேனென்னுங்கருததால் யானுள்ளினேனெனறேன; — மறறு எனமறந்தீர்
என்று எனனைப புலலாள புலததககனள — என, அதனை ஒருகானமறந்து
பினனினேநதேனெனறதாகக் கருதி, எனையிடையே மறந்தீரொன்றுசொல்லி
முன்புலலுதறகமைந்தவள அஃதொழிந்து புலததறகமைந்தாள, எ-று.

மறறு வினைமாற்றினகண வந்தது. அருததாபந்திவகையான மறததலைபு
ட்கொண்டு புலரதாளென்பதாம். (சு)

கககசு கககசு அதி. — புலவிதுணுககம்.

கககசு. வழத்தினு மிம்மினே னாக வழிததமுதாள்
யாருள்ளித தும்மினீ ரொன்று. (சு)

இதுவுமது.

இ-ள், தும்மினேனாக வழத்தினுள் — கூடியிருக்கின்றவள யானதுமயினே
னாகத் தனவியறகைப்பறி வாழத்தினுள், — அழித்த யார உள்ளித துமயி
னீர் என்று அழுதாள — அகநமை வாழத்திய தானே மறித்தது, துமமைநி
னைத்து வருந்துகின்ற மகளிருள் யாவாநினைத்தலாற்றுமயினீரொன்று சொல்

லிப புலநதமுதான. எ-று.

வாமுத்தலொடு புலத்தல இயையாமையின, அழித்தெனரூன. அனபுடையார நின்தத்தவழி அநநின்ககப்பட்டாரககுத் துமமரேனறுமெனபது மகளிரவழககு. இலவழககை உளவழககாகக் கருதிப புலநதாளெனபதாம். (எ)

கநகஅ. துமமுச செறுபப வழுதா ணுமருள்ள
லெமமை மறைத்திரோ வென்று. அ

இ-ள். துமமுச செறுபப — என்ககுத் துமமரேனறியவழி யாருளளித்தும்மினீரென்று புலத்தலையஞ்சி, அதனை யானடக்கினேன, அங்ஙனமடக்கவும், — துமா உளளல எமமை மறைத்திரோ என்று அமுதாள— துமா துமமை நின்தத்தலை எம்மைமறைக்கஹநீரோவென்று சொல்லிப புலநதமுதான. எ-று.

துமமுவெனபது முதனிலைத்தொழிற்பெயா, செறுபபவுமெனபுழி இறந்ததுதழீஇயவெசசவுமமை விகாரத்தாறறெக்கது. எமமையெனபது துமமோடியாதுமியையிலலாதவெமமையெனபதுபடரினற இசையெசசம. இதனை வடதுலார காகுவெனப, துமமினுறகுறம ஒழியினுஹகுறமாயக்காற செயற்பாலதியாதெனபதாம். (அ)

கநககூ. தனனை புணாததினுஹ காயும பிறாககுநீ
ரிநநீர ராகுகி ரென்று. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். தனனை உணாததினும் காயும்— இவ்வாறறணுடிய தனனை யான பணிரதுணாததுங்காலம் வெகுளாநிறகும, — பிறாககும நீர் இநநீரா ஆகுதிரா என்று— பிறமகளிராககும அவருடியவழி இவ்வாறே பணிரதுணாததுநீர்மையையுடையீராகுகிரென்று சொல்லி. எ-று.

இவள தெளிவித்தவழியுற தெளியாளெனபதுபறநி எனமேலேறறிய தவறறை உடமபட்டுப பணிரதேன, பணிய அதுதானும் புலத்தறகேதுவாய முடிந்தது, இனியவணமாட்சி செயயத்தகுவதியாதெனபதாம். (க)

கநஉ0. நின்தத்திருந்து நோக்கினுஹ காயு மனைத்தூநீர்
யாருளளி நோக்கினீ ரென்று. க0

இதுவுமது.

இ-ள். நின்தத்த இருந்து நோக்கினும் காயும்— எனசொறகளுஞ்செயலகளுமபறநித் தான வெகுடலான, அவற்றையொழிநதிருந்து தன்னவயவஹக

எதொப்பினமையை நினைந்து அவற்றையே நோக்கினும், என்னை வெருளாநி
றகும்,—அனைத்தும் நீர் நோக்கினீர் யார் உள்ளி எனது—என்னவயவமனைத

கந.க. ம் அதி. — ஊடலுவகை.

கந.க.

தம் நோக்கினீர் அவற்றதொப்புமையான எம்மகனிகா நினைந்தென்று சொ
ல்லி. எ-று.

யான எல்லாவயவயவங்களானும் ஒருத்தியோடொத்தலகடாமையின ஒன்று
லொருவராகப் பலராயுநினைக்கவேண்டும் அவ்வொலலாராயும் யானறியச சொ
லலுமினெனனுங்கருத்தால், அனைத்துநோக்கினீர் யாருள்ளியெனருள. வாளா
விருத்தவகருதறமாயிறென்பதாம். (க0)

கந.க. ம் அதி.— ஊடலுவகை.

அஃதாவது அப்பெற்றித்தாய ஊடலாற நமக்குக் கூடலின்பஞ்சிறநதுழி
அச்சிறப்பிற்கேதுவாய அவலுடலை தலைமகளுவத்தலும் தலைமகளுவத்தலுமா
ம. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கந.உக. இலலை தவறவாக காயினு முடிதல

வல்ல தவரளிககு மாறு. க

தலைமகன காரணமினிப புலககினறமை கேட்டதோழி

அவநனநீபுலககினறதெனையென்றாட்டு அவள

சொல்லியது.

இ-ள. அவாகருத் தவறு இலலையாயினும், — அவாமாட்டுத்தவறிலலையாயி
னும்,—அவா அளிககுமாறு ஊடுதல வல்லது—நமக்கவாதலையளிசெய்கின்ற
வாறு அவரோடுதலைவினைக்க வறறுகின்றது. எ-று.

அவாககென்பது வேறறுமைமயக்கம். அளவிறநதவின்பத்தராகலின் யானெ
யதற்பாலதாய இததலையளி ஒழிநதாருமெயதுவானக கருதி அதுபொருமை
யான ஊடனிகழாநின்றதென்பதாம். (க)

கந.உஉ. ஊடலிற றேன்றுஞ் சிறுதுனி நல்லளி*

வாடினும் பாடு பெறும். உ

புலவாககாலும் அததலையளி பெறலாயிருக்க அஃதிலுது

புலவியானவருநதுவதெனையென்றாட்டு அவள

சொல்லியது.

இ-ள். ஊடலின் தோன்றும் சிறுதுணி— ஊடலே துவாக நங்கடடோன்று
கின்ற சிறியதுணிதனஞல— நல்லளி வாடினும் பாடு பெறும்— காத்தலாசெய
யுநலதலையளி வாடுமாயினும் பெருமையெய்தும். எ-று.

தவறினறி நிகழுகின்றவூடல கடிதின்னீங்கலின் அதனுபமுநிலலாதென்பாள
சிறுதுணியென்றும், ஆராமபற்றி நிகழ்தலின் அதனான நல்லளி வாடாதெ
ன்பாள வாடினும்மென்றும், பின்னே பேரினபமபயக்குமெனபாள பாடுபெறு
மென்றுகூறினாள். அது வருத்தமெனப்படாதென்பதாம். (உ)

கநஉந. புலத்தலிற புத்தேணு டிண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து. ந
இதவுமது.

இ-ள். நிலத்தொடு நீர் இயைநதன்னாரகத்துப புலத்தலின் — நிலத்தொடு
நீரகலநதாற்போல ஒற்றுமையுடையகாதலாமாடடுப புலத்தலபோல— புத்
நஅஉ கநந ம அதி. — உடலுல்கை.

தேள நாடு உண்டோ — நமக்கின்பநதருவதொருபுத்தேனாலகமுண்டோ,
இலகை. எ-று.

நீர் தானினற நிலத்தியலபிறறாமாறுபோலக காதலருந தான்கூடியமகளிரி
யலபினராகலான அதுபற்றி அவரோடு புலவிநிகழுமெனபாள நிலத்தொடுநீரி
யைநதனாரகத்தென்றும், அவர் நமக்குமனனராகலின் அப்புலவி பின்னே
பேரினபமபயவாநினறதென்பாள புலத்தலிறபுத்தேணுடுண்டோவென்றுகூ
றினாள். உவமம பயன்பற்றி வந்தது. (ந)

கநஉச. புலலி விடாஅப புல்வியுட டோன்றுமென்
னுள்ள முடைககும் படை. ச
அப்புலவி இனி யாதானீங்குமென்றாட்குச
சொல்லியது.

இ-ள். புலலி விடாப புலவியுள் தோன்றும்—காதலரைப புலலிககொண்டு
பின்விடாமைக்கேதுவாகிய அப்புலலிக்கணனையுள்தாம் — என உள்ளம்
உடைககும் படை— அதனமேறசென்ற என்னுள்ளததைக கெடுககும் படை
ககலம், எ-று.

புலவியுள்ளென்றுமேழாவது வினைநிகழ்ச்சிக்கண வந்தது. என்னுள்ளமுடைக
கும்படைககலமென்றது வணக்கத்தையும் பணிமொழியையும், படைககலமெ

னரூள, அவற்றான அபபுலவியுள்ளமழிதலின. புலவிநீங்குநதிறங்கூறியவாறு.

கநஉரு. தவறில ராயினுந தாமளிழவார மென்றே
ளகறலி னாங்கொன றுடைத்து. ரு

தலைமகளை யூடன்ககிக கூடிய தலைமகன கழியுவகையராயத
தனனுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள. தவறு இலராயினும் தாம லீழவார மென்றேள அகறலின — ஆட
வா தங்கடடவறிலராயினும் உடையார்போலவூடப்பட்மித தாமவிருமபுமகனி
ருடைய மெல்லியதோளகளைக கூடப்பெறாதவெலலைககண— ஆங்கு ஒன்று
உடைத்து—அவர்க்கு அபபெற்றியதோரினபம பயததலுடைத்து. எ-று.

உடையராயககால இறந்தவினபததோமி வருமினபமுமெயதுவாரகலின
அது மிகநன்று, மறறையிலராயககாலும் வருமினபததையிகழந்ததிலையெ
ன்னுங்கருந்தால், தவறிலராயினுமாவகொன்றுடைத்தென்றான. ஊடலினைய
வினபம அவ்விற்றத்தவற கூறறகரிதென்பான, அபபெற்றியதொன்றென்றான.
தவறினரியூடியதுஉம எனக்கினபமாயிறற்றென்பதாம். (ரு)

கநஉசு. உணலினு முண்ட தறலினிது காமம
புணாதலி னூட லினிது. சு
இதுவுமது.

இ-ள. உணலினும் உண்டது அறல இனிது—உயிரக்கு மேலுண்பதனிளும்
முன்னுண்டதறுதல இனபநதரும்;— காமம புணாதலின ஊடல இனிது—
அதுபோலக் காமத்திற்கு மேற்புணாதலினும் முன்னுண்பதவறுபற்றி யூற்தல
இனபநதரும். எ-று.

கநக. ம அதி. — ஊடலுவகை. கஉஅசு.

காமத்திற்கென்புழிச் சாரியையும் நான்கனுருபும் விகாரத்தாற்றொககண.
பசிததுணனுமவழி மிகவுண்ணலுமாய இனசுவைத்தமாம அதுபோல அகன
றுகடுமவழி ஆராதமாயப பேரின்பத்ததுமாமெனத தன்னனுபவமபற்றிக
கூறியவாறு. (சு)

கநஉஎ. ஊடலிற ரேற்றவர் வென்ற ரதுமன்னுங்
கூடலிற காண்ப படும். எ

இதுவுமது.

இ-ள. ஊடலின தோற்றவர் வென்றா—காமறுகாதற்குரிய இருவருள ஊ

டலினகட்டோற்றவா வென்றாராவா, — அது கூடலிற் காணப்படும் — அஃதப் பொழுதறியப்படாதாயினும் பின்னைப்புணாச்சியின்கண அவராலறியப்படும். எ-று.

தோற்றவா எதிர்தலாற்றது சாயந்தவா. அவா புணாச்சிககட்பேரினபமெ யதலின வென்றாராயினா. மனனும் உமமும் அசைநிலை. யானதுபொழுதசா யதலின இதுபொழுது பேரினபமபெற்றேனெனபதாம். (எ)

கநஉஅ. ஊழ்பு பெறுகுவங் கொல்லோ நுதலவெயாப்பக
கூடலிற் றேனறிய வுப்பு. அ
இதுவுமது.

இ-ள். நுதல வெயாப்பக் கூடலில் தோன்றிய உப்பு — இதுபொழுது இவ ணுதலவெயாக்குமவகை கலவியின்கணுளதாய இனிமையை — ஊழ்பு பெறு குவங்கொல்லோ — இன்னுமொருகால இவனாடி யாமபெறவல்லேமோ! எ-று.

கலவியதுவிசேடமபற்றி நுதலவெயாப்பவென்றான. இனிமை கண்டிகேட்டு ண்டியிரத்தறறிதலானாயவினபம். இனி அப்பேறு கூடாதெனப் பெற்றதன சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ);

கநஉகூ. ஊடுக மன்னே வொளியிழை யாயிரப்ப
நீடுக மன்னே விரா. கூ
இதுவுமது.

இ-ள். ஒளியிழை ஊடுகமன் — ஒளியிழையினையுடையாள இன்னுமெமமோ டிவாளாக, — யாம் இரப்ப இரா நீடுகமன் — அந்நன்ம் அவனாடிநிறற்றரும் அதனையுணாததறப்பொருட்டு யாயிரத்திறற்றற்குங்காலமபெறுமவகை இவ விரவு விடியாதுநீட்டித்தலவேணடுக. எ-று.

ஊடுக நீடுகவெனபன வேண்டிக்கோடறப்பொருள். மனவிரணடும ஆககத் தின்கண் வந்தன. ஓகாரங்களை அசைநிலை. கூடலின ஊடலேபமையுமென்ப தாம். (க)

கநகூ0. ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப ரெறின். க0
இதுவுமது.

இ-ள். காமத்திற்கு இன்பம் ஊடுதல் — காமநுகர்ச்சிக்கின்பமாவது அதனை நுகாதற்குரியராவா ஆராமபற்றித் தம்முளுடுதல், — அதற்கு இன்பம் கூடாது கநகூ ம அந். — ஊடலுவகை.

கூடி முயங்கப் பெறின்— அல்லுடுதற்கின்பமாவது, அதனையளவறிநதுநீங்கித்
தம்முடகூடிமுயங்குதலகூடுமாயின, அமுமுயக்கம். ௭-று.

கூடில் ஒத்தவளவினராதல. முதிராததுனியாயவழித் துன்பமபயத்தலா
னும், முதிராதபுலவியாயவழிக் கலவியினபமபயவாமையானும், இரண்டற்கு
மிடையாகியவளவறிநது நீங்குதலரிதென்பதுபற்றிக் கூடிமுயங்கப்பெறினெ
னரூன. அவவிரணடின்பமும் யான பெறறேனென்பதாம்.

ஈண்டுப் பிரிவினை வடநூன்மதமபற்றிச் செலவு ஆற்றுமை விதுபபுப புலவி
யெனநாலவகைத்தாகிக் கூறினா. அவற்றுட்செலவு பிரிவீற்றுமைபுள்ளும்,
ஆற்றுமை படாமெலிரதிரங்கன்முதல நிறையழிதலீறயவற்றுள்ளும், விதுபபு
அவாவயினவிதும்பனமுதற்புணாசசிவிதுமபலீறயவறறுள்ளும், புலவி நெரு
சொடுபுலத்தனமுதல ஊடலுவகையீறயவறறுள்ளுகணடுகொளக. அஃதேல
வடநூலார இவற்றுடனே சாபத்தினுயநீக்கத்தினையுஙகூட்டிப் பிரிவினை ஐவ
கைத்தெனரூராலெனின, அஃது, அறம்பொருளினபமெனனும் பயன்களுள
ஒன்றுபற்றிய பிரிவனமையானும் முனிவராணையான ஒருகாலத்தோருறறத்து
ளதாவதலலது உலகியலபாய வாராமையானும், ஈண்டொழிக்கப்பட்டதெனக.

கறபியல முறறிற்று.

காமத்துபபால முறறிற்று.

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை
முறறுபபெறறு.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

திருத்தகுசீாத தெய்வத திருவள ஞுவாதங்
கருத்தமைதி தானே கருதி — விரிததுணாததான்
பன்னு தமிழ்தோ பரிமே லழகனெனு
மன்னு முயாநாமன் வந்து.

பாலெலலா நலலாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள
நூலெலலாம் வள்ளுவாசெய நூலாமோ— நூலீற
பரித்தவுரை யெலலாம் பரிமே லழகன்

! நெரித்தவுரை யாமோ தெளி.

*
*
*
*
*
*
*

திருக்குறளின்

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாவலை.

அச்சுரி.

- க. திருத்தகு தெய்வத திருவள் ஞுவரோ
திருத்தகு நற்பலகை யொக்க—வீருக்க
வுருத்திர சனம றொனவுணாதது வானி

லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல.

இ-ள. திருத்தகு தெய்வத்திருவளஞவரோடு—அருட்செல்வத்தையும் அதற்குத் தக்க தெய்வத்தனமையுமுடைய திருவளஞவரோடு—உருத்தகுநற பலகை உருத்திரசனமா ஒக்க இருக்க என உரைத்த—அவரிருத்தற்குத் தனது உருவத்தினுலே தக்க நல்ல சங்கபலகையிடத்து உருத்திரசனமா ஒருவரோ ஒப்பவேறியிருக்கவென்று கூறி, — வானில ஒருக்க ஓசொல ஒவென்றது— ஆகாசத்திலிருந்து அவவீடத்தளள புலவாகருகதையெல்லாம் ஒற்றுமைசெய்யும்படி ஒருவாக்கியம் ஒவென்று இரைந்தெழுந்தது. எ-று.

“அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட செல்வம்” எனப்பவாகலின், திருவென்றதற்கு அப்பொருளுக்காகப்பட்டது. தெய்வத்தனமை தெய்வத்தினவதாரமாய் விளங்குகை. தெய்வத்தனமையிலலாககு அருளுளதாயினும் அதனுலே பெருமபயன விளைபாமையின், தகுதி சொல்லப்பட்டது. திருவளஞவொன்னும் பெயருள, திருவென்பது உயாவையும், வளஞவொன்பது வணமையையுடையொன்பதையும், விளக்கி நின்றனவாகலின், அது வேதத்தில் இலைமறை காய்கள போற பலவிடங்களினும் மறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருளகளை யெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருளசெய்தவொன்னுங் காரணமபற்றி வந்த பெயராயிற்று. வள முதனிலை, அர இறுதிநிலை, உ சாரியை. அமமுதனிலைக்குப் பொருள ாகை. உருத்திரசனமா உருத்திரனால அடைந்த சன்மத்தையுடையவொன விரியும். அவா முருக்ககடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர்மரபிறஞேறிய மூங்கைப்பிள்ளையா. அசரீரி அருவமாய் என்கு நிறைந்தளள முதறறெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடங்கிய காலத்துத் தெய்வப் புலவரோடு ஒப்பவிருந்து கேட்டற்குத் தகுதியுடையோர் யானொ யாவரும் எண்ணமுற்று நின்றவழி இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறந்தது. என்றதெனப் படர்க்கைவினையாகக் கூறலின், ஆண்டு நின்று கேட்ட புலவர்களுள் ஒருவா அதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனொன்றறிக. (க)

உ

நாமகள்.

உ. நாடா முதலான் மறைநான் முகலவிற்
பாடா விடைப்பாடாதம்பகாந்தேன்—கூடாரா

யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலேவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாசகு.

இ-ள். கூடாரா எள்ளிய வென்றி இலங்கு இலை வேல் மாற—பகைவரை
ப் புறங்கொடுக்கச்செய்து இகழ்ந்த வெற்றியை உண்டாக்கி விளங்காநின்ற
இலைபோலும் வேறபடையையுடைய பாண்டியராசனே,— நாடா — உலகத்
தார விதிவிலகல்களை அறிந்த உய்யுமவழியை நாடி,—முதல் நானமுகன
நாவில் நானமறை பாடா— படைப்புககாலத்திலே பிரமனது நாவிலிருந்து
இருக்கு முதலாகிய நான்குவேதகங்களையும், பாடி, — இடைபாரதம பகர்ந
தேன—நடுவானகாலத்திலே பாரதமாகிய வேதத்தைக் கூறினேன்,— பின்
என்வாக்கு வள்ளுவன் வாயது — அதற்குப் பிறபட்ட இககாலத்திலே என
வாக்குத் திருக்குறளாகிய வேதத்தைச் சொல்லி வள்ளுவனவாயினகண்ணதா
யிற்று. எ-று.

தன்கணவனாகலின் நானமுகனாவிராத்தென்றும், அவனவதாரமாகலின்,
வள்ளுவன்வாயதென்வாக்கென்றும், கூறினான். பாரதம வியாசனாககொண்
டு சொல்லப்பட்டது. இதனால் நானமறை பூாவவேதமும், பாரதம மததிய
வேதமும், திருக்குறள் உத்தரவேதமும், என்றதாயிற்று. வேதம மூவகைத்தெ
ன்பதுஉம், இவற்றது தோற்றமுறையால் இஃது வாக்கியப்பிரமாணத்திற
சிறப்புடைத்தென்பதுஉம், சொல்லியபடி. (உ)

இறையனார்.

கூ. என்றும் புலரா தியாணாநாட செல்லுகினு

நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீாமையதாயக—குணறாத
செந்தளிர்க் கறபகத்தின் நெய்வத திருமலர்போன
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச சொல.

இ-ள். மன புலவன் வள்ளுவன் வாய்சசொல் — புலவாககரசனாகிய வள
ளுவன்வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது,—என்றும் யாணா புலராது நாட்செ
ல்லுகினும் நின்று அலாநது தேன பிலிற்றும் நீாமையதாய—எக்காலத்திற
னனழகு கெடாது நெடுநகாலங்கழியினும் நிலைபெற்று மலாநது தேனைச்சொ
நிகின்ற குணமுடையதாய விளங்குமாதலால்,—குணறாத செந்தளிர்க் கறபக
த்தின் தெய்வத்திருமலர்போன்ம்—குறைவுபடாத செய்யதளிராகையுடைய க
றபகத்தினது தெய்வத்தன்மைபொருந்திய உயாவாகிய மலாபோலும். எ-று.

திருக்குறளுக்கு அழகு சொன்முடிபு பொருணமுடிபின்குணக்களும், அல

ர்தல என்கும் பரவுதலும், தேனபிலிற்றல இருமையின்பங்களும் விளைத்தலு
மாம். சொல ஆகுபெயர். இறையனார் கடவுளாகலின், இனி இதிற் சிறப்புகொ
ன்றுளதாவதின்றென்னுந் தனிவு தோன்ற என்றுமென்றும், பினனும் அதனை
வலியுறுத்தற்கு நாட்செல்லுகின்றென்றும், வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்
வாறு கூறினார். இது அழியாது நின்று பெருகிப் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி.

க.

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

ச. நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
றான்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த—நான்முறையை
வந்திகக சென்னிவாய வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ
சிறதிகக கேட்க செவி.

இ-ள். நானமுகத்தோன தான மறைந்து வள்ளுவனாய் நானமறையின் மெ
ய்ப்பொருளை முப்பொருளாத் தந்து உரைத்த நான்முறையை—நானமுகன்
தான தன்னுரு மறைந்து திருவள்ளுவனாய்வதரித்து நானருவேதககரினுண்
மைப்பொருளை அறம பொருள இன்பமென்னும் முப்பாற்பொருளதாகத் தமிழ்
ழிறறந்துகூறிய திருக்குறளெழுதிய திருமுறையை—செனனி வாதிக்க—என
றலை வணங்குக,—வாய வாழ்த்துக—வாய் துதிக்க,—நன்னெஞ்சம சிறதிக்க
—நல்லமனம் தியானிக்க,—செவி கேட்க—காது கேட்க. எ-று.

முப்பொருள ஆகுபெயர். இவ்வேதப்பொருள ஆதியிலே வேதருசொல்லி
யோளுலேயே சொல்லப்பட்டமையால் உலகத்துச் சம்பாசாரியர்களாலும் பி
றராலும் ஒன்றறகொன்று மாறாகக் கொள்ளப்பட்ட பொருள்களபோலவதன
றென்பது தோன்ற, மெய்ப்பொருளென்றோ. கலைபுணர் புலமையிற றலைமை
யோளுகி விதிமுறை வழாது முதலிலம் புரக்கும் பெருந்தகை யுக்கிரப் பெ
ருவழுதி யெனலுந் தன்னிக ரில்லா மன்னவா பெருமான தான மேறகொண்
டசிறப்பைப் பலரும் அறிந்து மேறகொள்ள, இவ்வாறு வழிபாடுகூறினான்,
“மன்ன நெப்படி மன்னுயி ரப்படி” ஆகலின். இப்புத்தகத்தை முன்னே பூசி
த்து மெய் மொழி மனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்கவேண்டுமெ
ன்று சொல்லியபடி.

(ச)

கபிலர்.

டு. தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பினையளவு காட்டும் படித்தான—மனையளகு
வள்ளைக குறங்கும் வளநாட வளருவனா
வெள்ளைக குறடபா விரி.

இ-ள். மனை அளகு வள்ளைககு உறங்கும் வளநாட—மனையில் வளாககபப
பிசினறபறவைபபேபிகள உலககைகபாட்டால் கணனுறங்குகினற வளம்பொ
ருநதிய நாட்டையுடைய அரசனே,— வளருவனா வெள்ளைககுறடபா விரி
—திருவளருவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட குறளவெண்பா மிகப்பெரிய பொ
ருளைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல்— தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பினையளவு காட்டும் படித்தான— தினையிரிசியினளவுக்கும போதாத சிறியபுல
லினது துனியினகணுள்ள பனிநீர் உயாத பனையினளவான அதன்சாயையை
த தன்னுட்கொண்டு காட்டுறகுணமபோலுங் குணத்தையுடைத்து. ௭-று.

பனை ஆகுபெயர். ஆல அசை. பறவை இனி முதலியவை. உலக்கைகபாட்
டு மகனீர் பரிமளப்பொடி இடிககினறபோது பாடும் பாட்டு. விரி விரித்தல்.

சு

எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளியிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தினசாயை அடங்
கி விளங்குகின்றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இககுறளவெண்பாவில் மிகப்பெ
ரிய பொருள அடங்கி விளங்குகின்றதென்பதாம். இது சுருங்கியிருந்தும் விரி
வான பொருளை விளக்குமாறு சொல்லியபடி. இது முதலியன சங்கத்தப்பு
லவராலே பாடப்பட்டன. (டு)

பரணர்.

சு. மாலுங் குறளாய வளநாடுஇரண்டு மாணடியான
ஞால முழுது நயநதளந்தான—வாலறிவின
வளருவருந தங்குறளவெண் பாவடியால் வையத்தா
ருளருவவெல லாமளந்தா ரோரநது.

இ-ள். மாலும குறளாய வளநாடு இரண்டு மாண அடியால் ஞாலம் முழு
தும் நயநது அளநதான— திருமாலும குறளாயப் பிறநது வளநாடு இரண்டு
பெரிய அடிகளால் உலகமனைத்தையும் விருமபி அளநதான,— வாலறிவின வ
ளருவரும் தம் குறளவெண்பா அடியால் வையத்தார உளருவ எல்லாம் ஞா
ந்து அளநதார— மெய்யறிவினையுடைய திருவளருவரும் தம்மினினதுறதோ

னதி அநநிலைநிறகின்ற வெண்பாககுறளின இரணபிசிறிய அடிகளால் அவவுல
கமனைத்தினுமுள்ளேரால் நினைக்கப்பட்டவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து அள
ந்தார். எ-று.

உம்மையிரண்டும், முறையே தேவநிற பெரியோனாகியவென்றும், மனிதநி
ற்சிறியராய்க காணப்பட்டவென்றும், பொருளபட நின்றன. உவமானத்திலே
வளாதலும் பெருமையும் சொல்லுதலால், உவமேயத்திலே அவற்றுக்கு முா
ணாகிய நிலைநிறறலும் சிறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன. மாலுக்குத் தானே கு
றளாதலும் பின்பு அநநிலை நிலலாது வளாதலும் பேரடிகளால் அளவுபட்ட உ
லகத்தையளத்தலும், திருவளருவருக்குத் தமமினினதுகு குறளை உண்டாககு
தலும் அது தன்னிலைநிறறலும் அதனசிறறடிகளால் அளவுபடாத நினைப்பின
வீடயங்களை அளத்தலும், சொல்லப்படுதலாலும், வேறறுமையறிக. நினைக்க
ப்பட்டனவெல்லாம் இதனகத்து அளவுசெய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி. (சு)

நக்கீரா.

எ. தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா
லானு வறமுதலா வநநானகு—மேனோருக
கூழி னுரைத்தாறகு மொணனீர் முகிலுக்கும
வாழியுல கென்றாறு மறறு.

இ-ள், தானே முழுது உணர்ந்து—தானே வேதப்பொருளனைதையும் அறி
ந்து—தண்டமிழின் வெண்குறளால் ஆன அறம் முதலா அநநானகும் ஏனோ
ருக்கு ஊழின் உரைத்தாறகும்— தண்ணிய தமிழினகண குறள்வெண்பாகக
ளால் வீட்டுநீங்குதல் கூடாத அறமுதலாகிய அநநானகுபொருளகையும் அவ
றறையறியாதவாகளுக்கு அவர் எளிதின்றிய முறையாற சொல்லியருளிய தி
ருவளருவருக்கும—ஒண்ணீர் முகிலுக்கும—ஒள்ளிய நீரைத் தந்த மேகத்து

இ

க்கும—உலகு மறறு என ஆறறும்—இவவுலகம் எதிரகனறி யாது செய்யுள்
செய்க்கிடந்தது ஒன்றும் இலலை,—வாழி—அவரும் அதுவும் வாழுகள்-று.

ஆனமை நீங்காமை. தானே முழுதுணர்ந்தெனவே, ஆசாரியராயிருந்து
பிறாறினிகக அநநிலைநிறறதாயிறறு. முழுதுமென்றும்முமை தொக்கது.

ஒணமை இனிமைமேனிநறது. முறை தூலிநமுப்பொருள்களின கிடக்கை
யொழுங்கு. நாயனூகொடைசசிற்பபுச சொல்லியபடி. (எ)

மாழலூர்.

அ. அறம்பொரு ளின்பமளி டென்னுமந நானகின
றிநதெரிநது செப்பிய தேவை—மறநதேயும
வளருவ னெனபானோ பேதை யவனவாய்சசொற
கொள்ளா ரறிவுடையா.

இ-ள். அறம பொருள இன்பம லீழ் எனனும அநநானகின திறம தெரிந
து செப்பிய தேவை—அறமுதலாகச சொல்லப்பட்ட அவவேதப்பொருள்களா
கிய நானகினது கூறுபாட்டையும் தெரிநது உலகத்தாராகுச சொல்லிய தே
வனை—மறநதேயும வளருவன என்பான பேதை—மறநதாயினும் ஒருமனித
னாக உட்கொண்கி வளருவனென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுளாயின, அவன்
அறிவில்லாதவனாவன, — அவன வாய்ச சொல் அறிவு உடையா கொள்ளார்
—அவனது வாயிற்பிறநத அச்சொல்லை அறிவுடையா கொள்ளார். எ-று.

அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு அவற்றினது தொகை வகை விரிகள. மறந
தேயுமென்றதனால், நினைப்புடன் சொல்லுவோன பேதையிற பேதையாமென்
றதாயிறது. முன்னும் பின்னுமுள்ள பாட்டுக்களில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மை
யைக் குறிப்பிக்கமுடிய நன்குமதித்த உயாததிச சொல்லப்படுதலால், ஒரும
னிதனாகவுட்கொண்டென்பது வருவிககப்பட்டது, அனறி ஒலிக்குறிப்பினாலே
சாதிவிழிவு தோன்ற வளருவனெனபானெனினுமமையும். இககுறிப்பொலியை
வடநூலார காசுசுரமென்பா. தெய்வப்புலவரை அவமதிப்பினிழிவு சொல்லி
யபடி. (அ)

கல்லாடர்.

கூ. ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனி
னன்றென்ப வாறு சமயத்தார்—நனறென
வெப்பா லவரு மியைபவே வளருவனா
முப்பான் மொழிந்த மொழி.

இ-ள். ஆறுசமயத்தார ஒன்றே பொருள எனின் வேறு எனப — அதுவ
கைமதத்தோரும் ஒருமதத்தார தமது தூலிலே உலகமும் உயிரும் கடவுளு
மாகிய பொருள்கள் ஒன்றேயென்று நாட்டுவராயின, மறறொருமதத்தார த
மது தூலிலே அதனை மறுத்தது அவை வேறுமென்று நாட்டுவா, —வேறு எனி

ன் அன்று என்ப—அப்படியேவேறென்று நாட்டின, பின்னொருமதத்தா அதனை அனறென்று மறுப்பா; ஆதலால், சமயநூல்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன.—வளஞவனா முப்பால மொழிந்த மொழி நன்று என எப்பாலவ
 ௬

ரும் இயைப— திருவளஞவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட தூலை நன்றென்று கொள்ளுதற்கு எவ்வகைப்பட்டபகுதியோரும் உடன்படுவாரா. எ-று.

மொழி ஆகுபெயா. ஆறுமதமாவன வியாசமதம், சைவமதம், பதஞ்சலிமதம், கபிலமதம், கணுதமதம், அக்ஷபாதமதம், அனரிச சைவ வைணவமுதலியவற்றைக் கூறினோம். எச்சமயத்தாருமெனனது எப்பாலவருமென்றதலை, வேதத்துக்கு உட்பட்ட சமயத்தாரோயன்றிப் புறப்பட்ட சைனம், பௌசதம் முதலிய மதத்தாரும், பல்வகைப்பட்ட சாஃபியாரும், தேசத்தாரும், காலத்தாரும், பிறரும், தழுவுப்படுதலிற். இதுவே பொதுவேதமென்றபடி. (௬)

சீத்தலைச்சாத்தனார்.

௧0. முமமலையு முநநாடு முநநதியு முப்பதியு
 முமமுரசு முத்தமிழு முக்கொடியு—முமமாவுந
 தாமுடைய மன்னா தடமுடிமேற ருரன்றோ
 பாமுறைதோ வளஞவாமுப பால.

இ-ள். வள்ளுவா பா முறை தோ முப்பால—திருவளஞவரது பாககனிமுன்பின் முறைதெரிதற்கிடனாகிய திருக்குறளானது,—முமமலையும்—கொல்லிமலை நேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற மூன்றுமலைகளையும்— முநநாடும்—குடநாடு புனனாடுதெனனாடு எனப்படுகின்ற மூன்றுநாடுகளையும்—முநநதியும்—பொருநநகதி காவிரிநதி வையையநதி எனப்படுகின்ற மூன்றுநதிகளையும்—முப்பதியும்—கருநூர் உறையூர் மதுரை எனப்படுகின்ற மூன்றுபதிகளையும்—முமமுரசும்—மஹக்ஷமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற மூன்றுமுரசுகளையும்—முத்தமிழும்—இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற மூன்றுதமிழ்களையும்—முக்கொடியும்—விற்கொடி புலிகொடி மீனக்கொடி எனப்படுகின்ற மூன்றுகொடிகளையும்—முமமாவும்—கனவட்டம் பரடலம் கோரம் எனப்படுகின்ற மூன்று குதிகளையும்—தாம் உடைய மன்னா தடமுடிமேல தார அன்றோ — தாமமுறையேயுடைய சேரசோழபாண்டியா எனப்படுகின்ற மூவரசருடைய பெரியமுடிகளின்மேலுய்கொள்ளப்பட்ட மாலையன்றோ. எ-று.

அன்றேவென்றது பலரறிதேற்றம். முப்பால் ஆகுபெயர். மும்முரசும மு
ததமிழும் அம்மூவரசாகும் பொதுமையவாயினும், இம்முறையுரிமை அவா
குடிமார்பிறகு இயைநதன்போலும். அரசாமூவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புசு
சொல்லியபடி. (க0)

மருத்துவன்ருமோதரூர்

கக. சீந்திரீர்க கண்டந் தெறிசுககுத தேனளாய
மோந்தபின் யார்கருந தலைக்குத்தில—காநதி
மலைககுத்து மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலாற்
றலைககுத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

இள். காநதி மலைககுத்தும் மால் யானை—தன்பகையென வெருளடி மலை
யைக் குததுகின்ற பெரிய களிறுபோலுள்ள அரசனே,—சீந்திரீர்ககண்டம்
எ

தெறி சுக்குத தேன அளாய் மோந்தபின் யார்க்கும் தலைககுத்து இல்—சீநதி
நீரச்சுருக்ககரையையும் சிதைக்கப்பட்ட சுக்கையும் தேனெறி கலந்து மோந்த
பின் அதனால் தலைககுத்துடையோ யாவார்கும் தலைககுத்து இல்லையாகும்.
—வள்ளுவர் முப்பாலால் சாததற்குத் தலைக்குத்துத் தீர்வு— திருவள்ளுவர்
அருளிச்செய்த முப்பாலினாலே சீததலைச்சாத் தரூர்ககுத தலைக்குத்து இல்லை
யாயிற்று. எ-து.

யானைபோலபவனை யானையெனலால், ஆகுபெயர். முன்கேட்கப்பட்ட து
ல்களிலெல்லாம பலசொற்குறறங்களும், பொருட்குறறங்களும், கண்டி பொ
ருது தலையில் அறைந்துகொண்டிவந்தமையால், புண்பட்டிககுத்தல உண்டாயி
ருந்தது, இதன்கண் ஓர் குறறமுங்காண்பெருமையால் அது நீங்கிறறென்க.
எப்படி அம்முன்றுசரகும் அதற்கு மருநதாமோ அப்படியே இதற்கு இம்
முன்றுபாலும் மருநதாயினவென்பதாம். தீர்வெனணுநொழிற்பெயர் முற்று
பொருளில் வந்தது. இதன் குறறமற்றுவிளங்குகை சொல்லியபடி. (கக)

நாகன்றேவனார்.

கஉ. தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல வியப்பன்று—வாளாதா
மபபா லொருபாவை யாயபவோ வளளுவனா
முப்பான மொழிமூழ்கு வார.

இ-ள். தாள ஆ மலர்ப்பொய்கை குடைவார தண்ணீரை வேளாதொழி
தல வியப்பு அன்று—நாளத்தோடு பொருந்திய தாமரைமலர்களை யுடைய ஒரு
குளத்துநீரின் கண்ணே மூழ்குவோரே வேறுதண்ணீரை விரும்பாதொழிதல வி
யப்பைச் செய்வதன்று;— வளளுவனா முப்பால் மொழி மூழ்குவார தாம
வாளா அப்பால் ஒருபாவை ஆயபவோ—திருவளளுவரது முப்பால்களையுடைய
நூலின்கண்ணே மூழ்குவார தாம் வீணாக அப்பால் ஒருநூலை விரும்புவ
ரோவிரும்பார, ஆகலின், இதுவே வியப்பைச் செய்வதாம். எ-று.

தாளார்மலரொனலால், தாமரைமலரொனப்பட்டது. வியப்பைச் செய்வதை
வியப்பென்றார். மூழ்குதல இங்கே கருத்துமுழுதும் அமுரத்திறநனமேனின
றது. மொழி ஆகுபெயர். ஓகாரம் எதிர்மறை. விரும்புதலாகியகாரணத்தை
ஆயபவோவெனக் காரியமாக உபசரித்தார். அது வியப்பனறென்றமையால்,
இது வியப்பென்றதாயிற்று. உயாவானபொருள பெற்றோராக அநினிழிவா
னபொருளையும் பெற விரும்புதல் இயல்பாயிருக்க, குளிர்ச்சி இனசுவை நறு
மணம் முதலிய குணங்களாலே சிறந்த ஒரு தாமரைக்குளத்தது நீரைப் பெ
ற்றோர்க்கு அதனறறானே அமைதி பெற்று வேறுதண்ணீரைப் பெற விரும்
பாமை வியப்பைச் செய்வதாயிற்று, ஆயினும் இதுகாறும் ஒருநூலைக் கற்றோ
ராகு வேறுநூலைக் கற்க விரும்புதலன்றி விரும்பாமையில்திரும்ப, இப்
போது உளதாகலின், இதுவே பெருவியப்பைச் செய்வதென்றதாயிற்று. இ
தனால் இந்நூலகத்து எந்தாறபொருளும் அடங்கியிருக்கின்றமை குறிப்பிக்க
ப்பட்டது. பலநூல்களையுங் கற்க விரும்புவோர்க்கு இதுவொன்றே அமைத
ல் சொல்லியபடி.

(கஉ.)

அ

அரிசிற்சிழார்.

கக. பரந்த பொருளெல்லாம பாரதிய வேறு
தெரிந்து திறந்தொறுகு சேரச—சுருங்கிய

சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதல்
வல்லாரா வள்ளுவரலால்.

இ-ள். பரந்த பொருளெல்லாம் பார அரிய வேறு தெரிந்து—வேதத்திலே
ஒன்றோடொன்று மயங்கிநின்ற நாலவகைப்பொருள்களையும் இப்பூயியிலுள்ள
ளோ அறிதற்பொருட்டு வேறுகப் பிரித்து—ஐந்தொறுஞ்சேரச் சுருங்கிய
சொல்லால் பொருள் விளங்க விரித்துச் சொல்லுதல் வல்லாரா—அது அது
தனது தனது வகையோடு சேருமபடி சுருங்கிய சொல்லால் பொருள் விளங்க
க விரியும்படி வைத்துச் சொல்லுதல் வல்லாரா—வள்ளுவரலால் ஆர்—வள்ளு
வரலலது ஒருவருயிலலை. எ-று.

பா ஆகுபெயர். திறம் அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு. சுருங்கச்சொல்லல்
விளங்கவைத்தனமுதலிய அழகுக்கள் எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட்டனவோ
அப்படிப் பிறரால் அமைக்கப்பட்டதில் கூடாமை காட்டியதாயிற்று. நூலுக்கும்
நாயனாக்கும் தகுதி சொல்லியபடி. (கந)

பொன்முடியார்.

கசு. காணினற தொங்கலாய காசிபனா தந்ததுமுன்
கூறின றளந்த குறளென்ப—நானமுறையான
வானின்று மண்ணின் றளந்ததே வள்ளுவனா
தானின் றளந்த குறள்.

இ-ள். காணினற தொங்கலாய —மணந்தகைப்பெற்ற மாலையையுடைய
பாண்டியராசனே,—முன் காசிபனா தந்தது கூ. நின்று அளந்த குறள் எனப்
—முன் காசிபராலே தரப்பட்ட குறளை மண்ணின்கண்ணே நின்று உலகத்தை
அளந்த குறளென்று சொல்லுவார்,—தாம் நின்று வள்ளுவனா அளந்த குற
ள் நான்முறையான வான நின்று மண நின்று அளந்தது—தாம் இங்கே எழு
ந்தருளித் திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட குறள் நூலின் முறையோடு கூடி
விண்ணின்கண்ணே நின்றம மண்ணின்கண்ணே நின்றம உலகத்தை அளந்
தது. எ-று.

கு கூ. எனநீண்டது. ஆறுருடி ஒடுவருயின் பொருளில் வந்தது. அக்குறள் வ
ருசித்துப் பெற்றததலால் நானமுறையோடு கூடாததாயிற்று. இக்குறளுக்கு
ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இரண்டிவடிவுண்மையால், ஒலிவடிவுக்கிடம் வா
னாகலின் வானின்றென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணாகலின் மண்ணின்றென்
றும், கூறினார். இக்குறளுக்கு நானமுறையோடு கூடலும் வானின்றலும் பி
குத்துச் சொல்லி வேற்றுமை செய்யப்பட்டது. முன் மாறுமென்பாட்டிலே

நாயனூர்க்கும் மாலுக்கும், இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவதாரக்குற
ளுக்கும், ஒப்புமை குறித்துச் சொல்லலால் வேறுபாடாம். உலகத்துப்பொரு
ளெல்லாம் இஃது அளததறசிறப்புச் சொல்லியபடி. (கச)

✽

கோதமனார்.

கரு. ஆற்ற லழியுமீன் றந்தணர்க ணீன்மன்றையட்
போற்றியுணாத் தேடின் புறத்தெழுதா—போட்டெழுதி
வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச
சொல்லிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

இ-ள். அந்தணர்கள் நான்மறையை உரைத்துப் போற்றி ஆற்றல் அழியும்
என்று ஏட்டினபுறத்து எழுதார்—அந்தணர்கள் நான்குவேதங்களையும் வரீப்
ப்பாடமாகக் காப்பாற்றி, ஏட்டின்கண எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஒது
வராகலின இவற்றின் வலிமை குறையுமென்று ஏட்டினகண் எழுதார்;—வள்
ளுவனார் முப்பாலை ஏட்டு எழுதி வல்லுநரும் வல்லாரும் சொல்லிடினும் ஆற்
றல் சோவினது— திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஏட்டின்கணெழுதிவைத்தது
வலியுடையவரும் வலியில்லாரும் ஒதுகலும், வலிமை குறைதலிலலை. எ-று.

அவவேதத்துக்கு உதாததம் அதுதாததம் சுவரிதமெனனுஞ்சூரங்களின் வ
ழுவாமல் ஒதலவேண்டிமெனனும் விதியுளதாகலின, அதற்குத் தகுதியுடைய
அந்தணரோ அதிகாரிகளாயினா, இதற்கு அஃதிலலாமையால் யாவரும் அதிகா
ரிகளாவொன்றிக. சொல்லிடினுமெனறதனால் பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும்
வலிமை வேண்டிமெனபது பெறப்பட்டது. ஆற்றல் சொறசெறிவின்றிப்பம்.
இங்நகன்கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனப
துஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனபதுஉம், பெறப்
பட்டன. ஒதப்படுதலின் அவ்வேதத்தினும் இது சிறப்புடைமை சொல்லியபடி.

நத்தத்தனார்.

கசு. ஆபிரதது முநதாறது முப்ப தருககுறளும்
பாபிரத்தி னோடி பகாந்ததறபின்—போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ

ராயக்கேடக வீற்றிருக்க லாம்.

இ-ள். பாயிரத்தினோடு ஆயிரத்தமுந்நூறறுமுப்பது அருங்குறளும் பகாந் ததற்பின் போய் ஒருததா வாயக்கேடக நூல உளவோ—பாயிரநான்கதிகார றகளோடு சோநது தொகையாகிய அரிய ஆயிரத்தமுந்நூறறுமுப்பது குற ள்வெண்பாககளையும் ஒதியுணர்ந்தபின்பு, போய் ஒருவரது வாயாலே கேட்ட றித்தற்கு நூலுளவோ! இல்லை:—மன்னு தமிழ்ப்புலவராய்க் கேட்க வீற்றிருக் கலாம்—நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகிப் பிறர் தம்மிடத்து வ ன்து கேட்க வீற்றிருக்கலாம். எ-று.

வீற்றிருத்தல ஒருசுபைநடுவிலே உயாலாடிய ஆகனத்தில ஏறிவிருத்தல். இவ றறுப் பலவகையுட்பட்ட நூலுள்ளிற் கருத்தககளெல்லாம் விளங்கிநிறறலின், டிகேடக நூலுள்ளோடுஒன்று. புலவராயெனவே, புலமை நிரம்புதற்கு. இவை ஆயிரத்தமுந்நூற்று முப்பதுகுறள்களும், திபாதிமென்பது பெறப்பட்டது. (ஒத்தியார்க்கு வரும் இமமைப்பயன் சொல்லியபடி. (கே)

80

முக்கையலூர்ச்சிறுகருந்தும்பியார.

கள: உளளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்ததனைத் தெளளுத லன்றே செயற்பால—வள்ளுவர் முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகாவா ரொப்பா வலரினு மில.

இ-ள். வள்ளுவரை முப்பாலின் மிக்க மொழி உண்டு எனப் பகாவா எப் பாவலரினும் இல்— திருவள்ளுவரது திருக்குறளின்மேறப்பட்ட நூலொன்று உளதென்று சொல்லவல்லவர் எவ்வகைப்பட்ட புலவருளரும் இல்லை—செ யற்பால, உளளுதல உள்ளி உரைத்தல் உரைத்ததனைத் தெளளுதல் அன்றே— ஆதலால், நாம் இந்நூலைக்குறித்துச் செய்க்கடவன நாம் இதன்பொருளைச் சி ரித்துக்கொள்ளுதலும், சிரித்ததுப் பிறாககு அதனைச்சொல்லுதலும், பிறா லே சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும் அன்றே! எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழி வேதமிருத்தலின் மிக்கமொழியெ னறும், தமிழினமாதிராமனி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவராயுந் தமுவுதற்கு எப்பாவலரினுமென்றும், அறிவொப்புக்காண்டறகு உரைத்ததனை த் தெளளுதலென்றும், கூறினார். உளளுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெ னவே அவ்வாறொழுகலும், அடங்கின. இது பயிற்சி செய்தொழுமுமாறு சொ

ஆசிரியர் நல்லந் துவரை.

கஅ. சாறறிய பலகலைபுந் தபபா வரும்றையும்
போறறி யுகாத்த பொருளெல்லாந—தோறறவே
முப்பான் மொழிந்த முதறபா வலொப்பா
ரொப்பா வலரினு மில.

இ-ள். சாறறிய பலகலையும் தபபா அரும்றையும் போறறி உரைத்த பொரு
ளெல்லாந் தோறற —அறிவுடையோராரற சொல்லப்பட்ட பலநூல்களாலும்
தபபாத அறியவேதததினாலும் காப்பாறறிவைததிருநது உலகத்தார்க்குச் சொ
ல்லப்பட்ட விடயங்களைல்லாம் தன்னிடத்தே காட்டிம்படி—முப்பால் மொ
ழிந்த முதறபாவலர் ஒப்பா எப்பாவலரினும் இல்—திருக்குறளைச் சொல்லிய
திருவள்ளுவரையொப்பவா எவ்வகைப்பட்ட பாவலருள்ளும் இல்லை. எ-று.

தம்மாலே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழுவுறாமையால் தபபாவென்றும், பொ
ருளுணர்தற்கேயன்றி ஒதுதற்கும் எளிதன்றாகலின அருவென்றும், விசேட
ணஞ்செய்யப்பட்டது. எப்பாவலரினும் இத்தற்கு முன்னுரைக்கப்பட்டபடியே
கொள்க. முதறபாவலர் முதன்மையையுடைய பாவலர், நாலவகைப்பாக்களி
ல் வெண்பாக்களும் அவறறாளும் குறளவெண்பாவும் தலைமை பெறறு நிற
றலின், அக்குறளவெண்பாவால் தூல்செய்த வல்லமையுடையனொன்றாமாம்.
புலமையிலே நாயனருக்கு ஒப்பினமை சொல்லியபடி.

(கஅ)

கீரந்தையார்.

கக. தப்பா முதற்பாவாற ருமாண்ட பாடலினான்
முப்பாவி னாற்பான் மொழிந்தவ—ொப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனம்கிழத்
தெய்வத் திருவள் றுவர்.

கக

இ-ள். எப்பாலும் வை வைத்த கூர் வேல் வழுதி மனம் மகிழ—எவ்விடத்
திலும் கூரமை வைத்த சிறப்பு பொருநதிய வேலையுடைய பாண்டியராசன
மனம்கிழ—தபபா முதற்பாவால் தாம் மாண்ட பாடலினால் முப்பாலின் நார

பால் மொழிந்தவா— சொல்லப்பட்டபொருள் வழுவாமல் முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள்வெண்பாக்களாலே தாம் மாட்சிபெற்ற பாடறொழிலினாலே மூன்றுபால்களிலே அறமுதலிய நான்குபகுதிப்பொருளையும் திருவாய்மலராக தவா—தெய்வத்திருவளஞுவா—தெய்வத்தன்மையையுடைய திருவளஞுவராயரா, எ-று.

கூ. சிறப்பு. நான்கனுண் மூன்றடங்குவதனறி மூன்றனுள் நான்கடங்கா மையின, வியந்த கூறப்பட்டதாயிற்று. ஊலசெய்த சிறப்பும், அதனால் அரசு னை மகிழ்வுத்தமையும், சொல்லியபடி. (கக)

சிறுமேதாவியாரா.

உ. வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற
நாடிய முப்பத்து மூன்றென்றாழ—கூடுபொரு
ளொளி லெழுப திருபதிற் றைநதின்பம
வளஞுவா சொன்ன வகை.

இ-ள். வளஞுவா சொன்ன வகை—திருவளஞுவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை,—பாயிரம் நான்கு—பாயிரம் நான்கதிகாரத்தை யுடைத்தது,— அறம் முப்பத்துமூன்று—அறம் முப்பத்துமூன்றதிகாரத்தையு டைத்தது,—ஊழ ஒன்று—ஊழ ஓாதிகாரத்தையுடைத்தது,—பொருள் எழுப து—பொருள் எழுபத்திகாரத்தையுடைத்தது,— இன்பம் இருபதிறைந்தது— காமம் இருபத்தைந்ததிகாரத்தையுடைத்தது. எ-று.

அறத்துப்பாலுளடங்காது அதனை விட்டு நூறகெல்லாம் பொதுவாய நிற றலின் வீடொன்று பாயிரமென்றும், இமமை மதுமை நீயி மூன்றும் பயத் தறசிறப்பிற்குய மூன்றனுண் முதனிறறலின் விளங்கறமென்றும், யாவாககு ம பொதுப்பட நாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்தனகூறுபாடு இவையேயாக லின் நாடிய முப்பத்துமூன்றென்றும், முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன பமும் கைகூடுதற்குத் துணையாய நிறறலின் கூடுபொருளென்றும், அப்பொரு ளின் பாகுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் எள்ளிலெழுபத்தென்றும், கூ றினா. எள்ளல் இகழ்தல். சிலபழையநூல்களிலே சிலவற்றைச் சாதியாரும் சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்தலால் அப்படிப்பட்டவேறு பாடு இத்தற்கும்,வரினும் வருமென்று ஆசங்கித்தது, இதனைதிகாரங்களுக்கு இங் கணநதொகைசெய்தாரா. பின் இவ்வாறு தொகைசெய்யப்பட்டு வருவனவற நிற்கும் இதவே கருத்தாகக் கொள்க. முப்பால்களுக்கும் அசிகாரத்தொகை

நல்கூர்வேள்வியாரா.

உக உப்பகக நோக்கி யுபகேசி தோணமணந்தா
ஹுததர மாமதுரைக கசசெனப—விபபகக
மாதானு பவநி மறுவில் புலசசெநாப
போதாரா புனறகூடற கசக.

ஊ.

இ-ள். உப்பக்கம் நோக்கி உபகேசி தோள் மணந்தான் உத்தர மா மது
ரைக்கு அச்சு என்ம்—அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றோருகிய உமாதேவி
யினது தோள் மணந்த கடவுளை வடமதுரைக்கு ஆதாரமென்று சொல்லுகள்,
—இப்பக்கம் மாதானுபங்கி மறு இல் புலச் செநநாப்போதார புனறகூடற்கு
அச்சு— இப்பக்கம் மாதானுபவநியென்பபடுகின்ற குற்றமற்ற புலமையாகிய
தேவீசச் சொரிகின்ற செவவிய நாவாகிய மலையுடையவர் நீவனத்தைபு
டைய தென்மதுரைக்கு ஆதாரமாவர். எ-று.

உப்பககம் இடைககாடா அரசன் தனபாடலை அவமதித்தமைபற்றிப் பிண
ங்கிச்சென்ற பக்கம், உபககநோக்கியென்றது வினையாலணையும்பெயர். கேசி
திரும்மால், இது அக்கடவுள் சகசிரநாமததிற கண்டது. கேசிக்குப் பின்னே
பிறநதவன் உபகேசியென்றாயது, உபேநதிரனென்பதுபோல. மாதா அனுபங்கி
மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கினனெனப்படுதலின், அவள்
பின்னாமேலேபோல் இவர் உலகத்தாராமேல அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்ட
தாயிற்று. நாப்போதென்றதற்கேற்பப் புலமையிலே தேன ஆரோபிக்கப்பட
டது. அச்சுப்போற்றுகுதலால், அச்செனறா. நாயனாராலே திககக்குடைய
டைச் சீர்சாலவமுதியுஞ் சங்கபபுலவருநதழைத்தினீதோங்கிய மதுரைக்கு உ
ண்டான சிறப்புச் சொல்லியபடி.

(உச)

தொடித்தலைவியூத்தண்டினார்.

உஉ அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன் நெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணாவாரா
போலு மொழிந்த பொருளா.

இ-ள். அறத்திறம் நான்கு—பாயிரம், இல்லறம், தறவறம், ஊழென அ

றப்பாலினுட்பிரிவுகள் 'நான்கும்,—அறி பொருட்டிறம் ஏழ்—அரசு, அமைச்சு, அரண், கூழ், படை, நட்பு, ஒழிபென அறியப்பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரிவுகள் ஏழும் —காமத்திறம் மூன்று எனப் பகுதிசெய்து—ஆண்பாறகூற்று, பெண்பாறகூற்று, அவவிருபாறகூற்றெனக் காமத்துப்பாலினுட்பிரிவுகணமூன்றுமாகப் பகுதி செய்து—பெறலரிய நாலும் மொழிந்த பெருநாவலரோ—பெறுதற்கரிய அறம் பொருள் இனபம் வீடு எனப்படுகிற நான்குபொருளையும் சொல்லிய பெருநாவலரோ—ஒழிந்த பொருள் நனகு உணர்வார்போலும்—அறறுளடங்காத ஒழிந்தபொருள் உளதாயின, அதனை நனரூக அறியவல்ல வர்போலும். ௭-று.

ஐறமென்றது அறமுதலியவறறேடுங்கூட்டப்பட்டது. நாவலரோயென்றமை யரல், பிறரால் அறியப்படுவதென்றதாயிற்று. மும்பாலியறறேடுகையும், இவற்றினடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும், சொல்லியபடி. (உஉ)

வெள்ளிலீதியார்.

உஉ. செய்யா மொழிக்குந் திருவள்ளுவர் மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
வதற்குரிய ரந்தணரோ யாராயி னேனை
யிதற்குரிய ரல்லாதா ரில்.

உஉ

இஃ செய்யா மொழிக்கும் திருவள்ளுவர் மொழிந்த பொய்யா மொழிக்கும் பொருள் ஒன்றே—ஒருவராலே செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்தான்கும் திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தனவழியினொருவேரக்குமுடியுமெனவிலையே பொய்ப்பாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும், பொருளொன்றே—ஆராயிற் செய்யா அதற்கு உரியர் அந்நணரோ—ஆராயுங்கால், செய்யப்படாத அவ்வேதமேதற்குரியவர் அந்நணரோ,—ஏனையிதற்கு உரியர் அல்லாதார் இல்—பொய்ப்பாத இத்திருக்குறளோதுதற்கு உரியவரல்லாதவர்க்கு உலகத்திலில்லை. ௭-று.

பூவவேதத்தை நித்தியமெனபார் மதம்பறறிச் செய்யாமொழியென்றார். அது வடமொழியும் இது தெனமொழியுமாய நின்று சிலவேறுபாடுடையன

பேறரோனறினும் துண்ணுணாவாகுகருவாக்குக கருத்து வேறுபடாமையின், பொருளொன்றையெனத் தேறநேகாரம் கொடுத்தக் கூறினார். செய்யாமொழி பொய்யாமொழி அனமொழித்தொகைகள். இதற்குரியரல்லாதாரில் லௌறதனும் பொதுவேதமாதலிக. அதற்கும் இதற்கும் பொருள் வேறெவென்றும், இதனையோதற்குகாரிகளாவார யாவராவென்றும், நிகழ்கின்ற ஜயமொழித்தபடி. (உ.ந.)

மாங்குடிமுருகர்.

உச. ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—தீதற்றோ
ருள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

இ-ள். வள்ளுவர் வாய் மொழி மாண்பு— திருவள்ளுவரது வாயினின்றும் தோன்றிய திருக்குறளினது மாட்சியைச் சொல்லின,—ஒதற்கு எளிதாய உணர்தற்கு அரிதாகி வேதப்பொருளாய் மிக விளங்கி—அது ஒதப்படுதற்கு எளிய சொற்களையுடையதாகியும் அறியப்படுதற்கு அரியபொருள்களையுடையதாகியும் வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும் அவவேதத்தின மிக விளங்கி,— தீதறறோர் உளருதொறு உள்ளுதொறு உள்ளம் உருக்கும்—குறறறறறோர்கள் நினைகருதொறும நினைக்குறதொறும அவாகளுடைய மனத்தைக் கரைக்கும். எ-று.

ஓதற்கெளிதாயெனவே நவீன்றோர்க்கினிமை நன்மொழிபுணர்த்தல்களும், உணர்தற்கரிதாகியெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளாயெனவே விழுமியதுபயததலும், பிறவுமாகிய அழகுசுனிமைகி சொல்லப்பட்டதாயிறறு. தீதறறோர் பொருளாராய்ச்சிக்கேற துண்ணறிவுடையோரா, உள்ளுதொறுள்ளுதொறுள்ளமுருக்குமெனவே, மூன் காணப்பட்டதிலும் பின்காணப்படும் பொருள் சிறந்தும் விரிந்த நோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது. இதனது அறபுதமான குணமுடைமைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உச)

எறிச்சலூர்மலாடனார்.

உரு. பாயிர நான்கில லறமிருபான் பன்மூன்றே

துய துறவற்மொன் றாழாக—வாய

வறத்துப்பா னுல்வகையா வாயநதுரைத்தார் தூலின்
யிறத்துப்பால வளருவனா தோநது.

இ-ள். வளருவனா ஆயநது தூலின் திறத் துப்பால தோநது—திருவளரு வநாயனார் அவவேந்ததின் கருததுககனையாராயநது, தமமாஷே செயயபபட ட'தூலினது திறதகிறகுத் தகக நனமையுடைமையால் இவையே உரியவை யென்று தெரிநது,—பாயிரம நான்கு—பாயிரம நான்கதிகாரமும்,—இலல நற ம இருபான்—இலறவியல இருபத்திகாரமும்,—துறவறம பன்மூன்று— துறவறவியல பன்மூன்றுதிகாரமும், — ஊழ ஓனறகு — ஊழ ஓரதிகாரமு முடையனவாகு,—ஆய அறத்துப்பால நாலவகையா உரைத்தார்—இவவாராய அறத்துப்பாலைப் பாயிரமுதலிய நாலவகையுடைத்தாகக் கூறினார். எ-று.

முப்பாறபொருள்களினும் முதத்தெருக காரணமாதறசிறப்புடைமையின், துயதுறவறமெனனார். துப்பு நனமை, அது எல்லாவருணைச்சிரமங்களுக்கும பொதுவாயிருக்கை. அறப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உரு)

போக்கியார்.

உசு. அரசிய லையைந தமைசரிய லீனாந

துருவல லரணிரணடொன றெண்கூ—ழிருவிய

யிண்படை நடப்பு பதினேழ குடிபதினமூன

றெண்பொரு ளேழா மிவை.

இ-ள். அரசியல றையைநது—அரசியல இருபத்தைநத்திகாரமுடைதது,— அமைச்சியல ஈனாநது — அமைச்சியல பத்ததிகாரமுடைதது, — அரண றிரண்டு—அரணியல இரண்டதிகாரமுடைதது,—கூழ ஓன்று—பொருளியல ஓரதிகாரமுடைதது,—படை இருவியல— படையியல இரண்டதிகாரமுடை தது,—நடப்பு பதினேழ—நடபியல பதினேழதிகாரமுடைதது,—குடி பதி னமூன்று—ஒழியியல பதினமூன்றுதிகாரமுடைதது,— எண்பொருள இவை ஏழாம் — எண்ணப்பட்டபொருட்பாலுக்கு இவ்வியலகனேழாம். எ-று.

அரணுக்கு உருத்திடபம சிறத்தலின் உருவலலரணென்றும், பொருளுடை யராக்கே ஒளி அமைவதாகலின் ஒண்பொருளென்றும், படைக்குக் கயிம்போ

ரிற் பின்கொடாத திணமை உரிததாகலின, திண்படையெனதும, கூறினா.
பிற்காலத்தா அமைச்சு முதலியவைந்தனையும் அங்கவியலென ஓரியலாகநய
ம் வழங்குப. பொருட்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உசு)

மோசிகீரனார்.

உஎ. ஆண்பாலே ழாநீரண்டி பெண்பா லடித்தன்பு
பூண்பா விருபாலோ ராராக—மாண்பாய
காமத்தின பககமொரு மூன்றாகக கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனா நன்கு.

கரு

இ-ள். ஆண்பால ஏழ—ஆண்பாற்கூறது ஏழதிகாரமும்,—பெண்பால் ஆரி
ரண்டி—பெண்பாற்கூறதுப் பனவிரண்டதிகாரமும்,— அடித்து அன்பு பூண்
பால இருபால ஓராறாக—ஒருவனையொருவா அடித்து அணைப் பூண்தற்பகு
தியுடைய அவவிருபாற்கூறது ஆறதிகாரமுமாக,—மாண்பு ஆய காமத்தினப
ககம ஒருமூன்றாக நாமத்தின வள்ளுவனார் நன்கு கட்டுரைத்தார் — மாட்சி
யான காமத்துப்பாலினியல்கள் மூன்றாகப் பெயாபெற்ற திருவளவனா நன்
குக்கிறார். எ-து.

இவையே பொருளிலக்கணத்துக்கமையக களவியல கற்பியலென இரண்
டாககப்பட்டன. காமத்துப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உஎ)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார்.

உஅ. ஐயாறு தூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப பொருளவிளங்குப—பொய்யாது
தநதா னுலகிறகுத தான்வள ளுவனாகி
யந்தா மனாமே லயன்.

இ-ள். அதிகாரம் தூறும ஐயாறும மூன்றுமா — அதிகாரம் தூற்றுமுப
த்துமூன்றாக,—மெய்யாயவேதப்பொருள பொய்யாது விளங்கு—வடமொழி
யிலிருந்த மெய்யாகிய வேதப்பொருள பொய்யுறுது விளங்குமபொருட்டு,—
அநதாமனாமேல அயன் தான வளவனாகித் தநதான—அழகிய தாமரைம

லாமேல வீறற்றுககும நானமுக்ககடவுள தானற்றுவளளுவனாகி உலகத்தார
க்குத தமிழற்றசெயது நதநான. எ-று.

உலகு இறகே மககனை உணாதறி நின்றது. மெய்யாய வேதப்பொருள பொ
யயாது விளங்கவெனவே, இதற்கு முன மெய்யாயபொருள பொய்யாய ம
றைதும், பொய்யாய பொருள் மெய்யாய விளங்கியும், கிடந்தமைச்சொல்ல
பட்டதாயற்றது. அகிகாரத்தொகையோடு தூறப்பொருளியலு சொல்லியபடி.

மதுரைத்தமிழ்நாயகலார்.

உக. எல்லாப் பொருளு மிதனபா லுளவீதனபா
எல்லாத வெப்பொருளு மிலையாற—சொல்லாற
பரந்தபா வாலென் பயனவள ளுவனா
சுரந்தபா வையத துணை.

இ-ள. எல்லாப்பொருளும் இதன்பால உள—பலவகைதூலகளாலுந் சொ
ல்லப்பட்ட எல்லாப்பொருளும் இரதூலகத்தடங்கியிருக்கின்றன,—இதனபா
ல இல்லாத எப்பொருளும் இல்லை—இதனிடத்திலாத யாதொருபொருளும்
எந்தூலகத்தும் இல்லை,—சொல்லாற பரந்த பாவால் பயன என—ஆதலால்,
சொல்லவினாலே விரிந்த தூலகளாற பயன யாது!—வளளுவனா சுரந்த பா
வையத்தனை—திருவளளுவராலே தரப்பட்ட இரதூலொன்றே மண்ணுலகத
தாருக்குத துணையாதலமையும். எ-று.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன, முதல் வழி சார்பென மூலகைப்பட்ட அந்
தூல பொருளால் இன்பதூல வீட்டுதூல் எனபவற்றிற் செம்பொருள ஆகப

கூ

பெருள் குறிப்புப்பொருளென இம்மூலகையாற் கொள்ளக்கூடாத கார்த்திப்
பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களும். தொழிலும் பண்பும் துரோகியிப்
பொருளெனச்சேர்ப்புடைமையின், அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறிக. பின்
றும் அதனை வலியுறுத்தற்கு இதன்பாலிலாதவெப்பொருளுமில்லையென்றார்.
சொல்லாறபரந்தவெனவே, அவை பொருளாற்பரப்பின்மை பெறப்பட்டது.
பாத்தல் பதினாயிரம் தூறியமுதலிய இரதவனவையால் விரிதல். சொல்லா
ற்பரந்ததூலகளை ஆயவோர் மலையகற்றது எலிபிடித்தலபோல யிகவருகிச்
சிறுபயன கொள்ளுதலால், எனபயனென்றார். ஆல அகசை. பர, வையம் ஆகு

பெயர்கள். எனனூட்பல்பினிச் சிறறறிவுடையோர்க்கு விதி விலக்குக்கண்முற்
 தும், உள்ளங்கைகொலிக்கவிபோலக் கண்டு தெளியுமாறு உணர்த்தித் தடுமா
 ற்றந்தீர்த்தலன், வையத்தணையென்றார். முற்றெருங்குணர விழைவார்க்கு
 இஃது இன்றியமையாச்சிறப்பிறறென்றபடி. (உக)

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.

கூ. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச்
 செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு—முப்பாற்குப்
 பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
 நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

இ-ள். பாரதம் சீராமகதை மனுப் பண்டை மறை நோவன—பாரதம் ப
 ழைய சீராமகதையையும், மனுமிருதி பழையவேதததையும், ஒப்பனவாகும்;
 —எப்பொருளும் யாரும் இயல்பின அறிவுறச் செப்பிய வளனவா செப்ப வ
 ரும் முப்பாறகு நிகர் இல்லை— எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும் எவ்வகை
 யோரும் அவறறின்றனமையோடு அறிய அவார்க்குச் சொல்லுமபடிக்குத் திரு
 வள்ளுவர் சொல்லால் வந்த திருக்குறளுக்கு உவமானமாகத்தக்கது ஒன
 றில்லை. எ-று.

மற்று அசை. அறிதற்கரிய 'வேதாநதப்பொருளுமென்றற்கு எப்பொருளு
 மென்றும், உயாகுலத்தானோயனறி ஏனையோருமென்றற்கு யாருமென்றும், ஐ
 யாதிரிபினறியறியவென்றறகு இயல்பினறிவுறவென்றும், இதுவே சுருதிருரு
 விரண்டுமாமென்றறகுச் செப்பியவென்றும், கூறினார். பண்டையென்பது சீரா
 மகதைக்குக்கூட்டிக். கதாருபமாயிருநது பாரத ராமாயணமெனவும், விதிரு
 பமாயிருநது சுருதி மிருதியெனவும், கூட்டிச் சொல்லப்படுதலால், உவமான
 உவமேயங்களாதலறிக. எப்பொருளும் யாருமியல்பினறிவுறச் செப்புதலவே
 தத்திற்கின்மையால், முன முப்பாலின மிக்கமொழியெனற அதனறபெறப்பட்
 ட வேதத்தினொப்புமையை மறுத்தபடி. (கூ)

உருத்திரசன்மகண்ணார்.

௩. மணற்கிளைகத நீருறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பரன் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு முறு மழிவு.
கள

இ-ள். மணற்கிளைக்க நீர் ஊறும்—மணலைத் தோண்டித்தோறும் நீர் பெரு
கும்;—மைந்தர்கள வாய்வைத்த உணத் தாய் முலை ஒண்பால் சுரக்கும்—
புதலவர்கள் வாய்வைத்த உணனுத்தோறும் தாயினது முலைக்கண் நல்லபால்
பெருகும்;—பிணக்கு இலா வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பால் ஆய்தொறும் மதி
ப்புலவோர்க்கு, அறிவு ஊறும்—அவைபோல, பிணக்குதற்கு ஏதுவில்லாத வா
யமைச்சொலையுடைய திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஆராயுநதோறும், அறி
வுடைய புலவர்க்கு அறிவு வளரும். ௭-று.

கற்பிதமாயி சாதிசமயங்களின மாண்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும்
இல்லதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், நீ
யதை நல்லதாகவும் நல்லதைத் தீயதாகவும், புனைநது பிறர் பிணங்கும்படி
சொல்லப்பட்டதல்லாமையால், பிணக்கிலாவாய்மொழியென்றார். மதிப்புல
வோர்க்கறி ஆறுமெனவே, அவர் அவவறிவைக்கொண்டு பிறர்க்கெல்லாம் வி
திவிலகருக்களைக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாறப
யிறலினமையாது பலகாலும் பயிற்சி செயல்வேண்டுமென்றபடி. (௩.௧)

பெருஞ்சீத்தனார்.

௩.௨. ஏதயில வள்ளுவ ரின்குறளவெண் பாவினு
லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா முனாதததனூற்
றுதவிழ தாராமாற தாமே தமைபயந்த
வேதமே மேதக கன.

இ-ள். தாது அவிழ தார மாற—பொடியொடு விரிந்த பூமாலையையுடைய
பாண்டியராசனே;— ஏதம இல வள்ளுவர் இன்குறளவெண்பாவினூல ஓதிய
ஒண்பொருளெல்லாம் உரைத்ததனூல—குறறயிலலாத திருவள்ளுவர் இனிய
குறளவெண்பாக்களாலே நான்குவேதங்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட ஒள்ளிய
பொருள்களையெல்லாங் கூறினமையால்,—மேதக்கன தாமே தமைப பயந்த

வேதமே — மேம்பாட்டுக்குத் தக்கவை அககுறளவெண்பாக்களோ, முதலூலாய் நின்று அவற்றைப் பயந்த வேதங்களோ! நீ சொல்வாயாக. எ-று.

தாம் தமமை எனப்பட்டவை அவை அவற்றை எனலும் பொருளைத் தந்து நின்றன. ஏகாரம் இரண்டும் வினா. பிறநூலாசிரியாக்கெல்லாம் அவொதிரிகளாலே மறுகசப்பட்டிவருக குற்றமபோலவது இவாக்கு இல்லையென்றற்கு ஏதமில்வளஞவொன்றும், தாகுறியவாய் நின்று கறபோக்கு வருத்தம் விளையாமைபற்றி இனகுறளென்றும், உணாவுடையோராலே விருமப்பட்ட நற்குணமுடைமைபற்றி ஒண்பொருளென்றும், கூறினா. நூலாசிரியாக்கும், நூலுக்கும், நூலுதலிய பொருளுக்கும், தகுதி தோன்றச் சொல்லப்பட்ட விசேடணகுணங்களாலே, இவவேதம் அவவேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமை குறிப்பித்தபடி.

(கஉ)

நரிவெருத்தலையார்.

கக. இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு முன்பறிபச சொன்ன முதுமொழிநான்—மன்பதைகட

ஞள்ள வரிதென் றவைவள் ளவருலகம்
கொள்ள மொழிந்தயர் குறள.

கது

இ-ள். இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும் இந்நான்கும் மன்பதைகட்கு முன்பு அறியச்சொன்ன முதுமொழிநால் உள்ள அரிது என்றும்— இன்ப முதலிய இந்நாறபொருளியலடிகளையும் மக்கடபரப்புக்கு அக்காலத்தில் அறியும்வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட பழமொழிவேதமானது ஒதியுணரப்படுதற்கறி தென்று,— வள்ளுவர் அவை உலகம் கொள்ளுக குறள் மொழிந்தாரா—திருவள்ளுவர் அவற்றை உலகத்தாரா எளிதிலுணரமுமபடி திருக்குறளைக் கூறினா. எ-று.

முன்பறியவெனவே, உறசாப்பிணியாகவின, அக்காலத்தோர்க்கு உணாதற தேற்ற ஆயுண்ட்சியும் உணர்வுவலியும் இருந்தனவென்பது உம, அவசாப்பிணியாகவின இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பது உம, பெறப்பட்டன. இவ

விரண்டும் அவாவறுத்தன மூன்றும்பாடிகொயிறகானக. தேயவழகிற்படா
ததம் வருநதிக கறபோர்க்குமாதிரும் புலப்படுவதுமாய எல்லாமொழிகட
கும் முறப்பட்டிக கடவுண்மொழியாய நிறறலின, முதுமொழியென்றா. அற
முதலியநான்கும் பிரிவுபட்டித தோனருமையை உடைத்தாகலின, உள்ளவரி
தாயிறறு, பழையவேதம உளதாகவும் வேறிது சொல்லுதற்குக் காரணம் உண
ராத்தியபடி. (௩௩)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார்.

௩௪. புலவா திருவள ஞவரன்றிப் பூமேற
சிலவா புலவொனச செப்ப—னிலவு
பிறநகொளிமா லைக்கும் பெயாமாலை மந்துக
கறநகிருண்மா லைக்கும் பெயர்.

இ-ள். பூமேல் புலவா திருவள ஞவரன்றிச் சிலவா புலவொனச் செப்பல
—பூவுலகினகண்ணே புலவொனத திருவளஞவரையன்றி வேறுசிலரையும் பு
லவொன்று சொல்லுதல—மாலை நிலவு பிறநகு ஒளி மாலைக்கும் பெயா மற
றும் கறநகு இருள மாலைக்கும் பெயா (செப்பல) —மாலைபெனபது நிலவால
விளங்குகின்ற அநதிக்கும் பெயராக மறறும் சூழ்கின்றவிருநையுடைய அநதிக்
கும் பெயராகச் சொல்லுதலபோலும். எ-று.

செப்பலென்றது பின்னுக்கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது பல்வேறுவகை
ப்பட்ட தூலுணாச்சிகளையெல்லாம் ஒருங்கே கொண்ட பேரறிவுடைமையா
ம். உயாவொப்பறற இவரது புலமையைக்குறித்த நோக்குககால ஏனையோ
புலமை புலமையன்றாய முடிதலின, இவ்வாறு கூறினார். புலவொனபது நா
யனூக்கே காரணப்பெயராமென்றபடி. (௩௪)

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டூர்.

௩௫. இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ—வன்பொழியா
துளளி யுணர வுரைத்தாரே யோதுசீர்
வளஞவர் வாயுறை வாழ்த்து.

இ-ள். இன்பமும் துன்பமும் என்னும் இவை இரண்டும் உள்ளி உணர்—பி
ன் வரககடவனவாய சுகமுநதுகமுமெனப்பபட்ட இவற்றினுடைய இருவ

கைக்காரணங்களையும் ஆராயத்தியவும்,—அன்பு ஒழியாது மனம்,மகிழ்—த
மமேலன்பு நீங்காமல உள்ளவகளைக்கூறவும்,—மனப்பதைக்கெல்லாம் ஒது சோ
வள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்து உரைத்தாரா—மககட்பரப்புக்கெல்லாம் புகழ்ப்ப
டுஞ்சீரையுடைய திருவள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்தாத திருக்குறளைக் கூறியுள்
ள-று.

இன்பத்தின் காரணம் விதிக்குறளாலும், துன்பத்தின்காரணம் விலக்குக்கு
றளாலும், சொல்லப்பட்டன. முன்பறிதற்குப் பயன அவற்றைச் செயதலும்
தவிரதலுமாம். வேண்டிவனவெல்லாம் தொகுத்துணர்த்தலின, மனமகிழ்தல்
சொல்லப்பட்டது. அவவேதம்போலாது பலாக்கும் உபயோகியாகக் கூறலின்,
மனப்பதைக்கெல்லாமென்றார். வாயுறைவாழ்த்தினியல்பு “வாயுறை வாழத்தே
வயநக நாடின—வேம்புந கடுவும் போல வெளுசொற—ஈறகுத லினி வழி
நனி பயக்குமென — றேம்படைக கிளவியின வாயுறுத தறறே ” எனனுந
தொலகாப்பியச்சூத்திரத்தாலறிக. எதிரகாலவிளைவுணாசசி பயத்தல சொல்
லியபடி.

(௩௫)

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.

௩௬. பூவிறகுத தாமரையே பொன்னுகஞ்சு சாம்புனத
மாவிற கருமுனியா யானைக கமரருமப
றேவிற நிருமா லெனசசிநந்த தெனபவே
பாவிறகு வளளுவாவெண பா.

இ-ள். பூவிறகுத தாமரை—மலர்களுக்களுளே தாமரைமலரும்— பொன
னுகஞ்சு சாம்புனதம்—பொனகளுக்களுளே சாம்புனதப்பொன்னும்— ஆவி
றகு அருமுனி ஆபசுககளுக்களுளே காமதேனும்—யானைக்கு அமரா உம்
பல்—யானைகளுக்களுளே ஐராவதமும—தேவல் திருமால் என—தேவர்களு
க்களுளே திருமாலும்போல,—பாவிறகு வளளுவா வெண்பாச சிறந்தது என
ப—தூலகளுக்களுளே திருவள்ளுவர் துறளவெண்பாச சிறந்தது என்று அ
றிவுடையோர் சொல்லுவார். எ-று.

ஏ அசை. பா ஆகுபெயர். பொன ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதருமம், சாம்பு
னதம் என நாலவகைப்படும. காமதேனு வசிட்டமுனியிடத்தாளாதகலின்,
அருமுனியாவென்றார். உவமானமுகத்தால் இஃது பலதூலகளினும் சிறந்தது
நிறநின்ற மாடசிமை சொல்லியபடி.

(௩௬)

மதுரைப் பெருமருதனார்.

௩.௭. அறமுபபத் தெடடுப பொருளெழுப தினபத்
திறயிருபத தைநதாற் றெளிய—முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளை வெணகுறளால் வள்ளுவன
ரோதவழுக கறற துலகு.

இ-ள. அறத்திறம முபபததெடடால் — அறத்தினகூறுபாடி முபபத்தெட்
டதிகாரங்களாலும்,—பொருட்டிறம எழுபதால்— பொருட்கூறுபாடி எழுப
ததிகாரங்களாலும், — இன்பத்திறம இருபததைநதால் — காமத்தினகூறு
பாடி இருபததைநததிகாரங்களாலும்,—தெளிய—தெளியும்பொருட்டி,—மு

உ-6

றைமையால் வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனார் ஓத—கார
ணகாரியவொழுக்கால் வேதத்தினுயர்வாங்கிய பொருளைக் குறள்வெண்பாக்க
ளாலே திருவள்ளுவனார் ஓதலால்,—உலகு வழக்கு அற்றது— உலகமானது
வழுவதலினின்றும் நீங்கிறது. எ-று.

திறமும் ஆறும் முன்னுண்கூட்டப்பட்டன. உயாவாங்கிய பொருள கருமகா
ண்டம் பிரமகாண்டமிரண்டினுள்ளும் சிறந்தபொருள. வழக்குதல விதியை
விலக்கென்றும் விலக்கை விதியென்றும் கோடல். உலகு மககனையுணரத்தி
நின்றது. துணிவுபற்றி அறந்தென இறந்தகாலத்தாற கூறினார். முன்னதின
வேறுபட்ட முப்பால்களினதிகாரத்தொகைகளோடு உலகிறகு விளையும் நன
மை சொல்லியபடி.

(௩௭)

கோவூர்க்கிழார்.

௩.௮. அறமுத னுன்கு மகலிடத்தோ ரெல்லாந்
திறமுறத் தேர்நது தெளியக—குறளவெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைநே ரொவ்வாதே
முன்னை முதுவோர் மொழி.

இ-ள. அறமுதல நான்கும் அகலிடத்தோர எல்லாம் திறம் உறத தோரது
தெளியக் குறளவெண்பாப் பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறை—அறமுதலியநா
ன்குபொருள்களையும் மண்ணுலகத்துள்ளோரெல்லாம் வகைப்பட ஆராயநது
தெளியும்பொருட்டிக குறளவெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட திருவள்ளுவ

நாயனாது முப்பாலகளையுடைய புத்தகத்தின்கண்ணே—முனை முதுவோ மொழி நேர் ஒவ்வாது—முற்காலத்தாள பெரியோரது ஞாலகளுக்கு நோ தல் பொருந்தாது. எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். பெரியோராவார வடமொழியிலும், தெனமொழியிலும், பிறமொழிகளிலும், ஞால்செய்த முனிவரும், புலவரும், பிறரும். அந்நூல்களா வன மனு முதலியோராலே செய்ப்பட்ட அந்நானமுதலியன. இதனபுத்தகத் தில் முன்னூல்களிலொன்றும் சோக்கப்படுத்தாத தருவதனறென்று சொல் லியபடி. (௩௮)

உறையூர் முதுகூற்றூர்.

௩௯. தேவிற சிறந்த திருவள ஞவாகுறள்வெண்
பாவிற சிறந்திடுமுப் பாலபகரார்—நாவிற
சூயலில்லை சொறசுவை போர்விலலை மறறுகு
செயலில்லை யென்னுந திரு.

இ-ள். தேவிற சிறந்த திருவளஞவா குறளவெண்பாவிற சிறந்திடு முப்பால பகரார் — தெய்வத்தனமையாற சிறந்த திருவளஞவரது குறளவெண்பாக் களோயி கூடிச் சிறந்து தோனரூபினற முப்பாலகையும ஒதாரது—நாவிறகு உயல இல்லை—வாககிறகு இனசொறசொல்லி வாழ்தல உண்டாகாது,—சொ ற்சுவை ஓர்வு இல்லை—மனத்திறகுச சொறகளினசுவையை அறிதல் உண்டா காது,—மறறும் செயல இல்லை—இவையனறியும் காயத்துக்கு நல்ல செய ளக

உக

ஞண்டாகாது—என்னும் திரு— என்று நினைத்துத் திருமகள் அணிதததுச் சேரார். எ-று.

சுவையோதற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும், வருவிக்கப்பட்ட டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஓ தாரகளுவாகாகை கூறவே, ஒதுவோரகு இவையுளவாகவின், வாக்கிறகுக் கதிஞ்சொல, பொய, கோள், புறகூறலகனும், மனத்திறகுப பிறவிலவிறை தல, பிறன்பொருளவிறைதல், பிறன்பொருட்குக் கேடெண்ணல, பிறவுயிாக கிறுதியெண்ணலகனும், காயத்திறகுப பிறனமனைபுணாதல, உயிாககொலை செய்தல, பழியுணுணல, பிறாபொருளவெளவலகனும், ஆகிய குறறங்களை லாம நீங்குமென்பதும் பெறப்பட்டது. அறவியபகட்குக் காரணமாதறசிற

இழிகுப்பெருங்கண்ணாள்.

சு0. இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைகளுகு
செமமை நெறியிற் நெளிவுபெற—முமமையின்
வீடவறழி னுன்கின விதிவழங்க வளருவனா
பாடின ரினகுறள வெண் பா.

இ-ள். இம்மை மறுமை இரண்டும் எழுமைகடும் செமமை நெறியின தெளிவு பெற—இகபரங்கக் காவனவிரண்டையும் வினைப்பயனறொடாதற்குரிய ஏழு பிறப்பிறகுமாகச் செவகையானவழியால் யர்வரும் தெளிதலபெறவும்,—முமமையின அவறநின வீடு நானகின் விதி வழங்க—அறம பொருள இனபமெனனும் முப்பாக்களுள அம்முப்பாறபொருளகளோடு வீடுமாகிய நார்பொருளகளது விதிகளும் வழங்கவும்,—வளருவனா இன் குறளவெண்பாப பாடினா—திருவளருவநாயனா இனிய குறள்வெண்பாவைப பாடினா. எ-று.

செவகையானவழி விதியும் பத்தியும் ஞானமும் நோயாளிககு மருகதம் அனுபானமும் பத்தியமுமபோல் ஒன்றறகொன்று முரணுது கூடி நிறகுமவழி. வீட்டுவிதி தறவறத்திறகாணக. இமமை மறுமை வீடு மூன்றம் பயககுமாறு சொல்லியபடி.

(ச0)

செயிர்க்காவிரியார்மகனாள் சாத்தனாள்.

சுக. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரொடுத்தியமபத—தேவர்
திருவள் ஞாவாதாமுரு செபியவே செயவார்
பொருவி லொழுககமபூண் டார.

இ-ள். ஆவனவும் ஆகாதனவும் அறிவுடையார யாவரும் எடுத்தியமப வல்லார—மககளுக்கு ஆவனவறறையும் ஆகாதவறறையும் அறிவுடையார யாவரும் இனி இதிருநத எடுத்தசொல்லுதற்கு வல்லவரானா,—தேவர் திருவள் ஞாவா செபியவே பொருவில ஒழுக்கம் பூண்டார செயவார்—ஆதலால், தேவராகிய திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்டவறறையே ஒப்பிலலாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர் செய்வார். எ-று.

இந்தணங்கூறவே, அவயேத்தந்திலிருந்து உள்ளவாறேத்திச்சொல்லுதல அ
 னீயுண்டயார்க்கு முடியாமையால், ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதனகண்ணே சொ
 லைப்பட்டபடி வழுவாமறசெய்தல கூடாமை காட்டப்பட்டது. நாம், உம் அ
 சைகள். ஆவன இன்பதைத் தருவன. ஆகாதன துன்பதைத் தருவன. ஒப்
 பில்லாதவொழுக்கம் கொல்லாமை முதலியன. போதகாசிரியருக்கும், கேட்
 டொழுக்குவோர்க்கும், வரும் நனமை சொல்லியபடி. (சக)

செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணூர்.

சஉ. வேதப பொருளை விரகால விரிததுலகோ
 ரோதத் தமிழா லுளைசெய்தா—ராதலா
 லுள்ளுந ருளளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
 வள்ளுவர் வாயமொழி மாடடி.

இ-ள. வேதபொருளை உலகோரூத விரகால விரிததுத் தமிழால் உரை
 செய்தா—வேதத்தினபொருளை உலகத்தாரூதி யுணருமபொருட்டி உபாயத்
 தால் விரித்துத் தமிழ் மொழியினாலே சொல்லியருளினார். — ஆதலால் உள்ளு
 னர் உள்ளும் பொருளெல்லாம் வளளுவா வாய்மொழிமாடடி உண்டு எனப—
 ஆதலால், நினைப்பவா நினைக்கும் பொருளகளெல்லாம் திருவளளுவா திருவா
 யிற்றிந்தத் திருக்குறளினகண்ணே உண்டென்று அறிவுடையோர் சொல்லு
 வா. எ-று.

உபாயத்தால் விரித்தல் சொறநருக்கத்தால் ஒத்தெளிதென மனவெழுச்சி
 யுண்டாகக்கி கறபோரது அறிவ்வறிதேறகப பொருளளவு விரிய வைத்தல்.
 நினைக்கப்படும பொருளகளெல்லாம் இதனகண்ணே இக்காரணத்தால் தோன
 ருநின்றனவென்று கூறியபடி. (சஉ)

வண்ணக்கஞ்சாத்தூர்.

சக. ஆரியமுளு செந்தமிழு மாராயந திதனினிது
 சீரிய தென்றென்றைச செப்பரிதா—லாரியம்
 வேத முடைத்துத் தமிழ்கிரு வளளுவன
 ரோது குறடபா வுடைத்து.

இ-ள. ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆராயநது இதனை இது சீரியது என்று
 ஒன்றைச் செப்பரிது—வடமொழியையும் தெனமொழியையும் ஆராயநது இ

தைககாட்டிலும் இது சிறப்புடைத்தென்று ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு
கூடாது, — ஆரியம வேதம் உடைத்துத் தமிழ் திருவள்ளுவரை ஒது குறட்
பா உடைத்து—வடமொழி வேதமுடைத்து, தமிழ்மொழி திருவள்ளுவநாய
ரை சொல்லிய குறட்பாவுடைத்து, ஆதலால். ௭-து.

ஆல் அசை. வடமொழியும் தெனமொழியும் பிறமொழிகள்போலாது பாணி.
னியாரும் அகத்தியனருமுதலாகிய முனிவர்களாலே செயப்பட்ட இலக்கண
நூல்களாலே சீர்திருநதி நிற்புனமுதலிய குணங்களுடைமையாலும், அது பி
ராகிருதமுதலியவற்றுக்குப்போல இது ஆந்திரமுதலியவற்றுக்கு முதலாய் நி
றறலாலும், ஒன்றற்கொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும், வேதமுடைமைபற்
றி வடமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயாவு தெனமொழிக்கண்ணே திருக்கு

உக.

நன் உண்டாதலின் இனிமில்லையென்றற்கு, இதனினிது சீரியதென்றொன்றை
ச்செப்பரிதென்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு
ஒப்புமைநிறைவு சொல்லியபடி.

(சக.)

களத்தூர்க்கிழார்.

சச. ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னேதாந்
தரும் முதனன்குளு சாலு—மருமறைக
ளைந்துகு சமயநா லாறுநம் வள்ளுவரை
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

இ-ள. அருமறைகள் ஐந்தாம் சமயநூல் ஆதும் நம வள்ளுவரை புந்தி மொ
ழிந்த பொருள் — இருக்குமுதற்பாரதமீறாகிய அரிய வேதங்களைந்தம் அவ்
வேதத்தின்வழிப்பட்ட சமயநூல்களாறும் நமமுடையதிருவள்ளுவரால் உல
கத்தார்க்குப் புத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட நூலிலடங்கும், — ஒருவா இருகுற
ளே முப்பாலின் ஒதம் தரும்முதல நான்கும் சாலும்—ஆதலால், ஒருவா ஒரு
விகற்பமும் இருவிகற்பமுமாகிய இருவகைக்குறள்களைபுமே முப்பால்களில்
அத்தியயனஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற அறமுதலிய நார்பொருள்களும் அவ
ருக்குப் போதும். ௭-து.

ஒருவனாகவே ஐந்தாம் ஒதியுணர் முடிவுபோகாது வேறுவேறான அதிகாரி
களுடைமைபற்றி, அருமறைகளைநதமென்றார். சமயநூலாதம் ஒன்றேபொரு

ளெனனும் பாடலொயிறகானக. நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கவகொளுத்தி
 கல்வழிப்படுத்த வரத பரமாசாரியா இவரோயெனனுமுரிமைதோன்றறகு நம
 வளளுவனொன்றா. மறைகளைநதுகு சமயநூலாழம நமவளளுவனொ புரநி
 மொழிந்தபொருளெனலால், அவைபலவற்றினும் வேறுவேறுவகைப்படடுச
 சிறநதுநின்ற கருத்தககெல்லாம் இவ்வொருநூறகணானே அடங்கிநிறகின
 றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொருள ஆருபெயர். ஒருவொன்ப பொதுப
 படககூறலால், இதனை ஒதுதறகுப பெண்பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென
 பது கொள்ளப்பட்டது. இவ்வொருநூலோதியுணர்நதோரா அருமறைகளைநது
 குசமயநூலாழம ஒதியுணர்நதோராவொன்றபடி. (சச)

நச்சுமனூர்.

சநூ. எழுத்தசை சீரடி சொறபொருள யாபபு
 வழுககில வனபபணி வண்ண—மிழுககின்று
 யென்றெவர் செயதன வெல்லா மியம்பின
 வின்றிவ ரின்குறளவெண பா.

இ-ள். எழுத்து அசை சீர அடி சொல் பொருள யாபபு வழுக்கு இல வனப
 பு அணி வண்ணம் இழுக்கு இனறி என்று எவா செயதன — எழுத்தமுதல
 வண்ணமீருகச் சொல்லப்பட்ட இவறறுள் வழுவதலில்லாமல் எக்காலத்தில
 எவரால் எவை செய்யப்பட்டன,— எல்லாம் இன்று இவர இன குறள்வெண
 பா இயம்பின—அவையெல்லாம் இக்காலத்து இதநிருவள்ளுவராலே செயய
 பபட்ட இவ்விலியகுறள்வெண்பாக்களிற் சொல்லப்பட்டன. எ-று.

உச

வன்ப்பு அழ்மை, அழகு, தொன்மை, தோல, விருகது, இயைபு, புலன்,
 இழைபு. அணி சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம் குறிலகவந்து
 நகிகைவண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவலா ஒவ்வொ
 ருகுணத்தினாலே சிறநது விளங்க நூலசெயதனர், இவரோவெனின எல்லாக்
 குணவகளாழம நிறைநது சிறநது விளங்கச் செயதமையின, இவ்வாறு கூறி
 னூர், இதனபாககனின் சிறப்புச சொல்லியபடி. (சநூ)

அக்காரக்கனிநச்சுமனார்.

சக. கலைநிரமபிக காண்டற கினிதாகிக கண்ணி
னிலைநிரமபு நீரமைத தெனினூந்—தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பாணா னயததின் பயன்.

இ-ள். கலை நிரமபிக் காண்டறகு இனிதாகிக கண்ணினிலை நிரமபு நீரமைத்
து எனினும்—மதியமும் முப்பாணாலும் பதினாறுகலைகளாலும், அறுபத்துநா
லுகலைகளாலும், நிறைநது, நோககுதறகு, ஆராய்ச்சிசெய்தறகு, இனிதாகி,
முகககண்ணினிலையில், அகககண்ணினிலையில், நிரமபுகின்ற தணமையுடைததா
யினும், குணமுடைததாயினும்,— வள்ளுவர் முப்பாணால நயத்து இன்பயன
தொலைவு இலா வான ஊர் மதியநதனககு உண்டோ—திருவள்ளுவரது முப்
பாணாலினது நயத்தால் விளைவதாகிய இனிய பயனானது ஒழிவினறி ஆகாசத்
தினகண்ணே திரிசினற மதியினிடத்து உண்டோ! எ-று.

மதியநதனக்கென்றது வேறறுமைமயக்கம். ஓகாரம் எதிராமறை. ஆதாரமா
கக் கொளளுதறகு ஏறபுடைததல்லாதீ வாளை ஆதாரமாகக் கோடலின, இழி
வு தோன்றத் தொலைவிலாவானாமதியமென்றோ. நயம் மறுபபடாமை, மழு
ங்காரமை, குறைவுறமை முதலியன. பயன் இமமை மறுமை வீட்டினபங்க
ள். ஒப்புமைசொல்லுதறகு ஊலகளில் ஒன்றும் இனமையால், ஏனைப்பொருள்
பலவற்றினுஞ் சிறந்த மதியையாயினும் சொல்லுதமென்ப புகின் அதுவும் இ
தறறறகுவதன்மென்றபடி. (சக)

நப்பாலத்தனார்.

சள. அறநதகளி யானற பொருடிரி யின்பு
சிறநதநெய செஞ்சொறநீத தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனா நேறறினார் வையத்து வாழ்வாரக
நூள்ளிரு ணீககும விளக்கு.

இ-ள். அறம் தகளி—தருமம் அகலும்,—பொருள் திரி—பொருள் திரியும்,
—இனபு நெய—காமம் நெய்யும்,—செஞ்சொல தீ— செவ்வியசொல நெரு
பபும்,—குறும்பாத் தண்டா—குறட்பாத் தண்டிம் ஆக,—வள்ளுவனா வை
யத்து வாழ்வார்கள் உள்ளிருள் நீககும விளக்கு ஏறறினார்—திருவள்ளுவநா
யனார் பூயியின்கண் வாழ்வோரது அகத்திருளை ஒழிப்பதாகிய விளக்கு ஏறறி

ஞர். எ-று.

ஆன்றல் மேம்படுதல். அகத்திருள் அஞ்ஞானம். தீச்சடர் தகனி முதலியவ
ற்றோடு கூடிப் புறத்திருளை எப்படியோ அப்படி நாயனரது திருவாயிற் பிற

உரு

ந்த செஞ்சொல் அறமுதலியவற்றோடு கூடி அகத்திருளைக் கெயித்தலின, இங்
கனம் உருவகஞ்செயலாயிற்று. மனையகத்தேற்றப்படுகிற விளக்கு அமமனை
யகத்தள்ளாராககுமாதிரிமே உபயோகியாய நின்றலாலும், அகத்திருளைக் கெ
டுக்கவல்லதனமையாலும், இஃது உலகத்து வாழ்வோர பலாகும் உபயோ
கியாய நின்றலாலும், அகத்திருள் கெயித்தலாலும், அதனை இது பலகோடி.
மடங்கு மிகஞ்ச சிறந்த நிறகின்றமை உணரத்தியபடி. (சஎ)

குலபதிநாயனார்.

சஅ. உள்ளக கமல மலாததி யுளத்துள்ள
தளளற கரியவிரு டளளுதலால்—வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறடபாவும வெங்ககிரு மொககுமெனக
கொள்ளத் தகுறுகுணத்தைக கொணமி.

இ-ள். உள்ளக்கமலம் மலாததி உளத்து உள்ள தளளறகு அரிய இருள்
தளளுதலால்—நெஞ்சமாகிய தாமரைமலரை மலாததி மககளது அகத்திலு
ள்ள பிற்தொன்றானுலே நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவீருளை நீக்குதலால்,—வள
ளுவனார் வெள்ளைக் குறடபாவும வெங்ககிரும குணத்தைக்கொணமி ஓகரும்
எனக கொள்ளத்தகும்— திருவள்ளுவரது குறளவெண்பாவும, புறத்துத் தா
மரைமலரை மலாததிப் புறத்திருளை நீக்குகின்ற சூரியனும், அசெய்யகையை
க்கொணமி ஒக்குமென்று கொள்ளத்தகும். எ-று.

கெயலும் தொழிற்பண்பெனப்படுதலின, குணமெனப்பட்டது, அது மல
ரத்தலும், தளளுதலுமாம். குணத்தைக்கொண்டெனவே, செயப்படுபொருளை
க்கொணமி ஒக்குமெனக கொள்ளத்தகாதென்றதாயிற்று. உலகக்கெல்லாம்
பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடைபொரப்பாமெனறபடி. (சஅ)

தேனீக்குடிக்கீரனார்.

சக. பொய்ப்பால பொய்யேயாயப் போயினபொய யலலாத
 மெய்ப்பால மெய்யாய விளங்கினவே—முப்பாலிற
 . நெய்வத திருவள ஞ்வாசெப பியகுறளால
 வையத்து வாழ்வார மனதது.

இ-ள். தெய்வத்திருவளஞ்வா முப்பாலிற செபிய குறளால— தெய்வத்த
 னமையையுடைய திருவளஞ்வநாயனா மூனறுபாலகையுடையதாகக் கூறிய
 குறணூலைக் கேட்டிறதலால,—வையத்து வாழ்வார மனததுப பொய்ப்பா
 ல பொய்யேயாயப் போயின—உலகினகண் வாழ்வாருடைய மனததுப பொ
 யயினபகுதியிற்பட்டவையெல்லாம பொய்யேயாயப் போயின, — பொய்ய
 ல்லாத மெய்ப்பால மெய்யாய விளங்கின—பொய்மமையலலாத மெய்யினப
 குதியிற்பட்டவையெல்லாம் மெய்யேயாய விளங்கின. எ-று.

குறளாற பொய்ப்பால பொய்யேயாயப் போயின மெய்ப்பால மெய்யேயா
 ய் விளங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உணமை துணியப்படாமையி
 ன், பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன மேறகொளன்பட்டும், மெய்ப்பால பொ
 ய்ப்பாலபோற கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தனவென்றதாயிறறு. இதனமெ
 ய்யுணாவுயத்தற்சிறப்புகுச சொல்லியபடி. (சக)

உசு

கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.

இ. அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
 றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
 வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற
 கேளா தனவெல்லாங் கேடடு.

இ-ள். மறன் எறிந்த வாள ஆர நெடுமாற—பகைவரையெறிந்த வாட்படை
 தங்கிய வீரோங்கும் பாண்டியராசனே,—வள்ளுவனாரதம் வாயாற கேளாத
 னவெல்லாம் கேடடு அறன்றிறன் அறிந்தேம்—திருவளஞ்வநாயனாது வாக
 கால இதற்குமுன் கேட்கப்பட்டல்லாதவையெல்லாம இப்போது கேடடு, அற
 த்தின்றிறததையறிந்தேம், —பொருட்டிறன் அறிந்தேம்— பொருளினிறத
 தை அறிந்தேம்,—இன்பின திறன் அறிந்தேம்— இன்பத்தின்றிறததை அறிந
 தேம்,—வீட்டுத திறன் தெளிந்தேம்—வீட்டினிறததை அறிந்தேம். எ-று.

திறன் அறமுதலியவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது. மறன் ஆகுபொயா.கேளா

தன பிறநூலாசிரியாகக்கெல்லாம் அறிந்து சொல்லுதற்கெட்டாதிருந்த அறமுதலியவற்றினூட்பதங்கள. இம்மை மறுமை வீடுகளைக் குறித்துணராதற்குரிய உறுதிப்பொருளைக்குமுணராதலின, இனி யாதொன்றாலுங் குறைவில்லையென்றபடி.

(ரு0)

கவுணியனார்.

ருக. சிந்தைக் கினிய செவிககினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைகரு மாமருநது—முநதிய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வளளுவனூ
பன்னிய வின்குறளவெண் பா.

இ-ள. முநதிய நன்னெறி நாம அறிய நாப்புலமை வளளுவனூ பன்னிய இன்குறளவெண்பா— முறப்பட்டதாகிய நலவழியை நாமறியும்பொருட்டு நாவால் விளங்குகின்ற புலமையையுடைய திருவளளுவநாயனூராத சொல்லப்பட்டு இனியகுறளவெண்பாக்கள—சிந்தைகரு இனிய—நினைத்தால் மனத்திற்கு இன்பஞ்செய்வன,—செவிககு இனிய—கேட்டாற காதுககு இன்பஞ்செய்வன,—வாய்க்ககு இனிய—ஓதினால் வாய்ககு இன்பஞ்செய்வன,—வந்த இருவினைகரு மா மருநது—தொடாநதுவருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்களுக்கப்ப பெரிய மருந்துகளாவன. ஏ-று.

குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏறக வினையை நோயெனனாமையால், ஏகதேசரூபகம். நல்வினையும் பிறவிககு ஏதுவாகலால், இருவினையென்றா. முறப்பட்ட நலவழி நன்மக்களுக்ககு அநாதியாயமைநதுள்ளது; அது சமயத்தாரது பல்வகைப்பட்ட கற்பனையினாலே மறைபட்டு கின்றமையின், நாமறிய வென்றா. இந்நூலின் பாக்களைச் சிந்தித்தனமுதலியன செய்யுங்காணும் சொற்பொருளையங்களாலே இன்பம் வினைத்துத் தெய்வத்தனமையால் வினைத்து யரும் ஒழிக்குமென்றபடி.

(ருக)

மதுரைப்பாலாசிரியஞர்.

ருஉ. வெள்ளி வியாழம் விளங்கிவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெளளிய
வள்ளுவ ரினகுறள வெண்பா வகிலத்தோ
ருளளிரு ணீர்க்கு மொளி.

இ-ள். வெள்ளி வியாழம் விளங்கு இரவி வெண்டிங்கள் புறவிருளைப் பொ
ள்ளென நீக்கும்—சுகிரன் சூரியன் சந்திரன் எனபன புறத்திருளை
வினாவிலே நீக்கும் ஒளிகளாம்,— தெளளிய வள்ளுவர் இனகுறளவெண்பா
அகிலத்தோர் உள்ளிருள நீக்கும் ஒளி—முறறுணாகத திருவள்ளவநாயனாரது
இனிய குறளவெண்பா உலகத்தோரது உள்ளிருளை நீக்கும் ஒளியாம். எ-று.
இவ்வனங்கூறவே, புறத்திருளுக்கு அவைபலவுள, அகத்திருளுக்கு இஃதொ
ன்றே உளதென்றதாயிற்று. அவற்றுள் ஒன்றும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை
நீக்கவல்லதாகலின், இதற்கு எவ்வாறானும் ஒப்பொன்றின்றென்றபடி.

ஆலங்குடிவங்கலார்.

ருங். வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுகருங்
தெள்ளமுதிந் தீஞ்சுவையு மொவ்வாதாற—மெள்ளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலககடைய வுண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான மகிழ்நது.

இ-ள். வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் உரைக்கின் வாய்மடுக்கும் தெள்ளமுதி
ந் தீஞ்சுவையும் ஒவ்வாது — திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையைச்
சொல்லுமிடத்த, உண்ணப்படுகின்ற தெளளிய அமுதினது தித்திப்பாகிய ச
ுவையும் ஒப்பாகாது,—தெள்ளமுதம் உண்டு அறிவார் தேவர்—அத்தெளளிய
அமுதைமுண்டு அதனச்சுவையை அறிப்பார் தேவர்கள்,—வண்டமிழின் முப்பா
ல் உலககடைய மகிழ்நது உண்ணும்—வளம் பொருநகிய தமிழின்கண்ணதா
கிய முப்பாலாகிய அதின் முமமடிசிறந்த பாலை எல்லாவுலகத்தாரும் மகிழ்
நது உண்டு தீஞ்சுவையறிவார். எ-று.

வளம் ஆகுபெயர். ஆல அசை. அவ்வயிராதம் வாயுபெய்தவழி நாவிற்ப
ட்ட சிறிதொழுகளவே தீஞ்சுவை பயப்பது, இப்பாட்டு நெஞ்சின்கணிகை
பெற்று ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவை பயத்தலின், ஒவ்வாதென்றார். முப்பால் சிலி
ஷ்டரூபகம். இனி எவ்வுலகத்தாராகுங் கரும்பூமியாகிய இவ்வுலகத்துடையோ

ன்றி மெய்ப்பொருளுணர்நதனி வீட்டினபம பெறுதல் கூடாமையின, உலகடையவுண்ணுமெனரா. அனறி, அவவுலகததத தேவர்களும் தமது மேறபட்டவறிவினாலே இதனது உயர்வொப்பற குணத்தை அறிநது முக்கியபயிராமாணமாகக கொண்டு மகிழுகூர்வொன்பதபற்றி, அநவணககூறினொளிணுமமையும். இஃது இவவுலகத்தார்களேன்றி அவவுலகத்தார்க்கும் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி. (ரு௩)

திருத்தணிகைச சரவணப்பெருமானையா செயத

திருவள்ளுவமாலையுரை முற்றிற்று.

உஅ

இடைக்காடாபாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேற கடலைப் புகட்டிக்

குறுகத் தறித்த குறள்.

இள். குறள்—நாயனாது தூலின ஆயிரதது முநதாறறுமுப்பது குறளவெண்பாக்களும்,—கடுகைத் துளைத்து ஏழுகடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்த—கடுகை அதனடுவே துளைசெய்து எழுகடனீரையும் அததுளையுட்பெய்து தன்னளவிற குறுகும்வண்ணம தறித்துவைத்தால், அதுபோலவனவாகும். எ-று.

யிக்க சிறறளவிறகு எடுத்தசுசொல்லப்படுவதொரு துண்பொருளாகலின, கடுகு சொல்லப்பட்டது. இரண்டனாபு தறித்தவெனவினை கொண்டது. துளைத்தல் உள்ளீடு போக்குதல். புகட்டென்பது புகட்டென விகாரப்பட்டு முத்தனிலையாய நிறறலின, புகட்டியெனரூயது. துளையினிடவெளிக்கும அதன்புறமுடிக்கும் கொள்ளப்பட்ட பங்கு சிறிதாக ஒழிந்த பங்கு பெரிதாகலின, குறுகவெனரா. தறித்தாலன்னவென்றபாலது தறித்தவென இடைக்குறைந்து நின்றது. இல்லாதபொருளை உவமானமாகக கூறலின, இல்பொருளுவமை. குறட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும் அதுபோறலின, தறித்தவென்ப பன்மையாற் கூறலாயிற்று. குறள் பாலபகாவஃறினைப்பெயராகலின, இங்கே பன்மைக்காயது. இங்கணககூறவே, குறட்பாவின சொற்கருக்கமும அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருளவிரிவும் நோக்குமவழி, அக்கடுகும் ஏழுகடனீரும்போலுமென்றதாயிற்று. பொருளவிரிவினளவுபடாமை சொல்லியபடி.

இப்பாட்டிலே “அணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக—குறுகத் தறித் த குறள்.” என முதறசொல்லை மாற்றி ஒளவையாராற புகழ்ச்சி செய்பபட்டது.

ஆசிரியர்கிருநாமங்கள்—கூ.

கிருவள்ளுவர்.
நாயனார்.
தேவர்.
முதற்பாவலர்.
தெய்வப்பிலவர்.
நான்முகனார்.
மாதானுயங்கி.
செந்நாப்போதார்.
பெருநாவலர்.

தூலின்றிருநாமங்கள்—கூ.

கிருக்குறள்.
முப்பானூல.
உத்தரவேதம்.
தெய்வநூல.
கிருவள்ளுவர்.
பொய்யாமொழி.
வாபுறைவாழ்த்து.
தமிழ்மறை.
பொதுமறை.

கிருவள்ளுவநாயனார் கிருவடி வாழ்க.

உ

கிருக்குறள்கராதி.

குறள.	பக்கம்.	குறள.	பக்கம்.	குறள.	பக்கம்.
அகடாராரல	- 2௬௧	அரித்தோதேற	- ௩௩௨	அழககொண	- ௧௧௩
அகப்பபடி	- - ௩0௮	அரிதாறறி	- ௩௩௪	அழசசொல	- 2௩௧
அகரமுதல	- - - 2	அரியகறமுசற	- ௧௪௧	அழலபொ	- ௩௫௪
அகலாதனு	- - 202	அரியவறறு	- ௧௩௧	அழிவனூஉ	- ௧௩௬
அகழவாரா	- - ௪௫	அரியவனனரு	- ௧௫௮	அழிவரத	- - 2௩௪
அகனமாறது	- - 2௮	அருங்குடே-	- ௫௧	அழிவினவை	- 2௨௧
அகனமாறதி	- ௩0	அருஞ்செவ	- ௧௬௬	அழிவின்ற	- 2௨2
அஃகாமை	- - ௫௧	அருட்செல	- ௬௮	அழுககறற	- - ௪௧
அஃகியகன்	- - ௫௧	அருமறை	- 2௪௫	அழுககாறவா	- ௧௩
அங்கணதது	- 2௧0	அருமையு	- ௧௭௧	அழுககாறுடையார	௪௮
அசையியற-	- ௩௧௫	அருமபய	- - ௫௬	அழுககாறுடையானசக	
அசசமுடை	- - ௧௫௮	அருவினையென	- ௧௪௩	அழுககாரென	- ௪௧
அசசமேகி	- ௩0௮	அருளல்லதி	- - ௭2	அழுககாறறி	- ௪௮
அஞ்சாமைய-	- ௧௪௭	அருளில்லார	- 90	அளவல்லசெய	- ௮2
அஞ்சாமையீ	- ௧௧௩	அருளென	- 220	அளவளாவில்	- ௧௫௫
அஞ்சமறியா	- 2௪௧	அருளொடு	- 220	அளவறிந்தா	- ௮2
அஞ்சுவதரு	- ௧2௭	அருளகருகி	- - ௮௧	அளவறிந்து	- ௧௪2
அஞ்சவீதா	- ௧0௮	அருளாசா	- - ௬௧	அளவினகணி	- ௮௧
அட்சகமம	- ௩௭	அருவெஃகி	- ௫௧	அளித்தஞ்ச	- ௩௩2
அடல்வேண	- - ௧௧	அலநதாரா	- ௩௭௬	அறங்குறூண	- ௫2
அடற்றகை	- - 22௩	அலரெழவாரு-	௩2௮	அறஞ்சாரா	- ௩00
அட்ககியகோ	- 2௭௫	அலாநாண	- ௩௩0	அறஞ்சொல	- ௫௩
அடிககியரினூ	- ௧௮௩	அல்லலரு	- - ௬௧	அறத்தாறிது	- ௧௪
அடித்ததுகா	- 20௬	அல்லவை	- - ௩௧	அறத்தாறறி	- ௧௭
அணங்குகொலா	௩௧0	அல்லறபட	- ௧௬௩	அறத்தானவ-	- ௧௪
அணியனரோ	- 2௧௧	அவாநறதா	- ௩௪௧	அறத்திறகே	- 2௬
அநதனொன	- ௧2	அவாரெரு	- ௩௭2	அறத்திறூஉங்	- ௧௩
அநதனாஹ	- ௧௬0	அவாவில்லா	- ௧0௮	அறமபொரு	- ௧௪௮
அமரகத்தாற	- 2௩௬	அவாவின	- ௧0௮	அறவாழிய	- - ௫
அமரகத்துவ	- 2௧௪	அவாவென்ப	- ௧0௬	அறவினையா	- ௧௧
அயிமுதினூ	- 22	அவிசொரிந	- ௭௩	அறவினையு	- - 2௬2
அமைநதாறு	- ௧௪0	அவையறிந	- 20௭	அறனழீஇ	- - ௫2
அரங்கினறி	- ௧20	அவையறியார	- 20௮	அறனறிந்தா	- ௧௮௬
அரங்கினறி	- 2௫௧	அவவித்தமு	- ௪௧	அறனறிந்தமு	- ௧௩௧
				அறனறிந்தவெ	௫2

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அறனாக்கம் -	௪௮	அன்புநானெ -	௨௮௩	இயிக்கணகா -	௨௬௫
அறனியலா -	௪௪	அன்புமறனு -	௧௭	இயிக்கணவ -	௧௮௨
அறனிமூக்கா -	௧௧௪	அன்புறறமாந -	௨௫	இயிம்பைக்கி -	௧௮௨
அறனீனு -	௨௧௩	அன்பொர் இ -	௨௧௦	இயிம்பைக்கே -	௨௬௫
அறனெனப -	௧௮	அன்பேபாடியை -	௨௫	இடைதெரிந -	௨௦௮
அறனென்கி -	௫௪	அனறநிவாமெ -	௧௪	இணமுழந்த -	௧௧௦
அறனகடை -	௪௩	—	—	இணரெரிதோ -	௮௮
அறனவரை -	௪௫	ஆகாறளவிட -	௧௪௨	இசீனைய்தன -	௧௫௩
அறிகிலா -	௩௨௮	ஆகமுற -	௧௧௦	இமைபயிறகர -	௩௨௫
அறிகொன -	௧௮௭	ஆககவகரு -	௧௩௭	இமையாரின -	௨௬௩
அறிதேநாறி -	௩௧௧	ஆககமதாவி -	௧௭௪	இமமைபயிறப -	௩௭௧
அறிநநாறி -	௧௫௩	ஆககயிறந -	௧௭௪	இயலபாகு -	௧௧
அறிவறறவ -	௧௨௫	ஆககமுங -	௧௮௮	இயலபின -	௧௭
அறிவிலாரதாந -	௨௪௪	ஆங்கமை -	௨௩௫	இயலபுளி -	௧௬௧
அறிவிலானெ -	௨௪௪	ஆபயனகு -	௧௬௫	இயறறனு -	௧௧௪
அறிவினா -	௮௧	ஆயுமநிவி -	௨௬௪	இரககவிர -	௩௦௧
அறிவினுளெ -	௫௭	ஆயநதாயந -	௨௩௦	இரத்தலினி -	௬௪
அறிவினமை -	௨௪௩	ஆராவியறகை -	௧௦௧	இரத்தலுயி -	௩௦௨
அறிவுடையாரா -	௧௨௭	ஆவிறகுநீரெ -	௩௦௫	இரநதுமுயி -	௩௦௪
அறிவுடையாரெ -	௧௨௭	ஆளவினையு -	௨௧௩	இரபபனிர்ப -	௩௦௫
அறிவுருவா -	௨௦௦	ஆறறருமா -	௧௪௬	இரபபாரை -	௩௦௩
அறவாயநி -	௩௨௧	ஆறறினளவநிறகை -	௨௧௧	இரபபானவெ -	௩௦௩
அறைபறை -	௩௦௮	ஆறறினளவநிறகி -	௧௪௧	இரவாரிரப -	௨௬௭
அறகாண்யல -	௧௬	ஆறறினவருந -	௧௩௧	இரவுளளவுள -	௩௦௬
அறறத்தநிநது -	௨௭௨	ஆறறினிலைத -	௨௦௧	இரவெனனு -	௩௦௫
அறறமறைகரு -	௨௮௨	ஆறறினெழு -	௧௮	இருணீங்கி -	௧௦௨
அறறமறைத்த -	௨௪௫	ஆறறுபவாக -	௨௧௬	இருநோககி -	௩௧௩
அறறவொன -	௧௦௮	ஆறறுவா -	லிக ௨௫௭	இருநுளளி -	௩௫௮
அறறாழிபி -	௬௩	ஆறறுவா -	லபசி ௬௩	இருநுதோமயி -	௨௭
அறறகாக்கே -	௧௩௦	அறறுவா -	லபணி ௨௮௩	இருபனலம -	௨௧௪

அறநூல்கொண்டுக	இகலாண - உசஅ	இருமணப்பெண - உசுரு
அறநூலளவநிந - உஎஉ	இகலிற்செ - உசஅ	இருமைவகை - க
அறநேமென - கஅந	இகலினயி - உசஎ	இருவேறுல - - ககக
அனிசசபபூ - - நஉக	இகலெநி - உசஎ	இருளசேரிரு - ந
அனிசசமு - - நஉஉ	இகலெனப - .உசக	இலககமுடம - கஅந
அனபகததில - உசு	இகலெனனு - உசஎ	இலங்கிழா - - நசுச
அனபநிவாரா - ககக	இகலகாண - உசஅ	இலமெனறசை - உசஅ
அன்பநிவு - - கருஉ	இகழ்ச்சியிற - கருக	இலமெனறுவெ - ரு0
அன்பிலா - உசக	இகழநதெ - ந0உ	இலாபலராசிய - எசு
அன்பிலாரொல - உரு	இடமெல்லா - ந0ச	இலனெனறுதீய - ருஅ
அன்பிறகுமு - உச	இடனிஸபரு - கக	இலனெனனு - சுஉ
அன்பினவழி - உஎ	இடிகருநது - கநஉ	இலவாழவா - - கரு
அன்பினவி - - உசுந	இடிபுரிநதெள - கஎஅ	இலலதெனி - கக
அன்பினுமா - - உரு	இடிப்பாரா - கநந	இல்லாரா - - உகக
அன்புடை—லிவ உசுரு	இடிக்கடப - - ககக	இல்லாநையரு - உசுச
அன்புடை—ல்வே ககக		இல்லாளகட - உசு0

ந

குறள. பககம். | குறள. பககம். | குறள. பககம்.

இலலைதவற - - ௩௮௧
 இவறலுமாண் - - ௧௨௮
 இழத்தொறுஉ - - ௨௭0
 இழிவநிறதுண - - ௨௭௩
 இழுககலுடை - - ௧௨௩
 இழுககாமை - - ௧௩௮
 இழைத்தகிக - - ௨௨௬
 இளித்தகக - - ௩௭௧
 இளிவரின - - ௨௭௧
 இளைதா கழு - - ௨௩௪
 இளையரின - - ௨0௪
 இறநதமைந - - ௨௩௬
 இறநதவெ - - ௧௩௭
 இறநதாரிற் - * ௮௮
 இறப்பேபுரி - - ௨௮௧
 இறலீலுமெ - - ௩௨
 இறுதிபய - - ௨0௨
 இறைகடி - - ௧௬௬
 இறைகாக - - ௧௬௧
 இறப்பற-கண்ண - - ௨௭௩
 இறப்பற-கண்ணே - - ௨௬௬
 இனதாற - - ௧௬௭
 இனமபோன - - ௨௩௮
 இனியவுள - - ௩௨
 இனியன்ன - - ௩௭௩
 இளைததுளைத - - ௨௮
 இளையரிவ - - ௨௩0
 இனகணுடை - - ௩௩௨
 இனசொலாலீ - - ௧௧௩
 இனசொலாலீர் - - ௩0
 இனசொலி - - ௩௨
 இனபங்க - - ௩௩௬
 இனபதது-பய - - ௨௪௭
 இனபதது-வி - - ௧௮௪
 இனபமிடை - - ௧0௧
 இனபமொ - - ௩0௧
 இனபமவீழை-னி - - ௧௮௩

இனஞ்செ-னா - - ௮௬
 இனஞ்செ-ா - - ௨௮௪
 இனஞ்சிரக - - ௬௩
 இனஞ்சின் - - ௩௩௩
 இனஞமை - - ௧௮௪
 இனஞவெ - - ௬0
 ஈட்டமிய - - ௨௮௮
 ஈதல்சைப - - ௬௩
 ஈதலவககு - - ௬௪
 ஈராகைவி - - ௩0௮
 ஈவாராகணை - - ௩0௩
 ஈனறபொ - - ௨௩
 ஈனறாணமு - - ௨௬௬
 ஈனறாணபி - - ௧௬௨
 உடமபாடி - - ௨௩௬
 உடமபொ - - ௩௨௩
 உடுககையி - - ௨௨௬
 உடுப்பதுஉ - - ௩0௬
 உடைசெல - - ௨௭0
 உடைத்தம - - ௧௪0
 உடைமையு - - ௨௧
 உடையொ - - ௧௭௪
 உடையார - - ௧௧௮
 உடகப்படா - - ௨௬௩
 உடபகைய - - ௨௩௩
 உணாவது - - ௨0௧
 உணலினு - - ௩௮௨
 உணடாக்க - - ௩௬௩
 உணணறக - - ௨௬௬
 உணணறு - - ௪௭
 உணணமையு - - ௭௨
 உணணமைவே - - ௭௨
 உதவ்வரைத்த - - ௩௩
 உபபமைந - - ௩௭௩
 உபாவகரை - - ௨௧௬

உலகத்தாரு - - ௨௪௬
 உலகத்தோ - - ௪௨
 உலகநதழீஇ - - ௧௨௬
 உலைவிடத - - ௨௨௨
 உவக்காணெங் - - ௩௪௨
 உவநதுறை - - ௩௨௩
 உவப்பத - - ௧௧௮
 உமுநதுமுந - - ௩௩௧
 உமுவினா - - ௨௬௭
 உமுதுணடு - - ௨௬௬
 உமுவாரு - - ௨௬௬
 உழைப்பிரி - - ௧௩௬
 உளபோன - - ௧௬௧
 உளொளிநு - - ௨௧௨
 உளொணு - - ௧௨௧
 உளவரைது - - ௧௪௨
 உளளக்களித - - ௩௬௧
 உளளத்தார - - ௩௬0
 உளளதாலு - - ௮0
 உளளத்தாற - - ௮௪
 உளளயிலா - - ௧௭௩
 உளளமுடை - - ௧௭௪
 உளளமபோ - - ௩௩௭
 உளளறக - - ௨௩௨
 உளளியதெ - - ௧௩௬
 உளளியவெ - - ௮௮
 உளளினு - - ௩௪௬
 உளளினே - - ௩௭௬
 உளளவதெல - - ௧௭௩
 உளளவன-று - - ௩௪௨
 உளளவன-ம - - ௩௨௪
 உளளொறறி - - ௨௬௭
 உறவகருவ - - ௬௮
 உறனமுறை - - ௨௩௩
 உறாஅதவாக் - - ௩௭௨
 உறாஅதவாபோ - - ௩௬௩
 உறாஅதோ - - ௩௨௬

இனபமவ்ழை-ன	கஅ0	உய்ரு-மப்	- - -	கச	உருஅாகரு	-	௩௪௬
இனமையிடு	- ௩0௪	உயிர்ப்பவு	- - -	உருச	உறினட்ட	-	உ௩௬
இனமையினி-ந	- ௨௬௮	உயநதல	- - -	௩௭௧	உறினயிர	- -	௨௨௬
இனமையினி-து	- ௬௬௪	உரமொரு	- - -	௧௭௬	உறுதோறு	- -	௩௧௮
இன்மையு	- ௪௩	உரனசைஇ	-	௩௬௪	உறுபசியு	- -	௨௧௪
இனமையெ	- ௨௬௮	உரனென	- - -	௧0	உறுபொரு	- -	௨௨0
இனமையொ	- ௨௮௪	உருவுகண்	- - -	௧௬௩	உறுபபமைந	-	௨௨௧
இன்றியமை	- ௨௭௭	உருளாய	- - -	௨௬௬	உறுப்பொத	-	௨௮௬
இனறுமவ	- ௩00	உரைப்பா	- - -	௬௩	உறுவதுசீர்	-	௨௩௬

சு

குறள். பக்கம். | குறள். பக்கம் | குறள். பக்கம்.

உறைசிறி - - ககக	எல்லாக்குற - - ஈஅ	ஒத்ததறிவா - - சு0
உறறநோயநீ - - ககக	எல்லாகருமெ - - ககக	ஒப்புரவினா - - சு2
உற்றநோயநோ - - எச	எல்லாவிளக - - அரு	ஒருதலைபா - - ஈசரு
உறறவன் - - உஎச	எலலைக்கணி - - உஈச	ஒருநாளெ - - ஈசுசு
உறறானளவு - - உஎஈ	எவவ, ஈற - - ககச	ஒருபொழுது - - கஎ

ஊககமுடை - - கசச	எழுதுங்கா - - ஈஎ0	ஒருமைகக - - ககக
ஊடலிறேற - - ஈஅஈ	எழுதிறப்பு - - உஉ	ஒருமைச - - உசஉ
ஊடலிறேறான - - ஈஅக	எழுமையெ - - ஈச	ஒருமைமக - - உஅக
ஊடலிலுணை - - ஈஎஎ	எளிதென - - சச	ஒருமையுளா - - ஈஅ
ஊடலுணை - - ஈஎஎ	எள்ளாத - - கஈக	ஒல்ததககா - - உஉஉ
ஊடலுணாதல - - ஈகக	எள்ளாமை - - அ0	ஒலலுங்கரு - - உஈஎ

ஊடறக - - ஈஎ0	எள்ளினிளி - - ஈசச	ஒலலுமவகை - - கஈ
ஊழப்பெ - - ஈஅஈ	எறறி - - ஈ0க	ஒலலுமபாயெ - - கஈஎ
ஊழயவ - - ஈஎசு	எயென - - ககஉ	ஒலலுநிவ - - கச0
ஊழயிருந - - ஈஎஅ	எனைததாறுந - - கஉச	ஒழுக்கத்தெனெ - - சக
ஊடுகமன் - - ஈஅஈ	எனைதகானுமெ - - சு0	ஒழுக்கத்ததினெ - - சக
ஊடுதல - - ஈஅஈ	எனைததி - - - ககசு	ஒழுக்கத்தது - - க
ஊணுடை - - உகக	எனைத்தது - - - உஈஅ	ஒழுக்கமுடைமை - - ச0
ஊதியமென - - உஈக	எனைத்தது - - ஈசஅ	ஒழுக்கமும - - உஎரு
ஊரவாகெளவ - - ஈஈ0	எனைநதொ - - ஈசஎ	ஒழுக்கமவி - - ச0

ஊருணிரீ - - சுக	எனைப்பகை - - ஈஅ	ஒழுக்காரா - - சஎ
ஊழிபெய - - - உஅச	எனைமாட்சி - - உகஅ	ஒளியாராமு - - உ0அ
ஊழிறபெ - - - ககஉ	எனைவகை - - கருஉ	ஒளியொருவ - - உஅ0
ஊழையு - - - கஅக	எனபிலதனை - - உசு	ஒறுத்தாரா - - சசு
ஊரொரா - - - ககச	எனறுமொ - - - ககக	ஒறுத்தாராக - - சசு
ஊனைக்கு - - - உகக	எனனைமுன - - உஉச	ஒறுத்தாற - - கஎ0

எச்சமென - - - உஅஅ	எதம்பெருரு - - உஅக	ஒறுநினுனெ - - கஎஉ
எடபகவ - - - உருசு	ஏதிலாரார - - - உசஉ	ஒறுநிமு - - கஎக
எணசோந - - - உசஉ	ஏதிலாராகு - - - ஈச	ஒறுறறறி - - கஎஈ
எண்ணிதது - - - கஈஅ	ஏதிலாரபோ - - ஈகரு	ஒறுறெறு - - கஎஈ
எண்ணிய - - - ககரு	ஏதிப்பெகா - - - உருக	ஒறுறகரல - - கஉ
எண்ணியா - - - கசசு	ஏமுறறவ - - - உருஉ	ஒறுறமை - - உருரு

எண்ணியா - - - ககச	ஏயென - - - ககச	ஒறுறவுலக - - கரு
எண்ணியா - - - ககச	ஏயென - - - ககச	ஒறுறவுலக - - கரு
எண்ணியா - - - ககச	ஏயென - - - ககச	ஒறுறவுலக - - கரு
எண்ணியா - - - ககச	ஏயென - - - ககச	ஒறுறவுலக - - கரு

எண்பத்ததாலெ - உஅரு	ஏரினுழாஅ - - ௭	ஒனறெயதி - உஅஅ
எண்பத்ததாலெ - கசுக	ஏவவுஞ்செ - உசரு	ஒனனாத - எச
எண்பொருள - கஉசு		
எநிரதாக்கா - கஉஎ	ஐந்தவித்தா - ௧0	ஒஓதலவே - ககக
எநநனநி - - ௩சு	ஐயத்தினீய - ௧0உ	ஒசியுணாந - உசக
எப்பொருளு - ௨0௩	ஐயப்படா - ௨0ரு	ஒம்பினமை - ௩௩௩
எப்பொருளெ - ௧0௩	ஐயுணாவெ - ௧0௩	ஒாததுளள - ௧0ச
எப்பொருளையா - கஉசு		ஒாந்துகண - ௧௬0
எயதற்கரி - - ௧சரு	ஒட்டாரா - ௨எக	ஒஓவினீதே - ௩௩௬
எரியாறசு - ௨ருஅ	ஒண்ணுதற - ௩௧௨	
எல்லாப்பொ - ௨௧௭	ஒண்பொரு - ௨௨௧	கடலன்ன - ௩௨௭

௫

குறள.	பக்கம்.	குறள.	பக்கம்.	குறள.	பக்கம்.
கடலோடா - ௧௪௭	கல்லாதமே - ௨௪௪	காமக்கயி—னீ - ௩௩௬	கடனநிந - ௨0௧	கல்லாதவரிற - ௨௧௨	காமககணிச - ௩௬0
கடனென்ப - ௨௮௩	கல்லாதவருந - ௧௨0	காமமுநாணு - ௩௩ரு	கடாககளி - ௩௧௨	கல்லாதானெ - ௧௨0	காமமுமுந - ௩௨ரு
கடாஅவுரு - ௧௭௨	கல்லாதான - ௧௨0	காமமென - ௩௬௧	கடாஅவுரு - ௧௭௨	கல்லாராபி - ௧௬௮	காமமவிதி - ௩ரு௧
கடிதோச்சி - ௧௬ரு	கல்லாவொரு - ௧௨௧	காமமவெதுளி - ௧0ரு	கடிநதசடிந - ௧௧௩	கல்லானவெ - ௨ரு௩	காலநகருசி - ௧௪௪
கடிநதசடிந - ௧௧௩	கல்லானவெ - ௨ரு௩	காலததினற - ௩௩	கயிருசொல - ௧௬௬	கவறுவகழக - ௨௬௧	காலாழகளரி - ௧௪௮
கயிருசொல - ௧௬௬	கவறுவகழக - ௨௬௧	காலையககுர - ௩ரு௩	கயிமொழியுங - ௧௬௭	கவலையாற - ௩௨௧	காலையருமயி - ௩ரு௩
கயிமொழியுங - ௧௬௭	கவலையாற - ௩௨௧	கானமுயலெ - ௨௨ரு	கடைக்கொட - ௧௬௪	கழாஅககால - ௨௪௩	
கடைக்கொட - ௧௬௪	கவலையாற - ௩௨௧		கடைக்கொடி - ௭௧	களவினலாகி - ௮0	
கடைக்கொடி - ௭௧	களவினலாகி - ௮0		கணகளைவு - ௩௧௪	களவினகட - ௮௪	
கணகளைவு - ௩௧௪	களவினகட - ௮௪		கண்டதமன - ௩௩0	களவெனறு - ௮௪	
கண்டதமன - ௩௩0	களவெனறு - ௮௪		கண்டாங்கலு - ௩௩௮	களிசுதரியே - ௨௬௭	
கண்டாங்கலு - ௩௩௮	களிசுதரியே - ௨௬௭		கண்டாருயிரு - ௩௧௧	களித்தானை - ௨௬௭	
கண்டாருயிரு - ௩௧௧	களித்தானை - ௨௬௭		கணடுகேட் - ௩௧௬	களித்தொறு - ௩௨௧	
கணடுகேட் - ௩௧௬	களித்தொறு - ௩௨௧		கணணிநறந - ௩௬௭		
கணணிநறந - ௩௬௭					

கணனி நகனி - ௧௬௧
 கணனி நறுனி - ௩௭௨
 கணனி பச - ௩௫௭
 கணனி நறு - ௫௩
 கணனு வகொ - ௩௫௮
 கணனுடைய - ௪௧௭
 கணனுள்ளாரா - ௩௨௪
 கணனுள்ளிற - ௩௨௪
 கணனொடு - ௩௧௬
 கணனோட—த - ௧௬௮
 கணனோட—யி - ௧௭௦
 கணனோட—மெ - ௧௬௮
 கதநகாத துக - ௩௧௬
 கதுமென ததா - ௩௩௮
 கய லுண கண - ௩௪௪
 கரத்த லுமாற - ௩௩௫
 கரப்பவாக - ௩௦௬
 கரப்பிடுமப - ௩௦௨
 கரப்பிலாடு - ௩௦௧
 கரப்பிலாரா - ௩௦௨
 கரப்பிலுங - ௩௧௭
 கரவா துவந - ௩௦௪
 கருமஞ்சிறை - ௧௭௦
 கருமஞ்செய - ௨௧௩
 கருமணியிற - ௩௨௩
 கருமத்தாலு - ௨௧௦
 கருவியுங்கா - ௧௮௪
 கலங்கா துக - ௧௧௫
 கலநதுணா - ௩௫௧

காவாரகரு - ௮௨
 களஞ்சுணை - ௨௬௮
 கறுதீர்னன - ௮௧
 கறககசுடற - ௧௧௬
 கறறதனாலா - ௩
 கறறநிறதாரா - ௨௦௧
 கறறருடகற - ௨௧௦
 கறறாமுற - ௨௧௧
 கறறிலயினு - ௧௨௩
 கறறீணயி - ௧௦௩
 கறறுககண - ௨௦௦
 கணவினாறுண - ௩௫௦
 கணவிதுமி - ௨௩௭
 காககபொரு - ௩௮
 காககைகர - ௧௫௬
 காடரிககெ - ௧௬௫
 காணசசின - ௨௫௦
 காலுகாற - ௨௪௫
 காணிறதவ - ௩௨௦
 காணுங்காற - ௩௭௧
 காணகமற - ௩௬௫
 காத்தலகாத - ௧௩௦
 காத்தலில - ௩௫௨
 காத்தலாலு - ௩௪௧
 காத்தலவரி - ௩௫௮
 காத்தனமை - ௧௫௦
 காமாககடன் - ௩௩௬
 காமாககதி—லு - ௩௨௬

குடி, சீழி - ௧௬௧
 குடிபுறங்காத - ௧௬௨
 குடிப்பிறந்தாரா - ௨௭௬
 குடிப்பிறந—சு - ௧௬௧
 குடிப்பிறந—த - ௨௩௧
 குடிமடிநறு - ௧௭௭
 குடிமடாணமை - ௧௭௮
 குடியெனலுங - ௧௭௬
 குணநலரு - ௨௮௩
 குணநாடி - ௧௫௦
 குணமெனலுங - ௧௧
 குணநிலயை - ௩௫௦
 குணநுய்யுடி - ௨௩௦
 குலகு, (1), வ - ௨௧௨
 குழலிநிதி - ௨௩
 குழிகொண - ௩௧௪
 குழித, தது - ௨௦௫
 குழிப்பநிதது - ௨௦௩
 குழிப்பிற—ரா - ௨௦௫
 குழிப்பிற—ரா - ௨௦௫
 குறறமீலயை - ௨௧௪
 குறறமேகாக - ௧௨௧
 குறறனனாரா - ௨௫௧
 குறறினனை - ௨௭௮
 குறறேறி - ௨௨௦
 கூடியகாமம் - ௩௬௪
 கூத்தாட்ட - ௧௫
 கூழும்குடி - ௧௬௩

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
கூறுமைநோ -	200	கோளில் -	9	செப்பமுடை -	59
கூறறக்குறி -	68	சமஞ்செய -	78	செப்பினபு -	29
கூறறத்தை -	298	சலத்தாற -	78	செயற்கரியசெ -	80
கூற்றமோ -	78	சலம்பற்றி -	288	செயற்கரியயா -	228
கூற்றுடனறு -	228	சாதலினின -	88	செயற்கைய -	88
கெடல்வே -	298	சாயலுநா -	78	செயற்பாலசெ -	82
கெடாஅவழி -	289	சார்புணார -	80	செயற்பாலதோ -	89
கெடுங்கா -	282	சாலபிறகு -	288	செயிரிறறலை -	68
கெடுப்பது -	6	சான்றவா -	289	செய்கடபா -	228
கெடுவலயா -	78	சிதைவிடத -	88	செயதக்க -	88
கெடுவாக -	78	சிறப்பறி -	88	செயதேமரு -	288
கெட்டாக்க -	78	சிறப்பீ—மு -	82	செயயாமறசெய -	72
கேடறியா -	288	சிறப்பீ—ம -	88	செயயாமறசெற -	88
கேழலவி -	88	சிறப்பொடு -	8	செயவானை -	89
கேடுமபெ -	78	சிறியாருணா -	288	செயவினை -	88
கேட்டராப -	88	சிறுகாபி -	288	செருக்கரு -	82
கேட்டினு -	288	சிறுபடை -	88	செருவந்த -	88
கேட்டினு -	82	சிறுமைந -	79	செலலாமை -	78
கேளிமூக்கம் -	288	சிறுமைபல -	288	செலலாவி -	88
கைமாறுவே -	80	சிறுமையுரு -	228	செலலான -	288
கையறியா -	288	சிறுமையுணி -	72	செலலிடத -	88
கைவேலக -	229	சிறைகாக்கு -	20	செலலிததுட -	82
கொக்கொக -	88	சிறைநல -	88	செலலிருந -	28
கொடியாரா -	78	சிறறினம -	88	செலலிருந -	88
கொடியாரா -	78	சிறறினப -	80	செலலிருந -	88
கொடுத்தது -	89	சினததைப -	88	செலலிருந -	88
கொடுத்தது -	290	சினமெனறு -	88	செலலிருந -	88
கொடுப்பத -	88	சீரிடங்கா -	288	செலலிருந -	88
கொடுப்பது -	288	சீரினாரு -	288	செலலிருந -	88
கொடுமபுரு -	78	சீருடைசெ -	280	செலலிருந -	88
கொடைய -	88	சீரமைசிற -	89	செலலிருந -	88

கொலைமே -	ககஉ	சுடச்சுட -	எரு	சென்றவிட -	கஉரு
கொலையிற -	ககஉ	சுவையொளி -	கக	சொல்லவல -	ககிக
கொலைவினை -	கச	சுழலுமிசை -	உஉசு	சொல்லுக—வி -	ருசு
கொல்லாந -	உஅந	சுழனறுமோ -	உகசு	சொல்லுக—லை -	ககிக
கொல்லாமை -	கந	சுறத்ததாற -	கருரு	சொல்லுதல -	ககச
கொல்லான -	எந	சூழாமறற -	உகசு	சொல்லபப -	நகக
கொளபபட -	உகசு	சூழ்ச்சிமுடி -	ககசு	சொல்லண -	உகக
கொளறகரி -	உகஎ	சூழ்வாகண -	கநஉ	சொறகோட் -	நஎ
கொன்றன -	நச				
கேட்டுப -	நஎஅ				

எ

குறள்.	பக்கம்	குறள்.	பக்கம்	குறள்.	பக்கம்
ஞாலங்கருதி	கசா	தானந்தவ	அ	தேரிதலுந	கஅரு
தகுதியென	நரு	திருநல்ல	சசு	தேரிநதவி	கௌ
தககாரங்கு	ககரு	திருநதிர	கஅக	தேரிநதுண	ந.ந.அ
தககாரின	கௌ	திருநபொரு	எ௨	தெருளாதா	எ௦
தக்காராதக	நக	திருநதணைந	ந.ந	தெளிவிலத	கௌ
தஞ்சநதம	நளரு	திருநதணையா	க௨அ	தென்புலத	கக
தணநதம	நருரு	திருநதணையு	ந.எ௦	தேரானபிற	கரு௦
தணனநதுறை	நகஅ	திபபாலதான	ருஅ	தேரானறெ	கருக
தநதைமகற	௨ந	தியவையசெய	ருக	தேவரணைய	ந.௦௭
தநநலம	௨கச	தியவையதிய	ரு௭	தேற்றக	கருக
தநநெஞ்சத	நச௭	தியளவனநி	௨௭ந	தேறினுந	௨ருந
தமராசித	கருக	தியிறைசட்ட	நக	தொடசசொ	௨௦௦
தமபொரு	௨௨	தியினையார	ரு௭	தொடங்கற	கசரு
தமயிலிருந	நகஅ	துஞ்சினூ	௨க௭	தொடலைக	ந.௨௭
தமயிறபெரி	கௌ	துஞ்சவகாற	நருக	தொடிநோக	நகக
தமயிறறம	௨ந	துணைநலமா	ககக	தொடிபபுழு	௨க௭
தலைப்படடார	க௦௦	துபபாக்கரு	௭	தொடியொடி	நருக
தலையினிழிந	௨௭அ	துபபினெவ	ந.நக	தொடிற்றசடி	ந.ந.ச
தவஞ்செய	௭ரு	துபபுரலில	ந.௦௦	தொட்டணைத	ககஅ
தவமறைந	௭	துமமுசசெறு	ந.அ௦	தொலவர	௨கக
தவரூநதவ	௭ச	துளியினமை	ககச	தொழுதகை	௨ச௦
தவநிலிரா	ந.அ௨	துறநதா—த	௭ச	தோனநிற	௭க
தளளாவின	௨கௌ	துறநதா—ந	கக	நகவல்லர	௨.அ.௭
துறகாததுத	௨௦	துறநதாராபடி	க௭௨	நகுதறபொரு	௨.௨.அ
துண்கருவமை	௭	துறநதாராபெரு	௭	நகையீகை	௨.௭.ரு
துனியேயிருந	ந.௭ச	துறநதாரிற்	௭௭	நகையுமுவ	அக
துண்குறறக	க௨க	துறபபார	கக௨	நகையுளரு	௨.அ.௭
துணையின	௨ருந	துறைவன	ந.ந.ந	நகையகை	௨.௭.௭
துணையாக்கின	௭௦	துளியுமபுல	ந.௭.௭	நசையூயார	ந.௭.௭
துணையிராதா	௭ரு	துண்பததிற	ந.௭.௭	நசசப்படா	௨.அ.௭
துணையிரா	௭க	துண்பமுறவ	௭.௭.௭	நயினநி	ரு௦
துணானபெரு	௭க	துண்பபா	௭.௭.௭		
துணெஞ்சநி	௭.௭.௭				

தனனைத்தான—த ரூக
தனனையுணர் - ரூபி 0

தாமினபுற - ககக
தாமவீழ—த - ரூசச
தாமவீழ—மெ - ரூகௌ
தாமவேண - - ரூகௌ
தாராதாங்கி - - ௨௨௩
தாராணமையி - கபி 0
தாராணமையெ கபி 0
தாராறழி - - ௬ 0

தானனாதி - - ரூச 0
தானனியார - - ரூச

தானகாமை - - ககச
தானகுக - - ககச
தானமைய - - ௨ 0 க
தானமையெ - - ௧ 0 ள
தெண்ணீரடு - - ரூ 0 ரூ
தெய்வத்தா - - கபி ௬
தெய்வந - - - கக

நட்டாரகுறை - ௨௬௨
நட்டாரககு - - ககபி
நட்டாரபோ - - ௨௩௬
நடபிறகுவி - - ௨௨௬
நடபிறகுறு - - ௨௩௩
நணபாறறு - - ௨௩௩
நததம்போற - - ௬௬
நயநதவாக - - ரூச௬
நயநதவாசல - - ரூ 0 ரூ
நயனிலசொல - - ரூ ௬
நயனிலனெ - - - ரூ 0

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
நயனைறு -	நக	நாடுணை	உகக	நெருநந்துச -	நகஅ
நயனுடை -	சுக	நாடுணுநி -	நஉக		
நயனொடு -	உஅக	நாணவேல் -	உகஉ	நோக்கினு—கி -	நகச
நயனசாரா -	நுநு	நாநல -	கஅஅ	நோக்கினு—கெ	நகக
நலககுரியா -	சச	நாடுளை -	கக	நோதலெவன -	நஎள
நலததகை -	நஎக			நோயெலலா -	கக
நலத்தினக -	உஎக	நிணநதீயி -	நகந	நோயநாடி -	உஎந
நலமவேண -	உஎஎ	நிலத்தியல -	கநச	நோவறக -	உருந
நலகுரவே -	உகக	நிலத்திற -	உஎஎ	நோனாவுடம -	நஉக
நலலவை -	ககக	நிலவரைநீ -	சுரு		
நல்லாண -	உகச	நிலைமகக -	உஉச	பகசசொல -	ருந
நல்லாாகட் -	கஉச	நிலையருசி -	கந	பகலகருதி -	உசச
நல்லாறென -	கஉ	நிலையறறி -	நஅ	பகலவெல -	கசந
நல்லாறெனி -	சுஉ	நிலலாதவ -	கரு	பீகுத துண -	கஉ
நல்லாறற -	சுஅ	நிழனீருமின -	உருச	பகைகடபாக -	உருஉ
நல்லினத்தி -	கநச	நிறைநீர -	உஉஅ	பகைகடபாங -	உச௦
நவினெறு -	உஉஅ	நிறைகெரு -	உகச	பகைபாவம -	சச
நறபொரு -	உகக	நிறைமொழி -	கக	பகைமையு -	உ௦ச
நனலிஹ -	நரு௦	நிறையரி -	நஉஎ	பகையகத்தச -	உகக
நனவினாந -	நருச	நிறையுடைமை -	சக	பகையநத்துப -	உகக
நனவினானலகாக -	நருந	நிறையுடையே -	நகக	பகையென -	உருக
நனவினானலகாத -	நரு௦	நினைத்திருந -	நஅ௦	பசககமற -	நசந
நனவினானலகாரா -	நருந	நினைத்தொ -	நருஅ	பசநதாளி -	நசந
நனவென -	நரு௦	நினைப்பவா -	நசஎ	பசப்பென -	நசந
நனமையுந -	கருக			படலாறற -	நநக
நனறறிவா -	ந௦எ	நீங்கானவெகு -	உசக	படியுடை -	கஎஅ
நனறுகுமாக -	கந	நீங்கிறறெ -	நகஎ	படுபயன -	ரு௦
நனறுகா -	ககஉ	நீரினறமை -	அ	படைகுடி -	ககந
நனறறற -	கநக	நீருநிழல -	நஎஎ	படைகொண் -	எக
நனறிககு -	சஉ			பணியுமாமெ -	உஅஉ
நனறிமறப -	நச	துணங்கிய -	கஉச	பணிவுடைப -	நக
நனறென -	உ௦அ	துணணியுநா -	கக௦	பணைநீங்கிப -	நருரு
நனறேதரி -	நரு	துணணிபமெ -	உ௦எ	பண்டறியே -	நகக
நனவீரைவா -	நநக	துணமாணு -	கஉக	பண்ணென -	கசக

நாங்காதல -	௩௪௫	துணைக்கொட -	௧௪௧	பண்பலாண -	௨௮௦
நாசசெறறு -	௧௬	தூலாருணால் -	௨௦௦	பண்புடை -	௨௮௬
நாடாதுந -	௨௩௦			பதிடருணி -	௩௫௪
நாடென்ப -	௨௧௫	நெஞ்சத்தார -	௩௨௪	பயனிலபல -	௫௫
நாடொறுநாடி -	௧௬௩	நெஞ்சிறறுற -	௭௮	பயனிலசொற -	௫௬
நாடோறுநாடுக -	௧௫௪	நெடுங்கட -	௭	பயனமரமுள் -	௬௧
நாணகத்தி -	௨௧௨	நெடுநீமற -	௧௭௭	பயனறுசகா -	௩௩
நாணமை -	௨௪௧	நெடுமபுள -	௧௪௬	பயனறுககி -	௨௬௩
நாணலு -	௨௧௨	நெய்யாலெ -	௩௩௦	பரிநதவாநல -	௩௫௧
நாணுமற -	௩௭௪	நெருப்பினு -	௩௦௦	பரிநதோம்பிக -	௪௦
நாணென -	௩௬௨	நெருநலுள -	௧௭	பரிநதோம்பிப -	௨௧
				பரியதுகா -	௧௭௬

௯

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
--------	---------	--------	---------	--------	---------

பரியிலுமா - - ௧௧௧
 பருசுவார - - ௨௩௫
 பருவத்தோ - - ௧௪௩
 பருவரலும - - ௩௪௫
 பலகுடைரீ - - ௨௧௬
 பலசொல்ல - - ௧௧௦
 பலநல்லகற - - ௨௩௮
 பலகுழுவ - - ௨௧௪
 பலவைக - - ௨௧௨
 பலலாபகை - - ௧௩௩
 பல்லாரமுனி - - ௫௫
 பழகியசெல - - ௨௭௦
 பழகியநட - - ௨௩௩
 பழமையெ - - ௨௩௩
 பழிமலை - - ௧௧௨
 பழியஞ்சி - - ௧௬
 பழுதெண - - ௧௮௭
 பழையமெ - - ௨௦௪
 பறறறகண்ணு - - ௧௫௪
 பறறறகண்ணெ - - ௧௦௧
 பறறறறே - - ௭௭
 பறறிவிடா - - ௧௦௦
 பறறுகபற - - ௧௦௧
 பறறுள்ள - - ௧௩௦
 பணியருமபி - - ௩௫௨
 பனமாயககள - - ௩௬௨

 பாபிபெது - - ௩௫௬
 பாததூண - - ௬௪
 பாலொபி - - ௩௨௨

 பிணிகருமருந - - ௩௧௬
 பிணியினமை - - ௨௧௫
 பிணையோ - - ௩௧௩
 பிரித்தலும் - - ௧௮௫
 பிரிவுகாக - - ௩௩௩
 பிழைத்துணா - - ௧௨௪
 பிறப்பெனனு - - ௧௦௪

பீலிபெய - - ௧௪௧

 புகழினஞற - - ௨௭௮
 புகழநதவை - - ௧௫௩
 புகழபட - - ௬௬
 புகழபுரிந - - ௨௧
 புககிலமை - - ௧௮
 புணாச்சிபழ - - ௨௨௮
 புத்தேளுல - - ௬௦
 புரநதாரகண - - ௨௨௭
 புலத்தலிற - - ௩௮௧
 புலப்பலென - - ௩௬௩
 புலப்பேன - - ௩௬௫
 புல்லவையுட - - ௨௦௧
 புல்லாநிரா - - ௩௭௫
 புல்லிக்கிட - - ௩௪௨
 புல்லிவிடா - - ௩௮௨
 புறங்குனறி - - ௭௮
 புறங்குறிப - - ௫௨
 புறத்துறுப - - ௨௬
 புறநதூய - - ௮௫
 புனகண்ணை - - ௩௫௨

 பெண்ணிய - - ௩௭௮
 பெண்ணிற - - ௧௧
 பெண்ணினூற - - ௩௬௬
 பெண்ணேவல - - ௨௬௧
 பெயசகணபி - - ௧௭௦
 பெயலாறற - - ௩௩௧
 பெரிதாறறி - - ௩௬௮
 பெரிதினிது - - ௨௪௩
 பெரியாரா - - ௨௫௭
 பெருக்கதது - - ௨௭௮
 பெருங்கொடை - - ௧௫௫
 பெருமைகரு - - ௫௦
 பெருமைபெ - - ௨௮௨
 பெருமையு - - ௨௮௧

பேதைபெருவ - - ௨௩௭
 பேதைப்ப - - ௧௧௦
 பேதைமையு - - ௨௪௧
 பேதைமையெ - - ௨௪௧
 பேதைமையொ - - ௨௩௪
 பேராண்மை - - ௨௨௫

 பொச்சாப்பரா - - ௧௫௭
 பொச்சாப்புக - - ௧௫௭
 பொதுநலத - - ௨௬௪
 பொதுநோக - - ௧௫௬
 பொயப்பிமொள - - ௨௪௨
 பொயமையு - - ௮௩
 பொயயாமைபொ - - ௮௪
 பொயயாமைய - - ௮௪
 பொருடாந - - ௫௬
 பொருடபெணடி - - ௨௬௩
 பொருடபொரு - - ௨௬௩
 பொருணீந - - ௬௧
 பொருணமா - - ௩௫௪
 பொருளகருவி - - ௧௧௭
 பொருளகெடுத - - ௨௭௦
 பொருளல்லவரை - - ௨௧௧
 பொருளல்லவற - - ௧௦௨
 பொருளறறா - - ௭௦
 பொருளாடசி - - ௭௧
 பொருளாற - - ௨௮௮
 பொருளென - - ௨௧௧
 பொளளென - - ௧௪௪
 பொறியின - - ௧௮௧
 பொறியாயி - - ௪
 பொறுத்தலிற - - ௪௫
 பொறையொ - - ௨௧௩

 போற்றினரி - - ௨௦௨

 மகனறநதை - - ௨௪

பிறப்பொக -	உஅ0	பெருமப்பாரு -	உகந	மககண்மெய -	உந
பிறாககின -	கக	பெருமையரு -	நஎந	மககளேபோல -	ந0எ
பிறாநாணத -	உகஉ	பெறினென -	நகக	மககலமெனப -	உக
பிறாபழியு -	உகக	பெறுமவற -	உக	மடலூராதல -	நஉஎ
பிறவிப்பெ -	க	பெறமுற -	உ0	மடிமடிக -	கஎஎ
பிறன்பழி -	நூ			மடிமைகுடிமை -	கஎஅ
பிறன்பொரு -	சந	பேணுதுபெட்டா -	நகக	மடியிலாமன -	கஎக
பிறன்மனை -	சச	பேணுதுபெடப -	நஎ0	மடியுளாண -	கஅக
		பேணுதுபெண -	உக0	மடியைமடியா -	கஎஎ

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்	குறள்.	பக்கம்.
மலித்தவா -	கஅ௩	மன்னர்விழை -	௨௦௨	யாதானுநர் -	ககஅ
மணிநீருமண் -	௨௧௬	மன்னுயிரொல -	௩௩௭	யாமுமுளே -	௩௪௭
மணியிறிக -	௩௬௭	மன்னுயிரோ -	௬௧	யாமெயயா -	அடு
மண்ணோடியை -	௧௬௧			யாரினுகா -	௩௭௧
மதிதுடப -	கஅ௬	மாதாமுகம -	௩௨௧	யாநீ 'ன்றே -	௧௦௦
மதியுமடநதை -	௩௨௧	மாலைநோய -	௩௩௩	யநீ 'புக்கு -	௩௧௪
மயிர்நீப்பின -	௨௭௬	மாலையோவல -	௩௩௨		
மருநதாதித -	௬௧	மாறுபாடில -	௨௭௨	வகுத்தான -	௧௧௧
மருநதென -	௨௭௧			வகைமாண் -	௨௩அ
மருநதோமற் -	௨௭௧	மிகசசெய் -	௨௪௦	வகையற்ச -	௧௩அ
மருவுகமாசற -	௨௩௨	மிகனமேவன -	௨௪அ	வகையநிநதுத் -	௨௩௩
மலரன்ன—ணமு -	௩௨௨	மிகினுங்குறை -	௨௭௧	வகையநிநதுவ -	௨௧௦
மலரன்ன—ளரு -	௩௨௧	மிகுதியான -	௪௭	வசையிலாவ -	௬௭
மலரினுமெல -	௩௭௧			வசையெனப -	௬௭
மலாகாணி -	௩௨௦	முகத்தான -	௩௦	வசையொழி -	௬௭
மலாமிசை -	௩	முகத்தினினி -	௨௩௬	வஞ்சமனத்தா -	௭௬
மழித்தலுநீ -	௭௧	முகத்தினமு -	௨௦௬	வருகமறகொ -	௩௬௩
மறத்தலெவ -	அ௬	முகநகநடப -	௨௨௬	வருமுன்னா -	௧௨௬
மறந்துமயி -	௩௩அ	முகநோக்கி -	௨௦௬	வருவிருந்து -	௨அ
மறப்பினு -	௪௧	முகைமொக -	௩௬௭	வணாவிலாமா -	௨௬௩
மறப்பினெவ -	௩௪அ	முடிவுமிடை -	௧௬அ	வலியார்க்கு -	௨௪௧
மறமானமா -	௨௨௩	முதல்லிராக் -	௧௩௩	வலியாரமுற -	௭௦
மறவறகமா -	௩௪	முயக்கிடை -	௩௩௭	வலியினிலை -	௭௭
மறைந்தவை -	௧௭௩	முயங்கிய -	௩௩௭	வழங்குவ -	௨௭௬
மறைபெற -	௩௪௦	முயற்சினிரு -	௧அ௦	வழிநோக -	௨௩௦
மறைப்பேனமற -	௩௬௧	முரண்சோந -	௧௪௬	வழுத்தினுமி -	௩அ௦
மறைப்பேனமண -	௩௩௩	முறிமேனி -	௩௨௦	வறியாரக -	௬௨
மறறியானெ -	௩௪அ	முறைகோடி -	௧௬௪	வனகண்கு -	௧அ௩
மறறுந்தொடர் -	௧௦௦	முறைசெய -	௧௧௩		
மனத்ததுமா -	௭அ	முறைப்பட -	௧அ௭	வாணிகஞ்செய -	௩௭
மனத்தானு -	௧௩௪	முறமுறறி -	௨௧அ	வாயமையை -	அ௩
மனத்தினமை -	௨௩௬	முறறியமுற -	௨௧௭	வாராககாற -	௩௪௦
மனத்துககண -	௧௩	முனைமுக்க -	௨௧அ	வாரிபெருக -	௧௩௨
மனத்துளது -	௧௩௩	முன்னுறக்கா -	௧௩அ	வாழ்தலுயிர -	௩௨௩
மனக்கொடு -	அ௪			வாழ்வாரக -	௩௪௪

மணலலத்தி - - கருசு	மேலிருந்து - - ௨௮0	வாளறறுப - - ௩௬௩
மணலநனகு - - கருசு	மேற்பிறந்தா - - ௧௨௨	வாளொடென - - ௨௧௧
மணலமன - - கருசு		வாளபோல - - ௨௫௪
மணநனயார் - - கருசு	மையலொரு - - ௨௪௨	வானினறுல - - ௬
மணநனய - - - கருசு		வானுயாதோ - - ௭
மணமாணவு - - ௨௫௫	மோப்பகரு - - ௨௧	வானோகி - - ௧௬0
மணத்தகக - - - ௧௮		
மணமாட்சி - - - ௧௬	யாகாவார - - ௩௬	விசம்பிறறு - - ௭
மணயான - - ௨௬0	யாங்கணணி - - ௩௨௮	விடாஅது - - ௩௪௬
மணவிழை - - ௨௬0	யாணடுசசெ - - ௨௫௮	விடுமாறற - - ௨0௧
மன்னாகரு - - ௧௬௪	யாதினியா - - ௧௮	விண்ணினறு - - ௬

கக

குறள்.	பகம.	குறள்.	பகம.	குறள்.	பகம.
விததுயிடல - - ௨௮		வினைகருளி - - ௧௫௩		வெளததனையவி - - ௧௮௨	
வியவறக - - ௧௩0		வினைசெய - - ௧௭௨		வேட - - - ௩௧௭	
விருந்துபுற - - ௨௭		வினைத்திட - - ௧௧௩		வேட்பததா - - ௧௮௧	
விருப்பருச் - - ௧௫௪		வினைபகை - - ௧௧௭		வேட்பன - - ௨0௪	
விராந்து - - 50		வினையான் - - ௧௧௮		வேண்டறக - - ௫௧	
வில்லக்கொடு - - 2		வினைவலியு - - ௧௪0		வேண்டறக - - ௨௬௮	
வில்லேருமு - - ௨௫௨				வேண்டா - - ௧0௭	
விழித்தகண - - ௨௨௬		வீழப்படுவா - - ௩௪௪		வேண்டிய - - ௭௫	
விழுப்புண்ப - - ௨௨௬		வீழுவாழி - - ௩௪௪		வேண்டினு - - ௧௧	
விழுப்பேற - - ௪௮		வீழமிருவா - - ௩௧௮		வேண்டின - - ௧0௭	
விழைதகை - - ௨௩௩		வீழநாளப - - ௧௪		வேண்டிதல - - ௩	
விழையார - - ௨௩௫		வீழவாரினி - - ௩௪௫		வேலன்று - - ௧௧௧	
விளககறற - - ௩௪௨		வீறையதி - - ௧௧௫		வேலொடு - - ௧௧௩	
விவிறதாரின் - - ௪௩					
வினியுமென் - - ௩௪௮		வெணமை - - ௨௪௪		வைத்தான - - ௨௮௮	
வினைகலந்து - - ௩௬௬		வெருவறத - - ௧௧௬		வையத்துள் - - ௧௮	
வினைககணவினைக் - - ௧௭௬		வெளததனையம - - ௧௭௫			
வினைககணவினையு - - ௧௫௩					

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
சுரு	உஉ	பேதையாயாரில்	பேதையாரில்
ருரு	க	புறங்கூரூமை	புறங்கூரூமை
“	கூசு	பொளின	பொருளின
ருசு	கூகூ	ஒப்பக்	ஒப்பக்
எஉ	கூஉ	விலைப்பொட்டு	விலைப்பொருட்டு
“	கூகூ	விறபா	விறபா
கககி	க	உள்ளப	உள்ளப
கககூ	கூகூ	இனததானூடுமன்று	இனததானூடுமன்று
கககூ	உகி	ஒருசொல	ஒருசொல
உ0உ	உஉ	இகலவேந்தொன்றூ	இகலவேந்தொன்றூ
உஉசு	கூசு	காந்தருவததையார்	காந்தருவததையார்
உகூசு	கக	பேதைமைஒன்றூ	பேதைமைஒன்றூ
உகூகூ	க	கேழீஇய	கேழீஇய
உகூகூ	கக	மல்லன	மல்லன
உகூகூ	உக	பெண்டிர்	பெண்டிர்
உகூகூ	உ	பாடமாயின	பாடமாயின
உகூகூ	உ	யென்பன	யென்பன
கூகூகூ	உகி	பொறுத்தலன்றே	பொறுத்தலன்றே
கூகூ0	க	நனவின	நனவின